

వినయపిటకే

వజ్జరబుద్ధి-టీకా

గంధారమ్భకథా

పఞ్ణావిసుద్ధాయ దయాయ సబ్బే;
విమోచితా యేన వినేయ్యసత్తా;
తం చక్ఖుభూతం సిరసా నమిత్వా;
లోకస్స లోకంతగతస్స ధమ్మం.

సఙ్ఖశ్చ సీలాదిగుణేహి యుత్త-
మాదాయ సబ్బేసు పదేసు సారం;
సఙ్ఖేపకామేన మమాసయేన;
సశ్చోదితో భిక్కుహితశ్చ దిస్సా.

సమన్తపాసాదికసఙ్ఖేతాయ ;
సమ్బుద్ధఘోసాచరియోదితాయ;
సమాసతో లీనపదే లిఖిస్సం;
సమాసతో లీనపదే లిఖీతం.

సఞ్ఞా నిమిత్తం కత్తా చ, పరిమాణం పయోజనం;
సబ్బాగమస్స పుట్టేవ, వత్తబ్బం వత్తుమిచ్ఛతాతి. -

వచనతో సమన్తపాసాదికేతి సఞ్ఞా. దీపన్తరే భిక్కుజనస్స అత్థం నాభిసమ్భుణాతీతి నిమిత్తం. బుద్ధఘోసోతి గరూహి
గహితనామధేయ్యేనాతి కత్తా. సమధికసత్తవీసతిసహస్సమత్తేన తస్స గన్ఠేనాతి పరిమాణం. చిరట్టితత్థం ధమ్మస్సాతి
పయోజనం.

తత్రాహ - “వత్తబ్బం వత్తుమిచ్ఛతాతి యం వుత్తం, తత్థ కథంవిధో వత్తా”తి? ఉచ్ఛతే -

పారత్థవిదూసంహీరో, వత్తా సుచి అమచ్ఛరో;
చతుక్కమపరిచ్ఛాగీ, దేసకస్స హితుస్సుకోతి. (మహాని. అట్టం. గంధారమ్భకథా);

తత్ర పరీయతేతి పాఠో. సో హి అనేకప్పకారో అత్థానురూపో అత్థాననురూపో చేతి. కథం? సన్ధాయభాసితో బృజ్జనభాసితో సావసేసపాఠో నిరవసేసపాఠో నీతో నేయ్యోతి. తత్ర అనేకత్థవత్తా సన్ధాయభాసితో నామ “మాతరం పితరం హన్త్యా”తిఆది (ధ. పం. ౨౯౪). ఏకత్థవత్తా బృజ్జనభాసితో నామ “మనోపుబ్బుగ్గమా ధమ్మా”త్యాది (ధ. పం. ౧, ౨; నేత్తి. ౯౦, ౯౨; పేటకో. ౧౪). సావసేసో నామ “సబ్బం, భిక్షవే, ఆదిత్త”మిత్యాది (మహావం. ౨౪; సం. ని. ౪.౨౮). విపరీతో నిరవసేసో నామ “సబ్బే ధమ్మా సబ్బాకారేన బుద్ధస్స భగవతో శాణముఖే ఆపాథం ఆగచ్ఛన్తి”త్యాది (మహాని. ౧౦౬; పటి. మ. ౩.౨౧). యథా వచనం, తథా అవగంతబ్బో నీతో నామ “అనిచ్చం దుక్ఖమనత్తా”త్యాది. యుత్తియా అనుస్సరితబ్బో నేయ్యో నామ “ఏకపుగ్గలో, భిక్షవే”త్యాది (అ. ని. ౧.౧౭౦).

అత్థోపి అనేకప్పకారో పాఠత్థో సభావత్థో శోయ్యత్థో పాఠానురూపో పాఠాననురూపో సావసేసత్థో నిరవసేసత్థో నీతత్థో నేయ్యత్థోత్యాది. తత్థ యో తంతంసజ్ఞాపనత్థముచ్చారీయతే పాఠో, స పాఠత్థో “సాత్థం సబృజ్జన”మిత్యాదీసు (పారా. ౧; దీ. ని. ౧.౧౯౦) వియ. రూపారూపధమ్మానం లక్ఖణరసాది సభావత్థో “సమ్మాదిట్టిం భావేతీ”త్యాదీసు (విభ. ౪౮౯; సం. ని. ౨.౩) వియ. యో శాయమానో హితాయ భవతి, స శాతుమరహత్తా శోయ్యత్థో “అత్థవాదీ ధమ్మవాదీ”త్యేవమాదీసు (దీ. ని. ౧.౯, ౧౯౪; ౩.౨౩౮; మ. ని. ౧.౪౧౧) వియ. యథాపారం భాసితో పాఠానురూపో “చక్కు, భిక్షవే, పురాణకమ్మ”న్తి (సం. ని. ౪.౧౪౬) భగవతా వుత్తమతో చక్కుమపి కమ్మన్తి. బృజ్జనచ్చాయాయ అత్థం పటిభాహయమానేన వుత్తో పాఠాననురూపో. వజ్జేతబ్బం కిఞ్చి అపరిచ్చజిత్వా పరిసేసం కత్వా వుత్తో సావసేసత్థో “చక్కుఞ్చ పటిచ్చ రూపే చ ఉప్పజ్జితీ”తి (సం. ని. ౪.౬౦; మహాని. ౧౦౭) చ, “సబ్బే తసన్తి దణ్ణస్స, సబ్బే భాయన్తి మచ్చునో”త్యాదీసు (ధ. పం. ౧౨౯) వియ. విపరీతో నిరవసేసత్థో “సన్ధావితం సంసరితం మమశ్చోవ తుమ్హాకఞ్చ (దీ. ని. ౨.౧౨౨; మహా. ౨౮౭; నేత్తి. ౧౧౪). తత్ర, భిక్షవే, కో మన్తా కో సద్ధాతా...పే.... అజ్ఞాత్ర దిట్టపదేహీ”త్యాది (అ. ని. ౭.౬౬). సద్దవసేసేవ వేదనీయో నీతత్థో “రూపా సద్ధా రసా గన్ధా, ఘోటబ్బా చ మనోరమా”త్యాదీసు (సం. ని. ౧.౧౨౧, ౧౬౨; మహావం. ౩౩) వియ. సమ్మతివసేన వేదితబ్బో నేయ్యత్థో “చత్తారోమే, భిక్షవే, వలాహకూపమాపుగ్గలా”త్యాదీసు వియ (అ. ని. ౪.౧౦౧; పు. పం. ౧౨౭). ఆహ చ -

“యో అత్థో సద్దతో శోయ్యో, నీతత్థం ఇతి తం విదూ;

అత్థస్సేవాభిసామగ్గీ, నేయ్యత్థో ఇతి కథ్యతే”తి.

ఏవం పభేదగతే పారత్థే విజానాతీతి పాఠత్థవిదూ. న సంహారతే పరపవాదీహి దీఘరత్తం తిత్థవాసేనేత్యసంహీరో. భావనాయాగమాధిగమసమ్మన్నత్తా వత్తుం సక్కోతీతి వత్తా, సజ్ఞేపవిత్థారనయేన హేతుదాహరణాదీహి అవబోధయితుం సమత్తోత్యత్తో. సోచయత్యత్తానం పరే చేతి సుచి, దుస్సీల్యదుద్దిట్టిమలవిరహితోత్యత్తో. దుస్సీలో హి అత్తానముపహన్తునాదేయ్యవాచో చ భవత్యపత్తాహారాచారో ఇవ నిచ్చాతురో వేజ్ఞో. దుద్దిట్టి పరం ఉపహన్తి, నావస్సం నిస్సయో చ భవత్యహివాళగహాకులో ఇవ కమలసణ్ణో. ఉభయవిపన్నో సబ్బథాప్యనుపాసనీయో భవతి గూఢగతమివ ఛాలాతం గూఢగతో వియ చ కణ్ఠసంపో. ఉభయసమ్మన్నో పన సుచి సబ్బథాప్యనుపాసనీయో సేవితబ్బో చ విజ్ఞాహి, నిరుపద్దవో ఇవ రతనాకరో. నాస్స మచ్చరోత్యమచ్చరో, అహీనాచరియముట్టిత్యత్తో. సుత్తసుత్తానులోమాచరియవాదఅత్తనోమతిసజ్ఞాతస్స చతుక్కుస్సాపరిచ్చాగీ, తదత్థస్సేవ బ్యాఖ్యాతేత్యత్తో. అథ వా పచ్చక్ఖానుమానసద్దత్తాపత్తిప్పభేదస్స పమాణచతుక్కుస్సాపరిచ్చాగీ.

“ఏకంసవచనం ఏకం, విభజ్యవచనాపరం;
తతియం పటిపుచ్చేయ్య, చతుత్తం పన రాపయే”తి. -

ఏవం వుత్తచతుక్కుస్స వా అపరిచ్ఛాగీ; హితుస్సుకో ఇతి సోతూనం హితాయోస్సుకో, తేసమవబోధనం పతి
పత్తేతీ త్యత్తో; సో ఏసో సుచిత్తా పియో; చతుక్కుస్స అపరిచ్ఛాగిత్తా గరు; అసంహీరత్తా భావనీయో; దేసకత్తా వత్తా;
హితుస్సుకత్తా వచనక్ఖమో; పారత్థవిదుత్తా గమ్మీరకథం కత్తా; అమచ్ఛరత్తా నో చట్టానే నియోజకోతి;
“పియో గరు భావనీయో, వత్తా చ వచనక్ఖమో;
గమ్మీరచ్ఛ కథం కత్తా, నో చట్టానే నియోజకో”. (అ. ని. ౭.౩౭; నేత్తి. ౧౧౩) -

ఇతిఅభిహితో దేసకో;
సోతా ఇదాని అభిధీయతే -

ధమ్మాచరియగరు సద్ధా-పఞ్ఞాదిగుణమణ్ణితో;
అసరామాయో సోతాస్స, సుమేధో అమతాముఖో.

తత్త ధమ్మగరుత్తా కథం న పరిభవతి, ఆచరియగరుత్తా కథికం న పరిభవతి, సద్ధాపఞ్ఞాదిగుణపటిమణ్ణితత్తా అత్తానం
న పరిభవతి, అసరామాయత్తా అమతాభిముఖత్తా చ అవిక్లిత్తచిత్తో భవతి, సుమేధత్తా యోనిసోమనసికరోతీత్యత్తో.
వుత్తఞ్ఞోతం -

“పఞ్చహి, భిక్షవే, ధమ్మహి సమన్నాగతో సుణన్తో సద్ధమ్మం భబ్బో నియామం ఓక్కమితుం కుసలేసు
ధమ్మేసు సమ్మత్తం. కతమేహి పఞ్చహి? న కథం పరిభోతి, న కథికం పరిభోతి, న అత్తానం పరిభోతి, అవిక్లిత్తచిత్తో
ధమ్మం సుణాతి ఏకగ్గచిత్తో, యోనిసో చ మనసి కరోతీ”తి (అ. ని. ౫.౧౫౧).

తంలక్ష్ణణప్పత్తత్తా భావనా భవతి సవనస్సేత్సుత్తో సోతా.

గన్ధారమ్భకథావణ్ణనా

ఇదాని అస్సారమ్భా - తత్త యోతి అనియమనిద్దేసో, తేన విసుద్ధజాతికులగోత్తాదీనం కిలేసమలవిసుద్ధియా,
పూజారహితాయ వా అకారణతం దస్సేత్వా యో కోచి ఇమిస్సా సమంతపాసాదికాయ ఆదిగాఢాయ నిద్దిట్టలోకనాధత్తహేతుం
యథావుత్తహేతుమూలేన ధిరతరం అచలం కత్వా యథావుత్తహేతుకాలం అచ్ఛంతమేవ పూరేన్తో అవసానే
యథావుత్తహేతుఫలం సమ్మాదేత్వా యథావుత్తహేతుఫలప్పయోజనం సాధేతి, సోవ పరమపూజారహోతి నియమేతి.

ఏత్తావతా -

భయసమ్మోహదుద్దిట్టి-పణామో నేస సబ్బథా;
పఞ్ఞాపుబ్బజ్ఞమో ఏసో, పణామోతి నిదస్సితో.

తత్త హేతుతి అతిదుక్కురాని తిసపారమితాసజ్ఞతాని పుజ్ఞకమ్మాని. తాని హి అచ్చంతదుక్ఖేన కసిరేన వచనపథాతీతానుభావేన మహతా ఉస్సాహేన కరీయంతీతి అతిదుక్కురాని నామ. అతిదుక్కురత్తా ఏవ హి తేసం అతిదుల్లభం లోకే అనజ్ఞసాధారణం నాథత్తసజ్ఞతం ఫలం ఫలంతి, తం తత్త హేతుఫలం; హేతుమూలం నామ యథావుత్తస్స హేతునో నిష్పాదనసమత్థా మహాకరుణా, సా ఆదిపణిధానతో పట్టాయ “ముత్తో మోచేస్సామీ”తిఆదినా నయేన యావ హేతుఫలప్పయోజనా, తావ అబ్బోచ్చిన్నం పవత్తతి. యం సన్ధాయ వుత్తం -

“సకాననా సగ్రివరా ససాగరా,
గతా వినాసం బహుసో వసున్ధరా;
యుగన్తకాలే సలిలానలానిలే,
న బోధిసత్తస్స మహాతపా కుతో”తి.

యాయ సమన్నాగతత్తా “నమో మహాకారుణికస్స తస్సా”తి ఆహ. హేతుకాలం నామ చతులక్ఖసోఽసంసజ్ఞేయ్యాదిప్పభేదో కాలో, యం సన్ధాయాహ “కప్పకోటిహిపి అప్పమేయ్యం కాల”న్తి. తత్త అచ్చంతసంయోగత్తే ఉపయోగవచనం వేదితబ్బం “మాసం అధీతే, దివసం చరతీ”తిఆదీసు వియ. కామజ్ఞా సో కాలో అసజ్ఞేయ్యవసేన పమేయ్యా విజ్ఞోయ్యా, తథాపి కప్పకోటివసేన అవిజ్ఞోయ్యతం సన్ధాయ “కప్పకోటిహిపి అప్పమేయ్యం కాల”న్తి ఆహ. తత్త కాలయతీతి కాలో, ఖిపతి విద్ధంసయతి సత్తానం జీవితమితి అత్తో. కల విక్ఖేపే. తత్త కప్పీయతి సంకప్పీయతి సాసపపబ్బతాదీహి ఉపమాహి కేవలం సంకప్పీయతి, న మనుస్సదివసమాససంవచ్చరాదిగణనాయ గణీయతీతి కప్పీ. ఏకన్తిఆదిగణనపథస్స కోటిభూతత్తా కోటి, కప్పానం కోటియో కప్పకోటియో . తాహిపి న పమీయతీతి అప్పమేయ్యా, తం అప్పమేయ్యం. కరోన్తోతి నానత్తత్తా ధాతునం దానం దేన్తో, సీలం రక్ఖన్తో, లోభక్ఖన్తో నిక్ఖమన్తో, అత్తహితపరహితాదిభేదం తం తం ధమ్మం పజానన్తో, వివిధేన వాయామేన ఘటేన్తో వాయమన్తో, తం తం సత్తాపరాధం ఖమన్తో, పటిజ్ఞాసమ్మతిపరమత్థసచ్చాని సచ్చాయన్తో, తం తం సత్తహితం అధిట్టహన్తో, సకలలోకం మేత్తాయన్తో, మిత్తామిత్తాదిభేదం పక్ఖపాతం పహాయ తం తం సత్తం అజ్ఞప్పేత్తన్తో చాతి అత్తో. ఖేదం గతోతి అనంతప్పభేదం మహంతం సంసారదుక్ఖం అనుభవనట్టేన గతో, సమ్మత్తోత్తత్తో. సంసారదుక్ఖజ్ఞో సారీరికం మానసికజ్ఞా సుఖం ఖేదయతి పాతయతీతి “ఖేదో”తి వుచ్చతి. లోకహితాయాతి ఇదం యథావుత్తహేతుఫలప్పయోజననిదస్సనం, “సంసారదుక్ఖానుభవనకారణనిదస్సన”న్తిపి ఏకే -

“జాతిసంసారదుక్ఖానం, గన్తుం సక్కోపి నిబ్బుతిం;
చిరల్లిట్టోపి సంసారే, కరుణాయేవ కేవల’న్తి. -

చ వుత్త”న్తి, తమయుత్తం. న హి భగవా లోకహితాయ సంసారదుక్ఖమనుభవతి. న హి కస్సచి దుక్ఖానుభవనం లోకస్స ఉపకారం ఆవహతి. ఏవం పనేతం దస్సేతి తిసపారమితాపభేదం హేతుం, పారమితాఫలభూతం నాథత్తసజ్ఞతం ఫలజ్ఞా. యథా చాహ “మమజ్ఞో, ఆనన్ద, కల్యాణమిత్తం ఆగమ్మ జాతిధమ్మా సత్తా జాతియా పరిముచ్చంతీ”తిఆది (సం. ని. ౧.౧౨౯; ౨.౨). తత్త భగవా యథావుత్తహేతుహి సత్తానం వినేయ్యభావనిష్పాదనపజ్ఞాబీజాని వపి, హేతుఫలేన పరిపక్కిన్ద్రియభావేన పరినిష్పన్నవినేయ్యభావే సత్తే వినయి, సంసారదుక్ఖతో మోచయితి అత్తో. న ఏవం సంసారదుక్ఖేన లోకస్స ఉపకారం కిజ్ఞీ అకాసి, తస్మా కరోన్తో అతిదుక్కురాని లోకహితాయాతి సమ్మన్తో. ఇమిస్సా యోజనాయ

సబ్బపరమస్స బోధిసత్తస్స ఉప్పత్తికాలతో పట్టాయ బోధిసత్తస్స నాథత్తసజ్ఞాతపారమితాహేతుఫలాధిగమో వేదితబ్బో. యో నాథోతి హి సమ్మన్తో అధిప్పేతో. ఇమస్స పనత్తస్స -

“యదేవ పరమం చిత్త-ముప్పన్నం తవ బోధయే;
త్వం తదేవస్స లోకస్స, పూజికే పరివసిత్థ”. -

ఇతి వచనం సాధకం. పరమచిత్తస్స పారమితాభావో రుక్ఖస్స అజ్జరతో పట్టాయ ఉప్పత్తిఉపమాయ సాధేతబ్బో. ఏత్థాహ - “ఖేదం గతోతి వచనం నిరత్థకం , యథావృత్తనయేన గుణసాధనాసమ్భవతో”తి? న, అన్తరా అనివత్తనకభావదీపనతో. దుక్కరాని కరోన్తో ఖేదం గతో ఏవ, న అన్తరా ఖేదం అసహన్తో నివత్తతీతి దీపేతి. లోకదుక్ఖాపనయనకామస్స వా భగవతో అత్తనో దుక్ఖానుభవనసమత్థతం దస్సేతి.

“యస్స కస్సచి వరదోస్సం, యావాహం సబ్బసత్తదుక్ఖాని;
సబ్బాని సబ్బకాలం యుగం, పద్మస్సేవ బుజ్జన్తోష్ఠీ”తి. -

ఏవంఅధిప్పాయస్స అత్తమత్తదుక్ఖానుభవనసమత్థతాయ కాయేవ కథాతి అతీసయం అత్థం దస్సేతీతి అత్తో. అథ వా ఖేదం గతోతి బ్యాపారం పరిచయం గతోతిపి అత్తో సమ్భవతి. కమ్మాదీసు సబ్యాపారం పురిసం దిస్సా సన్తి హి లోకే వత్తారో “ఖిన్నోయం కమ్మే, ఖిన్నోయం సత్తే”తిఆది. ఇమిస్సా యోజనాయ నాథోతి ఇమినా బుద్ధత్తాధిగమసిద్ధం కోటిప్పత్తం నాథభావం పత్వా రితకాలో దస్సితోతి వేదితబ్బో. కేచి “మహాకారుణికస్సాతి వదన్తో బుద్ధభూతస్సాతి దస్సేతీ”తి లిఖన్తి, తం న సున్దరం వియ, బోధిసత్తకాలేపి తబ్బోహరసబ్బావతో. తస్మా సో ఏత్తకం కాలం దుక్కరాని కరోన్తో అవసానే దుక్కరపారమితాపారిపూరియా తాసం ఫలభూతం నాథభావం పత్వా లోకహితాయ బ్యాపారం గతోతి అయమత్తో నిదస్సితో హోతి. “బోధిం గతో”తి వుత్తేపి సుబ్బత్తం హేతుఫలం దస్సితం హోతి. బుద్ధభావప్పత్తస్సేవ చ నాథస్స నమో కతో హోతి విసేసవచనసబ్బావతో, న బోధిసత్తస్స. ఏవం సన్తేపి వినయాధికారో ఇధాధిప్పేతో. సో చ పబ్బజితకాలతో పట్టాయ యావమరణకాలా హోతి. తం అతివియ పరిత్తం కాలం లజ్జినో అతిసుకరం సీలమత్తం ఏకకస్స అత్తనో హితాయ అత్తమత్తదుక్ఖాపనయనాధిప్పాయేన పరిపూరేన్తో కో నామ ఇధలోకపరలోకాతిక్కమసుఖం న గచ్ఛేయ్య, నను భగవా సకలలోకదుక్ఖాపనయనాధిప్పాయేన కప్పకోటిహిపి అప్పమేయ్యం కాలం కరోన్తో అతిదుక్కరనిరస్సాదం ఖేదం గతోతి అజ్ఞాపదేసేన గుణం వణ్ణేతి ఆచరియో.

లోకహితాయాతి ఏత్థ లోకియతి ఏత్థ దుక్ఖన్తి లోకో, లుయతే వా జాతిజరామరణదుక్ఖేహీతి లోకో, ఇమినా సత్తలోకం జాతిలోకఞ్చ సజ్గణ్ణాతి. తస్మా తస్స సత్తలోకస్స ఇధలోకపరలోకహితం అతిక్కున్తపరలోకానం వా ఉచ్చిన్నలోకసముదయానం లోకానం , ఇధ జాతిలోకే ఓకాసలోకే వా దిట్టధమ్మసుఖవిహారసజ్ఞాతఞ్చ హితం సమ్మిణ్ణేత్వా లోకస్స, లోకానం, లోకే వా హితన్తి సరూపేకదేసేకసేసం కత్వా “లోకహిత”మిచ్ఛేవాహ. నాథోతి సబ్బసత్తానం ఆసయానుసయచరియాధిముత్తిభేదానురూపధమ్మదేసనసమత్థతాయ “ధమ్మం వో, భిక్ఖవే, దేసేస్సామి...పే.... తం సుణాథా”తి (మ. ని. ౩.౪౨౦) ఏవం యాచనట్టేనాపి నాథతేతి నాథో. భిక్ఖూనం వీతిక్కమానురూపం సిక్ఖాపదపజ్ఞాపనేన దిట్టధమ్మికసమ్పూరాయికాయ చ కరుణాయ ఉపగన్త్వా తపతి, సుత్తన్తవసేన వా తేసం సబ్బసత్తానం అనుసయితే కిలేసే కరుణాయ చ పజ్ఞాయ చ ఉపగన్త్వా తపతి, అభిధమ్మవసేన వా తే తే సజ్ఞారే అనిచ్ఛాదిలక్ఖణవసేన ఉపపరిక్ఖిత్వా అత్తనో

కిలోసే పజ్జాయ ఉపేచ్చ పరిచ్చిన్దిత్వా తపతీతి తపనట్టేనాపి నాథతేతి నాథో. సదేవకే లోకే అప్పటిపుగ్గలత్తా కేనచి అప్పటిహతధమ్మదేసనత్తా పరమచిత్తిస్సరియప్పవత్తితో చ ఇస్సరియట్టేనాపి నాథతేతి నాథో. “ధమ్మియా కథాయ సన్దస్సేసి సమాదపేసి సముత్తేజేసి సమ్మహంసేసీ”తి (మహావ. ౯౦) వచనతో సమ్మహంసనసజ్ఞాతేన ఆసీసట్టేన, పణిధానతో పట్టాయ “కథం నామాహం ముత్తో మోచయిస్సామీ”తిఆదినా నయేన ఆసీసట్టేన వా నాథతేతి నాథోతి వేదితబ్బో, సమ్మాసమ్మద్ధో. చతుహిపి నాథజ్ఞేహి చతువేసారజ్ఞచతుపటిసమ్మిదాదయో సబ్బేపి బుద్ధగుణా యోజేతబ్బా, అతివిత్థారికభయా పన న యోజితా.

నమోతి పరమత్థతో బుద్ధగుణబహుమానపబ్బారా చిత్తనతి, చిత్తనతిప్పభవా చ వచీకాయనతి. అత్తు మేతి పారసేసేన సమ్మన్దో. మహాకారుణికస్సాతి ఏత్థ సబ్బసత్తవిసయత్తా మహుస్సాహప్పభవత్తా చ మహాతీ కరుణా మహాకరుణా. తత్థ పణిధానతో పట్టాయ యావలనుపాదిసేసనిబ్బానపురప్పవేసా నియుత్తోతి మహాకారుణికో, భగవా. ఏత్థ చ మహాకారుణికస్సాతి ఇమినా యథాపుత్తహేతుమూలం దస్సేతి. నిక్కరుణో హి పరదుక్ఖేసు ఉదాసినో బుద్ధత్తాయ పణిధానమత్తమ్మి అతిభారియన్తి మజ్ఞాన్తో అప్పమేయ్యం కాలం అతిదుక్కరం హేతుం పూరేత్వా నాథత్తసజ్ఞాతం హేతుఫలప్పయోజనభూతం లోకహితం కథం కరిస్సతి. తస్మా సబ్బగుణమూలభూతత్తా మహాకరుణాగుణమేవ వణ్ణేన్తో “నమో మహాకారుణికస్సా”తి ఆహ. ఏత్తావతా హేతుఅనురూపం ఫలం, ఫలానురూపో హేతు, ద్విన్నమ్మి అనురూపం మూలం, తిణ్ణమ్మి అనురూపం పయోజనన్తి అయమత్తో దస్సేతో హోతి.

ఏవం అచ్చరియపురిసో, నాథో నాథగుణే రితో;
నమోరహో అనాథస్స, నాథమానస్స సమ్మదం.

ఏత్థ సియా “అనేకేసు భగవతో గుణేసు విజ్ఞమానేసు కస్మా ‘మహాకారుణికస్సా’తి ఏకమేవ గహిత”న్తి? ఉచ్చతే -

దోసహీనస్స సత్థస్స, చోదనా తు న విజ్ఞతే;
దోసయుత్తమసత్థస్స, తస్మా చోదనా అపత్తకాతి.

న మయా చోదనా కతా, కిన్తు పుచ్చా ఏవ కతా. అపిచ -

“ఫలం సతిపి రుక్ఖేడ్డే, న పతత్యవికమ్మితే;
చోదనా యాత్థు సత్థానం, పుచ్చనాత్యత్థఫలం మహతా.

“నభోత్తుం కురుతే సమ్మా, గహితుం నాడ్డతే ఘటం;
అక్ఖేపే హి కతే తది-చ్చిస్సాణాబుద్ధిబద్ధనం.

“యథా హిమపదో పద్ధో, పబుద్ధో గన్ధలిమ్మియా;
భిన్నత్థవిరమస్సేవం, సత్థకతాత్థలిమ్మియా”తి. -

ఏవం చేకం -

సమ్మాపి చోదనా తం ఖలు, గురవో వివాక్యా వివద్ధ;
యతిసిస్సా ఆఘట్టితాతి-వాక్యేనాభ్యధికం గోపయ.

సరవతీ ఆచేరం కిలిట్టా, తదిచ్చిస్సజితాత్తానం;
జయత్యత్తానమాచేరో, సదస్సస్సేవ సారథీతి. -

అత్రోచ్చతే -

యస్స హి వాక్యసహస్సం, వాక్యే వాక్యే సతత్తా జిహ్వా;
నామం దసబలగుణపదేసం, వత్తుం కప్పేనపి న సక్కా.

యథా -

బుద్ధోపి బుద్ధస్స భణ్ణేయ్య వణ్ణం,
కప్పమ్మి చే అణ్ణామభాసమానో;
ఖీయేథ కప్పో చిరదీఘమన్తరే,
వణ్ణో న ఖీయేథ తథాగతస్సాతి. (దీ. ని. అట్టం ౧.౩౦౪; ౩.౧౪౧; మ. ని. అట్టం ౨.౪౨౨; ఉదా. అట్టం ౨౩;
చరియా. అట్టం నిదానకథా) -

చోత్తత్తా న సక్కా భగవతం గుణానమవసేసాభిధాతుం.

అపిచ -

యథా త్వం సత్తానం, దసబల తథా ఇణాకరుణా;
గుణద్వంద్వం సేట్టం, తవ గుణగణా నామ తిగుణాతి. -

సబ్బగుణసేట్టత్తా మూలత్తా చ ఏకమేవ పుత్తం. అథ వా “ధను అసాధారణజ్ఞాణేను అణ్ణాతరత్తా తగ్గహణేన సేసాపి గహితావ
సహచరణలక్ష్మణేనా”తి చ వదన్తి. విసేసతో పనేత్థ అభిధమ్మస్స కేవలం పజ్ఞావిసయత్తా అభిధమ్మట్టకథారమ్మే ఆచరియేన
“కరుణా వియ సత్తేసు, పజ్ఞా యస్స మహేసిసీ”తి పజ్ఞాగుణో వణ్ణితో తేసం తేసం సత్తానం
ఆసయానుసయచఅయాధిముత్తిభేదానురూపపరిచ్చిన్దనపజ్ఞాయ, సత్తేసు మహాకరుణాయ చ అధికారత్తా.
సుత్తన్తట్టకథారమ్మే “కరుణాసీతలహదయం, పజ్ఞాపజ్ఞోతవిహతమోహతమ”న్తి భగవతో ఉబోపి పజ్ఞాకరుణాగుణా వణ్ణితా.
ఇథ పన వినయే ఆసయాదినిరపేక్షం కేవలం కరుణాయ పాకతికసత్తేనాపి అసోతబ్బారహం సుణన్తో, అపుచ్చితబ్బారహం
పుచ్చన్తో, అవత్తబ్బారహాన్చ వదన్తో సిక్ఖాపదం పజ్ఞాపేసీతి కరుణాగుణోయేవేకో వణ్ణితోతి వేదితబ్బో.

పజ్ఞాదయా అత్తపరత్తహేతూ,
తదన్వయా సబ్బగుణా జినస్స;
ఉభో గుణా తే గుణసాగరస్స,

వుత్తా ఇథాచరియవరేన తస్మా.

ఏత్తావతా అట్టకథాదిగాథా,
సమాసతో వుత్తపదత్తసోభా;
అయమ్మి విత్థారనయోతి చాహం,
ఉద్ధం ఇతో తే పటిసంఖిపామి.

దుతియగాథాయ అసమ్ముధన్తి ధమ్మానం యథాసభావం అబుజ్ఞన్తో. బుద్ధనిసేవితన్తి బుద్ధానుబుద్ధపచ్చేకబుద్ధేహి గోచరభావనాసేవనాహి యథారహం నిసేవితం. భవా భవన్తి వత్తమానభవతో అజ్ఞం భవం గచ్ఛతి ఉపగచ్ఛతి, పటిపజ్జతీతి అత్తో. అథ వా భవోతి సస్సతదిట్టి. తస్స పటిపక్ఖత్తా అభవోతి ఉచ్చేదదిట్టి. భవోతి వా వుద్ధి. అభవోతి హాని. భవోతి వా దుగ్గతి. అభవోతి సుగతి. “అప్పమాణా ధమ్మా, అసేక్ఖా ధమ్మా”తిఆదీసు (ధ. స. తికమాతికా ౧౩, ౧౧) వియ హి వుద్ధిఅత్తత్తా అకారస్స. భావయతీతి భవో, జాతి. భవతీతి వా భవో. సవికారా బహువిధఖన్తుప్పత్తి దీపితా. అభవోతి వినాసో, జాతిభావం మరణభావం గచ్ఛతీతి వుత్తం హోతి. ఏత్త అరహంతానం మరణమ్మి ఖణికవసేన గహేతబ్బం. భవేసు అభవో భవాభవో, తం భవాభవం, భవేసు అభావపజ్జత్తిం గచ్ఛతీతి అత్తో. జీవలోకోతి సత్తలోకో, సజ్ఞారలోకఓకాసలోకానం భవాభవగమనాసమ్భవతో సత్తలోకం జీవలోకోతి విసేసీతి. అవిజ్ఞాదికిలేసజాలవిద్ధంసీనోతి ఏత్త నవపి లోకుత్తరధమ్మా సజ్ఞహం గచ్ఛన్తి. అపచయగామితా హి చతుమగ్గధమ్మస్స ఓధిసో అవిజ్ఞాదికిలేసజాలవిద్ధంసో, సో అస్స అత్తి, తదారమ్మణం హుత్వా తత్త సహాయభావూపగమనేన నిబ్బానస్సాపి. యథాహ “యో ఖో, ఆవుసో, రాగక్ఖయో...పే.... ఇదం వుచ్చతి నిబ్బాన”న్తి. అరహత్తస్సాపి తథా రాగాదిక్ఖయవచనసబ్బావతో. ఫలసామజ్ఞోన తిణ్ణమ్మి ఫలానం అత్తీతి నవవిధోపస “అవిజ్ఞాదికిలేసజాలవిద్ధంసీ”తి వుచ్చతి. అథ వా సహచరణలక్ఖణకఆరణతాయ పటిపక్ఖగోచరగ్గహణతా. అనభిహితోపి హి ధమ్మస్స తత్తాభిహితోవ బుజ్ఞితబ్బో ఇతి వచనతో కారణగోచరగ్గహణేన చత్తారిపి ఫలాని గహితాని. నరకాదీసు అపతమానం ధారేతి సుగతియం ఉప్పాదనేనాతి ధమ్మా. పున సుగతిమ్మి అజననకారీ అకుసలధమ్మే నివారేత్వా పోసేతి పవత్తేతి వడ్డేతీతి ధమ్మా. సో పన కామరూపారూపభేదతో తివిధో అచ్చంతసుఖావహనతో, తతోపి ఉత్తమత్తా ధమ్మవరో.

ఏత్థాహ - “చతున్నం, భిక్ఖవే, అరియసచ్ఛానం అననుబోధా అప్పటివేధా ఏవమిదం దీఘమద్ధానం సన్ధావితం సంసరిత”న్తి (దీ. ని. ౨.౧౨౧; మహావ. ౨౮౭) వచనతో చతుసచ్చధమ్మం అసమ్ముధం భవా భవం గచ్ఛతి జీవలోకోతి సిద్ధం. తస్మా యం అసమ్ముధం గచ్ఛతి, తస్సేవ “తస్సా”తి అన్తే తంనిద్దేసేన నియమనతో చతుసచ్చధమ్మోపి అవిజ్ఞాదికిలేసజాలవిద్ధంసీ ధమ్మవరోతి చాపజ్జతి. అజ్ఞాథా “నమో అవిజ్ఞాదికిలేసజాలవిద్ధంసీనో ధమ్మవరస్స తస్సా”తి తంనిద్దేసేన సమానవిభత్తికరణం న యుజ్జతి అతిప్పసజ్ఞనియమనతో, “అవిజ్ఞాదికిలేసజాలవిద్ధంసీనో ధమ్మవరస్సా”తి వచనం విసేసనవచనం. తస్మా దుక్ఖసముదయసచ్ఛానం తబ్బావప్పసజ్ఞో నత్తీతి చే? న, తంనిద్దేసేన సమానవిభత్తిట్టానే అవిసేసితత్తా. అపి చ మగ్గసచ్చనిరోధసచ్చేసు ఫలానం అపరియాపన్నత్తా నవ లోకుత్తరధమ్మా సజ్ఞహితాతి వచనవిరోధో, ఫలానం అసజ్ఞహి వేరజ్జకణ్డవణ్ణనాయం న కేవలం అరియమగ్గో చేవ నిబ్బానస్సా, అపి చ అరియఫలధమ్మేహి సద్ధిం పరియత్తిధమ్మోపి. వుత్తజ్ఞోతం “రాగవిరాగమనేజమసోకం...పే.... ధమ్మమిమం సరణత్థముపేహి”తి (వి. వ. ౮౮౭) వచనవిరోధో చాతి పుట్టాపరవిరుద్ధా ఏసా గాథా సాసనవిరుద్ధా చా”తి? వుచ్చతే - సబ్బమేతమయుత్తం

వుత్తగాధర్మాజాననతో. ఏత్త హి ఆచరియేన పవత్తిపవత్తిహేతువిసయవిభాగో చ దస్సితో. కథం? తత్త అసమ్ముధన్తి అసమ్మోధో, సో అత్తతో అవిజ్ఞా, తాయ చ తణ్ణపాదానాని గహితాని, తయోపి తే ధమ్మా సముదయసచ్చం, భవాభవన్తి ఏత్త దుక్ఖసచ్చం వుత్తం. సుగతిదుగ్గతిప్పభేదో హి భవో అత్తతో పఞ్చపాదానక్ఖన్ధా హోన్తి. “ఏవమేతస్స కేవలస్స దుక్ఖక్షన్ధస్స సముదయో హోతి”తి (మహావ. ౧) వచనతో దుక్ఖస్సపవత్తి పవత్తి నామ, దుక్ఖసముదయో పవత్తిహేతు నామ, అవిజ్ఞాసజ్ఞాతస్స చ పవత్తిహేతుస్స అగ్గహితగ్గహణేన నిరోధమగ్గసచ్చద్వయం విసయో నామ. వుత్తజ్ఞోతం “తత్త కతమా అవిజ్ఞా? దుక్ఖే అజ్ఞాణం...పే... దుక్ఖనిరోధగామినియా పటిపదాయ అజ్ఞాణ”న్తి (విభ. ౨౨౬).

ఏత్త చ నిరోధసచ్చం బుద్ధేన గోచరాసేవనాయ ఆసేవితం, మగ్గసచ్చం భావనాసేవనాయ. ఏత్తావతా అసమ్ముధం బుద్ధనిసేవితం యన్తి ఉపయోగప్పత్తో యో విసయో నిరోధో చ మగ్గో చ, తస్స యథావుత్తావిజ్ఞాదికిలేసజాలత్తయవిద్ధంసినో నమో ధమ్మవరస్సాతి అయం గాథాయ అత్తో. పరియత్తిధమ్మోపి కిలేసవిద్ధంసనస్స సుత్తన్తనయేన ఉపనిస్సయపచ్చయత్తా కిలేసవిద్ధంసనసీలతాయ “అవిజ్ఞాదికిలేసజాలవిద్ధంసీ”తి వత్తుం సమ్భవతి. ఏవజ్ఞో సతి రాగవిరాగాతి గాధత్తో, సో ధమ్మం దేసేతి...పే... బ్రహ్మచరియం పకాసేతితి సుత్తత్తో చ అసేసతో గహితో హోతి. అథ వా ఇమాయ గాథాయ కేవలం పరియత్తిధమ్మోవ గహితో హోతి, యం సన్ధాయాహ “సో ధమ్మం దేసేతి ఆదికల్యాణం...పే... బ్రహ్మచరియం పకాసేతి”తి (దీ. ని. ౧.౧౯౦; పారా. ౧), తమ్పి అసమ్ముధం బుద్ధేహేవ నిసేవితం గోచరాసేవనాయ అనజ్ఞానిసేవితం. యథాహ “భగవంములకా నో, భవే, ధమ్మా భగవంనేత్తికా భగవంపటిసరణా...పే... భగవతో సుత్వా భిక్షూ ధారేస్సన్తి”తి (సం. ని. ౨.౧౪౬).

తతియగాథాయ సీలాదయో కిఞ్చాపి లోకియలోకుత్తరా యథాసమ్మవం లబ్బన్తి, తథాపి అన్తే “అరియసజ్ఞ”న్తి వచనతో సీలాదయో చత్తారో ధమ్మక్ఖన్ధా లోకుత్తరావ. ఏత్త చ “సీలసమాధిపజ్ఞావిముత్తివిముత్తిజ్ఞాణప్పభుతీహి”తి వత్తబ్బే సరూపకసేసం కత్వా “విముత్తిజ్ఞాణప్పభుతీహి”తి వుత్తం. ఏత్త చ కిఞ్చాపి విముత్తీతి ఫలధమ్మావ సుత్తే అధిప్పేతా, తథాపి “మగ్గా వుట్టహిత్వా మగ్గం పచ్చవేక్ఖతి. పహీనే కిలేసే పచ్చవేక్ఖతి. ఫలం పచ్చవేక్ఖతి. నిబ్బానం పచ్చవేక్ఖతీ”తి (పట్టా. ౧.౧.౪౧౦) వచనతో మగ్గాదిపచ్చవేక్ఖణజ్ఞాణం విముత్తిజ్ఞాణన్తి వేదితబ్బం. విముత్తి విమోక్షో ఖయోతి హి అత్తతో ఏకం. “ఖయే జ్ఞాణం అనుప్పాదే జ్ఞాణన్తి (ధ. సం. దుకమాతికా ౧౪౨; దీ. ని. ౩.౩౦౪) ఏత్త ఖయో నామ మగ్గో, రాగక్షయో దోసక్షయోతి ఫలనిబ్బానానం అధివచన”న్తి సుత్తే ఆగతమేవ. పహీనకిలేసానం ఖయో పాకతికో ఖయో ఏవ. పభుతి-సద్దేన తిన్నో విజ్ఞా ఛ అభిజ్ఞా చతన్నో పటిసమ్మిదాతి ఏవమాదయో గుణా సజ్ఞహితా. సమన్నాగమట్టేన అపరిహీనట్టేన చ యుత్తో. ఖేత్తం జనానం కుసలత్తికానన్తి “అనుత్తరం పుజ్జాక్షేత్తం లోకస్సా”తి సుత్తతో కుసలస్స విరుహనట్టానత్తా, సుత్తన్తనయేన ఉపనిస్సయపచ్చయత్తా చ కామం కుసలస్స ఖేత్తం హోతి సజ్ఞో, న కుసలత్తికానం జనానం. తస్మా న యుజ్జతీతి చే? న, సుత్తత్తసమ్భవతో. సుత్తే “అనుత్తరం పుజ్జాక్షేత్తం లోకస్సా”తి (సం. ని. ౪.౩౪౧) హి వుత్తం. కస్స లోకస్స? పుజ్జాత్తికస్స ఖేత్తం సజ్ఞో, పుజ్జాపనిస్సయత్తా పుజ్జాక్షేత్తం హోతి సజ్ఞో, కుసలత్తికానన్తి చ వుచ్చన్తి. లోకేపి హి దేవదత్తస్స ఖేత్తం యజ్ఞాదత్తస్స ఖేత్తం సాలియపుపనిస్సయత్తా సాలిఖేత్తం యవఖేత్తన్తి చ వుచ్చతి. అరియసజ్ఞన్తి విగతకిలేసత్తా అరియం పరిసుద్ధం అరియానం, అరియభావం వా పత్తం సీలదిట్టిసామజ్ఞోన సజ్ఞతత్తా సజ్ఞం. “అరియ-సద్దేన సమ్ముతిసజ్ఞం నివారేతి”తి కేచి లిఖన్తి, తం న సున్దరం విముత్తిజ్ఞాణగుణగ్గహణేన విసేసితత్తా. సిరసాతి ఇమినా కామం కాయనతిం దస్సేతి, తథాపి ఉత్తమసజ్ఞే గుణగారవేన ఉత్తమజ్ఞమేవ నిద్దిసన్తో “సిరసా నమామీ”త్యాహ. సిరస్స పన

ఉత్తమతా ఉత్తమానం చక్ష్వసోత్తిన్ద్రియానం నిస్సయతా, తేసం ఉత్తమతా చ దస్సనానుత్తరియసవనానుత్తరియహేతుతాయ
వేదితబ్బా. ఏత్థాహ - అనుసన్ధికుసలో

“ఉపోగ్ఘాతో పదశ్చోవ, పదత్తో పదవిగ్గహో;

చోదనాప్రత్యవజ్ఞానం, బ్యాఖ్యా తన్తస్స ఛబ్బిధా”తి. -

ఏవమవత్త్వా కస్మా రతనత్తయపణామం పరమం వుత్తన్తి? వుచ్చతే - సతాచారత్తా. ఆచారో కిరేస సప్పురిసానం,
యదిదం సంవణ్ణనారమ్భే రతనత్తయపూజావిధానం. తస్మా “సతాచారతో భట్టా మా మయం హోమా”తి కరీయతి,
చతుగమ్భీరభావయుత్తశ్చా వినయపిటకం సంవణ్ణేతుకామస్స మహాసముద్ధం ఓగాహన్తస్స వియ
పణ్ణావేయ్యత్తియసమన్నాగతస్సాపి మహన్తం భయం హోతి, భయక్ష్వయావహాశ్చోతం రతనత్తయగుణానుస్సరణజనితం
పణామపూజావిధానం. యథాహ “ఏవం బుద్ధం సరన్తాన”న్తిఆది (సం. ని. ౧.౨౪౯). అపిచాచరియో సత్తుపూజావిధానేన
అసత్తరి సత్తాభినివేసస్స లోకస్స యథాభూతం సత్తరి ఏవ సమ్మాసమ్ముద్ధే సత్తుసమ్భావనం ఉప్పాదేతి, అసత్తరి
సత్తుసమ్భావనం పరిచ్చజాపేతి, “తథాగతప్పవేదితం ధమ్మవినయం అత్తనో దహతీ”తి వుత్తదోసం పరిహరతి.
అన్తరాయబహులత్తా ఖన్ధసన్తతియా విప్పకతాయ వినయసంవణ్ణనాయ అత్తనో ఆయువణ్ణసుఖబలానం
పరిక్ఖయసమ్భవాసజ్ఞాయ “అభివాదనసీలిస్స...పే.... ఆయు వణ్ణో సుఖం బల”న్తి (ధ. ప. ౧౦౯) వుత్తానిసంసే యావ
సంవణ్ణనాపరియోసానా పత్తేతి. అపి చేత్త బుద్ధస్స భగవతో పణామపూజావిధానం సమ్మాసమ్ముద్ధభావాధిగమత్తం
బుద్ధయానం పటిపజ్జన్తానం ఉస్సాహం జనేతి. లోకియలోకుత్తరభేదస్స, లోకుత్తరస్సేవ వా సద్ధమ్మస్స పూజావిధానం
పచ్చేకబుద్ధభావాధిగమత్తం పచ్చేకబుద్ధయానం పటిపజ్జన్తానం ఉస్సాహం జనేతి. సద్ధమ్మపటివేధమత్తాభిలాసినో హి తే.
పరమత్తసజ్ఞపూజావిధానం పరమత్తసజ్ఞభావాధిగమత్తం సావకయానం పటిపజ్జన్తానం ఉస్సాహం జనేతి, మజ్జలాదీని వా
సాత్థాని అనన్తరాయాని చిరట్టితికాని బహుమతాని చ భవన్తి ఏవంలద్ధికానం చిత్తపరితోసనత్తం “పూజా చ
పూజనేయ్యాన”న్తి భగవతా పసత్తమజ్జలం కరోతి. వుచ్చతే చ -

“మజ్జలం భగవా బుద్ధో, ధమ్మో సజ్ఞో చ మజ్జలం;

మజ్జలాదీని సాత్థాని, సీఘం సిజ్ఞన్తి సబ్బసో.

“సత్తు పూజావిధానేన, ఏవమాదీ బహూ గుణే;

లభతీతి విజానన్తో, సత్తుపూజాపరో సియా”తి.

ఏత్త చ సత్తుపధానత్తా ధమ్మసజ్ఞానం పూజావిధానం సత్తుపూజావిధానమిచ్చేవ దట్టబ్బం సాసనతో లోకతో చ. తేనేతం
వుచ్చతి -

“సత్తా”తి ధమ్మో సుగతేన వుత్తో;

నిబ్బానకాలే యమతో స సత్తా;

సువత్తిగాథాసు “తథాగతో”తి;

సజ్ఞో చ వుత్తో యమతో స సత్తా.

కిశ్చ భియో -

ధమ్మకాయో యతో సత్తా, ధమ్మో సత్తా తతో మతో;
ధమ్మట్టితో సో సజ్జో చ, సత్తుసజ్జం నిగచ్ఛతి.

సన్ని హి లోకే వత్తారో కోసగతం అసిం గహేత్వా రితం పురిసం విసుం అపరామసిత్వా “అసిం గహేత్వా రితో ఏసో”తి.
తేనేవాహ చారియమాత్రచ్చేవా -

“నమత్తు బుద్ధరత్నాయ, ధమ్మరత్నాయ తే నమో;
నమత్తు సజ్జరత్నాయ, తిరత్తు సమవానయా”తి.

అపిచ సబ్బధమ్మేసు అప్పటిహతశాణనిమిత్తానుత్తరవిమోక్షపాతుభావాభిసంజ్ఞితం ఖన్ధసన్తానముపాదాయ “బుద్ధో”తి
యది పుణ్ణాపియతి, ధమ్మో పణామారహోతి కా ఏవ కథా, సజ్జో చ “సజ్జే గోతమి దేహి, సజ్జే తే దిన్నే అహాశ్శేవ పూజితో
భవిస్సామి సజ్జో చా”తి వుత్తత్తా భాజనన్ని దీపితి. అథ వా “బుద్ధసుబోధితో ధమ్మో ఆచరియపరమ్మరాయ సువణ్ణభాజనే
పక్ఖితేలమివ అపరిహాపేత్వా యావజ్జతనా ఆభతత్తా ఏవ మాదిసానమ్మి సోతద్వారమనుప్పత్తో”తి సజ్జస్స ఆచరియో
అతీవ ఆదరేన పణామం కరోతి “సిరసా నమామీ”తి.

ఏవం అనేకవిధం పణామప్పయోజనం వదంతి, ఆచరియేన పన అధిష్ఠేతప్పయోజనం అత్తనా ఏవ వుత్తం
“ఇచ్చేవమచ్చంతనమస్సనేయ్య”నిఆదినా చతుత్థగాధాయ. ఇచ్చేవన్ని ఏత్థ ఇతి-సద్దో రతనత్తయపూజావిధానపరిసమత్తత్తో.
యది ఏవం యథావిహితమత్తమేవ పూజావిధానం అరహతి రతనత్తయం, న తతో ఉద్ధంతి ఆపజ్జతీతి
అనిట్టప్పసంఘనివారణత్తం “ఏవమచ్చంతనమస్సనేయ్య”ని ఆహ. తత్థ ఏవన్ని ఇమినా యథావుత్తవిధిం దస్సేతి. యథావుత్తేన
విధినా, అశ్శోన వా తాదిసేన అచ్చంతమేవ ముహుత్తమపి అట్టత్వా అభిక్షణం నిరంతరం నియమేన నమస్సనారహం
నమస్సమానస్స హితమహప్పలకరణతోతి అత్తో. ఏవంవిధం దుల్లభట్టేన మహప్పలట్టేన చ సిద్ధం రతనభావం రతనత్తయం
నమస్సమానో యం పుణ్ణాభిసంతం అలత్తం అలభిం. అకుసలమలం తదశ్శాదిప్పహానేన పునాతీతి పుణ్ణం.
కిలేసదరథప్పటిప్పస్సద్ధియా సీతలత్తా చిత్తం అభిసంతేతీతి అభిసంతో. పుణ్ణాశ్చ తం అభిసంతో చాతి పుణ్ణాభిసంతో, తం
పుణ్ణాభిసంతం. గణిపదే పన “పుణ్ణమహత్తం”ని భణింతి, “విపుల”ని వచనతో సో అత్తో న యుజ్జతీతి ఆచరియో. అథ వా
పుణ్ణానం అభిసంతో పుణ్ణాభిసంతో , తం పుణ్ణాభిసంతం. సంత సవనేతి ధాతు. తస్మా పుణ్ణాసోతం పుణ్ణాస్సయంతి అత్తో యుజ్జతి,
తం పన విపులం, న పరిత్తంతి దస్సేతం విపుల-సద్దేన.

పశ్చాత్తమగాథా యస్మిం వినయపిటకే పాళితో చ అత్తతో చ అనూనం లజ్జీపుగ్గలేసు పవత్తనట్టేన రితే సకలం తివిధమ్మి
సాసనం తేస్వేవ పుగ్గలేసు పతిట్టితం హోతి. కస్స సాసనంతి చే? అట్టితస్స భగవతో. భగవా హి రితిహేతుభూతాయ
ఉచ్చేదదిట్టియా అభావేన అట్టితోతి వుచ్చతి. ఉచ్చేదదిట్టికో హి పరలోకే నిరపేక్షో కేవలం
కామసుఖల్లికానుయోగమనుయుజ్జంతో తిట్టతి, న పరలోకహితాని పుణ్ణాని కత్తుం బ్యావటో హోతి, సస్సతదిట్టికో తాని
కత్తుం ఆయాహతి. భగవా పన తథా అతిట్టంతో అనాయూహంతో మజ్జిమం పటిపదం పటిపజ్జంతో సయశ్చా ఓఘం తరి, పరే చ
తారేసి. యథాహ “అప్పతిట్టం ఖ్వాహం, ఆవుసో, అనాయూహం ఓఘమతరి”ని (సం. ని. ౧.౧). చతుబ్రహ్మవిహారవసేన

సత్యేసు సుట్టు సమ్మా చ రితస్సాతి అత్థవసేన వా సుసణ్ణితస్స. సుసణ్ణితత్తా హేస కేవలం సత్తానం దుక్ఖం అపనేతుకామో హితం ఉపసంహరితుకామో సమ్మత్తియా చ పమోదితో అపక్ఖపతితో చ హుత్వా వినయం దేసేతి, తస్మా ఇమస్మిం వినయసంవణ్ణనాధికారే సారుప్పాయ ధుతియా ధోమేన్తో ఆహ “సుసణ్ణితస్సా”తి. గణ్ణిపదే పన “మనాపియే చ ఖో, భిక్ఖవే, కమ్మవిపాకే పచ్చుపట్టితే”తి (దీ. ని. అట్ట. ౨.౩౦; మ. ని. అట్ట. ౨.౩౮౬) సుత్తస్స, “సుసణ్ణానా సురూపతా”తి (ఖు. పా. ౮.౧౧) సుత్తస్స చ వసేన సుసణ్ణితస్సాతి అత్తో వుత్తో, నో అధిప్పేతాధికారానురూపో న హోతి. అమిస్సన్తి కిం వినయం అమిస్సం, ఉదాహు పుబ్బాచరియానుభావన్తి? నోభయమ్మి. అమిస్సా ఏవ హి వినయట్టకథా. తస్మా భావనపుంసకవసేన అమిస్సం తం వణ్ణయిస్సన్తి సమ్మన్తో. పుబ్బాచరియానుభావన్తి అట్టకథా “యస్మా పురే అట్టకథా అకంసూ”తి వచనతో తేసం ఆనుభావో నామ హోతి. కిఞ్చి అపుబ్బం దిస్సా సన్తి హి లోకే వత్తారో “కస్సేస ఆనుభావో”తి. అథ వా భగవతో అధిష్సాయం అనుగత్వా తంతంపారే అత్థం భావయతి విభావయతి, తస్స తస్స వా అత్థస్స భావనా విభావనాతి ఆనుభావో వుచ్చతి అట్టకథా.

పుబ్బాచరియానుభావే సతి కిం పున తం వణ్ణయిస్సన్తి ఇమినా ఆరమ్భేనాతి తతో వుచ్చన్తి ఛట్టసత్తమట్టమనవమగాథాయో. తత్థ అరియమగ్గజాణమ్మనా నిద్ధోతమలత్తా విసుద్ధవిజ్ఞేహి, తేనేవ నిద్ధోతాసవత్తా విసుద్ధపటిసమ్మిదేహి, విసుద్ధపటిసమ్మిదత్తా చ సద్ధమ్మసంవణ్ణనకోవిదేహితి యోజనా వేదితబ్బా. కేచి “పుబ్బాచరియాతి వుత్తే లోకాచరియాపి, సాససే రాహులాచరియాదయోపి సజ్జయన్తి, తే అపనేతుం కామజ్ఞాతిఆది వుత్త”న్తి వదన్తి. “తం వణ్ణయిస్స”న్తి వుత్తత్తా పుబ్బట్టకథాయ ఉనభావో దస్సితోతి చే? న, చిత్తేహి నయేహి సంవణ్ణితోతి దస్సేతుం “కామజ్ఞా”తిఆది వుత్తం. సద్ధమ్మం సంవణ్ణేతుం కోవిదేహి, తాయ సంవణ్ణనాయ వా కోవిదేహి సద్ధమ్మసంవణ్ణనకోవిదేహి.

సల్లేఖియేతి కిలేసజాతం బాహుల్లం వా సల్లిఖతి తనుం కరోతీతి సల్లేఖో, సల్లేఖస్స భావో సల్లేఖియం, తస్మిం సల్లేఖియే. నోసులభూపమేహీతి అసులభూపమేహి. మహావిహారస్సాతి మహావిహారవంసస్స. పజ్ఞాయ అచ్చుగ్గతట్టేన ధజ్జో ఉపమా ఏతేసన్తి ధజుపమా, తేహి ధజుపమేహి. సమ్మద్ధవరం అనుఅయేహి అనుగతేహి సమ్మద్ధవరన్వయేహి, బుద్ధాధిష్సాయానుగోహీతి అధిష్సాయో. ఇథ వర-సద్ధో “సామం సద్ధాని బుద్ధత్తా సమ్మద్ధో”తి వచనతో పచ్చేకబుద్ధాపి సజ్జయన్తి. తస్మా తే అపనేతుం వుత్తో.

అట్టకథాయ ఉనభావం దస్సేత్వా ఇదాని అత్తనో కరణవిసేసం తస్స పయోజనజ్ఞా దస్సేతుం “సంవణ్ణనా”తిఆదిమాహ. న కిఞ్చి అత్థం అభిసమ్మణాతీతి కిఞ్చి పయోజనం ఫలం హితం న సాధేతీతి అత్తో “న తం తస్స భిక్ఖవో కిఞ్చి అత్థం అనుభోతీ”తిఆదీసు (పారా. ౨౩౮) వియ. అజ్ఞేసనం బుద్ధసిరివ్ఠయస్సాతి ఇమినా యస్మా సహమ్మతిబ్రహ్మనా అజ్ఞిట్టేన ధమ్మో దేసితో భగవతా, సారిపుత్తస్స అజ్ఞేసనం నిస్సాయ వినయో పజ్ఞాత్తో, తస్మా అయమ్మి ఆచరియో తం ఆచరియవత్తం పూజేన్తో ఇమం సంవణ్ణనం బుద్ధసిరిత్థేరస్స యాచనం నిస్సాయ అకాసీతి దస్సేతి. సమనుస్సరన్తోతి తస్సాభావం దీపేతి ఆదరజ్ఞా.

తతో పరం ద్వే గాథాయో కత్తబ్బవిధిదస్సనత్తం వుత్తా. తేన తాసు అట్టకథాసు వుత్తవినిచ్చయపచ్చయవిమతిం వినోదేతి, ఏకట్టకథాయ కుసలస్స వా “అయం నయో అట్టకథాయం నత్థీ”తి పటిక్ఖేపం నివారేతి, అయుత్తత్థపరిచ్ఛాగేన తత్థ అభినివిట్టానం అభినివేసం పరిచ్ఛజాపేతి, ధేరవాదదస్సనేన వినయవినిచ్చయం పతి వినయధరానం కారణోపపత్తితో ఉహోహోహక్కమం దస్సేతి, అయుత్తత్థేరవాదపటిక్ఖేపేన పుగ్గలప్పమాణతం పటిక్ఖిపతీతి ఇమే చానిసంసా కత్తబ్బవిధిదస్సనేన

దస్సితా హోన్తి. సంవణ్ణనం తస్మా సమారభన్తో తస్మా సంవణ్ణనాయ మహాఅట్టకథం సరీరం కత్వా సమారభిస్సం,
 మహాపచ్చరియమ్మి యో వుత్తో వినిచ్చయో, తథేవ కురున్దీనామాదీసు లోకే విస్సుతాసు అట్టకథాసు చ యో వుత్తో
 వినిచ్చయో, తతోపి వినిచ్చయతో మహాఅట్టకథానయేన, వినయయుత్తియా వా యుత్తమత్తం తస్స సరీరస్స అలజ్జారం
 వియ గణ్ణన్తో సమారభిస్సం. కిం సంవణ్ణనమేవ, న అజ్ఞాన్తి దస్సనత్తం పున సంవణ్ణనాగ్గహణం. అథ వా అన్తోగధత్థేరవాదం
 సంవణ్ణనం కత్వా సమారభిస్సన్తి యోజనా వేదితబ్బా. థేరవాదా హి బహిఅట్టకథాయ విచరన్తి. ఏత్థ ఆది-సద్దేన
 చూళపచ్చరిఅన్ధకఅరియట్టకథాపన్నవారాదయోపి సజ్గహితా . తత్థ పచ్చరీ నామ సీహళభాసాయ ఉళుమ్పం కిర, తస్మిం
 నిసీదిత్వా కతత్తా తమేవ నామం జాతం. కురున్దీవల్లివిహరో నామ అత్తి, తత్థ కతత్తా కురున్దీ నామ జాతా.

సమ్మ సమారభిస్సన్తి కత్తబ్బవిధానం సజ్జేత్వా అహం రితో, తస్మా తం మే నిసామేన్ఱాతి గాథాయ తం సంవణ్ణనం మే
 మమ, మయా వా వుచ్చమానన్తి పారసేసో . నిసామేన్ఱు పస్సన్తు పజ్ఞాచక్కునా సుణన్తు వా
 సద్ధావీరియపీతిపామోజ్జాభిసజ్జారేన సజ్ఞరిత్వా పూజయన్తా సక్కచ్చం ధమ్మం. కస్స ధమ్మం? ధమ్మప్పదీపస్స తథాగతస్స.
 కిం దస్సేతి? పదీపట్టానియో హి ధమ్మో హితాహితప్పకాసనతో, పదీపధరట్టానియో ధమ్మధరో తథాగతో, తస్మా
 పరినిబ్బుతేపి తస్మిం తథాగతే తత్థ సోకం అకత్వా సక్కచ్చ ధమ్మం పటిమానయన్తా నిసామేన్ఱాతి దస్సేతి. అథ వా
 “ధమ్మకాయా తథాగతా”తి (దీ. ని. 3.౧౧౮) వచనతో ధమ్మో చ సో పదీపో చాతి ధమ్మప్పదీపో, భగవా.

యో ధమ్మవినయో యథా బుద్ధేన వుత్తో, సో తథేవ బుద్ధపుత్తేహి సావకేహి ఇతో అవబుద్ధో, యేహి తేసం
 బుద్ధపుత్తానం మతిం అధిష్సాయం అచ్చజన్తా నిరవసేసం గణ్ణన్తా. పురేతి పురా, పోరాణత్థేరా వా. అట్టకథాతి అట్టకథాయో,
 ఉపయోగబహువచనం.

యం అత్థజాతం అట్టకథాసు వుత్తం, తం సబ్బమ్మి పమాదలేఖకానం పమాదలేఖమత్తం వజ్జయిత్వా. కిం సబ్బేసమ్మి
 పమాణం? న, కిన్తు సిక్ఖాసు సగారవానం ఇథ వినయమ్మి పణ్ణితానం, మహాఅట్టకథాయం పన సచ్చేపి అలికేపి దుక్కటమేవ
 వుత్తం, తం పమాదలేఖన్తి వేదితబ్బం. పమాదలేఖం వజ్జయిత్వా పమాణం హేస్సతీతి సమ్మన్తో.

తతో చాతి అట్టకథాసు వుత్తలత్థజాతతో తన్తిక్కమం పాళిక్కమం. సుత్తన్తా సుత్తావయవా. అన్తోతి హిదం
 అబ్బన్తరావయవసమ్భావనాదీసు దిస్సతి. సుత్తన్తేసు భవా సుత్తన్తికా, తేసం సుత్తన్తికానం, సుత్తన్తగన్ఠేసు ఆగతవచనానన్తి
 అత్తో. అథ వా అమీయతీతి అన్తో, సాధీయతీతి అధిష్సాయో. కేన సాధీయతి? సుత్తేన, సుత్తస్స అన్తో సుత్తన్తో, కో సో? సో సో
 అత్థవికప్పో, తస్మిం సుత్తన్తే నియుత్తాని వచనాని సుత్తన్తికాని. తేసం సుత్తన్తికానం వచనానమత్తం. తస్స తస్స
 ఆగమసుత్తస్స అభిధమ్మవినయసుత్తస్స చానురూపం పరిదీపయన్తీ, అయం తావేత్థ సమాసతో అత్థవిభావనా – “ఇతిపి సో
 భగవా”తిఆదీనం (సం. ని. ౨.౪౧; ౨.౪౭౯; అ. ని. ౬.౧౦; పారా. ౧) సుత్తన్తికానం వచనానమత్తం ఆగమసుత్తన్తానురూపం.
 “వివాదాధికరణం సియా కుసలం సియా అకుసలం సియా అబ్యాకత”న్తి (చూళవ. ౨౨౦) ఏవమాదీనం
 అభిధమ్మసుత్తన్తికానం వచనానమత్తం అభిధమ్మసుత్తన్తానురూపన్తి ఏవమాది. హేస్సతీతి భవిస్సతి, కరీయిస్సతీతి
 అధిష్సాయో. వణ్ణనాపీతి ఏత్థ అపి-సద్దో సమ్మిణ్ణనత్తో, సో తస్మాతి పదేన యోజేతబ్బో. కథం? పణ్ణితానం పమాణత్తాపి
 విఠ్ఠారమగ్గస్స సమాసితత్తాపి వినిచ్చయస్స అసేసితత్తాపి తన్తిక్కమస్స అవోక్కమితత్తాపి సుత్తన్తికవచనానం
 సుత్తన్తట్టకథానురూపం దీపనతోపి తస్మాపి సక్కచ్చం అనుస్థితబ్బాతి. ఏత్థ “తన్తిక్కమం అవోక్కమిత్వా”తి వచనేన సిద్ధేపి

“అట్టకథాచరియా వేరజ్ఞాకణ్డాదీసు ‘సుత్తనికానం భారోతి గతా, మయం పన వత్సావ గమిస్సామా”తి దస్సేతుం
“సుత్తనికాన”న్తి వుత్తం కిర.

గన్ధారమ్మకథావణ్ణనా నిట్టితా.

బాహిరనిదానకథావణ్ణనా

తదజ్ఞవినయాదిభేదేన వినయస్సబహుత్తా వినయో తావ వవత్థపేతబ్బో. “బుద్ధేన ధమ్మో వినయో చ వుత్తో”తి పుట్టే
వుత్తత్తా ఇదాని “వుత్తం యేనా”తి న వత్తబ్బన్తి చే? తస్స ఏవమాదివచనం సన్ధాయ వుత్తన్తి సమ్మన్తో. ధారితం యేన
చాభతం. యత్థప్పతిట్టితజ్జేతన్తి వచనం సకలమ్మి వినయపిటకం సన్ధాయ వుత్తం. అత్తపచ్చక్షవచనం న హోతీతి ఆహచ్చ
భాసితం న హోతీతి అధిప్పాయో. న హి భగవతో అతీతాదీసు అప్పచ్చక్షం కిజ్జి అత్తి. యది అత్తపచ్చక్షవచనం న హోతి,
పదసోధమ్మాపత్తిం న జనేయ్యాతి చే? న, సావకభాసితస్సపి పదసోధమ్మాపత్తిజననతో. నియమాభావా అతిప్పసజ్జోతి చే?
న, పదసోధమ్మసిక్ఖాపదట్టకథాయం “సజ్జీతిత్తయం ఆరుళ్లో”తి విసేసితత్తా. తథా అట్టకథాయమ్మి సజ్జీతిం ఆరుళ్ళత్తా
“ఖన్ధానజ్ఞా పటిపాటి...పే... సంసారోతి పవుచ్చత్తి”తి (ధం. స. అట్ట. నిదానకథా; విభ. అట్ట. ౨౨౬ సజ్ఞారపదనిద్దేస)
ఏవమాదివచనం, యజ్ఞా సజ్జీతిఆరుళ్ళక్కమానుగతం, తం పదసోధమ్మాపత్తిం జనేతీతి ఆయస్మా ఉపతిస్సో.

పఠమమహాసజ్జీతికథావణ్ణనా

పఠమమహాసజ్జీతి నామ చాతి ఏత్థ చ-సద్దో అతిరేకత్తో, తేన అజ్ఞాపి అట్టితి దీపేతి. తమ్మి సాలవనం ఉపగన్త్వా
మిత్తసుహజ్జే అపలోకత్వా నివత్తనతో ఉపవత్తనన్తి పాకటం జాతం కిర. యమకసాలానన్తి ఏకా కిర సాలపన్తి సీసభాగే, ఏకా
పాదభాగే. తత్తాపి ఏకో తరుణసాలో సీసభాగస్స ఆసన్నే హోతి, ఏకో పాదభాగస్స, మూలఖన్ధవిటపపత్తేహి అజ్ఞామజ్ఞం
సంసిబ్బిత్వా రితసాలానన్తిపి వుత్తం. అనుపాదిసేసాయ నిబ్బానధాతుయాతి ఇత్థమ్మూతలక్ఖణే కరణవచనం “కతకిచ్చో
పీతిజ హాస చేతో అవేరముఖేనాభతకుణ్ణలేనా”తిఆదీసు వియ. పరినిబ్బానే పరినిబ్బానహేతు, తస్మిం తానే వా మా నోచిత్త
చిత్తేన, మా పరిదేవిత్త వాచాయ “పరిదేవనం విలాప”న్తి వచనతో. మహాసమణేనాతి నిస్సక్కత్తే కరణవచనం.
సూరియం‘సూభి పటుకరా‘భారీణస్స తాణా ఇత్తత్రేవ. యజ్ఞా భగవతో అనుగ్గహం, తస్స అనుగ్గహస్సాతి ఆచరియా.
ఏకచ్ఛే పన “యం యస్మా అహం అనుగ్గహితో”తి వదన్తి. నిబ్బసనానీతి నిట్టితవసనకిచ్చాని, మయా పరిభుజ్జిత్యా
అపనీతాని . యది సుయుత్తాని ధారేస్ససీతి పుచ్చతి, కవచసదిసాని సాణాని. ఇస్సరియసదిసా నవ
అనుపుబ్బవిహారాదయో. అట్ట సమాపత్తియో నిరోధసమాపత్తి చ పటిలాభక్కమేన “అనుపుబ్బవిహారా”తి వుత్తా.

అనాగతే సన్నికట్టే, తథాతీతే చిరన్తనే;

కాలద్యయేపి కవీహి, పురాసద్దో పయుజ్జతే.

సత్తుసాసనమేవ పరియత్తి సత్తుసాసనపరియత్తి, సా సుత్తగేయ్యాదివసేన నవజ్ఞా. తిపిటకమేవ సబ్బపరియత్తిప్పభేదం
ధారేన్తితి తిపిటకసబ్బపరియత్తిప్పభేదధరా. “వినా న సక్కా”తి న వత్తబ్బం “తిపిటకసబ్బపరియత్తిప్పభేదధరే”తి వుత్తత్తా,
ఏవం సన్తేపి అత్తి విసేసో తేహి సమ్ముఖాపి అసమ్ముఖాపి సుతం, థేరేన పన అసమ్ముఖాపటిగ్గహితం నామ నట్టితి. న
వాయన్తి ఏత్థ వాతి విభాసా, అజ్ఞాసిపి న అజ్ఞాసిపీతి అత్తో. తత్త ఉచ్చిననే. బహుసద్దో విపుల్లత్తో “అనన్తపారం బహు

వేదితబ్బమిత్త్య”త్రవ. పుట్టే “తిపిటకసబ్బపలయత్తిప్పభేదధర్”తి వుత్తత్తా “బహు చానేన...పే.... పరియత్తో”తి న యుజ్జతీతి చే? న, తిపిటకస్స అనంతత్తా, తస్మా అష్టే ఉపాదాయ తేన బహు పరియత్తోతి అధిప్పాయో. ఇతరథా ఆనంతత్థేరో తేహి అప్పస్సుతోతి ఆపజ్జతి, “అసమ్ముఖా పటిగ్గహితం నామ నత్థీ”తి వచనవిరోధో చ. అడ్డమాసో అతిక్కున్తోతి ఏత్థ ఏకో దివసో నట్టో, సో పాటిపదదివసో, కోలాహలదివసో నామ సో, తస్మా ఇధ న గహితో. సంవేగవత్తుం కిత్తేత్తా కీళనతో సాధుకీళనం నామ. స్వీపీతి అపి-సద్ధో అపిక్ఖామంతానుజ్ఞాయ. సుభసుత్తం “అచిరపరినిబ్బుతే భగవతో”తి (దీ. ని. ౧.౪౪౪) వుత్తత్తా చతురాసీతిధమ్మక్ఖడ్ధసహస్సేసు అన్తోగధం న హోతీతి చే? న, భగవతో కాలే లద్ధనయత్తా కథావత్తు వియ. ఛడ్డితా పతితా ఉక్లాపా ఛడ్డితపతితఉక్లాపా. ఆణా ఏవ అప్పటిహతట్టేన చక్కన్తి ఆణాచక్కం. ఏకతో ఏత్థ నిపతన్తీతి ఏకనిపాతనం. ఆకాసేన ఆగన్త్వా నిసీదీతి ఏకేతి ఏతం దుతియవారే గమనం సన్ధాయాతి ఆయస్మా ఉపతిస్సో. పరమం వా ఆకాసేన గన్త్వా పరిసం పత్వా భిక్కుపన్తిం అపీళేన్తో పథవియం నిముజ్జిత్వా ఆసనే ఏవ అత్తానం దస్సేసి. ఉభయథా చ ఆపాథం గతో, తేన ఉభయమ్పి యుజ్జతి, అజ్ఞాథా ద్వీసు ఏకం అభూతం ఆపజ్జతి.

అథ ఖో ఆయస్మా మహాకస్సపో ఆయస్సున్తం ఉపాలిం పుచ్చి...పే.... ఆయస్మా ఉపాలిత్థేరో విస్సజ్జేసీతి ఇదం పుట్టే “పరమం ఆవుసో ఉపాలీ”తిఆదినా (చూళవ. ౪౩౯) వుత్తపుచ్చావిస్సజ్జనం సజ్ఞపిత్వా సజ్ఞీతికారకేహి దస్సితవచనన్తి గణీపదే లిఖితం. తథా హోతు, కిమత్తం పనేత్థ “నిదానమ్పి పుచ్చి, పుగ్గలమ్పి పుచ్చి, వత్తుమ్పి పుచ్చీ”తి ఏవం పుట్టే దస్సితానుక్కమేన అవత్వా “వత్తుమ్పి పుచ్చి, నిదానమ్పి పుచ్చి, పుగ్గలమ్పి పుచ్చీ”తి ఏవం అనుక్కమో కతోతి? “వత్తుమూలకత్తా సిక్ఖాపదపజ్జాత్తియా ఉప్పటిపాటియా వుత్త”న్తి వదన్తి ఏకే. ఏత్థ పన విచారణా వేరజ్జకణ్డే సమ్మత్తే కరీయతి. రాజాగారకేతి ఏవంనామకే ఉయ్యానే. అభిరమనారహం కిర రాజాగారమ్పి. తత్థ, యస్స వసేనేతం ఏవం నామం లభతి. అథ ఖో “ఆయస్మా మహాకస్సపో”తిఆదినా పుట్టే వుత్తమేవ సజ్ఞపిత్వా దస్సేతి సజ్ఞీతికారకో వసీగణో. యది ఏవం యథా నిదానమ్పి పుచ్చి, పుగ్గలమ్పి పుచ్చీతి ఏత్థ పుచ్చాక్కమో దస్సితో, తథా ఆనంతత్థేరస్స విస్సజ్జనక్కమోపి కిమత్తం న దస్సితోతి చే? ఇమినానుక్కమేన సజ్ఞహం పజ్ఞాపి నికాయా అనారుళ్ళాతి దస్సనత్థం. కథం పన ఆరుళ్ళాతి? ఆయస్మా మహాకస్సపో పజ్ఞాపి నికాయే అనుక్కమేనేవ పుచ్చి, ఆనంతత్థేరో పన అనుక్కమేనేవ పుచ్చితమ్పి అపుచ్చితమ్పి తస్స తస్స సుత్తస్స సభావం అన్తరా ఉప్పన్నం వత్తుం ఉద్దేసనిద్దేసక్కమం మాతికావిభజ్జక్కమన్తి ఏవమాదిసబ్బం అనురూపవచనం పక్ఖిపిత్వా విస్సజ్జేసి, తేనేవాహ “ఏతేనేవ ఉపాయేన పజ్ఞాపి నికాయే పుచ్చీ”తి. అథ వా “అమ్బులట్టికాయం రాజాగారకే”తి వత్తప్పే “రాజాగారకే అమ్బులట్టికాయ”న్తి ఉప్పటిపాటివచనేనపి ఇమమత్తం దీపేతి. “అమ్బులట్టికాయం విహరతి రాజాగారకే”తి హి వుత్తం.

గహకారన్తి ఇమస్స అత్తభావగేహస్స కారకం తత్థావడ్డకిం గవేసన్తో యేన ఇాణేన సక్కా సో దట్ఠం, తస్సత్థాయ దీపజ్కరపాదమూలే కతాభినీహరో ఏత్తకం కాలం అనేకజాతిసంసారం తం ఇాణం అవిన్దన్తో విచరిన్తి అత్తో. దుక్ఖా జాతి పునపునన్తి ఇదం గహకారకగవేసనస్స కారణవచనం. సబ్బా తే ఫాసుకాతి తవ సబ్బా అనవసేసకిలేసఫాసుకా మయా భగ్గా. గహకూటం నామ అవిజ్ఞా. సోమనస్ససహగతం ఇాణం సోమనస్సమయం. న హి సోమనస్సమయం ఇాణం ఖిన్దసభావభేదతో. దళ్ళీకమ్మసిథిలకరణప్పయోజనాతి యేభుయ్యతాయ వుత్తం, తం పన తత్థ తత్థ పకాసయిస్సామ. అజ్ఞామజ్ఞాసజ్కరవిరహితే ధమ్మే చ వినయే చాతి ఏత్థ పాణాతిపాతో అకుసలన్తి ఏవమాదీసు మరణాధిప్పాయస్స జీవితిన్ద్రియుపచ్ఛేదకప్పయోగసముట్టాపికా చేతనా అకుసలం, న పాణసజ్ఞాతజీవితిన్ద్రియస్స ఉపచ్ఛేదకసజ్ఞతో అతిపాతో. తథా అదిన్నస్స పరసన్తకస్స ఆదానసజ్ఞాతా విజ్ఞాత్తి అబ్యాకతో ధమ్మో, తద్విజ్ఞాత్తిసముట్టాపికా ధేయ్యచేతనా అకుసలో

ధమ్మోతి (పట్టాం. ౧.౧.౨౭) ఏవమాదినా అజ్ఞామజ్ఞాసజ్కరవిరహితే ధమ్మే పటిబలో వినేతుం. జాతరూపరజతం పరసంతకం థేయ్యచిత్తేన గణ్ఠంతస్స యథావత్థుం పారాజికడుల్లచ్చయదుక్కట్టసు అజ్ఞాతరం, భణ్ణాగారికసీసేన దియ్యమానం గణ్ఠంతస్స పాచిత్తియం, అత్తణ్ణాయ గణ్ఠంతస్స నిస్సగ్గియం పాచిత్తియం, కేవలం లోలతాయ గణ్ఠంతస్స అనామాసదుక్కటం, రూపియధడ్డకసమ్మతస్స అనాపత్తితి ఏవం అజ్ఞామజ్ఞాసజ్కరవిరహితే వినయేపి పటిబలో వినేతుంతి అత్తో. భావేత్తితి వడ్డేతి, ఏతేన ఫలవసేన జవనవసేన చ చిత్తస్స వుద్ధిం దస్సేతి. “అవిసిట్ట”ని పాఠో, సాధారణని అత్తో.

దేసేంతస్స వసేనేత్త, దేసనా పిటకత్తయం;
సాసితబ్బవసేనేతం, సాసననిపి వుచ్చతి.

కథేతబ్బస్స అత్తస్స, వసేనాపి కథాతి చ;
దేసనా సాసనా కథా, భేదమ్మేవం పకాసయే.

సాసనస్స నపుంసకత్తా “యథా...పే... ధమ్మసాసనానీ”తి వుత్తం. దుచ్చరితసంకిలేసం నామ అత్తతో చేతనా, తథాకారప్పవత్తచిత్తుప్పాదో వా. అనిచ్ఛాదిలక్ఖణం పటివిజ్ఞిత్వా పవత్తత్తా విపస్సనాచిత్తాని వినయతో లోకియాభిసమయో అసమ్మోహతో లోకుత్తరో, లోకుత్తరో ఏవ వా అభిసమయో వినయతో నిబ్బాససజ్ఞాతస్స అత్తస్స, ఇతరస్స మగ్గాదికస్స అసమ్మోహతోతిపి ఏకే. ఏత్త “పటివేధో”తి వుత్తం ఇాణం, తం కథం గమ్మీరన్తి చే? గమ్మీరస్స ఉదకస్స పమాణగ్గహణకాలే దీఘేన పమాణేన భవితబ్బం, ఏవం అలబ్భనేయ్యభావదస్సనత్తం ఇదానీతి వుత్తన్తి ఏకే. యస్స చత్తాయ మగ్గఫలత్తాయ. తస్మా అత్తం నానుభోన్తి నాధిగచ్ఛన్తి కఞ్చి అత్తనా అధిప్పేతం, ఇతివాదపమోక్షకఞ్చి. కస్మా? అత్తస్స అనుపపరిక్షిత్వా గహితత్తా. అధిగతఫలత్తా పటివిద్ధాకుప్పో. పున ఖీణాసవగ్గహణేన అరహంతమేవ దస్సేతి, న సేక్షం. సో హి యథా భణ్ణాగారికో రజ్ఞో కటకమకుటాదిం గోపేత్వా ఇచ్ఛితిచ్ఛితక్షణే ఉపనేతి, ఏవం సహేతుకానం సత్తానం మగ్గఫలత్తాయ ధమ్మం దేసేసి. తాసంయేవ తత్త వినయపిటకే పభేదతో వుత్తత్తా, వాయమిత్వా తా ఏవ పాపుణాతీతి ఆచరియా. కిమత్తం తిస్సోవ విజ్ఞా తత్త విభత్తాతి? సీలసమ్మత్తియా ఏతపరముపనిస్సయభావతో. “అపరేహిపి సత్తహజ్ఞేహి సమన్నాగతో భిక్కు వినయధరో హోతి. ఆపత్తిం జానాతి, అనాపత్తిం, లహుకం ఆపత్తిం, గరుకం ఆపత్తిం, అనేకవిహితం పుట్టేనివాసం అనుస్సరతి...పే... దిట్టేన చక్కునా విసుద్ధేన అతిక్కుంతమానుసకేన సత్తే పస్సతి...పే... ఆసవానఞ్చ ఖయా...పే... ఉపసమ్మజ్జ విహరతీ”తి (పరి. ౩౨౭) సుత్తమేత్త సాధకం. వినయం పరియాపుణిత్వా సీలసమ్మత్తిం నిస్సాయ ఆసవక్ఖయజాణేన సహేవ వియ దిబ్బచక్కుపుట్టేనివాసానుస్సతిజాణాని పటిలభతి. విసుం ఏతేసం పరికమ్మకిచ్చం నత్తీతి దస్సనత్తం తాసంయేవాతి వుత్తన్తి చ వదన్తి ఏకే. అభిధమ్మే పన తిస్సోవిజ్ఞా ఛ అభిజ్ఞా చతస్సో చ పటిసమ్మిదా అజ్ఞో చ సమ్మప్పధానాదయో గుణవిసేసా విభత్తా. కిఞ్చాపి విభత్తా, తథాపి విసేసతో పజ్ఞాజాతికత్తా చతస్సో పటిసమ్మిదా పాపుణాతీతి దస్సనత్తం తాసం తత్తేవాతి అవధారణవిపల్లాసో కతో. అత్తనా దుగ్గహితేన ధమ్మేనాతి పారసేసో. కత్తరి చేతం కరణవచనం, హేతుత్తే చ, అత్తనా దుగ్గహితహేతుాతి అధిప్పాయో. కస్మా పనాతి “అనులోమికో”తి వుత్తత్తం దీపేతి.

పరమమహాసజ్గీతికథావణ్ణనానయో.

దుతియసజ్గీతికథావణ్ణనా

పన్నభారాతి పతితక్షణభారా. “భారా హవే పశ్చాత్తద్ధా”తి (సం. ని. ౩.౨౨) హి పుత్రం. “సమ్ముఖా భవిస్సామ న భవిస్సామా”తి వత్తారో. తేసు దహరా కిర. జమ్మిన్తి లామకం.

దుతియసజ్జీతికథావణ్ణనానయో.

తతియసజ్జీతికథావణ్ణనా

బ్రహ్మలోకా చవిత్వాతి ఏత్థ చత్తారో మగ్గా పశ్చాన్నంతరియాని నియతమిచ్ఛాదిట్ఠీతి ఇమేయేవ నియతా, న మహగ్గతా, తస్మా పణిధివసేన హేటుపపత్తిపి హోతి. అతిచ్ఛదాతి అతిచ్ఛ ఇచ్ఛథ, గన్తా భిక్షం పరియేసథాతి అధిప్పాయో. కేటుభం నామ కబ్బకరణవిధియుత్తం సత్తం. కిరియాకప్పం ఇత్యేకే, కత్తాఖ్యాదిలక్ష్ణణయుత్తసత్తం. అసన్ధిమిత్తాతి తస్సా నామం. తస్సా కిర సరీరే సన్ధయో న పజ్ఞాయన్తి, మధుసిత్థకేన కతం వియ సరీరం హోతి. తస్మా “ఏవంనామికా జాతా”తిపి వదన్తి. మాగధకేన పత్తేన చత్తారో పత్తా ఆళ్లకం, చత్తారి ఆళ్లకాని దోణం, చతుదోణా మానికా, చతుమానికా ఖారికా, వీసతిఖారికో వాహోతి. కేటుమాలాతి “సీసతో ఉట్టపాత్వా రితో ఓభాసపుజ్ఞో”తి వదన్తి. రాజిద్ధిఅధికారప్పసజ్జేనేతం వత్తు పుత్తం, నానుక్కమేన. అనుక్కమేన పన బుద్ధసాసనావహారం వత్తుం దీపేన్తో “రాజా కిరా”తిఆదిమాహ. కిలేసదమనేన దన్తం. కాయవాచాహి గుత్తం. “పాచీనముఖో”తిపి పారో అత్తి. పుట్టే జేట్టభాతికత్తా తేనేవ పరిచయేన పత్తగ్గహణత్తాయ ఆకారం దస్సేతి. అభాసీతి “భాసిస్సామీ”తి వితక్కేసి. అపరే “అజ్ఞాతన్తి పుత్తేపి సబ్బం అభణీ”తి వదన్తి. అమతన్తి నిబ్బానసజ్ఞాతాయ నివత్తియా సగుణాధివచనం, తస్సా అప్పమాదో పదం మగ్గో. మచ్ఛాతి పవత్తియా సదోసాధివచనం, తస్సా పమాదో పదం మగ్గోతి ఏవం చత్తారి సచ్ఛాని సన్ధస్సితాని హోన్తి. సజ్ఞసరణగతత్తా సజ్ఞనిస్సితా పబ్బజ్ఞా, భణ్ణకమ్మస్స వా తదాయత్తత్తా. నిగ్రోధత్థేరస్సానుభావకిత్తనాధికారత్తా పుట్టే పుత్తమ్మి పచ్ఛా వత్తబ్బమ్మి సమ్మిణ్ణేత్వా ఆహ “పున రాజా అసోకారామం నామ మహావిహారం కారేత్వా సట్టిసహస్సాని...పే.... చతురాసీతివిహారసహస్సాని కారాపేసీ”తి. “పుట్టజ్జనకల్యాణకస్స వా పచ్ఛవేక్షితపరిభోగో”తి వచనతో సేక్ఖావ పరమత్తతో దాయాదా, తథాపి థేరో మహిన్దకుమారస్స పబ్బజ్జత్తం ఏకేన పరియాయేన లోకధమ్మసిద్ధేన ఏవమాహ “యో కోచి మహారాజ...పే.... ఓరసం పుత్త”న్తి. పుత్తజ్ఞో వేదే -

“అజ్ఞో అజ్ఞో సమ్భవసీ, హదయా అధిజాయసే;

అత్తా వే పుత్తో నామాసి, స జీవ సరదోసత”న్తి.

తస్మా ఇమినా పరియాయేన ఓరసో పుత్తో మాతాపితూహి పబ్బజితో చే, అత్థతో తే సయం పబ్బజితా వియ హోన్తి. ధమ్మకథికా కస్మా నారోచేన్తి? రాజా “థేరం గణ్ఠిత్వా ఆగచ్ఛథా”తి అమచ్ఛే పేసేసి, ధమ్మకథికా థేరస్స ఆగమనకాలే పరివారత్థాయ పేసితా, తస్మా. అపిచ తేన పుత్తవిధినావ వదన్తి చణ్ణత్తా, చణ్ణభావో చస్స “అమ్మం చిన్దిత్వా వేళుయా వతిం కరోహి”తి పుత్తలమచ్ఛవత్తునా విభావేతట్టో. కస్మా పన ధమ్మకథికా రాజాణాపనం కరోన్తితి? “సాసనం పగ్గహేతుం సమత్తో”తి పుత్తత్తా. దీపకతిత్తిరోతి కూటతిత్తిరో. అయం పన కూటతిత్తిరకమ్మే నియుత్తోపి సుద్ధచిత్తో, తస్మా తాపసం పుచ్ఛి. సాణిపాకారన్తి సాణిపాకారేన. విభజిత్వా వదతీతి విభజ్జవాదీ “అత్తి ఖ్వేస బ్రాహ్మణ పరియాయో”తిఆదినా (పారా. ౫). అపిచ సస్సతవాదీ చ భగవా “అత్తి, భిక్షవే, అజాతం అభూతం అసజ్జత”న్తిఆది (ఇతిపు. ౪౩)-వచనతో. ఏకచ్ఛసస్సతికో చ “సప్పచ్ఛయా ధమ్మా, అప్పచ్ఛయా ధమ్మా”తి (ధ. సం. దుకమాతికా ౭) వచనతో. అన్తానన్తికో చ -

“గమనేన న పత్తబ్ధో, లోకస్సన్తో కుదాచనం;

న చ అప్పత్వా లోకంతం, దుష్టా అత్తి పమోచనం”. (సం. ని. ౧.౧౦౭; అ. ని. ౪.౪౫);

“అనమతగ్గోయం, భిక్షవే, సంసారో పుబ్బకోటి న పజ్ఞాయతీ”తి (సం. ని. ౨.౧౨౪; చూళని. కప్పమాణవపుద్గానిద్దేస ౬౧) వచనతో. అమరావిక్లేపికపక్ఖమ్మి ఈసకం భజతి భగవా “సస్సతో లోకోతి అబ్యాకతమేతం అసస్సతో లోకోతి అబ్యాకతమేత”నిఆదిఅబ్యాకతవత్తుదీపనతో సమ్మృతసచ్చదీపనతో చ. తజ్ఞో అజ్ఞత్తబహిద్ధాదివసేన న వత్తబ్బం. యథాహ “ఆకిఞ్చాఞ్ఞాయతనం న వత్తబ్బం అజ్ఞత్తారమ్మణన్తిపే”తిఆది (ధ. సం. ౧౪౩౭). తథా అధిచ్ఛసముప్పన్నికపక్ఖమ్మి భజతి “లద్ధా ముధా నిబ్బుతిం భుజ్జమానా”తి (ఖు. పా. ౬.౭; సు. ని. ౨౩౦) వచనతో. తత్త హి ముధాతి అధిచ్ఛసముప్పన్నవేవచనం. సజ్ఞోవాదాదికో చ భగవా సజ్ఞోభవఅసజ్ఞోభవనేవసజ్ఞోనాసజ్ఞోభవవసేన. ఉచ్ఛేదవాదీ చ “అహజ్ఞో, బ్రాహ్మణ, ఉచ్ఛేదం వదామి రాగస్సా”తి (పారా. ౬) వచనతో. దిట్టధమ్మనిబ్బానవాదీ చ “ఖీణా జాతి, పుసితం బ్రహ్మచరియ”న్తి (మహావ. ౨౩; దీ. ని. ౨.౨౧౫; సం. ని. ౩.౩౫) వచనతో, “నత్తి దాని పునబ్బవో”తి (మహావ. ౧౬) వచనతో, దిట్టేవ ధమ్మే నిరోధసమాపత్తిదీపనతో చ. ఏవం తేన తేన పరియాయేన తథా తథా వేనేయ్యజ్ఞాసయానురూపం విభజిత్వా వదతీతి విభజ్జవాదీ భగవాతి.

తతియసంజ్ఞీతికథావణ్ణనానయో.

పుప్పనామో సుమనత్థేరో. మహాపదుమత్థేరోతి ఏకే. మహింసకమణ్ణలం అన్తరత్థన్తి వదన్తి. ధమ్మచక్ఖు నామ తయో మగ్గా. సోతాపత్తిమగ్గన్తి చ ఏకే. పఞ్చపి రత్థాని పఞ్చ చీనరత్థాని నామ. రాజగహీతి దేవియా కతవిహారే. సిలకూటమ్మీతి పబ్బతకూటే. వడ్డమానన్తి అలబ్బరణచుణ్ణం. అరియదేసే అతీవ సమ్మృతం కిర. ఏకరసేన నాథకరణా ఇతి దమిళా. సారపామగ్గన్తి ఉత్తమం పామగ్గం. పేతవత్తుఆదినా సంవేజేత్వా అభిసమయత్థం సచ్చసంయుత్తజ్ఞా. మేఘవనుయ్యానం నామ మహావిహారత్థానం. “ద్వాసట్టియా లేణేసూ”తి పారో. దసభాతికన్తి అభయకుమారాదయో దస, తే ఇథ న వుత్తా. వుత్తవసో పవారేత్వాతి చాతుమాసినియా పవారణాయాతి అత్తో. పరమపవారణాయ వా పవారేత్వా ఏకమాసం తత్తేవ వసీత్వా కత్తికపుణ్ణమాసియం అవోచ, అజ్ఞాథా “పుణ్ణమాయం మహావీరో”తి వుత్తత్తా న సక్కా గహీతుం. మహావీరోతి బుద్ధోపచారేన ధాతుయో వదతి. జఙ్ఘప్పమాణన్తి “ధూపస్స జఙ్ఘప్పమాణ”న్తి వదన్తి. మాతులభాగినేయ్యా చూళోదరమహోదరా. ధరమానస్స వియ బుద్ధస్స రస్మి సరసరస్మి, రజ్ఞో లేఖాసాసనం అప్పేసి, ఏవఞ్చ ముఖసాసనమవోచ. దోణమత్తా మగధనాళియా ద్వాదసనాళిమత్తా కిర. “పరిచ్చిన్నట్టానే చిజ్జత్వా”తి పారో. సబ్బదిసాహి పఞ్చ రస్మియో ఆవట్టేత్వాతి పఞ్చాహి ఫలేహి నిక్ఖన్తత్తా పఞ్చ, తా పన ధబ్బణ్ణావ. కత్తికజుణ్ణపక్ఖస్స పాటిపదదివసేతి జుణ్ణపక్ఖస్స పరమదివసేతి అత్తో. మహాబోధిత్థానే పరివారేత్వా రితనాగయక్ఖాదిదేవతాకులాని. గోపకా నామ రాజపరికమ్మినో తథాభావకిచ్చా. తేసం కులానం నామన్తిపి కేచి. ఉదకాదివాహా కాలిజ్ఞా. కాలిజ్ఞేసు జనపదేసు జాతిసమ్మన్నం కులం కాలిజ్ఞకులన్తి కేచి.

పరమపాటిపదదివసేతి దుతియఉపోసథస్స పాటిపదదివసేతి అత్తో. తత్త రితేహి సముద్ధస్స దిట్టత్తా తం రానం సముద్ధసాలవత్తు. సోళస జాతిసమ్మన్నకులాని అట్ట బ్రాహ్మణామచ్చకులాని. మహాఅరిట్టత్థేరో చేతియగిరిమ్మి పబ్బజితో. అమచ్చస్స పరివేణట్టానేతి సమ్మృతికాలవసేనాహ. మహిన్దత్థేరో ద్వాదసవస్సీకో హుత్వా తమ్మపణ్ణిదీపం సమ్మత్తో, తత్త ద్వే

వస్సాని వసిత్వా వినయం పతిట్టాపేసి, ద్వాసట్టివస్సికో హుత్వా పరినిబ్బతో. వినయో సంవరణ్ణాయాతి వినయపిటకం, తస్స పరియాపుణనం వా. యథాభూతజాణదస్సనం సప్పచ్చయనామరూపపరిగ్గహో. మగ్గాదిపచ్చవేక్షణే అసతి అన్తరా పరినిబ్బానం నామ నత్తి సేక్షస్స మరణం వా, సతియేవ హోతి. తస్మా ఆహ “విముత్తిజాణదస్సన”న్తి.

అనుపాదాపరినిబ్బానత్థాయాతి కఞ్చి ధమ్మం అనుపాదాయ అగ్గహేత్వా ఈసకమ్మి అనవసేసేత్వా పరినిబ్బానత్థాయాతి అత్థో. ఉపనిసాతి “వినయో సంవరణ్ణాయా”తిఆదికా కారణపరమ్పరా. ఏత్తావతా అత్తహితనిప్పత్తిం దస్సేత్వా ఇదాని పరహితనిప్పత్తిం దస్సేతుం “ఏతదత్థం సోతావధాన”న్తి ఆహ. తస్సత్థో – అత్తనో వినయకథనం వినయమన్తనఞ్చ ఉగ్గహేతుం పరేసం సోతస్స ఓదహనం సోతావధానం. తతో ఉగ్గహితవినయకథామన్తనానం తేసం ఉపనిసా యథావృత్తకారణపరమ్పరా సిద్ధాయేవాతి న పున దస్సితాతి వేదితబ్బా. అజ్ఞాథా ఏతదత్థా ఉపనిసాతి ఇమినా వచనేనేవ అనుపాదాపరినిబ్బానస్స సఙ్గహితత్తా అనుపాదాపరినిబ్బానతో ఉద్ధం సోతావధానాసమ్భవతో ఏతదత్థం సోతావధానన్తి అన్తే న సమ్భవతీతి నిరత్థకం భవేయ్య, న చ నిరత్థకం పరహితనిప్పత్తియా మూలకారణదస్సనత్థత్తాతి వేదితబ్బం.

ఏవం యథా యథా యం యం, సమ్మవేయ్య పదం ఇథ;

తం తం తథా తథా సబ్బం, పయోజేయ్య విచక్షణోతి.

బాహిరనిదానకథావణ్ణనా నిట్టితా.

పారాజికవణ్ణనా

వేరజ్ఞకణ్ణో

వేరజ్ఞకణ్ణవణ్ణనా

“తేన సమయేన బుద్ధో భగవా వేసాలియం విహరతి మహావనే కూటాగారసాలాయం. తేన ఖో పన సమయేన వేసాలియా అవిదురే కలన్దగామో నామ హోతి”తి వినయనిదానే ఆరభితప్పే వేరజ్ఞకణ్ణస్స ఆరమ్భో కిమత్థోతి చే? వుచ్చతే – మూలతో పభుతి వినయనిదానం దస్సేతుం. యది ఏవం “పరమం ఆవుసో ఉపాలి పారాజికం కత్థ పజ్ఞత్తన్తి, వేసాలియ”న్తి వచనేన విరుజ్ఞతీతి చే? న విరుజ్ఞతి. కస్మా? కత్థ పజ్ఞత్తన్తి హి నిదానపుచ్చా. ఏవం సంతేపి “పరమస్స పారాజికస్స కింనిదాన”న్తి పుచ్చితే సాధారణమహానిదానవిస్సజ్జనం అయుత్తం వియాతి? నాయుత్తం, సబ్బేసం సిక్ఖాపదానం పాటేక్కం నిదానస్స పుట్టత్తా తస్స విస్సజ్జేతబ్బత్తా చ సబ్బసాధారణమహానిదానం పరమమాహ. ఏకస్తేన పుచ్చావిస్సజ్జనక్కమేన పారాజికాదీని సజ్ఞహం ఆరోపితాని. కథం ఆరోపితానీతి చే? ఆయస్మతా మహాకస్సపేన అనుక్కమేన సట్టేపి వినయో పుచ్చితో, పుట్టేన చ ఆయస్మతా ఉపాలితేరేన యథాసమ్భవం నిరన్తరం విస్సజ్జితమేవ. అపుచ్చితానిపి వినీతవత్థుఆదీని యుజ్జమానాని వత్థూని అన్తోకత్వా విస్సజ్జనక్కమేనేవ గణసజ్ఞాయమకంసూతి వేదితబ్బం. అజ్ఞాథా వేరజ్ఞకణ్ణం పరమపారాజికస్సేవ నిదానన్తి వా అనధికారికం వా నిప్పయోజనం వా పాటేక్కం సిక్ఖాపదనిదానపుచ్చానన్తరం తదేవ విస్సజ్జేతబ్బన్తి వా ఆపజ్ఞతి, తస్మా ఆదితో పభుతి వినయనిదానం దస్సేతుం “తేన సమయేనా”తిఆది ఆరద్ధం.

ఇదాని నిదానభణనే పయోజనం వక్ఖామ – వినయస్స ఆణాదేసనత్తా భగవతో తావ ఆణారహభావదీపనం , ఆణాభూతస్స చ వినయస్స అనజ్ఞావిసయభావదీపనం, ఆణాయ రితానం సావకానం మహానుభావదీపనజ్ఞాతి తివిధమస్స పయోజనం. కథం? ఆణాసాసనారహో హి భగవా పహీనకిలేసత్తా, అధిగతగుణవిసేసత్తా, లోకజేట్టసేట్టత్తా, తాదిభావప్పత్తత్తా చ, అరసరూపతాదీహి అట్టహి అక్కోసవత్థూహి అకమ్పనతో భగవతో తాదిభావప్పత్తి వేదితబ్బా, అట్టన్నమ్మి తేసం అక్కోసవత్థూనం అత్తని సమ్మవపరియాయదీపనపాళియా పహీనకిలేసతా వేదితబ్బా . చతున్నం ఝానానం తిస్సన్నజ్ఞా విజ్ఞానం అధిగమపరిదీపనేన అధిగతగుణవిసేసతా వేదితబ్బా. “నాహం తం బ్రాహ్మణ పస్సామి సదేవకే...పే.... ముద్ధాపి తస్స విపతేయ్యా”తి చ “జేట్టో సేట్టో లోకస్సా”తి చ వచనేన జేట్టసేట్టతా వేదితబ్బా, ఇదజ్ఞా భగవతో ఆణారహభావదీపనప్పయోజనం. “ఆగమేహి త్వం సారిపుత్త, ఆగమేహి త్వం సారిపుత్త, తథాగతోవ తత్థ కాలం జానిస్సతీ”తి వచనం అనజ్ఞావిసయభావదీపనం. “సాధాహం, భన్తే, పథవిం పరివత్తేయ్య”న్తి చ “ఏకాహం, భన్తే, పాణిం అభినిమ్మినిస్సామీ”తి చ “సాధు, భన్తే, సబ్బో భిక్షుసజ్ఞో ఉత్తరకురుం పిణ్ణాయ గచ్ఛేయ్యా”తి చ ఇమేహి ధేరస్స తీహి సీహనాదేహి ఆణాయ రితానం సావకానం మహానుభావతాదీపనం వేదితబ్బం. సావత్తియాదీసు అవిహరిత్వా కిమత్థం భగవా వేరజ్ఞాయమేవ తదా విహసీతి చే? నళేరుయక్ఖస్స పీతిసజ్జననత్థం, భిక్షుసజ్ఞస్స భిక్షావసేన అకిలమనత్థం, వేరజ్ఞబ్రాహ్మణస్స పసాదసజ్జననత్థం, మహామోగ్గల్లానత్థేరస్స ఆనుభావదీపనత్థానభూతత్తా, సారిపుత్తత్థేరస్స వినయపజ్ఞాతియాచనహేతుభూతపరివితక్కనత్థానభూతత్తా చ. తేసు పచ్చిమం బలవకారణం, తేన వుత్తం అట్టకథాయం “తేన సమయేనాతి యేన కాలేన ఆయస్మతో...పే.... తేన కాలేనా”తి. పురిమేసు చతుసు అసజ్ఞహకారణేసు పరమేన

భగవా మేత్తాభావనాదినా అమనుస్సానం చిత్తసంరక్షణేన భిక్షూనం ఆదరం జనేతి. దుతియేన పరిసావచరేన భిక్షునా ఏవం పరిసా సజ్ఘహేతబ్బా, ఏవం అప్పిచ్చేన సన్తుట్టేన చ భవితబ్బన్తి వా దస్సేతి. తతియేన పచ్చయే నిరపేక్షేన కులానుగ్గహో కాతబ్బోతి. చతుత్తేన ఏవం మహానుభావేనాపి పచ్చయత్తం న లోలుప్పం కాతబ్బం, కేవలం పరదత్తుపజీవినా భవితబ్బన్తి దస్సేతి. “తేనాతిఆదిపారస్స...పే... వినయస్సత్థవణ్ణన”న్తి వచనతో అశ్శో తేనాతిఆదిపారో, అశ్శో వినయో ఆపజ్జతి.

“తేనాతిఆదిపారస్స, కో అశ్శో వినయో ఇధ;

తస్సత్థం దస్సయన్తోవ, కరే వినయవణ్ణన”న్తి. -

చే? నను వుత్తం పుట్టేవ “ఇదశ్శో బుద్ధస్స భగవతో అత్తపచ్చక్ఖవచనం న హోతీ”తిఆది, తస్మా ఉపాలిత్తేరేన వుత్తస్స తేనాతిఆదిపారస్స అత్తం నానప్పకారతో దస్సయన్తో కరిస్సామి వినయస్స భగవతో అత్తపచ్చక్ఖవచనభూతస్స అత్థవణ్ణనన్తి ఏవమేత్థ అత్తో దట్టబ్బో. యది ఏవం “తేన సమయేన బుద్ధో భగవా వేరజ్ఞాయం విహరతీతి ఏవమాదివచనపటిమణ్ణితనిదానం వినయపిటకం కేన ధారిత”న్తిఆదివచనం విరుజ్జతి “తేన సమయేనా”తిఆదివచనస్స వినయపిటకపరియాపన్నభావదీపనతోతి చే? న, అశ్శాత్థేపి తబ్బోహరసిద్ధితో “నానావిధభిత్తికమ్మపటిమణ్ణితవసనో పురిసో”తిఆదీసు వియ. వినయస్సాదిభావేన సగ్గీతికారకేహి అనుజ్ఞాతత్తా వినయపరియాపన్నతాపి యుజ్జతి తస్స వచనస్స. ఏత్తాహ - యథా సుత్తన్తే “ఏకం సమయ”న్తి చ, అభిధమ్మే చ “యస్మిం సమయే”తి అనియమతో వుత్తం, తథా అవత్వా ఇధ “తేన సమయేనా”తి పరమం తంనిద్దేసోవ కస్మా వుత్తోతి? వుచ్చతే - తస్స తస్స సిక్ఖాపదపజ్జాత్తిసమయస్స, యస్స వా సిక్ఖాపదపజ్జాత్తిహేతుభూతస్స సమయస్స హేతు భగవా తత్త తత్త విహాసి, తస్స చ సమయస్స అతీతస్స తేసం సగ్గీతికారకానం వసీసం సువిదితత్తా. కథం? “యే తే భిక్షూ అప్పిచ్చా తే ఉజ్జాయన్తీ”తిఆదివచనతో, “అథ ఖో తే భిక్షూ భగవతో ఏతమత్థం ఆరోచేసు”న్తి చ “అథ ఖో భగవా ఏతస్మిం నిదానే సన్నిపాతాపేత్వా”తి చ “భిక్షూనం తదనుచ్చవికం తదను...పే... దస అత్థవసే పటిచ్చ సజ్ఘసుట్టతాయా”తి చ “ఏవఇచ్చ పన, భిక్షవే, ఇమం సిక్ఖాపదం ఉద్ధిసేయ్యాథా”తి చ ఖన్ధకేసు చ “అనుజానామి, భిక్షవే, తీహి సరణగమనేహి పబ్బజ్జ”న్తిఆదివినయక్కమస్స వచనతో యో సో సిక్ఖాపదపజ్జాత్తిసమయో, తస్స తస్స వినయక్కమస్స సో పజ్జాత్తిసమయో చ సువిదితో తేసం పశ్చాసతానం ధమ్మధరానం భిక్షూనం, నాయం నయో సుత్తన్తాభిధమ్మేసు సమ్భవతి. తస్మా సువిదితత్తా తేన సమయేన హేతుభూతేన విహరతీతి విహరతిపదేన ఏకసమ్మన్దత్తా చ పరమం యంనిద్దేసాదినో అసమ్మవతో చ వినయపిటకే తంనిద్దేసోవ పరమం వుత్తో. కథం? ఏత్థ “యేన ఖో పన సమయేన వేసాలియా అవిదురే కలన్దగామో నామ హోతీ”తి వా “యేన ఖో పన సమయేన వేసాలీ... పే... హోతీ”తి వా అసమ్మవతో యంనిద్దేసేన అవత్వా తంనిద్దేసస్సేవ సమ్మవతో “తేన ఖో పన సమయేన...పే... కలన్దగామో నామ హోతీ”తి వుత్తన్తి, కేవలం సువిదితత్తా వా. అనియమనిద్దేసవచనన్తి ఏత్థ కిఞ్చాపి యథావుత్తనయేన నియమనిద్దేసవచనమేవేతం తంనిద్దేసత్తా, తథాపి సమ్మతికాలవసేన తదితరేసం భిక్షూనం అవిదితత్తా “అనియమనిద్దేసవచన”న్తి వుత్తం. యం పన వుత్తం “అయశ్శో సబ్బస్మిమ్మి వినయే యుత్తీ”తి, తం తబ్బహులేన వుత్తన్తి వేదితబ్బం.

యది సబ్బం తేనాతి పదం అనియమనిద్దేసవచనం భవేయ్య, తేన హి భిక్షవే భిక్షూనం సిక్ఖాపదన్తి ఏత్థ ఇదమ్మి పుట్టే సిద్ధత్థం తేనాతి పదం అనియమనిద్దేసవచనం భవేయ్య. “తేన సమయేన బుద్ధో భగవా ఉరువేలాయం విహరతీ”తిఆదీసు వుత్తం తేనాతి పదశ్చ అనియమనిద్దేసవచనం భవేయ్య, న చ హోతి, తస్మా యేసం తేన తంనిద్దేసేన నిద్దిట్టత్తో అవిదితో,

తేనెం వసేనాహ “అనియమనిద్దేసవచనమేత”ని. అథ వా తతో పరమం తదత్థాదస్సనతో పచ్చాపి తంసమ్మన్దేన
యంనిద్దేసదస్సనతో చ “అనియమనిద్దేసవచనమేత”ని వుత్తం. అథ వా పుబ్బణ్ణాదీసు అయం నామాతి అనియమేత్వా
కాలపరిదీపనస్స సమయసద్దస్స ఉపపదభావేనపి ఏవం వత్తుమరహతి “యదిదం అనియమనిద్దేసవచన”ని. అథ వా
“తేనా”తి వుత్తే తేన ఘటేన పటేనాతి సబ్బత్థప్పసంఘనివారణత్థం నియమం కరోతి “సమయేనా”తి. కేన పన సమయేన?
పరభాగే అత్థతో సిద్ధేన సారిపుత్తస్స పరివితక్కసమయేన. ఏత్థాహ – వితక్కసమయో చే ఇధాధిప్పేతో, “పరతో ఇథ పన
హేతుఅత్థో కరణత్థో చ సమ్మవతి. యో హి సో సిక్ఖాపదపఞ్ఞాత్తిసమయో సారిపుత్తాదీహిపి దుబ్బిఞ్ఞోయ్యో, తేన సమయేన
హేతుభూతేన కరణభూతేన చా”తిఆదివచనం విరుజ్ఞతీతి? న, బాహుల్లేన వుత్తత్తా. సుత్తంతాభిధమ్మేసు వియ అవత్వా ఇథ
వినయపిటకే కరణవచనేన కస్మా నిద్దేసోతి హి చోదనా. తస్మా తస్సా విస్సజ్జనే బాహుల్లేన కరణవచనప్పయోజనం
వత్తుకామో ఆచరియో ఆహ “యో సో సిక్ఖాపదపఞ్ఞాత్తిసమయో”తిఆది. న సమ్మతి వుచ్చమానస్సేవ కరణవచనస్స
పయోజనం వత్తుకామో, ఇమస్స పన హేతుఅత్థో వ సమ్మవతి, న కరణత్థో, తస్మా ఆహ “అపరభాగే అత్థతో సిద్ధేనా”తిఆది.
సమయఞ్ఞాతి ఆగమనపచ్చయసమవాయం తదనురూపకాలఞ్చ ఉపాదాయాతి అత్థో. పచ్చయసామగ్గిఞ్చ
ఆగమనకాలఞ్చ లభిత్వా జానిస్సామాతి అధిప్పాయో.

ఏత్థాహ – యథా “ఏకోవ ఖో, భిక్ఖవే, ఖణో సమయో చా”తి ఏత్థ ఖణసమయానం ఏకో అత్థో, తథా కాలఞ్చ
సమయఞ్చ ఉపాదాయాతి కాలసమయానం ఏకో అత్థో సియా, అపిచ ఆగమనపచ్చయసమవాయో చేత్థ సమయో
కాలస్సాపి ఆగమనపచ్చయత్తా సమయగ్గహణేనేవ సో గహితోతి విసుం కాలో కిమత్థం గహితోతి చ? వుచ్చతే – అప్పేవ
నామ స్వేపీతి కాలస్స పరమం నియమితత్తా న సమయో కాలత్థో . తస్మిం స్వేతి నియమితకాలే ఇతరేసం
ఆగమనపచ్చయానం సమవాయం పటిచ్చ ఉపసంఘమేయ్యామ యథానియమితకాలేపి పుబ్బణ్ణాదిప్పభేదం
యథావుత్తసమవాయానురూపం కాలఞ్చ ఉపాదాయాతి స్వేతి పరిచ్చిన్నదివసే పుబ్బణ్ణాదికాలనియతభావం దస్సేతి,
తస్మా కాలసమయానం న ఏకత్థత్తా కాలస్స విసుం గహణమ్మి సాత్థకన్తి వేదితబ్బం. యస్మా ఖణే ఖణే త్వం భిక్ఖు జాయసి
చ జీయసి చ మీయసి చేతి భిక్ఖునియా సన్తికే అభిక్ఖణం గచ్చతీతి (పాచి. ౧౯౮) చ ఖణే ఖణే భాసతి సత్తుసాసనన్తి చ
ఖణసద్ధో అనేకత్థో, తథా సమయసద్ధో చ, తస్మా ఏకమేకేన నియమేన్తో “ఏకోవ ఖో, భిక్ఖవే, ఖణో చ సమయో చా”తి ఆహ.
ఖణసమయానం అత్థో ఏకత్థో యుజ్జతి ఖణో ఓకాసలాభో, అట్టక్ఖణవజ్జితో నవమో ఖణోతి అత్థో. అత్తనే అత్తనే ఉచ్చేదాదయో
దిట్టిగతసజ్ఞాతే సమయే ఏత్థ పవదన్తితి సమయప్పవాదకో. స్వేవ తిన్దుకాచీరసజ్ఞాతాయ తిమ్మరురుక్ఖపన్తియా పరిక్ఖిత్తత్తా
తిన్దుకాచీరం. ఏకసాలకేతి ఏకో సాలరుక్ఖో. “కుటికా”తిపి వదన్తి. అత్థాభిసమయాతి అత్తనే హితపటిలాభా. ధీరోతి చ పణ్ణితో
వుచ్చతి, నాఞ్ఞో. సమ్మా మానాభిసమయాతి సుట్టు మానస్స పహానేన, సముచ్చేదవసేన సుట్టు మానప్పహానేనాతి అత్థో.
దుక్ఖస్స పీళనట్టోతిఆదీసు “చతున్నం సద్ధానం చతుహి ఆకారేహి పటివేధో”తిఆదీసు ఖన్ధపఞ్చకసజ్ఞాతస్స దుక్ఖస్స
దుక్ఖాకారతాయట్టో. సజ్ఞతట్టో కారణప్పత్తిఅత్థో, దుక్ఖాయ వేదనాయ సన్తాపట్టో. సుఖాయ వేదనాయ విపరిణామట్టో.
పీళనట్టాదికోవ అభిసమయట్టోతి అత్థో దట్టబ్బో. గబ్భోక్కున్తిసమయోతిఆదీసుపి పథవీకమ్మనఆలోకపాతుభావాదీహి
దేవమనుస్సేసు పాకట్టో. దుక్కురకారికసమయోపి కాఢో సమణో గోతమో న కాఢోతిఆదినా పాకట్టో. సత్తసత్తాహాని చ అఞ్ఞాని
చ దిట్టధమ్మసుఖవిహారసమయో.

అచ్చంతమేవ తం సమయన్తి ఆరమ్భతో పట్టాయ యావ పత్తసన్నిట్టానా, తావ అచ్చంతసమ్మయోగేన తస్మిం సమయే.
కరుణావిహారేన విహాసీతి కరుణాకిచ్చవిహారేన తస్మిం సమయే విహాసీతి అత్థో. తం సమయఞ్ఞో కరుణాకిచ్చసమయం.

జాణకిచ్చం కరుణాకిచ్చని ద్వే భగవతో కిచ్చాని, అభిసమ్పాది జాణకిచ్చం, మహాకరుణాసమాపత్తిం సమాపజ్జిత్వా వేనేయ్యసత్తావలోకనం కత్వా తదనురూపకరణం కరుణాకిచ్చం. “సన్నిపతితానం వో, భిక్షవే, ద్వయం కరణీయ”ని (మ. ని. ౧.౨౭౩; ఉదా. ౧౨, ౨౮) హి వుత్తం, తం భగవాపి కరోతియేవ. అథ వా ఆగన్తుకేహి భిక్షూహి ఆదిసమాయోగిచ్చా. తత్థ కరుణాకిచ్చం విహారం దస్సేన్తో “కరుణావిహారేన విహాసీ”తి ఆహ. అధికరణిచ్చో కాలతోతి ఏత్థ హి-కారో కారణిచ్చో. తత్థ హి అభిధమ్మే కాలసమూహఖణసమవాయహేతుసజ్ఞాతవసేన పిచ్చావిధో సమయిత్తో దట్టబ్బో. కాలసమూహిత్తో సమయో కథం అధికరణం హోతి? అధికరణముప్పత్తిట్టానం పుబ్బణ్ణో జాతోతి యథా, ఏవం కాలిత్తో సమయసద్దో దట్టబ్బో. కథం రాసట్తో? యవరాసిమ్మి జాతోతి యథా. తస్మా యస్మిం కాలే పుజ్జో వా చిత్తం సముప్పన్నం, తస్మిం కాలే పుజ్జో వా ఫస్సాదిధమ్మానం, సా పన సమయస్స భావేన భావో లక్ఖీయతి ఇయతి, తస్మా తత్థ భుమ్మవచననిద్దేసో కతోతి వుత్తం హోతి.

తత్థ ఖణో నామ అట్టక్షణవినిముత్తో నవమో ఖణో, తస్మిం సతి ఉప్పజ్జతి. సమవాయో నామ చక్కున్ద్రియాదికారణసామగ్గీ, తస్మిం సతి ఉప్పజ్జతి. హేతు నామ రూపాదిఆరమ్మణం. తస్మా తస్మిం ఖణకారణసమవాయహేతుమ్మి సతి తేసం ఫస్సాదీనం భావో విజ్ఞమానతా హోతితి వుత్తం హోతి. ఇథ పన హేతులత్తో కరణిచ్చో చ సమ్భవతీతి ఏత్థ అత్తద్వయమేకస్స సమ్భవతీతి ఇథ వినయే వుత్తస్స సమయసద్దస్స కత్తుకరణత్తే తతియా హేతుమ్మి చ ఇత్తుత్తత్తా. సో దుబ్బిళ్ళోయ్యోతి “తథాగతోవ తత్థ కాలం జానిస్సతీ”తి వుత్తత్తాతి వుత్తం హోతి. తేన సమయేనాతి తస్స సమయస్స కారణా “అన్నేన వసతి విజ్ఞాయ వసతీ”తి యథా, అన్నం వా విజ్ఞం వా లభామీతి తదత్తం వసతీత్తత్తో. ఏవం “తేన సమయేన విహరతీ”తి వుత్తే హేత్వత్తే తతియా దట్టబ్బా, తస్మా సిక్ఖాపదపజ్జాత్తియా సమయిచ్చా వీతిక్కమిచ్చా ఓలోకయమానో తత్థ తత్థ విహాసీతి వుత్తం హోతి. తతియపారాజికాదీసు “ఇచ్చామహం, భిక్షవే, అద్ధమాసం , పటిసల్లీయితు”ని (పారా. ౧౬౨) ఏవమాదీసు దట్టబ్బా, తస్మా దుతియా కాలద్ధానే అచ్చన్తసంయోగేతి దుతియాత్త సమ్భవతి “మాసమధీతే దివసమధీతే”తి యథా. ఇథ పన హేతులత్తో కరణిచ్చో చ సమ్భవతీతి ఏత్థ యస్స కరణవచనస్స హేతులత్తో సమ్భవతి, తేన సమయేన హేతుభూతేన తం తం వత్తువీతిక్కమసజ్ఞాతం వీతిక్కమసమయసజ్ఞాతం వా సిక్ఖాపదపజ్జాత్తిహేతుచ్చా అపేక్షమానో భగవా తత్థ తత్థ విహాసి. యస్స కరణిచ్చో సమ్భవతి, తేన కరణభూతేన సమయేన సమ్మత్తేన సిక్ఖాపదాని పజ్జాపయన్తో భగవా తత్థ తత్థ విహాసీతి అధిప్పాయో.

గణిపదే పన “సుదిన్నాదీనం వీతిక్కమోవ కారణం నామ, తస్స నియమభూతో కాలో పన కరణమేవ తం కాలం అనతిక్కమిత్వావ సిక్ఖాపదస్స పజ్జాపేతబ్బత్తా”తి వుత్తం, తం నిద్దోసం. యం పన వుత్తం “ఇదం కరణం పుబ్బభాగత్తా పరమం వత్తబ్బమ్మి పచ్చా వుత్త”ని, తం దువుత్తం. హేతులత్తో హి యథా పచ్చా కరణిచ్చో యోజియమానో అనుక్కమేనేవ యోగం గచ్ఛతి, తథా చ యోజితో. యం పన అట్టకథాచరియో పచ్చా వుత్తం ఇదం కరణత్తం పరమం యోజేత్వా పరమం వుత్తం హేతులత్తం పచ్చా యోజేసి, తం యోజనాసుఖత్తాతి వేదితబ్బని ఆచరియేన లిఖితం. ఇతో పట్టాయ యత్థ యత్థ “ఆచరియేన లిఖిత”ని వా “ఆచరియస్స తక్కో”తి వా వుచ్చతి, తత్థ తత్థ ఆచరియో నామ ఆనన్దాచరియో కలసపురవాసీతి గహేతబ్బో. ఏత్థాహ - యథా సుత్తన్తే “ఏకం సమయం భగవా”తి వుచ్చతి, తథా “తేన సమయేన భగవా వేరజ్ఞాయ”ని

వత్తబ్బం, అథ సవేవచనం వత్తుకామో ధేరో, తథాగతో సుగతోతిఆదీనిపి వత్తబ్బాని, అథ ఇమస్సేవ పదద్వయస్స గహణే కిఞ్చ పయోజనం అత్తి, తం వత్తబ్బన్తి? వుచ్చతే - కేసఞ్చ బుద్ధస్స భగవతో పరమగమ్మీరం అజ్ఞాసయక్కుమం అజానతం “అపఞ్ణత్తే సిక్ఖాపదే అనాదీనవదస్సో...పే.... అభివిఞ్ఞాపేసీ”తిఆదికం (పారా. 3౬) “అథ ఖో భగవా ఆయస్మంతం సుదిన్నం పటిపుచ్చీ”తిఆదికఞ్చ (పారా. 3౯) “సాదియి త్వం భిక్షూతి. నాహం భగవా సాదియి”న్తిఆదికఞ్చ (పారా. ౭౨) తథా పురాణవోహరికం భిక్షుం పుచ్చిత్యా తేన వుత్తపరిచ్ఛేదేన దుతియపారాజికపఞ్ఞాపనఞ్చ దేవదత్తస్స పబ్బజ్ఞానుజాననఞ్చాతి ఏవమాదికం వినయపరియత్తిం దిస్సా బుద్ధసుబుద్ధతం పటిచ్చ సజ్కా సమ్మవేయ్య, “తథా కిం పస తుయ్ఘం ఛవస్స ఖేళాసకస్సా”తి (చూళవ. 3౩౬) ఏవమాదికం ఫరుసవచనపటిసంయుత్తం వినయపరియత్తిం నిస్సాయ ఖీణాసవత్తం పటిచ్చ సజ్కా సమ్మవేయ్య, తదుభయసజ్కావినోదనత్తం ఆయస్మతా ఉపాలిత్థేరేన ఇదమేవ పదద్వయగ్గహణం సబ్బత్థ కతన్తి వేదితబ్బం. తేనేతం దీపేతి - కామం సబ్బఞ్ఞోయ్యబుద్ధత్తా బుద్ధోయేవ, భగ్గసబ్బదోసత్తా భగవావ, సో సత్తాతి. పరతోపి వుత్తం “జానన్తాపి తథాగతా వుచ్చన్తి...పే.... అనత్తసంహితే సేతుఘాతో తథాగతాన”న్తి (పారా. ౧౬). సుత్తన్తే చ వుత్తం “సఙ్ఘేనపి కేసే వినేమి ఫరుసేనపీ”తిఆది (అ. ని. ౪.౧౧౧).

అసాధారణహేతుమ్మీతి ఏత్థ కుసలమూలాని న అకుసలానం కదాచి మూలాని హోన్తి, తథా అకుసలమూలాని కుసలానం, అబ్యాకతమూలాని న కదాచి కుసలానన్తి అయమేవ నయో లబ్భతి, యస్మా కుసలా హేతు తంసముట్టానానం రూపానం హేతుపచ్చయేన పచ్చయో (పట్టా. ౧.౧.౪౦౧ ఆదయో), తస్మా కుసలాని కుసలానంయేవాతిఆదినయో న లబ్భతి. పుచి వుచ్చతే కుట్టా, తే మన్దయతి నాసయతీతి **పుచిమన్దో. సత్తానం హితసుఖనిష్పాదనాధిముత్తతన్తి** ఏత్థ సామఞ్ఞతో వుత్తసత్తే ద్వీధా భిన్దిత్వా దస్సేతుం “మనుస్సానం ఉపకారబహులత”న్తిఆది వుత్తం. **బహుజనహితాయాతి** బహునో జనస్స హితత్థాయ. పఞ్ఞాసమ్మత్తియా దిట్టధమ్మికసమ్పరాయికహితూపదేసకో హి భగవా. **సుఖాయాతి** సుఖత్థాయ. చాగసమ్మత్తియా ఉపకారకసుఖసమ్పదాయకో హి ఏస. మేత్తాకరుణాసమ్మత్తియా లోకానుకమ్పాయ మాతాపితరో వియ. లోకస్స రక్షితగోపితా హి ఏస. **దేవమనుస్సానన్తి** ఏత్థ భబ్బపుగ్గలే వేనేయ్యసత్తేయేవ గహేత్వా తేసం నిబ్బానమగ్గఫలాధిగమాయ అత్తనో ఉప్పత్తిం దస్సేతి. “అత్థాయా”తి హి వుత్తే పరమత్థత్థాయ నిబ్బానాయ, “హితాయా”తి వుత్తే తంసమ్మాపకమగ్గత్థాయాతి వుత్తం హోతి, మగ్గతో ఉత్తరి హితం నామ నత్థేతి. **సుఖాయాతి** ఫలసమాపత్తిసుఖత్థాయ తతో ఉత్తరి సుఖాభావతో. **దిట్టిసీలసఙ్ఘాతేనాతి** ఏత్థ సమాధిం పఞ్ఞాఞ్చ అగ్గహేత్వా దిట్టిసీలమత్తగ్గహణం సబ్బసేక్ఖాసేక్ఖసామఞ్ఞత్తా. **కోసమ్మకసుత్తేపి** (మ. ని. ౧.౪౯౨) “సీలసామఞ్ఞాగతో విహరతి, దిట్టిసామఞ్ఞాగతో విహరతీ”తి వుత్తం. దిట్టిగ్గహణేన పఞ్ఞాపి గహితాతి చే? న, సోతాపన్నాదీనమ్మి పఞ్ఞాయ పరిపూరకారిభావప్ససఙ్గతో, తస్మా ఏకలక్ష్ణణానమ్మి తాసం పఞ్ఞాదిట్ఠీనం అవత్తన్తరభేదో అత్తి ధితిసమాధిన్ద్రియసమ్మాసమాధీనం వియ . **అఞ్ఞాసీతి** ఏత్థ సోతద్వారానుసారేన ఇతా, అత్థా సుతాతి హి వుచ్చన్తి “సుతమేతం, భో గోతమ, పాపకా సమాచారా దిస్సన్తి చేవ సుయ్యన్తి చా”తిఆదీసు వియ. “భిక్షు ఖో, ఉపాలి , సఙ్ఘం భిన్దతీ”తిఆదీసు (చూళవ. 3౩౪) వియ **అవధారణత్తే** వా. వేరఞ్ఞాయం భవో విజ్ఞమానో. **ఇత్థమ్మూతస్స** ఏవం భూతస్స. కథం భూతస్స? సక్యపుత్తస్స సక్యకులా పబ్బజితస్స, ఏవం హుత్వా రితస్స కిత్తిసద్దో అబ్బుగ్గతోతి అభిసద్దేన యోగే ఉపయోగవచనాని హోన్తి అత్తో.

కాముపాదానపచ్చయా ఏవ మేత్తం భావేతి, బ్రహ్మలోకే నిబ్బత్తతీతి ఇమినా కాముపాదానహేతు కమ్మం కత్వా కామభవే ఏవ నిబ్బత్తతీతివాదీనం వాదో పటిక్కిత్తీతి వదన్తి, “బ్రహ్మలోకే పణీతా కామా”తి సుత్వా, కప్పేత్వా వా పచ్చా “తత్త సమ్మత్తిం అనుభవిస్సామీ”తి కాముపాదానపచ్చయా తదుపగం కరోతీతి బ్రహ్మలోకేపి కామనీయట్టేన కామా, “తదారమ్మణత్తా తణ్ణా కాముపాదానన్తి వుత్తా”తి చ వదన్తి, వీమంసితబ్బం. కమ్మఞ్చ చక్కుస్స జనకకారణం, కమ్మస్స మూలకారణం తణ్ణా, తస్మా న మూలకారణం హోతి జనకం. రూపతణ్ణాదయో దుక్ఖసచ్చం ఖిన్ధపరియాపన్నత్తా, “యమ్పిచ్చం న లభతి, తమ్పి దుక్ఖ”న్తి (దీ. ని. ౨.౩౮౭; మ. ని. ౧.౧౩౧; విభ. ౧౯౦) వచనతో చ. తస్స మూలకారణభావేన సముట్టాపికాతి తస్స కారణభూతస్స ఇమస్స ఖిన్ధపఞ్చకస్స సముట్టాపికాతి యోజేతబ్బం. “ఆసవసముదయా అవిజ్ఞాసముదయో”తి (మ. ని. ౧.౧౦౩) వచనతో తస్స ఏవ కారణన్తిపి వత్తుం వట్టతి. అపిచ “రూపాది వియ తణ్ణాపి తణ్ణాయ ఉప్పత్తిప్పహానట్టాన”న్తి వచనతో రూపాది వియ తణ్ణాపి దుక్ఖసచ్చం కతం. వుత్తణ్ణోతం “రూపతణ్ణా లోకే పియరూపం సాతరూపం, ఏత్థేసా తణ్ణా ఉప్పజ్జమానా ఉప్పజ్జతీ”తి (దీ. ని. ౨.౪౦౦; విభ. ౨౦౩) చ “ఏత్థేసా తణ్ణా పహీయమానా పహీయతీ”తి (దీ. ని. ౨.౪౦౧; మ. ని. ౧.౧౩౪) చ. విసుద్ధిమగ్గే “సబ్బాకారేన పన ఉపాదానక్ఖన్ధపఞ్చకం దుక్ఖఞ్చేవ అరియసచ్చఞ్చ అఞ్జత్త తణ్ణాయా”తి వచనతో ఇథ రూపతణ్ణాదయో దుక్ఖసచ్చన్తి వచనం విరుజ్జతీతి చే? న, అఞ్జమఞ్జాసఙ్కరభావేన దస్సేతుం తత్త తత్త వుత్తత్తా. యది తణ్ణా ఉపాదానక్ఖన్ధపరియాపన్నా న భవేయ్య, సచ్చవిభజ్జే “తత్త కతమే సంఖితేన పఞ్చపాదానక్ఖన్ధా దుక్ఖా. సేయ్యథిదం, రూపుపాదానక్ఖన్ధో ..పే.... విజ్ఞాణపాదానక్ఖన్ధో”తి (విభ. ౨౦౨) ఏత్త “రపేత్వా తణ్ణం సఙ్ఖారుపాదానక్ఖన్ధో”తి వత్తబ్బం భవేయ్య, న చ వుత్తం, తస్మా దుక్ఖసచ్చపరియాపన్నా తణ్ణాతి చే? న, హేతుఫలసఙ్కరదోసప్పసఙ్గతో. న సఙ్కరదోసోతి చే? సచ్చవిభజ్జపాళియఞ్చో పఞ్చహి కోట్టాసేహి సముదయసచ్చం నిద్దిట్టం.

కథం? తణ్ణాతి ఏకో వారో, తణ్ణా చ అవసేసా చ కిలేసాతి దుతియో, తణ్ణా చ అవసేసా చ కిలేసా అవసేసా చ అకుసలా ధమ్మాతి తతియో, తణ్ణా చ అవసేసా చ కిలేసా అవసేసా చ అకుసలా ధమ్మా తీణి చ కుసలమూలాని సాసవానీతి చతుత్తో, తణ్ణా చ అవసేసా చ కిలేసా అవసేసా చ అకుసలా ధమ్మా తీణి చ కుసలమూలాని సాసవాని అవసేసా చ సాసవా కుసలా ధమ్మాతి పఞ్చమో వారోతి. ఆమ నిద్దిట్టం, తథాపి అభిధమ్మభాజనియేయేవ, న అఞ్జాస్మిం, సో చ నయో అరియసచ్చనిద్దేసే న లబ్బతి. తథా హి తత్త “చత్తారి సచ్చాని”చ్చేవాహ, సుత్తన్తభాజనియపఞ్చపుచ్చకేసు వియ “చత్తారి అరియసచ్చానీ”తి న వుత్తం, తస్మా సుత్తన్తభాజనియోవ పమాణం తత్త చ తణ్ణాయ వుత్తత్తా. యథాహ “తత్త కతమం దుక్ఖసముదయం అరియసచ్చం, యాయం తణ్ణా పోనోభవికా...పే.... సేయ్యథిదం, కామతణ్ణా”తిఆది (విభ. ౨౦౩). “యదనిచ్చం తం దుక్ఖ”న్తి (సం. ని. ౩.౧౮) ఇమినా పరియాయేన వుత్తత్తా తత్త వుత్తమ్పి పమాణమేవ. “పరమం ఝానం ఉపసమ్మజ్జ విహరతి పథవీకసిణ”న్తి (ధ. సం. ౧౮౬ ఆదయో) వచనతో “కసిణానీ”తి ఝానాని వుత్తాని. కేచి “ఉగ్గహనిమిత్తపటిభాగనిమిత్తే సన్ధాయ వుత్త”న్తి వదన్తి, తం న సున్దరం. “ద్వత్తింసాకారాపి పణ్ణత్తిం విస్సజ్జేత్వా పటికూలాతి సతి పట్టపేతబ్బా”తి వచనతో సతిగోచరా రూపాదయో చ వేదితబ్బా.

సద్ధాహిరోత్తప్పబాహుసచ్చవీరియారమ్భోపట్టితసతిసమ్మజ్జాతాతి ఇమే సత్త సద్ధమ్మా నామ. సభావతోతి దుక్ఖతో. న చవతీతి దేవే సన్ధాయ. జాతేయ్యన్తి జాతబ్బం. దట్ఠేయ్యన్తి దట్ఠబ్బం. అథ వా పన “నాహం గమనేన లోకస్స అన్తం జాతేయ్య”న్తి వదామీతి అత్తో. లోకన్తి ఖిన్ధలోకం. గమనేన న పత్తబ్బోతి సరీరగమనేన, అగతిగమనేన వా న పత్తబ్బో,

అరియగమనేన లోకన్తం పత్వావ దుక్ఖా అత్తి పమోచనన్తి వుత్తం హోతి. సమితావీతి సమితకిలేసో. ఆహారట్టితికాతి పచ్చయట్టితికా. యే కేచి పచ్చయట్టితికా, సబ్బే తే లుజ్జనపలుజ్జనట్టేన ఏకో లోకోతి అధిప్పాయో. సజ్ఞారా హి సకసకపచ్చయాయత్తతాయ సత్తా విసత్తా సత్తా నామ. పరిహరన్తి పరిచరన్తి. దిసాతి ఉపయోగబహువచనం. భన్తి పటిభన్తి. కే తే? తేయేవ విరోచమానా పభస్సరా చన్దిమసూరియా. అట్ట లోకధమ్మా సజ్ఞారావ. “సినేరుస్స సమన్తతో”తి వచనతో యుగన్ధరాదయో సినేరుం పరిక్ఖిపిత్వా పరిమణ్ణలాకారేన రితాతి వదన్తి. పరిక్ఖిపిత్వా అచ్చుగ్గతో లోకధాతు అయం. “మ-కారో పదసన్ధికరో”తి వదన్తి. అజ్ఞాధాపి లక్ఖణాదిభేదతో సజ్ఞారలోకం, ఆసయానుసయభేదతో సత్తలోకం, చక్కవాళాదిపరిమాణతో ఓకాసలోకశ్చ సబ్బధాపి విదితత్తా లోకవిదూ.

విముత్తిజ్ఞాణదస్సనం కామావచరం పరిత్తం లోకియం, తేన సబ్బం లోకం కథం అభివతి? అసదిసానుభావత్తా సబ్బజ్ఞాతజ్ఞాణం వియ. తస్థో అత్తనో విసయే భగవతో సబ్బజ్ఞాతజ్ఞాణగతికం , లహుతరప్పవత్తి చ భవన్గచిత్తద్వయానన్తరం ఉప్పత్తితో. న కస్సచి ఏవంలహుతరం చిత్తం ఉప్పజ్జతి, అపి ఆయస్మతో సారిపుత్తస్స, తస్స కిరేస చిత్తవారో పశ్చాదసభవజ్ఞానన్తరన్తి. అగ్గిసిఖధూమసిఖా చ నాగా కిర సీహళదీపే. అత్థస్స దీపకం పదం అత్థపదం. ఏకత్థదీపకం పదం, సబ్బమేతం వాక్యన్తి అత్తో. అట్ట దిసా నామ అట్ట విమోక్షా, సమాపత్తియో వా. సత్థవాహో సత్థాతి నిపాతితో యథా పిసితాసో పిసాచో. ఉదకే మణ్ణాకో అహం ఆసిం, న థలో మణ్ణాకో, వారిమత్తమేవ గోచరో, తస్స మే తవ ధమ్మం సుణన్తస్స సీసం దణ్డేన సన్నిరుమ్మిత్వాతి పారసేసో. అనాదరత్థే వా సామివచనం. “ఏత్తకేనపి ఏవరూపా ఇద్ధి భవిస్సతీ”తి సితం కత్వా. విమోక్షోతి చేత్థ మగ్గో, తదనన్తరికం జ్ఞాణం నామ ఫలజ్ఞాణం, తస్మిం ఖణే బుద్ధో నామ. సబ్బస్స బుద్ధత్తాతి కత్తరి. బోధేతాతి హేతుకత్తరి. సేట్టత్థదీపకం వచనం సేట్టం నామ, తథా ఉత్తమం. సచ్చికాపజ్ఞాత్తితి సబ్బధమ్మానం సచ్చికరణవసేన సయమ్ముతా పజ్ఞాత్తి, అత్తనా ఏవ వా జ్ఞాతా సచ్చికతాతిపి సచ్చికాపజ్ఞాత్తి. భగీ భగవా చీవరపిణ్ణపాతాదీనం. భజీ అరజ్ఞావనపత్తాని పన్తాని సేనాసనాని. భాగీ అత్థధమ్మవిముత్తిరసస్స. రాగాదికిలేసగణభగ్గమకాసి. భావితత్తనో భావితకాయో. భవస్స అన్తం నిబ్బానం మగ్గాధిగమేన తం గతోతి భవన్తగో.

“లోభం , భిక్షవే, ఏకం ధమ్మం పజహథా”తిఆదినా (ఇతివు. ౧) నయేన ఏకకాదివసేనాగతే గహేత్వా వదతి. సంకిలేసతణ్ణాదిట్టిదుచ్చరితసంకిలేసవసేన అనిచ్చదుక్ఖమనత్తాసుభేసు నిచ్చన్తిఆదివిపరియేసా. చీవరహేతు వా, భిక్షవే, భిక్షునో తణ్ణా ఉప్పజ్జమానా ఉప్పజ్జతి, పిణ్ణపాత సేనాసనఇతిభవాభవహేతు వా (అ. ని. ౪.౯). చేతోఖిలా సత్థరి కజ్ఞతి, ధమ్మే, సజ్ఞే, సిక్ఖాయ, సబ్బహ్మచారీసు కుపితోతి (దీ. ని. ౩.౩౧౯; విభ. ౯౪౧) ఆగతా పశ్చా. కామే అవీతరాగో హోతి...పే... కాయే, రూపే, యావదత్థం ఉదరావదేహకం భుజ్జేత్వా, అజ్ఞాతరం దేవనికాయం పణిధాయ బ్రహ్మచరియం చరతీతి (దీ. ని. ౩.౩౨౦; విభ. ౯౪౧) ఆగతా పశ్చా వినిబన్ధా. వివాదమూలాని కోధో ఉపనాహో మక్ఖో పళాసో ఇస్సా మచ్చరియం మాయా సారేయ్యం ధమ్మో సారమ్మో సన్దిట్టిపరామాసితా ఆధానగ్గాహీ దుప్పటినిస్సగ్గితా (అ. ని. ౬.౩౬; దీ. ని. ౩.౩౨౧). విభజ్ఞే పన “కోధో మక్ఖో ఇస్సా సారేయ్యం పాపిచ్చతా సన్దిట్టిపరామాసితా”తి (విభ. ౯౪౪) ఆగతం. తణ్ణం పటిచ్చ పరియేసనా, పరియేసనం పటిచ్చ లాభో, లాభం పటిచ్చ వినిచ్చయో, ఏవం ఛన్దరాగో, అజ్ఞోసానం, పరిగ్గహో, మచ్చరియం, ఆరక్ఖో, ఆరక్ఖాధికరణం, దణ్ణాదానసత్తాదాన...పే... అకుసలా ధమ్మా సమ్భవన్తీతి (దీ. ని. ౨.౧౦౪; ౩.౩౨౯; అ. ని. ౯.౨౩; విభ. ౯౬౩) వుత్తానం. రూపసద్దగన్ధరసఘోటబ్బధమ్మతణ్ణాతి ఛ, తా కామభవవిభవతణ్ణావసేనేవ అట్టారస, తా ఏవ అజ్ఞత్తికస్సుపాదాయ అట్టారస, బాహిరస్సుపాదాయ అట్టారసాతి ఛత్తింస, తా అతీతే ఛత్తింస, అనాగతే ఛత్తింస,

పచ్చప్పన్నే ఛత్తింసాతి ఏవం అట్టసతతణ్ణావిచరితానీతి. మారేతీతి మారో, పమాదో “పమాదో మచ్చునో పద”న్తి (ధ. ప. ౨౧) వచనతో. సమ్మాఅజీవవినాసనతో వా కిలేసా వుచ్చన్తి “మారో”తి, వధకూపమత్తా ఖిన్నావ మారా. అభిసంఖ్ఖారా జాతిదుక్ఖాభినిబ్బత్తాపనతో, జాతస్స జరాదిసమ్భవతో చ మారా. ఏకభవపరియాపన్నజీవితమారణతో మచ్చు మారో. అణిమతా నామ పరమాణు వియ అదస్సనూపగమనం. లఘిమతా సరీరేన, చిత్తేన వా సీఘగమనం. మహిమతా చన్దిమసూరియాదీనమ్మిపాణినా పరామసనాది. పత్తి నామ యథిచ్చితదేసప్పత్తి. పకాసనతా, లాభకస్సత్తసాధనం వా పాకమ్మం. ఈసత్తం నామ సయంవసీతా. వసీత్తం నామ అపరవసీతా. యత్థకామావసాయితం నామ యత్థిచ్చతి యదిచ్చతి యావదిచ్చతి, తత్త తావ తదత్తసాధనం. పీళనసంజ్ఞతసన్తాపవిపరిణామట్టేన వా దుక్ఖమరియసచ్చన్తిఆదిమ్మి ఇదం చోదనాపుబ్బుజ్జమం అత్థవిస్సజ్జనం – దుక్ఖాదీనం అఞ్ఞోపి రూపతణ్ణాదయో అత్థా అత్థి, అథ కస్మా చత్తారో ఏవ వుత్తాతి చే? అఞ్ఞాసచ్చదస్సనవసేన ఆవిభావతో.

“తత్త కతమం దుక్ఖేజ్ఞాణం, దుక్ఖం ఆరబ్బ యా ఉప్పజ్జతి పఞ్ఞా”తిఆదినాపి (విభ. ౭౯౪) నయేన ఏకేకసచ్చారమ్మణవసేనాపి సచ్చజ్ఞాణం వుత్తం. “యో, భిక్షవే, దుక్ఖం పస్సతి, దుక్ఖసముదయమ్మి సో పస్సతీ”తిఆదినా (సం. ని. ౫.౧౧౦౦) నయేన ఏకం సచ్చం ఆరమ్మణం కత్వా సేసేసు కిచ్చనిప్పత్తివసేనాపి వుత్తం. తత్త యదా ఏకేకం సచ్చం ఆరమ్మణం కరోతి, తదా సముదయదస్సనేన తావ సభావతో పీళనలక్ఖణస్సాపి దుక్ఖస్స యస్మా తం ఆయూహనలక్ఖణేన సముదయేన ఆయూహితం సజ్జతం, తస్మాస్స సో సజ్జతట్టో ఆవి భవతి. యస్మా పన మగ్గో కిలేససన్తాపహరో సుసీతలో, తస్మాస్స మగ్గదస్సనేన సన్తాపట్టో ఆవి భవతి నన్దస్స అచ్చరాదస్సనేన సున్దరియా అనభిరూపభావో వియ. అవిపరిణామధమ్మస్స పన నిరోధస్స దస్సనేన తస్స విపరిణామట్టో ఆవి భవతీతి వత్తబ్బమేవ నత్తి. సభావతో ఆయూహనలక్ఖణస్సపి సముదయస్స దుక్ఖదస్సనేన నిదానట్టో ఆవి భవతి అసప్పాయభోజనతో ఉప్పన్నబ్యాధిదస్సనేన భోజనస్స బ్యాధినిదానభావో వియ. విసంయోగభూతస్స నిరోధస్స దస్సనేన సంయోగట్టో. నియ్యానభూతస్స చ మగ్గస్స దస్సనేన పలిబోధట్టోతి. తథా నిస్సరణస్సాపి నిరోధస్స అవివేకభూతస్స సముదయస్స దస్సనేన వివేకట్టో ఆవి భవతి. మగ్గదస్సనేన అసజ్జతట్టో. ఇమినా హి అనమతగ్గే సంసారే మగ్గో న దిట్టపుట్టి, సోపి చ సప్పచ్చయత్తా సజ్జతో ఏవాతి అప్పచ్చయధమ్మస్స అసజ్జతభావో అతివియ పాకటో హోతి. దుక్ఖదస్సనేన పనస్స అమతట్టో ఆవి భవతి. దుక్ఖజ్ఞో విసం, అమతం నిబ్బానన్తి. తథా నియ్యానలక్ఖణస్సాపి మగ్గస్స సముదయదస్సనేన “నాయం హేతు నిబ్బానస్స పత్తియా, అయం హేతు”తి హేత్వత్తో ఆవి భవతి. నిరోధదస్సనేన దస్సనట్టో పరమసుఖమరూపాని పస్సతో “విప్పసన్నం వత మే చక్షూ”తి చక్షుస్స విప్పసన్నభావో వియ. దుక్ఖదస్సనేన అధిపతేయట్టో అనేకరోగాతురకపణజనదస్సనేన ఇస్సరజనస్స ఉళారభావో వియాతి ఏవమేత్థ లక్ఖణవసేన, ఏకస్స అఞ్ఞాసచ్చదస్సనవసేన చ ఇతరేసం తిణ్ణం ఆవిభావతో ఏకేకస్స చత్తారో అత్థా వుత్తా. ఉపధివివేకో నిక్కిలేసతా.

పటిపక్ఖం అత్తయన్తీతి పచ్చత్తికా. పతి విరుద్ధా అమితా పచ్చామితా. సచ్చికత్వా పవేదేతీతి ఏత్తావతా భగవతో సబ్బజ్ఞాతం దీపేతి. తేన జ్ఞాణసమ్మత్తిం దీపేత్వా ఇదాని కరుణాసమ్మత్తిం దీపేతుం “సో ధమ్మం దేసీసీ”తిఆదిమాహ. అథ వా కిం సో పవేదేసీతి? జ్ఞాణం, తం సబ్బం తిలోకహితభూతమేవ. సో ధమ్మం దేసీసీతి కీదిసం? “అదికల్యాణ”న్తిఆది. అనేన వచనేన వత్తుం అరహభావం దీపేతి. సాసనధమ్మాతి ఓవాదపరియత్తి. కిచ్చసుద్ధియాతి కిలేసప్పహాననిబ్బానారమ్మణకిచ్చసుద్ధియా. సాసనబ్రహ్మచరియం నామ సిక్ఖత్తయం, నవకోటిసహస్సానీతిఆదికం వా. మగ్గమేవ బ్రహ్మచరియం మగ్గబ్రహ్మచరియం. తస్స పకాసకం పిటకత్తయం ఇథ సాత్థం సబ్బజ్ఞానం నామ. ఛసు అత్థపదేసు

సజ్జేపతో కాసనం సజ్కాసనం. ఆదితో కాసనం పకాసనం. ఉభయమ్పి విత్తారేత్వా దేసనం వివరణం. పున విభాగకరణం విభజనం. ఓపమ్మాదినా పాకటకరణం ఉత్తానీకరణం. సోతూనం చిత్తపరితోసజననేన, చిత్తనిసానేన చ పజ్ఞాపనం వేదితబ్బం. బృజ్జానపదేసు అక్ఖరణతో అక్ఖరం, “ఏకక్ఖరపదమక్ఖర”ని ఏకే. విభత్తిఅన్తం పదం. బృజ్జాయతీతి బృజ్జానం, వాక్యం. పదసముదాయో వా వాక్యం. విభాగపకాసో ఆకారో నామ. పుసతీతి ఫస్సోతిఆది నిబ్బచనం నిరుత్తి, నిరుత్తియా నిద్దిట్టస్స అపదేసో నిద్దేసో నామ. పుసతీతి ఫస్సో, సో తివిధో - సుఖవేదనీయో దుక్ఖవేదనీయో అదుక్ఖమసుఖవేదనీయోతి. ఏతేసు అయం యోజనా - అక్ఖరేహి సజ్కాసయతి, పదేహి పకాసయతి, బృజ్జానేహి వివరతి, ఆకారేహి విభజతి, నిరుత్తేహి ఉత్తానిం కరోతి, నిద్దేసేహి పజ్ఞాపేతి. అక్ఖరేహి వా సజ్కాసయిత్వా పదేహి పకాసేతి, బృజ్జానేహి వివరిత్వా ఆకారేహి విభజతి, నిరుత్తేహి ఉత్తానిం కత్వా నిద్దేసేహి పజ్ఞాపేతి. అక్ఖరేహి వా ఉగ్గాటేత్వా పదేహి వినేతి ఉగ్గటితజ్ఞాం, బృజ్జానేహి వివరిత్వా ఆకారేహి వినేతి విపజ్ఞేతజ్ఞాం, నిరుత్తేహి నేత్వా నిద్దేసేహి వినేతి నేయ్యన్తి వేదితబ్బం. అత్థోతి భాసితత్థో. తస్సేవత్థస్స పటివిజ్ఞితబ్బో సకో సకో భావో పటివేధో నామ. తం ఉభయమ్పి అత్థో నామ. తేన వుత్తం “అత్థగమ్మీరతాపటివేధగమ్మీరతాహి సాత్థ”ని. ధమ్మాతి వా దేసనాతి వా బృజ్జానమేవ. నిద్దోసభావేన పరిసుద్ధం సాసనబ్రహ్మచరియం, సిక్ఖత్తయపరిగ్గహితో మగ్గో చ, ఉభయమ్పి బ్రహ్మచరియపదేన సజ్ఘహితం. పటిపత్తియాతి పటిపత్తిహేతు. ఆగమబృత్తితోతి పునప్పునం అధీయమానా ఖన్డాదయో పాకటా హోన్తి. దురుత్తసత్తాని అధీయమానాని సమ్మోహమేవావాహన్తి.

౨-౩. కచ్చి ఖమనీయం సీతుణ్ణాది. కచ్చి యాపనీయం యథాలద్దేహి జీవితసాధనేహి జీవితం. అప్పాబాధన్తి అప్పోపసగ్గం, అప్పాతజ్ఞన్తి అప్పరోగం. కచ్చి లహుత్థానం సరీరకిచ్చే. కచ్చి బలం సమణకిచ్చే. కచ్చి ఫాసువిహారో యథావుత్తనయేన అప్పాబాధతాయ, అనుక్యణ్ణనాదివసేన వా. సత్తసట్టితో పట్టాయ పచ్చిమవయో, ఉత్తరాముఖోతి వుత్తం హోతి. లోకవివరణే జాతే ఇథ కిం ఓలోకేసి, నత్తేత్థ తయా సదిసోపీతి ఆహ “త్వం సదేవకస్స లోకస్స అగ్గో”తిఆది. ఆసభిం ఉత్తమం. ఉపపత్తివసేన దేవా. రూపానం పరిభోగవసేన, పత్తనావసేన వా ఉప్పన్నా రాగసమ్మయుత్తా సోమనస్సవేదనానురూపతో ఉప్పజ్జిత్వా హదయతప్పనతో అమ్మరసాదయో వియ “రూపరసా”తి వుచ్చన్తి. తథాగతస్స పహీనాతి అధికారవసేనాహ. తథాగతస్సపి హి కస్సచి తే పహీనాతి మత్తకచ్చిన్నతాలో వియ కతా. కథం? రూపరసాదివచనేన విపాకధమ్మధమ్మా గహితా, తే విజ్ఞమానాపి మత్తకసదిసానం తణ్ణావిజ్ఞానం మగ్గసత్తేన ఛిన్నత్తా ఆయతిం తాలపన్తిసదిసే విపాకక్ఖన్దే నిబ్బత్తేతుం అసమత్థా జాతా. తస్మా తాలావత్థు వియ కతా. “కుసలసోమనస్సాపి ఏత్థ సజ్ఘహితా”తి వదన్తి. పరమమగ్గేన పహీనా కమ్మపథట్టానియా, దుతియేన ఉచ్చిన్నమూలా ఓళారికా, తతియేన తాలావత్థుకతా కామరాగట్టానియా. చతుత్తేన అనభావంకతా రూపరాగారూపరాగట్టానియా. అపరిహానధమ్మతం పన దీపేన్తో “ఆయతిం అనుప్పాదధమ్మా”తి ఆహ. తదజ్ఞప్పహనేన వా పహీనా విపస్సనాక్ఖణే, రూపనస్స పుబ్బభాగక్ఖణే వా, విక్ఖమ్భనప్పహనేన ఉచ్చిన్నమూలా ఝానక్ఖణే. “వివిచ్చేవ కామేహి”తి (పారా. ౧౧) హి వుత్తం. సముచ్చేదప్పహనేన తాలావత్థుకతా తతియవిజ్ఞాధిగమక్ఖణే. ఇత్థమ్మూతా పన తే రూపరసాదయో అనభావంకతా ఆయతిమనుప్పాదధమ్మాతి ఏకమేవిదం అత్థపదం. పరమాయ వా అభినిబ్బిదాయ పహీనా, దుతియాయ ఉచ్చిన్నమూలా, తతియాయ తాలావత్థుకతా. ఇత్థమ్మూతా యస్మా అనభావంకతా నామ హోన్తి, తస్మా ఆయతింఅనఉప్పాదధమ్మాతి వేదితబ్బా. అథ వా దుక్ఖజాణేన పహీనా, సముదయజాణేన ఉచ్చిన్నమూలా , నిరోధజాణేన తాలావత్థుకతా, మగ్గజాణేన అనభావంకతా, పచ్చవేక్షణజాణేన ఆయతిం అనుప్పాదధమ్మాతి వేదితబ్బా. లోకియమగ్గేన వా పహీనా, దస్సనమగ్గేన ఉచ్చిన్నమూలా, తివిధేన భావనామగ్గేన తాలావత్థుకతాతిఆది. బ్రాహ్మణస్స అవిసయత్తా ధమ్మరసా న ఉద్ధటా.

౧౧. ధమ్మధాతుని ఏత్థ సబ్బజ్ఞాతజ్ఞాణం ధమ్మధాతు నామ. అనుకమ్పవచనానురూపం “పుణ్ణచన్తో వియా”తి వుత్తం, సూరియవచనం “సుప్పటివిద్ధత్తా”తివచనానురూపం, పథవీసమచిత్తతాయ కారణం “కరుణావిప్పార”ని వదన్తి. పటిచ్ఛాదేతబ్బే హి అత్తనో గుణే “ఆరద్ధం ఖో పన మే వీరియ”నిఆదినా పకాసేన్తో అత్తనో కరుణావిప్పారం పకాసేతీతి గహేతబ్బో. వరభూరిమేధనో వరపుదులజాణో, భూరితి వా భూమి, భూమి వియ పత్థటవరపజ్ఞోతి అత్తో. అబుజ్ఞి ఏత్థాతిపి అధికరణేన రుక్ఖో బోధి. సయం బుజ్ఞతి, బుజ్ఞన్తి వా తేన తంసమజ్ఞినీతి మగ్గో బోధి, ఏవం సబ్బజ్ఞాతజ్ఞాణమ్మి. బుజ్ఞీయతీతి నిబ్బానం బోధి. తిస్సన్నం విజ్ఞానం ఉపనిస్సయవతో యథాసమ్భవం తిస్సో విజ్ఞా వేదితబ్బా. ఏకగ్గతావసేన తిక్ఖభావో. తిక్ఖోపి ఏకచ్ఛో సరో లక్ఖం పత్వా కుణ్ఠో హోతి, న తథా ఇదం. సతిన్ద్రియవసేనస్స ఖరభావో, సద్ధిన్ద్రియవసేన విప్పసన్నభావో, అన్తరా అనోసక్కిత్వా కిలేసపచ్చత్తికానం సుట్టు అభిభవనతో వీరియన్ద్రియవసేనస్స సూరభావో చ వేదితబ్బో. మగ్గవిజాయనత్థం గబ్బగ్గహణకాలో సజ్ఞారుపేక్ఖానన్తరమనులోమత్తా.

చన్దోతి చ సజ్కప్పోతి చ అవత్తన్తరభేదభిన్నో రాగోవ -

“సేనహాత్థ్యజ్ఞముపేతి,

రత్తహదయో రాగేన;

సమ్మగతే రత్తకామముపేతి,

కామపతితం లోకస్స మాత్రాలమతీ”తి -

ఆదీసు వియ -

విభజ్జేయేవ కిఞ్ఞాపి అత్తో వుత్తోతి ఏత్థ అయమధిప్పాయో - విభజ్జపాళిం ఆనేత్వా ఇథ వుత్తోపి సబ్బేసం ఉపకారాయ న హోతి, తస్మా తం అట్టకథానయేనేవ పకాసయిస్సామీతి. ఇతోతి కామేహి. కాయవివేకాదీసు ఉపధివివేకో తతియో, తస్మా తతియం చడ్డేత్వా ద్వే గహేత్వా తదజ్ఞాదీసు విక్ఖమ్భనవివేకం గహేత్వా “తయో ఏవా”తి వుత్తా. ఏవం సతి చిత్తవిక్ఖమ్భనా ఏకత్థా ఏవాతి విసేసో న సియాతి చే? అప్పనావారత్తా న పనేవం దట్టబ్బం. కాయవివేకగ్గహణేన పుబ్బభాగగ్గహణం జాయతి, తస్మా చిత్తవివేకోతి తదజ్ఞవివేకో వుత్తో, విక్ఖమ్భనేన అప్పనాకాలేతి గహేతబ్బం అసజ్కరతో. అథ వా చిత్తవివేకేన తదజ్ఞవిక్ఖమ్భనా గహేతా, ఇతరేన విక్ఖమ్భనవివేకో ఏవాతిపి యుత్తం, కిలేసకామత్తా వా ద్వీసు కమ్మేసు పరియాపన్నో పురిసో వియ. యథా అవిజ్ఞమానేన అవిజ్ఞమానపజ్ఞాత్తివసేన లోకే “సఫలో రుక్ఖో”తి వుచ్చతి, తథేవ విజ్ఞమానేన విజ్ఞమానపజ్ఞాత్తివసేన సాసనే “సవితక్కం సవిచారం ఝాన”ని వుచ్చతీతి అధిప్పాయో.

వూపసమాతి ఏత్థ కేసం వూపసమాతి, కిం పరమజ్ఞానికానం, ఉదాహు దుతియజ్ఞానికానన్తి? ఏత్థ యది పరమజ్ఞానికానం, నత్థి తేసం వూపసమో. న హి పరమజ్ఞానం వితక్కవిచారరహితం అత్థి. యది దుతియజ్ఞానికానం, నత్థేవ వూపసమో తత్థ తదభావాతి చే? తేనేతం వుచ్చతి “సమతిక్కమా”తి, సమతిక్కమోపి న తేసంయేవ. కిన్తు సకలస్సపి పరమజ్ఞానధమ్మరాసిస్సాతి చే? తేనేతం వుచ్చతి “ఓళారికస్స పన సమతిక్కమా”తిఆది. సబ్బేపి పరమజ్ఞానధమ్మా ఓళారికావ దుతియజ్ఞానతో, న కేవలం వితక్కవిచారద్వయమేవాతి చే? న వితక్కవిచారాయేవ తేహి సమ్మయుత్తానం ఓళారికభావతోతి తేస్వేవ ఆదీనవదస్సనేన దుతియజ్ఞానక్ఖణే తేసం అభావో హోతి. తేన వుత్తం “దుతియజ్ఞానక్ఖణే అపాతుభావా”తి, యస్స ధమ్మస్సానుభావేన, యోగేన వా ఇదం ఝానం “సమ్మసాదన”ని వుచ్చతి “ఏకోదిభావ”ని చ,

తస్య దస్యనత్తం సద్ధాసమాధయో విభజ్ఞే వుత్తా. పణీతభోజనసిక్ఖాపదే (పాచి. ౨౦౭ ఆదయో) సప్పీఆదయో వియాతి వుత్తే అయం అత్తవణ్ణనా న విరుజ్ఞతి. నమం పస్సతీతి లీనుద్ధచ్చం పహాయ ఖీణాసవస్స ఛసు ద్వారేసు ఇట్ఠానిట్టఛళారమ్మణాపాథే పరిసుద్ధపకతిభావావిజహనాకారభూతా ఉప్పేక్ఖా ఛళజ్ఞపేక్ఖా. నీవరణాదిపటిసజ్ఞాసన్నిట్టనాగహణే మజ్జత్తభూతా ఉప్పేక్ఖా, అయం సజ్ఞారుప్పేక్ఖా నామ. విచిననే మజ్జత్తభూతా ఉప్పేక్ఖా విపస్సనుప్పేక్ఖా నామ. తత్త ఛళజ్ఞపేక్ఖా బ్రహ్మవిహారుప్పేక్ఖా బోజ్జజ్ఞపేక్ఖా తత్తమజ్జత్తుప్పేక్ఖా ఝానుప్పేక్ఖా పారిసుద్ధుప్పేక్ఖా చ అత్తతో ఏకా తత్తమజ్జత్తుప్పేక్ఖావ, అవత్తాభేదేన భేదో నేసం. సజ్ఞారుప్పేక్ఖావిపస్సనుప్పేక్ఖానమ్మి ఏకతా పజ్ఞావసేన, కిచ్చవసేన పన దువిధతా వేదితబ్బా.

ఛళజ్ఞపేక్ఖా కామావచరా, బ్రహ్మవిహారుప్పేక్ఖా రూపావచరాతిఆదినా భూమివసేన. ఛళజ్ఞపేక్ఖా ఖీణాసవస్సేవ, బ్రహ్మవిహారుప్పేక్ఖా తిణ్ణమ్మి పుడుజ్జనసేక్ఖాసేక్ఖానన్తి ఏవం పుగ్గలవసేన. ఛళజ్ఞపేక్ఖా సోమనస్సుప్పేక్ఖాసహగతచిత్తసమ్మయుత్తా, బ్రహ్మవిహారుప్పేక్ఖా ఉప్పేక్ఖాసహగతచిత్తసమ్మయుత్తా ఏవాతి ఏవం చిత్తవసేన. ఛళజ్ఞపేక్ఖా ఛళారమ్మణా, బ్రహ్మవిహారుప్పేక్ఖా ధమ్మారమ్మణావాతి ఆరమ్మణవసేన. వేదనుప్పేక్ఖా వేదనాక్ఖన్దేన సజ్ఞహితా, ఇతరా నవ సజ్ఞారక్ఖన్దేనాతి ఖన్దసజ్ఞహవసేన. ఛళజ్ఞపేక్ఖా బ్రహ్మవిహారుప్పేక్ఖా పారిసుద్ధితత్తమజ్జత్తుప్పేక్ఖా చ అత్తతో ఏకా, తస్మా ఏకక్ఖణే ఏకావ సీయా, న ఇతరా, తథా సజ్ఞారుప్పేక్ఖావిపస్సనుప్పేక్ఖాపి. వేదనావీరియుప్పేక్ఖానం ఏకక్ఖణే సీయా ఉప్పత్తీతి. ఛళజ్ఞపేక్ఖా అబ్యాకతా, బ్రహ్మవిహారుప్పేక్ఖా కుసలాబ్యాకతా, తథా సేసా. వేదనుప్పేక్ఖా పన సీయా అకుసలాపి. ఏవం కుసలత్తికవసేన. దసపేతా సజ్ఞేపేన చత్తారోవ ధమ్మా వీరియవేదనాతత్తమజ్జత్తజ్ఞాణవసేన.

“దుక్ఖదోమనస్ససుఖసోమనస్సాన”న్తి ఏవం పహనక్కమేన అవత్వా విభజ్ఞే వుత్తనయేన కస్మా వుత్తానీతి చే? సుత్తానురక్ఖణత్తం. ఇట్ఠానిట్టవిపరీతన్తి ఏత్త “ఆరమ్మణవసేన అగ్గహేత్వా ఇట్ఠానిట్టవిపరీతాకారేన అనుభవతీతి గహేతబ్బ”న్తి వదన్తి. కస్మా? ఏకంయేవ కసిణం ఆరబ్బ సబ్బేసం పవత్తితో. తతియజ్ఞానతో పట్టాయ ఉపకారా హుత్వా ఆగతాతి సతిసీసేన దేసనా కతా, విగతవలాహకాదినా సోమ్మతాయ రత్తియా వలాహకాదినా కాలుస్సియే సతిపి దివా వియ అనుపకారికా న హోతి రత్తిం, తస్మా “అత్తనో ఉపకారకత్తేన వా”తి వుత్తం. “సూరియప్పభాభిభవా, రత్తియా అలాభాతి ఇమే ద్వే హేతూ అపరిసుద్ధతాయ కారణం. సోమ్మభావేన, అత్తనో ఉపకారకత్తేన చాతి ఇమే ద్వే సభాగతాయ కారణ”న్తి వదన్తి, తస్మా అపరిసుద్ధాయ జాతియాతి వుత్తం హోతి, తస్మా కారణవచనన్తి ఏకే.

ఝానకథావణ్ణనా నిట్టితా.

పుట్టేనివాసకథావణ్ణనా

౧౨. చిత్తేకగ్గతాసభాగత్తా ఝానానం “కేసఞ్చి చిత్తేకగ్గతత్థానీ”తి ఆహ. కుసలానం భవోక్కమనసభాగత్తా “కేసఞ్చి భవోక్కమనత్థానీ”తి. అసభాగత్తా సేసట్ఠానేసు “పాదకత్థానీ”తి అవత్వా “పాదకానీ”తి ఆహ. తేన పాదకభూతానమ్మి యథాసమ్భవం చిత్తేకగ్గతా భవోక్కమనతావహతం, ఇతరేసం యథాసమ్భవం పాదకతావహతఞ్చా దీపేతి. అసభాగత్తా జవనవిపస్సనాపాదకాని సమానాని అభిజ్ఞాపాదకాని చ హోన్తి, అభిజ్ఞాపాదకాని చ విపస్సనాపాదకాని హోన్తీతిపి దీపేతి, తథా పాదకాభావం దీపేతి. అభిజ్ఞాయ హి చతుత్థమేవ పాదకం, న ఇతరాని. తేసు చతుత్థస్స తతియం పాదకం, తతియస్స దుతియం, దుతియస్స పఠమన్తి. అథ వా “చత్తారి ఝానానీ”తి యథాలాభతో వుత్తం.

వినయనిదాననిమిత్తం, వేరజ్ఞానివాసకప్పనం;

సత్తు యస్మా తస్మా భగవా, విజ్ఞత్తయమాహ వేరజ్ఞో.

వుత్తజ్ఞోతం “వినయే సుప్పటిపన్నో భిక్షు సీలసమ్మత్తిం నిస్సాయ”తిఆది (పారా. అట్ట. ౧.పరమమహాసంఖ్ఖికథా). సీలవతో హి సీలపచ్చవేక్షణత్థం రత్తిట్టానదివారానేసు నిసిన్నస్స నిసజ్జనతో పట్టాయ అత్తనో అతీతకిరియానుస్సరణబహులతాయ పుట్టేనివాసానుస్సతివిజ్ఞా అప్పకసిరేన సమిజ్జతి. తథా అత్తానం పటిచ్చ సత్తానం చుతిపరిగ్గహణసీలతాయ చుత్తాపపాతజాణం అప్పకసిరేన సమిజ్జతి, ఉదకాదీసు సుఖముత్త దస్సనసీలతాయ దిబ్బచక్షుజాణం సమిజ్జతి. యస్మా సత్తవిధమేధునసంయోగపరివజ్జనేన, కామాసవాదిపరివజ్జనేన వా బ్రహ్మచరియం అఖణ్డాదిభావం పాపుణాతి, తస్మాస్స ఆసవక్ఖయజాణం అప్పకసిరేన సమిజ్జతీతి ఏత్త వినయనిదానే విజ్ఞత్తయమేవ దస్సితం, తస్మా ఆహ “యేసజ్ఞా గుణానం దాయకం అహోసి, తేసం ఏకదేసం దస్సీన్తో”తి, అజ్ఞాథా విజ్ఞత్తయపటిలాభమత్తప్పసజ్ఞో సీయాతి.

సో ఏవన్తి ఇమినా కిజ్ఞాపి చతున్నం ఝానానం పుబ్బభాగపటిపదాపి సజ్ఞహం గచ్ఛతి, న కేవలం పురిమజ్ఞానత్తికమేవ, తథాపి కేవలం పురిమజ్ఞానత్తికమేవ గణ్ఠన్తో “ఏవన్తి చతుత్తజ్ఞానక్కమనిదస్సనమేతం, ఇమినా పరమజ్ఞానాధిగమాదినా కమేన చతుత్తజ్ఞానం పటిలభిత్వాతి వుత్తం హోతీ”తి ఆహ, తం కస్మాతి చే? సమ్మారభూమిత్తా. వుత్తజ్ఞోతం అట్టకథాయం (విసుద్ధి. ౨.౩౮౧) “ఏత్త చ పురిమాని తీణి ఝానాని యస్మా పీతిఫరణేన చ సుఖఫరణేన చ సుఖసజ్ఞాజ్ఞా లహుసజ్ఞాజ్ఞా ఓక్కమిత్వా లహుముదుకమ్మజ్ఞాకాయో హుత్వా ఇద్ధిం పాపుణాతి, తస్మా ఇమినా పరియాయేన ఇద్ధిలాభాయ సంవత్తనతో సమ్మారభూమియోతి వేదితబ్బాని. చతుత్తజ్ఞానం పన ఇద్ధిలాభాయ పకతిభూమి ఏవా”తి. ఇదమేవ వా అత్తం సన్ధాయాహ “పుట్టే ఇమాని చత్తారి ఝానాని కేసజ్ఞే అభిజ్ఞాపాదకానీ”తి. యది ఏవం చతుత్తజ్ఞానమ్మి అన్తోకత్వా ఏవన్తి కిమత్తం న వుత్తం. తజ్ఞో పకతిభూమీతి చే? న వత్తబ్బం, చతుత్తజ్ఞానతో పరస్స సమాహితాదిభావప్పత్తస్స చిత్తస్స అత్తిభావప్పసజ్ఞతో. యస్మా యస్మిం సతి “పుట్టేనివాసానుస్సతిజాణాయ చిత్తం అభినిన్నామేసి”న్తి వుత్తం, తస్మా తస్మిం చతుత్తజ్ఞానచిత్తే పకతిభూమిభావప్పత్తే అభిజ్ఞాపాదకే జాతే పరికమ్మచిత్తం “పుట్టేనివాసానుస్సతిజాణాయ అభినిన్నామేసి”న్తి ఆహ. అభినీహరక్ఖమం హోతీతి ఏత్త తం ఇద్ధివిధాధిగమత్తాయ పరికమ్మచిత్తం అభినీహరతి. కసిణారమ్మణతో అపనేత్వా ఇద్ధివిధాభిముఖం పేసేసి. గణ్ఠిపదే పన “అభిజ్ఞాపాదకజ్ఞానతో ఇద్ధివిధజాణాదీనం నీహరణత్త”న్తి వుత్తత్తా అభినీహరక్ఖమన్తి అత్తో పకప్పితో.

సో ఏవం సమాహితే ఏవం ఆనేజ్ఞాప్పత్తేతి యోజనా వేదితబ్బా దుతియవికప్పే, నీవరణదూరీభావేన వితక్కాదిసమతిక్కమేనాతి పరమజ్ఞానాదీనం కిచ్చసజ్ఞణనతో. అయం యోజనా పరమవికప్పే న సమ్భవతి “పరిసుద్ధేతిఆదీసు పనా”తి వచనేన “ఏవ”న్తి పదస్స అనుప్పబద్ధనివారణతో. తేనేవ “ఉప్పేక్షాసతిపారిసుద్ధిభావేన పరిసుద్ధే”తిఆదిమాహ. ఇచ్ఛావచరానన్తి “అహో వతాహం ఆపత్తిజ్ఞోవ ఆపన్నో అస్సం, న చ మం భిక్షూ జానేయ్యు”న్తిఆదినా (మ. ని. ౧.౬౦) నయేన ఉప్పన్నఇచ్ఛావసేన పవత్తానం కోపఅపచ్చయానం అభావేన అనజ్ఞణేతి అత్తో. ఏత్త చ పన యథావుత్తప్పకారా ఇచ్ఛాపి పరమజ్ఞానాదీనం అధిగమాయ అన్తరాయికా “సమ్మజ్ఞానముసావాదో ఖో పనాయస్మన్తో అన్తరాయికో ధమ్మో”తి (మహావ. ౧౩౪) వుత్తత్తా, పగేవ ఇచ్ఛావచరా కోపఅపచ్చయా, తస్మా వుత్తం “ఝానపటిలాభపచ్చనీకానం పాపకానం ఇచ్ఛావచరాన”న్తిఆది. కత్తచి పన “ఝానపటిలాభపచ్చయానం ఇచ్ఛావచరాన”న్తి పోత్తకేసు పాఠో దిస్సతి, సో పమాదలేఖో, గణ్ఠిపదే చ “అహో వత సత్తా మమజ్ఞోవ పటిపుచ్చిత్వా ధమ్మం దేసేయ్య”తి యో

తదథో లిఖితో, సో దుల్లిఖితో. న హి యూనపటిలాభపచ్చయా కోపాదయో అనభ్రణసుతే (మ. ని. ౧.౨౭ ఆదయో) వుత్తా,
 “న చ యుత్తితో సమ్భవన్తి యూనలాభినో తదభావా”తి ఆచరియో వదతి, తం వీమంసితబ్బం. ఏత్త విజ్జత్తయస్స
 ఉత్తరుత్తరవిసేసదస్సనత్తం “సో ఏవం సమాహితే చిత్తే”తి ఆదినా పునప్పునం అట్టభినిదస్సనం కతన్తి వేదితబ్బం.
 ఉత్తరుత్తరవిసేసా చేభాసం అత్తదుక్ఖపరదుక్ఖదస్సనతదుపసమత్తదీపనతో వేదితబ్బా. భగవా హి
 పుట్టేనివాసానుస్సతిజాణేన అత్తనో అనన్తసంసారదుక్ఖం పస్సిత్వా, చుత్తాపపాతజాణేన పరస్స చ లోకస్స
 ఆసవక్ఖయజాణేన తదుభయవూపసమత్తజ్ఞా పస్సిత్వా తం దేసేతి, పఠమేన వా అత్తదుక్ఖదస్సనతో అత్తసినేహపరిచ్ఛాగం
 దీపేతి. దుతియేన పరదుక్ఖదస్సనతో పఠేసు కోపపరిచ్ఛాగం, తతియేన అరియమగ్గదస్సనతో మోహపరిచ్ఛాగజ్ఞా దీపేతి.
 ఏవం నానాగుణవిసేసదీపనతో ఇమస్సేవ లోకియాభిజ్ఞోద్వయస్స ఇథ గహణం కతన్తి వేదితబ్బం.

యస్మా అతీతజాతి ఏవ నివాసో, తస్మా “అతీతజాతీసూ”తి న వత్తబ్బన్తి చే? న, జాతియా ఏకదేసేపి
 నివాసవోహరసిద్ధిదస్సనతో. పాళియం కిజ్ఞాపి “ఏకమ్మి జాతిం ద్వేపి జాతియా”తి ఆదివచనేన సకలజాతియా
 అనుస్సరణమేవ పుట్టేనివాసానుస్సతి వియ దిస్సతి, న ఏవం దట్టబ్బం. తదేకదేసానుస్సరణమ్మి పుట్టేనివాసానుస్సతి
 ఏవాతి దస్సనత్తం, భుమ్మవచనం కతం ఓకాసాదిసంఖహత్థజ్ఞా. “భిన్నవటుమకానుస్సరణాదీసూ”తి ఆది-సద్దేన
 అనివుత్తలోకధాతుదీపరత్తం గరగామాదిగ్గహణం వేదితబ్బం. గణిపదే పన “తేసం భిన్నవటుమకానం లోకుత్తరసీలాదీని న
 భగవతా బోధిసత్తకాలే విజ్ఞాతానీ”తి వుత్తం. అత్తాపత్తితో లోకియాని విజ్ఞాతానీతి ఆపజ్జతి, తం దిబ్బచక్ఖజాణాధికారే
 “అరియానం ఉపవాదకా”తి వచనేన సమేన్తం వియ దిస్సతి. న హి అరియే అపస్సన్తస్స ఏవం హోతి. కిమత్తం పనేత్త
 అనుస్సతి వుత్తా, నను ఏస విజ్ఞాధికారోతి చే? ఆదికమ్మికస్స సతివసేన నిబ్బత్తితో, అతీతధమ్మానం సతియా
 విసేసాధికారత్తా చ. వుత్తజ్ఞో “అనుస్సరామీ”తి.

“వత్తమానేసు విజ్ఞాన-మతీతేస్వస్స సరతి;
 అనాగతేసు ధమ్మేసు, సరతి విజ్ఞాన పణిధీ”తి.

ఆచరియకుమారితేన సిలోకోపి వుత్తో.

తత్థ రాగే ఉస్సన్నతరే తేజోసంవట్టో. దోసే ఆపోసంవట్టో. మోహే వాయోసంవట్టో. కేచి “దోసే తేజోసంవట్టో, రాగే
 ఆపోసంవట్టో, మోహే వాయోసంవట్టో”తి వదన్తి. యస్మా అముత్తాతి చిత్తం, వచనం వా భవాదినియమేన హోతి, తస్మా
 “భవే వా”తి ఆది. ఏవంనామో ఏవంగోత్తోతి పదద్వయేన అజ్ఞత్తబహిర్ధామూలకం పజ్ఞత్తిసంజ్ఞాతం గోచరనివాసం దీపేతి.
 పవత్తఫలభోజనో సయంపతితఫలాహరో. చతురాసీతికప్పసహస్సపరమాయుపరియన్తో వాతి పణిధానతో పుట్టే.
 పటినివత్తన్తస్స పచ్చవేక్ఖణం పుట్టేనివాసానుస్సతిజాణం న హోతి. “పుట్టేనివాసానుస్సతిజాణలాభీనం పనేతం
 ఆనుభావపరిదీపన”న్తి గణిపదే వుత్తం. అముత్తాతి ఏత్త పఠమయోజనాయం సీహోక్కన్తవసేన అనుస్సరణం వుత్తం, తజ్ఞా
 ఖో అనులోమవసేన. “పటిలోమవసేనా”తిపి లిఖన్తి, తం దువిజ్ఞోయ్యం. సీహోక్కన్తం దస్సేతుం “అనేకాసు
 కప్పకోటీసూ”తి ఆది వుత్తం. యథా తన్తి నిదస్సనేన పటిపత్తిసాధారణేన ఫలసాధారణతం దస్సేన్తో బ్రాహ్మణస్స ఆదరం
 జనేతి, అత్తానమేవేకం ఉక్కంసేతీతి వచనం నివారేతి. “సాధు ఖో పన తథారూపానం అరహతం దస్సనం హోతీ”తి తస్స
 పుట్టే ఉప్పన్నచిత్తే ఏవ నియోజేతి. పఠమా అభినిబ్బిదాతి వచనేన అవిజ్జణ్ణకోసస్స బహుపటలభావం దస్సేతి, తేన
 అట్టగుణిస్సరియాదినా అనభినిబ్బిదం దీపేతి.

పుట్టేనివాసకథావణ్ణనా నిట్టితా.

దిబ్బచక్కుఞాణకథావణ్ణనా

౧౩. “చుతూపపాతఞాణాయా”తి ఫలూపచారేన వుత్తం. ఇదఞ్ఞో దిబ్బచక్కుఞాణం రూపారమ్మణత్తా పరిత్తపచ్చుప్పన్న అజ్ఞత్తబహిద్ధారమ్మణం హోతి. న చుతిం వా పటిసన్ధిం వా ఆరమ్మణం కరోతి. తస్మా “యథాకమ్మూపగే సత్తే పజానామీ”తి (పారా. ౧౩) వచనం వియ ఫలూపచారేనేవ వుత్తమిదన్తి వేదితబ్బం. దిబ్బవిహారసన్నిస్సితత్తా కారణోపచారేన దిబ్బం. ఇమినా పన కేచి ఆచరియా “కుసలాకుసలా చక్ఖూ దిబ్బచక్కు కామావచర”న్తి వదన్తి, తే పటిసేధితా హోన్తి. చతుత్థజ్ఞానపజ్ఞా హి ఏత్త అధిప్పేతా. మహాజాతికత్తా మహాగతికత్తాతి ఏతేసు “సద్దసత్థానుసారేనా”తి వుత్తం. ఏకాదసన్నం ఉపక్కిలేసానం ఏవం ఉప్పత్తిక్కమో ఉపక్కిలేసభావో చ వేదితబ్బో, మహాసత్తస్స ఆలోకం వడ్డేత్వా దిబ్బచక్కునా నానావిధాని రూపాని దిస్వా “ఇదం ను ఖో కి”న్తి విచికిచ్చా ఉదపాది, సో ఉపక్కిలేసో ఉపక్కిలేససుత్తే (మ. ని. ౩.౨౩౬ ఆదయో) “విచికిచ్చాధికరణఞ్చ పన మే సమాధిమ్మి చవి, సమాధిమ్మి చుతే ఓభాసో అన్తరథాయతి దస్సనఞ్చ రూపాన”న్తి వచనతో. తతో “రూపాని మే పస్సతో విచికిచ్చా ఉప్పజ్జతి, ఇదాని న కిఞ్చ మనసి కరిస్సామీ”తి చిన్తయతో అమనసికారో, తతో కిఞ్చ అమనసికరోన్తస్స ధిసమిద్ధం ఉదపాది, తతో తస్స పహానత్థం ఆలోకం వడ్డేత్వా రూపాని పస్సతో హిమవన్తాదీసు దానవరక్ఖసాదయో పస్సన్తస్స ఛమ్మితత్తం ఉదపాది, తతో తస్స పహానత్థం “మయా దిట్టభయం పకతియా ఓలోకియమానం నత్తి, అదిట్టే కిం నామ భయ”న్తి చిన్తయతో ఉప్పిలావితత్తం ఉదపాది. గణ్ఠిపదే పన “ఉప్పిలం దిబ్బరూపదస్సేనేనా”తి వుత్తం, “తం దువుత్తం పరతో అభిజప్పావచనేన తదత్థసిద్ధితో”తి ఆచరియో వదతి. తతో ఛమ్మితత్తప్పహానత్థం “మయా వీరియం దళ్లం పగ్గహితం, తేన మే ఇదం ఉప్పిలం ఉప్పన్న”న్తి వీరియం సిద్ధిలం కరోన్తస్స కాయదుట్టుల్లం కాయదరథో కాయాలసియం ఉదపాది, తతో తం చజన్తస్స అచ్చారద్ధవీరియం ఉదపాది, తత్త దోసం పస్సతో అతిలీనవీరియం ఉపదాది, తతో తం పహాయ సమప్పవత్తేన వీరియేన ఛమ్మితత్తభయా హిమవన్తాదిట్టానం పహాయ దేవలోకాభిముఖం ఆలోకం వడ్డేత్వా దేవసజ్ఞం పస్సతో తణ్ణాసజ్ఞాతా అభిజప్పా ఉదపాది, తతో “మయ్ఠం ఏకజాతికరూపం మనసి కరోన్తస్స అభిజప్పా ఉప్పన్నా, తస్మా దాని నానావిధం రూపం మనసి కరిస్సామీ”తి కాలేన దేవలోకాభిముఖం, కాలేన మనుస్సలోకాభిముఖం ఆలోకం వడ్డేత్వా నానావిధాని రూపాని మనసి కరోతో నానత్తసజ్ఞా ఉదపాది, తతో “నానావిధరూపాని మే మనసి కరోన్తస్స నానత్తసజ్ఞా ఉదపాది, తస్మా దాని అభిజప్పాదిభయా ఇట్టాదినిమిత్తగ్గాహం పహాయ ఏకజాతికమేవ రూపం మనసి కరిస్సామీ”తి తథా కరోతో అభినిజ్ఞాయితత్తం రూపానం ఉదపాది ఏవం పహీనఉపక్కిలేసస్సాసి అనధిట్టితత్తా. ఓభాసఞ్ఞో ఖో జానామి, న చ రూపాని పస్సామీతిఆది జాతం.

తస్సణ్ఠో - యదా పరికమ్మోభాసమేవ మనసి కరోమి, తదా ఓభాసం సజ్ఞానామి, దిట్టేన చక్కునా రూపాని న చ పస్సామి, రూపదస్సనకాలే చ ఓభాసం న జానామీతి. కిమత్థమిదం వుత్తం, న హి ఏతం ఉపక్కిసేసగతన్తి? న కేవలం ఉపక్కిలేసప్పజహనమేవేత్త కత్తబ్బం, యేన ఇదం విసుద్ధం హోతి, అజ్ఞామ్మి తదుత్తరి కత్తబ్బం అట్టితి దస్సనత్థం. విచికిచ్చా చిత్తస్స ఉపక్కిలేసోతిఆదీసు “ఇమే ధమ్మా ఉపక్కిలేసాతి ఆదీనవదస్సనేన పజహిం, న మయ్ఠం తదా ఉప్పన్నత్తా”తి కేచి వదన్తి. మానుసకం వాతి ఇమినా సభావాతిక్కమం దస్సేతి. మంసచక్కునా వియాతి ఇమినా పరియత్తిగ్గహణం, వణ్ణమత్తారమ్మణతఞ్చ ఉపమేతి. వణ్ణమత్తే హేత్థ సత్త-సద్దో, న “సబ్బే సత్తా ఆహారట్టితికా”తి (అ. ని. ౧౦.౨౭) ఏత్త వియ సబ్బసజ్ఞతేసు, హీనజాతిఆదయో మోహస్స నిస్సణ్ఠో విపాకో. కాయదుచ్చరితేన సమన్నాగతా పుట్టే అతీతభవే అహీసుం,

సమృతి నిరయం ఉపపన్నాతి ఏవం పాఠసేసిన సమృద్ధో వేదితబ్ధో. “యథాకమ్మూపగజాణ్ణో ఏకస్తమతీతారమ్మణం, దిబ్బచక్కు పచ్చప్పన్నారమ్మణ”ని ఉభిన్నం కిచ్చవసేన వుత్తం. మహల్లకోతి సమణానం సారుప్పమసారుప్పం, లోకాచారం వా న జానాతీతి అధిప్పాయేన వుత్తత్తా గుణపరిధంసనేన గరహతీతి వేదితబ్ధం. “నియతో సమ్మోధిపరాయనో”తి (సం. ని. ౨.౪౧; ౫.౯౯౮, ౧౦౦౪) వుత్తో అరియపుగ్గలో మగ్గావరణం కాతుం సమత్థం ఫరుసవచనం యది కథేయ్య, అపాయగమనీయమ్మి కరేయ్య, తేన సో అపాయుపగోపి భవేయ్య, తస్మా ఉపపరిక్ఖితబ్బన్తి ఏకే. “వాయామం మా అకాసీతి ధేరేన వుత్తత్తా మగ్గావరణం కరోతీ”తి వదన్తి. పుట్టేవ సోతాపన్నేన అపాయద్వారో పిహితో, తస్మాస్స సగ్గావరణం నత్తి. “పాకతికన్తి పవత్తివిపాకం అహోసీ”తి వదన్తి. “పుద్ధి హేసా, భిక్ఖవే, అరియస్స వినయే, యో అచ్చయం అచ్చయతో దిస్సా యథాధమ్మం పటికరోతీ”తి (మ. ని. ౩.౩౭౦; దీ. ని. ౧.౨౫౧) వచనతో పాకతికం అహోసీతి ఏకే. సచే సో న ఖమతీతి సోతాపన్నాదీనం ఖన్తిగుణస్స మన్దతాయ వా ఆయతిం తస్స సుట్టు సంవరణాయ వా అక్ఖమనం సన్ధాయ వుత్తం. సుఖానం వా ఆయస్స ఆరమ్మణాదినో అభావా కాలకఞ్చికా అసురా హోన్తి. “ఇతో భో సుగతిం గచ్ఛా”తి (ఇతిపు. ౮౩) వచనతో మనుస్సగతిపి. దిబ్బచక్కుజాణవిజ్ఞాతి దిబ్బచక్కుమేవ దస్సనట్టేన జాణం, తస్స తస్స అత్థస్స విన్దనట్టేన విజ్ఞాతి అత్తో.

దిబ్బచక్కుజాణకథావణ్ణనా నిట్టితా.

ఆసవక్ఖయజాణకథావణ్ణనా

౧౪. సో ఏవం సమాహితే చిత్తేతి కిం పురిమస్మింయేవ, ఉదాహు అజ్ఞాస్మింయేవ చతుత్థజ్ఞానచిత్తే. అట్టకథాయమ్మి యతో వుట్టాయ పురిమవిజ్ఞాద్వయం అధిగతం, తదేవ పున సమాపజ్జనవసేన అభినవం అభిణ్ణం కతన్తి దస్సనత్తం “సో ఏవం సమాహితే చిత్తేతి ఇధ విపస్సనాపాదకం చతుత్థజ్ఞానచిత్తం వేదితబ్బ”ని వుత్తం. ఏత్థాహ - యది తదేవ పున సమాపజ్జనవసేన అభినవం కతం, అథ కస్మా పుట్టే వియ “విపస్సనాపాదకం అభిజ్ఞాపాదకం నిరోధపాదకం సబ్బకిచ్చసాధకం సబ్బలోకియలోకుత్తరగుణదాయకం ఇధ చతుత్థజ్ఞానచిత్తం వేదితబ్బ”ని అవత్వా “ఇధ విపస్సనాపాదకం చతుత్థజ్ఞానచిత్తం వేదితబ్బ”ని ఏత్తకమేవ వుత్తం, నను ఇధ తథావచనట్టానమేవ తం అరహత్తమగ్గేన సద్ధిం సబ్బగుణనిష్పాదనతో, న పఠమవిజ్ఞాద్వయమత్తనిష్పాదనతోతి? వుచ్చతే - అరియమగ్గస్స బోజ్జగ్గమగ్గరూనగ్గపటిపదావిమోక్షవిసేసనియమో పుబ్బభాగవుట్టానగామినీవిపస్సనాయ సజ్ఞారుపేక్షాసజ్ఞతాయ నియమేన అహోసీతి దస్సనత్తం విపస్సనాపాదకమిధ వుత్తన్తి వేదితబ్బం. తత్థ పరియాపన్నత్తా, న తదారమ్మణమత్తేన. పరియాయతోతి అజ్ఞోనపి పకారేన. “ఇమే ఆసవా”తి అయం వారో కిమత్తం ఆరద్ధో? “ఆసవానం ఖయజాణాయా”తి అధికారానులోమనత్తం. మగ్గక్ఖణ్ణో హి చిత్తం విముచ్చతి, ఫలక్ఖణ్ణో విముత్తం హోతీతి ఇదం ఏకత్తనయేన వుత్తం. యజ్ఞో విముచ్చమానం, తదేవ అపరభాగే విముత్తం నామ హోతి. యజ్ఞా విముత్తం, తదేవ పుబ్బభాగే విముచ్చమానం నామ హోతి. భుజ్జమానో ఏవ హి భోజనపరియోసానే భుత్తావీ నామ. “ఇమినా పచ్చవేక్షణజాణం దస్సేతీ”తి పచ్చవేక్షణజాణస్స చ పట్టానే “మగ్గా వుట్టహిత్వా మగ్గం పచ్చవేక్షతి, ఫలం, నిబ్బానం, పహీసే కిలేసే పచ్చవేక్షతీ”తి అయముప్పత్తిక్కమో వుత్తో. పవత్తిక్కమో పనేత్థ సరూపతో అత్థతోతి ద్విధా వుత్తో. తత్థ “విముత్తమితి జాణం అహోసీ”తి సరూపతో చతుబ్బిధస్సపి పచ్చవేక్షణజాణస్స పవత్తిక్కమనిదస్సనం. “ఖీణా జాతీ”తిఆది అత్థతో. తేనేవ అన్తే “అబ్బజ్ఞాసీ”ని పుగ్గలాధిట్టానం దేసనం అకాసీ పచ్చవేక్షణజాణస్స తథా అప్పవత్తితో. అప్పటిసన్నికం హోతీతి జానన్తో “ఖీణా జాతీ”తి జానాతి నామ. “దిబ్బచక్కునా పచ్చప్పన్నానాగతంసజాణ”ని అనాగతంసజాణస్స చ దిబ్బచక్కుసన్నిస్సితత్తా వుత్తం.

ఉపాసకత్తపటివేదనాకథావణ్ణనా

౧౩. కణ్ణసుఖతో హదయజ్ఞమతోతి వచనమేవ సన్ధాయ వుత్తం. అనత్తుక్కుంసనతోతిఆది పుగ్గలవసేన, కణ్ణసుఖతోతి సోతిన్దియం సన్ధాయ. ఆపాధారమణీయతోతి శాణాపాధారమణీయతో. సయమేవ హేట్టాముఖజాతం వా, మగ్గో పన అసోకో హోతి. తదా హి సోకో పహీయమానో. చరియాదిఅనుకూలతో అప్పటికూలం. “మధురమిమ”ని వుత్తత్తా “ధమ్మమిమ”ని వచనం అధికం వియ దిస్సతి. తస్మా “రాగవిరాగమిమ”ని ఏవం విసుం విసుం యోజేత్వా పున పిణ్ణేత్వా ధమ్మమిమం ఉపహీతి యోజేతబ్బం, “ధమ్మమేవ సరణత్థముపేహీ”తి పరన్ని కిరాలి దీపేతి. సరణగతానం తేనేవ సరణగమనేన భయం సన్తాసం దుగ్గతిం పరిక్కిలేసం దుక్ఖం హింసతీతి రతనత్తయం సరణం నామ. తప్పసాదతగ్గరుతాదీహి విహతకిలేసో తప్పరాయనతాకారప్పవత్తో చిత్తుప్పాదో సరణగమనం. తంసమగ్గీసత్తో సరణం గచ్ఛతి. పభేదేన పన దువిధం సరణగమనం లోకుత్తరం లోకియన్తి. తత్త లోకుత్తరం దిట్టసచ్చానం మగ్గక్ఖణే సరణగమనుపక్కిలేససముచ్చేదేన నిబ్బానారమ్మణం హుత్వా కిచ్చతో సకలేపి రతనత్తయే ఇజ్ఞతి. లోకియం పుఢుజ్ఞనానం సరణగమనుపక్కిలేసం తదజ్ఞవిక్ఖమ్భనేన ఆరమ్మణతో బుద్ధాదిగుణారమ్మణం హుత్వా ఇజ్ఞతి. తం అత్థతో రతనత్తయే సద్ధాపటిలాభో సద్ధామూలికా చ సమ్మాదిట్టి. లోకుత్తరస్స చత్తారి సామజ్ఞాఫలాని విపాకఫలం, సబ్బదుక్ఖక్ఖయో ఆనిసంసఫలం. “యో చ బుద్ధశ్చ ధమ్మశ్చ...పే... సబ్బదుక్ఖా పముచ్చతీ”తి (ధ. ప. ౧౯౦-౧౯౨) హి వుత్తం. లోకియస్స భవభోగసమ్మదా. “యే కేచి బుద్ధం సరణం గతాసే”తి (దీ. ని. ౨.౩౩౨; సం. ని. ౧.౩౭) హి వుత్తం. లోకియసరణగమనం తీసు వత్తూసు అజ్ఞాణసంసయమిచ్చాశాణాదీహి సంకిలిస్సతి, న మహాజుతికం హోతి, న మహావిస్సారం. లోకుత్తరస్స నత్తి సంకిలేసో. లోకియస్స సావజ్ఞో అనవజ్ఞోతి దువిధో భేదో. తత్త అజ్ఞాసత్తారాదీసు అత్తసన్నియ్యాతనాదీహి సావజ్ఞో హోతి, సో అనిట్టఫలో. అనవజ్ఞో కాలకిరియాయ, సో అవిపాకత్తా అఫలో. లోకుత్తరస్స నేవత్తి భేదో. భవంతరేపి హి అరియసావకో అజ్ఞం సత్తారం న ఉద్దిసతి. యో కోచి సరణగతో గహట్టో ఉపాసకో. రతనత్తయఉపాసనతో ఉపాసకో. పశ్చా వేరమణీయో సీలం. సత్తసత్తమంసమజ్ఞవిసవాణిజ్ఞారహితం ధమ్మేన జీవికం ఆజీవో. వుత్తసీలాజీవవిపత్తి విపత్తి నామ. విపరీతా సమ్మత్తి.

౧౬. లచ్చామ ను ఖోతి దుగ్గతే సన్ధాయ వుత్తం. సక్కిస్సామ నుఖో నోతి సమిద్ధే సన్ధాయ. తత్త వేరజ్ఞాయం. పగ్గయ్యతీతి పత్తం పగ్గహో, తేన పగ్గహేన పత్తేనాలి అత్తో. సమాదాయేవాలి నిదస్సనం. న చ వట్టతీతి పున పాకం కిశ్చాపి వట్టతి, తథాపి న సుట్ట పక్కుత్తా వుత్తం, “ఉత్తణ్ణులభత్తం లభిత్వాపి పిధేతుం న వట్టతీ”తి అట్టకథావచనశ్చోత్త సాధకం. “సావకానం వా సిక్ఖాపదం పజ్ఞాపేస్సామీ”తి ఇమినా వచనేన ఆజీవపారిసుద్ధిసీలం సన్ధాయ “పచ్చా సీల”ని వుత్తం. ఉపాలిత్థేరోపి తం తం వత్తుం పటిచ్చ భగవతా బహూని సిక్ఖాపదాని పజ్ఞాత్తాని అత్తితి దీపేతి. యది ఏవం వేరజ్ఞాయం “ఏతస్స భగవా కాలో”తి వచనం న సమేతీతి చే? న, తతో పుట్టే సిక్ఖాపదాభావప్పసజ్ఞతో. థేరో పన పజ్ఞాత్తాని రపేత్వా ఇదాని పజ్ఞాపేతబ్బాని పాతిమోక్ఖుద్దేసప్పహోనకాని సన్ధాయాహ. భగవాపి “న తావ సారిపుత్త సత్తా సావకానం సిక్ఖాపదం పజ్ఞాపేతీ”తి భద్దాలిసుత్తే (మ. ని. ౨.౧౩౪; ఆదయో) వియ ఏకచ్చేసు పజ్ఞాత్తేసుపి తతో పరం పజ్ఞాపేతబ్బాని సన్ధాయాహ. ఇధేవ అట్టకథాయం “సామమ్మి పచనం సమణసారుప్పం న హోతి న చ వట్టతీ”తి వచనశ్చ, తథా “రత్తిచ్చేదో వా వస్సచ్చేదో వా”తిఆదివచనాని చ అత్తి. అజ్ఞాథా “ద్వీహాకారేహి బుద్ధా భగవంతో భిక్ఖా పటిపుచ్చన్తీ”తి ఇధేవేదం పాళిరపనం విరుజ్ఞతీతి ఆచరియేన విచారితం, తం సున్దరం పుట్టేపి పజ్ఞాత్తసిక్ఖాపదసమ్మవతో. కిన్తు ఇధ పాళిరపనవిరోధవిచారణా పన నిప్పయోజనా వియ

మమ దిస్సతి. కస్మా? ఉపాలిత్తేరేన సగ్గీతికాలే వుత్తపారత్తా. రత్తిచ్చేదోతి సత్తాహకిచ్చం సన్ధాయ వుత్తో. “సత్తాహకరణీయేన గన్త్యా రత్తిచ్చేదో వా వస్సచ్చేదో వా ఏకభిక్ఖునాపి న కతో”తి వుత్తం కిర మహాఅట్టకథాయం, తస్మా వస్సచ్చేదస్స కారణే సతి సత్తాహకిచ్చం కాతుం వట్టతీతి ఏకే. వినయధరా పన నిచ్చన్తి, తస్మా అట్టకథాధిప్పాయో వీమంసితబ్బో, ఇమాయ వేరజ్ఞాయం అప్పిచ్చతాదిపటిపదాయ పసన్నా. సాలీనం వికతి సాలివికతి.

౧౭-౮. ఉపపన్నఫలోతి బహుఫలో. “ఖుద్ధం మధు”న్తి పాఠో. థేరం సీహనాదం నదాపేతుం పుచ్చీతి ఇమినా ఆచరియో యం పుట్టే ఆణాయ రితానం సావకానం మహానుభావతాదస్సనం “వేరజ్ఞాయం నివాసప్పయోజన”న్తి అష్ఠేహి వుత్తం, తం సమ్మాదేతి, రాజగహే వేరజ్ఞాయజ్ఞాతి ఉభయత్థ వితక్కుప్పాదే ఏకతో పిణ్ణేత్వా దస్సేన్తో “అథ ఖో ఆయస్మతో సారిపుత్తస్సా”తిఆదిమాహ. కాలం సన్ధాయ చిరం, రితిం సన్ధాయ చిరాతి విగ్గహో.

కామం హినోతి అత్తనో ఫలనిబ్బత్తియా సహాయం గచ్ఛతీతి కత్తరి హేతు, తథాపి ఇథ తేన కరణభూతేన తస్స ఫలం హినోతి పవత్తతీతి హేతు. తథా ఘటన్తి తేనాతి ఘటో. కిలాసునోతి పయోజనాభావేన అవావటా. అబ్బోకిణ్ణాని విసభాగేహి. ఆగామినియా అనాగతేతి అత్తో. ఇమేసంయేవ నోతి దస్సనత్తం “సబ్బబుద్ధానం హే”తి వుత్తం. యావసాసనపరియన్తాతి యావ బుద్ధా ధరన్తి, తావాతి అత్తో. ఖత్తియట్టాహ్మణావ ఉచ్చా, తత్థాపి విసేసం దస్సేతుం “ఉచ్చనీచఉళారుళారభోగా”తి. “మనసి కత్వా”తిపి పాఠో. ఉపసమ్మాద్యఉపసమ్మాద్యఇచ్చేతం ద్వయం మాగధే “ఉపసమ్మజ్ఞా”తి వుచ్చతి. అనుపాదాయాతి ఆరమ్మణకరణవసేన అగ్గహేత్వా. ఆసవేహీతి కత్తరి తతియావిభత్తి. చిత్తానీతి పచ్చత్తబహువచనం. విముచ్చింసూతి కమ్మకారకే. విమోచితానీతి అధిప్పాయోతి ఆచరియో. ఆసవేహీతి పదజ్ఞా పచ్చత్తే కరణవచనం కత్వా గణ్ఠిపదే అత్తో పకాసితో. యది అరియమగ్గేన నిరుద్ధానం ఆసవానం వసేన అనాసవతా, లోకే చిత్తానిపి అనాసవా సియుం. న హి నిరుద్ధాని చిత్తాని ఆరమ్మణాని కరోన్తీతి తాని అనిరుద్ధాసవవసేన సాసవానీతి చే. సోతాపన్నస్స మగ్గచిత్తం ఉపరిమగ్గవజ్ఞాసవవసేన సాసవం, అవసిట్ఠాసవసముచ్చిన్దనానుభావత్తా ఫలాని సాసవాని సియున్తి? న, ఆసవసముచ్చిన్దనానుభావాగతఫలత్తా. భింసనస్స కరణం భింసనకతం, తస్మిం భింసనకతస్మిం, భింసనకిరియాయాతి అత్తో. ఇత్తిలిగ్గం విపల్లాసం కత్వా నపుంసకలిగ్గం, పురిసలిగ్గం వా కత్వా. నిమిత్తత్థేతి ఏత్త -

“చమ్మిని దీపినం హన్తి, దన్తేసు హన్తి కుజ్జరం;

వాలేసు చామరిం హన్తి, సిజ్జేసు సరభో హతో”తి. -

అధికరణం.

౨౦-౨౧. నచిరట్ఠితికకారణే కథితే చిరట్ఠితికకారణం అత్తతో వుత్తపటిపక్ఖవసేన కిజ్ఞాపి సిద్ధం, తథాపి తం థేరస్స వినయపజ్ఞాత్తియాచనాయ ఓకాసకారణాధిప్పాయతో వినయపజ్ఞాత్తియాచనోకాసం పాపేతుం పున భగవన్తం “కో పన, భన్తే, హేతు”తి పుచ్చి. భగవాపి యాచనం సమ్మటిచ్చితుకామో బ్యాకాసి. “ఆసవట్ఠానీయా సజ్ఞే పాతుభవన్తీ”తి పుగ్గలస్స సజ్ఞపరియాపన్నత్తా వుత్తం. ఆదరత్థవసేనేవేత్థ ద్విక్ఖత్తుం వుత్తన్తి యస్మా థేరో పుట్టే రాజగహే, సమ్మతి వేరజ్ఞాయన్తి ద్విక్ఖత్తుం కాచి, తస్మా ఆదరేన పునప్పునం యాచయమానం పస్సిత్వా సయమ్మి భగవా ఆదరేనేవ “ఆగమేహి త్వం సారిపుత్తా”తి ఆహ. తేనేతం దీపేతి “మా త్వం పునప్పునం యాచాహి, సమ్మటిచ్చితావ మయా తే యాచనా, పుట్టేనను తవయాచనం సమ్మటిచ్చతావ మయా ఏత్తకే కాలే ఏత్తకాని సిక్ఖాపదాని పజ్ఞత్తాని, న తావ మే సావకానం

ఆణాపాతిమోక్షుద్దేసానుజాననకాలో సమ్మత్తే, తక్కానుమానవసేన తయా 'ఏతస్స భగవా కాలో'తి పునప్పునం నిద్దిసియమానోపి నేస సో కాలో, కిన్తు తథాగతోవ తత్త కాలం జానిస్సతీ"తి. యస్మా పన "సిక్ఖాపదపజ్ఞాత్తికాలతో పభుతి ఆణాపాతిమోక్షమేవ ఉద్దిసియతీ"తి వుత్తం, తస్మా పాతిమోక్షుద్దేసప్పహోనకసిక్ఖాపదమేవ సన్ధాయాహ. "తత్థాతి సిక్ఖాపదపజ్ఞాత్తియాచనాపేక్షం భుమ్మవచన"న్తి ఏకమేవ పదం వుత్తం తస్మా సిద్ధియా ఇతరస్స సిద్ధితో. "సావకానం విసయభావన్తి ఇమినా మహాపదుమత్థేరవాదో పటిక్ఖితో"తి అనుగణిపదే వుత్తం, తం సున్దరం వియ. సమ్ముఖే గరహ. పరమ్ముఖే ఉపవాదో. "న, భిక్ఖవే, ఊనదసవస్సేన...పే.... దుక్కటస్సా"తి (మహావ. ౭౫) ఇదం సిక్ఖాపదం భగవా బుద్ధత్తేన దసవస్సికో హుత్వా పజ్ఞాపేసి ఊనదసవస్సికస్స తస్స తథా సిక్ఖాపదపజ్ఞాత్తియా అభావతో. న తదా అతిరేకదసవస్సికోవ దసవస్సికానం రత్తజ్ఞామహత్తప్పత్తితో, తస్మా తం సిక్ఖాపదం వేరజ్ఞాయం వస్సావాసతో పుట్టే రాజగహే ఏవ పజ్ఞాత్తిన్తి సిద్ధం, తస్మిం సిద్ధే సిద్ధమేవ "యావ న సజ్ఞో రత్తజ్ఞామహత్తం పత్తోతి వచనం ఇతో పుట్టే పరమయాచనాయపి వుత్త"న్తి. అట్టకథాయమ్మి రత్తజ్ఞామహత్తప్పత్తకాలే "ద్వే సిక్ఖాపదానీ"తి గణనపరిచ్ఛేదవచనం పరమయాచనాయ వుత్తవచనం సన్ధాయ వుత్తం. అజ్ఞాధా రత్తజ్ఞామహత్తప్పత్తకాలే ద్వే ఏవ, న అజ్ఞాన్తి ఆపజ్ఞతి.

"అథ ఖో ఆయస్మతో సారిపుత్తస్సా"తిఆదిమ్మి అయమాదితో పట్టాయ అత్థవిభావనా - అయం కిరాయస్మా అస్సజిత్తేరతో పటిలద్ధం ఏకగాథామత్తకం ధమ్మపరియాయం నయసతసహస్సేహి వివేచేన్తో అరహత్తం పత్వా సావకపారమీజాణే రితో "అహో వత మహానుభావోయం సద్ధమ్మా, యో వినాపి ధమ్మసామినా పరమ్ముఖతో సుతమత్తేపి మయ్యం మహంతం గుణవిసేసం జనేసి, సాధు వతాయం సద్ధమ్మా చిరం తిట్టేయ్యా"తి చిన్తేన్తో "కతమేసానం ను ఖో బుద్ధానం భగవన్తానం...పే.... న చిరటితిక"న్తి తమత్తం, కారణజ్ఞా అత్తనో అగ్గసావకజాణేన పటివిజ్ఞిత్యా "సావకానం సిక్ఖాపదం పజ్ఞాత్తిన్తిఆదిచిరటితికారణ"న్తి నిట్టం కత్వా వినయపజ్ఞాత్తియాచనోకాసకరణత్తం భగవన్తం పుచ్చి. తతో పజ్ఞాస్స విస్సజ్జనే వినయపజ్ఞాత్తియాచనోకాసే సమ్మత్తే "ఏతస్స భగవా కాలో, ఏతస్స సుగత కాలో"తి వినయపజ్ఞాత్తిం యాచి. తతో భగవా తస్సా యాచనాయ సమ్మటిచ్చితభావం, "ఏతస్స భగవా కాలో"తి వుత్తకాలస్స అకాలతం, కాలస్స చ అనజ్ఞావిసయతం దీపేన్తో "ఆగమేహి త్వ"న్తిఆదిమాహ, తతో భగవా తస్స యాచనం, సత్తేసు కారుజ్ఞాతజ్ఞా పటిచ్చ "తేన ఖో పన సమయేన భిక్ఖూ అనుపజ్ఞాయకా అనాచరియకా అనోవదియమానా"తిఆదినా (మహావ. ౬౪) నయేన వేపుల్లమహత్తతం పటిచ్చ సత్థా సావకానం ఉపజ్ఞాయవత్తాదీని వినయకమ్మాని, తదనురూపసిక్ఖాపదాని చ పజ్ఞాపేసి. తతో అనుక్కమేన ద్వాదసమవస్సం వేరజ్ఞాయం వసి. తదా చ ఆయస్మా సారిపుత్తో సత్థారా నిద్దిట్టేసు చిరటితిహేతూసు జాతేసు "నవక్ఖసత్థసాసనమహత్తతా చ సమ్మతి జాతా, వినయపజ్ఞాత్తి చ బహుతరా జాతా, పాతిమోక్షుద్దేసో ఏవేకో న తావ సావకానం అనుజ్ఞాతో, సో చ పరిసుద్ధేన సజ్ఞేన కరీయతి. సజ్ఞోపి ఏతరహి పరిసుద్ధో పచ్చిమకస్స సోతాపన్నత్తా"తి చిన్తేత్వా పాతిమోక్షుద్దేసం అనుజానాపేతుకామో యత్తకేహి చ సిక్ఖాపదేహి పాతిమోక్షుద్దేసో అనుజానీయతి, తత్తకానం పజ్ఞాత్తియాచనపుబ్బజ్ఞమం పాతిమోక్షుద్దేసం యాచన్తో పుబ్బుప్పన్నవితక్కసూచనపుచ్చావిస్సజ్జనక్కమవసేన యాచనోకాసే సమ్మత్తే "ఏతస్స భగవా కాలో"తిఆదిమాహ.

తత్త "యం భగవా సావకానం సిక్ఖాపదం పజ్ఞాపేయ్యా"తి పాతిమోక్షుద్దేసప్పహోనకసిక్ఖాపదం సన్ధాయాహ, అయమత్థో భద్దాలిసుత్తేన (మ. ని. ౨.౧౩౪ ఆదయో) దీపేతబ్బో . తత్త హి బహూసు సిక్ఖాపదేసు పజ్ఞాత్తేసు, పజ్ఞాపేయమానేసు చ "న తావ భద్దాలి సత్థా సావకానం సిక్ఖాపదం పజ్ఞాపేతీ"తిఆది (మ. ని. ౨.౧౪౫) వుత్తం అపజ్ఞాత్తం ఉపాదాయ, తథా ఇధాపి

అపజ్ఞాతం సన్ధాయ వుత్తన్తి వేదితబ్ధం. పరిసుద్ధతా సజ్ఞస్య సమ్మతి సావకానం ఆణాపాతిమోక్షుద్ధేసం నానుజానామీతి దస్సేన్తో “నిరబ్బుదో”తిఆదిమాహ. న హి పరిసుద్ధే సజ్ఞే ఓవాదపాతిమోక్షుద్ధేసస్య అనుద్ధేసకారణం అత్తి, తస్మిం సతి ఆణాపాతిమోక్షుద్ధేసానుజాననాధిప్పాయతో. తథా చ సో తతో అట్ఠన్నంవస్సానం అచ్చయేన అనుజ్ఞాతో. యథాహ పాతిమోక్షరపనక్ఖన్ధకే (చూళవ. ౩౮౬) “న దానాహం, భిక్షవే, ఇతో పరం ఉపోసథం కరిస్సామి...పే.... పాతిమోక్షం ఉద్ధిసేయ్యాథా”తి. యం పన ఉపసమ్మదక్ఖన్ధకే (మహావ. ౧౨౯) “తేన ఖో పన సమయేన భిక్షూ అజ్ఞాతరం భిక్షుం ఉపసమ్మాదేత్వా ఏకకం ఓహాయ పక్కమింసు...పే.... సో తస్సా మేఘునం ధమ్మం పటిసేవిత్వా చిరేన అగమాసీ”తి వత్తు ఆగతం, తం సుదిన్నవత్తుతో పరతో ఉప్పన్నమ్మి తత్త యథాధికారం సమోధానేతుం వుత్తం. తథా తత్తేవ “ఉభయాని ఖో పనస్య పాతిమోక్షాని విత్థారేన స్వాగతాని హోస్తీ”తిఆదినా (పాచి. ౧౪౭; అ. ని. ౮.౫౨; ౧౦.౩౩) అజ్ఞానిపి వేదితబ్బాని. న హి ఆదితో ఏవ ఉభతోపాతిమోక్షాని సిద్ధానీతి. అపిచ ఆదితో పట్టాయ అయమనుక్కమో వేదితబ్బో, సేయ్యధిదం – రాహులకుమారే ఉప్పన్నే బోధిసత్తో నిక్ఖమిత్వా ఛబ్బస్సాని దుక్కరం కత్వా సత్తమే అభిసమ్మద్ధో, తస్మిం ఏవ సంవచ్చరే కపిలవత్తుం గత్వా రాహులకుమారం పబ్బాజేసి. అమ్మలట్టికరాహులోవాదసుత్తట్టకథాయం (మ. ని. అట్ఠ. ౨.౧౦౭ ఆదయో) “అయజ్ఞో ఆయస్మా సత్తవస్సికకాలే భగవంతం చీవరకణ్ఠే గహేత్వా ‘దాయజ్ఞం మే సమణ దేహి, దాయజ్ఞం మే సమణ దేహీ’తి దాయజ్ఞం యాచమానో భగవతా ధమ్మసేనాపతిసారిపుత్తత్తేరస్య నియ్యాదేత్వా పబ్బాజితో”తి చ వుత్తం, తస్మా రాహులకుమారం ఆరబ్బ “అనుజానామి, భిక్షవే, తీహి సరణగమనేహి సామణేరపబ్బజ్జ”న్తి (మహావ. ౧౦౫) వుత్తత్తా సరణగమనూపసమ్మదా పరమవస్సబ్బంతరే ఏవ పటిక్ఖితా, ఇత్తిచతుత్తకమ్మవసేన ఉపసమ్మదా అనుజ్ఞాతాతి పజ్ఞాయతి. అపిచ రాహులవత్తుమ్మి “న, భిక్షవే, అననుజ్ఞాతో మాతాపితూహి పుత్తో పబ్బాజేతబ్బో, యో పబ్బాజేయ్య, ఆపత్తి దుక్కటస్సా”తి (మహావ. ౧౦౫) సిక్ఖాపదం పజ్ఞాతం, తస్మా ఇతో పుట్టేపి సిక్ఖాపదాని పజ్ఞాతానీతి సిద్ధం.

సుత్వా చ యో హేతునిరోధమగ్గం,
నిరోధుపాయం పటివిజ్ఞి ఖిప్పం;
జాతోవపేక్షేన అసేసమేతం,
లోకం విపస్సీ సుగతగ్గసిస్సో.

సో ధమ్మసేనాపతి అగ్గసిస్సో,
సద్ధమ్మరాజస్య తథాగతస్య;
సయం మునిన్దేన యసస్య పత్తో,
అనేకసో సోళసథా పసత్తో.

తస్మా హి సిక్ఖాపదబద్ధకాలో,
జాతుమ్మి లోకే అతిభారియోవ;
పగేవ సిక్ఖాపదభావభేదో,
పగేవ అజ్ఞో ఉభయత్త తత్త.

పచ్చేకబుద్ధా అపి తం ద్వయన్తు,

జాతుం న సక్యవ పగేవ నేతుం;
నిస్సంసయం తత్త తథాగతోవ,
జానిస్సతిచ్చాహ తథాగతోతి.

ఇచ్చేతమత్తం ఇథ భిక్షు ఇత్వా,
సిక్ఖాపదానం కమభావభేదం;
జాతుం సయం నో న పరే చ నేతుం,
పరియేసితబ్బో ఇథ యుత్తిమగ్గో.

తత్త కమభేదో సిక్ఖాపదానం పరతో ఆవి భవిస్సతి. భావభేదో తావ ఉక్కిత్తకానువత్తనపచ్చయా భిక్షు అనాపత్తికో, భిక్షునీ పన సమనుభట్టా పారాజికా హోతి. పారాజికాపత్తిపటిచ్చాదనే భిక్షుస్స దుక్కటం, భిక్షునియా పారాజికం. దుట్టుల్లం ఆరోచేన్తస్స, పటిచ్చాదేన్తస్స చ పాచిత్తియం. మహాసావజ్జం పారాజికం ఆరోచేన్తస్స, పటిచ్చాదేన్తస్స చ భిక్షుస్స దుక్కటం. ఇచ్చేవమాదీహి అభావభేదసిక్ఖాపదానం ఇథ భావభేదేన యుత్తిపరియేసనం సాధయమానోపి సీయా అనుమ్మాదవిఘాతభాగీతి. ఏత్తావతా సకలస్సపి వినయపిటకస్స వితక్కయాచనకాలకాలజ్ఞాకారణఫలపయోజనేహి సత్తహి అజ్ఞేహి పటిమణ్ణితం నిదానమాయస్మతా ఉపాలిత్థేరేన నిదస్సితం హోతి. తత్త ధేరస్స వినయపజ్ఞాత్తియాచనహీతుభూతో వితక్కో నామ. తస్సేవ “ఏతస్స భగవా కాలో”తిఆదినా పవత్తా యాచనా నామ. రత్తజ్ఞావేపుల్లలాభగ్గభాహుసచ్చమహత్తప్పత్తి కాలో నామ. సబ్బజ్ఞా ఏవ కాలజ్ఞా నామ. ఆసవట్టానీయానం ధమ్మానం పాతుభావో కారణం నామ. “తేసంయేవ ఆసవట్టానీయానం ధమ్మానం పటిఘాతాయా”తి వచనతో ఆసవట్టానీయధమ్మపటిఘాతో ఫలం నామ. “యథయిదం బ్రహ్మచరియం అద్ధనియం అస్సా”తి వచనతో సాసనబ్రహ్మచరియస్స చిరట్ఠితి పయోజనన్తి వేదితబ్బం. హోతి చేత్త -

“వితక్కో యాచనా కాలో, కాలజ్ఞా కారణం ఫలం;
పయోజనన్తి సత్తజ్ఞం, నిదానం వినయస్సిధా”తి.

౨౨. అన్తిమమణ్ణలన్తి అబ్బన్తరమణ్ణలం. తజ్ఞో ఇతరేసం అన్తో హోతి, ఖుద్దకమణ్ణలం వా. అనుమతిదానవసేన తేసం భిక్షూనం దత్వా. తేసం బుద్ధానం చారికాయ వినేతబ్బా వేనేయ్యసత్తా. ఓచినన్తా వియాతి బహుపుప్పం గచ్చం మాలాకారా చిరం ఓచినన్తి, ఏవం బహువేనేయ్యేసు గామాదీసు చిరం వసన్తా వేనేయ్యపుజ్ఞం పరిహరన్తా చరన్తి. సన్తం సుఖం, న వేదనాసుఖం వియ సపరిప్పన్తం. దససహస్సచక్కవాళేతి దేవానం వసేన వుత్తం. మనుస్సా పన ఇమస్మింయేవ చక్కవాళే బోధనేయ్యా ఉప్పజ్జన్తి. మహాకరుణాయ ధువం సత్తసమవలోకనం. ఓతిణ్ణేతి పరిసమజ్ఞం ఆగతే, ఆరోచితే వా. యేన కారణేన మయం తుష్టాకం దేయ్యధమ్మం దదేయ్యామ, తం కుతో సక్కా లద్ధం. బహుకిచ్చా హి ఘరావాసాతి. దుతియవికప్పే తన్తి దేయ్యధమ్మం. “తుష్ఠేహి తం కుతో లద్ధా”తి అనుగణ్ణిపదే వుత్తం. కేచి పన “పఠమం కిరియం పేక్ఖతి, దుతియం దేయ్యధమ్మ”న్తి వదన్తి. ఆచరియో పన “పఠమయోజనాయ యం దానపుజ్ఞం, తం కుతో లబ్భా. పుజ్జాన్తరాయబహులా హి ఘరావాసాతి. దుతియయోజనాయ తేమాసబ్బన్తరే యమహం దదేయ్యం, అతిక్కున్తకాలత్తా తమహం సమ్మతి కుతో దదేయ్యన్తి దస్సీతీ”తి వదతి. సీలాదికుసలధమ్మసన్తస్సనాదిధమ్మరతనవస్సం.

౨౩. పత్తుణ్ణదేసే పత్తుణ్ణం పటవరం. మహాయాగన్తి మహాదానం. పరిపుణ్ణసజ్కప్పన్తి తేమాసం సోతబ్బం అజ్జ సుణిన్తి.

తత్తిదన్తి ఇదం కారణం.

ఉపాలి దాసకోతి ఆచరియపరమ్మరతో. బాహిరబ్బన్తరనిదానం, సిక్ఖాపదానం పజ్జత్తిట్టానసజ్ఞాతం ఆవేణికనిదానఇన్దాసన్దాయాహ “నిదానస్స పభేదదీపనతో”తి. థేరవాదాది వత్తుప్పభేదో. సకాయ పటిజ్ఞాయ మేత్తియం భిక్కునిం నాసేథాతిఆది పరసమయవివజ్జనతోతిఆది. విభజ్జనయభేదదస్సనతోతి తిస్సో ఇత్తియో భూమట్టం ధలట్టన్తిఆది. ఏత్థాహ – కిం భగవతో మారావట్టనపటిఘాతాయ సత్తి నత్తితి? అత్తి, తథాపిస్స పచ్చా ఉపగుత్తకాలే పసాదహేతుత్తా అధివాసేతి. ఏత్థ ఉపగుత్తాధిట్టానం వత్తబ్బం. బుద్ధానం ఆచిణ్ణన్తి దిజదస్సనేన కింపయోజనన్తి చే? మారావట్టనహేతు బ్రాహ్మణస్స పుజ్జాన్తరాయోతి పయోజనం.

దిజోపి సో మారమనోరథస్స,
భజ్జం కరోన్తో జినపుజ్జవస్స;
సస్సిస్ససజ్జస్స అదాసి దానం,
అసేసకం కప్పియభణ్ణభేదం.

కిం భగవా ససిస్సో తావ మహన్తం కప్పియభణ్ణం ఉబ్బణ్ణికం కత్వా అగమాసీతి? న అగమాసి, తేమాసిభాగియం పన పుజ్జారాసికం దేయ్యధమ్మం అప్పటిక్కిపన్తో బ్రాహ్మణస్స ఉపాయతో సత్థా అదాసి.

తదజ్జాథా మారమనోరథోవ,
పూరో సియా నేవ దిజస్స భియ్యో;
పాపం మహన్తం అపి పాపుణేయ్య,
మిచ్చాభిమానేన తథాగతే సో.

తస్మా భగవా అస్సాదియన్తో తం దేయ్యధమ్మం అప్పటిక్కిపన్తో ఉపాయేన బ్రాహ్మణస్స పుజ్జాబుద్ధిం కత్వా, మారస్స చ మనోరథవిఘాతం కత్వా అగమాసీతి, “అయం నయో అట్టకథం వినాపి పాళినయానులోమతో సిద్ధో”తి వదన్తి. కథం? –

“సత్థా ససిస్సో యది అగ్గహేసి,
దిజస్స తం చీవరమాదితోవ;
నాథస్స నో వీసతివస్సకాలే,
విరుజ్జతే జీవకయాచనాపి;
తథాపి సబ్బం సువిచారయిత్వా,
యుత్తం నయం చిన్తయితుంవ యుత్త”న్తి.

ఇదాని ఆయస్మా ఉపాలిత్థేరో వినయపజ్జత్తియా సాధారణనిదానం దస్సేత్వా సిక్ఖాపదానం పాటేక్కం పజ్జత్తిట్టానసజ్ఞాతం నిదానమాదిం కత్వా పుగ్గలపజ్జత్తిఅనుపజ్జత్తివిభాగాపత్తిభేదన్తరాపత్తిఆదికం నానప్పకారం విధిం నిజ్జటం నిగ్గుమ్మం కత్వా

దస్సేతుం “అథ ఖో భగవా వేరజ్ఞాయం యథాభిరన్తం విహరిత్వా”తిఆదిమాహాతి. ఇథ రత్వా -

సిక్ష్వాపదాన సబ్దేసం, కమభేదం పకాసయే;
తస్మిం సిద్ధే నిదానానం, కమసిద్ధి యతో భవే.

తత్త సబ్దసిక్ష్వాపదానం యథాసమ్భవం దేసనాక్యమో పహానక్యమో పటిపత్తిక్యమో ఉప్పత్తిక్యమోతి చతుర్విధో కమో లబ్ధతి. తత్త భగవతా రాజగహా భిక్షూనం పాతిమోక్షుద్దేసం అనుజానన్తేన పాతిమోక్షుద్దేసస్స యో దేసనాక్యమో అనుజ్ఞాతో, తం దేసనాక్యమమనులోమేన్తో ఆయస్మా మహాకస్సపో పరమం పారాజికుద్దేసం పుచ్చి, తదనన్తరం సజ్ఞాదిసేసుద్దేసం, తతో అనియతుద్దేసం విత్థారుద్దేసజ్ఞా పుచ్చిత్వా తదనన్తరం భిక్షునీవిభజ్జజ్ఞా తేనేవ అనుక్యమేన పుచ్చి, నిదానుద్దేసన్తోగధానజ్ఞా సరూపేన అనుద్దిట్టానం పుచ్చనత్తం ఖన్ధకేపి పుచ్చి. ఏతేన చ ఖన్ధకే పజ్జాత్తా ధుల్లచ్చయా సజ్ఞహితా హోన్తి. పుచ్చితానుక్యమేనేవ ఉపాలిత్థేరో తం సబ్బం సాపత్తిభేదాదికం దేసేన్తో ధుల్లచ్చయదుబ్బాసితఆపత్తిసముట్థానాదిదీపకం అన్తోకత్వా దేసేసి, అయమేత్త దేసనాక్యమో. ఉభతోవిభజ్జఖన్ధకతో పన ఉచ్చినిత్వా తదా పరివారపాళి విసుం కతా. ఇమమేవ నయం సన్ధాయ అట్టకథాయం వుత్తం “ఏతేనేవ ఉపాయేన ఖన్ధకపరివారేపి ఆరోపేసు”న్తిఆది (పారా. అట్ట. ౧.పరమమహాసంక్లేతికథా). అపిచ పాళియా “ఏతేనేవుపాయేన ఉభతోవినయే పుచ్చి. పుట్టో పుట్టో ఆయస్మా ఉపాలి విస్సజ్జేసీ”తి ఏత్తకమేవ వుత్తం, తస్మా మహాకస్సపో ఉభతోవిభజ్జే ఏవ పుచ్చి. విస్సజ్జేన్తో పన ఆయస్మా ఉపాలి నివరసేసం దేసేన్తో ఖన్ధకపరివారే అన్తోకత్వా దేసేసి. తదా చ ఖన్ధకపరివారపాళి విసుం కతాతి అయం దేసనాక్యమో. యది ఏవం నిదానుద్దేసో పరమం దేసేతబ్బోతి చే? న, తదసమ్భవతో. సో హి “యస్స సీయా ఆపత్తి”తిఆదినా (మహావ. ౧౩౪) నయేన పవత్తత్తా పరమం సిక్ష్వాపదసజ్ఞహితాసు ఆపత్తిసు అదస్సిత్తాసు న సమ్భవతి. “యాని మయా భిక్షూనం పజ్జాత్తాని సిక్ష్వాపదాని, తాని నేసం పాతిమోక్షుద్దేసం అనుజానేయ్య”న్తి వచనతో సిక్ష్వాపదానేవ పరమం దేసేతబ్బానీతి పారాజికుద్దేసక్యమో సమ్భవతి.

పారాజికుద్దేసాదిసజ్ఞహితానం ఆపత్తిలకుసలానం యథోఛారికక్యమేన పహాతబ్బత్తా పహానక్యమోపేత్త సమ్భవతి. ఉపసమ్మన్నసమనన్తరం “తావదేవ చత్తారి అకరణీయాని ఆచిక్ఖితబ్బానీ”తి (మహావ. ౧౨౯) వచనతో “సమాదాయ సిక్ఖతి సిక్ష్వాపదేసూ”తి (దీ. ని. ౧.౧౯౩) వచనతో చ యథా గరుకం ఆచిక్ఖణం సిక్ఖనేన పటిపత్తిక్యమోపేత్త సమ్భవతి, ఏవమిమేహి తీహి కమేహి దేసేతబ్బానమ్పేతేసం సిక్ష్వాపదానం యథాసమ్భవం ఉప్పత్తిక్యమో సమ్భవతి. తథా హి యం యం సాధారణం, తం తం భిక్షుం ఆరబ్బ ఉప్పన్నే ఏవ వత్థుస్మిం “యా పన భిక్షునీ ఛన్తసో మేఢునం ధమ్మం పటిసేవేయ్యా”తి భిక్షునీనమ్మి పజ్జాత్తం. అజ్ఞాథా తం భిక్షునీనం అనుప్పన్నపజ్జాత్తి సీయా. తతో “అనుప్పన్నపజ్జాత్తి తస్మిం నత్థీ”తి (పరి. ౨౪౭) పరివారే ఏతం వచనం విరుజ్ఞతి, ఏత్తావతా పురిమేన కమత్తయేన పరమం దేసేతబ్బతం పత్తే పారాజికుద్దేస పరముప్పన్నత్తా మేఢునధమ్మపారాజికం సబ్బపరమం దేసేతుకామో ఉపాలిత్థేరో “తత్త సుదం భగవా వేసాలియ”న్తి వేసాలిమేవ పాపేత్వా రపేసి. అజ్ఞాథా బారాణసియం పజ్జాత్తానం “న, భిక్ఖవే, మనుస్సమంసం పరిభుజ్జేతబ్బ”న్తి (మహావ. ౨౮౦) ఏవమాదీనం దేసనాధిప్పాయే సతి బారాణసిం పాపేత్వా రపేయ్యాతి.

అబ్బన్తరనిదానకథా నిట్టితా.

వేరజ్జకణ్డవణ్ణనా నిట్టితా.

౧. పారాజికకణ్డో

౧. పరమపారాజికం

సుదిన్నభాణవారవణ్ణనా

పరమస్సేత్థ నిదానే, రత్తా పారాజికస్స విజ్ఞోయ్యా;

చోదనాపరిహారనయో, పుగ్గలవత్తుప్పకాసనేయేవ.

తత్త భగవా వేరజ్జాయం వుత్తవస్సో అనుపుట్టేన చారికం చరన్తో కత్తికజ్జుపక్ఖే ఏవ వేసాలిం పాపుణిత్వా యావ పరమపారాజికసిక్ఖాపదపజ్జాపనం, తావ అట్ట వస్సాని వేసాలియంయేవ విహరన్తో వియ పాళిక్కమేన దిస్సతి, న చ భగవా తావత్తకం కాలం తత్తేవ విహాసి. సో హి సుదిన్నస్స సావకానం సన్తికే పబ్బజ్జం ఉపసమ్మదజ్జా అనుజానిత్వా యథాభిరన్తం తత్త విహరిత్వా చారికం చరన్తో భేసకళావనం పత్వా తత్త తేరసమం వస్సం వసి, తేనేవ అనుక్కమేన సావత్తిం పత్వా చుద్దసమం వస్సం వసి, పన్నరసమం కపిలవత్తుప్పి, సోళసమం ఆళవియం, తతో వుత్తవస్సో చారికం చరన్తో రాజగహం పత్వా సత్తరసమం వసి, ఇమినా అనుక్కమేన అపరానిపి తీణి వస్సాని తత్తేవ వసి. ఏత్తావతా భగవా పరిపుణ్ణవీసతివస్సో రాజగహతో అనుపుట్టేన వేసాలిం పాపుణి, తతో ఉపసమ్మదాయ అట్టవస్సికో సుదిన్నో వేసాలియంయేవ మేఘునం ధమ్మం అభివిజ్ఞాపేసి, తతో భగవా తస్మిం వత్తుస్మిం పరమం పారాజికం పజ్జాపేసీతి వేదితబ్బం. తత్త యస్మా ఉపాలిత్తేరో ఇతో పరమతరం తత్త వేసాలియజ్జా పజ్జాత్తసిక్ఖాపదాని అదస్సేతుకామో, వినయనిదానానన్తరం పరమపారాజికమేవ దస్సేతుకామో, తస్మా వేసాలియం పరమం నివాసం, పచ్చా ఇమస్స సిక్ఖాపదస్స పజ్జాత్తికాలే నివాసజ్జా ఏకతో కత్వా “తత్త సుదం భగవా వేసాలియ”న్తిఆదిమాహ, తేన వుత్తం “పరమస్సేత్థ నిదానే, రత్తా ...పే... పకాసనేయేవా”తి. తస్మా ఇమస్మిం పరమపారాజికస్స పజ్జాత్తిట్టానసజ్జాతే నిదానే రత్తా “తేన ఖో పన సమయేన వేసాలియా అవిదురే కలన్దగామో నామ హోతి...పే... అజ్ఞాతరం వజ్జిగామం ఉపనిస్సాయ విహరతీ”తి ఏతస్మిం ఇమస్స సిక్ఖాపదస్స పుగ్గలప్పకాసనే, “తేన ఖో పన సమయేన వజ్జి దుబ్బిక్ఖా హోతి...పే... తిక్ఖత్తుం మేఘునం ధమ్మం అభివిజ్ఞాపేసీ”తి (పారా. ౩౦) ఇమస్మిం వత్తుప్పకాసనే చ చోదనానయో, పరిహారనయో చ వేదితబ్బోతి వుత్తం హోతి. తత్తాయం పకాసనా - కిమత్థం ధేరేన అజ్ఞోసం సిక్ఖాపదానం పుగ్గలవత్తుని వియ సజ్ఞేపతో అవత్వా యత్థి చ సో ఉప్పన్నో, యథా చ ధమ్మే పసన్నో, యథా చ పబ్బజితో, యథా చ ఇమం వత్తుం ఉప్పాదేతి, తం సబ్బం అనవసేసేత్వా పుగ్గలవత్తుని విత్థారతో వుత్తానీతి చే? వుచ్చతే -

ఏవం సద్ధాయ కిచ్చేన, మహాన్తే భోగజాతకే;

హిత్వా పబ్బజితానమ్మి, పేసలానమ్మి సబ్బసో.

సబ్బలామకధమ్మాయం, మేఘునో యది సమ్మపే;

న ధమ్మదేసనాయేవ, సిద్ధా విరతి సబ్బసో.

తస్మా నవజ్గసద్ధమ్మే, సత్థారా దేసితేపి చ;

వినయో పజ్ఞాపేతబ్బో, తతో ధమ్మవిసుద్ధిహి.

వినయాభావతో ఏవం, అజ్ఞాచారో భవిస్సుతి;
తస్మా వినయపజ్ఞాత్తి, సాత్తికా పేసలస్సపి.

అనాదీనవదస్సావీ, యస్మా యం పాపమాచరి;
వినయోయేవ సద్ధానం, ఆదీనవవిభావినో.

తస్మా సద్ధానుసారీనం, వినయో సాత్థకోవ యం;
ధమ్మో ధమ్మానుసారీనం, తతో ఉభయదేసనా.

అపి చ యది పణ్ణత్తివీతిక్కమం అకరోంతస్సాపి యావ బ్రహ్మలోకా అయసో పత్థటో, పగేవజ్ఞోసన్తి దస్సనత్థం
అజ్ఞాచారస్స పాకటభావదీపనం. కథం? -

అభబ్బో అరహత్తస్స, సుదిన్నో పుత్తమాతరో;
భబ్బానుప్పన్నపజ్ఞాత్తి, తదత్థం న కతా అయం.

నను మాగణ్ఠికం అజ్ఞాపేక్షిత్యా మాతాపితూనమస్సా హితత్థం ధమ్మం దేసేతీతి ఇమమత్థం దస్సేతుం
బీజకబీజకమాతూనం అరహత్తుప్పత్తి థేరేన దీపితా. “తేన ఖో పన సమయేన వేసాలియా అవిదురే కలన్దగామో నామ
హోతి, యేన సమయేన సుదిన్నో పురాణదుతియికాయ మేధునం ధమ్మం పటిసేవీ”తి వా “యేన సమయేన భగవా
పరమపారాజికం పజ్ఞాపేసీ”తి వా వచనం ఇధ న యుజ్జతి. కస్మా? “ఇధ పన హేతుఅత్థో కరణత్థో చ సమ్భవతీ”తి వుత్తం
అట్టకథావచనశ్చో ఇధ న లబ్బతి. చిరనివిట్టో హి సో గామో , న తస్మింయేవ సమయేతి. యస్మా పన సో చిరనివిట్టోపి చ
గామో అత్తనో నివిట్టకాలతో పట్టాయ సబ్బకాలమత్తీతి వత్తబ్బతం అరహతి, తేన పరియాయేన “తేన ఖో పన సమయేన
వేసాలియా అవిదురే కలన్దగామో నామ హోతి”తి వుత్తం.

౨౫-౬. అనుజ్ఞాతోసీ పన త్వన్తి సమణవత్తదస్సనత్థం భగవా పుచ్చతి. మాతాపితూహి అననుజ్ఞాతన్తి ఏత్థ జనకేహవ
అననుజ్ఞాతదస్సనత్థం పుచ్చీతి వుత్తం. న ఖో సుదిన్న తథాగతాతి “పబ్బాజేతు మం భగవా”తి యాచనావసేన
పసేవమాహ, న భగవా సయం సరణాని దత్వా పబ్బాజేసి. దుక్ఖస్సాతి ఏత్థ “కలభాగమ్మీ”తి పారసేసో. వికప్పద్వయేపీతి
దుతియతతియవికప్పేసు. పురిమపదస్సాతి కిళ్ళీతి పదస్స. ఉత్తరపదేనాతి దుక్ఖస్సాతి పదేన. సమానవిభత్తీతి
సామివచనం. యథా కిం? “కస్సచి దుక్ఖస్సా”తి వత్తబ్బే “కిళ్ళీ దుక్ఖస్సా”తి వుత్తన్తి వేదితబ్బం. అకామకా వినా
భవిస్సామాతి తయా సద్ధిం అమరిత్వా అకామా జీవిస్సామ. సచేపి న మరామ, అకామకావ తయా వియోగం
పాపుణిస్సామ, తయి జీవమానే ఏవ నో మరణం భవేయ్య, మరణేనపి నో తయా వియోగం మయం అకామకావ
పాపుణిస్సామ.

౩౦. కతిపాహం బలం గాహేత్వాతి కస్మా పనాయం తథా పబ్బజ్ఞాయ తిబ్బచ్చన్దో అనుజ్ఞాతో సమానో కతిపాహం
ఘరేయేవ విలమ్మిత్వా కాయబలశ్చ అగ్గహేసీతి? అనుమతిదానేన మాతాపితూసు సహాయకేసు చ తుట్టో తేసం

చిత్తతుట్టణం. కేసుచి అట్టకథాపోత్థకేసు కేచి ఆచరియా “అయం సుదిన్నో జీవకవత్తుతో పచ్చా పంసుకూలికధుతజ్ఞవసేన పంసుకూలికో జాతో”తి సజ్ఞాయ “గహపతిచీవరం పటిక్ఖిపిత్వా పంసుకూలికధుతజ్ఞవసేన పంసుకూలికో హోతీ”తి లిఖన్తి, తం “అచిరూపసమ్మన్నో”తి వచనేన విరుజ్ఞతి. “తథా సుదిన్నో హి భగవతో ద్వాదసమే వస్సే పబ్బజితో , వీసతిమే వస్సే ఇతికులం పిణ్డాయ పవిట్టో సయం పబ్బజ్ఞాయ అట్టవస్సికో హుత్వా”తి, “భగవతో హి బుద్ధత్తం పత్తతో పట్టాయ యావ ఇదం వత్తం, ఏత్తన్తరే వీసతి వస్సాని న కోచి గహపతిచీవరం సాదియి, సబ్బే పంసుకూలికావ అహేసు”న్తి చ వుత్తేన అట్టకథావచనేన విరుజ్ఞతి, పబ్బజ్ఞాయ అట్టవస్సికో, న ఉపసమ్మదాయ. ఉపసమ్మదం పన జీవకవత్తుతో (మహావ. ౩౨౬) పచ్చా అలత్త, తస్మా అవస్సికో ఇతికులం పిణ్డాయ పవిట్టో సియాతి చే? న, “అలత్త ఖో సుదిన్నో కలన్తపుత్తో భగవతో సన్తికే పబ్బజ్ఞం, అలత్త ఉపసమ్మద”న్తి ఏకతో అనన్తరం వుత్తత్తా. పబ్బజ్ఞానన్తరమేవ హి సో ఉపసమ్మన్నో తేరసధుతజ్ఞగుణే సమాదాయ వత్తన్తో అట్ట వస్సాని వజ్జిగామే విహరిత్వా నిస్సయముత్తత్తా సయంవసీ హుత్వా “ఏతరహి ఖో వజ్జీ దుబ్బిక్ఖా”తిఆదితక్కవసేన యేన వేసాలీ తదవసరి, తస్మా “పంసుకూలికధుతజ్ఞవసేన పంసుకూలికో హోతీ”తి ఏత్తకోయేవ పాఠో యేసు పోత్థకేసు దిస్సతి, సోవ పమాణతో గహేతబ్బో. “ఆరణ్ణోకో హోతీ”తి ఇమినా పఞ్చ సేనాసనపటిసంయుత్తాని సజ్ఞహితాని నేసజ్జికజ్ఞాన్చ విహరసభాగత్తా, “పిణ్డపాతికో”తి ఇమినా పఞ్చ పిణ్డపాతపటిసంయుత్తాని, “పంసుకూలికో”తి ఇమినా ద్వే చీవరపటిసంయుత్తాని సజ్ఞహితానీతి. ఇతిఘరాపగమనకారణదీపనాధిప్పాయతో సపదానచారికజ్ఞం విసుం వుత్తన్తి వేదితబ్బం. “మా అతిహరాపేసు”న్తి కాలబ్యత్తయవసేన వుత్తం. ధమ్మస్సన్తరాయకరతరత్తా “ఇమం నయ”న్తి అనయోయేవ.

యేభుయ్యేన హి సత్తానం, వినాసే పచ్చుపట్టితే;

అనయో నయరూపేన, బుద్ధిమాగమ్మ తిట్టతి.

౩౬. అపజ్ఞాత్తే సిక్ఖాపదేతి ఏత్త దువిధం సిక్ఖాపదపజ్ఞాపనం. కథం? “ఏవఞ్చ పన, భిక్ఖవే, ఇమం సిక్ఖాపదం ఉద్ధిసేయ్యాధా”తి ఏవం సఉద్ధేసానుద్ధేసభేదతో దువిధం. తత్త పాతిమోక్ఖే సరూపతో ఆగతా పఞ్చ ఆపత్తిక్ఖన్దా సఉద్ధేసపజ్ఞాత్తి నామ. సాపి దువిధా సపుగ్గలాపుగ్గలనిద్ధేసభేదతో. తత్త యస్సా పజ్ఞాత్తియా అన్తో ఆపత్తియా సహ, వినా వా పుగ్గలో దస్సితో, సా సపుగ్గలనిద్ధేసా. ఇతరా అపుగ్గలనిద్ధేసాతి వేదితబ్బా. సపుగ్గలనిద్ధేసాపి దువిధా దస్సితాదస్సితాపత్తిభేదతో. తత్త అదస్సితాపత్తికా నామ అట్ట పారాజికా ధమ్మా. “పారాజికో హోతి అసంవాసో”తి హి పుగ్గలోవ తత్త దస్సితో, నాపత్తి. దస్సితాపత్తికా నామ భిక్ఖునీపాతిమోక్ఖే “సత్తరస సజ్ఞాదిసేసా ధమ్మా నిస్సారణీయం సజ్ఞాదిసేస”న్తి హి తత్త ఆపత్తి దస్సితా సద్ధిం పుగ్గలేన, తథా అపుగ్గలనిద్ధేసాపి దస్సితాదస్సితాపత్తితోవ దువిధా. తత్త అదస్సితాపత్తికా నామ సేఖియా ధమ్మా. సేసా దస్సితాపత్తికాతి వేదితబ్బా. సాపి దువిధా అనిద్దిట్టకారకనిద్దిట్టకారకభేదతో. తత్త అనిద్దిట్టకారకా నామ సుక్కవిస్సట్టి ముసావాద ఓమసవాద పేసుజ్ఞా భూతగామ అజ్ఞావాదక ఉజ్ఞాపనక గణభోజన పరమ్మరభోజన సురామేరయ అజ్ఞలిపతోదక హసధమ్మ అనాదరియ తలఘాతకజతుమట్టక సిక్ఖాపదానం వసేన పఞ్చదసవిధా హోన్తి. సేసానం పుగ్గలనిద్ధేసానం వసేన నిద్దిట్టకారకా వేదితబ్బా.

అనుద్ధేసపజ్ఞాత్తిపి పదభాజనన్తరాపత్తివినీతవత్తుపటిక్ఖేపపజ్ఞాత్తిఅవుత్తసిద్ధివసేన చచ్చిధా హోన్తి. తత్త “యేభుయ్యేన ఖాయితం ఆపత్తి ధుల్లచ్చయస్సా”తి (పారా. ౬౧) ఏవమాదికా పదభాజనియే సన్దిస్సమానాపత్తి పదభాజనసిక్ఖాపదం నామ. “న త్వేవ నగ్గేన ఆగన్తబ్బం, యో ఆగచ్ఛేయ్య, ఆపత్తి దుక్కటస్సా”తిఆదికా (పారా. ౨౧౭) అన్తరాపత్తిసిక్ఖాపదం

నామ. “అనుజానామి, భిక్షవే, దివా పటిసల్లియచ్చేన ద్వారం సంవరిత్వా పటిసల్లియితు”ని (పారా. 2౦) ఏవమాదికా **వినీతవత్థుసిక్ఖాపదం** నామ. “లోహితుప్పాదకో, భిక్షవే, అనుపసమ్మన్నో న ఉపసమ్మాదేతబ్బో, ఉపసమ్మన్నో నాసేతబ్బో”తి (మహావ. ౧౧౪) ఏవమాదికా **పటిక్ఖేపసిక్ఖాపదం** నామ. ఖన్ధకేసు పజ్జాత్తదుక్కుటథుల్లచ్చయాని **పజ్జాత్తిసిక్ఖాపదం** నామ. “యా పన భిక్కునీ నచ్చం వా గీతం వా వాదితం వా దస్సనాయ గచ్ఛేయ్య, పాచిత్తియ”ని (పాచి. ౮౩౪) ఇమినా వుత్తేన “యా పన భిక్కునీ నచ్చేయ్య వా గాయేయ్య వా వాదేయ్య వా పాచిత్తియ”ని ఏవమాదికం యం కిఞ్చి అట్టకథాయ దిస్సమానం ఆపత్తిజాతం, వినయకమ్మం వా **అవుత్తసిద్ధిసిక్ఖాపదం** నామ. ఛబ్బిధమ్మేతం ఛహి కారణేహి ఉద్దేసారహం న హోతీతి అనుద్దేససిక్ఖాపదం నామాతి వేదితబ్బం. సేయ్యధిదం – పజ్జాహి ఉద్దేసేహి యథాసమ్మవం విసభాగత్తా థుల్లచ్చయదుబ్బాసితానం, సభాగవత్థుకమ్మి దుక్కుటథుల్లచ్చయద్వయం అసభాగాపత్తికత్తా, అన్తరాపత్తిపజ్జాత్తిసిక్ఖాపదానం నానావత్థుకాపత్తికత్తా, పటిక్ఖేపసిక్ఖాపదానం కేసఞ్చి వినీతవత్థుపజ్జాత్తిసిక్ఖాపదానఞ్చి అదస్సితాపత్తికత్తా, అదస్సితవత్థుకత్తా భేదానువత్తకథుల్లచ్చయస్స, అదస్సితాపత్తివత్థుకత్తా అవుత్తసిద్ధిసిక్ఖాపదానన్తి. ఏత్తావతా “దువిధం సిక్ఖాపదపజ్జాపనం ఉద్దేసానుద్దేసభేదతో”తి యం వుత్తం, తం సమాసతో పకాసితం హోతి.

తత్త **అపజ్జాత్తే సిక్ఖాపదే**తి సఉద్దేససిక్ఖాపదం సన్ధాయ వుత్తన్తి వేదితబ్బం. ఏకచ్ఛే ఆచరియా ఏవం కిర వణ్ణయన్తి “చత్తారో పారాజికా కతివస్సాభిసమ్మద్ధేన భగవతా పజ్జాత్తాతిఆదినా పుచ్చం కత్తా తేసు పరమపారాజికో వేసాలియం పజ్జాత్తో పజ్జావస్సాభిసమ్మద్ధేన హేమన్తానం పరమే మాసే దుతియే పక్ఖే దసమే దివసే అడ్డతేయ్యపోరిసాయ ఛాయాయ పురత్తాభిముఖేన నిసిన్నేన అడ్డతేరసానం భిక్కుసతానం మజ్జే సుదిన్నం కలన్దపుత్తం ఆరబ్బ పజ్జాత్తో”తి, తం న యుజ్జతి, కస్మా? –

యస్మా ద్వాదసమం వస్సం, వేరజ్ఞాయం వసి జినో;
తస్మిఞ్చ సుద్ధో సజ్ఞోతి, నేవ పారాజికం తదా.

ధేరస్స సారిపుత్తస్స, సిక్ఖాపజ్జాత్తియాచనా;
తస్మిం సిద్ధాతి సిద్ధావ, గరుకాపత్తి నో తదా.

ఓవాదపాతిమోక్ఖఞ్చ, కిం సత్థా చతువస్సికో;
పటిక్ఖిపి కిమాణఞ్చ, సమత్తం అనుజాని సో.

అజాతసత్తం నిస్సాయ, సజ్జభేదమకాసి యం;
దేవదత్తో తతో సజ్జ-భేదో పచ్చిమబోధియం.

ఆరాధయింసు మం పుట్టే, భిక్ఖూతి మునిభాసితం;
సుత్తమేవ పమాణం నో, సోవ కాలో అనప్పకోతి.

యం పన వుత్తం “అథ భగవా అజ్ఞాచారం అపస్సన్తో పారాజికం వా సజ్జాదిసేసం వా న పజ్జాపేసీ”తి, తం సకలసిక్ఖాపదం సన్ధాయాహ. న కేవలం సఉద్దేససిక్ఖాపదమత్తం, తేన సఉద్దేసానుద్దేసపజ్జాత్తిభేదం సకలం పారాజికం సన్ధాయాహాతి వుత్తం హోతి. కిఞ్చాపి నాభిపరామసనమ్మి కాయసంసగ్గో, తథాపి ఏతం వినీసనియమనతో, అచ్చన్తరాగాధిప్పాయతో చ విసుం

వుత్తం. ఛన్దరాగరత్నస్సేవ హి కాయసంసగ్గో ఇధాధిష్ఠితో. అసుచిపానే పన హత్థినియా తాపసపస్సావపానేన వాలకాబ్యో
నామ ఉప్పజ్జతి, వాలకాబ్యస్స వత్తు వత్తబ్బం. మణ్ణబ్యస్స నాభియా పరామసనేనేవ కిర. రూపదస్సనే పన వేజ్జకా ఆహు

“థీనం సన్దస్సనా సుక్కం, కదాచి చలితోవరే;

తం గామధమ్మకరణం, ద్వయసమం సజ్జమియ;

గబ్బాదీతి అయం నయో, థీనం పురిసదస్సనాసీత్సాపనేయ్య”.

తథాప్యాహు -

“పుప్పికే ఏధియ్య సుద్ధే, పస్సం నరశ్చ ఇత్థి తం;

గబ్బశ్చ నయేత్సుత్త-మితి తస్మా కానో ఇతి”తి.

రాజోరోధో వియాతి సీహళదీపే ఏకిస్సా ఇత్థియా తథా అహోసి, తస్మా కిర ఏవం వుత్తం. కిశ్శాపి యావ బ్రహ్మలోకా
సద్ధో అబ్బుగ్గచ్చి, న తం మనుస్సానం విసయో అహోసి తేసం రూపం వియ. తేనేవ భిక్షూ పుచ్చింసు “కచ్చి నో త్వం
ఆవునో సుదిన్న అనభిరతో”తి.

౩౯. కలీతి కోధో, తస్స సాసనం కలిసాసనం, కలహో. గామధమ్మన్తి ఏత్త జనపదధమ్మం జనపదవాసీనం సిద్ధిం.
అత్తాతి చిత్తం, సరీరశ్చ. అసుత్తన్తవినిబద్ధన్తి వినయసుత్తే అనాగతం, సుత్తాభిధమ్మేసుపి అనాగతం, పాళివినిముత్తన్తి అత్తో.
కుసుమమాలన్తి నానాగుణం సన్ధాయాహ. రతనదామన్తి అత్తసమ్మత్తిం సన్ధాయ వదతి. పటిక్ఖిపనాధిప్సాయా భద్దాలి వియ.
పదనిరుత్తిబ్యజ్జానాని నామవేవచనానేవ “నామం నామకమ్మం నామధేయ్యం నిరుత్తి”తిఆదీసు (ధ. స. ౧౩౧౮) వియ.
నిప్పరియాయేన విరతి సిక్ఖాపదం నామ. అకుసలపక్ఖే దుస్సీల్యం నామ చేతనా. కుసలపక్ఖే చేతనాపరియాయతో విభజ్జే
“సిక్ఖాపద”న్తి వుత్తం. సజ్జసుట్టుతాయాతి ఏత్త లోకవజ్జస్స పజ్జాపనే సజ్జసుట్టుతా హోతి పాకటాదీనవతో. పజ్జాత్తివజ్జస్స
పజ్జాపనే సజ్జపాసుతా హోతి పాకటానిసంసత్తా. తత్త పరమేన దుమ్మజ్జానం నిగ్గహో, దుతియేన పేసలానం ఫాసువిహరో.
పరమేన సమ్మరాయికానం ఆసవానం పటిఘాతో, దుతియేన దిట్టధమ్మికానం. తథా పరమేన అప్పసన్నానం పసాదో,
దుతియేన పసన్నానం భియ్యాభావో. “పుట్టే కతపుజ్జాతాయ చోదియమానస్స భబ్బకులపుత్తస్సా”తి వుత్తత్తా “సుదిన్నో
తం కుక్కుచ్చం వినోదేత్వా అరహత్తం సచ్చాకాసి, తేనేవ పబ్బజ్జా అనుజ్ఞాతా”తి వదన్తి, ఉపపరిక్ఖితబ్బం. తథా పరమేన
సద్ధమ్మట్ఠితి, దుతియేన వినయానుగ్గహో హోతితి వేదితబ్బో.

అపిచేత్థ వత్తువీతిక్కమే యత్థ ఏకన్తాకుసలభావేన, తం సజ్జసుట్టుభావాయ పజ్జాత్తం లోకవజ్జతో, యత్థ పజ్జాత్తిజాననే
ఏవ అత్థాపత్తి, న అజ్ఞాదా, తం సద్ధమ్మట్ఠితియా వాపి పసాదుప్పాదబుద్ధియా ధమ్మదేసనాపటిసంయుత్తం, ఇతరశ్చ
సేఖియం, ఇదం లోకవజ్జం నామ. వత్తునో పజ్జాత్తియా వా వీతిక్కమచేతనాయాభావేపి పటిక్ఖిత్తస్స కరణే, కత్తబ్బస్స అకరణే
వా సతి యత్థ ఆపత్తిప్పసజ్ఞో, తం సబ్బం రపేత్వా సురాపానం పణ్ణత్తివజ్జన్తి వేదితబ్బం. ఆగన్తుకవత్తం, ఆవాసిక, గమిక,
అనుమోదన, భత్తగ్గ, పిణ్ణచారిక, ఆరజ్జక, సేనాసన , జన్తాఘర, వచ్చకుటి, సద్ధివిహారిక, ఉపజ్ఞాయ, అన్తేవాసిక,
ఆచరియవత్తన్తి ఏతాని అగ్గహితగ్గహణనయేన గణియమానాని చుద్దస, ఏతాని పన విత్థారతో ద్వేఅసీతి మహావత్తాని నామ

హోన్రి. సత్తహి ఆపత్తిక్ష్ణన్దేహి సంవరో సంవరవినయో పజ్ఞాత్తిసిన్హాపదమేవ. తత్త పజ్ఞాత్తివినయో సమధవినయత్థాయ సమధవినయో సంవరవినయత్థాయ సంవరవినయో పహానవినయత్థాయాతి యోజనా వేదితబ్బా. యం సజ్ఞసుట్టు, తం సజ్ఞపాసూతి ఏకమివ వుత్తం సజ్ఞసుట్టుతాయ సతి సజ్ఞపాసు భవిస్సతీతి దీపనత్థం. పకరీయన్తి ఏత్త తే తే పయోజనవిసేససజ్ఞతా అత్థవసాతి అత్థవసం “పకరణ”న్తి వుచ్చతి. దససు పదేసు ఏకేకం మూలం కత్వా దసక్ఖత్తుం యోజనాయ పదసతం వుత్తం. తత్త పచ్చిమస్స పదస్స వసేన అత్థసతం పురిమస్స వసేన ధమ్మసతం అత్థజోతికానం నిరుత్తీనం వసేన నిరుత్తిసతం, ధమ్మభూతానం నిరుత్తీనం వసేన నిరుత్తిసతన్తి ద్వే నిరుత్తిసతాని, అత్థసతే జాణసతం, ధమ్మసతే జాణసతం ద్వీసు నిరుత్తిసతేసు ద్వే జాణసతానీతి చత్తారి జాణసతాని వేదితబ్బాని. ఏత్త సజ్ఞసుట్టుతాతి ధమ్మసజ్ఞస్స సుట్టుభావోతి అత్థో. “అత్థపదానీతి అట్టకథా. ధమ్మపదానీతి పాళీ”తి వుత్తం కిర.

మేఢునం ధమ్మన్తి ఏవం బహులనయేన లద్ధనామకం సకసమ్మయోగేన, పరసమ్మయోగేన వా అత్తనో నిమిత్తస్స సకమగ్గే వా పరమగ్గే వా పరనిమిత్తస్స సకమగ్గే ఏవ పవేసపవిట్టరితుద్ధరణేసు యం కిళ్ళి ఏకం పటిసాదియనవసేన సేవేయ్య పారాజికో హోతి అసంవాసోతి. కేచి పన “పవేసాదీని చత్తారి వా తీణి వా ద్వే వా ఏకం వా పటిసేవేయ్య, పారాజికో హోతి. వుత్తజ్ఞోతం ‘సో చే పవేసనం సాదియతి, పవిట్టం, రితం, ఉద్ధరణం సాదియతి, ఆపత్తి పారాజికస్సా’తిఆదీ”తి (పారా. ౨౯) వదన్తి, తేసం మతేన చత్తూసుపి చతస్సో పారాజికాపత్తియో ఆపజ్జతి. తేయేవ ఏవం వదన్తి “ఆపజ్జతు మేఢునధమ్మపారాజికాపత్తి మేఢునధమ్మపారాజికాపత్తియా తబ్బాగియా”తి, “అత్తనో వీతిక్కమే పారాజికాపత్తిం, సజ్ఞాదిసేసాపత్తిళ్ళా ఆపజ్జిత్వా సిక్ఖం పచ్చక్ఖాయ గహట్టకాలే మేఢునాదిపారాజికం ఆపజ్జిత్వా పున పబ్బజిత్వా ఉపసమ్మజ్జిత్వా ఏకం సజ్ఞాదిసేసాపత్తిం ఏకమనేకం వా పటికరిత్వావ సో పుగ్గలో యస్మా నిరాపత్తికో హోతి, తస్మా సో గహట్టకాలే సాపత్తికోవాతి అన్తిమవత్థం అజ్ఞాపన్నస్సాపి అత్థేవ ఆపత్తివుట్టానం. వుట్టానదేసనాహి పన అసుజ్ఞనతో ‘పయోగే పయోగే ఆపత్తి పారాజికస్సా’తి న వుత్తం గణనపయోజనాభావతో. కిళ్ళాపి న వుత్తం, అథ ఖో పదభాజనే ‘ఆపత్తి పారాజికస్సా’తి వచనేనాయమత్థో సిద్ధో”తి యుత్తిళ్ళా వదన్తి. యది ఏవం మాతికాయమ్మి “యో పన భిక్ఖు మేఢునం ధమ్మం పటిసేవేయ్య పారాజిక”న్తి వత్తబ్బం భవేయ్య, పారాజికస్స అనవసేసవచనమ్మి న యుజ్జేయ్య. సట్టేపి హి ఆపత్తిక్ష్ణన్దే భిక్ఖుగణనళ్ళా అనవసేసేత్వా తిట్టతీతి అనవసేసవచనన్తి కత్వా పవేసేవ ఆపత్తి, న పవిట్టాదీసు, తమేవేకం సన్ధాయ “యస్స సియా ఆపత్తి”తి పారాజికాపత్తిమ్మి అన్తో కత్వా నిదానుద్దేసే వచనం వేదితబ్బం. తస్మా మాతికాయం “పారాజిక”న్తి అవత్వా “పారాజికో హోతీ”తి పుగ్గలనిద్దేసవచనం తేన సరీరబన్ధనేన ఉపసమ్మదాయ అభబ్బభావదీపనత్థం. “ఆపత్తి పారాజికస్సా”తి పదభాజనే వచనం అన్తిమవత్థం అజ్ఞాపన్నస్సాపి పారాజికస్స అసంవాసస్స సతో పుగ్గలస్స అధేయ్యసంవాసకభావదీపనత్థం. న హి సో సంవాసం సాదియన్తోపి థేయ్యసంవాసకో హోతి, తస్మా “ఉపసమ్మన్నో భిక్ఖు”త్వేవ వుచ్చతి. తేనేవాహ “అసుద్ధో హోతి పుగ్గలో అజ్ఞాతరం పారాజికం ధమ్మం అజ్ఞాపన్నో, తళ్ళో సుద్ధదిట్టి సమానో అనోకాసం కారాపేత్వా అక్కోసాధిప్పాయో వదేతి, ఆపత్తి ఓమసవాదేన దుక్కటస్సా”తి (పారా. ౩౮౯). అనుపసమ్మన్నస్స తదభావతో సిద్ధో సో “ఉపసమ్మన్నో భిక్ఖు”త్వేవ వుచ్చతీతి. తేన పదసోధమ్మం సహసేయ్యళ్ళా న జనేతి, భిక్ఖుపేసుజ్ఞాదిళ్ళా జనేతీతి వేదితబ్బం. భిక్ఖునీనం సజ్ఞాదిసేసేసు పన భిక్ఖుసజ్ఞాదిసేసతో వుట్టానవిధివిసేసదస్సనత్థం “అయమ్మి భిక్ఖునీ...పే.... ఆపన్నా”తి (పాచి. ౬౭౯) పుగ్గలనిద్దేసం కత్వాపి పారాజికతో అధిప్పాయన్తరదస్సనత్థం “నిస్సారణీయం సజ్ఞాదిసేస”న్తి (పాచి. ౬౭౯) ఆపత్తినామగ్గహణళ్ళా కతం. ఏత్తావతా సపుగ్గలనిద్దేసే దస్సితాదస్సితాపత్తిదుకం విత్థారితం హోతి. అపుగ్గలనిద్దేసేసు సేఖియేసు ఆపత్తియా దస్సనకారణం సేఖియానం

అటకథాయమేవ వుత్తం. తదభావతో ఇతరేసు ఆపత్తిదస్సనం కతం. అపుగ్గలనిద్దేసేసుపి దస్సితాదస్సితాపత్తిదుకఇచ్చ విత్థారితం హోతీతి.

పరమపజ్ఞాత్తికథావణ్ణనా నిట్టితా.

సుదిన్నభాణవారం నిట్టితం.

మక్కటీవత్తుకథావణ్ణనా

౪౦-౧. దుతియపజ్ఞాత్తియం “ఇథ మల్లా యుజ్ఞన్తి”తిఆదీసు వియ పటిసేవతీతి వత్తమానవచనం పచురపటిసేవనవసేన వుత్తం, “తఇచ్చా ఖో మనుస్సిత్థియా, నో తిరచ్ఛానగతాయా”తి పరిపుణ్ణత్థమ్మి పరమం పజ్ఞాత్తిం అత్తనో మిచ్ఛాగాహేన వా లేసఢడ్డనత్థాయ వా ఏవమాహ. పరిపుణ్ణత్థతంయేవ నియమేతుం “నను ఆవుసో తథేవ తం హోతీ”తి వుత్తం, తేనేవ మక్కటీవత్తు వినీతవత్తుసు పక్ఖిత్తం అవిసేసత్తా, తథా వజ్జిపుత్తకవత్తు. విచారణా పనేత్థ తతియపజ్ఞాత్తియం ఆవి భవిస్సతి. “నను, ఆవుసో, భగవతా అనేకపరియాయేనా”తిఆది న కేవలం సఉద్దేససిక్ఖాపదేనేవ సిద్ధం, “తిరచ్ఛానగతాదీసుపి పారాజిక్”న్తి అనుద్దేససిక్ఖాపదేనపి సిద్ధన్తి దస్సనత్థం వుత్తం. అథ వా యది సఉద్దేససిక్ఖాపదం సావసేనన్తి పజ్ఞాపేసి, ఇమినా అనుద్దేససిక్ఖాపదేనాపి కిం న సిద్ధన్తి దస్సనత్థం వుత్తం. “తేన హి, భిక్ఖవే, భిక్ఖూనం సిక్ఖాపదం పజ్ఞాపేస్సామీ”తి తదేవ సిక్ఖాపదం పరమపజ్ఞాత్తమేవ లేసత్థికానం అలేసోకాసం కత్వా ఆమేడితత్థం కత్వా పజ్ఞాపేస్సామీతి అత్తో. అజ్ఞాథా “అజ్ఞావాదకే విహేసకే పాచిత్తియ”న్తిఆదీసు (పాచి. ౧౦౧) వియ వత్తుద్వయేన ఆపత్తిద్వయం ఆపజ్ఞతి, న చాపజ్ఞతి, సో ఏవత్తో అజ్ఞోనాపి వచనేన సుప్పకాసితో, సుపరిబృత్తకరణత్తేన దళ్ళతరో కతోతి అధిప్పాయో. తతియపజ్ఞాత్తియమ్మి అజ్ఞోసు చ ఏవం విసుద్ధో.

యస్స సచిత్తకపక్ఖేతిఆదిమ్మి పన గణిపదనయో తావ పరమం వుచ్చతి, సచిత్తకపక్ఖేతి సురాపానాదిఅచిత్తకే సన్ధాయ వుత్తం. సచిత్తకేసు పన యం ఏకంతమకుసలేనేవ సముట్టపితఇచ్చ. ఉభయం లోకవజ్జం నామ. సురాపానస్మిణ్ణో “సురా”తి వా “పాతుం న వట్టతీ”తి వా జానిత్వా పివనే అకుసలమేవ, తథా భిక్ఖునీనం గన్ధవణ్ణకత్థాయ లేపనే, భేసజ్జత్థాయ లేపనే అదోసత్తా “అవిచారణీయ”న్తి ఏత్తకం వుత్తం. తత్థ న వట్టతీతి “జానిత్వా”తి వుత్తవచనం న యుజ్జతి పణ్ణత్తివజ్జస్సాపి లోకవజ్జభావప్పసఙ్గతో. ఇమం అనిట్టప్పసఙ్గం పరిహరితుకామతాయ వజిరబుద్ధితేరస్స గణిపదే వుత్తం “ఇథ సచిత్తకన్తి చ అచిత్తకన్తి చ విచారణా వత్తువిజాననేయేవ హోతి, న పజ్ఞాత్తివిజాననే. యది పజ్ఞాత్తివిజాననే హోతి, సబ్బసిక్ఖాపదాని లోకవజ్జానేవ సియుం, న చ సబ్బసిక్ఖాపదాని లోకవజ్జాని , తస్మా వత్తువిజాననేయేవ హోతీ”తి, ఇదం యుజ్జతి. కస్మా? యస్మా సేఖియేసు పజ్ఞాత్తిజాననమేవ పమాణం, న వత్తుమత్తజాననన్తి, యం పన తత్థేవ వుత్తం “పసుత్తస్స ముఖే కోచి సురం పక్ఖిపేయ్య, అన్తో చే పవిసేయ్య, ఆపత్తి, తత్థ యథా భిక్ఖునియా అధక్ఖకం ఉబ్బజాణుమణ్ణలం పరస్స ఆమసనాదికాలే కాయం అచాలేత్వా చిత్తేనేవ సాదియన్తియా ఆపత్తి ‘కిరియావ హోతీ’తి వుత్తా యేభుయ్యేన కిరియసమ్మవతో, తథా అయమ్మి తథా కిరియావ హోతీ”తి, తం సువిచారితం అనేకన్తాకుసలభావసాధనతో. సురాపానాపత్తియా ఏకన్తాకుసలతా పన మజ్జసఙ్గానోపి సకిం పయోగేన పివతో హోతీతి కత్వా వుత్తా.

అయం పనేత్థ అథో - సిక్ష్వాపదసీసేన ఆపత్తిం గహేత్వా యస్య సిక్ష్వాపదస్య సచిత్తకస్య చిత్తం అకుసలమేవ హోతి, తం లోకవజ్జం. సచిత్తకాచిత్తకసజ్ఞాతస్య అచిత్తకస్య చ సచిత్తకపక్షే చిత్తం అకుసలమేవ హోతి, తస్మి సురాపానాది లోకవజ్జన్తి ఇమమత్థం సమ్మిణ్ణేత్వా “యస్య సచిత్తకపక్షే చిత్తం అకుసలమేవ హోతి, తం లోకవజ్జ”న్తి వుత్తం. సచిత్తకపక్షేతి హి ఇదం వచనం అచిత్తకం సన్ధాయాహ. న హి ఏకంసతో సచిత్తకస్య సచిత్తకపక్షేతి విసేసనే పయోజనం అత్తి. యస్మా పనేత్థ పణ్ణత్తివజ్జస్య పణ్ణత్తిజాననచిత్తేన సచిత్తకపక్షే చిత్తం అకుసలమేవ, వత్థుజాననచిత్తేన సచిత్తకపక్షే చిత్తం సీయా కుసలం సీయా అకుసలం సీయా అబ్యాకతం, తస్మా “తస్య సచిత్తకపక్షే చిత్తం అకుసలమేవా”తి న వుచ్చతీతి “సేసం పణ్ణత్తివజ్జ”న్తి వుత్తం. అధిమానే వీతిక్కమాభావా, సుపినన్తే అబ్బోహారికత్తా సుపినన్తే విజ్ఞమానాపి వీతిక్కమధాయా అబ్బోహారికభావేనాతి వుత్తం హోతి. ఇదం పన వచనం దళ్ళీకమ్మసిధిలకరణప్పయోజనత్తా చ వుత్తం, తేన యం వుత్తం బాహిరనిదానకథాధికారే “దళ్ళీకమ్మసిధిలకరణప్పయోజనాతి యేభుయ్యతాయ వుత్త”న్తిఆది, తం సువుత్తమేవాతి వేదితబ్బం.

మక్కుటీవత్తుకథావణ్ణనా నిట్టితా.

వజ్జిపుత్తకవత్తువణ్ణనా

౪౩-౪. వజ్జీసు జనపదేసు వసన్తా వజ్జినీ నామ, తేసం పుత్తా. యావదత్థన్తి యావతా అథో అధిప్పాయోతి వుత్తం హోతి, తత్త యం వుత్తం “సిక్ఖం అప్పచ్చక్ఖాయ దుబ్బల్యంఅనావికత్వా”తి, తం కామం సిక్ఖాపచ్చక్ఖానే, తదేకట్టే చ దుబ్బల్యవికరణే పణ్ణత్తే సతి యుజ్జతి, న అణ్ణధా. తథాపి ఇదాని పణ్ణపేతబ్బం ఉపాదాయ వుత్తం, కథణ్ణో నామ ఛబ్బగ్గియా భిక్షూ అతిరేకచీవరం ధారేస్సన్తి (పారా. ౪౨౯), ఆళవకా భిక్షూ కుటియో కారాపేన్తి అప్పమాణికాయో (పారా. ౩౪౨), భిక్షునియో ద్వే వస్సాని ఛసు ధమ్మేసు అసిక్ఖితసిక్ఖం సిక్ఖమానం వుట్టాపేన్తి (పాచి. ౧౦౭౭), సజ్జేన అసమ్మతం వుట్టాపేన్తిఆది (పాచి. ౧౦౮౪) వియ దట్టబ్బం. న హి తతో పుట్టే అధిట్టానం వికప్పనం వా అనుజ్ఞాతం. యదభావా అతిరేకచీవరన్తి వదేయ్య, పమాణం వా న పణ్ణత్తం, యదభావా అప్పమాణికాయోతి వదేయ్య, ఏవంసమ్మదమిదం దట్టబ్బం. “ఉల్లుమ్పతు మం, భన్తే, సజ్జో అనుకమ్పం ఉపాదాయా”తి (మహావ. ౭౧, ౧౨౬) ఉపసమ్మదం యాచిత్వా ఉపసమ్మన్నేన ఉపసమ్మన్నసమనన్తరమేవ “ఉపసమ్మన్నేన భిక్షునా మేఘునో ధమ్మో న పటిసేవితబ్బో, అసక్యపుత్తియో”తి (మహావ. ౧౨౯) చ పణ్ణత్తేన అస్సమణాదిభావం ఉపగన్తుకామేన నను పరమం అజ్ఞపగతా సిక్ఖా పచ్చక్ఖాతబ్బా, తత్త దుబ్బల్యం వా ఆవికాతబ్బం సీయా, తే పన “సిక్ఖం అప్పచ్చక్ఖాయ దుబ్బల్యం అనావికత్వా మేఘునం ధమ్మం పటిసేవింసూ”తి అనుపణ్ణత్తియా ఓకాసకరణత్థం వా తం వుత్తన్తి వేదితబ్బం. “సో ఆగతో న ఉపసమ్మాదేతబ్బో”తి కిణ్హాపి ఏత్థేవ వుత్తం, తథాపి ఇతరేసుపి పారాజికేసు యథాసమ్భవం వేదితబ్బం. న హి సిక్ఖం అప్పచ్చక్ఖాయ దుబ్బల్యం అనావికత్వా యో పారాజికవత్తుం అదిన్నం ధేయ్యసజ్ఞాతం ఆదియతి, మనుస్సవిగ్గహం వా జీవితా వోరోపేతి, పటివిజానన్తస్య ఉత్తరిమనుస్సధమ్మం వా ఉల్లపతి, సో ఆగతో న ఉపసమ్మాదేతబ్బో. అనుపణ్ణత్తి హి దళ్ళీకమ్మసిధిలకమ్మకరణప్పయోజనా. సా హి యస్య పారాజికం హోతి అణ్ణో వా ఆపత్తి, తస్య నియమదస్సనప్పయోజనాతిలక్ఖణానుపణ్ణత్తికత్తా. ఏవణ్ణో అన్తే అవత్వా ఆదిష్వి వుత్తా “గామా వా అరణ్ణో వా”తి (పారా. ౯౧) అనుపణ్ణత్తి వియ. పరిపుణ్ణే పనేతస్మిం సిక్ష్వాపదే -

“నిదానా మాతికాభేదో, విభజ్ఞో తంనియామకో;
తతో ఆపత్తియా భేదో, అనాపత్తి తదశ్లాఢా”తి. -

అయం నయో వేదితబ్ధో. తత్త సుదిన్నవత్తు మక్కటివత్తు వజ్జిపుత్తకవత్తు చాతి తిప్పభేదం వత్తు ఇమస్స సిక్ఖాపదస్స నిదానం నామ, తతో నిదానా “యో పన, భిక్కు, భిక్షూనం సిక్ఖాసాజీవసమాపన్నో...పే.... అసంవాసో”తి ఇమిస్సా మాతికాయ భేదో జాతో. తత్త హి “అన్తమసో తిరచ్ఛానగతాయా”తి ఇత్తిలిజ్ఞవచనేన “సచ్చం, ఆవుసో, భగవతా సిక్ఖాపదం పజ్ఞాత్తం, తజ్ఞా ఖో ఇత్తియా నో పురిసే నో పణ్ణకే నో ఉభతోబ్యజ్ఞానకే చా”తి మక్కటిపారాజికో వియ అజ్ఞోపి లేసం ఓడ్డేతుం సక్కోతి, తస్మా తాదిసస్స అలేసోకాసస్స దస్సనత్తం ఇదం వుచ్చతి. మక్కటివత్తుసజ్ఞాతా నిదానా “అన్తమసో తిరచ్ఛానగతాయపీ”తి మాతికావచనభేదో న ఇత్తియా ఏవ మేధునసిద్ధిదస్సనతో కతో, తస్మా విభజ్ఞో తంనియామకో తస్సా మాతికాయ అధిప్పేతత్తనియామకో విభజ్ఞో. విభజ్ఞే హి “తిస్సో ఇత్తియా. తయో ఉభతోబ్యజ్ఞానకా. తయో పణ్ణకా. తయో పురిసా. మనుస్సిత్తియా తయో మగ్గే...పే.... తిరచ్ఛానగతపురిసస్స ద్వే మగ్గే”తిఆదినా (పారా. ౨౬) నయేన సబ్బలేసోకాసం పిదహిత్యా నియమో కతో.

ఏత్థాహ - యది ఏవం సాధారణసిక్ఖాపదవసేన వా లిజ్ఞపరివత్తనవసేన వా న కేవలం భిక్షూనం, భిక్షునీనమ్మి “సిక్ఖాసాజీవసమాపన్నో”తి విభజ్ఞే వత్తబ్బం సియా. తదవచనేన భిక్షునీ పురిసలిజ్ఞపాతుభావేన భిక్షుభావే రితా ఏవం వదేయ్య “నాహం ఉపసమ్మదకాలే భిక్షూనం సిక్ఖాసాజీవసమాపన్నా, తస్మా న అప్పచ్చక్ఖాతసిక్ఖాపి మేధునధమ్మేన పారాజికా హోమీ”తి? వుచ్చతే - తథా న వత్తబ్బం అనిట్టప్పసజ్ఞతో. భిక్షునీనమ్మి “సిక్ఖాసాజీవసమాపన్నో”తి వుత్తే భిక్షునీనమ్మి సిక్ఖాపచ్చక్ఖానం అత్తితి ఆపజ్ఞతి, తజ్ఞానిట్టం. ఇదం అపరం అనిట్టప్పసజ్ఞోతి “సబ్బసిక్ఖాపదాని సాధారణానేవ, నాసాధారణానీ”తి. అపిచాయం భిక్షూనం సిక్ఖాసాజీవసమాపన్నోవాతి దస్సనత్తం “అనుజానామి, భిక్ఖవే, తంయేవ ఉపజ్ఞ”న్తిఆది (పారా. ౬౯) వుత్తం, అపిచ యో తథా లేసం ఓడ్డేత్వా మేధునం ధమ్మం పటిసేవన్తో వజ్జిపుత్తకా వియ పారాజికో హోతి. తే హి “భిక్షూనం సిక్ఖాసాజీవసమాపన్నో”తి వచనాభావే సతి “ఆపత్తిం తుమ్హే, భిక్ఖవే, ఆపన్నా పారాజిక”న్తి వుత్తా భగవతా. ఏత్త పన “భిక్ఖవే”తి వుత్తత్తా కేచి భిక్ఖులిజ్ఞే రితా, “ఇదాని చేపి మయం, భన్తే ఆనన్ద, లభేయ్యామ భగవతో సన్నికే పబ్బజ్ఞం లభేయ్యామ ఉపసమ్మద”న్తి వుత్తత్తా కేచి విబ్బన్తాతి వేదితబ్ధా. తతో ఆపత్తియా భేదోతి తతో విభజ్ఞతో “అక్ఖాయితే సరీరే పారాజికం, యేభుయ్యేన ఖాయితే ధుల్లచ్చయ”న్తిఆది ఆపత్తియా భేదో హోతి. అనాపత్తి తదశ్లాఢాతి తతో ఏవ విభజ్ఞతో యేనాకారేన ఆపత్తి వుత్తా, తతో అజ్ఞోనాకారేన అనాపత్తిభేదోవ హోతి. “సాదియతి ఆపత్తి పారాజికస్స, న సాదియతి అనాపత్తి”తి హి విభజ్ఞే అసతి న పజ్ఞాయతి. ఏత్తావతా సమాసతో గాఢాత్తో వుత్తో హోతి. ఏత్త చ పన -

“నిదానమాతికాభేదో, విభజ్ఞస్స పయోజనం;
అనాపత్తిపకారో చ, పఠమో నిప్పయోజనో”తి. -

ఇమం నయం దస్సేత్వావ సబ్బసిక్ఖాపదానం అత్తో పకాసితబ్ధో. కథం? భగవతా పన యేనాకారేన యం సిక్ఖాపదం పజ్ఞాపితం, తస్స ఆకారస్స సమత్తం వా అసమత్తం వాతి దువిధం నిదానం, అయం నిదానభేదో. మాతికాపి నిదానాపేక్ఖా నిదానానపేక్ఖాతి దువిధా. తత్త చతుత్థపారాజికాదిసిక్ఖాపదాని నిదానాపేక్ఖాని. న హి వగ్గుముదాతీరియా భిక్షూ సయమేవ అత్తనో అత్తనో అసన్తం ఉత్తరిమనుస్సధమ్మం ముసావాదలక్ఖణం పాపేత్వా భాసింసు. అజ్ఞామజ్ఞాస్స హి తే

ఉత్తరిమనుస్సుధమ్మస్సు గిహీనం వణ్ణం భాసింసు, న చ తావతా పారాజికవత్తు హోతి. తత్త తేన లేసేన భగవా తం వత్తుం నిదానం కత్వా పారాజికం పఞ్ణాపేసి, తేన వుత్తం “నిదానాపేక్ఖ”న్తి. ఇమినా నయేన నిదానాపేక్ఖాని ఇత్వా తబ్బిపరీతాని సిక్ఖాపదాని నిదానాపేక్ఖానీతి వేదితబ్బాని, అయం మాతికాభేదో.

నానప్పకారతో మూలాపత్తిప్పహోనకవత్తుపయోగచిత్తనియామదస్సనవసేన మాతికాయ విభజనభావదీపనత్తం తేసం అప్పహోనకతాయ వా తదఞ్జతరవేకల్లతాయ వా వీతిక్కమే సతి ఆపత్తిభేదదస్సనత్తం, అసతి అనాపత్తిదస్సనత్తజ్ఞాతి సబ్బత్త తయో అత్తవసే పటిచ్చ మాతికాయ విభజనం విభజ్ఞో ఆరభీయతీతి వేదితబ్బో. ఏత్త పన “భిక్ఖకోతి భిక్కు, భిక్ఖాచరియం అఙ్ఘపగతోతి భిక్కు, భిన్నపటధరోతి భిక్ఖా”తి కేవలం బృఞ్జనత్తదీపనవసేన పవత్తో వా, “సమఞ్ఞాయ భిక్ఖా”తి భిక్కుభావసమ్భవం అనపేక్షిత్యాపి కేవలం భిక్కు నామ పవత్తిట్ఠానదీపనవసేన పవత్తో వా, “ఏహి భిక్ఖాతి భిక్కు, సరణగమనేహి ఉపసమ్మన్నోతి భిక్కు, ఇత్తిచతుత్తేన కమ్మేన ఉపసమ్మన్నోతి భిక్ఖా”తి ఉపసమ్మదానంతరేనాపి భిక్కుభావసిద్ధిదీపనవసేన పవత్తో వా, “భద్రో భిక్కు, సారో భిక్కు, సేక్ఖో భిక్కు, అసేక్ఖో భిక్ఖా”తి భిక్కుకరణేహి ధమ్మేహి సమన్నాగతభిక్కుదీపనవసేన పవత్తో వా విభజ్ఞో అఙ్ఘపేక్షితో సబ్బసామఞ్జపదత్తా, తథా అఞ్జభాగియసిక్ఖాపదాదీసు సద్వారవసేన, అధికరణదస్సనాదివసేన పవత్తో చ అఙ్ఘపేక్షితో ఇతరత్త తదభావతోతి వేదితబ్బో.

తత్త తిస్సో ఇత్తియోతిఆది వత్తునియమదస్సనవసేన పవత్తో, మనుస్సిత్తియా తయో మగ్గే మేఘునం ధమ్మం పటిసేవంతస్స ఆపత్తి పారాజికస్సాతిఆది పయోగనియమదస్సనవసేన పవత్తో, భిక్కుస్స సేవనచిత్తం ఉపట్టితేతిఆది చిత్తనియమదస్సనవసేన పవత్తో, సాదియతి ఆపత్తి పారాజికస్స, న సాదియతి అనాపత్తితిఆది వత్తుపయోగనియమే సతి చిత్తనియమభావాభావవసేన ఆపత్తానాపత్తిదస్సనత్తం పవత్తో, మతం యేభుయ్యేన ఖాయితం ఆపత్తి ధుల్లచ్చయస్సాతిఆది వత్తుస్స అప్పహోనకతాయ వీతిక్కమే ఆపత్తిభేదదస్సనత్తం పవత్తో, న సాదియతి అనాపత్తితి చిత్తనియమవేకల్యేన వీతిక్కమాభావా అనాపత్తిదస్సనత్తం పవత్తోతి. ఏవం ఇతరేసుపి సిక్ఖాపదేసు యథాసమ్భవనయో అయన్తి పయోజనో విభజ్ఞో.

అనాపత్తివారో పన మూలాపత్తితో, తదఞ్జోకదేసతో, సబ్బాపత్తితో చ అనాపత్తిదీపనవసేన తివిద్దో. తత్త యో పరమో, సో విభజ్ఞో వియ తయో అత్తవసే పటిచ్చ పవత్తో. కతమే తయో? మాతికాపదానం సాత్తకనిరత్తకానం తదఞ్జాధా ఉద్ధరణానుద్ధరణవసేన సప్పయోజననిప్పయోజనభావదీపనత్తం, తదఞ్జాధా పటిపత్తిక్కమదస్సనత్తం, ఆపత్తిప్పహోనకట్టానేపి విస్సజ్ఞనత్తజ్ఞాతి. కథం? ఏళకలోమసిక్ఖాపదే “భిక్కునో పనేవ అద్ధానమగ్గప్పటిపన్నస్స ఏళకలోమాని ఉప్పజ్జేయ్యం, ఆకఙ్ఘమానేన భిక్కునా పటిగ్గహేతబ్బానీ”తి (పారా. ౫౭౨) ఏతాని కేవలం వత్తుమత్తదీపనపదానీతి నిరత్తకాని నామ, తేసం అనాపత్తి. “అద్ధానమగ్గం అప్పటిపన్నస్స ఉప్పన్నే ఏళకలోమే అనాపత్తి, ఆకఙ్ఘమానేన పటిగ్గహేతే”తిఆదినా నయేన తదఞ్జాధా అనుద్ధరణేన నిప్పయోజనభావో దీపితో హోతి, యదిదం మాతికాయం “మేఘునం ధమ్మం పటిసేవేయ్యా”తి, ఇదం సాత్తకం. తస్స సప్పయోజనభావదీపనత్తం “అనాపత్తి అజానంతస్స అసాదియంతస్సా”తి వుత్తం. యస్మా జాననసాదియనభావేన ఆపత్తి, అసేవంతస్స అనాపత్తి, తస్మా వుత్తం మాతికాయం “యో పన భిక్కు మేఘునం ధమ్మం పటిసేవేయ్య, పారాజికో హోతి అసంవాసో”తి అధిప్పాయో. “పరపరిగ్గహితం పరపరిగ్గహితసఞ్జాతా గరుపరిక్ఖారో ధేయ్యచిత్తం అవహరణ”న్తి వుత్తానం పఞ్చాన్నమ్మి అఙ్గానం పారిపూరియా పేతతిరచ్ఛానగతపరిగ్గహితే ఆపత్తిప్పహోనకట్టానేపి విస్సజ్ఞనత్తం “అనాపత్తి పేతపరిగ్గహితే”తిఆది (కఙ్ఘ. అట్ట.

దుతియపారాజికవణ్ణా) వుత్తం. అనాపత్తి ఇమం జాన, ఇమం దేహి, ఇమం ఆహర, ఇమినా అత్తో, ఇమం కప్పీయం కరోహీతి భణ్ణీతిఆది పన తదణ్ణాథా పటిపత్తిక్కమదస్సనత్తం వుత్తన్తి వేదితబ్బం. ఏత్తావతా “నిదానమాతికాభేదో”తిఆదినా వుత్తగాథాయ అత్తో పకాసీతో హోతి.

ఏత్త పరమపణ్ణాత్తి తావ పరమబోధిం అతిక్కమిత్వా పణ్ణాత్తత్తా, ఆయస్మత్తో సుదిన్నస్స అట్టవస్సికకాలే పణ్ణాత్తత్తా చ రత్తణ్ణామహత్తం పత్తకాలే పణ్ణాత్తా. దుతియఅనుపణ్ణాత్తి బాహుసచ్చమహత్తం పత్తకాలే ఉప్పన్నా. సో హాయస్మా మక్కటిపారాజికో యథా మాతుగామపటిసంయుత్తేసు సిక్ఖాపదేసు తిరచ్ఛానగతిత్థీ అనధిప్పేతా, తథా ఇధాపీతి సణ్ణాయ “సచ్చం, ఆవుసో, భగవతా సిక్ఖాపదం పణ్ణాత్తం, తచ్ఛా ఖో మనుస్సిత్థియా, నో తిరచ్ఛానగతిత్థియా”తి ఆహ. తతియానుపణ్ణాత్తి లాభగ్గమహత్తం పత్తకాలే ఉప్పన్నా. తే హి వజ్జిపుత్తకా లాభగ్గమహత్తం పత్తా హుత్వా యావదత్తం భుజ్జీత్వా వ్హాయిత్వా వరసయనేసు సయిత్వా తతియానుపణ్ణాత్తియా వత్తుం ఉప్పాదేసుం, తే చ వేపుల్లమహత్తం పత్తే సజ్జే ఉప్పన్నా, సయచ్ఛా వేపుల్లమహత్తం పత్తాతి “వేపుల్లమహత్తమ్పత్థి లబ్బతీ”తి వుత్తం. ఇదం పరమపారాజికసిక్ఖాపదం తివిధమ్మి వత్తుం ఉపాదాయ చతుబ్బిధమ్మి తం కాలం పత్వా పణ్ణాత్తన్తి వేదితబ్బం.

తత్త యో పనాతి అనవసేసపరియాదానపదం. భిక్షూతి తస్స అతిప్పసజ్ఞనియమపదం. భిక్షూనం సిక్ఖాసాజీవసమాపన్నోతి తస్స విసేసనవచనం. న హి సబ్బోపి భిక్షునామకో యా భగవతా యాయ కాయచి ఉపసమ్మదాయ ఉపసమ్మన్నభిక్షూనం హేటిమపరిచ్ఛేదేన సిక్ఖితబ్బసిక్ఖా విహితా, “ఏత్త సహ జీవన్తీ”తి యో చ ఆజీవో వుత్తో, తం ఉభయం సమాపన్నోవ హోతి. కదా పన సమాపన్నో అహోసి? యాయ కాయచి ఉపసమ్మదాయ ఉపసమ్మన్నసమనంతరమేవ తదుభయం జానంతోపి అజానంతోపి తదజ్ఞుపగతత్తా సమాపన్నో నామ హోతి. సహ జీవన్తీతి యావ సిక్ఖం న పచ్చక్ఖాతి, పారాజికభావణ్ణా న పాపుణాతి, యం పన వుత్తం అన్ధకట్టకథాయం “సిక్ఖం పరిపూరేన్తో సిక్ఖాసమాపన్నో సాజీవం అవీతిక్కమన్తో సాజీవసమాపన్నో హోతీ”తి, తం ఉక్కుట్టపరిచ్ఛేదవసేన వుత్తం. న హి సిక్ఖం అపరిపూరేన్తో కామవితక్కాదిబహులో వా ఏకచ్చం సావసేసం సాజీవం వీతిక్కమన్తో వా సిక్ఖాసాజీవసమాపన్నో నామ న హోతి. ఉక్కుట్టపరిచ్ఛేదేన పన చతుక్కుం లబ్బతి అత్తి భిక్షు సిక్ఖాసమాపన్నో సీలాని పచ్చవేక్ఖన్తో న సాజీవసమాపన్నో అచిత్తకం సిక్ఖాపదం వీతిక్కమన్తో, అత్తి న సిక్ఖాసమాపన్నో కామవితక్కాదిబహులో సాజీవసమాపన్నో నిరాపత్తికో, అత్తి న సిక్ఖాసమాపన్నో న చ సాజీవసమాపన్నో అనవసేసం ఆపత్తిం ఆపన్నో, అత్తి సిక్ఖాసమాపన్నో చ సాజీవసమాపన్నో చ సిక్ఖం పరిపూరేన్తో సాజీవణ్ణా అవీతిక్కమన్తో, అయమేవ చతుత్తో భిక్షు ఉక్కుట్టో ఇథ అధిప్పేతో సీయా. న హి భగవా అనుక్కుట్టం వత్తుం యుత్తోతి చే? న, “తత్త యాయం అధిసీలసిక్ఖా, అయం ఇమస్మిం అత్థే అధిప్పేతా సిక్ఖా”తివచనవిరోధతో. ఉక్కుట్టగ్గహణాధిప్పాయే సతి “సిక్ఖాతి తిస్సో సిక్ఖా”తి ఏత్తకమేవ వత్తబ్బన్తి అధిప్పాయో. సిక్ఖత్తయసమాపన్నో హి సబ్బుక్కుట్టోతి.

“మేధునం ధమ్మం పటిసేవేయ్యా”తి పరతో వచనం అపేక్షిత్యా అధిసీలసిక్ఖావ వుత్తాతి చే? న, తస్సాపి అభబ్బత్తా. న హి అధిసీలసిక్ఖం పరిపూరేన్తో సాజీవణ్ణా అవీతిక్కమన్తో మేధునం ధమ్మం పటిసేవీతుం భబ్బో, తం సిక్ఖం అపరిపూరేన్తో సాజీవణ్ణా వీతిక్కమన్తో ఏవ హి పటిసేవేయ్యాతి అధిప్పాయో, తస్మా ఏవమేత్త అత్తో గహేతబ్బో. యస్మా సిక్ఖాపదసజ్ఞాతో సాజీవో అధిసీలసిక్ఖమేవ సజ్ఞణ్ణాతి, నేతరం అధిచిత్తసిక్ఖం అధిపణ్ణాసిక్ఖం వా, తస్మా “తత్త యాయం అధిసీలసిక్ఖా, అయం ఇమస్మిం అత్థే అధిప్పేతా సిక్ఖా”తి వుత్తం, తస్మా అధిసీలసిక్ఖాయ సజ్ఞాహకో సాజీవో సిక్ఖాసాజీవోతి వుత్తో. ఇతి

సాజీవవిసేసనత్తం సిక్ఖాగ్రహణం కతం. తదత్తదీపనత్తమేవ విభజ్ఞే సిక్ఖం అపహామసిత్వా “తస్మిం సిక్ఖతి, తేన వుచ్చతి సాజీవసమాపన్నో”తి వుత్తం , తేన ఏకమేవిదం అత్థపదన్తి దీపితం హోతి. తస్మా ఉపసమ్మదూపగమనన్తరతో పట్టాయ సిక్ఖనాధికారత్వా “సిక్ఖతీ”తి చ “సమాపన్నో”తి చ వుచ్చతి. యో ఏవం “సిక్ఖాసాజీవసమాపన్నో”తి సజ్ఞం గతో, తాదిసం పచ్చయం పటిచ్చ అపరభాగే సాజీవసజ్ఞాతమేవ సిక్ఖం అప్పచ్చక్ఖాయ, తస్మింయేవ చ దుబ్బల్యం అనావికత్వా మేధునం ధమ్మం పటిసేవేయ్యాతి అయమత్థో యుజ్జతి. కిన్తు అట్టకథానయో పటిక్ఖిత్తో హోతి. సో చ న పటిక్ఖేపారహోతి తేన తదనుసారేన భవితబ్బం.

అధిప్పాయో పనేత్త పరియేసితబ్బో, సో దాని వుచ్చతి - సబ్బేసుపి సిక్ఖాపదేసు ఇదమేవ భిక్ఖులక్ఖణం సాధారణం, యదిదం “భిక్ఖూనం సిక్ఖాసాజీవసమాపన్నో”తి. ఖీణాసవోపి సావకో ఆపత్తిం ఆపజ్జతి అచిత్తకం, తథా సేక్ఖో. పుడుజ్జనో పన సచిత్తకమ్మి, తస్మా సేక్ఖాసేక్ఖపుడుజ్జనభిక్ఖూనం సామజ్ఞామిదం భిక్ఖులక్ఖణన్తి కత్వా కేవలం సిక్ఖాసమాపన్నో, కేవలం సాజీవసమాపన్నో చ ఉభయసమాపన్నో చాతి సరూపేకదేసేకసేసనయేన “సిక్ఖాసాజీవసమాపన్నో”త్వేవ సమ్మిణ్ణేత్వా ఉక్కట్టగ్గహణేన అనుక్కట్టానం గహణసిద్ధితో అట్టకథాయం ఉక్కట్టోవ వుత్తో. తమేవ సమ్మాదేతుం “తస్మిం సిక్ఖతి, తేన వుచ్చతి సాజీవసమాపన్నో”తి ఏత్త సిక్ఖాపదస్స అవచనే పరిహారం వత్వా యస్మా పన సో అసిక్ఖమ్మి సమాపన్నో, తస్మా సిక్ఖాసమాపన్నోతిపి అత్థతో వేదితబ్బోతి చ వత్వా “యం సిక్ఖం సమాపన్నో తం అప్పచ్చక్ఖాయ యస్మా సాజీవం సమాపన్నో తత్త దుబ్బల్యం అనావికత్వా”తి వుత్తన్తి అయమట్టకథాయం అధిప్పాయో వేదితబ్బో. ఏతస్మిం పన అధిప్పాయే అధిసీలసిక్ఖాయ ఏవ గహణం సబ్బట్టికత్తా, సీలాధికారతో చ వినయస్సాతి వేదితబ్బం. యథా చ సిక్ఖాపదం సమాదియన్తో సీలం సమాదియతీతి వుచ్చతి, ఏవం సిక్ఖాపదం పచ్చక్ఖన్తో సీలసజ్ఞాతం సిక్ఖం పచ్చక్ఖాతీతి వత్తుం యుజ్జతి, తస్మా తత్త వుత్తం “యం సిక్ఖం సమాపన్నో, తం అప్పచ్చక్ఖాయ”తి. సిక్ఖం పచ్చక్ఖాయ పటిసేవితమేధునస్స ఉపసమ్మదం అనుజానన్తో న సమూహనతి నామ. న హి సో భిక్ఖు హుత్వా పటిసేవి, “యో పన భిక్ఖూ”తి చ పజ్ఞాత్తం. ఏత్తావతా సమాసతో “సిక్ఖాసాజీవసమాపన్నో”తి ఏత్త వత్తబ్బం వుత్తం.

కిం ఇమినా విసేసవచనేన పయోజనం, నను “యో పన భిక్ఖు సిక్ఖం అప్పచ్చక్ఖాయ దుబ్బల్యం అనావికత్వా...పే.... అసంవాసో”తి ఏత్తకమేవ వత్తబ్బన్తి చే ? న వత్తబ్బం అనిట్టప్పసజ్ఞతో. యో పన సిక్ఖాసాజీవసమాపన్నో ధేయ్యసంవాసాదికో కేవలేన సమజ్ఞామత్తేన, పటిజ్ఞామత్తేన వా భిక్ఖు, తస్సాపి సిక్ఖాపచ్చక్ఖానం అత్తి. సిక్ఖం అప్పచ్చక్ఖాయ చ మేధునం ధమ్మం పటిసేవన్తస్స పారాజికాపత్తి. యో వా పచ్చా పారాజికం ఆపత్తిం ఆపజ్జిత్వా న సిక్ఖాసాజీవసమాపన్నో తస్స చ, యో వా పక్ఖపణ్ణకత్తా పణ్ణకభావూపగమనేన న సిక్ఖాసాజీవసమాపన్నో తస్స చ తదుభయం అత్థీతి ఆపజ్జతి. “పణ్ణకభావపక్ఖే చ పక్ఖపణ్ణకో ఉపసమ్మదాయ న వత్తూ”తి వుత్తం, తస్మా ఇతరస్మిం పక్ఖే వత్తూతి సిద్ధం, తస్మిం పక్ఖే ఉపసమ్మన్నో పణ్ణకభావపక్ఖే పణ్ణకత్తా న సిక్ఖాసాజీవసమాపన్నో, సో పరిచ్చజితబ్బసిక్ఖాయ అభావేన సిక్ఖం అప్పచ్చక్ఖాయ ముఖేన పరస్స అగ్గజాతగ్గహణాదయో మేధునం ధమ్మం పటిసేవేయ్య, తస్స కుతో పారాజికాపత్తితి అధిప్పాయో. అయం నయో అపణ్ణకపక్ఖం అలభమానస్సేవ పరతో యుజ్జతి, లభన్తస్స పన అరూపసత్తానం కుసలానం సమాపత్తిక్ఖణే భవగ్గవిచ్ఛేదే సతిపి అమరణం వియ పణ్ణకభావపక్ఖేపి భిక్ఖుభావో అత్తి. సంవాసం వా సాదియన్తస్స న ధేయ్యసంవాసకభావో అత్తి అన్తిమవత్థం అజ్ఞాపన్నస్స వియ. న చ సహసేయ్యాదికం జనేతి. గణపూరకో పన న హోతి అన్తిమవత్థం అజ్ఞాపన్నో వియ, న సో సిక్ఖాసాజీవసమాపన్నో, ఇతరస్మిం పన పక్ఖే హోతి, అయం ఇమస్స తతో విసేసో. కిమయం సహేతుకో,

ఉదాహు అహేతుకోతి? న అహేతుకో. యతో ఉపసమ్పదా తస్య అపణ్ణకపక్వే అనుజ్ఞాతా సహేతుకపటిసన్నికత్తా.
పణ్ణకభావపక్వేపి కిస్స నానుజ్ఞాతాతి చే? పణ్ణకభూతత్తా ఓపక్కమికపణ్ణకస్స వియ.

అపిచ సిక్ఖాసాజీవసమాపన్నోతి ఇమినా తస్య సిక్ఖాసమాదానం దీపేత్వా తం సమాదిన్నసిక్ఖం అప్పచ్చక్ఖాయ తత్త చ
దుబ్బల్యం అనావికత్వాతి వత్తుం యుజ్జతి, న అజ్ఞాధాతి ఇమినా కారణేన యథావుత్తానిట్టప్పసజ్ఞతో “యో పన భిక్ఖు
భిక్ఖూనం సిక్ఖాసాజీవసమాపన్నో సిక్ఖం అప్పచ్చక్ఖాయ”తిఆది వుత్తం. యథా చేత్త, తథా “యో పన భిక్ఖు భిక్ఖూనం
సిక్ఖాసాజీవసమాపన్నో సిక్ఖం అప్పచ్చక్ఖాయ దుబ్బల్యం అనావికత్వా గామా వా అరజ్ఞా వా అదిన్నం ధేయ్యసజ్ఞాతం
ఆదియేయ్య (పారా. ౮౯), సుగతచీవరప్పమాణం చీవరం కారాపేయ్య అతిరేకం వా, ఛేదనకం పాచిత్తియ”నిఆదినా (పాచి.
౨౪౮) నయేన సబ్బత్త యోజేతబ్బం . అన్నమనో తిరచ్ఛానగతాయపీతి మనుస్సిత్తిం ఉపాదాయ వుత్తం. న హి “పగేవ
పణ్ణకే పురిసే వా”తి వత్తుం యుజ్జతి. సేసం తత్త తత్త వుత్తనయమేవ.

అయం పరమపారాజికస్స మాతికాయ తావ వినిచ్చయో.

చతుర్బిధవినయకథావణ్ణనా

౪౫. నీహరిత్వాతి ఏత్త సాసనతో నీహరిత్వాతి అత్తో. “పఞ్చహుపాలి, అజ్ఞేహి సమన్నాగతేన భిక్ఖునా
నానుయుజ్జాతబ్బం. కతమేహి పఞ్చహి? సుత్తం న జానాతి, సుత్తానులోమం న జానాతీ”తి (పరి. ౪౪౨) ఏవమాదితో హి
పరియత్తిసాసనతో సుత్తం, సుత్తానులోమఞ్చ నీహరిత్వా పకాసేసుం. “అనాపత్తి ఏవం అవ్హాకం ఆచరియానం ఉగ్గహో
పరిపుచ్చాతి భణతీ”తి ఏవమాదితో పరియత్తిసాసనతో ఆచరియవాదం నీహరిత్వా పకాసేసుం. భారుకచ్చకవత్థుస్మిం
“ఆయస్మా ఉపాలి ఏవమాహ - అనాపత్తి, ఆవునో, సుపినన్తేనా”తి (పారా. ౭౮) ఏవమాదితో పరియత్తిసాసనతో ఏవ
అత్తనోమతిం నీహరిత్వా పకాసేసుం. తాయ హి అత్తనోమతియా థేరో ఏతదగ్గట్టానం లభి. అపి చ వుత్తజ్ఞోతం భగవతా
“అనుపసమ్పన్నేన పఞ్జత్తేన వా అపఞ్జత్తేన వా వుచ్చమానో...పే.... అనాదరియం కరోతి, ఆపత్తి దుక్కుటస్సా”తి (పాచి.
౩౪౩). తత్త హి పఞ్జత్తం నామ సుత్తం. సేసత్తయం అపఞ్జత్తం నామ. తేనాయం “చతుర్బిధజ్ఞో వినయం, మహాధేరా”తి గాథా
సువుత్తా. యం సన్ధాయ వుత్తం నాగసేనత్తేరేన. ఆహచ్చపదేనాతి అట్ట వణ్ణట్టానాని ఆహచ్చ వుత్తేన పదనికాయేనాతి అత్తో,
ఉదాహటేన కణ్ఠోక్కన్తేన పదసమూహేనాతి అధిప్పాయో. రసేనాతి తస్య ఆహచ్చభాసితస్స రసేన, తతో ఉద్ధటేన
వినిచ్చయేనాతి అత్తో. సుత్తచ్ఛాయా వియ హి సుత్తానులోమం. ఆచరియవాదో “ఆచరియవంసో”తి వుత్తే పాళియం
వుత్తానం ఆచరియానం పరమ్పరాయ ఆభతోవ పమాణన్తి దస్సనత్థం. అధిప్పాయోతి కారణోపపత్తిసిద్ధో
ఉహోపోహనయప్పవత్తో పచ్చక్ఖాదిపమాణపతిరూపకో. అధిప్పాయోతి ఏత్త “అత్తనోమతీ”తి కేచి అత్తం వదన్తి.

పరివారట్టకథాయం , ఇధ చ కిఞ్చాపి “సుత్తానులోమం నామ చత్తారో మహాపదేసా”తి వుత్తం, అథ ఖో
మహాపదేసనయసిద్ధం పటిక్ఖిత్తాపటిక్ఖిత్తం అనుజ్ఞాతాననుజ్ఞాతం కప్పియాకప్పియన్తి అత్తతో వుత్తం హోతి. తత్త యస్మా
రానం ఓకాసో పదేసోతి కారణవేవచనాని “అట్టానమేతం, ఆనన్ద, అనవకాసో”తిఆది (పారా. ౪౩) సాసనతో, “నిగ్గహట్టాన”న్తి
చ “అసన్దిట్టిట్టాన”న్తి చ “అసన్దిట్టి చ పన పదేసో”తి చ లోకతో, తస్మా మహాపదేసాతి మహాకారణానీతి అత్తో. కారణం నామ
జ్ఞాపకో హేతు ఇధాధిప్పేతం. మహాన్తభావో పన తేసం మహావిసయత్తా మహాభూతానం వియ. తే దువిధా
వినయమహాపదేసా సుత్తన్తికమహాపదేసా చాతి. తత్త వినయమహాపదేసా వినయే పయోగం గచ్చన్తి, ఇతరే ఉభయత్థాపి,

తేనేవ పరివారే అనుయోగవత్తే “ధమ్మం న జానాతి, ధమ్మానులోమం న జానాతీ”తి (పరి. ౪౪౨) వుత్తం. తథ్థ ధమ్మన్ని రపేత్వా వినయపిటకం అవసేసపిటకద్వయం. ధమ్మానులోమన్తి సుత్తన్తికే చత్తారో మహాపదేసే. తథ్థ యో ధమ్మం ధమ్మానులోమశ్చోవ జానాతి, న వినయం వినయానులోమశ్చ, సో “ధమ్మం రక్ఖామీ”తి వినయం ఉబ్బినయం కరోతి, ఇతరో “వినయం రక్ఖామీ”తి ధమ్మం ఉద్ధమ్మం కరోతి, ఉభయం జానన్తో ఉభయమ్మి సమ్మాదేతి.

తత్త్రిదం ముఖమత్తం - తథ్థ పరమో “సో చే పవేసనం సాదియతి, పవిట్టం, రితం, ఉద్ధరణం సాదియతి ఆపత్తి, న సాదియతి అనాపత్తీ”తి ఏత్థ విప్పటిపజ్జతి. సో హాయస్మా సుఖవేదనీయస్స ఉపాదిన్నభోట్టబ్బస్స, కాయిన్ద్రియస్స చ సమాయోగే సతి పటివిజానన్తో కాయికసుఖవేదనుప్పత్తిమత్తేన సాదియతి నామాతి పరిచ్ఛిన్దిత్వా తస్స ఆపత్తి పారాజికస్సాతి అసేవనాధిప్పాయస్సపి ఆపత్తిప్పసజ్ఞం కరోతి, తథా యస్స సన్ధతత్తా వా యోనిదోసవసేన వా దుక్ఖా అసాతా వేదనా, వాతోపహటగత్తతాయ వా నేవ కాయికవేదనా, తస్స జానతో అజానతోపి “అనాపత్తి అసాదియన్తస్సా”తి (పారా. ౭౬) సుత్తన్తం దస్సేత్వా సేవనాధిప్పాయస్సపి అనాపత్తిప్పసజ్ఞం కరోతి, తథా యది మోచనరాగేన ఉపక్కమతో ముత్తే సజ్ఞాదిసేసో, పగేవ మేఘనరాగేనాతి దుక్కుటట్టానం గహేత్వా సజ్ఞాదిసేసట్టానం కరోతి, ఏవం వినయం ఉబ్బినయం కరోతి నామ. ఇతరో “అనాపత్తి అజానన్తస్సాతి వుత్తత్తా జానతో జాననేవ సుఖవేదనా హోతు వా మా వా సాదియనా హోతీ”తి వత్తా అసేవనాధిప్పాయస్సపి జానతో అనాపత్తిట్టానే ఆపత్తిం కరోతి, అనవజ్ఞం సావజ్ఞం కరోతీతి ఏవం ధమ్మం ఉద్ధమ్మం కరోతి. ఉభయం పన జానన్తో “భిక్కుస్స సేవనచిత్తం ఉపట్టితేతి (పారా. ౭౭) వచనతో సేవనచిత్తమేవేత్థ పమాణం, తస్స భావేన ఆపత్తి పారాజికస్స, అభావేన అనాపత్తీ”తి వత్తా ఉభయమ్మి రక్ఖతి సమ్మాదేతి. ఇమినా నయేన సబ్బసిక్ఖాపదేసు యథాసమ్మవం సప్పయోజనా కాతబ్బా.

సజ్ఞీతిం ఆరోపిత్వా రపితపాళితో వినిముత్తం కత్వా రపితత్తా పాళివినిముత్తా అత్తతో, నయతో, అనులోమతో చ పాళిఁక్కున్తవినిచ్చయప్పవత్తా అనుపవిట్టవినిచ్చయవసేన పవత్తాతి అత్తో. “న సమూహానిస్సతీ”తి జానన్తోపి భగవా కేవలం “తేసం మతం పచ్చిమా జనతా మమ వచనం వియ పమాణం కరోతూ”తి దస్సనత్తశ్చ పరినిబ్బానకాలే ఏవమాహ “ఆకఙ్ఘమానో, ఆనన్ద, సజ్ఞో మమచ్చయేన ఖుద్ధానుఖుద్ధకాని సిక్ఖాపదాని సమూహానతూ”తి (దీ. ని. ౨.౨౧౬), తేనేతం సిద్ధం “పఞ్ణాత్తమ్మి చే సిక్ఖాపదం సమూహానితుం యస్స సజ్ఞస్స అనుజ్ఞాతం భగవతా, తస్స పఞ్ణాత్తానులోమం అతిరేకత్థదీపనం, పగేవానుజ్ఞాతం భగవతా”తి. కిశ్చ భియ్యో ఊనాతిరిత్తసిక్ఖాపదేసు ఆచరియకులేసు వివాదో అజ్ఞామజ్ఞం న కాతబ్బోతి దస్సనత్తశ్చ. కస్మా సజ్ఞో న సమూహానీతి? అజ్ఞామజ్ఞం వివాదప్పసజ్ఞదస్సనతో. భగవతా చ “సబ్బేహీవ సమగ్గేహి సమ్మోదమానేహి అవివదమానేహి సిక్ఖితబ్బ”న్తి వుత్తం. తథ్థ చ ఏకచ్ఛే ధేరా ఏవమాహంసూతి చ అజ్ఞావాదదస్సనతో వివదమానేహి సిక్ఖితబ్బం జాతం, తదభావత్తమ్మి ఇత్తిదుతియకమ్మవాచం సావేత్వా అవివదమానేహీవ సిక్ఖితబ్బం అకాసి.

అపిచాతి అత్తనే మతియా పాకటకరణత్తం ఆరమ్భా. తథ్థ “సుత్తన్తాభిధమ్మవినయట్టకథాసూ”తి వచనతో పిటకత్తయస్సపి సాధారణా ఏసా కథాతి వేదితబ్బా, “అథ పనాయం కప్పియ”న్తిఆది వినయస్సేవ. కారకసజ్ఞసదిసన్తి సజ్ఞీతికారకసజ్ఞసదిసం. “సుత్తాదిచతుక్కుం అప్పచ్చక్ఖాయ తేన అవిరుద్ధస్స కమ్మస్స కారకసజ్ఞసదిస”న్తి ధమ్మసిరిత్థేరస్స గణిపదే వుత్తం, తం అయుత్తం, “సుత్తమేవ బలవతరం. సుత్తజ్ఞో అప్పటివత్తియం కారకసజ్ఞసదిస”న్తి ఏతేహి పదేహి అయుత్తత్తా. పాకతికే పన గణిపదే “తమత్తం వినిచ్ఛిన్దిత్వా తస్స కారకసజ్ఞసదిస”న్తి వుత్తం. పరవాదీతి అమ్మాకం

సమయవిజ్ఞాననకో అజ్ఞానికాయితీ వుత్తం. పరవాదీ సుత్తానులోమన్తి కథం? “అజ్ఞాత్ర ఉదకదంతపోనా”తి (పాచి. ౨౬౬) సుత్తం సకవాదిస్స, తదనులోమతో నాళికేరఫలస్స ఉదకమ్మి ఉదకమేవ హోతీతి పరవాదీ చ.

“నాళికేరస్స యం తోయం, పురాణం పిత్తబద్ధనం;
తమేవ తరుణం తోయం, పిత్తఘం బలబద్ధన”న్తి. —

ఏవం పరవాదినా వుత్తే సకవాదీ ధజ్జఫలస్స గతికత్తా, ఆహారత్థస్స చ ఫరణతో “యావకాలికమేవ త”న్తి వదన్తో పటిష్ఠిపతి. పరో ఆచరియవాదన్తి “సుజ్ఞం పరిహరతీతి ఏత్థ ఉపచారం ఓక్కుమిత్వా కిణ్డాపి పరిహరతి, అవహరో ఏవా”తి అట్టకథావచనతో “తథా కరోన్తో పారాజికమాపజ్జతీ”తి పరవాదినా వుత్తే సకవాదీ “సుజ్ఞం పరిహరతి, ఆపత్తి దుక్కుటస్సా”తి సుత్తం తత్తేవ ఆగతమహాఅట్టకథావచనేన సద్ధిం దస్సేత్వా పటిసేధేతి, తథా కరోన్తస్స దుక్కుటమేవాతి. పరో అత్తనోమతీతి ఏత్థ “పురేభత్తం పరసన్తకం అవహరాతి పురేభత్తమేవ హరిస్సామీతి వాయమన్తస్స పచ్చాభత్తం హోతి, పురేభత్తపయోగోవ సో, తస్మా మూలట్టో న ముచ్చతీతి తుమ్మాకం ధేరవాదత్తా మూలట్టస్స పారాజికమేవా”తి పరవాదినా వుత్తే సకవాదీ “తం సజ్జేతం పురే వా పచ్చా వా తం భణ్డం అవహరతి, మూలట్టస్స అనాపత్తీ”తి (పారా. ౧౧౯) సుత్తం దస్సేత్వా పటిష్ఠిపతి.

పరో సుత్తన్తి “అనియతహేతుధమ్మో సమ్మత్తనియతహేతుధమ్మస్స ఆరమ్మణపచ్చయేన పచ్చయో”తి సుత్తం పట్టాసే లిఖితం దస్సేత్వా “అరియమగ్గస్స న నిబ్బానమేవారమ్మణ”న్తి పరవాదినా వుత్తే సకవాదీ “ఆరమ్మణత్తికాదిసుత్తానులోమే న ఓతరతీ”తి పటిష్ఠిపతి. సుత్తానులోమే ఓతరన్తంయేవ హి సుత్తం నామ, నేతరం. తేన వుత్తం పాళిఆగతం పజ్ఞాయతీతి ఏత్తకేనపి సిద్ధే తిస్సో సజ్జీతియో ఆరుళ్ళపాళిఆగతం పజ్ఞాయతీ”తిఆది. తాదిసజ్ఞో పమాదలేఖన్తి ఆచరియో. “అప్పమాదో అమతం పదం, పమాదో మచ్చునో పద”న్తి (ధ. ప. ౨౧; నేత్తి. ౨౬) వచనతో దిన్నభోజనే భుజ్జేత్వా పరిస్సయాని పరివజ్జిత్వా సతిం పచ్చుపట్టపేత్వా విహరన్తో నిచ్చో హోతీతి. ఏవరూపస్స అత్తస్స వసేన ఆరుళ్ళమ్మి సుత్తం న గహేతబ్బం, తేన వుత్తం నో చే తథా పజ్ఞాయతీతి సిద్ధేపి “నో చే తథా పజ్ఞాయతి, న ఓతరతి న సమేతీ”తి. “బాహిరకసుత్తం వా”తి వుత్తత్తా అత్తనో సుత్తమ్మి అత్తేన అసమేన్తం న గహేతబ్బం. పరో ఆచరియవాదన్తిఆదీసు ద్వీసు నయేసు పమాదలేఖవసేన తత్త తత్త ఆగతట్టకథావచనం ధేరవాదేహి సద్ధిం యోజేత్వా వేదితబ్బం.

అథ పనాయం ఆచరియవాదం. పరో సుత్తన్తి పరవాదినా “మూలబీజం నామ హలిద్ది సిగ్గివేరం వచా...పే.... బీజే బీజసజ్ఞో చిన్దతి వా ఛేదాపేతి వా భిన్దతి వా...పే.... ఆపత్తి పాచిత్తియస్సాతి (పాచి. ౯౧) తుమ్మాకం పారత్తా హలిద్దిగణ్ఠిం చిన్దన్తస్స పాచిత్తియ”న్తి వుత్తే సకవాదీ “యాని వా పనజ్ఞాని అత్తి మూలే సజ్జాయన్తీ”తిఆదిం దస్సేత్వా తస్స అట్టకథాసజ్ఞాతేన ఆచరియవాదేన పటిష్ఠిపతి. న హి గణ్ఠిమ్మి గణ్ఠి జాయతీతి. పరో సుత్తానులోమన్తి పరవాదినా “అనాపత్తి ఏవం అమ్మాకం ఆచరియానం ఉగ్గహోతి వచనస్సానులోమతో ‘అమ్మాకం పోరాణభిక్ఖూ ఏకపాసాదే గబ్బం థకేత్వా అనుపసమ్మన్నేన సయితం వట్టతీతి తథా కత్వా ఆగతా, తస్మా అమ్మాకం వట్టతీతి తుమ్మేసు ఏవ ఏకచ్ఛేసు వదన్తేసు తుమ్మాకం న కిణ్ఢో వత్తుం సక్కా”తి వుత్తే సకవాదీ “సుత్తం సుత్తానులోమణ్చ ఉగ్గహితకానంయేవ ఆచరియానం ఉగ్గహో పమాణ”న్తిఆదిఅట్టకథావచనం దస్సేత్వా పటిసేధేతి. పరో అత్తనోమతిన్తి “ద్వారం వివరిత్వా అనాపుచ్చా సయితేసు కే ముచ్చన్తీ”తి ఏత్థ పన ద్వేపి జనా ముచ్చన్తి యో చ యక్షగహితకో, యో చ బద్ధిత్వా నిపజ్జాపితోతి తుమ్మాకం ధేరవాదత్తా అజ్ఞో సబ్బేపి యథా తథా వా నిపన్నాదయోపి ముచ్చన్తీతి పటిసేధేతి.

అథ పనాయం అత్తనోమతిం. పరో సుత్తన్తి “ఆపత్తిం ఆపజ్జన్తి”తి పరవాదినా గుత్తే సకవాదీ “దివా కిలంతరూపో మహ్నో నిసిన్నో పాదే భూమితో అమోచేత్వావ నిద్ధావసేన నిపజ్జతి, తస్స అనాపత్తీ”తి ఆదిఅట్టకథావచనం (పారా. అట్ట. ౧.౭౭) దస్సేత్వా ఏకభగ్గేన నిపన్నాదయోపి ముచ్చన్తీతి పటిసేధేతి. అథాయం అత్తనోమతిం. పరో సుత్తానులోమన్తి “దోమనస్సం పాహం, దేవానమిన్ద, దువిధేన వదామి సేవితబ్బమ్మి అసేవితబ్బమ్మీతి ఆదివచనేహి (దీ. ని. ౨.౩౬౦) సంసన్దనతో సదారపోసే దోసో తుమ్మాకం నత్తి, తేన వుత్తం ‘పుత్తదారస్స సగ్గహో’”తి (ఖు. పా. ౨.౬; సు. ని. ౨౬౨) పరవాదినా వుత్తే కిఞ్చాపి సకవాదీ బహుస్సుతో న హోతి, అథ ఖో రాగసహితేనేవ అకుసలేన భవితబ్బన్తి పటిక్ఖిపతి. సేసేసుపి ఇమినా నయేన అజ్ఞాథాపి అనురూపతో యోజేతబ్బం. ఇదం సబ్బం ఉపతిస్సత్థేరాదయో ఆహు. ధమ్మసిరిత్థేరో పన “ఏత్థ పరోతి వుత్తో అజ్ఞానికాయీకో, సో పన అత్తనో సుత్తాదీనియేవ ఆహరతి. తాని సకవాదీ అత్తనో సుత్తాదిమ్హి ఓతారేత్వా సచే సమేతి గణ్ఠాతి, నో చే పటిక్ఖిపతీ”తి వదతి.

చతుబ్బిధవినయకథావణ్ణనా నిట్టితా.

పదభాజనీయవణ్ణనా

సిక్ఖాపదవిభజ్జే పన కిఞ్చాపి యో పనాతి అనవసేసపరియాదానపదం, తథాపి భిక్ఖూతి ఇమినా పరపదేన సమానాధికరణత్తా తదనురూపానేవస్స విభజ్జపదాని వుత్తాని. భిక్ఖునిబ్బచనపదాని తీణి కిఞ్చాపి సభిక్ఖుభావస్స, అభిక్ఖుభావస్స చాతి యస్స కస్సచి పబ్బజితస్స సాధారణాని, తథాపి “అసుద్ధో హోతి పుగ్గలో అజ్ఞాతరం పారాజికం ధమ్మం అజ్ఞాపన్నో, తఞ్చ సుద్ధదిట్టి సమానో అనోకాసం కారాపేత్వా చావనాధిప్పాయో వదేతి, ఆపత్తి సజ్ఞాదిసేసేన దుక్కటస్సా”తి ఏవమాదిసుత్తం నిబ్బచనత్థయుత్తోవ పుగ్గలో “ఆపత్తి సజ్ఞాదిసేసేన దుక్కటస్సా”తి (పారా. ౩౮౯) ఏత్థ వత్తు, న ఇతరో గిహిభూతోతి దస్సనత్థం వుత్తం. సబ్బస్సపి వినయపిటకస్స సాధారణం భిక్ఖులక్ఖణం వత్తుజ్ఞో భగవా ఆరభి. యో పన సుద్ధో ఏవ సమానో కేనచి కారణేన గిహిలిజ్జే రితో, సో అత్తనో సభిక్ఖుభావత్తా ఏవ వత్తు హోతి, అసుద్ధోపి భిక్ఖులిజ్జే రితత్తాతి అయమత్థో దస్సితో హోతి. అసుద్ధోపి జాతకేహి, పచ్చత్తికేహి వా రాజభయాదికారణేన వా కాసావేసు సఉస్సాహోవ అపనీతకాసావో వత్తు ఏవ పున కాసావగ్గహణేన ధేయ్యసంవాసకభావానుపగమనతో, భిక్ఖునిబ్బచనత్థే అనిక్ఖీత్తధురత్తాతి వుత్తం హోతి. యో పన లిజ్జత్థేనకో భిక్ఖునిబ్బచనత్థం సయశ్చ అజ్ఞాపగతో, సంవాసం థేనేన్తో, తఞ్చ సుద్ధదిట్టి సమానో అనోకాసం కారాపేత్వా చావనాధిప్పాయో వదేతి, ఆపత్తి సజ్ఞాదిసేసేన దుక్కటస్సాతి అయమ్మి అత్తో దస్సితో హోతి.

“సమజ్ఞాయ భిక్ఖు పటిజ్ఞాయ భిక్ఖూ”తి వచనద్వయం యథావుత్తశ్చ అత్థం ఉపబ్రూహేతి, అన్తరా ఉప్పన్నాయ నియతాయ మిచ్ఛాదిట్టియా ఉపచ్చిన్నకుసలమూలో కేవలాయ సమజ్ఞాయ, పటిజ్ఞాయ చ “భిక్ఖూ”తి వుచ్చతి, న పరమత్థతోతి ఇమం అతిరేకత్థం దీపేతి. కిం వుత్తం హోతి? “నాహం, భిక్ఖవే, అజ్ఞాం ఏకధమ్మమ్మి సమనుపస్సామి, యం ఏవం మహాసావజ్జం యథయిదం, భిక్ఖవే, మిచ్ఛాదిట్టి. మిచ్ఛాదిట్టిపరమాని, భిక్ఖవే, మహావజ్జానీ”తి ఆహచ్చభాసితం సగ్గీతిత్తయారుళ్లం సుత్తం, అట్టకథాయమ్మిస్స “మిచ్ఛాదిట్టిపరమా ఏతేసన్తి మిచ్ఛాదిట్టిపరమానీ”తి (అ. ని. ౧.౩౧౦) వుత్తం. పశ్చ ఆనన్తరియకమ్మాని మహాసావజ్జాని, మిచ్ఛాదిట్టి పన మహాసావజ్జతరాతి అధిప్పాయోతి. కస్మా? తేసజ్ఞో పరిచ్ఛేదో అత్తి, సబ్బబలవమ్మి కప్పటితికమేవ హోతి, నియతమిచ్ఛాదిట్టియా పన పరిచ్ఛేదో నత్తి, తాయ సమన్నాగతస్స భవతో వుట్టానం నత్తి, తస్మా “ఇమస్స భిక్ఖుకరణా కుసలా ధమ్మా సంవిజ్జన్తి”తి వా “సుద్ధోవాయ”న్తి వా న సక్కా వత్తుం.

“దిట్టివిపత్తిపచ్చయా ద్వే ఆపత్తియో ఆపజ్జతీ”తి వుత్తత్తా న సక్కా “అసుద్ధో”తి వా “అజ్ఞాతరం పారాజికం ధమ్మం అజ్ఞాపన్నో”తి వా వత్తుం. ఏస హి ఉభోపి పక్ఖే న భజతి, తేన వుత్తం “సమజ్ఞాయ, పటిజ్ఞాయ చ భిక్కు, న పరమత్తతో”తి.

కిమత్తం పనేవం మహాసావజ్ఞాయ నియతమిచ్ఛాదిట్టియా పారాజికం భగవా న పజ్ఞాపేసీతి? దుబ్బిజానత్తా. పకతియాపేసా దిట్టి నామ “సమ్మా”తి వా “మిచ్ఛా”తి వా దువిజ్ఞోయ్యా, పగేవ “నియతా”తి వా “అనియతా”తి వాతి. తత్త పారాజికాపత్తియా పజ్ఞాత్తాయ భిక్ఖూ అజ్ఞామజ్ఞాం అసమదిట్టికం పారాజికం మజ్ఞామానా ఉపోసథాదీని అకత్వా అచిరేనేవ సాసనం వినాసేయ్యం, సయశ్చ అపుజ్ఞం పసవేయ్యం సుద్ధేసుపి భిక్ఖూసు విప్పటిపత్తియా పటిపజ్జనేన. తస్మా ఉపాయకుసలతాయ పారాజికం అపజ్ఞాపేత్వా తస్స ఉక్ఖేపనీయకమ్మం, సమ్మావత్తశ్చ పజ్ఞాపేత్వా తం సజ్ఞేన అసమ్భోగం, అసంవాసశ్చ అకాసి. భగవా హి తస్స చే ఏసా దిట్టి అనియతా, సమ్మావత్తం పూరేత్వా ఓసారణం లభిత్వా పకతత్తో భవేయ్య. నియతా చే, అట్టానమేతం అనవకాసో, యం సో నియతమిచ్ఛాదిట్టికో సమ్మావత్తం పూరేత్వా ఓసారణం లభిత్వా పకతత్తో భవేయ్య. కేవలం “సమజ్ఞాయభిక్కు పటిజ్ఞాయభిక్కు”తి నామమత్తధారకో హుత్వా పరం మరణా అరిట్టో వియ సంసారఖాణుకోవ భవిస్సతీతి ఇమం నయం అద్దస.

అట్టసు ఉపసమ్మదాసు తిస్సోవేత్త వుత్తా, న ఇతరా పాటిపుగ్గలత్తా, భిక్ఖూనం అసంతకత్తా చ. తత్త హి ఓవాదపటిగ్గహణపజ్ఞాబ్యాకరణాపసమ్మదా ద్విన్నం ధేరానం ఏవ, సేసా తిస్సో భిక్ఖునీనం సంతకాతి ఇథ నాధిప్పేతా, తిస్సన్నమ్మి ఉపసమ్మదానం మజ్ఞే “భద్రో భిక్ఖూ”తిఆదీని చత్తారి పదాని వుత్తాని తిస్సన్నం సాధారణత్తా. ఏహిభిక్కుభావేన వా సరణగమనశాత్తిచతుత్థేన వా ఉపసమ్మన్నో హి భద్రో చ సారో చ సేక్ఖో చ అసేక్ఖో చ హోతి, ఉపసమ్మదవచనం పన నేసం సావకభావదీపనత్తం. ఇమే ఏవ హి ఆపత్తిం ఆపజ్జన్తి, న సమ్మాసమ్మద్ధా, పచ్చేకబుద్ధా చ.

అయం ఇమస్మిం అథే అధిప్పేతోతి ఏత్త చ ఆపత్తిం ఆపజ్జితుం భబ్బా శాత్తిచతుత్థేనేవ కమ్మేన ఉపసమ్మన్నా. న హి అజ్ఞో ఏహిభిక్కుసరణగమనఓవాదపటిగ్గహణపజ్ఞాబ్యాకరణాహి ఉపసమ్మన్నా ఆపత్తిం ఆపజ్జితుం భబ్బా, తేనేతే పటిక్ఖిపిత్వా “అయం ఇమస్మిం అథే అధిప్పేతో భిక్ఖూ”తి అన్తిమోవ వుత్తోతి కిర ధమ్మసిరిత్థేరో, తం అయుత్తం. “ద్వే పుగ్గలా అభబ్బా ఆపత్తిం ఆపజ్జితుం బుద్ధా చ పచ్చేకబుద్ధా చా”తి (పరి. 3౨౨) ఏత్తకమేవ వుత్తన్తి. అజ్ఞాథా ఏహిభిక్కుఆదయోపి వత్తబ్బా సియుం. కిశ్చా భియ్యో “ద్వే పుగ్గలా భబ్బా ఆపత్తిం ఆపజ్జితుం భిక్ఖూ చ భిక్కునియో చా”తి సామజ్ఞోన వుత్తత్తా చ, అపిచ ఆపత్తిభయట్టానదస్సనతో చ. కథం? ఆయస్మా సారిపుత్తో ఆవసథపిణ్ణం కుక్కుచ్చాయన్తో న పటిగ్గహేసి, చీవరవిప్పవాసభయా చ సబ్బం తిచీవరం గహేత్వా నదిం తరన్తో మనం వుత్తో అహోసి మహాకస్సపో. కిశ్చ సరణగమనూపసమ్మదాయ ఉపసమ్మన్నే ఆరబ్బ సద్ధివిహారికవత్తాదీని అసమ్మావత్తనానం నేసం దుక్కుటాని చ పజ్ఞాత్తాని దిస్సన్తి, తస్మా దుబ్బిచారితమేతం. **అయం ఇమస్మిం అథే అధిప్పేతో భిక్ఖూ**తి పటిక్ఖిత్తాయ సరణగమనూపసమ్మదాయ అనుజ్ఞాతప్పసగ్గభయాతి **ఉపతిస్సత్థేరో**, ఆపత్తియా భబ్బతం సద్ధాయ తస్మిమ్మి వుత్తే పుట్టే పటిక్ఖిత్తాపి సా పున ఏవం వదన్తేన అనుజ్ఞాతాతి భిక్ఖూనం మిచ్ఛాగాహో వా విమతి వా ఉప్పజ్జతి , తస్మా న వుత్తాతి వుత్తం హోతి, తం “భిక్కునీ నామ ఉభతోసజ్ఞే ఉపసమ్మన్నా”తి (పాచి. ౧౬౧) ఇమినా సమేతి. ఇదజ్ఞో సాకియాదీనం అనుజ్ఞాతఉపసమ్మదాయ అనుప్పబన్ధభయా వుత్తం.

అయం పనేత్త అవ్హాకం ఖన్తి - భిక్కు-పదనిద్దేసత్తా యత్తకాని తేన పదేన సగ్గహం గచ్చన్తి, యే చ వినయపిటకే తత్త తత్త సద్దిస్సన్తి సయం ఆపత్తాపజ్జనట్టేన వా దుట్టుల్లారోచనపటిచ్ఛాదనాదీసు పరేసం ఆపత్తికరణట్టేన వా, తే సబ్బేపి

దస్సేత్వా ఇదాని యదిదం తస్య భిక్షు-పదస్య విసేసనత్వం వుత్తం పరపదం “సిక్తాసాజీవసమాపన్నో”తి, తస్య వసేన ఇదం వుత్తం “అయం ఇమస్మిం అథే అధిప్పేతో భిక్షూ”తి. సో ఏవ హి కమ్మవాచానంతరమేవ సిక్తాసాజీవసమాపన్నో హోతి తతో పట్టాయ సఉద్దేససిక్తాపదానం ఉప్పత్తిదస్సనతో, తస్సేవ చ సిక్తాపచ్చక్ఖానం దిస్సతి, నేతరస్స. తస్సేవ చ సిక్తాపచ్చక్ఖానం సమ్భవతి “ఉల్లుమ్పుతు మం, భన్తే, సఙ్ఖో అనుకమ్పం ఉపాదాయా”తి (మహావ. ౭౧, ౧౨౬) వత్వా సమాదిన్నత్తా, తస్సేవ చ ఉపసమ్మన్నసమనంతరమేవ అకరణీయనిస్సయాచిక్ఖనదస్సనతో, వినయం పాతిమోక్ఖం ఉద్దేసం పచ్చక్ఖామీతిఆదిసిక్తాపచ్చక్ఖానలక్ఖణపారిపూరితో చాతి సిక్తాపచ్చక్ఖానం ఉపాదాయ సో ఏవ ఇధాధిప్పేతోతి వుత్తం హోతి.

యస్మా పసస్య సిక్తాపచ్చక్ఖానం సబ్బథా యుజ్జతి, తస్మా “సిక్తం పచ్చక్ఖాయ తం తం వత్తుం వీతిక్కమన్తస్స తతో తతో ఆపత్తితో అనాపత్తి, ఇతరస్స ఆపత్తి”తి వత్తుం యుజ్జతి, తస్మా “యత్త యత్త సావజ్జపఞ్ఞాత్తి, అనవజ్జపఞ్ఞాత్తి వా, అయం ఇమస్మిం అథే అధిప్పేతో భిక్షూతి వుచ్చతి, తత్త తత్త తదజ్ఞాచారత్తేనాయమేవ ఇత్తిచతుత్తేన ఉపసమ్మన్నో అధిప్పేతో నామా”తి వత్తుం యుజ్జతీతి వేదితబ్బం. ఏవం సన్తే యం వుత్తం “యాయ కాయచి ఉపసమ్మదాయ అయం ఇమస్మిం ‘మేఘునం ధమ్మం పటిసేవిత్వా పారాజికో హోతీ’తి అథే భిక్షూతి అధిప్పేతో”తి, తమ్పి న వత్తబ్బమేవ. కథం హోతి? విరోధదోసోపి పరిహతో హోతి. కథం? సచే ఇత్తిచతుత్తేన ఉపసమ్మన్నో ఏవ ఇధాధిప్పేతో “భిక్షూ”తి చ “ఉపసమ్మన్నో”తి చ, తేన న ఉపసమ్మన్నో అనుపసమ్మన్నో నామాతి కత్వా ఇత్తిచతుత్తకమ్మతో అజ్ఞాథా ఉపసమ్మన్నా నామ మహాకస్సపత్తేరాదయో ఇతరేసం అనుపసమ్మన్నట్టానే రత్వా సహసేయ్యపదసోధమ్మాపత్తిం జనేయ్యం, ఓమసనాదికాలే చ దుక్కటమేవ జనేయ్యన్తి ఏవమాదికో విరోధదోసో పరిహతో హోతీతి సబ్బం ఆచరియో వదతి. మజ్జరచ్ఛవి నామ సామో.

యస్మా తే అతిమహంతో జాతిమదో చిత్తం పరియుట్టాతి, తస్మా తుమ్హేహి మమ సాసనే ఏవం సిక్ఖితబ్బం . “సాతసహగతా పరమజ్ఞానసుఖసహగతా అసుభే చ ఆనాపాసే చా”తి గణిపదే వుత్తం. ఉద్ధుమాతకసఞ్ఞాతి ఉద్ధుమాతకనిమిత్తే పటిలద్ధపరమజ్ఞానసఞ్ఞా. రూపసఞ్ఞాతి పథవీకసిణాదిరూపావచరజ్ఞానసఞ్ఞా. సో తం బ్యాకాసి “అవిభూతా, భన్తే, ఉద్ధుమాతకసఞ్ఞా అవడ్డితబ్బత్తా అసుభానం, విభూతా, భన్తే, రూపసఞ్ఞా వడ్డితబ్బత్తా కసిణాన”న్తి. పఞ్చఉపసమ్మదక్కమో మహావగ్గా గమీతో. ఇత్తిచతుత్తేనాతి ఏత్త కిఞ్చాపి ఇత్తి సబ్బపరమం వుచ్చతి, తిస్సన్నం పన అనుస్సావనానం అత్థబ్బఞ్జనభేదాభావతో అత్థబ్బఞ్జనభిన్నా ఇత్తితాసం చతుత్థాతి కత్వా “ఇత్తిచతుత్త”న్తి వుచ్చతి. బ్బఞ్జనానురూపమేవ అత్థకథాయ “తీహి అనుస్సావనాహి ఏకాయ చ ఇత్తియా”తి వుత్తం, అత్థపవత్తిక్కమేన పదేన పన “ఏకాయ ఇత్తియా తీహి అనుస్సావనాహి”తి వత్తబ్బం. యస్మా పనేత్త “చత్తారిమాని, భిక్ఖవే, కమ్మాని (మహావ. ౩౮౪), ఛ ఇమాని, భిక్ఖవే, కమ్మాని అధమ్మకమ్మం వగ్గకమ్మ”న్తి (మహావ. ౩౮౭) వచనతో కుప్పకమ్మమ్పి కత్తచి “కమ్మ”న్తి వుచ్చతి తస్మా “అకుప్పేనా”తి వుత్తం.

యస్మా అకుప్పమ్పి ఏకచ్చం న రానారహం, యేన అప్పత్తో ఓసారణం “సోసారితో”తి చమ్మేయ్యక్ఖన్తకే (మహావ. ౩౯౫ ఆదయో) వుచ్చతి, తస్మా “రానారహేనా”తి వుత్తం. యది ఏవం “రానారహేనా”తి ఇదమేవ పదం వత్తబ్బం, న పుబ్బపదం ఇమినా అకుప్పసిద్ధితోతి చే? తం న, అట్టానారహేన అకుప్పేన ఉపసమ్మన్నో ఇమస్మిం అథే అనధిప్పేతోతి అనిట్టప్పసఙ్ఘతో. ద్వీహి పనేతేహి ఏకతో వుత్తేహి అయమత్తో పఞ్ఞాయతి “కేవలం తేన అకుప్పేన ఉపసమ్మన్నో అయమ్పి ఇమస్మిం అథే అధిప్పేతో ‘భిక్షూ’తి, రానారహేన చ ఉపసమ్మన్నో అయమ్పి ఇమస్మిం అథే అధిప్పేతో ‘భిక్షూ’తి, కుప్పేన ఉపసమ్మన్నో నాధిప్పేతో”తి. తేనాయమ్పి అత్తో సాధితో హోతి “యో పన, భిక్షు, జానం ఊనవీసతివస్సం పుగ్గలం ఉపసమ్మాదేయ్య, సో చ

పుగ్గలో అనుపసమ్మన్నో”తి (పాచి. ౪౦౩) వచనతో యావ న శాయతి, తావ సమశ్శాయభిక్తుపటిశ్శాయభిక్తుభావం ఉపగతోపి న పుట్టే దస్సితసమశ్శాయభిక్తుపటిశ్శాయభిక్తు వియ అశ్శోసం భిక్షానం ఉపసమ్మన్నట్టానే రత్వా ఓమసనపాచిత్తియాదివత్థు హోతి, కేవలం అనుపసమ్మన్నట్టానే రత్వా “అనుపసమ్మన్నో ఉపసమ్మన్నసశ్శో పదసో ధమ్మం వాచేతి, ఆపత్తి పాచిత్తియస్సా”తిఆది (పాచి. ౪౭) ఆపత్తివత్థుమేవ హుత్వా తిట్టతి. అకుప్పీన ఉపసమ్మన్నో పన పచ్చా పారాజికోపి జాతితో ఉపసమ్మన్నట్టానే తిట్టతీతి “పణ్ణకో, భిక్షవే, అనుపసమ్మన్నో న ఉపసమ్మాదేతట్టో, ఉపసమ్మన్నో నాసేతట్టో”తిఆదినా (మహావ. ౧౦౯) నయేన వుత్తేసు పన వజ్జనీయపుగ్గలేసు కోచి పుగ్గలో “ఉపసమ్మన్నో”తి వుచ్చతి, నోపి ఉపసమ్మన్నట్టానే తిట్టతి, కోచి తిట్టతీతి వేదితబ్బం.

ఏత్థ పన అత్తి కమ్మం అకుప్పం రానారహం, అత్తి రానారహం నాకుప్పం, అత్తి అకుప్పశ్శోవ న రానారహశ్శా, అత్తి నాకుప్పం న చ రానారహన్తి ఇదం చతుక్కుం వేదితబ్బం. తత్థ పరమం తావ వుత్తం, తతియచతుత్థాని పాకటాని. దుతియం పరియాయేన భిక్షునిసజ్జతో ఏకతోఉపసమ్మన్నాయ లిక్ఖపరివత్తే సతి లబ్బతి. తస్స హి పుగ్గలస్స పుట్టే సిక్ఖమానకాలే లద్ధం ఇత్తిచతుత్థఉపసమ్మదాకమ్మం కిశ్శాపి అకుప్పశ్శోవ రానారహశ్శా, పురిసలిక్ఖే పన పాతుభూతే “అనుజానామి, భిక్షవే, తంయేవ ఉపజ్ఞం తమేవ ఉపసమ్మద”న్తి (పారా. ౬౯) ఏత్థ అపరియాపన్నత్తా తస్స పుగ్గలస్స కేవలం సామణేరభావాపత్తితో కమ్మం దాని కుప్పం జాతన్తి వుచ్చతి. లిక్ఖపరివత్తేన చీవరస్స అధిట్టానవిజహానం వియ తస్స పుగ్గలస్స భిక్షునిసజ్జేన కతాయ ఉపసమ్మదాయ విజహానం హోతీతి వేదితబ్బం, అశ్శాధా సో పుగ్గలో ఉపసమ్మన్నో భిక్షాతి ఆపజ్జతి. అథ వా లిక్ఖపరివత్తే అసతిపితం ఏకతోఉపసమ్మదాకమ్మం కుప్పతి, యథారానే న తిట్టతి. తస్మా న తావ సా “భిక్షునీ”తి సజ్జం గచ్చతి. యస్మా అశ్శాతరం పారాజికం ధమ్మం ఆపజ్జిత్వాపి అనాపజ్జిత్వాపి ఉప్పబ్బజితుకామతాయ గిహిలిక్ఖం సాదియన్తియా పునపి ఉపసమ్మదా ఉభతోసజ్జే లబ్బతి, తస్మా తేన పరియాయేన “కుప్పతీతి కుప్ప”న్తి వుచ్చతి, యథావుత్తకమ్మదోసాభావతో పన “రానారహ”న్తి. భిక్షునీ పన గిహిలిక్ఖం సాదియన్తికాలే న పురిసలిక్ఖపాతుభావే సతి భిక్షాసు ఉపసమ్మదం లబ్బతీతి సాధకం కారణం న దిస్సతి, సిక్ఖం పచ్చక్ఖాయ ఉప్పబ్బజితా చే, లభతీతి ఏకే, తం పనాయుత్తం భిక్షునియా సిక్ఖాపచ్చక్ఖనాభావతోతి అవ్హాకం ఖన్తీతి ఆచరియో. “యథా ‘కత్తబ్బ’న్తి వుత్తం, తథా అకతే కుప్పతీతి కత్వా కరణం సత్తుసాసన”న్తి గణిపదే వుత్తం. యత్థ యత్థ “గణిపదే”తి వుచ్చతి, తత్థ తత్థ “ధమ్మసిరిత్థేరస్స గణిపదే”తి గహేతబ్బం.

సాజీవపదభాజనీయవణ్ణనా

“మహాబోధిసత్తా నియతా”తి వుత్తం అనుగణిపదే. యత్థ “అనుగణిపదే”తి, తత్థ “వజిరబుద్ధితేరస్సా”తి గహేతబ్బం. సావకబోధిపచ్చేకబోధిసమ్మాసమ్మోధీతి వా తీసు బోధీసు సమ్మాసమ్మోధియం సత్తా బోధిసత్తా మహాబోధిసత్తా నామ. పాతిమోక్ఖసీలబహుకత్తా, భిక్షుసీలత్తా, కిలేసపిదహానవసేన వత్తనతో, ఉత్తమేన భగవతా పశ్శాత్తత్తా చ అధికం, బుద్ధుప్పాదేయేవ పవత్తనతో ఉత్తమన్తి అశ్శాతరస్మిం గణిపదే. కిశ్శాపి పచ్చేకబుద్ధాపి ధమ్మతావసేన పాతిమోక్ఖసంవరసీలేన సమన్నాగతావ హోన్తి, తథాపి “బుద్ధుప్పాదేయేవ పవత్తతీ”తి నియమితం తేన పరియాయేనాతి. తేనాహ “న హి తం పశ్శాత్తిం ఉద్ధరిత్వా”తిఆది. పాతిమోక్ఖసంవరతోపి చ మగ్గఫలసమ్మయుత్తమేవ సీలం అధిసీలం, తం పన ఇథ అనధిప్పేతం. న హి తం పాతిమోక్ఖద్దేసేన సజ్గహితన్తి. సమన్తభద్రకం కారణవచనం సబ్బసిక్ఖాపదానం సాధారణలక్ష్ణణత్తా ఇమిస్సా అనుపశ్శాత్తియా అరియపుగ్గలా చ ఏకచ్చం ఆపత్తిం ఆపజ్జన్తీతి సాధితమేతం, తస్మా “న హి తం

సమాపన్నో మేధునం ధమ్మం పటిసేవతీ”తి అట్టకథావచనం అసమత్తం వియ దిస్సతీతి? నాసమత్తం, సమత్తమేవ యస్మిం యస్మిం సిక్ఖాపదే సాసా విచారణా, తస్స తస్సేవ వసేన అట్టకథాయ పవత్తితో. తథా హి కజ్జావితరణియం (కజ్జా: అట్ట. నిదానవణ్ణనా) ఉదకుట్టేపసీమాధికారే “తిమణ్ణలం పటిచ్చాదేత్వా అన్తరవాసకం అనుక్ఖిపిత్వా ఉత్తరన్నియా భిక్ఖునియా”తి వుత్తం భిక్ఖునివిభజ్జే ఆగతత్తా. ఏసేవ నయో అజ్ఞోపి ఏవయాపేసు. కిమత్తన్ని చే తం? పాళిక్కుమానువత్తనేన పాళిక్కుమదస్సనత్తం. తత్తిదం సమాసతో అధిప్పాయదీపనం – పదసోధమ్మసిక్ఖాపదస్స తికపరిచ్ఛేదే ఉపసమ్మన్నే ఉపసమ్మన్నసజ్ఞో, అనాపత్తి, అకటానుధమ్మసిక్ఖాపదవసేన ఉపసమ్మన్నే ఉక్ఖిత్తకే సియా ఆపత్తి, తథా సహసేయ్యసిక్ఖాపదేతి ఏవమాది. అత్తో పనేత్త పరతో ఆవి భవిస్సతి.

యం వుత్తం అట్టకథాయం “తతోపి చ మగ్గఫలచిత్తమేవ అధిచిత్తం, తం పన ఇథ అనధిప్పేత”న్ని చ, “తతోపి చ మగ్గఫలపజ్ఞావ అధిపజ్ఞా, సా పన ఇథ అనధిప్పేతా. న హి తంసమాపన్నో భిక్ఖు మేధునం ధమ్మం పటిసేవతీ”తి. “తత్త యాయం అధిసీలసిక్ఖా, అయం ఇమస్మిం అత్థే అధిప్పేతా సిక్ఖా”తి ఇమాయ పాళియా విరుజ్జతి. అయజ్ఞో పాళి అధిసీలసిక్ఖావ ఇథ అధిప్పేతా, న ఇతరాతి దీపేతి. అట్టకథావచనం తాసమ్మి తిణ్ణం లోకియానం అధిప్పేతతం దీపేతి. అయం పనేత్త అట్టకథాధిప్పాయో – తిస్సోపి లోకియా సిక్ఖా ఇమస్మిం పరమపారాజికే సమ్మవన్తి, కాలేనాపి అధిచిత్తపజ్ఞాలాభీ భిక్ఖు తథారూపం అసప్పాయం పచ్చయం పటిచ్చ తతో తతో అధిచిత్తతో, అధిపజ్ఞాతో చ ఆవత్తిత్వా సీలభేదం పాపుణేయ్యాతి రానమేతం విజ్జతి, న లోకుత్తరచిత్తపజ్ఞాలాభీ, అయం నయో ఇతరేసుపి సబ్బేసు అదిన్నాదానాదీసు సచిత్తకేసు లబ్బతి, అచిత్తకేసు పన ఇతరోపి. తథాపి కేవలం వినయపిటకస్స, పాతిమోక్ఖసీలస్స చ సజ్ఞాహకత్తా “సిక్ఖం అప్పచ్చక్ఖాయా”తి ఇమస్మిం ఉత్తరపదే పచ్చక్ఖానారహ అధిసీలసిక్ఖావ లోకియాతి దస్సనత్తం పాళియం “తత్త యాయం అధిసీలసిక్ఖా, అయం ఇమస్మిం అత్థే అధిప్పేతా సిక్ఖా”తి వుత్తన్ని వేదితబ్బం.

ఏత్త సిక్ఖాతి కాయవచీదుచ్చరితతో విరతీ చ చేతనా చ, అజ్ఞాత్ర చేతనాయేవ వేదితబ్బా. సిక్ఖాపదన్ని సఉద్దేససిక్ఖాపదం, ఏకచ్చం అనుద్దేససిక్ఖాపదఇచ్చ లబ్బతి. చిత్తస్స అధికరణం కత్వాతి తస్మిం సిక్ఖతీతి అధికరణత్థే భుమ్మన్ని దస్సనత్తం వుత్తం. యథాసిక్ఖాపదన్ని పచ్చవేక్షణవసేన వుత్తం. సీలపచ్చవేక్షణాపి హి సీలమేవ, తస్మా సుప్పటిచ్చన్నాదిచారిత్రేసు విరతివిప్పయుత్తచేతనం పవత్తేస్తోపి సిక్ఖం పరిపూరేస్తోత్వేవ సజ్ఞం గచ్చతి. “సమ్మజానముసావాదే పాచిత్తియ”న్ని (పాచి. ౨) వుత్తమరియాదం అవీతిక్కుమన్తో “తస్మిఇచ్చ సిక్ఖాపదే సిక్ఖతీ”తి వుచ్చతి. అజ్ఞాతరస్మిం పన గణీపదే వుత్తం “సిక్ఖాతి తం సిక్ఖాపదం సిక్ఖనభావేన పవత్తచిత్తుప్పాదో. సాజీవన్ని పజ్జాత్తి. తదత్తదస్సనత్తం పుట్టే మేధునసంవరస్సేతం అధివచన”న్ని. యస్మా సిక్ఖాయ గుణసమ్మతాయ పుజ్జాసమ్మతాయ తన్నియా అభావతో లోకస్స దుబ్బల్యావికమ్మం తత్త న సమ్మవతి. పత్తనీయా హి సా, తస్మా “యఇచ్చ సాజీవం సమాపన్నో, తత్త దుబ్బల్యం అనావికత్వా”తి వుత్తం. ఆణాయ హి దుబ్బల్యం సమ్మవతీతి ఆయస్మా ఉపతిస్సో.

సిక్ఖాపచ్చక్ఖానకథావణ్ణనా

ఏత్త యామీతి అముకస్మిం తిత్థాయతనే, ఘరాదిమ్మి వా. భావవికప్పాకారేనాతి “అహం అస్స”న్ని ఆగతత్తా యం యం భవితుకామో, తస్స తస్స భావస్స వికప్పాకారేన, భిక్ఖుభావతో అజ్ఞాభావవికప్పాకారేనాతి అధిప్పాయో.

౪౬. హస్తాతి వచసాయేవ. గిహిభావం పత్తయమానోతిఆదిపదేహి చిత్తనియమం దస్సేతి. ఏకేనేవ చిత్తేన సిక్ఖాపచ్చక్ఖానం హోతి, న తదభావేనాతి.

౨౧. బుద్ధం ధమ్మన్తిఆదిపదేహి ఖేత్తనియమం దస్సేతి. తత్త ఆదితో చుద్ధసహి పదేహి సభావపరిచ్ఛాగో, పచ్చిమేహి అట్ఠహి భావంతరాదానశ్చ దస్సితం హోతి. పచ్చక్ఖామి ధారేహితి ఏతేహి కాలనియమం దస్సేతి. వదతీతి ఇమినా పదేన పయోగనియమం దస్సేతి. విజ్ఞాపీతీతి ఇమినా విజానననియమం దస్సేతి. ఉమ్మత్తకో సిక్ఖం పచ్చక్ఖాతి, ఉమ్మత్తకస్స సన్నికే సిక్ఖం పచ్చక్ఖాతీతిఆదిహి పుగ్గలనియమం దస్సేతి. అరియకేన మిలక్ఖస్స సన్నికే సిక్ఖం పచ్చక్ఖాతీతిఆదిహి పన పుగ్గలాదినియమేపి సతి విజానననియమాసమ్భవం దస్సేతి. తత్త “యాయ మిలక్ఖభాసాయ కాలనియమో నత్తి, తాయపి భాసాయ కాలనియమత్థదీపనే సతి సిక్ఖాపచ్చక్ఖానం రుహతీతి నో మతీ”తి ఆచరియో. దవాయాతిఆదిహి ఖేత్తాదినియమే సతిపి చిత్తనియమాభావేన న రుహతీతి దస్సేతి. సావేతుకామో న సావేతీతి చిత్తనియమేపి సతి పయోగనియమాభావేన న రుహతీతి దస్సేతి. అవిజ్ఞాస్ససావేతి, విజ్ఞాస్స న సావేతీతి చిత్తఖేత్తకాలపయోగపుగ్గలవిజానననియమేపి సతి యం పుగ్గలం ఉద్దిస్స సావేతి, తస్సేవ సవనే న రుహతి, న అజ్ఞాస్సాతి దస్సనత్తం వుత్తం, తేన వుత్తం అట్ఠకథాయం “యది అయమేవ జానాతూతి ఏకం నియమేత్వా ఆరోచేతి, తజ్ఞో నో ఏవ జానాతి, పచ్చక్ఖాతా హోతి సిక్ఖా. అథ నో న జానాతి...పే... అప్పచ్చక్ఖాతా హోతి సిక్ఖా”తి. సబ్బనో వా పన న సావేతి, అప్పచ్చక్ఖా హోతి సిక్ఖాతి చిత్తాదినియమేనేవ సిక్ఖా పచ్చక్ఖాతా హోతి, న అజ్ఞాధాతి దస్సనత్తం వుత్తం. ఏత్తావతా “సిక్ఖా...పే... దుబ్బల్లం అనావికత్వా”తి పదస్స పదభాజనం తీహి ఆకారేహి దస్సితం హోతి. తత్త ద్వే అమిస్సా, పచ్చిమో ఏకో మిస్సోతి వేదితబ్బో. తేనేవ వచీభేదేనాతి తదత్థదీపనమత్తం వచనం సుత్వావ తేనేవ వచీభేదేన జానాపేతీతి అత్థో. చిత్తసమ్మయుత్తన్తి పచ్చక్ఖాతుకామతాచిత్తసమ్మయుత్తం. సమయజ్ఞా నామ తదధిప్పాయజాననమత్తేన హోతి.

౨౩. వణ్ణపట్టానం బుద్ధగుణదీపకం సుత్తం. ఉపాలిగహపతినా వుత్తా కిర ఉపాలిగాథా. పజ్ఞాణం సజ్ఞాణన్తి అత్థతో ఏకం, తస్మా బోధిపజ్ఞాణన్తి బోధిసజ్ఞాణం, బోధిబీజన్తి వుత్తం హోతి.

ద్విన్నమ్మి నియమేత్వాతి ఏత్త “ద్విసుపి జానంతేసు ఏవ పచ్చక్ఖామీతి అధిప్పాయేన వుత్తే తేసు ఏకో చే జానాతి, న పచ్చక్ఖాతా హోతి”తి అజ్ఞాతరస్మిమ్మి గణిపదే వుత్తం, తం అట్ఠకథాయ న సమేతి. “గిహి హోమీ”తి వా “గిహిష్ఠీ”తి వా వుత్తే కిశ్చాపి వత్తమానవచనం హోతి. “ధారేహి”తి అత్థాభావా చ “ధారేహి”తి వుత్తే చ పరస్సుపరి గచ్ఛతి, తస్మా న హోతి. సన్నిటికం ధమ్మన్తి సబ్బత్థ ధమ్మవచనం వుత్తం యం సన్ధాయ “సన్నిటిక”న్తి వదతి, తం పకాసేతుం. అజ్ఞాథా “విజితవిజయం పచ్చక్ఖామీ”తి వుత్తే చక్కవత్తిఆదిసుపి తప్పసజ్ఞతో బుద్ధసద్దోపి అవసానే వత్తబ్బో భవేయ్య. ఆచరియవేవచనేసు పన యో మం పబ్బాజేసీతిఆది ఉపజ్ఞం అగ్గహేత్వా, పరం వా ఉద్దిస్స పబ్బజితం సన్ధాయ వుత్తన్తి. ఓకల్లకోతి కపణాధివచనం. మోళిబద్ధోతి సిఖాబద్ధో, ఓముక్కుమకుటో వా. చేల్లకో అధేరో. చేటకో మజ్జిమో. మోళిగల్లో మహాసామణేరో. మనుస్సవిగ్గహనాగాదీనం నాగరూపాదీనం వా సన్నికే, భాసాజాననకిన్నరాదీనం వా. “దేవతా నామ మహాపజ్ఞా”తి కిర పారో. దవాయాతి సహసా. రవాభజ్ఞోనాతి ఖలితభజ్ఞోన. అక్ఖరసమయానజ్ఞో నాభిజ్ఞాతాయ వా కరణానం అవిసదతాయ వా హోతి రవాభజ్ఞం. అవిధేయ్యన్ద్రియతాయ “పోత్తకరూపసదిసస్సా”తి వుత్తం, గరుమేధస్స మద్దపజ్ఞాస్స. కిత్తావతా పన గరుమేధో హోతీతి చే? సమయే అకోవిదతాయ.

సిక్ఖాపచ్చక్ఖానకథావణ్ణనా నిట్ఠితా.

మూలపజ్ఞాత్రికథావణ్ణనా

౨౦. “పటిసేవతినామా”తి పదం మాతెకాయం నత్తి, తస్మా “పటిసేవేయ్యాతి ఏత్తా”తిఆదిమాహ. “ఏసో మేధునధమ్మో నామా”తి సబ్బపాళిపోత్థకేసు, అట్టకథాయం “ఏసో వుచ్చతి మేధునధమ్మో నామా”తి ఉద్ధటా. ఇత్థియా నిమిత్తేన అత్తనో నిమిత్తన్తి దువిజ్ఞోయ్యమేతం దస్సితం. అత్తనో నిమిత్తేన ఇత్థియా నిమిత్తం సువిజ్ఞోయ్యత్తా న దస్సితం. చత్తారి తానాని ముఞ్చేత్వాతి ఏత్త అబ్బంతరతలం ఛుపంతయేవ సన్ధాయ వుత్తం, అచ్చుపంతం నీహరంతస్స అనాపత్తి. మజ్జన్తి అగ్గప్పదేసం. ఉపరిభాగమజ్జన్తి ఉపరిభాగస్స అగ్గప్పదేసం. నట్టకాయప్పసాదన్తి ఏత్త ఉపహతిన్ద్రియస్స ఆపత్తిసమ్మవతో ఇధాపి ఆపత్తితి చే? నేతి దస్సనత్థం “మతచమ్మం వా”తిఆది వుత్తం. మతచమ్మమ్మో అనుపాదిన్నం, ఉపాదిన్నే ఏవ పారాజికాపత్తి. అపిధాయ అప్పటిచ్చాదేత్వా. యథా దంతా న దిస్సన్తి, తథా పిధాయేవ నిసీదితబ్బన్తి అధిప్పాయో.

గోనసోతి గోణపిట్ఠికో మణ్ణలసప్పో, యస్స పిట్ఠే లోహితకాని మణ్ణలాని దిస్సన్తి. కలలపరిచయవారిచారమచ్చగ్గహణేన కిఞ్చాపి సముద్దే మహాముఖా హత్తిసరీరమ్మి ఏకప్పహారేన గిలితుం సమత్థా తతో మహంతరా చ గహితా హోన్తి, తేసం ముఖాదీసు మేధునధమ్మో న సమ్మవతీతి తత్త రానపరిచ్ఛేదో నత్తితి ఏకే, విచారేత్వా గహేతబ్బం. ఏతమేవ హీతి అనంతరం సన్ధాయ. సద్ధిం యోజనాయ అక్ఖరయోజనాయ. “పజ్ఞాత్తం పన సిక్ఖాపదం సబ్బేహిపి లజ్జేపుగ్గలేహి సమం సిక్ఖితబ్బభావతో సమసిక్ఖతా నామాతి వుత్తత్తా సబ్బసిక్ఖాపదం సబ్బభిక్ఖాహి సిక్ఖితబ్బం. న హి కస్సచి ఊనమధికం వా అత్థీ”తి తస్స గణిపదే వుత్తం. పరివారే పన -

“న ఉక్కిత్తకో న చ పన పారివాసికో,
న సఙ్ఖభిన్నో న చ పన పక్ఖసఙ్కన్తో;
సమానసంవాసకభూమియా రితో,

కథం ను సిక్ఖాయ అసాధారణో సియా”తి. (పరి. ౪౭౯) -

వుత్తం. తదట్టకథాయ చ “అయం పజ్ఞా నహపితపుబ్బకం సన్ధాయ వుత్తా. అయజ్ఞో ఖురభణ్ణం పరిహరితుం న లభతి, అజ్ఞో లభన్తి. తస్మా సిక్ఖాయ అసాధారణో”తి వుత్తం. తం సబ్బం యథా సంసన్దతి సమేతి, తథా వేదితబ్బం . భిక్ఖునీనయేవ సాధారణాని సిక్ఖాపదానిపి భిక్ఖు సిక్ఖతి, ఏవమజ్ఞోపి అన్వాపితపుబ్బకో భిక్ఖు తం సిక్ఖాపదం సిక్ఖతి ఏవ తదత్థకోసల్లత్తన్తి కత్వా సబ్బమ్మి సిక్ఖాపదం సమసిక్ఖతా నామాతి. యం తం వుత్తన్తి సమ్మన్దో. “తిసోస్స ఇత్థియో”తిఆదివిభజ్ఞోతంనియామకోతిలక్ఖణత్తా వత్తునియమనత్తం వుత్తం. తేన అమనుస్సిత్తిప్పసజ్ఞేన కతే సువణ్ణరజతాదిమయే పటిక్ఖిపతి. ఇతో పట్టాయ యే చ “తయో అత్థవసే పటిచ్చ విభజ్ఞో పవత్తతీ”తి పుట్టే వుత్తా, తే యథాసమ్మవం యోజేత్వా వేదితబ్బా.

పరమచతుక్కుకథావణ్ణనా

౨౧. ఆపత్తి పారాజికా అస్స హోతీతి ఏత్థ యస్మా సా అకుసలా ఆపత్తి తస్స భిక్ఖునో సీలసమ్మవం అభిభవతి, రాగాభిభవే తస్మిం పారాజికాతి లద్ధనామా పుబ్బభాగే ఆపన్నా దుక్కుటథుల్లచ్చయాదయో ఆపత్తియో అభిభవిత్యా వినాసేత్వా సయమేవేకా అస్స. వత్తునా సభాగాహి వా అసభాగాహి వా అజ్ఞాహి పారాజికత్తేన సమానజాతికాహి ఆపత్తిహి

సయం నాభిభవీయతీతి ఏకే. తం తం పుట్టే విచారితమేవ. యదా పన చతస్సోపి పారాజికాపత్తియో ఏకతో హోన్తి, తదా తా తస్య భిక్షునో భిక్షుభావం అభిభవన్తి, అభిక్షం కరోన్తి, అనుపసమ్పన్నం కరోన్తి, సమజ్ఞాయపి భిక్షు న హోతి. ఓమసవాదపాచిత్తియం న జనేతీతి ఏకే. దుతియేన అత్థవికప్పేన పారాజికస్స ధమ్మస్స పత్తి సమ్మత్తి ఆపత్తితి అత్థో సగ్గహితో హోతీతి కత్వా ఆపత్తిసమ్మత్తివాదీనం సగ్గహితో హోతి, యుజ్జతి చేసా పరసాపేక్షా. సాపత్తికో నామ సో భిక్షు హోతి, అజ్ఞాథా తస్య ఖణభజ్ఞేన అనాపత్తికో భవేయ్య, న చ హోతీతి. కదా పన హోతీతి? యదా కాలం కరోతి, యదా చ సిక్ఖం పచ్చక్ఖాయ సామణేరాదిభూమియం తిట్ఠతి. యది ఏవం సిక్ఖాయ పచ్చక్ఖాతాయ పారాజికాపత్తి పచ్చక్ఖాతా హోతి సిక్ఖా చాలి ఉభయం తస్య ఏకతో అత్తి, సజ్ఞాదిసేసాదిఆపత్తి సిక్ఖాపచ్చక్ఖానేన కిం న పచ్చక్ఖాతా, పున ఉపసమ్పన్నేన దేసాపేతబ్బా. సిక్ఖాపచ్చక్ఖానం ఆపత్తివృత్తానం జాతం, అభిక్షు ఆపత్తితో వృత్తాతి, గహట్టో వృత్తాతి, సామణేరో వృత్తాతి, తతో వినయవిరోధా న వృత్తాతి. హాఞ్చి పన వృత్తాతి గహట్టో, సామణేరో వా సీలసమ్పన్నోవ ఝానలాభీ అస్స, సోతాపత్తిఫలస్స వా అరహత్తఫలస్స వా లాభీ అస్స, పారాజికాపత్తియా సాపత్తికో అరహా అస్స. ఉక్ఖిత్తికో ఉప్పబ్బజితో వా పరివాసారహో మానత్తారహో ఉప్పబ్బజితో వా సీలసమ్పన్నో ఝానలాభీ అస్స, సోతాపత్తిఫలస్స, అరహత్తఫలస్స వా లాభీ అస్స, సాపత్తికో సన్తరాయీకో అరహా అస్స, సో పున ఉపసమ్పన్నో పరివాసం, మానత్తం వా దత్వా అబ్బేతబ్బో ఉక్ఖిత్తికో ఓసారేతబ్బోతి సమానో అయం ఉపలబ్బోతి.

అయం పనేత్థ వినిచ్చయో - పారాజికం ధమ్మం ఆపన్నో యావ భిక్షుభావం పటిజానాతి సాదియతి సంవాసం, సన్తరాయీకత్తా ఉపోసథదివసాదీసు గహట్టస్స వియ సయమేవ సీలం సమాదియన్తస్సపి న సీలసమాదానం రుహతి, పగేవ ఝానాదీని. సో చే భిక్షుభావం న సాదియతి న పటిజానాతి సంవాసం న సాదియతి, కేవలం భిక్షానం ఆవికత్వా రాజవేరిచోరాదిభయేన కాసావం న పరిచ్చజతి, అనుపసమ్పన్నోవ హోతి సహసేయ్యాదిం జనేతి, సీలస్స చ ఝానాదీనఞ్చ భాగీ హోతి. వుత్తర్హోతం భగవతా -

“ఆపన్నేన విసుద్ధాపేక్షేన సన్తి ఆపత్తి ఆవికాతబ్బా, ఆవికతా హిస్స ఫాసు హోతి, పరమస్స ఝానస్స అధిగమాయా”తిఆది (మహావ. ౧౩౪-౧౩౮).

తత్థ సన్తి ఆపత్తితి సావసేసానవసేసప్పభేదా సబ్బాపి ఆపత్తి ఆపన్నా అధిప్పేతా. ఏవం సన్తేపి పగేవ గహట్టాదిభూమియం రితో ఝానాదీనం భాగీ అస్స సుద్ధన్తే రితత్తా, యో పన ఉక్ఖిత్తికో అనోసారిలో, గరుధమ్మం వా ఆపజ్జిత్వా అవుట్టితో సిక్ఖం పచ్చక్ఖాయ గహట్టాదిభూమియం రితో, న సో ఝానాదీనం భాగీయేవ భవతి న సుద్ధన్తే రితత్తా, సకరణీయత్తా చ, తేనేవ భగవతా “సో పున ఉపసమ్పన్నో ఓసారేతబ్బో”తి వుత్తం, తస్మా తస్య పుగ్గలస్స తే భిక్షుకాలే ఆపన్నా అన్తరాయీకా ధమ్మా విప్పటిసారం జనయిత్వా అవిప్పటిసారమూలకానం పామోజ్ఞాదీనం సమ్భవం నివారేన్తి, నో సకాసావేసుయేవ. నో చే నివారేన్తి, సమ్భవతి. గరుకం ఆపజ్జిత్వా భిక్షానం ఆవికత్వా చే ఉప్పబ్బజితో, పకతత్తో హుత్వా ఉప్పబ్బజితోతి కత్వా ఝానాదీనం భాగీ అస్స “ఆవికతా హిస్స ఫాసు హోతి”తి వుత్తత్తా. పగేవ భిక్షుకాలే, న త్వేవ ఉక్ఖిత్తికో సకరణీయత్తాతి ఏకే. తదనువత్తనకో పన తం లద్ధిం పహాయ భాగీ అస్స. న, భిక్షవే, సగహట్టాయ పరిసాయ (మహావ. ౧౩౪) సిక్ఖాపచ్చక్ఖాతకస్స అన్తిమవత్తుం అజ్ఞాపన్నకస్స నిసిన్నపరిసాయాతి (మహావ. ౧౩౩) ఏత్థ గహట్టో నామ పకతియా గిహిలిజ్ఞే రితో. సిక్ఖం పచ్చక్ఖాయ భిక్షులిజ్ఞే రితో సిక్ఖాపచ్చక్ఖాతకో. సో సకాసావేసు సాపేక్షత్తా సామణేరభావం పత్తయమానో తేనేవ లిజ్ఞేన తీహి సరణగమనేహి సామణేరో హోతి. అన్తిమవత్తుం అజ్ఞాపన్నో సంవాసం సాదియన్తోపి పచ్చా

పుట్టే వుత్తక్కమేన అసాదియిత్వా సామణేరభావం పత్తయమానో సిక్తాపచ్చక్వాతకో వియ తీహి సరణగమనేహి సామణేరో హోతి, న పున కాసావం పటిగ్గాహాపేతబ్బో భిక్షూహి పరమం దిన్నలిజ్జేయేవ రితత్తా. యో పన పారాజికో చోదియమానో పరాజిత్వా “హన్త, భన్త, సామణేరో భవామి, సరణాని దేధా”తి వదతి, “సాధు గణ్ఠాహి”తి న వత్తబ్బో, గిహిలిజ్జే రపేత్వా పున కాసాయాని పటిగ్గాహాపేత్వా పబ్బాజేతబ్బో. “ఇదం పన సబ్బం అత్తనో మతియా వుత్తత్తా విచారేత్వా గహేతబ్బ”న్తి ఆచరియో వదతి. పవేసనం నామ అజ్ఞజాతం పవేసేన్తస్స అజ్ఞజాతేన సమ్మసనం. పవిట్టం నామ యావ మూలా పవేసేన్తస్స విప్పకతకాలే వాయామకాలో. సుక్కవిస్సట్టిసమయే అజ్ఞజాతం రితం నామ. ఉద్ధరణం నామ నీహరణకాలో. గణ్ఠిపదే పన “వాయామతో ఓరమిత్వా రానం రితం నామా”తి వుత్తం, తం అసజ్జరతో దస్సనత్థం వుత్తం. పవేసనపవిట్టఉద్ధరణకాలేసువి సుక్కవిస్సట్టి హోతియేవ.

పరమచతుక్కకథావణ్ణనా నిట్టితా.

ఏకూనసత్తతిద్విసతచతుక్కకథావణ్ణనా

౨౯-౬౦. “మతం యేభుయ్యేన అక్ఖాయిత”న్తి వచనతో అమతం యేభుయ్యేన ఖాయితమ్మి పారాజికవత్తుమేవాతి దస్సేతి. సబ్బసో ఖాయితం, ఉప్పాటితం వా ధుల్లచ్చయవత్తుమేవాతి దస్సేతి, తథా “యేభుయ్యేన ఖాయిత”న్తి వచనతో మతం సబ్బఖాయితం, ఉప్పాటితం వా దుక్కటవత్తుతి దస్సేతి. న చ సావసేసం పజ్జాపేన్తి. కిం కారణా? ఇదఞ్ఞో సిక్తాపదం లోకవజ్జం, న పణ్ణత్తివజ్జం. తత్త సిక్తాపదన్తి పారాజికం అధిప్పేతం. తత్త ధుల్లచ్చయమ్మి హి లోకవజ్జం, న పణ్ణత్తివజ్జం. అథ వా ఉభయమ్మి అనవసేసం పజ్జాత్తం. పారాజికభేత్తే హి హేట్టిమకోటిం పాపేత్వా రపితే తతో పరం ధుల్లచ్చయన్తి పజ్జాత్తమేవ హోతి. తత్త ధుల్లచ్చయభేత్తమ్మి పారాజికభేత్తం వియ హేట్టిమపరిచ్ఛేదేన వుత్తన్తి వేదితబ్బం. ఉపడ్డక్ఖాయితే ధుల్లచ్చయన్తి యత్త నిమిత్తం ఖాయితం, తం దుక్కటవత్తుతి వేదితబ్బం. ఏత్థాహ - పణ్ణత్తివజ్జం కిం సావసేసమేవ భగవా పజ్జాపేతీతి? న. ఏకంసతో పన యథాసమ్మవం తత్త తత్త పకాసయిస్సామ, కిమత్తం పన భగవా ఉపడ్డక్ఖాయితే పారాజికం న పజ్జాపేసీతి అయం తావ అపుచ్చా బుద్ధవిసయత్తా వినయపజ్జాత్తియా. ఇదం పనేత్త కారణపతిరూపకం “ఉపడ్డభావస్స దుబ్బినిచ్చయత్తా”తి. యేభుయ్యేన ఖాయితం నామ వచ్చమగ్గపస్సావమగ్గముఖానం చతుాసు కోట్టాసేసు ద్వే కోట్టాసే అతిక్కమ్మ యావ తతియకోట్టాసపరియోసానా ఖాదితం, తతియకోట్టాసం అతిక్కమ్మ యావ చతుత్తకోట్టాసపరియోసానా దుక్కటవత్తు.

యదిపి నిమిత్తం సబ్బసో ఖాయితన్తి “జీవమానకసరీరంయేవ సన్ధాయ వుత్త”న్తి వదన్తి, తం వీమంసిత్వా గహేతబ్బం. అల్లసరీరేతి అభినవే, అకుఢితే వా మనుస్సానం జీవమానసరీరే అక్ఖినాసాదీసు ధుల్లచ్చయమేవ. తిరచ్ఛానగతానం హత్తిఅస్సాదీనం నాసాయ వత్తికోసే చ ధుల్లచ్చయన్తి “అమగ్గేన అమగ్గం పవేసేతి, ఆపత్తి ధుల్లచ్చయస్సా”తి ఇమాయ పాళియా అత్తవిసేసేనేత్త వుత్తం. ఉపకచ్చకాదీసు దుక్కటం, సబ్బేసమ్మి తిరచ్ఛానగతానం అక్ఖికణ్ణవణేసు దుక్కటం, అవసేససరీరేపి దుక్కటమేవాతి ఇదం వినీతవత్తుస్మిం “ఏహి, భన్త, మేధునం ధమ్మం పటిసేవా”తి . “అలం భగిని నేతం కప్పతి”తి (పారా. ౭౯) ఇమినా తావ మేధునరాగాభావో దస్సితో హోతి. “ఏహి, భన్త, ఊరున్తరికాయ ఘట్టేహి...పే.... సో భిక్షు తథా అకాసీ”తి ఇమినా తావ మోచనస్సాదో దస్సితో హోతి, తేనేవాహ భగవా “ఆపత్తి సజ్ఞాదిసేసస్సా”తి. “యో పన మేధునరాగేన ఊరున్తరికాయ ఘట్టేతి, తస్స దుక్కట”న్తి సిద్ధన్తి కత్వా వుత్తం.

మనుస్సానం అక్షికణ్ణవణాది ధుల్లచ్చయవత్తు, తిరచ్చానగతానం దుక్కటవత్తాతి ఏత్త దువిణ్ణోయ్యా పాళిలెసో, తస్మా “న చ, భిక్షవే, రత్తచిత్తేన అజ్ఞజాతం ఛుపితబ్బం, యో ఛుపేయ్య, ఆపత్తి ధుల్లచ్చయస్సా”తి వచనతో రత్తచిత్తేన అక్షికణ్ణవణం ఛుపన్తస్స దుక్కటన్తి సిద్ధన్తి అయం చమ్మక్ఖన్ఠకే పాళిలెసోతి వేదితబ్బో. “జీవమానకపురిసస్సాతి జీవమానకసద్దో మతే వత్తబ్బమేవ నత్థీతి ఇాపనత్థం వుత్తో”తి వదన్తి. మహాఅట్టకథాయం పనాతి ఇదం కిఞ్చాపి “కత్వా మహాఅట్టకథం సరీర”న్తి వుత్తం, అథ ఖో సేసఅట్టకథాసు “మేధునరాగేన ముఖేనా”తి వచనాభావతో తత్థేవ భావతో తం వచనం పాళివచనేన సంసన్దిత్వా దస్సనత్థం వుత్తం. అనుగణ్ఠిపదే పన “తం సబ్బమ్మీతి మహాఅట్టకథాయమేవ మేధునరాగేన ఇత్థియా నిమిత్తం అప్పవేసేన్తో ఛుపతి, ధుల్లచ్చయ”న్తి చ వుత్తం. “మేధునరాగేన ముఖేనా”తిపి కత్తచి, పాళియం అవిసేసేన “న చ, భిక్షవే, రత్తచిత్తేన అజ్ఞజాతం ఛుపితబ్బం”న్తి వుత్తం, తస్మా “తం సబ్బ”న్తి వుత్తం. పురిమం పసంసన్తితి తిరచ్చానగతి...పే.... వుత్తనయేనేవ ధుల్లచ్చయం, కాయసంసగ్గరాగేన దుక్కటన్తిఆదిఅట్టకథావచనేహి సంసన్దనతో. “తం సబ్బమ్మి...పే.... పురిమం పసంసన్తి”తి ఇదం సగ్గీతితో పచ్చా సీహాళదీపకేహి ఆచరియేహి పాళియా, అట్టకథాయఞ్చ వుత్తవచనం సంసన్దిత్వా వుత్తవినిచ్చయోతి వుత్తం. ఏత్త ఇతరథా హితి పకతిముఖేన. కస్మా దుక్కటన్తి చే? “అజ్ఞలిబీజాదీని పవేసేన్తస్స దుక్కట”న్తి వుత్తత్తా యుత్తం. తిరచ్చానగతిత్థియా పస్సావమగ్గన్తి ఏత్త మహాఅట్టకథాయమ్మి పుట్టే “నిమిత్త”న్తి వత్తా ఏత్త “పస్సావమగ్గ”న్తి వుత్తత్తా అవసేసనిమిత్తే దుక్కటన్తి యుత్తం వియ దిస్సతి. వుత్తనయేనేవాతి మేధునరాగేన. ధుల్లచ్చయన్తి చ ఖన్ఠకే పస్సావనిమిత్తవసేనేవాగతత్తా ఉపపరిక్షిత్వా గహేతబ్బం.

ఏకూనసత్తతిద్విసతచతుక్కుకథావణ్ణనా నిట్టితా.

సన్ధతచతుక్కుభేదకకథావణ్ణనా

౬౧-౨. ఇత్థినిమిత్తం ఖాణుం కత్వాతి ఇత్థినిమిత్తస్స అన్తో ఖాణుం పవేసేత్వా సమతలం వా కత్వా అతిరిత్తం వా ఖాణుం ఘట్టేన్తస్స దుక్కటం పవేసాభావా. ఈసకం అన్తో పవేసేత్వా రితం ఖాణుమేవ చే అజ్ఞజాతేన ఛుపతి, పారాజికం. “ఉప్పలగన్ధా ఉప్పలభావా”తిపి దీపవాసిసో పరన్తి కిర. సుత్తం భిక్షుమ్మీతి సేవనచిత్తం ఉపట్టితేతి (పారా. ౫౭) ఏత్త వియ. “సుత్తభిక్షుమ్మీ”తి చ పరన్తి, తం ఉజ్జకమేవ.

సన్ధతచతుక్కుభేదకకథావణ్ణనా నిట్టితా.

పదభాజనీయవణ్ణనా నిట్టితా.

పక్షిణ్ణకకథావణ్ణనా

పక్షిణ్ణకే యాని సిక్ఖాపదాని “కిరియానీ”తి వుచ్చన్తి, తేసం వసేన కాయో, వాచా చ సహ విజ్ఞాత్తియా వేదితబ్బా. అకిరియానం వసేన వినా విజ్ఞాత్తియా వేదితబ్బా, చిత్తం పనేత్త అప్పమాణం భూతారోచనసముత్థానస్స కిరియత్తా, అచిత్తకత్తా చ. తత్త కిరియా ఆపత్తియా అనన్తరచిత్తసముత్థానా వేదితబ్బా. అవిజ్ఞాత్తిజనకమ్మి ఏకచ్చం బాహుల్లనయేన “కిరియ”న్తి వుచ్చతి, యథయిదం పరమపారాజికం విజ్ఞాత్తియా అభావేపి “సో చే సాదియతి, ఆపత్తి పారాజికస్సా”తి హి వుత్తం “న సాదియతి అనాపత్తి”తి చ. విజ్ఞాత్తిసజ్ఞాతాపి కిరియా వినా సేవనచిత్తేన న హోతి చిత్తజత్తా, వికారరూపత్తా, చిత్తానుపరివత్తికత్తా చ. తస్మా కిరియాసజ్ఞాతమిదం విజ్ఞాత్తిరూపం ఇతరం చిత్తజరూపం వియ జనకచిత్తేన వినా న తిట్టతి,

ఇతరం సద్దాయతనం తిట్టతి, తస్మా కిరియాయ సతి ఏకస్తతో తజ్జనకం సేవనచిత్తం అర్థియేవతి కత్వా న సాదియతి అనాపత్తితి న యుజ్జతి. యస్మా విజ్ఞాత్తిజనకమ్పి సమానం సేవనచిత్తం న సబ్బకాలం విజ్ఞాత్తిం జనేతి, తస్మా వినాపి విజ్ఞాత్తియా సయం ఉప్పజ్జతీతి కత్వా “సాదియతి, ఆపత్తి పారాజికస్సా”తి వుత్తం. నుప్పజ్జతి చే, న సాదియతి నామ, తస్స అనాపత్తి, తేనేవ భగవా “కించితో త్వం భిక్షూ”తి చిత్తేనేవ ఆపత్తిం పరిచ్ఛిన్నతి, న కిరియాయాతి వేదితబ్బం. ఏత్తావతా ధ ఆపత్తిసముట్థానాని, తాని ఏవ ఆపత్తికరా ధమ్మా నామాతి చ, చత్తూహాకారేహి ఆపత్తిం ఆపజ్జతి కాయేన వాచాయ కాయవాచాహి కమ్మవాచాయ ఆపజ్జతీతి చ ఏతాని సుత్తపదాని అవిరోధితాని హోన్తి, అజ్ఞాథా విరోధితాని. కథం? యజ్ఞో ఆపత్తిం కమ్మవాచాయ ఆపజ్జతి, న తత్త కాయాదయోతి ఆపన్నం, తతో కమ్మవాచాయ సద్ధిం ఆపత్తికరా ధమ్మా సత్తాతి ఆపజ్జతి, అథ తత్తాపి కాయాదయో ఏకతో వా నానాతో వా లబ్బన్తి. “చత్తూహి ఆకారేహి”తి న యుజ్జతి, “తీహాకారేహి ఆపత్తిం ఆపజ్జతీ”తి వత్తబ్బం సియాతి ఏవం విరోధితాని హోన్తి. కథం అవిరోధితానీతి? సవిజ్ఞాత్తికావిజ్ఞాత్తికభేదభిన్నత్తా కాయాదీనం. యా కిరియా ఆపత్తి, తం ఏకచ్ఛం కాయేన సవిజ్ఞాత్తికేన ఆపజ్జతి, ఏకచ్ఛం సవిజ్ఞాత్తియా వాచాయ, ఏకచ్ఛం సవిజ్ఞాత్తికాహి కాయవాచాహి ఆపజ్జతి. యా పన అకిరియా ఆపత్తి, తం ఏకచ్ఛం కమ్మవాచాయ ఆపజ్జతి, తస్మా ఖో అవసిట్టాహి అవిజ్ఞాత్తికాహి కాయవాచాహియేవ, న వినా “నో చే కాయేన వాచాయ పటినిస్సజ్జతి, కమ్మవాచాపరియోసానే ఆపత్తి సజ్ఞాదీసేసస్సా”తి (పారా. 404, 420) వచనతో. అవిసేసేన వా ఏకచ్ఛం ఆపత్తిం కాయేన ఆపజ్జతి, ఏకచ్ఛం వాచాయ, ఏకచ్ఛం కాయవాచాహి. యం పనేత్థ కాయవాచాహి, తం ఏకచ్ఛం కేవలాహి కాయవాచాహి ఆపజ్జతి, ఏకచ్ఛం కమ్మవాచాయ ఆపజ్జతీతి అయమత్థో వేదితబ్బోతి ఏవం అవిరోధితాని హోన్తి.

తత్తాయం సమాసతో అత్థవిభావనా - కాయేన ఆపజ్జతీతి కాయేన సవిజ్ఞాత్తికేన అకత్తబ్బం కత్వా ఏకచ్ఛం ఆపజ్జతి, అవిజ్ఞాత్తికేన కత్తబ్బం అకత్వా ఆపజ్జతి, తదుభయమ్పి కాయకమ్మం నామ. అకతమ్పి హి లోకే “కత”న్తి వుచ్చతి “ఇదం దుక్కుటం మయా, యం మయా పుజ్జం న కత”న్తి ఏవమాదీసు, సాసనే చ “ఇదం తే, ఆవుసో ఆనన్ద, దుక్కుటం, యం త్వం భగవన్తం న పుచ్చీ”తిఆదీసు (చూళవ. 443), ఏవమిధ వినయపరియాయే కాయేన అకరణీయమ్పి “కాయకమ్మ”న్తి వుచ్చతి, అయమేవ నయో వాచాయ ఆపజ్జతీతిఆదీసు. తత్త సముట్థానగ్గహణం కత్తబ్బతో వా అకత్తబ్బతో వా కాయాదిభేదాపేక్షమేవ ఆపత్తిం ఆపజ్జతి, న అజ్ఞాథాతి దస్సనత్తం. కిరియాగ్గహణం కాయాదీనం సవిజ్ఞాత్తికావిజ్ఞాత్తికభేదదస్సనత్తం. సజ్ఞాగ్గహణం ఆపత్తియా అజ్ఞానజ్ఞచిత్తవిసేసదస్సనత్తం, తేన యం చిత్తం కిరియాలక్ష్ణే, అకిరియాలక్ష్ణే వా సన్నిహితం, యతో వా కిరియా వా అకిరియా వా హోతి, న తం అవిసేసేన ఆపత్తియా అజ్ఞం వా అనజ్ఞం వా హోతి, కిన్తు యాయ సజ్ఞాయ “సజ్ఞావిమోక్ష”న్తి వుచ్చతి, తాయ సమ్మయుత్తం చిత్తం అజ్ఞం, ఇతరం అనజ్ఞన్తి దస్సితం హోతి. ఇదాని యేన చిత్తేన సిక్ఖాపదం సచిత్తకం హోతి, యదభావా అచిత్తకం, తేన తస్స అవిసేసేన సావజ్జత్తా లోకవజ్జభావోవ వుచ్చతి, కిన్తు సావజ్జంయేవ సమానం ఏకచ్ఛం లోకవజ్జం ఏకచ్ఛం పణ్ణత్తివజ్జన్తి దస్సనత్తం లోకవజ్జగ్గహణం. చిత్తమేవ యస్మా “లోకవజ్జ”న్తి వుచ్చతి, తస్మా మనోకమ్మమ్పి సియా ఆపత్తితి అనిట్టప్పసజ్ఞనివారణత్తం కమ్మగ్గహణం. యం పనేత్థ అకిరియాలక్ష్ణం కమ్మం, తం కుసలత్తికవినిముత్తం సియాతి అనిట్టప్పసజ్జనివారణత్తం కుసలత్తికగ్గహణం. యా పనేత్థ అబ్యాకతా ఆపత్తి, తం ఏకచ్ఛం అవేదనమ్పి సజ్ఞావేదయితనిరోధసమాపన్నో ఆపజ్జతీతి కత్వా వేదనాత్తికం ఏత్థ న లబ్బతీతి అనిట్టప్పసజ్జనివారణత్తం వేదనాత్తికగ్గహణం కతన్తి వేదితబ్బం. సిక్ఖాపదజ్ఞో సచిత్తకపుగ్గలవసేన “తిచిత్తం తివేదన”న్తి లద్ధవోహారం అచిత్తకేనాపన్నమ్పి “తిచిత్తం తివేదన”మిచ్ఛేవ వుచ్చతి. తత్తిదం సుత్తం “అత్థాపత్తి అచిత్తకో ఆపజ్జతి అచిత్తకో వుట్టాతి (పరి. 324). అత్థాపత్తి కుసలచిత్తో ఆపజ్జతి కుసలచిత్తో వుట్టాతీ”తిఆది

(పరి. ౪౭౦). అనుగణ్యపదే పన “సంజ్ఞా సదా అనాపత్తిమేవ కరోతి, చిత్తం ఆపత్తిమేవ, అచిత్తకం నామ వత్తుఅవిజాననం, నోసంజ్ఞావిమోక్షం వీతిక్రమజాననం, ఇదమేతేసం నానత్త”ని వుత్తం.

సబ్బసంజ్ఞాహకవసేనాతి సబ్బసింహపదానం సంజ్ఞాహవసేన. భిక్షునియా చీవరదానాది కిరియాకిరియతో. జాతరూపరజతపటిగ్గహణాది సియా కిరియతో. ఉపనిక్షిత్తాపటిక్ఖపే సియా అకిరియతో. దేసితవత్తుకపమాణాతిక్కుంతకుటికరణే సియా కిరియతో, అదేసితవత్తుకపమాణాతిక్కుంతకరణే సియా కిరియాకిరియతో. యం చిత్తజ్ఞం లభతియేవాతి కాయచిత్తం వాచాచిత్తని ఏవం. వినాపి చిత్తేనాతి ఏత్త వినాపి చిత్తేన సహపి చిత్తేనాతి అధిప్పాయో. యో సో సవిజ్ఞాత్తికో, అవిజ్ఞాత్తికో చ వుత్తో కాయో, తస్స కమ్మం కాయకమ్మం, తథా వచీకమ్మం. తత్త సవిజ్ఞాత్తికో కాయో ఉప్పత్తియా కమ్మం సాధేతి, ఇతరో అనుప్పత్తియా. తథా వాచాతి వేదితబ్బం, సింహపదని “యో తత్త నామకాయో పదకాయో”తి వచనతో వీతిక్కుమే యుజ్జతితి వుత్తం. “హసీతుప్పాదవోట్టబ్బనానిపి ఆపత్తిసముట్టాపకచిత్తాని. ఇదమ్మి న మయా పరిచ్ఛిన్నని హసమానో పస్సతి యదా, తదా వోట్టబ్బనం జవనగతిక”ని అనుగణ్యపదే వుత్తం. అభిజ్ఞాచిత్తాని పజ్ఞాత్తిం అజానిత్వా ఇద్ధివికుబ్బనాదికాలే గహేతబ్బాని.

ఏత్త పన యో పన భిక్షు భిక్షూనం సింహసాజీవసమాపన్నో...పి... మేధునం ధమ్మం పటిసేవంతో అత్తి కోచి పారాజికో హోతి అసంవాసో, అత్తి కోచి న పారాజికో హోతి అసంవాసో. దుక్కటదుల్లచ్చయవత్తూసు పటిసేవంతో అత్తి కోచి న పారాజికో. పక్ఖపణ్ణకో అపణ్ణకపక్ఖే ఉపసమ్మన్నో పణ్ణకపక్ఖే మేధునం ధమ్మం పటిసేవంతో సో పారాజికం ఆపత్తిం నాపజ్జతితి న పారాజికో నామ. న హి అభిక్షునో ఆపత్తి నామ అత్తి. సో అనాపత్తికత్తా అపణ్ణకపక్ఖే ఆగతో కిం అసంవాసో హోతి న హోతితి? హోతి, “అభబ్బో తేన సరీరబద్ధనేనా”తి (పారా. ౫౫; మహావ. ౧౨౯) హి వుత్తం. “యో పన, భిక్షు, భిక్షూనం...పి... అసంవాసో”తి (పారా. ౪౪) వుత్తత్తా యో పన భిక్షుభావేన మేధునం ధమ్మం పటిసేవతి, సో ఏవ అభబ్బో. నాయం అపారాజికత్తాతి చే? న, “బృత్తేన భిక్షునా పటిబలేన సజ్ఞో జాపేతబ్బో”తి (మహావ. ౮౬) వుత్తత్తానే యథా అభిక్షునా కమ్మవాచాయ సావితాయపి కమ్మం రుహాతి కమ్మవిపత్తియా అసమ్మవతో, ఏవంసమ్మదమిదం దట్టబ్బం. తత్రిదం యుత్తి - ఉపసమ్మన్నపుబ్బో ఏవ చే కమ్మవాచం సావేతి, సజ్ఞో చ తస్మిం ఉపసమ్మన్నసంజ్ఞో, ఏవజ్ఞో కమ్మం రుహాతి, న అజ్ఞాధాతి నో ఖింతితి ఆచరియో. గహట్టో వా తిత్తియో వా పణ్ణకో వా అనుపసమ్మన్నసంజ్ఞో కమ్మవాచం సావేతి, సజ్ఞేన కమ్మవాచా న వుత్తా హోతి, “సజ్ఞో ఉపసమ్మాదేయ్య, సజ్ఞో ఉపసమ్మాదేతి, ఉపసమ్మన్నో సజ్ఞేనా”తి (మహావ. ౧౨౭) హి వచనతో సజ్ఞేన కమ్మవాచాయ వత్తబ్బాయ సంజ్ఞపరియాపన్నేన, సంజ్ఞపరియాపన్నసంజ్ఞాతేన వా ఏకేన వుత్తా సజ్ఞేన వుత్తావ హోతితి వేదితబ్బో, అయమేవ సబ్బకమ్మేసు యుత్తి. తథా అత్తి మేధునం ధమ్మం పటిసేవంతో కోచి నాసేతబ్బో “యో భిక్షునీదూసకో, అయం నాసేతబ్బో”తి వుత్తత్తా ఏవ, సో అనుపసమ్మన్నోవ, సహసేయ్యాపత్తిఆదిం జనేతి, తస్స ఓమసనే చ దుక్కటం హోతి. అభిక్షునియా మేధునం ధమ్మం పటిసేవంతో న నాసేతబ్బో “అన్తిమవత్తుం అజ్ఞాపన్నో, భిక్షవే, అనుపసమ్మన్నో...పి... నాసేతబ్బో”తి పాళియా అభావతో. తేనేవ సో ఉపసమ్మన్నసంజ్ఞం గచ్ఛతి, న సహసేయ్యాపత్తాదిం జనేతి, కేవలం అసంవాసోతి కత్తా గణపూరకో న హోతి, ఏకకమ్మం ఏకుద్దేసోపి హి సంవాసోతి వుత్తో. సమసిక్ఖతాపి సంవాసోతి కత్తా సో తేన సద్ధిం నత్తితి పదసోధమ్మాపత్తిం పన జనేతీతి కారణచ్ఛాయా దిస్సతి. యథా భిక్షునియా సద్ధిం భిక్షుసంజ్ఞస్స ఏకకమ్మాదినో సంవాసస్స అభావా భిక్షునీ అసంవాసా భిక్షుస్స, తథా భిక్షు చ భిక్షునియా, పదసోధమ్మాపత్తిం

పన జనేతి. తథా “అన్తిమవత్తుం అజ్ఞాపన్నోపి ఏకచ్ఛో యో నాసేతబ్బో”తి అమృతేతి ఇమినా నిదస్సనేన సా కారణచ్ఛాయా గహణం న గచ్ఛతి.

అపి చ “భిక్కు సుత్తభిక్కుమ్హి విప్పటిపజ్జతి, పటిబుద్ధో సాదియతి, ఉభో నాసేతబ్బా”తి (పారా. ౬౬) చ, “తేన హి, భిక్ఖవే, మేత్తియం భిక్కునిం నాసేథా”తి (పారా. ౩౮౪) చ వచనతో యో సజ్జమజ్ఞం పవిసిత్వా అనువిజ్ఞకేన అనువిజ్ఞయమానో పరాజాపితో, సోపి అనుపసమ్మన్నోవ, న ఓమసవాదపాచిత్తియం జనేతీతి వేదితబ్బం. కిఞ్చాపి “ఉపసమ్మన్నం ఉపసమ్మన్నసంఘో ఖుంసేతుకామో”తి పాళి నత్తి, కిఞ్చాపి కజ్ఞావితరణీయం “యం అక్కోసతి, తస్స ఉపసమ్మన్నతా, అనఞ్ఞాపదేసేన జాతిఆదీహి అక్కోసనం, ‘మం అక్కోసతీ’తి జాననా, అత్థపురేఛ్ఠారతాదీనం అభావోతి ఇమానేత్త చత్తారి అజ్ఞానీ”తి (కజ్ఞా. అట్ట. ఓమసవాదసిక్ఖాపదవణ్ణనా) వుత్తం, తథాపి దుట్టదోససిక్ఖాపదే “అసుద్ధో హోతి పుగ్గలో అజ్ఞాతరం పారాజికం ధమ్మం అజ్ఞాపన్నో, తఞ్చ సుద్ధదిట్ఠి సమానో ఓకాసం కారాపేత్వా అక్కోసాధిప్పాయో వదేతి, ఆపత్తి ఓమసవాదస్సా”తి (పారా. ౩౮౯) వచనతో అసుద్ధే ఉపసమ్మన్నసంఘాయ ఏవ ఓమసంతస్స పాచిత్తియం. అసుద్ధదిట్ఠిస్స దుక్కటం. “సుద్ధో హోతి పుగ్గలో, అజ్ఞాతరం పారాజికం ధమ్మం అనజ్ఞాపన్నో, తఞ్చ సుద్ధదిట్ఠి సమానో ఓకాసం కారాపేత్వా అక్కోసాధిప్పాయో వదేతి, ఆపత్తి ఓమసవాదస్సా”తి (పారా. ౩౮౯) వచనతో పన కజ్ఞావితరణీయం “తస్స ఉపసమ్మన్నతా ఉపసమ్మన్నసంఘోతా”తి న వుత్తం అనేకంసికత్తా తస్స అజ్ఞాసాతి వేదితబ్బం.

అపి చేత్థ సిక్ఖాపచ్చక్ఖాతకచతుక్కం వేదితబ్బం, అత్తి పుగ్గలో సిక్ఖాపచ్చక్ఖాతకో న సిక్ఖాసాజీవసమాపన్నో, అత్తి సిక్ఖాసాజీవసమాపన్నో న సిక్ఖాపచ్చక్ఖాతకో, అత్తి సిక్ఖాపచ్చక్ఖాతకో చేవ సిక్ఖాసాజీవసమాపన్నో చ, అత్తి నేవ సిక్ఖాపచ్చక్ఖాతకో న సిక్ఖాసాజీవసమాపన్నో. తత్త తతియో భిక్కునీసిక్ఖాపచ్చక్ఖాతకో వేదితబ్బో. సా హి యావ న లిఙ్గం పరిచ్చజతి, కాసావే సఉస్సాహావ సమానా సామఞ్ఞా చవితుకామా సిక్ఖం పచ్చక్ఖన్తిపి భిక్కునీ ఏవ సిక్ఖాసాజీవసమాపన్నావ. వుత్తఞ్ఞో భగవతా “న, భిక్ఖవే, భిక్కునియా సిక్ఖాపచ్చక్ఖాన”న్తి (చూళవ. ౪౩౪). కదా చ పన సా అభిక్కునీ హోతీతి? యదా సామఞ్ఞా చవితుకామా గిహినివాసనం నివాసేతి, సా “విబ్బన్తా”తి సజ్ఞం గచ్ఛతి. వుత్తఞ్ఞో భగవతా “యదేవ సా విబ్బన్తా, తదేవ అభిక్కునీ”తి (చూళవ. ౪౩౪). కిత్తావతా పన విబ్బన్తా హోతీతి? సామఞ్ఞా చవితుకామా కాసావేసు అనాలయా కాసావం వా అపనేతి, నగ్గా వా గచ్ఛతి, తిణపణ్ణాదినా వా పటిద్దాదేత్వా గచ్ఛతి, కాసావంయేవ వా గిహినివాసనాకారేన నివాసేతి, ఓదాతం వా వత్థం నివాసేతి, సలిజ్ఞేనేవ వా సద్ధిం తిత్తియేసు పవిసిత్వా కేసలుఞ్చనాదివతం సమాదియతి, తిత్తియలిఙ్గం వా సమాదియతి, తదా విబ్బన్తా నామ హోతి. తత్త యా భిక్కునిలిజ్ఞే రితావ తిత్తియవతం సమాదియతి, సా తిత్తియపక్కంతకో భిక్కు వియ పచ్చా పబ్బజ్జమ్మి న లభతి, సేసా పబ్బజ్జమేవేకం లభన్తి, న ఉపసమ్మదం. పాళీయం కిఞ్చాపి “యా సా, భిక్ఖవే, భిక్కునీ సకాసావా తిత్థాయతనం సజ్కన్తా, సా ఆగతా న ఉపసమ్మాదేతబ్బా”తి వచనతో యా పఠమం విబ్బమిత్వా పచ్చా తిత్థాయతనం సజ్కన్తా, సా ఆగతా ఉపసమ్మాదేతబ్బాతి అనుఞ్ఞాతం వియ దిస్సతి. సఙ్గీతిఆచరియేహి పన “చతువీసతి పారాజికానీ”తి వుత్తత్తా న పున సా ఉపసమ్మాదేతబ్బా, తస్మా ఏవ సిక్ఖాపచ్చక్ఖానం నానుఞ్ఞాతం భగవతా. అన్తిమవత్తుఅజ్ఞాపన్నా పన భిక్కునీ ఏవ. పక్ఖపణ్ణకీపి భిక్కునీ ఏవ. కిన్తి పుచ్చా.

వినీతవత్తువణ్ణనా

౬౭. వినీతాని వినిచ్చితాని వత్తూని వినీతవత్తూని. తేసం తేసం “తేన ఖో పన సమయేన అణ్ణతరో భిక్షూ”తిఆదీనం వత్తూనం పాటేక్కుం నామగణనం ఉద్ధరిత్వా ఉద్ధరిత్వా ఉనాధికదోససోధనట్టేన ఉద్ధానా చ తా మత్రాదిసిద్ధిగాథాహి ఛన్దోవిచితిలక్ష్మణేన గాథా చాతి “ఉద్ధానగాథా నామా”తి వుత్తం, దే, సోధనే ఇతి ధాతుస్స రూపం ఉద్ధానాతి వేదితబ్బం. ఇమా పన ఉద్ధానగాథా ధమ్మసంఖాహకత్థేరేహి సజ్జీతికాలే రపితా, కత్థాతి చే? పదభాజనీయావసానే. “వత్తుగాథా నామ ‘తేన ఖో పన సమయేన అణ్ణతరో భిక్షూ’తిఆదీనం ఇమేసం వినీతవత్తూనం నిదానానీ”తి గణిపదే వుత్తం, తస్మా తత్త వుత్తనయేన వినీతవత్తూని ఏవ “వత్తుగాథా”తి వుత్తాతి వేదితబ్బం. ఇదమేత్త సమాసతో అధిష్పాయనిదస్సనం – “ఆపత్తిం త్వం, భిక్షు, ఆపన్నో పారాజిక”న్తి మూలాపత్తిదస్సనవసేన వా, “అనాపత్తి, భిక్షు, పారాజికస్స, ఆపత్తి సజ్ఞాదిసేసస్స, దుక్కుటస్సా”తి ఆపత్తిభేదదస్సనవసేన వా, “అనాపత్తి, భిక్షు, అసాదియంతస్సా”తి అనాపత్తిదస్సనవసేన వా యాని వత్తూని వినీతాని వినిచ్చితాని, తాని వినీతవత్తూని నామ. తేసం వినీతవత్తూనం నిదానవత్తుదీపికా తన్తి వత్తుగాథా నామ. ఉద్ధానగాథావ “వత్తుగాథా”తి వుత్తాతి ఏకే. తేసం “ఇమినా లక్ష్మణేన ఆయతిం వినయధరా వినయం వినిచ్చినిస్సన్తి”తి వచనేన విరుజ్ఞతి. న హి ఉద్ధానగాథాయం కిళ్ళేపి వినిచ్చయలక్ష్మణం దిస్సతి, ఉద్ధానగాథానం విసుం పయోజనం వుత్తం “సుఖం వినయధరా ఉగ్గణ్ణిస్సన్తి”తి, తస్మా పయోజననానత్తతోపేతం నానత్తం వేదితబ్బం. తత్థాయం విగ్గహో – వత్తూని ఏవ గాథా వత్తుగాథా. వినీతవత్తుతో విసేసనత్తమేత్త గాథాగ్గహణం. ఉద్ధానగాథాతో విసేసనత్తం వత్తుగ్గహణన్తి వేదితబ్బం. కేచి పన “గాథానం వత్తూనీతి వత్తప్పే వత్తుగాథాతి వుత్త”న్తి వదన్తి. మక్కుటివత్తుం అణ్ణో తత్త భిక్షూ ఆరోచేసుం, ఇధ సయమేవ. తత్త కారణస్స “భగవతా సిక్ఖాపదం పణ్ణత్త”న్తి వుత్తత్తా వజ్జిపుత్తకాపి అణ్ణో ఏవ. “తత్త ఆనంతరే, ఇధ తే ఏవా”తి అణ్ణతరస్మిం గణిపదే వుత్తం. ఆచరియస్స అధిష్పాయో పుట్టే వుత్తో, తస్మా ఉపపరిక్ఖితబ్బం.

౬౭-౮. ఇత్వాతి అపుచ్చిత్వా సయమేవ ఇత్వా. పోక్ఖరన్తి సరీరం భేరిపోక్ఖరం వియ. లోకియా అవికలం “సున్దర”న్తి వదన్తి, తస్మా వణ్ణపోక్ఖరతాయాతి పరమేనత్తేన విసిట్టకాయచ్చవితాయాతి అత్తో, దుతియేన వణ్ణసున్దరతాయాతి. “ఉప్పలగబ్బవణ్ణత్తా సువణ్ణవణ్ణా, తస్మా ఉప్పలవణ్ణాతి నామం లభీ”తి గణిపదే వుత్తం. నీలుప్పలవణ్ణా కాయచ్చవీతి వచనం పన సామచ్చవిం దీపేతి. లోకే పన “ఉప్పలసమా పసత్తసామా”తి వచనతో “యా సామా సామవణ్ణా సామతనుమజ్ఞా, సా పారిచరియా సగ్గే మమ వాసో”తి వచనతో సామచ్చవికా ఇత్తీనం పసత్తా. “యావస్సా నం అన్ధకార”న్తిపి పారో. కిలేసకామేహి వత్తుకామేసు యో న లిమ్పతి.

౬౯. ఇత్తిలిఙ్గం పాతుభూతన్తి ఇత్తిసణ్ణానం పాతుభూతం, తఇచ్చ ఖో పురిసిన్ద్రియస్స అన్తరధానేన ఇత్తిన్ద్రియస్స పాతుభావేన. ఏవం పురిసిన్ద్రియపాతుభావేపి. ఏతేన యథా బ్రహ్మీనం పురిసిన్ద్రియం నుప్పజ్జతి, కేవలం పురిససణ్ణానమేవ ఉప్పజ్జతి, యథా చ కస్సచి పణ్ణకస్స వినాపి పురిసిన్ద్రియేన పురిససణ్ణానం ఉప్పజ్జతి, న తథా తేసన్తి దస్సితం హోతి, తం పన ఇత్తిన్ద్రియం, పురిసిన్ద్రియం వా అన్తరధాయంతం మరన్తానం వియ పటిలోమక్కుమేన సత్తరసమచిత్తక్షణతో పట్టాయ అన్తరధాయతి. పచ్చుప్పన్నే ఇన్ద్రియే నిరుద్ధే ఇతరం విసభాగిన్ద్రియం పాతుభవతి. యస్మా మహానిద్దం ఓక్కున్తసేవ కిరస్స విసభాగిన్ద్రియం పాతుభవతి, తస్మా “రత్తిభాగే నిద్దం ఓక్కున్తస్సా”తి వుత్తం. “అనుజానామి, భిక్షవే, తంయేవ ఉపజ్ఞం తమేవ ఉపసమ్మద”న్తి వచనతో పవత్తినీయేవ ఉపజ్ఞాయా, ఉపసమ్మదాచరియా భిక్షునీయేవ ఆచరియాతి కత్వా తాసం ఉపజ్ఞాయవత్తం, ఆచరియవత్తఇచ్చ ఇమినా భిక్షునాసదాసాయం పాతం భిక్షునుపస్సయం గన్త్వా కాతబ్బం, తాహి చ ఇమస్స విహారం ఆగమ్మ సద్ధివిహారికవత్తాది కాతబ్బం ను ఖోతి చే? “అనుజానామి, భిక్షవే, భిక్షునీహి సజ్ఞమితు”న్తి వచనేన వినాభావదీపనతో కేవలం న పున ఉపజ్ఞా గహేతబ్బా, న చ ఉపసమ్మదా కాతబ్బాతి దస్సనత్తమేవ “అనుజానామి,

భిక్షవే, తంయేవ ఉపజ్ఞ”ని ఆది వుత్తని వేదితబ్బం. తథా భిక్షునీహి సజ్జమితున్తి భిక్షూహి వినా హుత్వా భిక్షునీహి ఏవ సద్ధిం సమగ్గీ భవితుం అనుజానామీతి అత్తో, తస్మా ఇమినా పాళిలేసేన “తస్సా ఏవ గామన్తరాదీహి అనాపత్తి”తి అట్టకథావచనం సిద్ధం హోతి, ఆగన్త్యా సజ్జమితుం సక్కా, యశ్చ భగవతా గమనం అనుజ్ఞాతం, తం నిస్సాయ కుతో గామన్తరాదిపచ్చయా ఆపత్తి. న హి భగవా ఆపత్తియం నియోజేతీతి యుత్తమేవ తం, అజ్ఞాథా “యా ఆపత్తియో భిక్షూనం భిక్షునీహి అసాధారణా, తాహి ఆపత్తిహి అనాపత్తి”తి పాళివచనతో న గామన్తరాదీహి అనాపత్తితి ఆపజ్జతి. సాధారణతా ఆపత్తియేవ “యా ఆపత్తియో భిక్షూనం భిక్షునీహి అసాధారణా, యా చ భిక్షునీహి సజ్జమన్తియా గామన్తరనదీపారరత్తివిప్పవాసగణఢహీయనాపత్తియో, తాహి ఆపత్తిహి అనాపత్తి”తి న వుత్తత్తాతి చే? న వుత్తం అనిట్టప్పసజ్జతో. భిక్షునీహి సద్ధిం సజ్జన్తాయపి తస్సా తా పహాయ అజ్ఞాహి సజ్జమన్తియా గామన్తరాదీహి అనాపత్తి ఏవ సబ్బకాలన్తి ఇమస్స అనిట్టప్పసజ్జతో తథా న వుత్తన్తి అత్తో. తథా గామన్తరాపత్తాదివత్తుం సజ్జేచ్చ తస్మిం కాలే అజ్ఞాచరన్తీపి సా లిజ్జపాతుభావేన కారణేన అనాపజ్జనతో అనాపత్తి. అనాపజ్జనట్టేన వ వుట్టాతి నామాతి వేదితబ్బా. తథా యోగీ అనుప్పన్నే ఏవ కిలేసే నిరోధేతి. అబన్ధనోపి పత్తే “ఊనపశ్చాబన్ధనో”తి వుచ్చతి, సబ్బసో వా పన న సావేతి అప్పచ్చక్ఖాతా హోతి సిక్ఖా, ఏవమిధ అనాపన్నాపి ఆపత్తి వుట్టితా నామ హోతీతి వేదితబ్బా.

యస్మా పన సా పురిసేన సహసేయ్యాపత్తిం అనాపజ్జన్తీపి సక్కోతి భిక్షునీహి సజ్జమితుం , తస్మా అనాపత్తితి కత్వా అట్టకథాయం “ఉభిన్నమ్మి సహసేయ్యాపత్తి హోతీ”తి వుత్తం. వుత్తజ్ఞోతం పరివారే “అపరేహిపి చతూహాకారేహి ఆపత్తిం ఆపజ్జతి సజ్జమజ్జే గణమజ్జే పుగ్గలస్స సన్తికే లిజ్జపాతుభావేనా”తి (పరి. 324). యం పన వుత్తం పరివారే “అత్థాపత్తి ఆపజ్జన్తో వుట్టాతి వుట్టహన్తో ఆపజ్జతీ”తి (పరి. 324), తస్స సహసేయ్యాదిం ఆపజ్జతి అసాధారణాపత్తిహి వుట్టాతి, తదుభయమ్మి సన్ధాయ వుత్తన్తి వేదితబ్బం. దూరే విహారో హోతి పశ్చాధనుసతికం పచ్చిమం, విహారతో పట్టాయ గామం పవినన్తియా గామన్తరం హోతీతి అత్తో. సంవిదహనం పరిమోచేత్వాతి అద్ధానగమనసంవిదహనం అకత్వాతి అత్తో. తా కోపేత్వాతి పరిచ్చజిత్వాతి అత్తో. “పరిపుణ్ణవస్ససామణేరేనాపీ”తి వచనతో అపరిపుణ్ణవస్సస్స ఉపజ్ఞాయగ్గహణం నత్తితి వియ దిస్సతి. వినయకమ్మం కత్వా రపితోతి వికప్పేత్వా రపితో. అవికప్పితానం దసాహతిక్కమే నిస్సగ్గియతా వేదితబ్బా. పున పటిగ్గహేత్వా సత్తాహం వట్టతీతి పన “అనుజానామి, భిక్షవే, భిక్షూనం సన్నిధిం భిక్షునీహి పటిగ్గాహపేత్వా పరిభుజ్జేతు”న్తి (చూళవ. 420) వచనతో వుత్తం. అనపేక్షవిస్సజ్జనేనాతి వత్తుం అనపేక్షవిస్సజ్జనేన వా పటిగ్గహణేన వా పున పటిగ్గహేత్వా పరిభుజ్జేస్సామీతి. పక్షమానత్తకాలే పునదేవ లిజ్గం పరివత్తతి ఛారత్తం మానత్తమేవ దాతబ్బన్తి సచే, భిక్షకాలే అప్పటిచ్చన్నాయ ఆపత్తియా, నో పటిచ్చన్నాయాతి నో లద్ధీతి ఆచరియో.

పరివాసదానం పన నత్తితి భిక్షునియా ఛాదనాసమ్మవతో వుత్తన్తి వేదితబ్బం. సచే భిక్షునీ అసాధారణం పారాజికాపత్తిం ఆపజ్జిత్వా పురిసలిజ్గం పటిలభతి, భిక్షూసు ఉపసమ్మదం న లభతి, పబ్బజ్జం లభతి, అనుపబ్బజిత్వా భిక్షుభావే రితో సహసేయ్యాపత్తిం న జనేతి. విబ్బన్తాయ భిక్షునియా పురిసలిజ్గే పాతుభూతే భిక్షూసు ఉపసమ్మదం న లభతి, పారాజికం. అవిబ్బన్తమానస్స గహట్టస్సేవ సతో భిక్షునీదూసకస్స సచే ఇత్థిలిజ్గం పాతుభవతి, నేవ భిక్షునీసు ఉపసమ్మదం లభతి, న పున లిజ్గపరివత్తే జాతే భిక్షూసు వాతి. భిక్షునియా లిజ్గపరివత్తే సతి భిక్షు హోతి, సో చే సిక్ఖం పచ్చక్ఖాయ విబ్బమిత్వా ఇత్థిలిజ్గం పటిలభేయ్య, భిక్షునీసు ఉపసమ్మదం పటిలభతి ఉభయత్థ పుట్టే పారాజికభావం అప్పత్తత్తా. యా పన భిక్షునీ పరిపుణ్ణద్వాదసవస్సా పురిసలిజ్గం పటిలభేయ్య, ఉపసమ్మన్నో భిక్షు ఏవ. పున సిక్ఖం పచ్చక్ఖాయ ఆగతో న ఉపసమ్మాదేతబ్బో అపరిపుణ్ణవీసతివస్సత్తా. పున లిజ్గపరివత్తే సతి భిక్షునీసు ఉపసమ్మదం లభతి. ఏవం చే

కతద్వాదససభహస్స దారకస్స లిఙ్గపరివత్తే సతి గిహిగతా ఇత్థీ హోతి, పరిపుణ్ణద్వాదసవస్సా ఉపసమ్మాదేతబ్బా కిర. భిక్షునియా ఇత్థిలిఙ్గంతరధానేన, భిక్షుస్స వా పురిసలిఙ్గంతరధానేన పఘ్పణ్ణకభావో భవేయ్య, న సా భిక్షునీ భిక్షునీహి నాసేతబ్బా భిక్షు వా భిక్షూహి పున పకతిభావాపత్తిసమ్మవా . పకతిపణ్ణకం పన సన్ధాయ “పణ్ణకో నాసేతబ్బో”తి వుత్తం. పఘ్పణ్ణకో హి సంవాసనాసనాయ నాసేతబ్బో, ఇతరో ఉభయనాసనాయాతి అత్థో. యది తేసం పున పకతిభావో భవేయ్య, “అనుజానామి, భిక్షవే, తంయేవ ఉపజ్ఞం తమేవ ఉపసమ్మదం తానియేవ వస్సాని భిక్షునీహి సఙ్గమితు”న్తి అయం విధి సమ్మవతి. సచే నేసం లిఙ్గంతరం పాతుభవేయ్య, సో చ విధి, యా ఆపత్తియో భిక్షూనం భిక్షునీహి సాధారణా, తా ఆపత్తియో భిక్షునీనం సంతికే వుట్టాతుం అసాధారణాహి అనాపత్తితి అయమ్పి విధి సమ్మవతి. యం వుత్తం పరివారే “సహ పటిలాభేన పురిమం జహతి, పచ్చిమే పతిట్ఠాతి, విఙ్ఘాత్తియో పటిప్పస్సమ్మన్తి, పఙ్ఘాత్తియో నిరుజ్ఞన్తి, సహ పటిలాభేన పచ్చిమం జహతి, పురిమే పతిట్ఠాతి, విఙ్ఘాత్తియో”తిఆది, తం యథావుత్తవిధిం సన్ధాయ వుత్తన్తి అవ్హాకం ఖన్తీతి ఆచరియో. ఇత్థిలిఙ్గం, పురిసలిఙ్గం వా అంతరధాయంతం కిం సకలమ్పి సరీరం గహేత్వా అంతరధాయతి, ఉదాహు సయమేవ. కిఞ్చత్త - యది తావ సకలం సరీరం గహేత్వా అంతరధాయతి, అయం పుగ్గలో చుతో భవేయ్య. తస్మా సామణ్ణా చుతో భవేయ్య, పున ఉపసమ్మజ్జన్తో ఓపపాతికో భవేయ్య. అథ సయమేవ అంతరధాయతి, సోపి భావో తస్స విరుజ్ఞతి. ఇత్థిన్తియాదీని హి సకలమ్పి సరీరం బ్యాపేత్వా రితానీతి ఖణనిరోధో వియ తేసం అంతరధానం వేదితబ్బం, తస్మా యథావుత్తదోసప్పసఙ్గాభావో వేదితబ్బో. అఙ్ఘమఙ్ఘం సంసట్ఠప్పభానం దీపానం ఏకప్పభానిరోధేపి ఇతరిస్సా రానం వియ సేససరీరట్ఠానం తత్త హోతితి వేదితబ్బం.

20-2. ముచ్చతు వా మా వా దుక్కటమేవాతి మోచనరాగాభావతో. అవిసయోతి అసాదియనం నామ ఏవరూపే రానే దుక్కరన్తి అత్థో. మేధునధమ్మో నామ ఉభిన్నం వాయామేన నిపజ్జతి “తస్స ద్వయంద్వయసమాపత్తి”తి వుత్తత్తా, తస్మా త్వం మా వాయామ, ఏవం తే అనాపత్తి భవిస్సతి, కిరియఙ్ఘోతం సిక్ఖాపదన్తి వుత్తం హోతి, “ఆపత్తిం త్వం భిక్షు ఆపన్నో పారాజిక”న్తి వచనతో అకిరియమ్పేతం సిక్ఖాపదం యేభుయ్యేన “కిరియ”న్తి వుచ్చతీతి సిద్ధం హోతి.

23-4. “పారాజికభయేన ఆకాసగతమేవ కత్వా పవేసనాదీని కరోంతస్స సహసా తాలుకం వా పస్సం వా అఙ్గజాతం ఛుపతి చే, దుక్కటమేవా”తి వదన్తి. కస్మా? న మేధునరాగత్తాతి, వీమంసితబ్బం. దంతానం బాహిరభావో ఓట్ఠానం బాహిరభావో వియ ధుల్లచ్చయవత్తు హోతితి వుత్తం “బహి నిక్ఖంతదన్తే జిహ్వాయ చ ధుల్లచ్చయ”న్తి. తం పుగ్గలం విసఙ్గం కత్వాతి వచనేన సో పుగ్గలో ఖిత్తచిత్తో నామ హోతితి దస్సితం హోతి. యో పన పుగ్గలో న విసఙ్గోకతో, సో చే అత్తనే అఙ్గజాతస్స ధాతుఘట్టనచరిణిజ్ఞిణికాదిసఙ్ఖాయ సాదియతి, మేధునసఙ్ఖాయ అభావతో విసఙ్గోపక్ఖమేవ భజతీతి తస్స అనాపత్తిచ్చాయా దిస్సతి. “మేధునమేతం మఙ్ఘో కస్సచి అమనుస్సస్సా”తి ఇత్వా సాదియంతస్స ఆపత్తి ఏవ. పణ్ణకస్స మేధునధమ్మన్తి పణ్ణకస్స వచ్చమగ్గే వా ముఖే వా, భుమ్మత్థే వా సామివచనం. అవేదయంతస్సపి సేవనచిత్తవసేన ఆపత్తి సన్ధతేనేవ సేవనే వియ.

ఉపహతిన్తియవత్తుస్మిం “ఏతమత్థం ఆరోచేసుం, సో ఆరోచేసీ”తి దువిధో పారో అత్థి. తత్త “ఆరోచేసు”న్తి వుత్తపారో “వేదియి వా సో భిక్షవే”తి వుత్తత్తా సున్దరం, అఙ్ఘాధా “ఆపత్తిం త్వం భిక్షూ”తి వత్తబ్బం సియా. “వేదియా వా”తి దీపవాసినో పఠన్తి కిర, మేధునధమ్మస్స పుబ్బపయోగా హత్థగ్గాహోదయో, తస్మా “దుక్కటమేవస్స హోతి”తి ఇమినా పురిమపదేన సమ్మన్తో. యస్మా పన దుక్కటమేవస్స హోతి, తస్మా యావ సీసం న పాపుణాతి పుగ్గలో, తావ దుక్కటే తిట్ఠతీతి సమ్మన్తో

వేదితబ్బో. సీసం నామ మగ్గపటిపాదనం. “సీసం న పాపుణాతీతి పారాజికం న హోతి తావ పుబ్బపయోగదుక్కట్ తిట్టతీ”తి అష్టాతరస్మిం గణిపదే లిఖితం . ఉచ్చాలిగ్గపాణకదట్టనాతి ఏత్త భావనిట్టాపచ్చయో వేదితబ్బో. దట్టన దంసేన ఖాదనేనాతి హి అత్తతో ఏకం.

౭౬-౭. సజ్ఞామసీసే యుద్ధముఖే యోధపురిసో వియాయం భిక్షూతి “సజ్ఞామసీసయోధో భిక్షూ”తి వుచ్చతి. రుక్ఖసూచిద్వారం ఉపిలవాయ, ఏకేన వా బహూహి వా కణ్ఠకేహి ధకితబ్బం కణ్ఠకద్వారం. దుస్సద్వారం సాణిద్వారా ఇ దుస్ససాణిద్వారం. “కిలజ్జసాణీ”తిఆదినా వుత్తం సబ్బమ్మి దుస్ససాణియమేవ సజ్ఞహిత్వా వుత్తం. ఏకసదిసత్తా “ఏక”న్తి వుత్తం. ఆకాసతలేతి హమ్మియతలేతి అత్తో. అయజ్ఞోత్థ సజ్ఞేవోతి ఇదాని వత్తబ్బం సన్ధాయ వుత్తం. “కిజ్జీ కరోన్తా నిసిన్నా హోన్తితి వుత్తత్తా నిపన్నానం ఆపుచ్చనం న వట్టతీ”తి వదన్తి. “యథాపరిచ్ఛేదమేవ చ న ఉట్టాతి, తస్స ఆపత్తియేవా”తి కిజ్జాపి అవిసేసేన వుత్తం, అనాదరియదుక్కటాపత్తి ఏవ తత్త అధిప్పితా. కథం పజ్ఞాయతీతి? “రత్తిం ద్వారం వివరిత్వా నిపన్నో అరుణే ఉగ్గతే ఉట్టహతి, అనాపత్తీ”తి వుత్తత్తా, మహాపచ్చరియం విసేసేత్వా “అనాదరియదుక్కటాపి న ముచ్చతీ”తి వుత్తత్తా చ, తేన ఇతరస్మా దుక్కటా ముచ్చతీతి అధిప్పాయో. యథాపరిచ్ఛేదమేవ చ న ఉట్టాతి, తస్స ఆపత్తియేవాతి ఏత్త న అనాదరియదుక్కటం సన్ధాయ వుత్తం. యథాపరిచ్ఛేదమేవాతి అవధారణత్తా పరిచ్ఛేదతో అబ్బన్తరే న హోతీతి వుత్తం హోతి. పున “సుపతీ”తి వుత్తట్టానే వియ సన్నిట్టానం గహిత్వా వుత్తం. ఏవం నిపజ్జన్తోతి నిపజ్జనకాలే ఆపజ్జితబ్బదుక్కటమేవ సన్ధాయ వుత్తం, తస్మా యథాపరిచ్ఛేదేన ఉట్టహన్తస్స ద్వే దుక్కటానీతి వుత్తం హోతీతి. అన్ఠకట్టకథాయమ్మి “యది రత్తిం ద్వారం అసంవరిత్వా నిపన్నో ‘దివా వుట్టహిస్సామీ’తి, అనాదరియే ఆపత్తి దుక్కటస్సా”తి వుత్తం, ఏత్థాపి “నిపన్నో”తి వుత్తత్తా “అరుణే ఉట్టితే ఉట్టాహి”తి న వుత్తత్తా చ జానితబ్బం. “మహాపచ్చరియం అనాదరియదుక్కటమేవ సన్ధాయ వుత్తం, న అట్టకథాయం వుత్తదుక్కట”న్తి ఏకే వదన్తి. తస్స అనాపత్తీతి అత్తతో అనిపన్నత్తా వుత్తం. “సచే పన రత్తిం సంవరిత్వా నిపన్నో, అరుణుట్టానసమయే కోచి వివరతి, ద్వారజగ్గనాదీని అకత్వా నిపన్నస్స ఆపత్తియేవ. కస్మా? ఆపత్తిఖేత్తత్తా”తి వదన్తి.

యస్మా యక్ఖగహితకోపి విసజ్ఞోభూతో వియ ఖిత్తచిత్తో నామ హోతి, అస్స పారాజికాపత్తితో అనాపత్తి, పగేవ అష్టతో, తస్మా “యక్ఖగహితకో వియ విసజ్ఞోభూతోపి న ముచ్చతీ”తి యం మహాపచ్చరియం వుత్తం, తం పుట్టే సజ్జీచ్చ దివా నిపన్నో పచ్చా యక్ఖగహితకోపి విసజ్ఞోభూతోపి న ముచ్చతి నిపజ్జనపయోగక్ఖణే ఏవ ఆపన్నత్తాతి అధిప్పాయేన వుత్తం. బద్ధిత్వా నిపజ్జాపితోవ ముచ్చతీతి న యక్ఖగహితకాదీస్వేవ, సోపి యావ సయమేవ సయనాధిప్పాయో న హోతి, తావ ముచ్చతి. యదా కిలన్తో హుత్వా నిద్దాయితుకామతాయ సయనాధిప్పాయో హోతి, తదా సంవరాపేత్వా, జగ్గాపేత్వా వా ఆభోగం వా కత్వా నిద్దాయితబ్బం, అష్టాథా ఆపత్తి. సభాగో చే నత్తి, న పస్సతి వా, న గన్తుం వా సక్కోతి. చిరమ్మి అధివాసేత్వా పచ్చా వేదనాట్టో హుత్వా అనాభోగేనేవ సయతి, తస్స “అనాపత్తి వేదనాట్టస్సా”తి వచనేన అనాపత్తి, తస్సాపి అవిసయత్తా ఆపత్తి న దిస్సతీతి విసజ్ఞోభావేనేవ సుపన్తస్స “అనాపత్తి ఖిత్తచిత్తస్సా”తి వచనేన న దిస్సతి. ఆచరియా పన ఏవం న కథయన్తితి అవిసేసేన “న దిస్సతీ”తి న కథయన్తి, యది సజ్ఞం అప్పటిలభిత్వా సయతి, అవసవత్తత్తా ఆపత్తి న దిస్సతి, సచే సజ్ఞం పటిలభిత్వాపి కిలన్తకాయత్తా సయనం సాదియన్తో సుపతి, తస్స యస్మా అవసవత్తత్తం న దిస్సతి, తస్మా ఆపత్తి ఏవాతి కథయన్తితి అధిప్పాయో.

మహాపదుమత్థేరవాదే యక్షగహితకో ఖిత్తచిత్తకో ముచ్చతి. బద్ధిత్వా నిపజ్ఞాపితో అసయనాధిప్పాయత్తా, వేదనాట్టత్తా చ ముచ్చతీతి అధిప్పాయో. ఏవం సంతే పాళిఅట్టకథా, థేరవాదో చ సమేతి, తస్మా తేసం తేసం వినిచ్చయానం అయమేవ అధిప్పాయోతి నో ఖిన్తీతి ఆచరియో, అనుగణ్ణిపదే పన యక్షగహితకోపి విసంజ్ఞోభూతోపి న ముచ్చతి నామ, పారాజికం ఆపజ్ఞితుం భబ్బో నో అన్తరన్తరా సంజ్ఞాపటిలాభతోతి అధిప్పాయో. “బద్ధిత్వా నిపజ్ఞాపితో వా”తి కురున్దీవచనేన ఏకభజ్జేన నిపన్నోపి న ముచ్చతీతి చే? ముచ్చతియేవ. కస్మా? అత్థతో అనిపన్నత్తా. కురున్దీవాదేన మహాఅట్టకథావాదో సమేతి. కస్మా? అవసవత్తసామంజ్ఞతో. కింఞాపి సమేతి, ఆచరియా పన ఏవం న కథయన్తి. న కేవలం తేయేవ, మహాపదుమత్థేరోపీతి దస్సనత్థం “మహాపదుమత్థేరేనా”తి వుత్తం. మహాపదుమత్థేరవాదే “పారాజికం ఆపజ్ఞితుం అభబ్బో యక్షగహితకో నామా”తి చ వుత్తం, తత్థ ఆచరియా పన ఏవం వదన్తి “సచే ఓక్కన్తనిద్దో అజానన్తోపి పాదే మఞ్చకం ఆరోపేతి, ఆపత్తియేవాతి వుత్తత్తా యో పన పతిత్వా తత్థేవ సయతి న వుట్టాతి, తస్స ఆపత్తి అన్తరన్తరా జానన్తస్సాపి అజానన్తస్సాపి హోతీ”తి . సబ్బట్టకథాసు వుత్తవచనాని సమ్మిణ్ణేత్వా దస్సేతుం “ఇథ కో ముచ్చతి కో న ముచ్చతీ”తి వుత్తం. యక్షగహితకో వా విసంజ్ఞోభూతో వా న కేవలం పారాజికం ఆపజ్ఞితుం భబ్బో ఏవ, సబ్బోపి ఆపజ్ఞతి. ఏవం “బద్ధిత్వా నిపజ్ఞాపితోవ ముచ్చతీ”తి వచనేన తస్సపి అవసవత్తత్తా “ఆపత్తి న దిస్సతీ”తి ఏవం న కథయన్తి. యస్మా ఉమ్మత్తకఖిత్తచిత్తవేదనాట్టేసు అంజ్ఞాతరో న హోతి, తస్మా “ఆపత్తియేవా”తి కథయన్తి. ఇదం కిర సబ్బం న సజ్జీతిం ఆరుళ్లం. “పవేసనం సాదియతీతిఆదినా వుత్తత్తా అకిరియాపి హోతీతి వదన్తి, తం న గహేతబ్బం, యదా పన సాదియతి, తదా సుఖుమాపి వింజ్ఞాత్తి హోతి ఏవాతి ఇథ కిరియా ఏవా”తి అనుగణ్ణిపదే వుత్తం.

పరమపారాజికవణ్ణనా నిట్టితా.

౨. దుతియపారాజికం

ధనియవత్తువణ్ణనా

౮౪. దుతియే రాజూహి ఏవ పరిగ్గహితత్తా “రాజగహ”న్తి లద్ధనామకే సమీపత్తేన, అధికరణత్తేన చ పటిలద్ధభుమ్మవిభత్తికే గిజ్జకూటే పబ్బతే చత్తూహి విహారేహి విహరన్తోతి అధిప్పాయో. తస్స “వస్సం ఉపగచ్ఛింసూ”తి ఇమినా సమ్మన్దో వేదితబ్బో. తయో ఏవ హి ఇత్తిం రపేత్వా గణకమ్మం కరోన్తి, న తతో ఊనా అధికా వా అకిరియత్తా. తత్థ వినయపరియాయేన సజ్ఞగణపుగ్గలకమ్మకోసల్లత్థం ఇదం పకిణ్ణకం వేదితబ్బం – అత్థి సజ్ఞకమ్మం సజ్ఞో ఏవ కరోతి, న గణో న పుగ్గలో, తం అపలోకనకమ్మస్స కమ్మలక్ఖణేకదేసం రపేత్వా ఇతరం చతుబ్బిధమ్మి కమ్మం వేదితబ్బం. అత్థి సజ్ఞకమ్మం సజ్ఞో చ కరోతి, గణో చ కరోతి, పుగ్గలో చ కరోతి. కింఞాత్తి? యం పుట్టే రపితం. వుత్తఞ్ఞోతం పరివారట్టకథాయం “యస్మిం విహారే ద్వే తయో జనా వసన్తి , తేహి నిసీదిత్వా కతమ్మి సజ్ఞేన కతసదిసమేవ. యస్మిం పన విహారే ఏకో భిక్కు హోతి, తేన భిక్కునా ఉపోసధదివసే పుబ్బకరణపుబ్బకిచ్చం కత్వా నిసినేన కతమ్మి కతికవత్తం సజ్ఞేన కతసదిసమేవ హోతీ”తి (పరి. అట్ట. ౪౯౫-౪౯౬). పునపి వుత్తం “ఏకభిక్కుకే పన విహారే ఏకేన సావితేపి పురిమకతికా పటిప్పస్సమ్మతి ఏవా”తి. అత్థి గణకమ్మం సజ్ఞో కరోతి, గణో కరోతి, పుగ్గలో కరోతి, తం తయో పారిసుద్ధిఉపోసథా అంజ్ఞోసం సన్తికే కరియన్తి, తస్స వసేన వేదితబ్బం. అత్థి గణకమ్మం గణోవ కరోతి, న సజ్ఞో న పుగ్గలో, తం పారిసుద్ధిఉపోసథో అంజ్ఞామంజ్ఞాం ఆరోచనవసేన కరియతి, తస్స వసేన వేదితబ్బం. అత్థి పుగ్గలకమ్మం పుగ్గలోవ కరోతి, న సజ్ఞో న గణో, తం అధిట్టానుపోసధవసేన వేదితబ్బం. అత్థి గణకమ్మం ఏకచ్ఛోవ గణో కరోతి, ఏకచ్ఛో న కరోతి, తత్థ అంజ్ఞాత్తికం ద్వే ఏవ కరోన్తి, న తయో. సంజ్ఞాత్తికం తయోవ కరోన్తి, న

తతో ఊనా అధికా వా, తేన వుత్తం “తయో ఏవ హి ఇత్తిం రపేత్వా గణకమ్మం కరోన్తి, న తతో ఊనా అధికా వా అకిరియత్తా”తి. తస్మా తయోవ వినయపరియాయేన సమ్మహులా, న తతో ఉద్ధన్తి వేదితబ్బం. అనుగణ్ణిపదే పన “కిఞ్చాపి కమ్మలక్ఖణం తయోవ కరోన్తి, అథ ఖో తేహి కతం సజ్జేన కతసదిసన్తి వుత్తత్తా ఏకేన పరియాయేన తయో జనా వినయపరియాయేనపి సజ్జో”తి వుత్తం, ఇదం సబ్బమ్మి వినయకమ్మం ఉపాదాయ వుత్తం, లాభం పన ఉపాదాయ అన్తమసో ఏకోపి అనుపసమ్మన్నోపి “సజ్జో”తి సజ్జం గచ్ఛతి కిర. పవారణాదివసస్స అరుణుగ్గమనసమనన్తరమేవ “పుత్థగస్సా”తి వుచ్చన్తి, ఉక్కుంసనయేన “పాటిపదదివసతో పట్టాయా”తి వుత్తం, తేనేవ “మహాపవారణాయ పవారితా”తి వుత్తం. అఞ్ఞాథా అన్తరాయేన అపవారితా “పుత్థవస్సా”తి న వుచ్చన్తీతి ఆపజ్జతి. థమ్మాది కట్టకమ్మన్తి వేదితబ్బం. కేచి తనుకం దారుత్థమ్మం అన్తోకత్వా మత్తికామయం థమ్మం కరోన్తి, అయం పన తథా న అకాసి, తేన వుత్తం “సబ్బమత్తికామయం కుటికం కరిత్వా”తి. తేలమిస్సాయ తమ్మమత్తికాయ.

౮౫. “మా పచ్చిమా జనతా పాణేసు పాతబ్యతం ఆపజ్జీ”తి ఇమినా అనుద్దేససిక్ఖాపదేన యత్థ ఇట్టకపచన పత్తపచన కుటికరణ విహరకారాపన నవకమ్మకరణ ఖణ్ణపుల్లపటిసజ్జరణ విహరసమ్మజ్జన పటగ్గిదాన కూపపోక్ఖరణీఖణాపనాదీసు పాతబ్యతం జానన్తేన భిక్షునా కప్పియవచనమ్మి న వత్తబ్బన్తి దస్సేతి, తేనేవ పరియాయం అవత్వా తేసం సిక్ఖాపదానం అనాపత్తివారేసు “అనాపత్తి అసతియా అజానన్తస్సా”తి వుత్తం. “అన్తరాపత్తిసిక్ఖాపద”న్తిపి ఏతస్స నామమేవ. “గచ్ఛథేతం, భిక్షవే, కుటికం భిన్దథా”తి ఇమినా కతం లభిత్వా తత్థ వసన్తానమ్మి దుక్కుటమేవాతి చ సిద్ధం. అఞ్ఞాథా హి భగవా న భిన్దాపేయ్య. ఏస నయో భేదనకం భేదనకం ఉద్దాలనకన్తి ఏత్థాపి, ఆపత్తిభేదావ. తతో ఏవ హి భేదనకసిక్ఖాపదాదీసు వియ “అఞ్ఞోన కతం పటిలభిత్వా పరిభుజ్జతి, ఆపత్తి దుక్కుటస్సా”తి న వుత్తం, తథా అఞ్ఞాస్సత్థాయ కరోతి, చేతియాదీనం అత్థాయ కరోతి, దుక్కుటమేవాతి చ సిద్ధం, అఞ్ఞాథా కుటికారసిక్ఖాపదాదీసు వియ “అఞ్ఞాస్సత్థాయ వాసాగారం రపేత్వా సబ్బత్థ, అనాపత్తి”తి నయమేవ వదేయ్య, న భిన్దాపేయ్య. సబ్బమత్తికామయభావం పన మోచేత్వా కట్టపాసాణాదిమిస్సం కత్వా పరిభుజ్జతి, అనాపత్తి. తథా హి భేదనకసిక్ఖాపదాదీసు భగవతా నయో దిన్నో “అఞ్ఞోన కతం పమాణాతిక్కున్తం పటిలభిత్వా చిన్దిత్వా పరిభుజ్జతీ”తిఆదీసు. కేచి పన “వయకమ్మమ్మీతి ఏతేన మూలం దత్వా కారాపితమ్మి అత్తి, తేన తం అఞ్ఞోన కతమ్మి న వట్టతీతి సిద్ధ”న్తి వదన్తి, తం న సున్దరం. కస్మా? సమ్మారే కిణిత్వా సయమేవ కరోన్తస్సాపి వయకమ్మసమ్మవతో. కిం వా పాళిలేసే సతి అట్టకథాలేసనయో. ఇట్టకాహి గిజ్జకావసథసజ్జేపేన కతా వట్టతీతి ఏత్థ పకతిఇట్టకాహి చినిత్వా కత్తబ్బావసథో గిజ్జకావసథో నామ. సా హి “మత్తికామయా”తి న వుచ్చతి, “ఇట్టకకుటికా”త్వేవ వుచ్చతి, తస్మా ధుసగోమయతిణపలాలమిస్సా మత్తికామయాపి అపక్కిట్టకమయాపి “సబ్బమత్తికామయా”త్వేవ వుచ్చతీతి నో ఖన్తీతి ఆచరియో, భస్మాదయో హి మత్తికాయ దళ్ళిభావత్థమేవ ఆదీయన్తి, అపక్కిట్టకమయాపి గిజ్జకావసథసజ్జం న గచ్ఛతి, న చ ఆయస్మా ధనియో ఏకప్పహారేనేవ కుమ్మకారో వియ కుమ్మం తం కుటికం నిట్టాపేసి, అనుక్కుమేన పన సుక్ఖాపేత్వా సుక్ఖాపేత్వా మత్తికాపిణ్ణేహి చినిత్వా నిట్టాపేసి, అపక్కిట్టకమయా కుటి వియ సబ్బమత్తికామయా కుటి ఏకాబద్ధా హోతి, న తథా పక్కిట్టకమయా, తస్మా సా కప్పతీతి ఏకే. సబ్బమత్తికామయాయ కుటియా బహి చే తిణకుటికాదిం కత్వా అన్తో వసతి, దుక్కుటమేవ. సచే తత్థ తత్థ చిద్ధం కత్వా బన్దిత్వా ఏకాబద్ధం కరోతి, వట్టతి. అన్తో చే తిణకుటికాదిం కత్వా అన్తో వసతి, వట్టతి. కారకో ఏవ చే వసతి, కరణపచ్చయా దుక్కుటం ఆపజ్జతి, న వసనపచ్చయా. సచే అన్తో వా బహి వా ఉభయత్థ వా సుధాయ లిమ్మతి, వట్టతి. యస్మా సబ్బమత్తికామయా కుటి సుకరా భిన్దితుం, తస్మా తత్థ రపితం పత్తచీవరాది అగుత్తం హోతి, చోరాదీహి అవహరితుం సక్కా, తేన వుత్తం “పత్తచీవరగుత్తథాయా”తి.

పాళిముత్తకవినిచ్చయవణ్ణనా

తేన ఖో పన సమయేన ఛబ్బగ్గియా భిక్షూ ఉచ్చావచే పత్తే ధారేన్ని, ఉచ్చావచాని పత్తమణ్ణలాని ధారేన్తి”తి (చూళవ. ౨౦౩) ఏవమాదీని వత్థూని నిస్సాయ “న, భిక్షవే, ఉచ్చావచా పత్తా ధారేతబ్బా, యో ధారేయ్య, ఆపత్తి దుక్కటస్సా”తిఆదినా నయేన అకప్పియపరిక్ఖారేసు చ దుక్కటం పణ్ణత్తం. కస్మా? తదనులోమత్తా. యత్థాపి న పణ్ణత్తం, తత్థ “న, భిక్షవే, ఉచ్చావచాని ఛత్తాని ధారేతబ్బాని, యో ధారేయ్య, ఆపత్తి దుక్కటస్సా”తిఆదినా (చూళవ. ౨౬౯-౨౭౦) నయేన దుక్కటం సమ్మవతి, తస్మా “తత్తాయం పాళిముత్తకో”తి ఆరభిత్వా సబ్బపరిక్ఖారేసు వణ్ణమట్టం, సవికారం వా కరోన్తస్స ఆపత్తి దుక్కటన్తి దీపేన్తేన “న వట్టతీ”తి వుత్తన్తి వేదితబ్బం. ఏత్థాహ – “అనుజానామి, భిక్షవే, రపేత్వా పహరణీం సబ్బం లోహభణ్ణం, రపేత్వా ఆసన్దిం పల్లజ్జం దారుపత్తం దారుపాదుకం సబ్బం దారుభణ్ణం, రపేత్వా కతకణ్ణ కుమ్భకారికణ్ణ సబ్బం మత్తికాభణ్ణ”న్తి (చూళవ. ౨౯౩) వుత్తత్తా యథారపితం వజ్జేత్వా ఇతరం సబ్బం వణ్ణమట్టమ్మి సవికారమ్మి అవినేసేన వట్టతీతి? వుచ్చతే – తం న యుత్తం యథాదస్సితపాళివిరోధతో, తస్మా “రపేత్వా పహరణీ”న్తి ఏవం జాతివసేన అయం పాళి పవత్తా, యథాదస్సితా పాళి వణ్ణమట్టాదివికారపటిసేధనవసేన పవత్తాతి ఏవం ఉభయమ్మి న విరుజ్జతి, తస్మా యథావుత్తమేవ. ఆరగ్గేన నిఖాదనగ్గేన, “ఆరగ్గేరివ సాసపో”తి (మ. ని. ౨.౪౦౮; ధ. ప. ౪౦౧; సు. ని. ౬౩౦) ఏత్థ వుత్తనయతో ఆరగ్గేన.

పట్టముఖే వాతి పట్టకోటియం. పరియన్తేతి చీవరపరియన్తే. వేణీఉహుమునియుపేజ్ఞామ. అగ్గియన్తి చేతియం. గయముగ్గరన్తి తులాదణ్ణసణ్ణానం, గయా సీసే సూచికా హోతి, ముఖపత్తా లద్దా. ఉక్కిరన్తి నీహరన్తి కరోన్తి రపేన్తి. కోణసుత్తపిళకా నామ గణికపట్టాదికోణేసు సుత్తమయపిళకా. యం ఏత్థ చీవరం వా పత్తో వా “న వట్టతీ”తి వుత్తో, తత్థ అధిట్టానం రుహతి, వికప్పనాపి రుహతీతి వేదితబ్బం. దేడ్డుభోతి ఉదకసప్పో. అచ్చీతి కుజ్జరక్ఖి. గోముత్తకన్తి గోముత్తసణ్ణానా రాజియో. కుజ్జీకాయ సేనాసనపరిక్ఖారత్తా సువణ్ణరూపియమయాపి వట్టతీతి ఛాయా దిస్సతి, “కుజ్జీకాయ వణ్ణమట్టకమ్మం న వట్టతీ”తి వచనతో అజ్ఞో కప్పియలోహాదిమయావ కుజ్జీకా కప్పన్తి పరిహరణీయపరిక్ఖారత్తా. ఆరకణ్ణకో పోత్తకాదికరణసత్తకజాతి. “ఆమణ్ణకసారకో ఆమలకఫలమయో”తి వదన్తి . తాలపణ్ణబీజనీఆదీసు “వణ్ణమట్టకమ్మం వట్టతీ”తి వుత్తం. కిజ్జాపి తాని కుజ్జీకా వియ పరిహరణీయాని, అథ ఖో “ఉచ్చావచాని న ధారేతబ్బాన్”తి పటిక్ఖేపాభావతో వుత్తం. కేవలజ్ఞో తాని “అనుజానామి, భిక్షవే, విధూపనణ్ణ తాలవణ్ణణ్ణా”తిఆదినా (చూళవ. ౨౬౯) వుత్తాని. గణిపదే పన “తేలభాజనేసు వణ్ణమట్టకమ్మం వట్టతీతి సేనాసనపరిక్ఖారత్తా”తి వుత్తం. రాజవల్లభాతి రాజకులూపకా. సీమాతి ఇథాధిప్పేతా భూమి, బద్ధసీమా చ. “యేసం సన్తకా తేసం సీమా, తత్థ పరేహి న కత్తబ్బ”న్తి అనుగణిపదే వుత్తం. “భూమి చ సీమా చ యేసం సన్తకా, తేహి ఏవ వారేతబ్బా. యేసం పన అజ్ఞోసం భూమియం సీమా కతా, తే వారేతుం న ఇస్సరా”తి వదన్తి . “సజ్జభేదాదీనం కారణత్తా ‘మా కరోథా’తి పటిసేధేతబ్బా ఏవా”తి అన్తకట్టకథాయం వుత్తం కిర.

౮౬-౭. దారుకుటికం కాతుం, కత్తున్తి చ అత్తి. ఖణ్ణాఖణ్ణికన్తి ఫలాఫలం వియ దట్టబ్బం. ఆణాపేహీతి వచనం అనిట్టే ఏవ వుచ్చతీతి కత్వా బన్ధం ఆణాపేసి. ఇస్సరియమత్తాయాతి సమిద్ధియం మత్తాసద్ధోతి జాపేతి.

౮౮. “ఏవరూపం వాచం భాసిత్వా”తి చ పారో. లోమేన త్వం ముత్తో, మా పునపి ఏవరూపమకాసీతి ఇదం కిం బ్యాపాదదీపకం, దారూసుపి లోభక్ష్తన్తదీపకం వచనం నోతాపన్నస్స సతో తస్స రాజస్స పతిరూపం. నను నామ “పుట్టే

కతం సుకతం భన్తే, వదేయ్యాధ పునపి యేనత్తో”తి పవారేత్వా అతీవ పీతిపామోజ్జం ఉప్పాదేతబ్బం తేన సియాతి? సచ్చమేతం సోతాపన్నత్తా అతీవ బుద్ధమామకో ధమ్మమామకో సజ్జమామకో చ, తస్మా భిక్షూనం అకప్పియం అసహన్తో, సిక్ఖాపదపజ్జాత్తియా చ ఓకాసం కత్తుకామో “సుపయుత్తాని మే దారూసీ”తి తుట్టచిత్తోపి ఏవమాహాతి వేదితబ్బం. ఇమేహి నామ ఏవరూపే రానే. “ఆగతపదానురూపీనాతి అజ్ఞోహి వా పదేహి, ఇతో ధోకతరేహి వా ఆగతకాలే తదనురూపా యోజనా కాతబ్బా”తి గణ్ఠిపదే వుత్తం. “న కేవలం ఇమస్మింయేవ సిక్ఖాపదే, అజ్ఞోసుపి ఆగచ్ఛన్తి, తస్మా తత్త తత్త ఆగతపదానురూపీన యోజనా వేదితబ్బా”తి అనుగణ్ఠిపదే వుత్తం. ఉజ్జాయనత్తో అదిన్నస్సాదిన్నత్తావ, తే ఉజ్జాయంసు.

రుద్రదామకో నామ రుద్రదామకాదీహి ఉప్పాదితో. బారాణసినగరాదీసు తేహి తేహి రాజుహి పోరాణసత్థానురూపం లక్ష్మణసమ్మన్నా ఉప్పాదితా నీలకహపణా. తేసం కిర తిభాగం అష్టతి రుద్రదామకో, తస్మా తస్స పాదో ధుల్లచ్చయవత్తు హోతి. మాసకో పన ఇధ అప్పమాణం. కహపణో కిశ్చికాలే ఊనవీసతిమాసకో హోతి, కిశ్చికాలే అతిరేకవీసతిమాసకో. తస్మా తస్స కహపణస్స చతుత్థభాగో పశ్చాత్తమాసకో వియ అతిరేకపశ్చాత్తమాసకో వా ఊనపశ్చాత్తమాసకో వా పాదోతి వేదితబ్బం. ఇమస్సత్తస్స దీపనత్తం “తదా రాజగహీ వీసతిమాసకో కహపణో హోతీ”తిఆది వుత్తం. తత్త రజతమయో సువణ్ణమయో తమ్బుమయో చ కహపణో హోతి. సువణ్ణభూమియం వియ పాదోపి యత్త తమ్బుమయోవ కతో హోతి, తత్త సోవ పాదోతి ఆచరియో. యస్మా పాదో ఏకనీలకహపణద్వనకో, తస్మా తస్స పాదస్స చతుత్థభాగోవ సియా పాదోతి ఏకే. ఇదం న యుజ్జతి. యో చ తత్త పాదారహో భణ్ఠో, తస్స చతుత్థభాగస్సేవ పారాజికవత్తుభావప్పసజ్జతో. యది పాదారహం భణ్ణం పారాజికవత్తు, సిద్ధం “సోవ పాదో పచ్చిమం పారాజికవత్తు”తి . న హి సబ్బత్తే భణ్ణం గహేత్వా నీలకహపణద్వన అఘోషిన్తి. యస్మా తస్స తస్సేవ కహపణద్వన అఘోషిన్తి, తస్మా తస్స తస్స జనపదస్స పాదోవ పాదోతి తదగ్గనకమేవ పాదగ్గనకన్తి సిద్ధం, “సో చ ఖో పోరాణస్స నీలకహపణస్స వసేన, న ఇతరేసన్తి యత్త పన నీలకహపణా వళజ్జం గచ్ఛన్తి, తత్తేవా”తి కేచి వదన్తి, ఉపపరిక్కిత్వా గహేతబ్బం.

పదభాజనీయవణ్ణనా

౯౨. గామా వా అరణ్ణో వాతి లక్ష్మణానుపజ్జాత్తికత్తా పరమపజ్జాత్తియా ఆదిష్ఠి వుత్తా. యతో వా అపక్కన్తా, సో అమనుస్సో నామ. “అమనుస్సగామం అపారుపిత్వా, గామప్పవేసనశ్చా అనాపుచ్చా పవిసేతుం వట్టతీ”తి అనుగణ్ఠిపదే వుత్తం. “యతో గామతో ఆగన్తుకామా ఏవ అపక్కన్తా, తం గామం ఏవం పవిసేతుం న వట్టతీ”తి వదన్తి ఏకే. కేచి పన “యక్ష్మపరిగ్గహభూతోపి ఆపణాదీసు దిస్సమానేసు ఏవ ‘గామో’తి సజ్ఞం గచ్ఛతి, అదిస్సమానేసు పవేసనే అనాపత్తీ”తి వదన్తి. “గామో ఏవ ఉపచారో గామూపచారోతి ఏవం కమ్మధారయవసేన గహితే కురున్దట్టకథాదీసు వుత్తమ్మి సువుత్తమేవ హోతీ”తి వదన్తి. “తస్స ఘరూపచారో గామోతి ఆపజ్జతీ”తి వచనం పటిక్కిపతి. “గామస్సుపచారో చ గామో చ గామూపచారో చా”తి వదన్తి, తం విరుజ్జతి, న. “ఇమేసం లాభాదీసు లక్ష్మణం సన్ధాయ మహాఅట్టకథాయం ‘ఘరం ఘరూపచారో’తిఆది వుత్తం, తం న మయం పటిక్కిపామా”తి చ వదన్తి. “కతపరిక్లేపో చాతి ఘరస్స సమన్తతో తత్తకో ఉపచారో నామా”తి గణ్ఠిపదే లిఖితం. అనుగణ్ఠిపదే పన “యో యో అట్టకథావాదో వా థేరవాదో వా పచ్చా వుచ్చతీతి ఇతో అనాగతం సన్ధాయ వుత్తం, నాతీతం. యది అతీతమ్మి సన్ధాయ వుత్తం, మహాపదుమథేరవాదోవ పమాణం జాతన్తి ఆపజ్జతి, తస్మా అనాగతమేవ సన్ధాయ వుత్తన్తి ఆచరియా కథయన్తీ”తి వుత్తం. సేసమ్మీతి గామూపచారలక్ష్మణమ్మి.

తత్రాయం నయోతి తస్య గామూపచారస్య గహణే అయం నయో. వికాలేగామప్పవేసనాదీసూతి ఏథ
 “గామప్పవేసనస్య బహి ఏవ ఆపుచ్చితబ్బ”ని గణిపదే వుత్తం. “తం అట్టకథాయ న సమేతి”తి వదన్తి.
 “గామసజ్ఞాతూపచారం సన్ధాయ వుత్త”ని గహితే సమేతితి మమ తక్కి. “ఆది-సద్దతో ఘరే రితానం
 దిన్నలాభభాజనాదీనీ”తి గణిపదే వుత్తం. “గామూపచారే రితానం పాపుణితబ్బలాభం సజ్ఞీచ్చ అదేవ్తానం పారాజిక”ని
 అనుగణిపదే వుత్తం. కిజ్ఞాపి కురున్దిఆదీసు పాళియం వుత్తవచనానులోమవసేన వుత్తత్తా “పమాదలేఖా”తి న వత్తబ్బం,
 మహాఅట్టకథాయం వుత్తవినిచ్చయో సజ్ఞీతితో పట్టాయ ఆగతో. “యజ్ఞేతం మహాఅట్టకథాయ”నిఆది సీహళదీప
 అట్టకథాచరియేహి వుత్తం “వినిచ్చయనయో”తి చ. లేడ్డుపాతేనేవ పరిచ్చిన్దితబ్బోతి పరిక్ఖేపారహట్టానం, న ఉపచారం. సో
 హి తతో అపరేన లేడ్డుపాతేన పరచ్చిన్తో. ఇమస్మిం అదిన్నాదానసిక్ఖాపదేతి నియమేన అజ్ఞాత్త అజ్ఞాథాతి అత్తతో వుత్తం
 హోతి. తేన వా నియమేన యథారుతవసేనాపి అత్తో ఇథ యుజ్జతి. అభిధమ్మే పనాతిఆదినా అజ్ఞాథాపి అత్తాపత్తిసిద్ధం
 దస్సేతి.

“పరిచ్ఛాగాదిమ్మి అకతే ‘ఇదం మమ సన్తక’ని అవిదితమ్మి పరపరిగ్గహితమేవ పుత్తకానం పితు అచ్చయేన సన్తకం
 వియ, తం అత్తతో అపరిచ్చత్తే సక్ఖహం గచ్చతీ”తి గణిపదే వుత్తం. “ధేనస్స కమ్మం ధేయ్యం, ధేనేన గహితబ్బభూతం భణ్ణం.
 ధేయ్యని సజ్ఞాతని ధేయ్యసజ్ఞాత”ని పోరాణగణిపదే వుత్తం. తం ధేయ్యం యస్స ధేనస్స కమ్మం, సో యస్మా ధేయ్యచిత్తో
 అవహరణచిత్తో హోతి, తస్మా “ధేయ్యసజ్ఞాత”ని పదం ఉద్ధరిత్వా “ధేయ్యచిత్తో అవహరణచిత్తో”తి పదభాజనమ్మి తేసం
 పోరాణానం యుజ్జితేవ, తథాపి అట్టకథాయం వుత్తనయేనేవ గహితబ్బం. “యజ్ఞా పుబ్బభాగే ‘అవహరిస్సామీ’తి పవత్తం
 చిత్తం, యజ్ఞా గమనాదిసాధకం, పరామసనాదిసాధకం వా మజ్ఞే పవత్తం, యజ్ఞా రానాచావనపయోగసాధకం , తేసు
 అయమేవేకో పచ్చిమో చిత్తకోట్టాసో ఇథ అధిప్పేతో ‘ధేనో’తి అపరో”తి అనుగణిపదే వుత్తం. ఊనమాసకమాసపాదాదీసు
 “అవహరణచిత్తేసు ఏకచిత్తకోట్టాసోతి ఆచరియా వదన్తీ”తి వుత్తం.

పశ్చావీసతిఅవహారకథావణ్ణనా

పశ్చావీసతి అవహారా నామ వచనభేదేనేవ భిన్నా, అత్తతో పన అభిన్నా. ఆకులా దువిజ్ఞోయ్యవినిచ్చయాతి
 ఆచరియానం ముఖే సన్తికే సబ్బాకారేన అగ్గహితవినిచ్చయానం దువిజ్ఞోయ్యా. దుకతికపట్టానపాళి (పట్టాం ౨.౧.౧ ఆదయో,
 దుకతికపట్టానపాళి) వియ ఆకులా దువిజ్ఞోయ్యవినిచ్చయా, కేవలం తం ఆచరియా పుబ్బాపరవిరోధమకత్వా సజ్ఞీతితో
 పట్టాయ ఆగతనయమవినాసేత్వా వణ్ణయన్తీతి “పట్టానపాళిమివాతి అపరే వదన్తీ”తి చ వుత్తా. పోరాణాతి సజ్ఞీతిఆచరియా.
 అయమేత్థ సామీచి ఏవ, సచే న దేతి, ఆపత్తి నత్తి, పారాజికభయా పన యథా సిక్ఖాకామో దేతి, ఏవం దాతబ్బమేవ. యాని
 పనేత్థ వత్థూని, తాని సీహళదీపే ఆచరియేహి సజ్ఞాదీనమనుమతియా అట్టకథాసు పక్ఖిత్తాని, “అనాగతే బ్రహ్మచారీనం
 హితత్థాయ పోత్థకారుళ్ళకాలతో పచ్చాపీ”తి వుత్తం. ఆణత్తికం ఆణత్తిక్ఖణేపి గణ్ణాతి, కాలన్తరేనాపి అత్తసాధకో, కాలన్తరం
 సన్ధాయాతి ఇదమేతేసం నానత్తం. భట్టితి అపగతే. అన్తరసముద్దే అతురుముహుదే. ఫరతి సాధేతి. నవధోతోతి నవకతో.
 పాసాణసక్ఖరన్తి పాసాణజ్ఞా సక్ఖరజ్ఞా.

భూమట్టకథాదివణ్ణనా

౯౪. మహాఅట్టకథాయం పన సచ్చేపి అలికేపి దుక్కటమేవ వుత్తం, తం పమాదలిఖితన్తి వేదితబ్బన్తి యథేతరహి యుత్తియా గహేతబ్బా. తత్త “చతువగ్గేన రపేత్వా ఉపసమ్మదపవారణలబ్బానాదిసబ్బం సజ్జకమ్మం కాతుం వట్టతి”చ్చేవ వత్తబ్బే “ఉపసమ్మదపవారణకథినబ్బానాదీన్”తి లిఖన్తి వేదితబ్బం. తం ఆచరియా “పమాదలేఖా”త్వేవ వణ్ణయన్తి, తేన వుత్తం “పమాదలిఖిత”న్తి. యం యం వచనం ముసా, తత్త తత్త పాచిత్తియన్తి వుత్తం. దుక్కటస్స వచనే పయోజనాభావా “అదీన్నాదానస్స పుబ్బపయోగే”తి వుత్తం. అఙ్గోసమ్మి పుబ్బపయోగే పాచిత్తియట్టానే పాచిత్తియమేవ. పమాదలిఖితన్తి ఏత్త ఇధ అధిప్పేతమేవ గహేత్వా అట్టకథాయం వుత్తన్తి గహితే సమేతి వియ. ఆచరియా పన “పాచిత్తియట్టానే పాచిత్తియ”న్తి వత్వా దుక్కటే విసుం వత్తబ్బే “సచ్చాలికే”తి సామన్హితో వుత్తత్తా “పమాదలేఖా”తి వదన్తి వేదితబ్బాతి. “కుసలచిత్తేన గమనే అనాపత్తీ”తి వుత్తత్తా “దానఙ్గా దస్సామీ”తి వచనేన అనాపత్తి వియ.

పాచిత్తియట్టానే దుక్కటా న ముచ్చతీతి పాచిత్తియేన సద్ధిం దుక్కటమాపజ్జతి. బహుకాపి ఆపత్తియో హోస్తూతి ఖణనబ్బూహనుద్ధరణేసు దస దస కత్వా ఆపత్తియో ఆపన్నో, తేసు ఉద్ధరణే దస పాచిత్తియో దేసేత్వా ముచ్చతి, జాతివసేన “ఏకమేవ దేసేత్వా ముచ్చతీ”తి కురున్దియం వుత్తం, తస్మా పురిమేన సమేతి. “సమోధానేత్వా దస్సితపయోగే “దుక్కట”న్తి వుత్తత్తా సమానపయోగా బహుదుక్కటత్తం ఇహేతి. ఖణనే బహుకానీతి సమానపయోగత్తా న పటిప్పస్సమ్మతి. అట్టకథాచరియప్పమాణేనాతి యథా పనేత్త, ఏవం అఙ్గోసుపి ఏవరూపాని అట్టకథాయ ఆగతవచనాని సజ్జితీతో పట్టాయ ఆగతత్తా గహేతబ్బానీతి అత్తో. “ఇధ దుతియపారాజికే గహేతబ్బా, న అఙ్గోసు”తి ధమ్మసిరిత్థేరో కిరాహ. గణ్ఠిపదే పన “పురిమఖణనం పచ్చిమం పత్వా పటిప్పస్సమ్మతి, తేనేవ ఏకమేవ దేసేత్వా ముచ్చతీ”తి వుత్తం, “విసభాగకిరియం వా పత్వా పురిమం పటిప్పస్సమ్మతీ”తి చ వుత్తం.

ఏవం ఏకట్టానే రితాయ కుమ్మియా రానాచావనఙ్గేత్త ఛహాకారేహి వేదితబ్బన్తి సమ్మన్తో. కుమ్మియాతి భుమ్మవచనం. ఉద్ధం ఉక్ఖిపన్తో కేసగ్గమత్తమ్మి భూమితో మోచేతి, పారాజికన్తి ఏత్త ముఖవట్టియా పుట్టోకాసం బుద్ధేన మోచితే “రానాచావనఙ్గేత్త ఛహాకారేహి వేదితబ్బ”న్తి ఇమినా సమేతి, తథా అవత్వా “భూమితో ముత్తే కేసగ్గమత్తమ్మి అతిక్కున్తే భూమితో మోచితం నామ హోతీ”తి దళ్లం కత్వా వదన్తి, ఉపపరిక్ఖిత్వా గహేతబ్బం. ఏత్త ఏకచ్చే ఏవం అత్తం వదన్తి “పుట్టే ఖణన్తేన అవసేసట్టానాని వియోజితాని, తస్మిం విముత్తే పారాజిక”న్తి. సజ్జేపమహాపచ్చరియాదీసు వుత్తవచనస్స పమాదలేఖభావో “అత్తనో భాజనగతం వా కరోతి, ముట్టిం వా చిన్దతీ”తి వచనేన దీపితో.

యం పన “పీతమత్తే పారాజిక”న్తి వుత్తం, తం యథేతరహి “పఞ్చవిఙ్గాణా ఉప్పన్నవత్తుకా ఉప్పన్నారమ్మణా”తి పదస్స “ఉప్పన్నవత్తుకాహి అనాగతపటిక్ఖేపో”తి అట్టకథావచనం “అసమ్మిన్నవత్తుకా అసమ్మిన్నారమ్మణా పురేజాతవత్తుకా పురేజాతారమ్మణా”తి వచనమపేక్షిత్వా అతీతానాగతపటిక్ఖేపోతి పరివత్తేతి, తథా తాదిసేహి పరివత్తన్తి వేదితబ్బం. న హి అట్టకథాచరియా పుట్టాపరవిరుద్ధం వదన్తి. యం పన ఆచరియా “ఇదం పమాదలిఖిత”న్తి అపనేత్వా పటిక్ఖిపిత్వా వచనకాలే వాచేన్తి, ఉద్ధిసన్తి, తమేవ చ ఇమినాపి ఆచరియేన “పమాదలిఖిత”న్తి పటిక్ఖిత్తం. యఙ్గా సుత్తం దస్సేత్వా తే పటిక్ఖిపన్తి, తమేవ చ దస్సేన్తేన ఇమినా పటిక్ఖిత్తం, తేన వుత్తం “తం పన తత్తేవా”తిఆది.

అనాపత్తిమత్తమేవ వుత్తన్తి నేవ అవహారో న గీవా అనాపత్తితి బృహ్మనతోవ భేదో, న అత్తతోతి దస్సనత్తం. తం పమాదలిఖితం కతరేహితి చే? పుట్టే వుత్తప్పకారేహి, లేఖకేహి వా, ఏస నయో సబ్బత్త. “న హి తదేవ బహూసు రానేసు యుత్తతో పారాజికమహుత్వా కత్తచి హోతీ”తి సబ్బం అనుగణ్ఠిపదే వుత్తం. దుట్టపితం వా రపేతీతి ఏత్త తతో పగ్గరిస్సతీతి

రానాచావనం సన్ధాయ కతతా పారాజికం తం పన గణ్ణతు వా మా వా తత్తేవ “భిన్దతీ”తి ఆదివచనతో వేదితబ్బం. “తత్తేవాతి రానాచావనం అకరోన్తోవ రానా అచావేతుకామోవ కేవలం ‘భిన్దతీ’తి అట్టకథావచనతో చ ఇహేతబ్బ”న్తి అజ్ఞాతరస్మిం గణ్ణిపదే వుత్తం. తథా “పగ్గరితేహి తిన్దపంసుం గహేత్వా ఉదకే పక్తిపిత్వా పచిత్వా గహేతుం సక్కా, తస్మా గహణమేవ సన్ధాయ వుత్త”న్తి అపరే. “రిత్తకుమ్మియా ఉపరి కరోతి, భణ్ణదేయ్య”న్తి వుత్తం, తం ఆణత్తియా విరుజ్జతి, “యదా సక్కోసి, తదా తం భణ్ణం అవహరా”తి అత్థసాధకో ఆణత్తికాల్ ఏవ పారాజికం. అపిచ ఆవాటకాదీని ధావరపయోగాని చ ఏత్థ సాధకాని. నట్టి కాలకతపయోగాని పారాజికవత్థానీతి తస్మా ఉపపరిక్కితబ్బన్తి ఏకే. యత్థ యత్థ “అపరే”తి వా “ఏకే”తి వా వుచ్చతి, తత్త తత్థ సుట్టు ఉపపరిక్కిత్వా యుత్తం గహేతబ్బం, ఇతరం ఛడ్డేతబ్బం. వదన్తీతి ఆచరియా వదన్తి. న, అజ్ఞాథా గహేతబ్బత్థతోతి పాళిపరిహరణత్తం వుత్తం. ఏవమేకే వదన్తీతి తం న గహేతబ్బం. కస్మా? “పస్సావం వా ఛడ్డేతీ”తి చ “అపరిభోగం వా కరోతీ”తి చ అత్థతో ఏకత్తా, అట్టకథాయ “ముగ్గరేన పోఢేత్వా భిన్దతీ”తి వుత్తత్తాపి.

అయం పనేత్థ సారోతి ఆదికథాయ “అమ్మాకం ఆచరియస్స వచన”న్తి ధమ్మసిరిత్థేరో ఆహ. సజ్ఞహాచరియానం వాదోతి ఏకే. పుట్టే వుత్తాపి తే ఏవ, తస్మా వోహరవసేనాతి అచడ్డేతుకామమ్మి తథా కరోన్తం “ఛడ్డేతీ”తి వోహరన్తి. ఏవమేతేసం పదానం అత్తో గహేతబ్బోతి ఏవం సన్తే “రానాచావనస్స నట్టితాయ దుక్కట”న్తి అట్టకథావచనేన అతివియ సమేతి, తత్త రానాచావనచిత్తస్స నట్టితాయ రానా చుతమ్మి న “రానా చుత”న్తి వుచ్చతీతి అత్తో గహేతబ్బో. ఇతరథాపీతి ధేయ్యచిత్తాభావా రానా చావేతుకామస్సపి దుక్కటం యుజ్జతి.

౯౬. సయమేవ పతితమోరస్సేవ ఇతో చిత్తో చ కరోతో ధుల్లచ్చయం. ఆకాసట్టవినిచ్చయే తప్పసజ్ఞేన తస్మిం వేహాసాదిగతేపి అసమ్మోహత్తం ఏవం గహేతబ్బన్తి వుత్తం. “ఏవమజ్ఞత్తాపి సామిసే”తి గణ్ణిపదే వుత్తం. “రానాచావనం అకరోన్తో చాలేతీ”తి వచనతో రానాచావనే ధుల్లచ్చయం నట్టీతి వుత్తం హోతి. కేచి అఫన్దాపేత్వా రానాచావనాచావనేహిపి దుక్కటధుల్లచ్చయే వదన్తి. “తే రానాచావనం అకరోన్తోతి ఇమం అట్టకథావచనం దస్సేత్వా పటిసేధేతబ్బా”తి కేచి వదన్తి, వీమంసితబ్బం.

౯౭. ఛేదనమోచనాది ఉపరిభాగం సన్ధాయ వుత్తం. అవస్సం రానతో ఆకాసగతం కరోతి. ఏత్థ “ఏకకోటిం నీహరిత్వా రపితే వంసే రితస్స ఆకాసకరణం సన్ధాయా”తి కేచి వదన్తి. తే పన అథ “మూలం అచ్చేత్వా వలయం ఇతో చిత్తో చ సారేతి, రక్ఖతి. సచే పన మూలతో అనీహరిత్వాపి హత్తేన గహేత్వా ఆకాసగతం కరోతి, పారాజిక”న్తి అట్టకథావచనం దస్సేత్వా పటిసేధేతబ్బా. భిత్తినిస్సితన్తి భిత్తియా ఉపత్థమ్మితం సన్ధాయ వుత్తన్తి ఏకే. భిత్తిం నిస్సాయ రపితన్తి నాగదన్తాదీసు రితం సన్ధాయ వుత్తం. చిన్నమత్తేతి ఉపరి ఉగ్గన్త్యా రితం సన్ధాయ వుత్తం.

౯౮. ఉపరి రితస్స పిట్టియాతి ఏత్థ అధో ఓసారణం సన్ధాయ వుత్తం. హేట్థా ఓసారేన్దస్స ఉపరిమస్స పిట్టియా హేట్టిమేన రితోకాసం అతిక్కున్దమత్తే పారాజికం, ఉద్ధం ఉక్తిపన్దస్స ఉదకతో ముత్తమత్తే. “ఏవం గహితే భూమట్టే వుత్తేన సమేతీ”తి వదన్తి. మతమచ్చానం రితట్థానమేవ రానం కిర. థేయ్యచిత్తేన మారేత్వా గణ్ణతో ఊనపాదగ్గనకే దుక్కటం, సహపయోగత్తా పాచిత్తియం నట్టీతి ఏకే. మదనఫలవసాదీనీతి ఏత్థ సీహళభాసా కిర వస ఇతి విసన్తి అత్తో, గరుళాకారేన కతుప్పేయితం వా.

౯౯. పుట్టే పాసే బద్ధసూకరఉపమాయ వుత్తా ఏవ. “థలే రపితాయ నావాయ న పుట్టోకాసమత్తమేవా”తి పాఠో. “వాతో ఆగమ్మాతి వచనతో వాతస్స నట్టికాల్ పయోగస్స కతతా అవహరో నట్టి, అట్టికాల్ చే కతో, అవహరోవా”తి వదన్తి.

“భణ్ణదేయ్యం పన కేసన్తి చే? యేసం హత్తే కహాపణాని గహితాని, తేసం వా, నావాసామినా నావాయ అగ్గహితాయ నావాసామికస్స వా”తి అనుగణ్ణిపదే వుత్తం.

౧౦౪. నిరమ్మిత్యా ఉపరి. అకతం వా పన పతిట్టపేతీతి అపుబ్బం వా పట్టపేతీతి అత్తో.

౧౦౬. గామట్టే వా “గామో నామా”తి న వుత్తం పరమం గామలక్ఖణస్స సబ్బసో వుత్తత్తా.

౧౦౭. అరణ్ణట్టే అరణ్ణం నామాతి పున న కేవలం పుట్టే వుత్తలక్ఖణణ్ణోవ అరణ్ణాని ఇధాధిప్పేతం, కిన్తు పరపరిగ్గహితమేవ చేతం హోతి, తం ఇధాధిప్పేతాని దస్సనత్తం వుత్తం. తేనేవ అత్తేపి అరణ్ణగ్గహణం కతం. అగ్గేపి మూలేపి చిన్నాతి ఏత్త “న వేరేత్వా రితా, చిన్నమత్తే పతనకం సన్ధాయ వుత్త”ని వదన్తి. తచ్చేత్వా రపితోతి అరణ్ణసామికేహి పరేహి లద్దేహి తచ్చేత్వా రపితో. అద్ధగతోపీతి చిరకాలికోపి. “న గహేతబ్బోతి అరణ్ణసామికేహి అనుజ్ఞాతేనపీ”తి గణ్ణిపదే వుత్తం. ఛల్లియా పరియోనద్ధం హోతి ఇమినా సామికానం నిరపేక్షతం దీపేతి. తేన వుత్తం “గహేతుం వట్టతీ”తి. యది సామికానం సాపేక్షతా అత్తి, న వట్టతి.

౧౦౮. తత్త “భాజనేసు పోక్షరణీతళాకేసు చ గావో పక్కోసతీతి ఇతో పట్టాయ తయో దస వారా ఆదిమేవ దస్సేత్వా సంఖితా”తి అనుగణ్ణిపదే వుత్తం. నిబ్బహనఉదకం నామ తళాకరక్షణత్తాయ అధికోదకనిష్ఠమనద్వారేన నిష్ఠమనఉదకం. “గహేతుం న లభతీతి సామీచికమ్మం న హోతి”తి అనుగణ్ణిపదే వుత్తం. ఇతో పట్టాయ “వుత్త”ని వుత్తే అనుగణ్ణిపదేతి గహేతబ్బం. అనిక్ఖన్తే ఉదకేతి పారసేసో, సుక్ఖమాతికాపయోగత్తా భణ్ణదేయ్యమ్మి న హోతి అధిప్పాయో. తళాకం నిస్సాయ ఖేత్తస్స కతత్తాతి “సబ్బసాధారణం తళాకం హోతి”తి పరమం వుత్తత్తా తం సన్ధాయ వుత్తం. “యస్మా తళాకగతం ఉదకం సబ్బసాధారణమ్మి మాతికాయ సతి తం అతిక్కమిత్వా గహేతుం న వట్టతి, తస్మా తం సన్ధాయ కురున్దియాదీసు అవహరోతి వుత్త”ని అపరే ఆహూతి. ఇమినా లక్ఖణేన న సమేతీతి యస్మా సబ్బసాధారణదేసో నామ తస్మా తళాకం సబ్బసాధారణం, కతికాభావా చ మహాఅట్టకథాయం వుత్తమేవ యుత్తన్తి ఆహాచరియో.

౧౦౯. “తతో పట్టాయ అవహరో నత్థీతి థేయ్యాయపి గణ్ణతో, తస్మా యథాముణ్ణమహాజేతబ్బత్తా, అరక్ఖితబ్బత్తా, సబ్బసాధారణత్తా చ అజ్ఞామ్మి సజ్జసన్తకం ఇదం న హోతి”తి గణ్ణిపదే వుత్తం.

౧౧౦. ఉజ్జకమేవ తిట్టతీతి ఏత్త “సమీపే రుక్ఖసాఖాదీహి సన్ధారితత్తా ఈసకం ఖలిత్వా ఉజ్జకమేవ తిట్టతి చే, అవహరో. చిన్నవేణు వియ తిట్టతి చే, అనాపత్తీ”తి వుత్తం, తం సువుత్తం, తస్స వినిచ్చయే “సచే తాని రక్ఖన్తి”తి వుత్తత్తా. నో అజ్ఞాథాతి సమ్మత్తే చే వాతే వాతముఖసోధనం కరోతి, పారాజికన్తి అత్తో.

౧౧౧. అజ్ఞోసు పన విచారణా ఏవ నత్థీతి తేసు అప్పటిక్కిపితత్తా అయమేవ వినిచ్చయోతి వుత్తం హోతి. “ఏతేన ధురనిక్ఖేపం కత్వాపి చోరేహి ఆహటం చోదేత్వా గణ్ణతో అనాపత్తీతి దీపితం హోతి”తి వుత్తం.

౧౧౨. ఏసేవ నయోతి ఉద్ధారేయేవ పారాజికం, కస్మా? అజ్ఞోహి పత్తేహి సాధారణస్స సజ్ఞాణస్స వుత్తత్తా. పదవారేనాతి చోరేన నీహరిత్వా దిన్నం గహేత్వా గచ్ఛతో. గామద్వారన్తి వోహరమత్తమేవ, గామన్తి అత్తో ఆణత్తియా దట్టబ్బత్తా, ద్విన్నమ్మి ఉద్ధారే ఏవ పారాజికం. అసుకం నామ గామం గన్త్వాతి వచనేన యావ తస్స గామస్స పరతో ఉపచారో, సబ్బమేతం

ఆణత్తమేవ హోతి. “రత్వా వా నిసీదిత్వా వా విస్సమిత్వా పురిమథేయ్యచిత్తం వూపసమిత్వా గమనత్తజ్జో భణ్ణం న నిక్కిత్తం, యథాగహితమేవ, పదవారేన కారేతబ్బోతి, నిక్కిత్తజ్జో, ఉద్ధారేనా”తి చ లిఖితం. కేవలం “లిఖిత”ని వుత్తే గణ్ఠపదే గహేతబ్బం. థేయ్యచిత్తేన పరిభుజ్జాన్తో రానాచావనం అకత్వా నివత్తపారుతనీహరేన “పుట్టేవేదం మయా గహిత”ని థేయ్యచిత్తేన పరిభుజ్జాన్తో. “నట్టే భణ్ణదేయ్యం కిరా”తి లిఖితం. “అజ్ఞో వా”తి వచనేన యేన రపితం, తేన దిన్నే అనాపత్తితి దీపితం హోతి గోపకస్స దానే వియ, “కేవలం ఇథ భణ్ణదేయ్యస్తి అపరే”తి వుత్తం. “అజ్ఞో వా”తి వచనతో యేన రపితం. సో వాతిపి లబ్బతీతి విచారేత్వా గహేతబ్బో. వా-సద్దేన యస్స హత్తే రపితం, సో వా దేతి రాజగహే గణ్ఠకో వియ ధనియస్స, తస్మా పారాజికం యుత్తం వియ.

తవ థూలసాటకో లద్ధోతి వుత్తక్ఖణే ముసావాదే దుక్కటం. తస్స నామం లిఖిత్యాతి ఏత్థ “తేన ‘గహేత్వా రపేయ్యాసీ’తి ఆణత్తత్తా నామలేఖనకాలే అనాపత్తి కుససజ్కమనసదిసం న హోతీ”తి వుత్తం. న జానంతీతి న సుణంతీతి అత్తో. సచే జానిత్వాపి చిత్తేన న సమ్మటిచ్చన్తి ఏసేవ నయో. జానంతేన పన రక్ఖితుం అనిచ్చన్తే పటిక్ఖిపితబ్బమేవ ఏతన్తి వత్తం జానితబ్బం. ఉమ్మగ్గేనాతి పురాపాణం ఖణిత్యా కతమగ్గేనాతి అత్తో.

నిస్సితవారికస్స పన సభాగా భత్తం దేన్తి, తస్మా యథా విహరే పన్తి, తథేవ కాతబ్బన్తి సమ్మత్తవారం అగ్గహేతుం న లభన్తి, “తస్స వా సభాగా అదాతుం న లభన్తీ”తి వుత్తం. అత్తదుతియస్సాతి న హి ఏకేనానీతం ద్వీన్నం పహోతి, సచే పహోతి పాపేతబ్బోతి దస్సేతుం “యస్స వా”తిఆది వుత్తం. “పరిపుచ్చం దేతీతి పుచ్చితపజ్జాస్స విస్సజ్జనం కరోతీ”తి లిఖితం. సజ్జస్స భారం నామ “సద్ధమ్మవాచనా ఏవా”తి వుత్తం, “నవకమ్మికోపి వుచ్చతీ”తి చ, “ఇతో భణ్ణతో వట్టంతం పున అన్తో పవిసతీతి మహాఅట్టకథాపదస్స కురున్దీసజ్జేపట్టకథాహి అధిప్పాయో వివరితో”తి లిఖితం.

౧౧౩. గచ్చన్తే యానే వాతి ఏత్థ “సుజ్కట్టానస్స బహి రితం సన్ధాయ వుత్త”ని ఉపతిస్సత్థేరో వదతి కిర. “గచ్చన్తే యానే వాతిఆది సుజ్కట్టానబ్బన్తరే గహేతబ్బ”ని వుత్తం. బహి రితస్స వత్తబ్బమేవ నట్టి, “అన్తో రత్వా”తి అధికారే వుత్తత్తా చేతి యుత్తం – యానాదీసు రపితే తస్స పయోగం వినాయేవ గతేసు పారాజికో న హోతి. కస్మా న భణ్ణదేయ్యస్తి చే? సుజ్కట్టానస్స బహి రితత్తా. అరజ్జట్టే “అస్సతియా అతిక్కమన్తస్సపి భణ్ణదేయ్యమేవా”తి (పారా. అట్ట. ౧.౧౦౭) వుత్తం తేసం సపరిగ్గహితత్తా. ఇథ పన “అత్త పవిట్టస్సా”తి వచనతో న బహి రితస్స, తం కిర సుజ్కసజ్కేతం. అజ్ఞం హరాపేతీతి తత్థ “సహత్థా”తి వచనతో అనాపత్తి. నిస్సగ్గియాని హోన్తీతి అట్టకథాతో పాచిత్తియం, ఉపచారం ఓక్కమిత్వా పరిహరణే సాదీనవత్తా దుక్కటం.

సుజ్కట్టానే సుజ్కం దత్వావ గన్తుం వట్టతీతి ఇదం దాని వత్తబ్బానం మాతికాతి ధమ్మసిరిత్థేరో. “అనురాధపురస్స చతుాసు ద్వారేసు సుజ్కం గణ్ఠన్తి, తేసు దక్షిణద్వారస్స పురతో మగ్గో ధూపారామతో ఆనన్దచేతియం పదక్షిణం కత్వా జేతవనవిహరస్సన్తరపాకారస్సాసన్నే నివిట్టో, యో న గామం పవిసన్తో ఉపచారం ఓక్కన్తో హోతి. ధూపారామతో చ మహాచేతియం పదక్షిణం కత్వా రాజవిహరం గచ్చన్తో న ఓక్కమతీ”తి కిర మహాఅట్టకథాయం ఆగతం. ఏత్థ చాతి సుజ్కఘాతే “ద్వీహి లేడ్డుపాతేహీతి ఆచరియపరమ్మరాభతా”తి లిఖితం. ద్వీహి లేడ్డుపాతేహీతి సుజ్కఘాతస్స పరిచ్ఛేదే అట్టపితే యుజ్జతి, రపితే పన అతిరేకయోజనమ్మి సుజ్కఘాతం హోతీతి తతో పరం ద్వే లేడ్డుపాతా ఉపచారోతి గహేతబ్బో. సో పసేత్థాపి దువిధో బాహిరబ్బన్తరభేదతో. తత్థ దుతియలేడ్డుపాతసజ్జాతం బాహిరోపచారం సన్ధాయ పాళియం, మహాఅట్టకథాయజ్ఞా దుక్కటం వుత్తం. అబ్బన్తరం సన్ధాయ కురున్దియన్తి నో ఖన్తి. “అత్త పవిట్టస్స సుజ్కం గణ్ఠన్తూతి హి

నియమితటానం ఏకంతో పరాజికభేతం హోతి, తస్మా పరిక్లితం, ఏకో లేడ్డుపాతో దుక్కుటభేతం, అపరిక్లితశ్చ, దుతియో లేడ్డుపాతోతి నో అధిప్సాయో”తి ఆచరియో వదతి.

౧౧౪. ధనం పన గతటానే వడ్డతీతి ఏత్థ “వడ్డీయా సహ అవహారకస్స భణ్ణదేయ్య”న్తి లిఖితం. “తం వడ్డీం దస్సామీ”తి అగ్గహేసి, తత్థ కమ్మం అకరోస్తస్స వడ్డతీతి కత్వా వుత్తం. కేవలం ఆరపితభేతస్స న వడ్డతి. “యం ధనం వడ్డీ, తం దేస్తస్స అవహారకస్స వడ్డీయా అదానే పరాజికం హోతీ”తి వదన్తి.

నామేనాతి సప్పనామేన వా సామికేన కతేన వా.

౧౧౬. రాజఘరస్స అన్తోవత్తుమ్మి, పరిక్లితరాజభణం వా అన్తోవత్తు. అపరిక్లితే రాజభణే రితస్స సకలనగరం రానం. గోణస్స “అపరిక్లితే రితస్స అక్కంతటానమేవ రాన”న్తి వుత్తత్తా ఖణ్ణద్వారన్తి అత్తనా ఖణ్ణితచ్చిద్దం. తత్థేవ ఘాతేతీతి “జీవితీన్ద్రియారమ్మణత్తా వధకచిత్తస్స పాచిత్తియం హోతీతి? న హోతి. కస్మా? అదిన్నాదానపయోగత్తా. తమ్మి థేయ్యచిత్తం సజ్ఞారారమ్మణంవ హోతి. ఇథ తదుభయం లభతి సద్ధిం పుబ్బభాగాపరభాగేహి”తి వుత్తం.

౧౧౮. తస్సుద్ధారో సబ్బేసం పరాజికన్తి యది యో ఆణత్తో అవస్సం తం భణ్ణం హరతి, ఆణత్తిక్ఖణే ఏవ పరాజికం. “ఇథ తిణ్ణం కస్మా పరాజికం, నను ‘తుమ్హే, భన్తే, తయో హరథా’తి వుత్తత్తా ధుల్లచ్చయం, ఇతరేసజ్ఞా పటిపాటియా ఏకేకస్సాణత్తత్తా ఏకేకేన చ దుక్కుటేన భవితబ్బం. కథం, ఏకో కిర మాసగ్గనకం పరిస్సావనం థేనేత్వా దేసేత్వా నిరుస్సాహో ఏవ వా హుత్వా పున మాసగ్గనకం సూచిం తథేవ కత్వా పున మాసగ్గనకన్తి ఏవం సియాతి? న ఏవం, తం యథా ఉప్పలథేనకో యేన వత్తు పూరతి తావ సఉస్సాహత్తా పరాజికో ఆసి, ఏవమిమే సఉస్సాహావ న దేసయింసు వా”తి లిఖితం, పాళియం, అట్టకథాయజ్ఞా సంవిదహిత్వా గతేసు ఏకస్సుద్ధారో సబ్బేసం పరాజికం వినా వియ ఆణత్తియా కిజ్జాపి వుత్తం, అథ ఖో “తస్సాయం అత్తో”తి వత్వా పచ్చా వుత్తవినిచ్చయేసు చ ఏకభణ్ణఏకటానాదీసు చ సమ్మహులా ఏకం ఆణాపేన్తితి ఆణత్తిమేవ నియమేత్వా వుత్తం, తస్మా ఆణత్తి ఇచ్చితబ్బా వియ, వీమంసితబ్బం. “ఏకభణ్ణం ఏకటానన్తి చ పారో ‘ఏకకులస్స భణ్ణన్తి వచనతో’తి వదన్తి.

౧౧౯-౧౨౦. ఓచరకే వుత్తనయేనేవాతి అవస్సంహారియే భణ్ణే. తం సజ్కేతన్తి తస్స సజ్కేతస్స. అథ వా తం సజ్కేతం అతిక్కుమిత్వా పచ్చా వా. అపత్వా పురే వా. ఏస నయో తం నిమిత్తన్తి ఏత్థాపి. అక్కినిఖణనాదికమ్మం లహుకం ఇత్తరకాలం, తజ్ఞణే ఏవ భణ్ణం అవహరితుం న సక్కా, కిజ్జే భణ్ణం దూరం హోతి, కిజ్జే భారియం, తం గహేతుం యావ గచ్చతి యావ ఉక్కిపతి, తావ నిమిత్తస్స పచ్చా హోతి. సచే తం భణ్ణం అధిగతం వియ ఆసన్నం, లహుకజ్జా, సక్కా నిమిత్తక్ఖణే అవహరితుం, తమేవ సన్ధాయ వుత్తం కిన్తి? న, పుబ్బే వుత్తమ్మి “తతో పట్టాయ తేనేవ నిమిత్తేన అవహరతీ”తి వుచ్చతి ఆరద్ధత్తా. యది ఏవం “పురేభత్తపయోగో ఏసో”తి వారో పమాణం హోతి, న చ తం పమాణం మహాపదుమత్థేరవాదస్స పచ్చా వుత్తత్తా, న సజ్కేతకమ్మం వియ నిమిత్తకమ్మం దట్టబ్బం. తత్థ హి కాలపరిచ్ఛేదో అత్తి, ఇథ నత్తి, ఇదమేవ తేసం నానత్తం.

౧౨౧. తస్మా అసమ్మోహత్తన్తి ఏకో “పురేభత్తాదీసు వా, అక్కినిఖణనాదీని వా దిస్సా గణ్ణా”తి, ఏకో గహేతబ్బం భణ్ణనిస్సితం కత్వా “పురేభత్తం ఏవం వణ్ణసణ్ణానం భణ్ణం గణ్ణా”తి వదతి, ఏవంవిధేసు అసమ్మోహత్తం ఏవంవిధం సజ్కేతం నిమిత్తజ్ఞా దస్సేతున్తి చ, యథాధిప్సాయన్తి దుతియో తతియస్స తతియో చతుత్థస్సాతి ఏవం పటిపాటియా చే వదన్తితి అత్తో. సచే దుతియో చతుత్థస్స వదేతి, న యథాధిప్సాయోతి చ. “పటిగ్గహితమత్తేతి అవస్సం చే పటిగ్గణ్ణాతి, పుబ్బేవ

ధుల్లచ్చయ"ని చ లిఖితం. పటిగ్గణ్ణానం దుక్కటం సబ్బట్టోకాసాభావతో న వుత్తం. పారాజికాపజ్జసేనేతం దుక్కటం ఆపజ్జత్వా ఆపజ్జని కిర. అత్తసాధకాణత్తిచేతనాఖణే ఏవ పారాజికో హోతి అధిప్పాయో. తత్త మగ్గట్టానియం కతరం, కతరం ఫలట్టానియని "అత్తసాధకచేతనా నామ మగ్గానన్తరఫలసదిసా"తి వుత్తత్తా ఫలట్టానియా చేతనాతి సిద్ధం. ఆణత్తి చే మగ్గట్టానియా సీయా, చేతనాసహజత్తా న సమ్భవతి, తథా భణ్ణస్స అవస్సంహరితా చ న సమ్భవతి. ఆణత్తిక్ఖణే ఏవ హి తం అవస్సంహరితం జాతన్తి అవహారకస్స పటిగ్గణ్ణాఞ్చ, తమ్పి న సమ్భవతి అనాగతత్తా. చేతనా చే మగ్గట్టానియా హోతి, ఆణత్తిఆదీసు అజ్ఞాతరం, భణ్ణస్స అవస్సంహరితా ఏవ వా ఫలట్టానియా చే, అట్తో న సమ్భవతి. పారాజికాపత్తి ఏవ హి ఫలట్టానియా భవితుమరహతి, న అజ్ఞాన్తి ఏవం తావ ఇథ ఓపమ్మసంసన్తనం సమ్భవతి చేతనా మగ్గట్టానియా, తస్మా పారాజికాపత్తిభావో ఫలట్టానియో. యథా కిం? యథా పటిసమ్మిదామగ్గే "సద్ధాయ ఇథిం ధమ్మపటిసమ్మిదా. సద్ధాయ సద్ధత్తే ఇథిం అత్తపటిసమ్మిదా"తి ఏత్త అజ్ఞో సద్ధో, అజ్ఞో సద్ధాయ సద్ధత్తోతి సిద్ధం, యథా చ "ఏకో అమోహసజ్ఞాతో ధమ్మో సమ్మయుత్తకానం ధమ్మానం హేతుపచ్చయేన పచ్చయో

అధిపతిసహజాతలజ్ఞామజ్ఞానిస్సయఇన్ద్రియమగ్గసమ్మయుత్తలత్తిఅవిగతపచ్చయేన పచ్చయో"తి ఏత్త అమోహో ధమ్మో అజ్ఞో, అజ్ఞో తస్స హేతుపచ్చయతాదయోతి సిద్ధం. యథా చ వినయపిటకే యాని ఛ ఆపత్తిసముట్టానాని, ఏవం యథాసమ్భవం "సత్త ఆపత్తిక్ఖన్దా"తి వుచ్చన్తి, తేసం అజ్ఞా ఆపత్తిసముట్టానతా, అజ్ఞో ఆపత్తిక్ఖన్దభావోతి సిద్ధం. ఇమినా ఆపత్తిక్ఖన్దనయేన ఆపత్తాధికరణస్స కతి రానానీతి? సత్త ఆపత్తిక్ఖన్దా రానానీతి. కతి వత్తానీతి? సత్త ఆపత్తిక్ఖన్దా వత్తానీతి. కతి భూమియోతి? సత్త ఆపత్తిక్ఖన్దా భూమియోతి ఏవమాదయోపి దస్సేతబ్బా. తథా హి తస్మా ఏవం మగ్గట్టానియాయ అత్తసాధికాయ చేతనాయ యస్మా అజ్ఞా పారాజికాపత్తితా అనత్తన్తరభూతా ఆకారవిసేససజ్ఞాతా ఫలట్టానియా అత్తి, తస్మా "అత్తసాధకచేతనా నామ మగ్గానన్తరఫలసదిసా"తి వుత్తాతి వేదితబ్బం. అథ వా కేవలం ధమ్మనియామత్తంయేవ ఉపమత్తేన ఆచరియేన ఏవం వుత్తన్తిపి సమ్భవతీతి న తత్త ఓపమ్మసంసన్తనం పరియేసితబ్బం, "ఇదం సబ్బం కేవలం తక్కవసేన వుత్తత్తా విచారేత్వా గహేతబ్బ"ని ఆచరియో.

భూమట్టకథాదివణ్ణనా నిట్టితా.

ఆపత్తిభేదవణ్ణనా

౧౨౨. "విభజ్ఞనయదస్సనతో"తి వుత్తత్తా తం సమ్మాదేతుం "ఇదాని తత్త తత్తా"తిఆది ఆరద్ధం. తత్త అజ్ఞవత్తుభేదేన చాతి అవహారజ్ఞాననభేదేన వత్తుస్స హరితబ్బభణ్ణస్స గరుకలహుకభావభేదేనాతి అట్తో. అథ వా అజ్ఞాన్త వత్తుభేదేన ఆపత్తిభేదాన్చ దస్సేన్తోతి అట్తో. అతిరేకమాసకో ఊనపజ్జమాసకోతి ఏత్త వా-సద్ధో న వుత్తో, తీహిపి ఏకో ఏవ పరిచ్ఛేదో వుత్తోతి. అనజ్ఞావృత్తకం నామ అరజ్ఞాపాలకాదినా న కేనచి మమాయితం. ఛడ్డితం నామ అనత్తికభావేన అతిరేకమత్తాదినా సామికేన ఛడ్డితం. నట్టం పరియేసిత్వా చిన్నాలయత్తా చిన్నమూలకం. అస్సామికవత్తాతి అచ్చిన్నమూలకమ్పి యస్స సామికో కోచి నో హోతి, నిరపేక్షా వా పరిచ్ఛజన్తి, యం వా పరిచ్ఛత్తం దేవతాదీనం, ఇదం సబ్బం అస్సామికవత్తు నామ. దేవతాదీనం వా బుద్ధధమ్మానం వా పరిచ్ఛత్తం పరేహి చే ఆరక్ఖకేహి పరిగ్గహితం, పరపరిగ్గహితమేవ. తథారూపే హి అదిన్నాదానే రాజానో చోరం గహేత్వా హననాదికం కరేయ్యం, అనారక్ఖకే పన ఆవాసే, అభిక్ఖుకే అనారామికాదికే చ యం బుద్ధధమ్మస్స సన్తకం, తం "ఆగతాగతేహి భిక్షూహి రక్ఖితబ్బం గోపేతబ్బం మమాయితబ్బ"ని వచనతో అభిక్ఖుకావాససజ్ఞసన్తకం వియ పరపరిగ్గహితసజ్ఞమేవ గచ్ఛతీతి ఛాయా దిస్సతి. ఇస్సరో హి యో కోచి భిక్కు తాదీస

పరిక్ష్వారే చోరేహిపి గయ్మమానే వారేతుం పటిబలో చే, బలక్వారేన అచ్చిన్దిత్వా యథారానే రపేతున్తి. అపరిగ్గహితే పరసన్తకసన్జ్ఞేస్స ఛసు ఆకారేసు విజ్ఞమానేసుపి అనాపత్తి వియ దిస్సతి, “యం పరపరిగ్గహితశ్చ హోతి”తి అజ్ఞభావో కిశ్చాపి దిస్సతి, పరసన్తకే తథా పటిపన్నకే సన్ధాయ వుత్తన్తి గహేతబ్బం. అత్తనో సన్తకం చోరేహి హటం, చోరపరిగ్గహితత్తా పరపరిగ్గహితం హోతి, తస్మా పరో చేతం థేయ్యచిత్తో గణ్ఠతి, పారాజికం. సామికో ఏవ చే గణ్ఠతి, న పారాజికం, యస్మా చోదేత్వా, అచ్చిన్దిత్వా చ సో “మమ సన్తకం గణ్ఠామీ”తి గహేతుం లభతి. పరమం ధురం నిక్ఖిపిత్వా చే పచ్చా థేయ్యచిత్తో గణ్ఠతి, ఏస నయో. సామికేన ధురం నిక్ఖిత్తకాలే సో చే చోరో కాలం కరోతి, అశ్శో థేయ్యచిత్తేన గణ్ఠతి, న పారాజికో. అనిక్ఖిత్తకాలే ఏవ చే కాలం కరోతి, తం థేయ్యచిత్తేన గణ్ఠన్తస్స భిక్కునో పారాజికం మూలభిక్కుస్స సన్తకభావే రితత్తా. చోరభిక్కుమ్మి మతే “మతకపరిక్ష్వార”న్తి సజ్ఞో విభజిత్వా చే తం గణ్ఠతి, మూలసామికో “మమ సన్తకమిద”న్తి గహేతుం లభతి.

ఏత్థాహ - భూమట్టాదినిమిత్తకమ్మపరియోసానా ఏవ అవహారభేదా, ఉదాహు అశ్శోపి సన్తితి. కిశ్చోత్త యది అశ్శోపి సన్తి, తేపి వత్తబ్బా. న హి భగవా సావసేసం పారాజికం పజ్ఞపేతి. నో చే సన్తి, యే ఇమే తులాకూటకంసకూటమానకూటఁక్కోటనవశ్చాననికతిసాచియోగవిపరామోసఆలోపసాహసాకారా చ సుత్తజ్ఞేసు సన్దిస్సమానా, తే ఇథ ఆగతేసు ఏత్త సమోధానం గచ్ఛన్తితి చ లక్ఖణతో వా తేసం సమోధానగతభావో వత్తబ్బోతి? వుచ్చతే - లక్ఖణతో సిద్ధోవ. కథం? “పశ్చహి ఆకారేహి”తిఆదినా నయేన అజ్ఞవత్తుభేదేన. ఆపత్తిభేదో హి పాళియం (పారా. ౧౨౮-౧౩౦) వుత్తో ఏవ, అట్టకథాయశ్చ “కూటమానకూటకహపణాదీహి వా వశ్చోత్తా గణ్ఠతి, తేస్సవం గణ్ఠతో అవహారో థేయ్యవహరో”తి (పారా. అట్టం. ౧.౧౩౮; కజ్ఞా. అట్టం. దుతియపారాజికవణ్ణనా) ఆగతత్తా తులాకూటగహణాదయో థేయ్యవహరే సమోధానం గతాతి సిద్ధం. విపరామోసఆలోపసాహసాకారా చ అట్టకథాయాగతే పసయ్యూవహరే సమోధానం గచ్ఛన్తి. ఇమంయేవ వా పసయ్యూవహరం దస్సేతుం “గామట్టం అరశ్శట్ట”న్తి మాతికం నిక్ఖిపిత్వా “గామట్టం నామ భణ్ణం చతూహి రానేహి నిక్ఖిత్తం హోతి”తిఆదినా నయేన విభాగో వుత్తో. తేనేదం వుత్తం హోతి - గహణాకారభేదసన్దస్సనత్తం విసుం కతం. న హి భూమితలాదీహి గామారశ్శట్టం యం కిశ్చోతి. తత్త యం తులాకూటం, తం రూపకూటజ్ఞగహణపటిచ్చన్నకూటవసేన చతుబ్బిధమ్మి వేహసట్టే సమోధానం గచ్ఛతి. హదయభేదసిఖాభేదరజ్జుభేదవసేన తివిధే మానకూటే “స్వాయం హదయభేదో మరియాదం చిన్దతీ”తి ఏత్త సమోధానం గచ్ఛతి. హదయభేదో హి సప్పితేలాదిమిననకాలే లబ్బతి. “ఘన్దాపేతి అత్తనో భాజనగతం కరోతీ”తి ఏత్త సిఖాభేదోపి లబ్బతి. సో “తిలతణ్ణులాదిమిననకాలే లబ్బతీ”తి వుత్తం. ఖేత్తమిననకాలే రజ్జుభేదో సమోధానం గచ్ఛతి. “ధమ్మం చరన్తో సామికం పరాజేతీ”తి ఏత్త ఉక్కోటనం సమోధానం గచ్ఛతీతి తే చ తథా వశ్చాననికతియోపి.

ఆపత్తిభేదవణ్ణనా నిట్టితా.

అనాపత్తిభేదవణ్ణనా

౧౩౧. న చ గహితే అత్తమనో హోతి, తస్స సన్తకం విస్సాసగ్గాహేన గహితమ్మి పున దాతబ్బన్తి ఇదం “తేన ఖో పన సమయేన ద్వే భిక్ఖా సహాయకా హోన్తి. ఏకో గామం పిణ్ణాయ పావిసి...పి... అనాపత్తి, భిక్కు, విస్సాసగ్గాహే”తి (పారా. ౧౪౬) ఇమినా అసమేన్తం వియ దిస్సతి. ఏత్త హి “సో జానిత్వా తం చోదేసి అస్సమణోసి త్వ”న్తి వచనేన అనత్తమనతా దీపితా. పున “అనాపత్తి, భిక్కు, విస్సాసగ్గాహే”తి వచనేన అత్తమనతాయపి సతి విస్సాసగ్గాహో రుహతీతి దీపితన్తి చే? తం

న, అజ్ఞాధా గహేతబ్బత్తతో. అయజ్ఞోత్త అత్తో - పారాజికాపత్తియా అనాపత్తి విస్సాససజ్ఞాయ గాహే సతి, సోపి భిక్షు సహాయకత్తా న కుద్ధో చోదేసి, పియో ఏవ సమానో “కచ్చి అస్సమణోసి త్వం, గచ్ఛ, వినిచ్చయం కత్వా సుద్ధస్తే తిట్టాహీ”తి చోదేసి. సచేపి సో కుద్ధో ఏవ చోదేయ్య, “అనాపత్తి”తి ఇదం కేవలం పారాజికాభావం దీపేతి, న విస్సాసగ్గాహసిద్ధం. యో పన పరిసమజ్ఞో లజ్జాయ అధివాసేతి, న కిఞ్చి వదతీతి అత్తో. “పునవత్తుకామతాధిప్పాయే పన సోపి పచ్చాహరాపేతుం లభతీ”తి వుత్తం. సచే చోరో పసయ్యు గహేతుకామోపి “అధివాసేథ, భన్తే, ఇథ మే చీవరానీ”తి వత్వా చీవరాని థేరేన దిన్నాని, అదిన్నాని వా సయం గహేత్వా గచ్ఛతి, థేరో పున పక్ఖం లభిత్వా చోదేతుం లభతి, పుట్టే అధివాసనా అధివాసనసజ్ఞం న గచ్ఛతి భయేన తుణ్ణీభూతత్తా, “యం చీవరం ఇథ సామికో పచ్చాహరాపేతుం లభతీ”తి వుత్తం. సామికస్స పాకతికం కాతబ్బం, “ఇదం కిర వత్త”న్తి వుత్తం. సచే సజ్ఞస్స సంతకం కేనచి భిక్షునా గహితం, తస్స తేన సజ్ఞస్స వా ధమ్మస్స వా ఉపకారితా అత్తి, గహితప్పమాణం అపలోకేత్వా దాతబ్బం. “సో తేన యథాగహితం పాకతికం కత్వా అనణో హోతి, గిలానాదీనమ్మి ఏసేవ నయో”తి వుత్తం.

పదభాజనీయవణ్ణనా నిట్టితా.

పకిణ్ణకకథావణ్ణనా

సాహత్తికాణత్తికన్తి ఏకభణ్ణం ఏవ. “భారియజ్ఞోదం త్వమ్మి ఏకపస్సం గణ్ణ, అహమ్మి ఏకపస్సం గణ్ణామీతి సంవిదహిత్వా ఉభయేసం పయోగేన రానాచావనే కతే కాయవాచాచిత్తేహి హోతి . అజ్ఞాధా ‘సాహత్తికం వా ఆణత్తికస్స అఙ్గం న హోతి, ఆణత్తికం వా సాహత్తికస్సా’తి ఇమినా విరుజ్ఞతీ”తి లిఖితం. ధమ్మసిరిత్థేరో పన “న కేవలం భారియే ఏవ వత్తుమ్మి అయం నయో లబ్బతి, పఞ్చమాసకమత్తమ్మి ద్వే చే జనా సంవిదహిత్వా గణ్ణన్తి, ద్విన్నమ్మి పాటేక్కం, సాహత్తికం నామ తం కమ్మం, సాహత్తికపయోగత్తా ఏకస్మింయేవ భణ్ణే, తస్మా ‘సాహత్తికం ఆణత్తికస్స అఙ్గం న హోతీ’తి వచనమిమం నయం న పటిబాహతి. ‘సాహత్తికవత్తుఅఙ్గన్తి సాహత్తికస్స వత్తుస్స అఙ్గం న హోతీ’తి తత్త వుత్తం. ఇథ పన పయోగం సన్ధాయ వుత్తత్తా యుజ్జతీ”తి ఆహ కిర, తం అయుత్తం కాయవచీకమ్మన్తి వచనాభావా, తస్మా సాహత్తికాణత్తికేసు పయోగేసు అజ్ఞాతరేన వాయమాపత్తి సముట్టాతి , తథాపి తురితతురితా హుత్వా విలోపనాదీసు గహణగాహాపనవసేనేతం వుత్తం. యథా కాలేన అత్తనో కాలేన పరస్స ధమ్మం ఆరబ్బ సీఘం సీఘం ఉప్పత్తిం సన్ధాయ “అజ్ఞత్తబహిద్ధారమ్మణా ధమ్మా”తి (ధ. స. తికమాతికా ౨౧) వుత్తా, ఏవంసమ్మదమిదన్తి దట్టబ్బం.

తత్థపి యే అనుత్తరాదయో ఏకస్తబహిద్ధారమ్మణా విజ్ఞాణజ్ఞాయతనాదయో ఏకస్తబజ్ఞత్తారమ్మణా, ఇతరే అనియతారమ్మణత్తా “అజ్ఞత్తబహిద్ధారమ్మణా”తి వుచ్చన్తి, న ఏకక్ఖణే ఉభయారమ్మణత్తా. అయం పన ఆపత్తి యథావుత్తనయేన సాహత్తికా ఆణత్తికాపి హోతియేవ, తస్మా అనిదస్సనమేతన్తి అయుత్తం. “యథా అనియతారమ్మణత్తా ‘అజ్ఞత్తబహిద్ధారమ్మణా’తి వుత్తా, తథా అనియతపయోగత్తా అయమ్మి ఆపత్తి ‘సాహత్తికాణత్తికా’తి వుత్తాతి నిదస్సనమేవేత”న్తి ఏకచ్చే ఆచరియా ఆహు. “ఇమే పనాచరియా ఉభిన్నం ఏకతో ఆరమ్మణకరణం నత్తి. అత్తి చే, ‘అజ్ఞత్తబహిద్ధారమ్మణం ధమ్మం పటిచ్చ అజ్ఞత్తబహిద్ధారమ్మణో ధమ్మో ఉప్పజ్జతి హేతుపచ్చయా’తిఆదినా (పట్టా. ౨.౨౧.౧ అజ్ఞత్తారమ్మణతిక) పట్టానపారేన భవితబ్బన్తి సజ్ఞాయ ఆహంసు, తేసం మతేన ‘సియా అజ్ఞత్తబహిద్ధారమ్మణా’తి వచనం నిరత్థకం సియా, న చ నిరత్థకం, తస్మా అత్తేవ ఏకతో అజ్ఞత్తబహిద్ధారమ్మణో ధమ్మో. పున ‘అయం సో’తి నియమేన అజ్ఞత్తబహిద్ధారమ్మణా ధమ్మా వియ నిద్దిసితబ్బాభావతో న ఉద్ధటో సియా. తత్త అనుద్ధటత్తా ఏవ ధమ్మసగ్గహట్టకథాయం

ఉభిన్నమ్ని అజ్ఞతబహిద్ధాధమ్మానం ఏకతో ఆరమ్మణకరణధమ్మవసేన 'అజ్ఞతబహిద్ధారమ్మణా'తి అవత్వా 'కాలేన అజ్ఞతబహిద్ధా పవత్తియం అజ్ఞతబహిద్ధారమ్మణ'న్తి వుత్తం, తస్మా గణిపదే వుత్తనయోవ సారోతి నో తక్కో"తి ఆచరియో. తథ "కాయవచీకమ్మ"న్తి అవచనం పనస్స సాహత్థికపయోగత్తా ఏకపయోగస్స అనేకకమ్మత్తావ, యది భవేయ్య, మనేకమ్మమ్ని వత్తబ్బం భవేయ్య, యథా తథ మనేకమ్మం విజ్ఞమానమ్ని అబ్బోహారికం జాతం, ఏవం తస్మిం సాహత్థికాణత్తికే వచీకమ్మం అబ్బోహారికన్తి వేదితబ్బం, తం పన కేవలం కాయకమ్మస్స ఉపనిస్సయం జాతం, చిత్తం వియ తథ అజ్ఞమేవ జాతం, తస్మా వుత్తం "సాహత్థికపయోగత్తా"తి, "అజ్ఞభావమత్తమేవ హి సన్ధాయ 'సాహత్థికాణత్తిక'న్తి వుత్తన్తి నో తక్కో"తి చ, విచారేత్వా గహేతబ్బం.

కాయవాచా సముట్థానా, యస్సా ఆపత్తియా సీయుం;
తథ కమ్మం న తం చిత్తం, కమ్మం నస్సతి ఖేయతి.

కిరియాకిరియాదికం యశ్చ, కమ్మాకమ్మాదికం భవే;
న యుత్తం తం విరుద్ధత్తా, కమ్మమేకంవ యుజ్జతి.

విసీతవత్తువణ్ణనా

౧౩౨. అనాపత్తి, భిక్షు, చిత్తుప్పాదేతి ఏత్త కేవలం చిత్తం, తస్సేవ ఉప్పాదేతబ్బాపత్తిహి అనాపత్తితి అత్తో. ఏత్థాహ - ఉపనిక్షిత్తసాదియనాదీసు, సబ్బేసు చ అకిరియసిక్ఖాపదేసు న కాయజ్ఞచోపనం వా వాచజ్ఞచోపనం వా, అపిచాపత్తి, కస్మా ఇమస్మింయేవ సిక్ఖాపదే అనాపత్తి, న సబ్బాపత్తిహీతి? న, కస్మా.

కత్తబ్బా సాధికం సిక్ఖా, విజ్ఞాత్తిం కాయవాచికం;
అకత్వా కాయవాచాహి, అవిజ్ఞాత్తిహి తం పుసే.

న లేసభావత్తా. సప్పాయే ఆరమ్మణే అట్టత్వా పటిలద్ధాసేవనం హుత్వా తతో పరం సుట్టు ధావతీతి సన్ధావతి. తతో అభిజ్ఞాయ సహగతం, బ్యాపాదసహగతం వా హుత్వా విసేసతో ధావతీతి విధావతి.

౧౩౩. వణం కత్వా గహేతున్తి ఏత్త కిశ్చాపి ఇమినా సిక్ఖాపదేన అనాపత్తి, ఇత్తిరూపస్స నామ యత్త ఆమసంతస్స దుక్కుటన్తి కేచి. "కాయపటిబద్ధగహణం యుత్తం, తం సన్ధాయ వట్టతీతి వుత్త"న్తి వదన్తి. ఉభయం విచారేత్వా గహేతబ్బం.

కుససజ్కామనవత్తుకథావణ్ణనా

౧౩౪. మహాపచ్చరియాదీసు యం వుత్తం "పదుద్ధారేనేవ కారేతబ్బో"తి, తం సువుత్తం. కిన్తు తస్స పరికప్పావహారకమత్తం న దిస్సతీతి దస్సనత్తం ఇదం వుత్తం. ఉద్ధారే వాయం ఆపన్నో, తస్మా దిస్వా గచ్చన్తో "పదుద్ధారేనేవ కారేతబ్బో"తి ఇదం తథ దువుత్తన్తి వుత్తం హోతి. కథం? "సాటకత్తికో సాటకపసిబ్బకమేవ గహేత్వా బహి నిక్ఖమిత్వా సాటకభావం ఇత్వా 'పచ్చా గణ్ణిస్సామ్మీ'తి ఏవం పరికప్పేత్వా గణ్ణతి, న ఉద్ధారే ఏవాపజ్జతి. యదా బహి రత్వా 'సాటకో అయ'న్తి దిస్వా గచ్చతి, తదా పదుద్ధారేనేవ కారేతబ్బో"తి న వుత్తమేతం, కిన్తు కిశ్చాపి పరికప్పో దిస్సతి, పుబ్బభాగే అవహారక్ఖణే న దిస్సతీతి న సో పరికప్పావహారో, అయమత్తో మహాఅట్టకథాయం వుత్తోవ, తస్మా "జాయమేవా"తి వదన్తి.

కమ్మస్తసాలా నామ కస్సకానం వనచ్ఛేదకానం గేహాని. అయం తావతి సచే ఉపచారసీమన్తిఆది యావ థేరవాదో మహాఅట్టకథానయో, తత్త కేచి పనాతిఆది న గహేతబ్బం థేరవాదత్తా యుత్తిఅభావతో, న హి సాహట్టికే ఏవంవిధా అత్తసాధకచేతనా హోతి. ఆణత్తికే ఏవ అత్తసాధకచేతనా. “సేసం మహాపచ్చరియం వుత్తేనత్తేన సమేతీ”తి వుత్తం.

కుససజ్జామనకరణే సచే పరో “నాయం మమ సంతకో”తి జానాతి, ఇతరస్స హత్తతో ముత్తమత్తే పారాజికాపత్తి ఖీలసజ్జామనే వియ. “అత్తనో సంతకం సచే జానాతి, న హోతీ”తి వదన్తి. ఏవం సన్తే పశ్చాకాని సజ్జరాని హోన్తీతి ఉపపరిక్ఖిత్తబ్బం.

౧౪౦. పరానుద్దయతాయాతి ఏత్త పరానుద్దయతాయ కోటిప్పత్తేన భగవతా కస్మా “అనాపత్తి పేతపరిగ్గహే తిరచ్ఛానగతపరిగ్గహే”తి (పారా. ౧౩౧) వుత్తన్తి చే? పరానుద్దయతాయ ఏవ. యస్స హి పరిక్ఖారస్స ఆదానే రాజానో చోరం గహేత్వా న హననాదీని కరేయ్యం, తస్మిమ్మి నామ సమణో గోతమో పారాజికం పజ్జాపేత్వా భిక్షుం అభిక్షుం కరోతీతి మహాజనో భగవతి పసాదజ్ఞాధత్తం ఆపజ్జిత్వా అపాయుపగో హోతి. అపేతపరిగ్గహితా రుక్ఖాదీ చ దుల్లభా, న చ సక్కా జాతున్తి రుక్ఖాదీహి పాపభీరుకో ఉపాసకజనో పటిమాఘరచేతియబోధిఘరవిహారాదీని అకత్వా మహతో పుజ్జాక్షన్తతో పరిహాయేయ్య. “రుక్ఖములసేనాసనం పంసుకూలచీవరం నిస్సాయ పబ్బజ్జా”తి (మహావ. ౧౨౮) వుత్తనిస్సయా చ అనిస్సయా హోన్తి. పరపరిగ్గహితసజ్జానో హి భిక్షూ రుక్ఖములపంసుకూలాని న సాదియిస్సన్తీతి, పబ్బజ్జా చ న సమ్మవేయ్యం, సప్పదట్టకాలే ఛారికత్తాయ రుక్ఖం అగ్గహేత్వా మరణం వా నిగచ్ఛేయ్యం, అచ్చిన్నచీవరాదికాలే సాఖాభజ్ఞాదిం అగ్గహేత్వా నగ్గా హుత్వా తిత్తియలద్దిమేవ సులద్ది వియ దీపేన్తా విచరేయ్యం, తతో తిత్తియేస్సేవ లోకో పసీదిత్వా దిట్టిగ్గహణం పత్వా సంసారఖాణుకో భవేయ్య, తస్మా భగవా పరానుద్దయతాయ ఏవ “అనాపత్తి పేతపరిగ్గహే”తిఆదిమాహాతి వేదితబ్బం.

౧౪౧. అపరమ్మి భాగం దేహీతి “గహితం విజ్ఞాత్తిసదిసత్తా నేవ భణ్ణదేయ్యం న పారాజిక”న్తి లిఖితం, ఇదం పకతిజనే యుజ్జతి. “సచే పన సామికో వా తేన ఆణత్తో వా ‘అపరస్స సహాయభిక్షుస్స భాగం ఏస గణ్ణాతి యాచతి వా’తి యం అపరభాగం దేతి, తం భణ్ణదేయ్య”న్తి వదన్తి.

౧౪౨-౯. ఖాదస్తస్స భణ్ణదేయ్యన్తి చోరస్స వా సామికస్స వా సమ్మత్తస్స దిన్నం సుదిన్నమేవ కిర. అవిసేసేనాతి “ఉస్సాహగతానం వా”తి అవత్వా వుత్తం, న హి కతిపయానం అనుస్సాహతాయ సజ్ఞికమసజ్ఞికం హోతి. మహాఅట్టకథాయమ్మి “యది సఉస్సాహావ గచ్ఛన్తి, థేయ్యచిత్తేన పరిభుజ్జతో అవహారో హోతీ”తి వుత్తత్తా తదుభయమేకం. ఛడ్డేతివిహారే ఉపచారసీమాయ పమాణం జానితుం న సక్కా, అయం పన భిక్షు ఉపచారసీమాయ బహి రత్వా ఘణ్ణిపహరణాదిం కత్వా పరిభుజ్జాతి ఖాదతి, తేన ఏవం ఖాదితం సుఖాదితన్తి అత్తో. “ఇతరవిహారే తత్త దిత్తవిధినావ పటిపజ్జితబ్బ”న్తి వుత్తం. “సుఖాదితం అన్తోవిహారత్తా”తి లిఖితం, ఆగతానాగతానం సంతకత్తాతి “చాతుద్దిసస్స సజ్జస్స దేమీ”తి దిన్నత్తా వుత్తం. ఏవం అవత్వా “సజ్జస్స దేమీ”తి దిన్నమ్మి తాదిసమేవ. తథా హి బహి రితో లాభం న లభతి భగవతో వచనేనాతి వేదితబ్బం.

౧౪౩. “మతసూకరో”తి వచనతో తమేవ జీవన్తం భణ్ణదేయ్యన్తి కత్వా దాతుం న లభతి. వజ్ఞం వట్టతీతి దీపితం హోతి. మద్దన్తో గచ్ఛతి, భణ్ణదేయ్యన్తి ఏత్త కిత్తకం భణ్ణదేయ్యం, న హి సక్కా “ఏత్తకా సూకరా మద్దిత్వా గతా గమిస్సన్తీ”తి

జానితుని? యత్తకే సామికానం దిన్నే తే “దిన్నం మమ భణ్ణ”ని తుస్సన్ని, తత్తకం దాతబ్బం. నో చే తుస్సన్ని, అతిక్కుంతసూకరమూలం దత్వా కిం ఓపాతో ఖణిత్యా దాతబ్బోతి? న దాతబ్బో. అథ కిం చోదియమానస్స ఉభిన్నం ధురనిక్ఖేపెన పారాజికం హోతీతి? న హోతి, కేవలం కప్పియపరిక్ఖారం దత్వా తోసేతబ్బోవ సామికో, ఏసేవ నయో అజ్ఞోసుపి ఏవయాపేసూతి నో తక్కోతి ఆచరియో. “తదహేవ వా దుతియదివసే వా మద్దంతో గచ్ఛతీ”తి వుత్తం. గుమ్మే ఖిపతి, భణ్ణదేయ్యమేవాతి అవస్సం పవిసనకే సన్ధాయ వుత్తం. ఏత్థ ఏకస్మిం విహారే పరచక్కాదిభయం ఆగతం. మూలవత్థుచ్చేదన్ని “సబ్బసేనాసనం ఏతే ఇస్సరా”తి వచనతో ఇతరే అనిస్సరాతి దీపితం హోతి.

౧౫౬. ఆరామరక్ఖకాతి విస్సట్టవసేన గహేతబ్బం. అధిప్పాయం ఇత్తాతి ఏత్థ యస్స దానం పటిగ్గణ్ణంతం భిక్షుం, భాగం వా సామికా న రక్ఖన్ని న దణ్ణేన్ని, తస్స దానం అప్పటిచ్చాదేత్వా గహేతుం వట్టతీతి ఇథ సన్నిట్టానం. తమ్మి “న వట్టతి సజ్జికే”తి వుత్తం. అయమేవ భిక్షు ఇస్సరోతి యత్థ సో ఇచ్చతి, తత్థ అత్తజాతహేతుం లభతి కిర అత్తో. అపిచ “దహరో”తి వదన్తి. సవత్థుకన్తి సహ భూమియాతి వుత్తం హోతి. “గరుభణ్ణం హోతీ”తి వత్వా “తిణమత్తం పన న దాతబ్బ”ని వుత్తం, తం కిన్తు గరుభణ్ణన్ని చే, అరక్ఖియఅగోపియట్టానే, వినస్సనకభావే చ రితం సన్ధాయ వుత్తం. కప్పియేపి చాతి వత్వా, అవత్వా వా గహణయుత్తే మాతాదిసంతకేపి థేయ్యచిత్తుప్పాదేన. ఇదం పన సిక్ఖాపదం “రాజాపిమేసం అభిప్పసన్నో”తి (పారా. ౮౬) వచనతో లాభగ్గమహత్తం, వేపుల్లమహత్తాన్తా పత్తకాలే పజ్జాత్తన్ని సిద్ధం.

దుతియపారాజికవణ్ణనా నిట్టితా.

౩. తతియపారాజికం

పఠమపజ్జాత్తినిదానవణ్ణనా

౧౬౧. తీహి సుద్ధేనాతి ఏత్థ తీహితి నిస్సక్కువచనం వా హోతి, కరణవచనం వా. నిస్సక్కుపక్ఖే కాయవచీమనోద్వారేహి సుద్ధేన. తథా దుచ్చరితమలేహి వినమేహి పపజ్ఞోహితిఆదినా నయేన సబ్బకిలేసత్తికేహి బోధిమణ్ణే ఏవ సుద్ధేనాతి యోజేతబ్బం. కరణపక్ఖే తీహితి కాయవచీమనోద్వారేహి సుద్ధేన. తథా తీహి సుచరితేహి, తీహి విమోక్ఖేహి, తీహి భావనాహి, తీహి సీలసమాధిపజ్జాహి సుద్ధేనాతి సబ్బగుణత్తికేహి యోజేతబ్బం. విభావితన్తి దేసనాయ విత్థారితం, విభూతం వా కతం విహితం, పజ్జాత్తం వా హోతి. సంవణ్ణనాతి వత్తమానసమీపే వత్తమానవచనం.

న కేవలం రాజగహమేవ, ఇదమ్మి నగరం. సపరిచ్చేదన్ని సపరియన్తన్ని అత్తో. సపరిక్ఖేపన్ని ఏకే. “హంసపట్టకచ్చదనేనాతి హంసపరిక్ఖేపసణ్ణానేనా”తి లిఖితం. కాయవిచ్చిన్దనియకథన్ని అత్తనో అత్తభావే, పరస్స వా అత్తభావే ధన్దరాగప్పహానకరం విచ్చిన్దనకరం ధమ్మకథం కథేతి. అసుభా చేవ సుభాకారవిరహితత్తా. అసుచినో చ దోసనిస్సన్దనపథవత్తా. పటికూలా చ జిగుచ్చనీయత్తా పిత్తసేన్హాదీసు ఆసయతో. అసుభాయ వణ్ణన్ని అసుభాకారస్స, అసుభకమ్మట్టానస్స వా విత్థారం భాసతి. సామిఅత్థే హేతం సమ్మదానవచనం. అసుభన్ని అసుభనిమిత్తస్స ఆవిభావాయ పచ్చుపట్టానాయ విత్థారకథాసజ్ఞాతం వణ్ణం భాసభీతి అత్తో. తేసంయేవ ఆదిమజ్జపరియోసానానం దసహి లక్ఖణేహి సమ్మన్నం కిలేసచోరేహి అనభిభవనీయత్తా ఝానచిత్తం మజ్జాసం నామ.

తత్తిమానీతి ఏత్తాయం పిణ్ణతో - యస్మిం వారే పరమం ఝానం ఏకచిత్తక్షణికం ఉప్పజ్జతి, తం సకలమ్మి జవనవారం అనులోమపరికమ్మ ఉపచారగోత్రభుఅప్పనాప్పభేదం ఏకత్తనయేన “పరమం ఝాన”ని గహేత్వా తస్స పరమజ్ఞానస్స అప్పనాపటిపాదికాయ ఖిప్పాదిభేదాయ అభిజ్ఞాయ అధిగతాయ కిచ్చనిప్పత్తిం ఉపాదాయ ఆగమనవసేన పటిపదావిసుద్ధి ఆదీతి వేదితబ్బా. తత్తమజ్జత్తుపేక్షాయ కిచ్చనిప్పత్తివసేన ఉపేక్షానుబ్రూహనా మజ్జేతి వేదితబ్బా. పరియోదాపకజ్ఞాణస్స కిచ్చనిప్పత్తివసేన సమ్మహంసనా పరియోసానని వేదితబ్బం. తత్త ఆదిచిత్తతో పట్టాయ యావ పరమజ్ఞానస్స ఉప్పాదక్షణం, ఏతస్మిం అంతరే పటిపదావిసుద్ధీతి వేదితబ్బా. ఉప్పాదరితిక్షణేసు ఉపేక్షానుబ్రూహనా, రితిభిక్షణేసు సమ్మహంసనాతి వేదితబ్బా. లక్ఖీయతి ఏతేనాతి లక్ఖణని కత్వా “విసుద్ధిపటిపత్తిపక్షన్దనే”తిఆదినా పుబ్బభాగో లక్ఖీయతి, తివిధేన అజ్ఞపేక్షనేన మజ్ఞం లక్ఖీయతి, చతుబ్బిధాయ సమ్మహంసనాయ పరియోసానం లక్ఖీయతీతి. తేన వుత్తం “దస లక్ఖణానీ”తి.

పారిబన్ధకతోతి నీవరణసజ్ఞతపారిబన్ధకతో విసుద్ధత్తా గోత్రభుపరియోసానం పుబ్బభాగజవనచిత్తం “చిత్తవిసుద్ధీ”తి వుచ్చతి. తథా విసుద్ధత్తా తం చిత్తం మజ్జిమం సమాధినిమిత్తసజ్ఞతం అప్పనాసమాధిం తదత్తాయ ఉపగచ్ఛమానం ఏకసంతతివసేన పరిణామేన్దం పటిపజ్జతి నామ. ఏవం పటిపన్నస్స తస్స తత్త సమధనిమిత్తే పక్షన్దనం తబ్బావూపగమనం హోతీతి కత్వా “తత్త చిత్తపక్షన్దన”ని వుచ్చతి. ఏవం తావ పరమజ్ఞానుప్పాదక్షణే ఏవ ఆగమనవసేన పటిపదావిసుద్ధి వేదితబ్బా. ఏవం విసుద్ధస్స అప్పనాప్పత్తస్స పున వినోధనే బ్యాపారాభావా అజ్ఞపేక్షనం హోతి. సమధప్పటిపన్నత్తా పున సమాధానే బ్యాపారాభావా చ సమధప్పటిపన్నస్స అజ్ఞపేక్షనం హోతి. కిలేససంసగ్గం పహాయ ఏకన్తేన ఉపట్టితత్తా పున ఏకత్తుపట్టానే బ్యాపారాసమ్భవతో ఏకత్తుపట్టానస్స అజ్ఞపేక్షనం హోతి. తత్త జాతానని తస్మిం చిత్తే జాతానం సమాధిపజ్ఞానం యుగనద్ధభావేన అనతివత్తనట్టేన నానాకిలేసహి విముత్తత్తా. సద్ధాదీనం ఇన్ద్రియానం విముత్తిరసేనేకరసట్టేన అనతివత్తనేకసభావానం తేసం ద్విన్దం ఉపగతం తజ్జం తస్సారుప్పం తదనురూపం వీరియం తథా చిత్తం యోగీ వాహేతి పవత్తేతీతి కత్వా తదుపగవీరియవాహనట్టేన చ వినేసభాగియభావత్తా ఆసేవనట్టేన చ సమ్మహంసనా హోతీతి అత్తో వేదితబ్బో. అపిచేత్త “అనంతరాతీతం గోత్రభుచిత్తం ఏకసంతతివసేన పరిణామేన్దం పటిపజ్జతి నామా”తి లిఖితం. తత్త హి పరిణామేన్దం పటిపజ్జతీతి ఏతాని వచనాని అతీతస్స న సమ్భవన్తి, య ఇచ్చ తదనన్తరం లిఖితం “అప్పనాసమాధిచిత్తం ఉపగచ్ఛమానం గోత్రభుచిత్తం తత్త పక్షన్దతి నామా”తి. ఇమినాపి తం న యుజ్జతి, “పటిపత్తిక్షణే ఏవ అతీత”ని వుత్తత్తా “గోత్రభుచిత్తం తత్త పక్షన్దతీ”తి వచనమేవ విరుజ్జతీతి ఆచరియో. “ఏకచిత్తక్షణికమ్మి లోకుత్తరచిత్తం ఆసేవతి భావేతి బహులీకరోతీ”తి వుత్తత్తా “ఏకచిత్తక్షణికస్సాపి ఝానస్స ఏతాని దస లక్ఖణానీ”తి వుత్తం. “తతో పట్టాయ ఆసేవనా భావనా ఏవా”తిపి వుత్తం. “అధిట్టానసమ్మన్నని అధిట్టానేన సహగత”ని లిఖితం. తస్సతో - య ఇచ్చ “ఆదిమజ్జపరియోసానసజ్ఞత”ని వుత్తం, తం తేసం తిణ్ణమ్మి కల్యాణకతాయ సమన్నాగతత్తా తివిధకల్యాణకత ఇచ్చ. ఏవం తివిధచిత్తం తదధిగమమూలకానం గుణానం, ఉపరిఝానాధిగమస్స వా పదట్టానట్టేన అధిట్టానం హోతి, తస్మా చిత్తస్స అధిట్టానభావేన సమ్మన్నత్తా అధిట్టానసమ్మన్నం నామాతి.

అర్థమాసం పటిసల్లియితుని ఏత్త ఆచరియా ఏవమాహు “భిక్షూనం అజ్ఞామజ్ఞావధదస్సనసవనసమ్భవే సత్తనో సతి తస్స ఉపద్ధవస్స అభావే ఉపాయాజాననతో ‘అయం అసబ్బజ్ఞా’తి హేతుపతిరూపకమహేతుం వత్త్వా ధమ్మిస్సరస్సాపి తథాగతస్స కమ్మేస్సనిస్సరియం అసమ్మజ్జమానా అసబ్బదస్సితమధిచ్చమోహో బహుజనా అవీచిపరాయనా భవేయ్యుం, తస్మా నో భగవా పగేవ తేసం భిక్షూనం అజ్ఞామజ్ఞాం వధమానభావం ఇత్త్వా తదభావోపాయాభావం పన సువినిచ్చినిత్త్వా తత్త పుదుజ్జనానం సుగతిలాభహేతుమేవేకం కత్వా అసుభదేసనాయ వా రూపసద్దస్సనసవనేహి నిప్పయోజనేహి

విరమిత్వా పగేవ తతో విరమణతో, సుగతిలాభహేతుకరణతో, అవస్సం పజ్ఞాపితబ్బాయ తతియపారాజికపజ్ఞాత్తియా వత్థాగమదస్సనతో చ అత్తనో సబ్బదస్సితం పరిక్ఖకానం పకాసీన్తో వియ తమద్ధమాసం వేనేయ్యహితనిప్పత్తియా ఫలసమాపత్తియా అవకాసం కత్వా విహరితుకామో ‘ఇచ్చామహం, భిక్ఖవే, అద్ధమాసం పటిసల్లియితు’నిఆదిమాహ”తి. ఆచరియా నామ బుద్ధమిత్రత్థేరధమ్మసిరిత్థేరఉపతిస్సత్థేరాదయో గణపామోక్షా, అట్టకథాచరియస్స చ సన్నికే సుతపుబ్బా. తతో అజ్ఞో ఏకేతి వేదితబ్బా. “సకేన కాయేన అట్టియన్తి...పే... భవిస్సన్తి”తి ఇదం పరతో “యే తే భిక్ఖూ అవీతరాగా, తేసం తస్మిం సమయే హోతి ఏవ భయం, హోతి లోమహంసో, హోతి ఛమ్మితత్త”ని ఇమినా న యుజ్జతి, ఇదఞ్చ భగవతో అసుభకథారమ్మణప్పయోజనేన న సమేతీతి చే? న, తదత్థాజాననతో. సకేన కాయేన అట్టియన్తానమ్మి తేసం అరియమగ్గేన అప్పహీనసినేహత్తా ఖీణాసవానం వియ మరణం పటిచ్చ అభయం న హోతి, భయఞ్చ పన అసుభభావనానుయోగానుభావేన మద్ధీభూతం అనట్టియన్తానం వియ న మహంతం హుత్వా చిత్తం మోహేసి. అపాయుపగే తే సత్తే నాకాసీతి ఏవమత్థో వేదితబ్బో. అథ వా ఇదం పురిమస్స కారణవచనం, యస్మా తేసం తస్మిం సమయే హోతి ఏవ భయం, ఛమ్మితత్తం, లోమహంసో చ, తస్మా “తేన ఖో పన సమయేన భగవా అసుభకథం కథేతీ”తిఆది వుత్తన్తి.

అథ వా సకేన కాయేన అట్టియన్తానమ్మి తేసం హోతి ఏవ భయం, మహానుభావా వీతరాగాతి ఖీణాసవానం మహంతం వీసేసం దస్సేతి, అతిదుష్పసహాయ్యమిదం మరణభయం, యతో ఏవంవిధానమ్మి అవీతరాగత్తా భయం హోతీతిపి దస్సేతి. తదజ్ఞో తేసం భిక్ఖూనం పజ్ఞాసతానం అజ్ఞాతరా. తేనేదం దీపేతి “తం తథా ఆగతం అసిహత్థం వధకం పస్సిత్వా తదజ్ఞోసమ్మి హోతి ఏవ భయం, పగేవ తేసన్తి కత్వా భగవా పరమమేవ తేసం అసుభకథం కథేసి, పరతో తేసం నాహోసి. ఏవం మహానిసంసా నేసం అసుభకథా ఆసీ”తి. యో పనేత్థ పచ్చిమో నయో , నో “తేసు కిర భిక్ఖూసు కేనచిపి కాయవికారో వా వచీవికారో వా న కతో, సబ్బే సతా సమ్మజానా దక్ఖిణేన పస్సేన నిపజ్జింసూ”తి ఇమినా అట్టకథావచనేన సమేతి.

అపరే పనాహూతి కులద్ధిపటిసేధనత్థం వుత్తం. “అయం కిర లద్ధీ”తి వచనం “మారధేయ్యంనాతిక్కమిస్సతీ”తి వచనేన విరుజ్జతీతి చే? న విరుజ్జతి. కథం? అయం భిక్ఖూ అఘాతేన్తో మారవిసయం అతిక్కమిస్సతి అకుసలకరణతో చ. ఘాతేన్తో పన మారధేయ్యం నాతిక్కమిస్సతి బలవత్తా కమ్మస్సాతి సయం మారపక్ఖికత్తా ఏవం చిన్తేత్వా పన “యే న మతా, తే సంసారతో న ముత్తా”తి అత్తనో చ లద్ధి, తస్మా తం తత్థ ఉభయేసం మగ్గే నియోజేన్తి ఏవమాహ, తేనేవ “మారపక్ఖికా మారేన సమానలద్ధికా”తి అవత్వా “మారస్సా నువత్తికా”తి వుత్తా. “ఇమినా కిం వుత్తం హోతి? యస్మా మారస్స అనువత్తి, తస్మా ఏవం చిన్తేత్వాపి అత్తనో లద్ధివసేన ఏవమాహ”తి కేచి లిఖన్తి. మమ సన్నికే ఏకతో ఉపట్టానమాగచ్ఛన్తి, అత్తనో అత్తనో ఆచరియుపజ్ఞాయానం సన్నికే ఉద్దేసాదిం గణ్ఠాతి.

ఆనాపానస్సతిసమాధికథావణ్ణనా

౧౬౫. అయమ్మి ఖో, భిక్ఖవేతి ఇమినా కిం దస్సేతి? యేసం ఏవమస్స “భగవతా ఆచిక్ఖితకమ్మట్టానానుయోగపచ్చయా తేసం భిక్ఖూనం జీవితక్ఖయో ఆసీ”తి, తేసం తం మిచ్చాగాహం నిసేధేతి. కేవలం తేసం భిక్ఖూనం పుట్టే కతకమ్మపచ్చయావ జీవితక్ఖయో ఆసి, ఇదం పన కమ్మట్టానం తేసం కేసఞ్చి అరహత్తప్పత్తియా, కేసఞ్చి అనాగామిసకదాగామినోతాపత్తిఫలప్పత్తియా , కేసఞ్చి పరమజ్ఞానాధిగమాయ, కేసఞ్చి విక్ఖమ్మనతదఙ్గప్పహేనేన అత్తసినేహపలయాదానాయ ఉపనిస్సయో హుత్వా, కేసఞ్చి సుగతియం ఉప్పత్తియా ఉపనిస్సయో అహోసీతి సాత్తికావ మే అసుభకథా, కిన్తు “సాధు, భన్తే భగవా, అజ్ఞం పరియాయం ఆచిక్ఖతూ”తి ఆనన్దేన యాచితత్తా అజ్ఞం పరియాయం

ఆచిక్ష్ణామి, యథా వో పుట్టే ఆచిక్ష్ణితఅసుభకమ్మట్టానానుయోగా, ఏవం అయమ్మి ఖో భిక్షవేతి యోజనా వేదితబ్బా.
 “అస్సాసవసేన ఉపట్టానం సతి”తి వుత్తం. సా హి తం అస్సాసం, పస్సాసం వా ఆరమ్మణం కత్వా పుట్టభాగే, అపరభాగే
 పన అస్సాసపస్సాసపభవనిమిత్తం ఆరమ్మణం కత్వా ఉపట్టాతీతి చ తథా వుత్తా.

అసుభే పవత్తం అసుభన్తి వా పవత్తం భావనాకమ్మం అసుభకమ్మం, తదేవ అజ్ఞాస్స పునప్పునం ఉప్పజ్జనకస్స
 కారణత్తేన రానత్తా అసుభకమ్మట్టానం, ఆరమ్మణం వా అసుభకమ్మస్స పదట్టానత్తేన రానన్తి అసుభకమ్మట్టానన్తి ఇధ
 అసుభజ్ఞానం, తేనేవ “ఓళారికారమ్మణత్తా”తి వుత్తం. పటివేధవసేనాతి వితక్కాదిఅజ్ఞపటిలాభవసేన. ఆరమ్మణసంతతాయాతి
 అనుక్కమేన సంతకాలం ఉపాదాయ వుత్తకాయదరధప్పటిపస్సద్ధివసేన నిబ్బుత్తే. పరికమ్మం వాతి కసిణపరికమ్మం కిర
 నిమిత్తుప్పాదపరియోసానం. తదా హి నిరస్సాదత్తా అసంతం, అప్పణిహితజ్ఞా. యథా ఉపచారే నీవరణవిగమేన,
 అజ్ఞపాతుభావేన చ సంతతా హోతి, న తథా ఇధ, ఇదం పన “ఆదిసమన్నాహారతో”తి వుత్తం. దుతియవికప్పే అసేచనకోతి
 అతిత్తికరో, తేన వుత్తం “ఓజవన్తో”తి. చేతసికసుఖం ఝానక్ఖణేపి అత్తి, ఏవం సంతేపి “ఉభోపి ఝానా వుట్టితస్సేవ
 గహేతబ్బా”తి వుత్తం. సమధేన సకసంతానే అవిక్ఖమ్మితే. ఇతరథా పాపకానం ఝానేన సహుప్పత్తి సియా. ఖన్ధాదీనం
 లోకుత్తరపాదకత్తా నిబ్బేధభాగియం, విసేసేన యస్స నిబ్బేధభాగియం హోతి, తం సన్ధాయ వా.

“అనిచ్ఛానుపస్సీతిఆదిచతుక్కవసేన అనుపుట్టేన అరియమగ్గవుడ్డిప్పత్తో సముచ్చిన్దతి, సేసానమేతం నట్టి”తి లిఖితం.

తథాభావపటిసేధనో చాతి సోళసవత్తుకస్స తిత్తియానం నత్తితాయ వుత్తం. సబ్బపరమానం పన చతున్నం పదానం
 వసేన లోకియజ్ఞానమేవ తేసం అత్తి, తస్మిం లోకుత్తరపదట్టానం నత్తి ఏవ. “ఫలముత్తమన్తి ఫలే ఉత్తమ”న్తి వుత్తం.
 ఉత్తుత్తయానుకూలన్తి గిష్ఠే అరణ్ణో, హేమన్తే రుక్ఖమూలే, వసంతకాలే సుజ్ఞాగారే గతో. సేవ్హధాతుకస్స అరణ్ణం,
 పిత్తధాతుకస్స రుక్ఖమూలం, వాతధాతుకస్స సుజ్ఞాగారం అనుకూలం. మోహచరితస్స అరణ్ణం అనుకూలం మహాఅరణ్ణో
 చిత్తం న సజ్ఞాటతి, దోసచరితస్స రుక్ఖమూలం, రాగచరితస్స సుజ్ఞాగారం. రానచజ్ఞమాని ఉద్ధచ్చపక్ఖికాని, సయనం
 లీనపక్ఖికం, పల్లజ్ఞాభుజనేన నిసజ్ఞాయ దళ్ళభావం, ఉజ్జకాయం పణిధానేన అస్సాసపస్సాసానం పవత్తనసుఖం “పరిముఖం
 సతి”న్తి ఇమినా ఆరమ్మణపరిగ్గహూపాయం దస్సేతి. కారీతి కరణసీలో . ఏతస్స విభజ్జే “అస్ససతి పస్ససతి”తి అవత్వా
 “సతో కారీ”తి వుత్తం. తస్మా “అస్ససతి పస్ససతి”తి వుత్తే “పరమచతుక్కం ఏవ లబ్బతి, న సేసానీ”తి చ
 “దీఘంఅస్సాసవసేనాతి అలోపసమాసం కత్వా”ఇతి చ “ఏకత్తతాయ అవిక్ఖేప”న్తి చ “అసమ్మోగవసేన పజానతో”తి చ “తేన
 జ్ఞాణేనా”తి చ “పజానతోతి వుత్తజ్ఞాణేనా”తి చ “సతోకారీతి సతిసమ్మజ్ఞాహికారీ”తి చ “పటినిస్సగ్గానుపస్సినో అస్సాసావ
 పటినిస్సగ్గానుపస్సినా”తి చ లిఖితం. ఉప్పటిపాటియా ఆగతమ్మి యుజ్జతేవ, తేన రానేన పటిసిద్ధం. తాలుం ఆహచ్చ
 నిబ్బాయనతో కిర పోతకో సమ్మతిజాతోవ ఖిపితసద్ధం కరోతి, ఛన్దపామోజ్జవసేన ఛ పురిమా తయోతి నవ. ఏకేనాకారేనాతి
 అస్సాసవసేన వా పస్సాసవసేన వా ఏవం ఆనాపానస్సతిం భావయతో కాయే కాయానుపస్సనాసతికమ్మట్టానభావనా
 సమ్మజ్జతి.

కాయోతి అస్సాసపస్సాసా. ఉపట్టానం సతి. దీఘన్తి సీఘం గతం అస్సాసపస్సాసం. అద్ధానసజ్ఞాతేతి కాలసజ్ఞాతే వియ
 కాలకోట్టాసేతి అత్థో, దీఘకాలే వాతి అత్థో. ఏకో హి అస్సాసమేవూపలక్ఖేతి, ఏకో పస్సాసం, ఏకో ఉభయం, తస్మా “విభాగం
 అకత్వా”తి వా వుత్తం, ఛన్దోతి ఏవం అస్సాసతో, పస్సాసతో చ అస్సాదో ఉప్పజ్జతి, తస్స వసేన కత్తుకమ్మతాధన్దో ఉప్పజ్జతి.

తతో పామోజ్జన్తి. అస్సాసపస్సాసానం దువిజ్ఞోయ్యవిసయత్తా చిత్తం వివత్తతి, గణనం పహాయ ఘట్టట్టానమేవ మనసి కరోంతస్స కేవలం ఉపేక్షావ సణ్ఠాతి. చత్తారో వణ్ణాతి “పత్తస్స తయో వణ్ణా”తిఆదీసు వియ చత్తారో సణ్ఠానాతి అత్తో.

తథాభూతస్సాతి ఆనాపానస్సతిం భావయతో. సంవరోతి సతిసంవరో. అథ వా పఠమేన ఝూనేన నీవరణానం, దుతియేన వితక్కవిచారానం, తతియేన పీతియా, చతుత్తేన సుఖదుక్ఖానం, ఆకాసానజ్ఞాయతనసమాపత్తియా రూపసజ్ఞాయ, పటిఘసజ్ఞాయ, నానత్తసజ్ఞాయ వా పహానం. “సీలన్తి వేరమణి సీలం, చేతనా సీలం, సంవరో సీలం, అవీతిక్కమో సీల”న్తి (పటి. మ. ౧.౩౯ ధోకం విసదిసం) వుత్తవిధినాపేత్థ అత్తో దట్టబ్బో. “అత్థతో తథా తథా పవత్తధమ్మా ఉపధారణసమాధానసజ్ఞాతేన సీలనట్టేన సీలన్తి వుచ్చన్తి”తి వుత్తం. తథా “అయం ఇమస్మిం అత్తే అధిప్పేతా సిక్ఖా”తి ఏత్థాపి చేతనాసీలమేవ, కత్తచి విరతిసీలమ్పితి అత్తో దట్టబ్బో. అజ్ఞాథా పణ్ణత్తివజ్ఞేసుపి సిక్ఖాపదేసు విరతిప్పసణ్ఠో అహోసి , పాతిమోక్షసంవరసంపుతో విహరతీతి కత్వా తస్సాపి విరతిప్పసణ్ఠో. తస్మిం ఆరమ్మణేతి ఆనాపానారమ్మణే. తాయ సతియాతి తత్త ఉప్పన్నసతియా. “తేన మనసికారేనాతి ఆవజ్ఞనేనా”తి లిఖితం. ఏతేన నానావజ్ఞనప్పవత్తిదీపనతో నానాజవనవారేహిపి సిక్ఖతి నామాతి దీపితం హోతి, యేన పన మనసికారేన వా. జాణుప్పాదనాదీసూతి ఏత్థ ఆదిసద్దేన యావ పరియోసానం వేదితబ్బం. “తత్తాతి తస్మిం ఆనాపానారమ్మణే. ఏవన్తి ఇదాని వత్తబ్బనయేనా”తి లిఖితం. తత్తాతి తేసం అస్సాసపస్సాసానం వా. తజ్ఞో “పుట్టే అపరిగ్గహితకాలే”తి ఇమినా సుట్టు సమేతి. “పఠమవాదో దీఘభాణకానం. తే హి ‘పఠమజ్ఞానం లభిత్వా నానాసనే నిసీదిత్వా దుతియత్థాయ వాయామతో ఉపచారే వితక్కవిచారవసేన ఓళారికచిత్తప్పవత్తికాలే పవత్తఅస్సాసపస్సాసవసేన ఓళారికా”తి వదన్తి. ‘మజ్ఞిమభాణకా ఝూనలాభిస్స సమాపజ్జనకాలే, ఏకాసనపటిలాభే చ ఉపరూపరి చిత్తప్పవత్తియా సంతభావతో పఠమతో దుతియస్సుపచారే సుఖుమతం వదన్తి”తి లిఖితం.

విపస్సనాయం పనాతి చతుధాతువవత్థానముఖేన అభినివిట్టస్స అయం కమో, అజ్ఞాస్స చాతి వేదితబ్బం. ఏత్తకం రూపం, న ఇతో అజ్ఞాన్తి దస్సనం సన్ధాయ “సకలరూపపరిగ్గహే”తి వుత్తం. రూపారూపపరిగ్గహేతి ఏత్త అనిచ్చతాదిలక్ఖణారమ్మణికభజ్ఞానుపస్సనతో పభుతి బలవతీ విపస్సనా. పుట్టే వుత్తనయేనాతి సట్టేసంయేవ పన మతేన అపరిగ్గహితకాలేతిఆదినా. సోధనా నామ విస్సజ్జనం. అస్సాతి “పస్సమ్భయం కాయసజ్ఞార”న్తి పదస్స.

పురతో నమనా ఆనమనా. తిరియం నమనా వినమనా. సుట్టు నమనా సన్నమనా. పచ్చా నమనా పణమనా. జాణుకే గహేత్వా తానం వియ ఇజ్ఞానాతి ఆనమనాదీనం ఆవిభావత్తముత్తన్తి వేదితబ్బం. యథారూపేహి ఆనమనాది వా కమ్మనాది వా హోతి, తథారూపే పస్సమ్భయన్తి సమ్మన్తో. ఇతి కిరాతి ఇతి చే. ఏవం సన్తేతి సంతసుఖుమమ్మి చే పస్సమ్భతి. పభావనాతి ఉప్పాదనం. అస్సాసపస్సాసానం వూపసంతత్తా ఆనాపానస్సతిసమాధిస్స భావనా న హోతి. యస్మా తం నత్తి, తస్మా న సమాపజ్ఞతి, సమాపత్తియా అభావేన న వుట్టహన్తి. ఇతి కిరాతి ఏవమేతం తావ వచనన్తి తదేతం . సద్ధోవ సద్ధనిమిత్తం, “సతో అస్ససతి సతో పస్ససతీ”తి పదాని పతిట్టపేత్వా ద్వత్తింసపదాని చత్తారి చతుక్కాని వేదితబ్బాని.

అప్పటిపీఠనన్తి తేసం కిలేసానం అనుప్పాదనం కిజ్ఞాపి చేతియజ్ఞణవత్తాదీనిపి అత్థతో పాతిమోక్షసంవరసీలే సజ్ఞహం గచ్చన్తి “యస్స సియా ఆపత్తీ”తి (మహావ. ౧౩౪) వచనతో. తథాపి “న తావ, సారిపుత్త, సత్థా సావకానం సిక్ఖాపదం పజ్ఞాపేతి ఉద్దిసతి పాతిమోక్షం, యావ న ఇధేకచ్చే ఆసవట్టానీయా ధమ్మా సజ్ఞే పాతుభవన్తి”తి ఏత్థ అనధిప్పేత్తతా “ఆభిసమాచారిక”న్తి వుత్తం. “యం పనేత్థ ఆపత్తిట్టానియం న హోతి, తం అమిస్సమేవా”తి వుత్తం.

యథావుత్తేనాతి యోగానుయోగకమ్మస్స పదట్టానత్తా. సల్లహుకవుత్తి అట్టపరిక్ఖారికో. పఞ్చసన్నికం కమ్మట్టానన్తి ఏత్థ రూనమ్మి నిమిత్తమ్మి తదత్థజోతికాపి పరియత్తి ఇథ కమ్మట్టానం నామ. గమనాగమనసమ్మన్నతాది సేనాసనం. సంకిలిట్టచీవరథోవనాదయో ఖుద్ధకపలిబోధా. “అంతరా పతితం ను ఖో”తి వికమ్మతి.

అజ్జత్తం విక్లేపగతేనాతి నియకజ్జత్తే విక్లేపగతేన. సారథ్థా అసమాహితత్తా. ఉపనిబన్ధనథమ్మమూలం నామ నాసికగ్గం, ముఖనిమిత్తం వా. తత్థేవాతి నాసికగ్గాదినిమిత్తే. “దోలాఫలకస్స ఏకపస్సే ఏవ ఉభో కోటియో మజ్జిఞ్చ పస్సతీ”తి వదన్తి.

ఇథ పనాతి కకచూపమే. దేసతోతి పుసనకట్టానతో. “నిమిత్తం పట్టపేతబ్బన్తి నిమిత్తే సతి పట్టపేతబ్బా”తి వుత్తం. గరూహి భావేతబ్బత్తా గరుకభావనం. ఏకచ్ఛే ఆహూతి ఏకచ్ఛే రూయినో ఆహు.

“సఞ్ఞానానతాయా”తి వచనతో ఏకచ్ఛేహి వుత్తమ్మి పమాణమేవ, సగ్గీతితో పట్టాయ అట్టకథాయ అనాగతత్తా తథా వుత్తం. “మయ్హం తారకరూపం ను ఖో ఉపట్టాతీ”తిఆదిపరికప్పే అసతిపి ధాతునానత్తేన ఏతాసం ధాతునం ఉప్పత్తి వియ కేవలం భావయతో తథా తథా ఉపట్టాతి. “న నిమిత్త’న్తి వత్తుం న వట్టతి సమ్మజానముసావాదత్తా”తి వుత్తం. కమ్మట్టానన్తి ఇథ వుత్తపటిభాగనిమిత్తమేవ.

నిమిత్తే పటిభాగే. నానాకారన్తి “చత్తారో వణ్ణా వత్తన్తి”తి వుత్తనానావిధతం. విభావయన్తి జానం పకాసయం. అస్సాసపస్సాసీతి తతో సమ్మూతే నిమిత్తే, అస్సాసపస్సాసే వా నానాకారం. నిమిత్తే హి చిత్తం రపేన్తోవ నానాకారతఞ్చ విభావేతి, అస్సాసపస్సాసే వా సకం చిత్తం నిబన్ధతీతి వుచ్చతి. తారకరూపాదివణ్ణతో. కట్టళత్తాదిలక్ఖణతో.

అట్టకథాసు పటిక్ఖిత్తన్తి ఆసన్నభవజ్ఞత్తాతి కారణం వత్వా సీహాళట్టకథాసు పటిక్ఖిత్తం. కస్మా? యస్మా ఛట్ఠే, సత్తమే వా అప్పనాయ సతి మగ్గవీధియం ఫలస్స ఓకాసో న హోతి, తస్మా. ఇథ హోతూతి చే? న, లోకియప్పనాపి హి అప్పనావీధిమ్మి లోకుత్తరేన సమానగతికావాతి పటిలద్ధజ్ఞానోపి భిక్ఖు దిట్టధమ్మసుఖవిహారత్థాయ రూనం సమాపజ్ఞిత్వా సత్తాహం నిసీదితుకామో చతుత్థే, పఞ్చమే వా అప్పేత్వా నిసీదతి, న ఛట్ఠే, సత్తమే వా. తత్థ హి అప్పనా. తతో పరం అప్పనాయ ఆధారభావం న గచ్ఛతి. ఆసన్నభవజ్ఞత్తా చతుత్థం, పఞ్చమం వా గచ్ఛతి థలే రితఘటో వియ జవనానమన్తరే రితత్తాతి కిర ఆచరియో.

పుథుత్తారమ్మణాని అనావజ్ఞిత్వా రూనఙ్గానేవ ఆవజ్ఞనం ఆవజ్ఞనవసీ నామ. తతో పరం చతున్నం, పఞ్చన్నం వా పచ్చవేక్షణచిత్తానం ఉప్పజ్జనం, తం పచ్చవేక్షణవసీ నామ. తేనేవ “పచ్చవేక్షణవసీ పన ఆవజ్ఞనవసీయా ఏవ వుత్తా”తి వుత్తం. సమాపజ్ఞనవసీ నామ యత్తకం కాలం ఇచ్చతి తత్తకం సమాపజ్ఞనం, తం పన ఇచ్చితకాలపరిచ్ఛేదం పతిట్టాపేతుం సమత్థతాతి. “అధిట్టానవసీయా వుట్టానవసీనో అయం నానత్తం అధిట్టానానుభావేన జవనం జవతి, వుట్టానానుభావేన పన అధిప్పేతతో అధికం జవతీ”తిపి వదన్తి. అపిచ పథవీకసిణాదిఆరమ్మణం ఆవజ్ఞిత్వా జవనఞ్చ జవిత్వా పున ఆవజ్ఞిత్వా తతో పఞ్చమం రూనం చిత్తం హోతి, అయం కిర ఉక్కుట్టపరిచ్ఛేదో. భగవతో పన ఆవజ్ఞనసమనన్తరమేవ రూనం హోతీతి సబ్బం అనుగణీపదే వుత్తం.

“వత్తున్తి హదయవత్తుం. ద్వారన్తి చక్ఖాది. ఆరమ్మణన్తి రూపాదీ”తి లిఖితం. యథాపరిగ్గహితరూపారమ్మణం వా విజ్ఞాణం పస్సతి, అజ్ఞాథాపి పస్సతి. కథం? “యథాపరిగ్గహితరూపవత్తుద్వారమ్మణం వా”తి వుత్తం.

యథాపరిగ్రహితరూపేను వత్తుద్వారారమ్మణాని యస్స విజ్ఞాణస్స, తం విజ్ఞాణం యథాపరిగ్రహితరూపవత్తుద్వారారమ్మణం తమ్పి పస్సతి, ఏకస్స వా ఆరమ్మణసద్దస్స లోపో దట్టబ్బోతి చ మమ తక్కో విచారేత్వావ గహేతబ్బో.

తతో పరం తీసు చతుక్కేసు ద్వే ద్వే పదాని ఏకమేకం కత్వా గణేతబ్బం. సమథేన ఆరమ్మణతో విపస్సనావసేన అసమ్మోహతో పీతిపటిసంవేదనమేత్థ వేదితబ్బం. “దుక్ఖమేతం ఇాణ”నిఆదీసు పన “ఆరమ్మణతో అసమ్మోహతో”తి యం వుత్తం, ఇథ తతో వుత్తనయతో ఉప్పటిపాటియా వుత్తం. తత్థ హి యేన మోహేన తం దుక్ఖం పటిచ్చన్నం, న ఉపట్టాతి, తస్స విహతత్తా వా ఏవం పవత్తే ఇాణే యథారుచి పచ్చవేక్ఖితుం ఇచ్చితిచ్చితకాలే సమత్తభావతో వా దుక్ఖాదీసు తీసు అసమ్మోహతో ఇాణం వుత్తం. నిరోధే ఆరమ్మణతో తంసమ్మయుత్తా పీతిపటిసంవేదనా అసమ్మోహతో న సమ్భవతి మోహప్పహానాభావా, పటినమ్మిదాపాళివిరోధతో చ. తత్థ “దీఘం అస్సాసవసేన”తిఆది ఆరమ్మణతో దస్సేతుం వుత్తం. తాయ సతియా తేన ఇాణేన సా పీతి పటినంవిదితా హోతి తదారమ్మణస్స పటినంవిదితత్తాతి ఏత్థ అధిప్పాయో. “ఆవజ్జతో”తిఆది అసమ్మోహతో పీతిపటిసంవేదనం దస్సేతుం వుత్తం. అనిచ్ఛాదివసేన జానతో, పస్సతో, పచ్చవేక్ఖతో చ. తదధిముత్తతావసేన అధిట్టహతో, అధిముచ్చతో, తథా వీరియాదిం సమాదహతో ఖణికసమాధినా.

అభిజ్ఞోయ్యన్తి ఇాతపరిజ్ఞాయ. పరిజ్ఞోయ్యన్తి తీరణపరిజ్ఞాయ. సబ్బజ్ఞో దుక్ఖసచ్చం అభిజ్ఞోయ్యం, పరిజ్ఞోయ్యం. తత్త చాయం పీతీతి లిఖితం. అభిజ్ఞోయ్యన్తిఆది మగ్గక్షణం సన్ధాయాహాతి వుత్తం. మగ్గేన అసమ్మోహసజ్ఞాతవిపస్సనాకిచ్చనిప్పత్తితో మగ్గేపి అభిజ్ఞోయ్యాదిఆరమ్మణం కరోన్తో వియ వుత్తో. విపస్సనాభూమిదస్సనత్థన్తి సమథే కాయకసుఖాభావా వుత్తం. ద్వీసు చిత్తసజ్ఞారపదేసూతి చిత్తసజ్ఞారపటినంవేదీ...పే.... సిక్ఖతి పస్సమ్మయం చిత్తసజ్ఞారపటినంవేదీ...పే.... సిక్ఖతీతి ఏతేసు. మోదనాది సబ్బం పీతివేవచనం. అనిచ్ఛానుపస్సనాది కిలేసే, తమ్ములకే ఖన్ధాభిసజ్ఞారే. ఏవం భావితోతి న చతుక్కుపఇచ్చకజ్ఞాననిబ్బత్తనేన భావితో. ఏవం సబ్బాకారపరిపుణ్ణం కత్వా భావితో. విపస్సనామగ్గపచ్చవేక్ఖణకాలేసుపి పవత్తఅస్సాసముఖేనేవ సబ్బం దస్సేతం ఉపాయకుసలేన భగవతా.

౧౬౮. కస్మా ఇదం వుచ్చతి అష్టేహీతి అధిప్పాయో.

పదభాజనీయవణ్ణనా

౧౬౯. ఉస్సుక్కువచనన్తి పాకటసద్దసజ్ఞా కిర, సమానకపదన్తి వుత్తం హోతి. “సుత్వా భుజ్జన్తి”తి ఏత్థ వియ సఇచ్చిచ్చ వోరోపేతుకామస్స సఇచ్చిచ్చపదం వోరోపనపదస్స ఉస్సుక్కుం, సఇచ్చతనా చ జీవితా వోరోపనఇచ్చ ఏకస్సేవాతి వుత్తం హోతి. న కేవలం చేతసికమత్తేనేవ హోతి, పయోగోపి ఇచ్చితబ్బో ఏవాతి దస్సేతుం వుత్తానీతి కిర ఉపతిస్సత్థరో. “జానిత్వా సజ్ఞానిత్వా చేచ్చ అభివితరిత్వా”తి వత్తబ్బే “జానన్తో...పే.... వీతిక్కుమో”తి వోరోపనమ్మి దస్సేతం, తస్మా బృజ్జానే ఆదరం అకత్వా అత్తో దస్సేతో. వీతిక్కుమసజ్ఞాతత్థసిద్ధియా హి పురిమచేతనా అత్థసాధికా హోతి. సబ్బసుఖమఅత్తభావన్తి రూపం సన్ధాయ వుత్తం, న అరూపం. అత్తసజ్ఞాతానత్తో అరూపానం ఖన్ధవిభజ్జే (విభ. ౧ ఆదయో) వియ ఇథ ఓళారికసుఖమతా అనధిప్పేతా. మాతుకుచ్చిస్మిన్తి యేభుయ్యవచనం, ఓపపాతికమనుస్సేపి పారాజికమేవ, అరూపకాయే ఉపక్కుమాభావా తగ్గహణం కస్మాతి చే? అరూపక్ఖన్దేన సద్ధిం తస్సేవ రూపకాయస్స జీవితీన్ద్రియసమ్భవతో. తేన సజీవకోవ మనుస్సవిగ్గహోపి నామ హోతీతి సిద్ధం. ఏత్థ మాతుకుచ్చిస్మిన్తి మనుస్సమాతుయా వా తిరచ్ఛానమాతుయా వా. వుత్తజ్ఞో పరివారే (పరి. ౪౮౦) -

“ఇట్టిం హనే చ మాతరం, పురిసశ్చ పితరం హనే;
మాతరం పితరం హన్త్యా, న తేనానన్తరం పునే;
పశ్చా మేసా కుసలేహి చిన్తితా”తి.

పరమన్తి పటిసన్ధిచిత్తమేవ. ఏకభవపరియాపన్నాయ హి చిత్తసన్తతియా పటిసన్ధిచిత్తం పరమచిత్తం నామ. చుతిచిత్తం పచ్చిమం నామ. అజ్ఞాథా అనమతగ్గే సంసారే పరమచిత్తం నామ నత్తి వినా అనన్తరసమనన్తరనత్తివిగతపచ్చయేహి చిత్తుప్పత్తియా అభావతో. భావే వా నవసత్తపాతుభావదోసప్పసజ్ఞో. అయం సబ్బపరమో మనుస్సవిగ్గహోతి కిణ్హాపి ఇమం జీవితా వోరోపేతుం న సక్కా, తం ఆదిం కత్వా సన్తతియా యావ మరణా ఉప్పజ్జనకమనుస్సవిగ్గహేసు అపరిమాణేసు “సబ్బపరమో”తి దిస్సతి. యదా పన యో మనుస్సవిగ్గహో పుట్టాపరియవసేన సన్తతిప్పత్తో హోతి, తదా తం జీవితా వోరోపేతుం సక్కా. సన్తతిం వికోపేన్తో హి జీవితా వోరోపేతి నామ. ఏత్థ చ నానత్తనయే అధిప్పేతే సతి “సబ్బపరమో”తి వచనం యుజ్జతి, న పన ఏకత్తనయే సన్తతియా ఏకత్తా. ఏకత్తనయో చ ఇథాధిప్పేతో “సన్తతిం వికోపేతీ”తి వచనతో, తస్మా “సబ్బపరమో”తి వచనం న యుజ్జతీతి చే? న, సన్తతిపచ్చప్పన్నబహుత్తా. యస్మా పన సన్తతి నామ అనేకేసం పుట్టాపరియుప్పత్తి వుచ్చతి, తస్మా “అయం సబ్బపరమో”తి వుత్తో, ఏవమేత్థ ద్వేపి నయా సజ్ఞహం గచ్చన్తి, అజ్ఞాథా “సన్తతిం వికోపేతీ”తి ఇదం వచనం న సిజ్జతి. కిణ్హాపి ఏత్థ “సన్తతిం వికోపేతీ”తి వచనతో సన్తతిపచ్చప్పన్నమేవ అధిప్పేతం, న అద్ధాపచ్చప్పన్నం వియ దిస్సతి, తథాపి యస్మా సన్తతిపచ్చప్పన్నే వికోపేతే అద్ధాపచ్చప్పన్నం వికోపేతమేవ హోతి, అద్ధాపచ్చప్పన్నే పన వికోపేతే సన్తతిపచ్చప్పన్నం వికోపేతం హోతీతి ఏత్థ వత్తబ్బం నత్తి. తస్మా అట్టకథాయం “తదుభయమ్మి వోరోపేతుం సక్కా, తస్మా తదేవ సన్ధాయ ‘సన్తతిం వికోపేతీ’తి ఇదం వుత్తన్తి వేదితబ్బ”న్తి ఆహ. “సన్తతిం వికోపేతీ”తి వచనతో పకతియా ఆయుపరియన్తం పత్వా మరణకసత్తే వీతిక్కమే సతి అనాపత్తి వీతిక్కమపచ్చయా సన్తతియా అకోపితత్తా. వీతిక్కమపచ్చయా చే ఆయుపరియన్తం అప్పత్వా అన్తరావ మరణకసత్తే వీతిక్కమపచ్చయా ఆపత్తి, కమ్మబద్ధో చాతి నో తక్కోతి ఆచరియో. “మరణవణ్ణం వా సంవణ్ణేయ్య, మరణాయ వా సమాదపేయ్య, అయమ్మి పారాజికో హోతి అసంవాసో”తి వచనతో వా చేతనాక్ఖణే ఏవ పారాజికాపత్తి ఏకన్తాకుసలత్తా, దుక్ఖవేదనత్తా, కాయకమ్మత్తా, వచీకమ్మత్తా, కిరియత్తా చాతి వేదితబ్బం.

సత్తట్టజవనవారమత్తన్తి సభాగారమ్మణవసేన వుత్తం, తేనేవ “సభాగసన్తతివసేనా”తిఆది వుత్తం . అత్తనో పటిపక్ఖేన సమన్నాగతత్తా సమనన్తరస్స పచ్చయం హోన్తం యథా పురే వియ అహుత్వా దుబ్బలస్స. తన్తి జీవితన్ద్రియవికోపనం.

ఈతిన్తి సత్తవిధవిచ్చికాదీని యుద్ధే డంసిత్యా మారణత్థం విస్సజ్జేన్తి. పజ్జరకన్తి సరీరడాహం. సూచికన్తి సూలం. విసూచికన్తి సుక్ఖమాతిసారంవసయం. పక్ఖన్దియన్తి రత్తాతిసారం. ద్వత్తిబ్యామసతప్పమాణే మహాకాయే నిమ్మినిత్వా రితనాగుద్ధరణం, కుజ్జిత్యా ఓలోకితే పరేసం కాయే విసమరణం వా డాహుప్పాదనం వా పయోగో నామ.

కేచీతి మహాసజ్జికా. అయం ఇత్థీ. కులుమ్మస్సాతి గబ్బస్స. కథం సా ఇతరస్సాతి చే? తస్స దుట్టేన మనసానుపక్ఖితే సో చ గబ్బో సా చ ఇద్ధీతి ఉభయమ్మి సహేవ నస్సతి, ఘటగ్గీనం భేదనిబ్బాయనం వియ ఏకక్ఖణే హోతి. “తేసం సుత్తన్తికేసు ఓచరియమానం న సమేతీ”తి లిఖితం, “తేసం మతం గహేత్వా ‘థావరీనమ్మి అయం యుజ్జతీ’తి వుత్తే తికవసేన పటిసేధితబ్బన్తి అపరే”తి వుత్తం. సాహత్థికనిస్సగ్గియపయోగేసు సన్నిట్టాపకచేతనాయ సత్తమాయ సహుప్పన్నకాయవిజ్ఞత్తియా సాహత్థికతా వేదితబ్బా. ఆణత్తికే పన సత్తహిపి చేతనాహి సహ వచీవిజ్ఞత్తిసమ్భవతో సత్తసత్త

సద్దా ఏకతో హుత్వా ఏకేకక్షరభావం గన్త్యా యత్తకేహి అక్షరేహి అత్తనో అధిష్పాయం విజ్ఞాపేతి,
తదవసానక్షరసముట్థాపికాయ సత్తమచేతనాయ సహజాతవచీవిజ్ఞాత్తియా ఆణత్తికతా వేదితబ్బా. తథా విజ్ఞామయపయోగే.
కాయేనాణత్తియం పన సాహత్తికే వుత్తనయోవ. ధావరపయోగే యావతా పరస్స మరణం హోతి, తావతా కమ్మబద్ధో, ఆపత్తి
చ. తతో పరం అతిసంఘరణో కమ్మబద్ధాతిబహుత్తం వేదితబ్బం సతి పరం మరణే. పారాజికాపత్తి పనేత్త ఏకా.
అత్తసాధకచేతనా యస్మా ఏత్త చ దుతియపారాజికే చ లబ్భతి, న అజ్ఞాత్త, తస్మా ద్విన్నమ్మి సాధారణా ఇమా గాథాయో -

“భూతధమ్మనియామా యే, తే ధమ్మా నియతా మతా;
భావిధమ్మనియామా యే, తేవ అనియతా ఇధ.

“భూతధమ్మనియామానం, రితావ సా పచ్చయట్టితి;
భావిధమ్మనియామానం, సాపేక్షా పచ్చయట్టితి.

“తేనజ్ఞా హేతుయా అత్తి, సాపి ధమ్మనియామతా;
తస్సా ఫలం అనియతం, ఫలాపేక్షా నియామతా.

“ఏవజ్ఞో సబ్బధమ్మానం, రితా ధమ్మనియామతా;
లద్ధధమ్మనియామా యా, సాత్తసాధకచేతనా.

“చేతనాసిద్ధితో పుట్టే, పచ్చా తస్సాత్తసిద్ధితో;
అవిసేసేన సబ్బాపి, చబ్బిధా అత్తసాధికా.

“ఆణత్తియం యతో సక్కా, విభావేతుం విభాగతో;
తస్మా ఆణత్తియంయేవ, వుత్తా సా అత్తసాధికా.

“మిచ్చత్తే వాపి సమ్మత్తే, నియతానియతా మతా;
అభిధమ్మే న సబ్బత్తి, తత్త సా నియతా సియా.

“యా థేయ్యచేతనా సబ్బా, సహజ్ఞాణత్తికాపి వా;
అభిధమ్మనయేనాయం, ఏకంతనియతా సియా.

“పాణాతిపాతం నిస్సాయ, సహజ్ఞాణత్తికాదికా;
అభిధమ్మవసేనేసా, పచ్చేకం తం దుకం భజే.

“జీవిత్తియుపచ్చేదో, చేతనా చేతి తం ద్వయం;
న సాహత్తికకమ్మేన, పగేవాణత్తికాసమం.

“జీవిత్తియుపచ్చేదో, చేతనా చేతి తం ద్వయం;
న సాహత్తికకమ్మేన, పగేవాణత్తికాసమం.

“జీవితాన్నియుపచ్ఛేదక్షణే వధకచేతనా;
చిరారితాతి కో ధమ్మా, నియామేతి ఆపత్తికం.

“జీవితాన్నియుపచ్ఛేదక్షణే చే వధకో సియా;
మతో సుత్తో పబుద్ధో వా, కుసలో వధకో సియా.

“కుసలత్తికభేదో చ, వేదనాత్తికభేదోపి;
సియా తథా గతో సిద్ధో, సహత్థా వధకచేతనా”తి.

యాని పన బీజఉతుకమ్మధమ్మచిత్తనియామాని పశ్చా అటకథాయ ఆనేత్వా నిదస్సితాని, తేసు అయమత్తసాధకచేతనా యోగం గచ్ఛతీతి మజ్ఞో “అయం అత్తసాధకచేతనానియమో నత్తి”తి చేతనానం మిచ్ఛత్తసమ్మత్తనియతానమ్మి నత్తిభావప్పసగ్గతో. భజాపియమానా యేన, తేన సబ్బేపి యథాసమ్మవం కమ్మచిత్తనియామే భజన్తి గచ్ఛన్తీతి వేదితబ్బం. జీవితే ఆదీనవో మరణవణ్ణదస్సనే న విభత్తోవ, ఇథ పన సజ్కప్పపదే అత్తతో “మరణసజ్ఞో మరణచేతనో మరణాధిప్పాయో”తి ఏవం అవిభూతత్తా విభత్తో, అపాకటత్తా, అనోళారికత్తా వా అవిభాగా కారితా వా. నయిదం వితక్కుస్స నామన్తి న వితక్కుస్సేవ నామం, కిన్తు సజ్ఞాచేతనానమ్మి నామన్తి గహేతబ్బం. కజ్ఞావితరణీయమ్మి ఏవమేవ వుత్తం.

౧౭౪. కాయతోతి వుత్తత్తా “సత్తిశాసూ”తి వత్తబ్బే వచనసిలిట్టత్తం “ఉసుసత్తిఆదినా”తి వుత్తం. అనుద్దేసికే కమ్మస్సారమ్మణం సో వా హోతి, అజ్ఞో వా. ఉభయేహీతి కిన్హాపి పరమప్పహారో న సయమేవ సక్కోతి, దుతియం లభిత్వా పన సక్కోన్తో జీవితవినిసనహేతు అహోసి, తదత్తమేవ హి వధకేన సో దిన్నో, దుతియో పన అజ్ఞోన చిత్తేన దిన్నో, తేన సుట్టు వుత్తం “పఠమప్పహారేనేవా”తి, “చేతనా నామ దారుణాతి గరుం వత్తుం ఆరబ్బ పవత్తపుబ్బభాగచేతనా పకతిసభావవధకచేతనా, నో దారుణా హోతీ”తి ఆచరియేన లిఖితం. “పుబ్బభాగచేతనా పరివారా, వధకచేతనావ దారుణా హోతీ”తి వుత్తం. యథాధిప్పాయన్తి ఉభోపి పటివిజ్ఞుతి, సాహత్తికోపి సజ్కేతత్తా న ముచ్చతి కిర.

కిరియావిసేసో అటకథాసు అనాగతో. “ఏవం విజ్ఞు, ఏవం పహర, ఏవం ఘాహేహీతి పాళియా సమేతీతి ఆచరియేన గహితో”తి వదన్తి. పురతో పహరిత్వాతిఆది వత్తువిసజ్కేతమేవ కిర. ఏతం గామే రితన్తి పుగ్గలోవ నియమితో. యో పన లిజ్ఞవసేన “దీఘం...పే.... మారేహీ”తి ఆణాపేతి అనియమేత్వా. యది నియమేత్వా వదతి, “ఏతం దీఘం”న్తి వదేయ్యాతి అపరే. ఆచరియా పన “దీఘన్తి వుత్తే నియమితం హోతి, ఏవం అనియమేత్వా వదతి, న పన ఆణాపకో దీఘాదీసు అజ్ఞాతరం మారేహీతి అధిప్పాయో”తి వదన్తి కిర. “అత్తో పన చిత్తేన ఏకం సన్ధాయపి అనియమేత్వా ఆణాపేతీ”తి లిఖితం. “ఇతరో అజ్ఞం తాదిసం మారేతి, ఆణాపకో ముచ్చతీ”తి వుత్తం యథాధిప్పాయం న గతత్తా. “ఏవం దీఘాదివసేనాపి చిత్తేన అనియమితస్సేవాతి యుత్తం వియ దిస్సతీ”తి అజ్ఞాతరస్మిం గణిపదే లిఖితం, సుట్టు వీమంసిత్వా సబ్బం గహేతబ్బం, ఓకాసస్స నియమితత్తాతి ఏత్త ఓకాసనియమం కత్వా నిద్దినన్తో తస్మిం ఓకాసే నిసిన్నం మారేతుకామోవ హోతి, సయం పన తదా తత్త నత్తి. తస్మా ఓకాసేన సహ అత్తనో జీవితాన్నియం ఆరమ్మణం న హోతి, తేన అత్తనా మారాపితో పరో ఏవ మారాపితో. కథం? సయం రస్సో చ తనుకో చ హుత్వా పుబ్బభాగే అత్తానం సన్ధాయ ఆణత్తిక్షణే “దీఘం రస్సం ధూలం

బలవంతం మారేహి"తి ఆణాపేన్దస్స చిత్తం అత్తని తస్సాకారస్స నత్తితాయ అజ్ఞాస్స తాదిసస్స జీవితీంద్రియం ఆరమ్మణం కత్వా పవత్తతి, తేన మూలట్ఠస్స కమ్మబద్ధో. ఏవంసమ్మదమిదన్తి దట్ఠబ్బం.

దూతపరమ్మరానిద్దేసే ఆణాపేతి, ఆపత్తి దుక్కుటస్స. ఇతరస్స ఆరోచేతి, ఆపత్తి దుక్కుటస్సాతి ఆచరియన్తేవాసీనం యథాసమ్మవం ఆరోచనే, పటిగ్గణ్ణానే దుక్కుటం సన్ధాయ వుత్తం. న వధకో పటిగ్గణ్ణాతి, తస్స దుక్కుటన్తి సిద్ధం హోతి. తం పన ఓకాసాభావతో న వుత్తం. మూలట్ఠేన ఆపజ్జితబ్బాపత్తియా హి తస్స ఓకాసో అపరిచ్ఛిన్నో, తేనస్స తస్మిం ఓకాసే ధుల్లచ్చయం వుత్తం. వధకో చే పటిగ్గణ్ణాతి, మూలట్ఠో ఆచరియో పుట్టే ఆపన్నదుక్కుటేన సహ ధుల్లచ్చయమ్మి ఆపజ్జతి. కస్మా? మహాజనో హి తేన పాపే నియోజితోతి. ఇదం పన దుక్కుటధుల్లచ్చయం వధకో చే తమత్థం న సావేతి ఆపజ్జతి. యది సావేతి, పారాజికమేవాపజ్జతి. కస్మా? అత్తసాధకచేతనాయ అభావా. అనుగణ్ణేపదే పన "పటిగ్గణ్ణాతి, తం దుక్కుటం హోతి. యది ఏవం కస్మా పారే న వుత్తన్తి చే? వధకో పన 'సాధు కరోమి'తి పటిగ్గణ్ణేత్వా తం న కరోతి. ఏవజ్ఞో నియమే 'మూలట్ఠస్స కిం నామ హోతి, కిమస్స దుక్కుటాపత్తీ'తి సజ్ఞాతకజ్ఞానం తదత్థదీపనత్థం 'మూలట్ఠస్స ఆపత్తి ధుల్లచ్చయస్సా"తి వుత్తం. "వధకో పటిగ్గణ్ణాతి ఆపత్తి దుక్కుటస్స, మూలట్ఠస్స చ ఆపత్తి ధుల్లచ్చయస్సా"తి వుత్తం న సిలిస్సతి, మూలట్ఠేన ఆపజ్జితబ్బాపత్తిదస్సనాధికారత్తా వధకో పటిగ్గణ్ణాతి, ఆపత్తి దుక్కుటస్సాతి వుత్తం.

విసక్కియదూతపదనిద్దేసే "వత్తుకామతాయ చ కిచ్చేనేత్థ వత్వా పయోజనం నత్తితి భగవతా న వుత్త"న్తి వుత్తం. యం పన "మూలట్ఠస్సేవ దుక్కుట"న్తి అట్టకథాయం వుత్తం. తత్తాయం విచారణా - ఆచరియేన ఆణత్తేన బుద్ధరక్ఖితేన తదత్థే సజ్జరక్ఖితస్సేవ ఆరోచితే కిఞ్చాపి యో "సాధూ"తి పటిగ్గణ్ణాతి, అథ ఖో ఆచరియస్సేవేతం దుక్కుటం విసజ్కేతత్తా, న బుద్ధరక్ఖితస్స, కస్మా? అత్తసాధకచేతనాయ ఆపన్నత్తా. తేనేవ "ఆణాపకస్స చ వధకస్స చ ఆపత్తి పారాజికస్సా"తి పాళియం వుత్తం, తం పన మూలట్ఠేన ఆపజ్జితబ్బదుక్కుటం "మూలట్ఠస్స అనాపత్తీ"తి ఇమినా అపరిచ్ఛిన్నోకాసత్తా న వుత్తం.

అవిసజ్కేతే "మూలట్ఠస్స ఆపత్తి ధుల్లచ్చయస్సా"తి వుత్తత్తా విసజ్కేతే ఆపత్తి దుక్కుటస్సాతి సిద్ధన్తి వేదితబ్బం. "వధకో పటిగ్గణ్ణాతి, ఆపత్తి దుక్కుటస్సా"తి ఇదం పన దుక్కుటం వధకస్సేవ. సో హి పరమం ఆణాపకం బుద్ధరక్ఖితం పారాజికాపత్తిం పాపేత్వా సయం జీవితా వోరోపేత్వా ఆపజ్జిస్సతీతి కిఞ్చాపి పాళియం "సో తం జీవితా వోరోపేతి, ఆణాపకస్స చ వధకస్స చ ఆపత్తి పారాజికస్సా"తి న వుత్తం, తథాపి తం అత్తతో వుత్తమేవ, "యతో పారాజికం పజ్జత్త"న్తి పుట్టే వుత్తనయత్తా చ తం న వుత్తం. "సో తం జీవితా వోరోపేతి, ఆపత్తి సబ్బేసం పారాజికస్సా"తి హి పుట్టే వుత్తం. ఏత్థ పుట్టే ఆచరియన్తేవాసికానం వుత్తదుక్కుటధుల్లచ్చయాపత్తియో పరమమేవ అనాపన్నా పారాజికాపత్తియా ఆపన్నత్తా. తథాపి వధకస్స పారాజికాపత్తియా తేసం పారాజికభావో పాకటో జాతోతి కత్వా "ఆపత్తి సబ్బేసం పారాజికస్సా"తి ఏకతో వుత్తం, న తథా "ఆణాపకస్స, వధకస్స చ ఆపత్తి పారాజికస్సా"తి ఏత్థ. కస్మా? వధకస్స దుక్కుటాపత్తియా ఆపన్నత్తా. సో హి పరమం దుక్కుటాపత్తిం ఆపజ్జిత్వా పచ్చా పారాజికం ఆపజ్జతి. యది పన అన్తేవాసికా కేవలం ఆచరియస్స గరుకతాయ సాసనం ఆరోచేన్తి సయం అమరణాధిప్పాయా సమానా పారాజికేన అనాపత్తి. అకప్పీయసాసనహరణపచ్చయా దుక్కుటాపత్తి హోతి ఏవ, ఇమస్సత్థస్స సాధనత్థం ధమ్మపదవత్థూహి మిగలుద్దకస్స భరియాయ సోతాపన్నాయ ధనుఉసుసూలాదిదానం నిదస్సనం వదన్తి ఏకే. తం తిత్తిరజాతకేన (జా. ౧.౪.౭౩ ఆదయో) సమేతి, తస్మా సుత్తజ్ఞా అట్టకథజ్ఞా అనులోమేతీతి నో తక్కితి ఆచరియో. ఇథ పన దూతపరమ్మరాయ చ "ఇత్థన్నామస్స పావద, ఇత్థన్నామో ఇత్థన్నామం పావదత్తూ"తి ఏత్థ

అవినీసత్వా వుత్తతా వాచాయ వా ఆరోచేతు, హత్థముద్దాయ వా, పణ్ణేన వా, దూతేన వా ఆరోచేతు, వినజ్జేతో నట్టి. సచే వినీసత్వా మూలట్టో, అన్తరాదూతో వా వదతి, తదతిక్కుమే వినజ్జేతోతి వేదితబ్బం.

ఇదాని ఇమస్మింయేవ అధికారద్వయే అనుగణ్ఠిపదే వుత్తనయో వుచ్చతి - “వధకో పటిగ్గణ్ఠాతి, ఆపత్తి దుక్కుటస్సా”తి వధకస్సేవ ఆపత్తి, న ఆణాపకస్స బుద్ధరక్ఖితస్స. యది పన సో వజ్జమరణామరణేసు అవస్సమజ్జాతరం కరోతి, బుద్ధరక్ఖితస్సాణత్తిక్ఖణే ఏవ పారాజికదుక్కుటేసు అజ్జాతరం సియా. “ఇతి చిత్తమనో”తి అధికారతో “చిత్తసజ్జప్పో”తి ఏత్థాపి ఇతి-సద్దో వియ “వధకో పటిగ్గణ్ఠాతి, మూలట్టస్స ఆపత్తి ధుల్లచ్చయస్సా”తి అధికారతో “మూలట్టస్స ఆపత్తి దుక్కుటస్సా”తి వుత్తమేవ హోతి. కస్మా సరూపేన న వుత్తన్తి చే? తతో చుత్తరి నయదానత్థం. “మూలట్టస్స ఆపత్తి దుక్కుటస్సా”తి హి వుత్తే మూలట్టస్సేవ వసేన నియమితత్తా “పటిగ్గణ్ఠాంతస్స దుక్కుటం హోతీ”తి న ఇాయతి. “వధకో పటిగ్గణ్ఠాతి, ఆపత్తి దుక్కుటస్సా”తి హి అనియమేత్వా వుత్తే సక్కా ఉభయేసం వసేన దుక్కుటే యోజేతుం. తస్మా ఏవ హి అట్టకథాచరియేహి అధికారం గహేత్వా “సజ్జరక్ఖితేన సమ్మటిచ్చితే మూలట్టస్సేవ దుక్కుటన్తి వేదితబ్బ”న్తి వుత్తం. పటిగ్గణ్ఠాంతస్స నేవ అనుజ్ఞాతం, న పటిక్ఖితం, కేవలన్తు బుద్ధరక్ఖితస్స అనియమితత్తా పటిక్ఖితం, తస్స పన పారాజికదుక్కుటేసు అజ్జాతరం భవేయ్యాతి అయమత్తో దీపితో, తస్మా తమ్పి సువుత్తం. యస్మా ఉభయేసం వసేన యోజేతుం సక్కా, తస్మా ఆచరియేహి “పటిగ్గణ్ఠాంతస్సేవేతం దుక్కుట”న్తి వుత్తం. తత్త మూలట్టో నేవ అనుజ్ఞాతో “మూలట్టస్సా”తి వచనాభావతో, న చ పటిక్ఖితో “పటిగ్గణ్ఠాంతస్స ఆపత్తి దుక్కుటస్సా”తి పాళియా అభావతో, పటిగ్గణ్ఠానపచ్చయా వధకస్స దుక్కుటం సియాతి నయం దాతుం “మూలట్టస్సా”తి పాళియం అవుత్తత్తా “తం పటిగ్గణ్ఠాంతస్సేవేతం దుక్కుట”న్తి యం వుత్తం, తమ్పి సువుత్తం. తత్త హి బుద్ధరక్ఖితస్స పటిక్ఖితం, వుత్తనయేన పన తస్స ఆపత్తి అనియతాతి. కస్మా పన అట్టకథాయం అనుత్తానం పటిగ్గణ్ఠానపచ్చయా వధకస్స దుక్కుటం అవత్వా మూలట్టస్సేవ వసేన దుక్కుటం వుత్తన్తి చే? అనిట్టనివారణత్థం. “సజ్జరక్ఖితేన సమ్మటిచ్చితే పటిగ్గణ్ఠానపచ్చయా తస్స దుక్కుట”న్తి హి వుత్తే అనన్తరనయేన సరూపేన వుత్తత్తా ఇథాపి మూలట్టస్స ధుల్లచ్చయం అట్టకథాయం వుత్తమేవ హోతీతి ఆపజ్జతి. ఇతి తం ఏవం ఆపన్నం ధుల్లచ్చయం ఉత్తానన్తి తం అవత్వా పటిగ్గణ్ఠాంతస్స దుక్కుటం వుత్తం. అనుత్తానత్తా అట్టకథాయన్తి ఇమం అనిట్టగ్గహణం నివారేతుం “మూలట్టస్సేవేతం దుక్కుట”న్తి వుత్తం. ఆచరియేన హి వుత్తనయేన పటిగ్గణ్ఠాంతస్స దుక్కుటమ్పి ఉత్తానమేవ. ఉత్తానఇచ్చ కస్మా అష్టాకం ఖన్తీతి వుత్తన్తి చే? పటిపత్తిదీపనత్థం. “పిటకత్తయాదీసు అప్పటిహతబుద్ధియోపి ఆచరియా సరూపేన పాళియం అట్టకథాయఇచ్చ అవుత్తత్తా ఏవరూపేసు నామ రాసేసు ఏవం పటిపజ్జన్తి, కిమజ్ఞం పన మాదిసోతి సుహదయా కులపుత్తా అనాగతే వుత్తనయమనతిక్కుమిత్వా సజ్కరదోసం వివజ్జేత్వా వణ్ణనావేలఇచ్చ అనతిక్కుమ్మ పటిపజ్జన్తి”తి చ అపరేహి వుత్తం. అయం పన అట్టకథాయ వా అవుత్తత్తా ఏవరూపేసు నామ పారో ఆచరియేన పచ్చా నిక్ఖితత్తా కేసుచి పోత్థకేసు న దిస్సతీతి కత్వా సబ్బం లిఖిస్సామ. ఏవం సన్తే పటిగ్గహణే ఆపత్తియేవ న సియా, సఇచ్చరిత్తపటిగ్గహణమరణాభినన్దనేసుపి చ ఆపత్తి హోతి, మారణపటిగ్గహణే కథం న సియా, తస్మా పటిగ్గణ్ఠాంతస్సేవేతం దుక్కుటం, తేనేవేత్త “మూలట్టస్సా”తి న వుత్తం. పురిమనయేపి చేతం పటిగ్గణ్ఠాంతస్స వేదితబ్బమేవ, ఓకాసాభావేన పన న వుత్తం. తస్మా యో యో పటిగ్గణ్ఠాతి, తస్స తస్స తప్పచ్చయా ఆపత్తియేవాతి అయమేత్త అష్టాకం ఖన్తి. యథా చేత్త, ఏవం అదిన్నాదాసేపీతి.

౧౭౫. అరహో రహోసజ్జోనిద్దేసాదీసు కిఇచ్చాపి పాళియం, అట్టకథాయఇచ్చ దుక్కుటమేవ వుత్తం, తథాపి తత్త పరమ్మరాయ సుత్వా మరతూతి అధిప్పాయేన ఉల్లపన్తస్స ఉద్దేసే సతి ఉద్దిట్టస్స మరణేన ఆపత్తి పారాజికస్స, అసతి యస్స కస్సచి మరణేన ఆపత్తి పారాజికస్స. “ఇత్థన్నామో సుత్వా మే వజ్జస్స ఆరోచేతు”తి ఉద్దిసిత్వా ఉల్లపన్తస్స

విసజ్కేతతా దూతపరమ్మరాయ వుత్తతా వేదితబ్బా. సచే “యో కోచి సుత్వా వదతూ”తి ఉల్లపతి, వజ్ఞో సయమేవ సుత్వా మరతి, విసజ్కేతతా న పారాజికం. యో కోచి సుత్వా వదతి, సో చే మరతి, పారాజికం. “యో కోచి మమ వచనం సుత్వా తం మారేతూ”తి ఉల్లపతి, యో కోచి సుత్వా మారేతి, పారాజికం, సయమేవ సుత్వా మారేతి, విసజ్కేతతా న పారాజికన్తి ఏవం యథాసమ్భవో వేదితబ్బో.

౧౭౬. మూలం దత్వా ముచ్చతీతి ఏత్థ భిద్దిత్వా, భజ్జోత్వా, చవిత్వా, చుణ్ణోత్వా, అగ్గిమ్మి పక్ఖిపిత్వా వా పగేవ ముచ్చతీతి అత్థతో వుత్తమేవ హోతి. యేసం హత్థతో మూలం గహితన్తి యేసం శాతకపరివారితానం హత్థతో మూలం తేన భిక్షునా గహితం, పోత్థకసామికహత్థతో పుట్టే దిన్నమూలం పున గహేత్వా తేసజ్ఞోవ శాతకాదీనం దత్వా ముచ్చతి, ఏవం పోత్థకసామికస్సేవ సంతకం జాతం హోతి. అనుగణ్ణిపదే పన “సచేపి సో విప్పటిసారీ హుత్వా సీఘం తేసం మూలం దత్వా ముచ్చతీ”తి వుత్తం, తం యేన ధనేన పోత్థకో కీతో, తశ్చ ధనం సన్ధాయ వుత్తం. కస్మా? పోత్థకసామికహత్థతో ధనే గహితే పోత్థకే అదిన్నేపి ముచ్చనతో. సచే అజ్ఞం ధనం సన్ధాయ వుత్తం, న యుత్తం పోత్థకస్స అత్తనియభావతో అమోచితత్తా. సచే పోత్థకం సామికానం దత్వా మూలం న గణ్ణాతి, న ముచ్చతి అత్తనియభావతో అమోచితత్తా. సచే పోత్థకం మూలట్టేన దియ్యమానం “తవేవ హోతూ”తి అప్పేతి, ముచ్చతి అత్తనియభావతో మోచితత్తా. ఏత్థాయం విచారణా – యథా చేతియం వా పటిమం పోక్ఖరణిం సేతుం వా కిణిత్వా గహితమ్మి కారకస్సేవేతం పుజ్ఞం, న కిణిత్వా గహితస్స, తథా పాపమ్మి యేన పోత్థకో లిఖితో, తస్సేవ యుజ్జతి, న ఇతరస్సాతి చే? న, “సత్తహారకం వాస్స పరియేసేయ్యా”తి వచనతో. పరేన హి కతసత్తం లభిత్వా ఉపనిక్ఖిపంతస్స పారాజికన్తి సిద్ధం. ఏవం పరేన లిఖితమ్మి పోత్థకం లభిత్వా యథా వజ్ఞో తం పస్సిత్వా మరతి, తథా ఉపనిక్ఖిపేయ్య పారాజికన్తి సిద్ధం హోతి. చేతియాదీతి ఏతమనిదస్సనం కరణపచ్చయం హి తం కమ్మం ఇదంమరణపచ్చయన్తి ఏవం ఆచరియేన విచారితం. మమ పన చేతియాదినిదస్సనేవ సోపి అత్తో సాధేతబ్బో వియ పటిభాతి.

తత్తకా పాణాతిపాతాతి “ఏకాపి చేతనా కిచ్చవసేన ‘తత్తకా’తి వుత్తా సతిపట్టానసమ్మప్పధానానం చతుక్కతా వియా”తి లిఖితం. పమాణే తపేత్వాతి అత్తనా అధిప్పేతప్పమాణే. “కతం మయా ఏవరూపే ఆవాటే ఖణితే తస్మిం పతిత్వా మరతూ”తి అధిప్పాయేన వధకో ఆవాటప్పమాణం నియమేత్వా సచే ఖణి, తం సన్ధాయ వుత్తం “ఇమస్మిం ఆవాటే”తి. ఇదాని ఖణితబ్బం సన్ధాయ ఏత్తకప్పమాణస్స అనియమితత్తా “ఏకస్మిమ్మి కుదాలప్పహారే”తిఆది వుత్తం, సుత్తన్తికత్థేరేహి కిజ్ఞాపి ఉపరతం, తథాపి సన్నిట్టాపకచేతనా ఉభయత్థ అత్తేవాతి ఆచరియా. బహూనం మరణే ఆరమ్మణనియమే కథన్తి చే? వజ్ఞేసు ఏకస్స జీవిత్తియే ఆలమ్మితే సబ్బేసమాలమ్మితమేవ హోతి. ఏకస్స మరణేపి న తస్స సకలం జీవితం సక్కా ఆలమ్మితుం న ఉప్పజ్జమానం, ఉప్పన్నం, నిరుజ్జమానం, అత్తితాయపాణాతిపాతచేతనావ పచ్చుప్పన్నారమ్మణా, పురేజాతారమ్మణా చ హోతి, తస్మా తమ్మి యుజ్జతి. పచ్చిమకోటియా ఏకచిత్తక్ఖణే పురేజాతం హుత్వా రితం తం జీవితమాలమ్మణం కత్వా సత్తమజవనపరియాపన్నచేతనాయ ఓపక్కమే కతే అత్థతో తస్స సత్తస్స సబ్బం జీవితన్త్రియమాలమ్మితం, వోరోపితశ్చ హోతి, ఇతో పనజ్ఞాథా న సక్కా; ఏవమేవ పుబ్బభాగే “బహూపిసత్తే మారేమి”తి చిన్తేత్వా సన్నిట్టానకాలే విసపక్ఖిపనాదీసు ఏకం పయోగం సాధయమానా వుత్తప్పకారచేతనా తేసు ఏకస్స వుత్తప్పకారం జీవితన్త్రియం ఆలమ్మణం కత్వా ఉప్పజ్జతి, ఏవం ఉప్పన్నాయ పనేకాయ సబ్బేపి తే మారితా హోన్తి తాయ ఏవ సబ్బేసం మరణసిద్ధితో, అజ్ఞాథా న సక్కా వోరోపేతుం, ఆలమ్మితుం వా. తత్థ ఏకాయ చేతనాయ బహూనం మరణే అకుసలరాసి కథన్తి చే? విసుం విసుం మరణే పవత్తచేతనానం కిచ్చకరణతో. కథం? తా పన సబ్బా ఉపపజ్జవేదనీయావ హోన్తి, తస్మా

తాను యాయ కాయచి దిన్నాయ పటిసన్నియా ఇతరా సబ్బాపి “తతో బలవతరకుసలపటిబాహితా అహోసికమ్మ”ని ఆదికోట్టాసం భజన్తి, పునపి విపాకం జనితుం న సక్కిన్తి. అపరాపరియవేదనీయాపి వియ తం పటిబాహిత్యా కుసలచేతనా పటిసన్నిం దేతి, తథా అయమ్మి చేతనా అనన్తరభవే ఏవ పటిసన్నిదానాదివసేన తాసం కిచ్చలేసకరణతో ఏకాపి సమానా “రాసీ”తి వుత్తా. తాయ పన దిన్నాయ పటిసన్నియా అతితిక్ష్ణో విపాకో హోతి. అయమేత్థ విసేసోతి ఆది అనుగణ్యపదే పపఞ్చితం.

అమరితుకామా వాతి అధిష్ఠాయత్తా ఓపపాతికమరణేపి ఆపత్తి. “నిబ్బత్తిత్వా”తి వుత్తత్తా పతనం న దిస్సతీతి చే? ఓపపాతికత్తం, పతనఞ్చ ఏకమేవా”తి లిఖితం. అథ వా “సబ్బథాపి అనుద్ధిస్సేవా”తి వచనతో ఏత్థ మరతూతి అధిష్ఠాయసమ్భవతో “ఉత్తరితుం అసక్కిన్తో మరతి పారాజికమేవా”తి సువుత్తం. సచే “పతిత్వా మరతూ”తి నియమేత్వా ఖణితో హోతి, ఓపపాతికమనుస్సో చ నిబ్బత్తిత్వా రితనియమేనేవ “ఉత్తరితుం న సక్కా”తి చిన్తేత్వా మరతీతి పారాజికచ్ఛాయా న దిస్సతి, తేన వుత్తం “ఉత్తరితుం అసక్కిన్తో”తి. సో హి ఉత్తరితుం అసక్కిన్తో పునప్పునం పతిత్వా మరతి, తేన పాతోపి తస్స సిద్ధో హోతీతి అధిష్ఠాయో. తత్థ సియా – యో పన “ఉత్తరితుం అసక్కిన్తో మరతీ”తి వుత్తో, సో ఓపాతఖణనక్ఖణే అరూపలోకే జీవతి. వధకచేతనా చ “అనియతో ధమ్మో మిచ్చత్తనియతస్స ధమ్మస్స ఆరమ్మణపచ్చయేన పచ్చయో, రూపజీవితీంద్రియం మాతుఘాతికమ్మస్స పితుఘాతికమ్మస్స అరహన్తఘాతికమ్మస్స రుహిరుప్పాదకమ్మస్స ఆరమ్మణపచ్చయేన పచ్చయో”తి (పట్టా. ౨.౧౦౨.౩౮ మిచ్చత్తనియతత్తిక) వచనతో రూపజీవితీంద్రియారమ్మణం హోతి, న చ తం అరూపావచరసత్తస్సత్తి, న చ సా చేతనా “అనియతో ధమ్మో మిచ్చత్తనియతస్స ధమ్మస్స పురేజాతపచ్చయేన పచ్చయో, ఆరమ్మణపురేజాతం వత్తుపురేజాతం ఆరమ్మణపురేజాతం. రూపజీవితీంద్రియం మాతుఘాతికమ్మస్స పురేజాతపచ్చయేన పచ్చయో”తి (పట్టా. ౨.౧౦౨.౪౮ మిచ్చత్తనియతత్తిక) వచనతో అనాగతారమ్మణా హోతి. అఞ్ఞో ఇథ పతిత్వా మరణకసత్తో నత్తి, ఏవం సన్తే వధకచేతనాయ కిం ఆరమ్మణన్ని చే? యస్స కస్సచి ఇథ జీవనకసత్తస్స పచ్చప్పన్నం జీవితీంద్రియం ఆరమ్మణం. కిఞ్చాపి సో న మరతి, అథ ఖో పాణాతిపాతో హోతి ఏవ. యథా కిం “యథాక్కమేన రితే సత్త జనే ఏకేన కణ్ఠేన విజ్ఞిత్వా మారేమీ”తి పుబ్బభాగే చిన్తేత్వా సన్నిట్టానకాలే తేసు ఏకస్స జీవితమారమ్మణం కత్వా కణ్ఠం విస్సజ్జేతి, కణ్ఠో తం విరజ్జిత్వా ఇతరే ఛ జనే మారేతి, ఏవం సన్తేపి అయం పాణాతిపాతో ఏవ హోతి, ఏవమిథాపి “యో కోచీ”తి వికప్పేన్తస్స వధకచేతనా యస్స కస్సచి జీవితారమ్మణం కత్వా పవత్తతి, తస్మిం అమతేపి ఇతరస్స వసేన పాణాతిపాతో. సచే అరహో హుత్వా పరినిబ్బాయతి, అరహన్తఘాతకోవ హోతి. ఏస నయో సబ్బత్థ ఏవరూపేసు. అయమేవ హేత్థ ఆచరియపరమ్మరాగతా యుత్తి వినిచ్చయకథాతి వుత్తం.

పతనరూపం పమాణన్ని ఏత్థ యథా మాతుయా పతిత్వా పరివత్తలిజ్ఞాయ మతాయ సో మాతుఘాతకో హోతి, న కేవలం పురిసఘాతకో, తస్మా పతనస్సేవ వసేన ఆపత్తి. కస్మా? పతనరూపమరణరూపానం ఏకసన్తానత్తా, తదేవ హిస్స జీవితీంద్రియం, తస్స హి పరివత్తనం నత్తి, ఇత్థిపురిసీంద్రియానేవ పవత్తియం నిరుజ్ఞనుప్పజ్ఞనకాని, ఇత్థిపురిసోతి చ తత్థ వోహరమత్తమేవ, తస్మా మాతుఘాతకోవ, న పురిసఘాతకోతి, యథా తస్స పతనరూపవసేనాపత్తి, తథా ఇథాపి పతనరూపవసేన ధుల్లచ్చయం ఏకసన్తానత్తాతి అయం పరమధేరవాదే యుత్తి. దుతియే కిఞ్చాపి పేతో పతితో, యక్ఖో చ, అథ ఖో అహేతుకపటిసన్నికత్తా అకుసలవిపాకస్స “వామేన సూకరో హోతీ”తి (దీ. ని. అట్ట. ౨.౨౯౬; మహాని. అట్ట. ౧౬౬) ఏత్థ వుత్తయక్ఖానం పటిసన్ని వియ సబ్బరూపానం సాధారణత్తా, అమనుస్సజాతికత్తా చ తిరచ్ఛానరూపేన మతే మరణరూపవసేన పాచిత్తియం, వత్తువసేన లహుకాపత్తియా పరివత్తనా హోతి ఏవ

తత్తజాతకర్కూదిభేదనపాచిత్తియపరివత్తనం వియ. అయమేవ యుత్తతరో, తస్మా పచ్చా వుత్తో. పారాజికస్స పన మనుస్సజాతికో యథా తథా వా పతిత్వా యథా తథా వా మరతు, పారాజికమేవ గరుకత్తా. గరుకాపత్తియా హి విపరివత్తనా నత్తీతి వుత్తం.

ధుల్లచ్చయం తిరచ్ఛానే, మతే భేదస్స కారణం;
సరూపమరణం తిస్సో, పుస్సో మజ్జోతి అజ్ఞాథా.

గణిపదే పన “దుతియవాదే పుధుజ్ఞనస్స పతిత్వా అరహత్తం పత్వా మరన్తస్స వసేన వుత్తో”తి లిఖితం. “తిరచ్ఛానే”తి ఏత్త కేచి వదన్తి “దేవా అధిప్పీతా”తి. “సకసకరూపేనేవ మరణం భవతి నాజ్ఞాథా”తి చ వదన్తి. యక్ఖపీతరూపేన మతేపి ఏసేవ నయోతి ధుల్లచ్చయన్తి అత్తో. “తిరచ్ఛానగతమనుస్సవిగ్గహమరణే వియా”తి లిఖితం. పహారం లద్ధాతి సత్తానం మారణత్తాయ కతత్తా వుత్తం.

గ౧౭. సాధు సుట్టు మరతూతి వచీభేదం కరోతి. విసభాగరోగోతి సరీరట్టో గణ్ణపీళకాది.

గ౧౮. కాళానుసారీతి ఏకిస్సా లతాయ మూలం కిర. మహాకచ్చపేన కతపుప్పం వా. హంసపుప్పన్తి హంసానం పక్ఖపత్తం. హేట్టా వుత్తనయేన సాహత్తికాణత్తికనయజ్ఞోత్థ యోజేత్వా కాయవాచాచిత్తతో సముట్టానవిధి దస్సేతబ్బో.

పదభాజనీయవణ్ణనా నిట్టితా.

వినీతవత్తువణ్ణనా

గ౧౯. మరణత్తికావ హుత్వాతి ఇమస్స కాయస్స భేదేన సగ్గపాపనాధిప్పాయత్తా అత్తతో మరణత్తికావ హుత్వా ఏవంఅధిప్పాయినో మరణత్తికా నామ హోన్తీతి అత్తనో మరణత్తికభావం అజానన్తా ఆపన్నా పారాజికం. న హి తే “అత్తనో చిత్తప్పవత్తం న జానన్తీ”తి వుచ్చన్తి. వోహరవసేనాతి పుబ్బభాగవోహరవసేన. సన్నిట్టానే పనేతం నత్తి. పాసే బద్ధసూకరమోచనే వియ న హోతి. యథానుసన్ధినాతి అన్తరా అమరిత్వాతి అత్తో. అప్పటివేక్ఖిత్వాతి అవిచారేత్వా. హేట్టిమభాగే హి కిస్మిజ్జో విజ్ఞమానే వలి పజ్ఞాయతి. దస్సితేతి ఉద్ధరిత్వా రపితే. పటిబన్ధన్తి తయా పటిబన్ధం, పరిభోగన్తరాయం సజ్ఞస్స మా అకాసీతి అత్తో.

గ౧౯-౨. యస్మా కిరియం దాతుం న సక్కా, తస్మా “పఠమం లద్ధ”న్తి వుత్తం. పుట్టేపి అత్తనా లద్ధపిణ్ణపాతతో పణీతపణీతం దేన్తో తత్తపి అత్తకారియం అదాసి. అసజ్జీచ్చాతి ఏత్త అజ్ఞాం ఆకడ్డన్తస్స అజ్ఞాస్స పతనే సబ్బేన సబ్బం అభిసన్ధి నత్తి. న మరణాధిప్పాయస్సాతి పటిఘా చ పయోగో చ అత్తి, వధకచేతనా నత్తి. అజానన్తస్సాతి ఏత్త “వత్తుఅజాననవసేన అజానన్తస్స దోసో నత్తి, ఇదం కిర తేసం నానత్తం. ‘అసజ్జీచ్చో అహ’న్తి పాళియం న దిస్సతి. అట్టకథాయం వుత్తత్తా తథారూపాయ పాళియా భవితబ్బ”న్తి వదన్తి. నో చే, ధుల్లచ్చయన్తి ఏత్త “దుక్ఖవేదనా చే నుప్పజ్జతి, దుక్కుటమేవా”తి వదన్తి, వీమంసితబ్బం. “ముగ్గరా నామ ఖాదనదణ్ణకా. వేమా నామ తేసం ఖాదనదణ్ణకానం హేట్టా చ ఉపరి చ తిరియం బన్ధితబ్బదణ్ణా”తి లిఖితం. హేట్టావ దువిధాపి పరన్తి. హత్థప్పత్తో వియ దిస్సతి “తస్స విక్ఖేపో మా

హోతూ”తి ఉపచ్ఛిన్నతి. విసేసాధిగమం బ్యాకరిత్వా తప్పభవం సక్కారం లజ్జయన్తో ఆహారం ఉపచ్ఛిన్నతి సభాగానం బ్యాకతత్తా. తే హి కప్పియఖేత్తం ఆరోచేన్తి.

౧౮౬. అకతవిజ్ఞాత్తియాతి న విజ్ఞాత్తియా. సా హి అనుజ్ఞాతత్తా కతాపి అకతా వియాతి అకతవిజ్ఞాత్తి. “వదేయ్యాధ, భన్తే యేనట్తో”తి ఏవం అకతట్టానే విజ్ఞాత్తి అకతవిజ్ఞాత్తీ”తి లిఖితం. తిత్తియభూతానం మాతాపితూనం సహత్తా దాతుం న వట్టతీతి. పితుచ్ఛా నామ పితుభగినీ. సచేపి న యాచన్తి “యాచితుం దుక్ఖ”న్తి, సయం వా ఏవం వత్తుమసక్కోన్తా. “యదా తేసం అట్తో భవిస్సతీ”తి ఆభోగం కత్వా వా. “వేజ్జకమ్మం వా న హోతీ”తి వచనతో యావ సత్తమో కులపరివట్టో, తావ భేసజ్జం కాతుం వట్టతీ”తి వదన్తి. సబ్బపదేసూతి మహామాతుయాచూళమాతుయాతిఆదీనం.

వుత్తనయేన పరియేసిత్వాతి “సామణేరేహి వా”తిఆదినా. “న అకతవిజ్ఞాత్తియా”తి వదన్తి. “పచ్ఛాసీసతి సచే, దుక్కుట”న్తి వదన్తి. కప్పియవసీనాతి పుప్పం ఆనేధాతిఆదినా. “పూజం అకాసీ”తి వుత్తత్తా సయం గహేతుం న వట్టతీ”తి వదన్తి.

“భణధా”తి వుత్తే పన కాతబ్బం. ధమ్మజ్ఞో వత్తుం వట్టతి. నో చే జానన్తి, న పాదా అపనేతబ్బా. అవమజ్గలన్తి హి గణ్ఠన్తి.

చోరనాగస్స హి ఆమట్టం దిన్నే కుజ్జిస్సతి, అనామట్టం న వట్టతీతి అజ్గలన్తరే ధోకం భత్తం గహేత్వా పత్తే భత్తం సబ్బం అదాసి, సో తేన తుస్సి. వరపోత్తకచిత్తత్థరణన్తి సిబ్బిత్వా కాతబ్బత్థరణవికతి. పితురాజా దమిళస్స పరాజితో రోహణో సోళసవస్సాని వసిత్వా మిత్తామచ్చపరివుతో “రజ్జం గణ్ఠామీ”తి ఆగన్త్వా అన్తరామగ్గే అప్పమత్తకస్స కారణా ఏకం అమచ్చం ఘాతాపేసి. సేసా భయేన పలాయన్తా అరజ్ఞో అన్తరామగ్గే చోరేహి విలుత్తా హమ్మగల్లకవిహారం గన్త్వా తత్థ చాతునికాయితస్సత్థేరో తేసం సజ్గహం కత్వా పున ఆనేత్వా రజ్ఞో దస్సేసి, తేహి సద్ధిం రజ్జం గహేత్వా రాజా హమ్మగల్లకతిస్సత్థేరస్స అభయగిరివిహారం అకాసి. సేసాపి ఏకేకవిహారం కారాపేసుం కిర.

౧౮౭. చోరసమీపం పేసేన్తో “వాళయక్ఖవిహారం పేసేతీ”తి ఇమినా సదిసో. కస్మా? మరణాధిప్పాయత్తా. తళాకాదీసు మచ్ఛాద్దిగ్గహణత్థం కేవట్టం అజ్ఞాపదేసేన “తళాకతీరం గచ్ఛా”తి పహిణన్తస్స పాణాతిపాతేన భవితబ్బం, “వాళయక్ఖవిహారం పాహేసీ”తి ఇమస్స సదిసో. కస్మా? “మరణాధిప్పాయత్తా”తి వచనస్సానులోమతో, అట్టకథాయమ్మి “ఏవం వాళయక్ఖమ్మి”తి వుత్తత్తా.

౧౮౮. తం తత్తట్టితం చిన్దన్తన్తి తం-సద్దో ఏకచ్ఛేసు నత్తి. ఇతరేసు పారాజికధుల్లచ్చయం ఆపన్నాతి అట్తో. “ఇమం చిన్దిత్వా సీఘం గన్త్వా సజ్జస్స పత్తచీవరం దస్సామీ”తి కుసలచిత్తేనపి చిన్దితుం న వట్టతి అననుజ్ఞాతత్తా. అజ్ఞాస్స పన భిక్షునో వట్టతి అనుజ్ఞాతత్తా.

౧౮౯. కథం? కుటిరక్ఖణత్థజ్ఞో భగవతా పటగ్గిదానాది అనుజ్ఞాతం, కుటి నామేసా భిక్షూనం అత్థాయ. తస్మా “భిక్షురక్ఖణత్థం అజ్ఞాస్స భిక్షుస్స వట్టతీతి వత్తబ్బమేత్థ నత్తీ”తి వుత్తం. యది ఏవం అచ్ఛిన్నచీవరస్స నగ్గభావప్పటిచ్ఛాదనత్థం భూతగామపాతబ్యతా భగవతా అనుజ్ఞాతా, జీవితరక్ఖణత్థజ్ఞా సప్పదట్టకాలే అనుజ్ఞాతం, తస్మా “అపి జీవితం పరిచ్చజితబ్బం, న చ రుక్ఖో వా చిన్దితబ్బో”తిఆది న వత్తబ్బం సియా, తస్మా తం నిదస్సనం అప్పమాణం, అట్టకథాచరియో ఏవేత్థ పమాణం. ఏత్థ పనాయం ఆచరియస్స తక్కో - అరియపుగ్గలేసుపి సత్తా నగ్గియం పస్సిత్వా

అప్పసాదం కత్వా నిరయూపగా భవిస్సున్తి , తథా సప్నా చ డంసిత్వా, తేసం పాపవిమోచనార్థం భూతగామపాతబ్యతా అనుజ్ఞాతా. దానపతీనం చిత్తరక్షణార్థం పటగ్గిదానాది. అజ్ఞాథా లోకస్స పుజ్జాన్తరాయో, సజ్జస్స చ లాభన్తరాయో హోతి. వధకస్స పన చిత్తహితకరణం నత్తి, తం పన అవీతిక్కమం, జీవితపరిచ్ఛజనం పస్సిత్వా వా “అహో దుక్కరం కత”న్తి పసాదమేవ లభేయ్యన్తి అత్తనో న వట్టతి, అజ్ఞాస్స వట్టతి. అజ్ఞాథా తిట్ఠియానం అసద్ధమ్మసిద్ధియాతి. గణిపదే పన “జీవితణ్ఠాయ రుక్ఖం చిన్దన్తస్స అత్తసినేహవసేన చిన్దనతో అకుసలత్తా న వట్టతి, అజ్ఞాస్స వట్టతి”తి లిఖితం. అనేకేసు రుక్ఖేన ఓత్థతేసు, ఓపాతే వా పతితేసు అజ్ఞోన అజ్ఞాస్సణ్ఠాయ రుక్ఖచేదనాది కాతుం వట్టతి, కస్మా? పరపరిత్తాణాధిప్పాయతోతి. పరిత్తన్తి రక్షణం, తం దస్సేతుం “సమన్తా భూమితచ్ఛన”న్తిఆది వుత్తం.

౧౯౧. తీహి మారితే పన వినజ్జేతన్తి ఏత్త తీసు ఏకేన మారితేపి “ఖేత్తమేవ ఓతిణ్ణత్తా పారాజిక”న్తి వుత్తత్తా తయోపి ఏకతో హుత్వా మారేన్తి చే, ఆపజ్జతి, తేనేవ వుత్తం “పరిచ్ఛేదబ్బన్తరే వా అవినజ్జేత”న్తి. “పరిచ్ఛేదాతిక్కమే పన సబ్బత్థ వినజ్జేతం హోతి”తి వుత్తత్తా ద్విన్నం బలం గహేత్వా తతియో చే మారేతి ఆపజ్జతి వియ దిస్సతి, వీమంసితబ్బం. “ద్వే మారేన్తూ”తి వుత్తే ఏకేన వా ద్వీహి వా మారితే పారాజికన్తి “ద్విన్నం పహారానం మరణే సతి ద్వే మారితా నామ హోన్తి, అసతి ఏకోవ హోతి, తస్మా విజానితబ్బ”న్తి వదన్తి.

తతియపారాజికవణ్ణనా నిట్ఠితా.

౪. చతుత్థపారాజికం

వగ్గుముదాతీరియభిక్ఖువత్తువణ్ణనా

౧౯౩. చతుత్తే వగ్గు చ సా మోదయతి చ సత్తేతి వగ్గుముదా. “వగ్గుముదా”తిపి పారో, తస్స వగ్గు చ సా పసన్నసుద్ధతరక్ఖసమిద్ధత్తా సుఖుమా చాతి అత్తో జీవితవగ్గుత్థనితా జీవితత్థన్తి నీలుప్పలన్తిఆదీసు వియ. మదస్సాతి చ బహుఖజ్జభోజ్జపానాదిసమిద్ధా నదీ ఛణదివసేసూతి నిరుత్తి వేదితబ్బా. వగ్గు పరిసుద్ధాతి లోకేన సమ్మతాతి కిర అత్తో. భాసితో భవిస్సుతీతి పారసేనో.

౧౯౪-౫. వణ్ణవా వణ్ణవన్తో వణ్ణవన్తానీతిపి సిజ్ఞతి కిర బహువచనేన. యస్మా ఇన్ద్రియానం ఊనత్తం, పూరత్తం వా నత్తి, తస్మా “అభినివిట్ఠోకాసస్స పరిపుణ్ణత్తా”తి వుత్తం. ఛట్ఠస్స అభినివిట్ఠోకాసో హదయవత్తు. చతుఇరియాపథచక్కే పాకతిన్ద్రియే. అత్తనో దహతీతి అత్తనా దహతి, అత్తనా పటివిద్ధం కత్వా పవేదేతీతి అధిప్పాయో. సన్తన్తి వత్తమానం. గోత్రభునోతి గోత్రమత్తం అనుభవత్తా నామమత్తకమేవాతి అత్తో.

సవిభక్ఖసిక్ఖాపదవణ్ణనా

౧౯౭. పదభాజనే “తిస్సో విజ్ఞా”తి వుత్తత్తా అరూపావచరజ్ఞానాని పటిక్ఖితానీతి చే? న, తత్థేవ “యం ఇాణం, తం దస్సనం, యం దస్సనం, తం ఇాణ”న్తి దస్సనపదేన విసేసేత్వా వుత్తత్తా, తస్మా ఏవ అట్ఠకథాయం “విజ్ఞాసీసేన పదభాజనం వుత్త”న్తి వుత్తం. ధురం కత్వాతి పురిమం కత్వా.

పదభాజనీయవణ్ణనా

౧౯౯. అనాగతే ఉప్పజ్జనకరాగాదీనం కారణత్తా రాగాదయోవ నిమిత్తం నామ. తిస్సన్న ఇచ్చ విజ్ఞానం అజ్ఞాతరం సన్ధాయ “విజ్ఞానం లాభీష్ఠి”తి భణతి, పారాజికం, న వత్థవిజ్ఞాదీనం కిలేసనహానమేవ వుత్తం, తంఖణత్తా ఉత్తరిమనుస్సధమ్మప్పవత్తి న హోతితి చే? న, మగ్గకిచ్చదీపనతో. తేనేవ “మగ్గేన వినా నత్తి”తిఆది వుత్తం. చిత్తన్తి చిత్తస్స విగతనీవరణతాతి అత్తో. “యావ ఇచ్చ విజ్ఞా అనాగతా, తావ విపస్సనాజ్ఞాణస్స లాభీష్ఠి”తి వదన్తో యది లోకుత్తరం సన్ధాయ వదతి, సోపి చ తథా జానాతి, పారాజికమేవ లోకుత్తరస్సపి తంనామత్తా”తి వదన్తి. “అవిసేసేనాపి వదతో పారాజికం వుత్తన్తి లోకుత్తరం సన్ధాయ వదతో ‘పారాజిక’న్తి వత్తుం యుజ్జతి. యథా కిం ‘విజ్ఞానం లాభీష్ఠి’తి భణన్తోపి పారాజికమేవా”తి వుత్తట్టానే వత్థవిజ్ఞాదీనం సమ్భవేపి తాసం అనధిప్పేతత్తా పారాజికం హోతి, ఏవమిధాపి. న సక్కా అజ్ఞాం పమాణం కాతున్తి అత్తనో గుణమారోచేతుకామో లోకియేన సమ్మిస్సం అత్థపటిసమ్మిద్దం వదతో పారాజికన్తి పమాణం కాతుం న సక్కా, ఇతరథా హోతి”తి అపరేహి వుత్తం, “తం పుబ్బాపరవిరుద్ధం, తస్మా విజ్ఞానిదస్సనం ఇథ అనిదస్సనం సాసనే వత్థవిజ్ఞాదీనం విజ్ఞావిధానాభావా. భగవతా విభత్తఖేత్తపదే వా తేసం పరియాయవచనానం అనామట్టత్తా న సక్కా అజ్ఞాం పమాణం కాతు”న్తి లిఖితం. “పటిసమ్మిదానం లాభీష్ఠి”తి వుత్తే పరియాయేన వుత్తత్తా ధుల్లచ్చయం యుత్త”న్తి వదన్తి, విచారేతబ్బం. వీమంసిత్వా గహేతబ్బన్తి “యో తే విహారే వసతీ”తిఆదిహి సంసద్ధనతో పరియాయవచనత్తా ధుల్లచ్చయం వుత్తం. “నిరోధసమాపత్తిం సమాపజ్ఞామీ”తి వా ‘లాభీష్ఠాహం తస్సా’తి వా వదతోపి”తి వుత్తవచనమ్మి “సచే పనస్సేవం హోతి”తిఆదివచనమ్మి అత్థతో ఏకమేవ, సోపి హి అత్తనో విసేసం ఆరోచేతుమేవ వదతి. “యో తే విహారే వసతీ”తిఆదిసు అహం-వచనాభావా పరియాయో యుజ్జతి, ఇథ పన ‘లాభీష్ఠాహం తస్సా’తి అత్తానం నిద్ధిసతి, తస్మా పారాజికం ఆపజ్జితుం యుత్తం వియా”తి వదన్తి. “మహాపచ్చరియాదివచనం ఉత్తరిమనుస్సధమ్మేసు ఏకోపి న హోతి, తస్మా పరియాయేన వుత్తత్తా న హోతి”తి వదన్తి, సుట్ట ఉపపరిక్ఖితబ్బం. ఫలసచ్చికిరియా-పదతో పట్టాయ ఏవ పాఠో గహేతబ్బో, ఫలసచ్చికిరియాయపి ఏకేకమ్మి ఏకేకఫలవసేన పారాజికం వేదితబ్బం.

రాగస్స పహానన్తిఆదిత్తికే కిలేసప్పహానమేవ వుత్తం, తం పన యస్మా మగ్గేన వినా నత్తి. తతియమగ్గేన హి రాగదోసానం పహానం, చతుత్తేన మోహస్స, తస్మా “రాగో మే పహీనో”తిఆదీని వదతోపి పారాజికం. రాగా చిత్తం వినీవరణతాతిఆదిత్తికే లోకుత్తరమేవ వుత్తం, తస్మా “రాగా మే చిత్తం వినీవరణ”న్తిఆదీని వదతో పారాజికమేవాలి. అకుప్పధమ్మత్తాతి కేచి ఉత్తరవిహారవాసినో. కస్మా న హోతితి చే? “ఇతి జానామి, ఇతి పస్సామీ”తి వత్తమానవచనేనేవ మాతికాయం వుత్తత్తా. యది ఏవం పదభాజనే “సమాపజ్ఞం, సమాపన్నో”తిఆదినా వుత్తత్తా “అతీతత్తభావే సోతాపన్నోష్ఠి”తి వదతోపి హోతూతి చే? న, అజ్ఞాథా అత్థసమ్భవతో. కథం? అద్ధాపచ్చప్పన్నవసేన వత్తమానతా గహేతబ్బాతి ఇాపనత్తం వుత్తం, న అతీతత్తభావం. అతీతత్తభావో హి పరియాయేన వుత్తత్తా “ధుల్లచ్చయ”న్తి వుత్తన్తి ఆచరియా.

౨౦౦. “సచేపి న హోతి, పారాజికమేవా”తి అట్టానపరికప్పవసేన వుత్తం కిర. “ఇతి వాచా తివజ్జికా”తి వక్ఖతి. నత్తేతన్తి పురిమే సతి పచ్చిమస్సాభావా సమాపజ్ఞం, సమాపన్నోతి ఇమేసం కిఞ్చాపి అత్థతో కాలవిసేసో నత్తి, వచనవిసేసో పన అత్తి ఏవ.

౨౦౧. ఉక్ఖేటితోతి ఉత్తాసితో. ఖిట ఉత్తాసనే.

సుద్ధికవారకధావణ్ణనా నిట్టితా.

వత్తుకామవారకథావణ్ణనా

విశ్వాత్రిపథేతి విజాననట్టానే, తేన “విశ్వాత్రిపథమతిక్రమిత్వా రితో భిక్షు దిబ్బాయ సోతధాతుయా సుత్వా జానాతి, న పారాజికన్తి దీపేతీ”తి వుత్తం. యూనం కిర సమాపజ్జన్తి ఏత్త సో చే “ఏస భిక్షు అత్తనో గుణదీపనాధిప్పాయేన ఏవం వదతీ”తి జానాతి, పారాజికమేవ. అశ్శాధా జానాతీతి చే? పారాజికచ్ఛాయా న దిస్సతీతి ఆచరియో.

వత్తుకామవారకథావణ్ణనా నిట్టితా.

అనాపత్తిభేదకథావణ్ణనా

అనుల్లపనాధిప్పాయోతి యది ఉల్లపనాధిప్పాయో భవేయ్య, దుక్కటమేవాతి అపరే. “తం పరతో ‘నావుసో, సక్కా పుథుజ్జనేన అధివాసేతు’న్తి వత్తునా సంసద్దిత్వా గహేతబ్బ”న్తి వుత్తం.

పదభాజనీయవణ్ణనా నిట్టితా.

వినీతవత్తువణ్ణనా

౨౨౫-౬. దుక్కర ఆగార ఆవటకామ అభిరతివత్తాసు “యది ఉల్లపనాధిప్పాయో భవేయ్య, పారాజిక”న్తి వదన్తి, కారణం పన దుద్దసం, ధుల్లచ్చయం వుత్తం వియ, వీమంసితబ్బం. యానేన వా ఇద్ధియా వా గచ్ఛన్తోపి పారాజికం నాపజ్జతీతి పదసా గమనవసేనేవ కతికాయ కతాయ యుజ్జతి. “అపుబ్బంఅచరిమం గచ్ఛన్తోతి హత్థపాసం అవిజహిత్వా అశ్శామశ్శాస్స హత్థం గణ్ఠన్తో వియ గచ్ఛన్తో”తి వుత్తం. ఉట్టేథ ఏథ గచ్ఛామాతి ఏవం సహగమనే పుబ్బాపరా గచ్ఛన్తోపి నాపజ్జతీతి ఆచరియస్స తక్కో. వసన్తస్సాతి తథా వసన్తో చే ఉపాసకేన దిస్సతి, పారాజికో హోతి. “రత్తిం వసిత్వా గచ్ఛన్తో న పారాజికో”తి వుత్తం. నానావేరజ్జకాతి నానాజనపదవాసినో. సజ్జలాభోతి యథావుడ్డం అత్తనో పాపుణనకోట్టానో.

౨౨౮. ఇథాతి “కో ను ఖో”తిఆదినా వుత్తే పణ్ణాకమ్మే. ధమ్మధాతు సబ్బణ్ణాతణ్ణాణం.

౨౩౨. న ఉప్పటిపాటియాతి న సీహోక్కన్తవసేన అనుస్సరి. తస్మా అన్తరాభవభూతా ఏకా ఏవ జాతీతి పటివిజ్ఞతీతి అత్తో.

నిగమనవణ్ణనా

౨౩౩. చతువీసతీతి ఏత్త మాతుఘాతకపితుఘాతకఅరహన్తఘాతకా తతియపారాజికం ఆపన్నా. భిక్షునిదూసకో, లమ్పిఆదయో చ చత్తారో పరమపారాజికం ఆపన్నా ఏవాతి కత్వా కుతో చతువీసతీతి చే? న, అధిప్పాయాజాననతో. మాతుఘాతకాదయో హి చత్తారో ఇథానుపసమ్పన్నా ఏవ అధిప్పేతా, లమ్పిఆదయో చత్తారో కిశ్శాపి పరమపారాజికేన సజ్గహితా, యస్మా ఏకేన పరియాయేన మేధునధమ్మపటిసేవినో న హోన్తి, తస్మా విసుం వుత్తా. “ఏకకమ్మం ఏకుద్దేసో సమసిక్ఖతా”తి ఏవం వుత్తసంవాసస్స అభబ్బతామత్తం సన్ధాయ వుత్తం “యథా పురే తథా పచ్ఛా”తి. అశ్శాధా నేసం సమణ్ణాయపటిణ్ణాయభిక్షుభావోపి నత్తీతి ఆపజ్జతి.

చతుర్థపారాజికవణ్ణనా నిట్టితా.

పారాజికకణ్ణవణ్ణనా నిట్టితా.

౨. సజ్ఞాదిసేసకణ్ణో

౧. సుక్కువిస్సట్టిసిక్ఖాపదవణ్ణనా

౨౩౫. “ఓక్కమన్తాన”ని పారో. ఏత్థాహ - “యో పన భిక్షు”తి కారకో ఇధ కస్మా న నిద్దిట్టోతి? అభి-నిద్దేసేన ఇమస్సు సాపేక్షాభావదస్సనత్తం. కథం? కణ్ణువనాదిఅధిప్పాయచేతనావసేన చేతేనస్స కణ్ణువనాదిఉపక్కమేన ఉపక్కమన్తస్స, మేఘునరాగవసేన ఊరుఆదీసు దుక్కుటవత్థాసు, వణాదీసు థుల్లచ్చయవత్థాసు చ ఉపక్కమన్తస్స సుక్కువిస్సట్టియా సతిపి న సజ్ఞాదిసేసో. మోచనస్సాదసజ్ఞాతాధిప్పాయాపేక్షావ సుక్కువిస్సట్టి సతి ఉపక్కమే, న అజ్ఞాథా “అనాపత్తి న మోచనాధిప్పాయస్సా”తి వచనతో. తస్మా తదత్తదస్సనత్తం ఇధ కారకో న నిద్దిట్టో, అజ్ఞాథా “యో పన భిక్షు సజ్ఞోతనికం సుక్కువిస్సట్టిం ఆపజ్ఞేయ్యా”తి కారకే నిద్దిట్టో “చేతేతి న ఉపక్కమతి ముచ్చతి, అనాపత్తి”తి వుత్తవచనవిరోధో. “సజ్ఞోతనికాయ సుక్కువిస్సట్టియా అజ్ఞాత్ర సుపినన్తా”తి భుమ్మే నిద్దిట్టేపి సోవ విరోధో ఆపజ్ఞతి, తస్మా తదుభయవచనక్కమం అవత్వా “సజ్ఞోతనికా సుక్కువిస్సట్టి అజ్ఞాత్ర సుపినన్తా”తి వుత్తం. తత్త నిమిత్తత్తే భుమ్మవచనాభావతో హేతుత్తనియమో న కతో హోతి. తస్మిం అకతే సజ్ఞోతనికా సుక్కువిస్సట్టి అజ్ఞాత్ర సుపినన్తా సజ్ఞాదిసేసాపత్తి, ఉపక్కమే అసతి అనాపత్తితి అయమత్తో దీపితోతి వేదితబ్బం.

౨౩౬-౭. సజ్ఞోతనికాతి ఏత్త పరమవిగ్గహేన ఉపసగ్గస్స సాత్తకతా దస్సితా, దుతియేన ఇకపచ్చయస్స. వాతపిత్తసేవ్హరుహిరాదిఆసయభేదతోతి అత్తో. ధాతూతి ఏత్త “పథవీధాతుఆదయో చతస్సో, చక్కుధాతుఆదయో వా అట్టారసా”తి గణ్ఠిపదే లిఖితం. వత్తిసీసన్ని వత్తిపుటస్స సీసం. “అగ్గజాతస్స మూలం అధిప్పేతం, న అగ్గసీస”ని వదన్తి. తథేవాతి “నిమిత్తే ఉపక్కమతో”తిఆదిం గణ్ఠాతి. తతో ముచ్చిత్వాతి “న సకలకాయతో, తస్మా పన రానా చుతమత్తే హోతూ”తి గణ్ఠిపదే లిఖితం. “దకసోతం ఓతిణ్ణమత్తే”తి ఇమినా న సమేతీతి చే ? తతో దకసోతోరోహణజ్ఞోత్థాతిఆది వుచ్చతి. తస్సత్తో - నిమిత్తే ఉపక్కమం కత్వా సుక్కుం రానా చావేత్వా పున విప్పటిసారవసేన దకసోతోరోహణం నివారేతుం అధివాసేమీతి. తతో బహి నిక్ఖమన్తే అధివాసేతుం న సక్కా, తథాపి అధివాసనాధిప్పాయేన అధివాసేత్వా అన్తరా దకసోతతో ఉద్ధం నివారేతుం అసక్కుణేయ్యతాయ “అనిక్ఖన్తే వా”తి వుత్తం. కస్మా? రానా చుత్తజ్ఞో అవస్సం దకసోతం ఓతరతీతి అట్టకథాధిప్పాయో గణ్ఠిపదాధిప్పాయేన సమేతి. తతో ముచ్చిత్వాతి సకట్టానతో. సకసరీరతో హి బహి నిక్ఖన్తమేవ హోతి, తతో “బహి నిక్ఖన్తే వా అనిక్ఖన్తే వా”తి వచనం విరుజ్ఞేయ్య. యస్మా పన తమ్మా తమ్మా సరీరపదేసా చుతం అవస్సం దకసోతం ఓతరతి, తస్మా వుత్తం “దకసోతం ఓతిణ్ణమత్తే”తి, ఇమినా చ ఆపత్తియా పాకటకాలం దస్సేతి, కిం వుత్తం హోతి? మోచనస్సాదేన నిమిత్తే ఉపక్కమతో సుక్కుం బహుతరమ్పి సరీరపదేసా చుతం తత్త తత్త లగ్గావసేసం యత్తకం ఏకా ఖుద్దకమక్ఖికా పివేయ్య, తత్తకే దకసోతం ఓతిణ్ణమత్తే సజ్ఞాదిసేసాపత్తి. వుత్తజ్ఞో కజ్ఞావితరణీయం (కజ్ఞా. అట్ట. సుక్కువిస్సట్టిసిక్ఖాపదవణ్ణనా) “దకసోతం అనోతిణ్ణేపి సజ్ఞాదిసేసో”తిఆది. తత్తకస్స బహి నిక్ఖమనం అసల్లక్ఖేన్తో “చేతేతి ఉపక్కమతి న ముచ్చతి, ఆపత్తి థుల్లచ్చయస్సా”తి వచనతో థుల్లచ్చయన్తి సజ్ఞాయ దేసేన్తోపి న ముచ్చతి, పస్సావమ్పి వణ్ణతం పస్సేత్వా వత్తికోసగతస్స పిచ్చిలతాయ వా ఇత్వా సజ్ఞాదిసేసతో వుట్టాతబ్బం. అయమేత్త తతియత్తేరవాదే యుత్తి.

సబ్బాచరియా ఇమే ఏవ తయో థేరా, తేసమ్మి దకసోతోరోహణం నిమిత్తే ఉపక్యమనన్తి అయం దుతియో వినిచ్చయో సాధారణతో ఏత్త, ఏవం ఉపతిస్సత్థేరో వదతి కిర.

తానా చుత్తఙ్గా అవస్సం దకసోతం ఓతరతీతి కత్వా “తానా చావనమత్తేనేవేత్థ ఆపత్తి వేదితబ్బా”తి వుత్తం. దకసోతం ఓతిణ్ణే ఏవ ఆపత్తి. సుక్కుస్స హి సకలం సరీరం తానం, అనోతిణ్ణే తానా చుతం నామ న హోతీతి వీమంసితబ్బం. ఆభిధమ్మికత్తా థేరస్స “సుక్కువిస్సట్టి నామ రాగసముట్టానా హోతీ”తి (కథా. అట్ట. 302) కథావత్తుట్టకథాయం వుత్తత్తా సమ్మవో చిత్తసముట్టానో, “తం అసుచిం ఏకదేసం ముఖేన అగ్గహేసి, ఏకదేసం అబ్బజాతే పక్కిపీ”తి (పారా. ౨03) వచనతో ఉతుసముట్టానో చ దిస్సతి, సో చ ఖో అవీతరాగస్సేవ “అట్టానమేతం, భిక్ఖవే, అనవకాసో యం అరహతో అసుచి ముచ్చేయ్యా”తి (మహావ. 3౨3; కథా. 3౧3) వచనతో. పరూపాహారట్టకథాయం “అత్తి తస్స ఆసయోతి తస్స సుక్కుస్స ఉచ్చారపస్సావానం వియ పతిట్టానోకాసో అత్థీ”తి (కథా. అట్ట. 30౯) చనతో తస్స ఆసయోతి సిద్ధం. పాకతికచిత్తసముట్టానరూపం వియ అసంసట్టత్తా, నిక్ఖమనతో చ “వత్తిసీసం, కటి, కాయో”తి తిధా సుక్కుస్స తానం పకప్పేన్తి ఆచరియా. సప్పవిసం వియ తం దట్టబ్బం, న చ విసస్స తాననియమో, కోధవసేన పునంతస్స హోతి, ఏవమస్స న చ తాననియమో, రాగవసేన ఉపక్యమంతస్స హోతీతి తక్కో.

ఖోభకరణపచ్చయో నామ భేసజ్జసేనాసనాహారాదిపచ్చయో. సంసగ్గభేదతోపీతి ఏతేసు ద్వీహిపి తీహిపి. పహీనవిపల్లాసత్తాతి ఏత్త యం కిఞ్చ సుపినన్తేన సేక్ఖపుథుజ్జనా పస్సన్తి, తం సబ్బం విపల్లత్తం అభూతమేవాతి ఆపజ్జతి. తతో “యం పన పుబ్బనిమిత్తతో పస్సతి. తం ఏకంతసచ్చమేవ హోతీ”తి ఇదం విరుజ్జతి, తస్మా న విసయం సన్ధాయ వుత్తం. సో హి సచ్చో వా హోతి, అలికో వాతి కత్వా తఞ్చ సన్ధాయ వుత్తం సియా, “అసేక్ఖా పహీనవిపల్లాసత్తా సచ్చమేవ పస్సన్తి, నాసచ్చ”న్తి వత్తబ్బం సియా. కిన్తు దస్సనం సన్ధాయ వుత్తం. తఙ్గా అభూతం, అపస్సన్తోపి హి పస్సన్తో వియ అసుణన్తోపి సుణన్తో వియ అమునన్తోపి మునన్తో వియ హోతి. సచ్చమ్మి విపస్సతీతి నో తక్కోతి ఆచరియో. తం రూపనిమిత్తాదిఆరమ్మణం న హోతి, ఆగన్తుకపచ్చప్పన్నం రూపనిమిత్తాదిఆరమ్మణం సన్ధాయ వుత్తం. కమ్మనిమిత్తగతినిమిత్తభూతాని హి రూపనిమిత్తాదీని భవగ్గస్స ఆరమ్మణాని హోన్తి ఏవ. తత్త కమ్మనిమిత్తమతీతమేవ, గతినిమిత్తం థోకం కాలం పచ్చప్పన్నం సియా.

ఈదిసానీతి పచ్చక్ఖతో అనుభూతపుబ్బపరికప్పితాగన్తుకపచ్చప్పన్నరూపనిమిత్తాదిఆరమ్మణాని, రాగాదిసమ్మయుత్తాని చాతి అత్తో. మక్కుటస్స నిద్ధా లహుపరివత్తా హోతి. సో హి రుక్ఖసాఖతో పతనభయా అభిక్ఖణం ఉమ్మీలతి చ సుపతి చ. మనుస్సా కిఞ్చాపి పునప్పునం ఉమ్మీలన్తి సుబ్యత్తతరం పటిబుద్ధా వియ పస్సన్తి, అథ ఖో పటిబుద్ధానం పునప్పునం భవగ్గోతరణం వియ సుపినకాలేపి తేసం భవగ్గోతరణం హోతి, యేన “సుపతీ”తి వుచ్చతి. “భవగ్గచిత్రేన హి సుపతీ”తి వచనతో భవగ్గోతరణం కరజకాయస్స నిరుస్సాహసంతభావూపనిస్సయత్తా “నిద్ధా”తి వుచ్చతి. సా కరజకాయస్స దుబ్బలభావేన సుపినదస్సనకాలే భవగ్గతో ఉత్తరణే సతిపి నిరుస్సాహసంతభావప్పత్తియా “పవత్తతీ”తి చ వుచ్చతి, యతో సత్తా “పటిబుద్ధా”తి న వుచ్చన్తి, కరజకాయస్స నిరుస్సాహసంతభావప్పత్తితో చ తన్నిస్సితం హదయవత్తు న సుప్పసన్నం హోతి, తతో తన్నిస్సితాపి చిత్తప్పవత్తి అసుప్పసన్నవట్టినిస్సితదీపప్పభా వియ. తేనేవ అట్టకథాయం “స్వాయం దుబ్బలవత్తుకత్తా చేతనాయ పటిసన్ధిం ఆకడ్డితుం అసమత్తో”తిఆది వుత్తం.

గణిపదే పన “దుబ్బలవత్తుకత్తాతి సుపినే ఉపట్టితం నిమిత్తమ్మి దుబ్బల”ని లిఖితం. తం అనేకత్తం సబ్బమ్మి నిమిత్తం హోతి, న చ దుబ్బలారమ్మణవత్తుకత్తా చేతనా, తాయ చిత్తప్పవత్తి దుబ్బలా అతీతానాగతారమ్మణాయ, పజ్జాత్తారమ్మణాయ వా అదుబ్బలత్తా, అవత్తుకాయ దుబ్బలభావో న యుజ్జతి చేతనాయ అవత్తుకాయ భావనాపభావాయాతిరేకబలసబ్బావతో. భావనాబలసమప్పితజ్ఞో చిత్తం అరూపమ్మి సమానం అతిభారియమ్మి కరజకాయం గోహత్వా ఏకచిత్తక్షణేనవ బ్రహ్మలోకం పాపేత్వా రపేతి. తప్పటిభాగం అనప్పితమ్మి కామావచరచిత్తం కరజకాయం ఆకాసే లఙ్ఘనసమత్తం కరోతి, పగేవేతరం. కిం పనేత్త తం అనుమానకారణం, యేన చిత్తస్సేవ ఆనుభావోతి పజ్జాయేయ్య చిత్తానుభావేన వా లద్ధాసేవనాదికిరియావిసేసనిబ్బత్తిదస్సనతో, తస్మా దుబ్బలవత్తుకత్తాతి దుబ్బలహదయవత్తుకత్తాతి ఆచరియస్స తక్కో. అత్తనో మన్దతిక్ఖాకారేన తన్నిస్సితస్స చిత్తస్స మన్దతిక్ఖభావనిప్పాదనసమత్తజ్ఞో, హదయవత్తు చక్కుసోతాదివత్తు వియ ఇన్ద్రియం భవేయ్య, న చేతం ఇన్ద్రియం. యతో ధమ్మసజ్ఞహి ఉపాదాయరూపపాళియం ఉద్దేసారహం న జాతం. అనిన్ద్రియత్తా హి తం కాయనిన్ద్రియస్స అనన్తరం న ఉద్దిట్టం, వత్తురూపత్తా చ అవత్తురూపస్స జీవిత్తిన్ద్రియస్స అనన్తరమ్మి న ఉద్దిట్టం, తస్మా యం వుత్తం “తస్స అసుప్పసన్నత్తా తన్నిస్సితా చ చిత్తప్పవత్తి అసుప్పసన్నా హోతీ”తి, తం న సిద్ధన్తి చే? సిద్ధమేవ అనిన్ద్రియానమ్మి సప్పాయాసప్పాయఉతుఆహారాదీనం పచ్చయానం సమాయోగతో, చిత్తప్పవత్తియా వికారదస్సనతో, పచ్చక్ఖత్తా చ. యస్మా అప్పటిబుద్ధోపి పటిబుద్ధం వియ అత్తానం మజ్జాతీతి. ఏత్తావతా కరజకాయస్స నిరుస్సాహసన్తభావాకారవిసేసో నిద్ధా నామ. సా చిత్తస్స భవజ్ఞోతరణాకారవిసేసేన హోతి, తాయ సమన్నాగతో సత్తో భవజ్ఞతో ఉత్తిణ్ణో సుపినం పస్సతి, సో “కపిమిద్ధపరేతో”తి వుచ్చతి, సో సుత్తో అప్పటిబుద్ధో హోతీతి అయమత్తో సాధితో హోతి.

యస్మా భవజ్ఞవారనిరన్తరతాయ అచ్చన్తసుత్తో నామ హోతి, తస్మా “యది తావ సుత్తో పస్సతి, అభిధమ్మవిరోధో ఆపజ్జతీ”తిఆది వుత్తం. యస్మా పన నిద్ధాక్షణే న పటిబుద్ధో నామ హోతి, తస్మా “అథ పటిబుద్ధో పస్సతి, వినయవిరోధో”తిఆది వుత్తం, యస్మా చ అఖీణనిద్ధో, అనోతిణ్ణభవజ్ఞో చ అత్తి, తస్మా “కపిమిద్ధపరేతో పస్సతీ”తి వుత్తం. అజ్ఞాథా అయం నేవ సుత్తో న పటిబుద్ధో, అత్తనా తం నిద్ధం అనోక్కున్తో ఆపజ్జేయ్య. ఏత్తావతా చ అభిధమ్మో, వినయో, నాగసేనత్థేరవచనం యుత్తి చాతి సబ్బం అజ్ఞామజ్ఞాసంసన్దితం హోతి. తత్త కపిమిద్ధపరేతోతి భవజ్ఞతో ఉత్తిణ్ణనిద్ధాపరేతో. సా హి ఇథ కపిమిద్ధం నామ. “తత్త కతమం మిద్ధం? యా కాయస్స అకల్యతా అకమ్మజ్జతా...పే... సుపనం, ఇదం వుచ్చతి మిద్ధ”ని (ధ. సం. ౧౧౬౩) ఏవమాగతం. ఇదజ్ఞో అరూపం, ఇమస్స ఫలభూతో కరజకాయస్స అకల్యతాపచలాయికాసుపి నిద్ధావిసేసో కారణోపచారేన “కపిమిద్ధ”ని పవుచ్చతి. యజ్ఞోవ “కపిమిద్ధపరేతో ఖో, మహారాజ, సుపినం పస్సతీ”తి (మి. పం. ౫.౩.౫ ధోకం వినదిసం) వుత్తన్తి.

యం తం ఆపత్తివుట్టానన్తి ఏత్త యేన వినయకమ్మేన తతో వుట్టానం హోతి, తం ఇథ ఆపత్తివుట్టానం నామ. అవయవే సమూహవోహారేన వాతి ఏత్త సాఖచ్చేదకో రుక్ఖచ్చేదకోతి వుచ్చతీతిఆది నిదస్సనం, వేదనాక్ఖన్దాది రుక్ఖీసద్దస్స నిదస్సనం. న చ మయాతి వీమంసనపదస్స తస్స కిరియం సన్దాయ, మోచనే చ సన్నిట్టానం సన్దాయ ముచ్చనపకతియా చాతి వుత్తం.

౨౪౦. గోహన్తి పజ్చాకామగుణా. వనభజ్గీయన్తి పాభతికం. సమ్మయుత్తసుఖవేదనాముఖేన రాగోవ “అస్సాదో”తి వుత్తో. సుపన్తస్స చాతి ఇదం కపిమిద్ధపరేతో వియ భవజ్ఞసన్తతిం అవిచ్చిన్దిత్వా సుపన్తం సన్దాయ వుత్తన్తి, వీమంసితబ్బం. జగ్గనత్థాయాతి సోధనత్థాయ.

౨౬౬. “దారుధీతలికల్పచిత్రానం అభజాతపటినిజ్ఞానేపి దుక్కట”ని వదన్తి. “ఉప్పన్నే పరిళాహే మోచనరాగజో”తి లిఖన్తి. వాలికాయ వా “హత్తికామం నస్సతీ”తి ఏత్త వియ “ఆపత్తి త్వ”ని సబ్బత్త పారో. “ఏహి మే త్వం, ఆవుసో సామణేర, అభజాతం గణ్ఠాహి”తి ఆగతత్తా “వచీకమ్మ”నిపి వత్తుం యుత్తం వియ దిస్సతి. ఏవం సన్తే అజ్ఞాం “ఏవం కరోహి”తి ఆణత్తియాపి ఆపత్తి సియాతి సజ్కరం హోతి. తస్మా న వుత్తన్తి గహేతబ్బన్తి కేచి.

౨౬౭. “పుష్పావలియం సాసవళియ”ని దువిధో కిర.

సుక్కువిస్సట్టిసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౨. కాయసంసగ్గసిక్ఖాపదవణ్ణనా

౨౭౦. “ఓతిణ్ణో”తి ఇమినాస్స సేవనాధిప్పాయతా దస్సితా. “విపరిణతేన చిత్తేన మాతుగామేన సద్ధి”ని ఇమినాస్స వాయామో దస్సితో. “సద్ధి”ని హి పదం సంయోగం దీపేతి, సో చ పయోగో సమాగమో అల్లియనం. కేన చిత్తేన? విపరిణతేన చిత్తేన, న పత్తపటిగ్గహణాధిప్పాయాదినాతి అధిప్పాయో. “కాయసంసగ్గం సమాపజ్జేయ్యా”తి ఇమినాస్స వాయమతో ఫస్సపటివిజాననా దస్సితా హోతి. వాయమిత్వా ఫస్సం పటివిజానన్తో హి సమాపజ్జతి నామ. ఏవమస్స తివజ్జసమ్మత్తి దస్సితా హోతి. అథ వా ఓతిణ్ణో. కేన? విపరిణతేన చిత్తేన యక్ఖాదినా సత్తో వియ. ఉపయోగత్తే వా ఏతం కరణవచనం. ఓతిణ్ణో విపరిణతం చిత్తం కూపాదిం వియ సత్తో. అథ వా “రాగతో ఉత్తిణ్ణో భవిస్సామీ”తి భిక్కుభావం ఉపగతో, తతో ఉత్తిణ్ణాధిప్పాయతో విపరిణతేన చిత్తేన హేతుభూతేన తమేవ రాగం ఓతిణ్ణో. మాతుగామేన అత్తనో సమీపం ఆగతేన, అత్తనా ఉపగతేన వా. ఏతేన మాతుగామస్స సారత్తతా వా హోతు విరత్తతా వా, సా ఇథ అప్పమాణా, న భిక్కునీనం కాయసంసగ్గే వియ ఉభిన్నం సారత్తతాయ పయోజనం అత్తి.

కాయసంసగ్గన్తి ఉభిన్నం కాయానం సమ్మయోగం. పదభాజనే పన “సమాపజ్జేయ్యాతి అజ్ఞాచారో వుచ్చతీ”తి వుత్తం, తం సమాపజ్జనం సద్ధాయ, న కాయసంసగ్గం. కాయసంసగ్గస్స సమాపజ్జనా హి “అజ్ఞాచారో”తి వుచ్చతి. అట్టకథాయం పన “యో సో కాయసంసగ్గో నామ, సో అత్థతో అజ్ఞాచారో హోతీ”తి వుత్తం, తం పరతో పాళియం “సేవనాధిప్పాయో, న చ కాయేన వాయమతి, ఫస్సం పటివిజానాతి, అనాపత్తి”తి (పారా. ౨౭౯) వుత్తలక్ఖణేన విరుజ్ఞతీతి. ఫస్సపటివిజాననాయ హి సంసగ్గో దీపితో. సో చే అజ్ఞాచారో హోతి, కథం అనాపత్తి హోతీతి. సువుత్తమేతం, కిన్తు “కాయసంసగ్గం సమాపజ్జేయ్యా”తి పదం ఉద్ధరిత్వా “అజ్ఞాచారో వుచ్చతీ”తి ఉభిన్నమ్మి పదానం సామజ్ఞభాజనీయత్తా, సమాపజ్జితబ్బాభావే సమాపజ్జనాభావేన “సో అత్థతో అజ్ఞాచారో హోతీ”తి వుత్తం సియా.

“హత్థగ్గాహం వా”తి ఏత్త హత్తేన సట్టోపి ఉపాదిన్నకో కాయో సజ్గహితో, న భిన్నసన్తానో తప్పటిబద్ధో హత్థాలజ్కారాది. వేణిగ్గహణేన అనుపాదిన్నకో అభిన్నసన్తానో కేసలోమనఖదన్తాదికో కమ్మపచ్చయఉతుసముత్థానో గహితోతి వేదితబ్బం. తేనేవాహ అట్టకథాయం “అనుపాదిన్నకేనపి కేనచి కేసాదినా ఉపాదిన్నకం వా అనుపాదిన్నకం వా ఘసన్తోపి సజ్ఞాదిసేసం ఆపజ్జతియేవా”తి (పారా. అట్ట. ౨.౨౭౪). తేన అనుపాదిన్నకానమ్మి కేసలోమాదీనం అజ్గభావో వేదితబ్బో. ఏవం సన్తేపి “ఫస్సం పటిజానాతీతి తివజ్జసమ్మత్తియా సజ్ఞాదిసేసో. ఫస్సస్స అప్పటివిజాననతో దువజ్జసమ్మత్తియా దుక్కట”ని ఇమినా పాళిఅట్టకథానయేన విరుజ్ఞతీతి చే? న, తదత్థజాననతో. పుట్టభావజ్ఞో పటివిజానన్తోపి ఫస్సం పటివిజానాతి నామ,

అయమేకో అట్టో, తస్మా మాతుగామస్య, అత్తనో చ కాయపరియాపన్నానం కేసాదీనం అష్టమష్టం పుటభావం పుసిత్వా తం సాదియనం ఫస్సం పటివిజానాతి నామ, న కాయవిజ్ఞాణుప్పత్తియా ఏవ. అనేకన్తికళ్ళోత్త కాయవిజ్ఞాణం. మాతుగామస్య ఉపాదిన్నకేన కాయేన, అనుపాదిన్నకేన వా కాయేన భిక్షునో ఉపాదిన్నకాయే పుట్టే పసన్నకాయిన్ద్రియో చే హోతి, తస్య కాయవిజ్ఞాణం ఉప్పజ్జతి, తేనేవ ఫస్సం పటివిజానాతి నామ సో హోతి. అనుపాదిన్నకాయో, లోలుప్పో అప్పసన్నకాయిన్ద్రియో వా హోతి, తిమిరవాతేన ఉపహతకాయో వా తస్య కాయవిజ్ఞాణం నుప్పజ్జతి. న చ తేన ఫస్సం పటివిజానాతి నామ, కేవలం సేవనాధిప్పాయేన వాయమిత్యా కాయసంసగ్గం సమాపజ్జన్తో ఫస్సం పటివిజానాతి నామ మనోవిజ్ఞాణేన, తేన వుత్తం “కాయసంసగ్గం సమాపజ్జేయ్యాతి ఇమినాస్స వాయమతో ఫస్సపటివిజాననా దస్సితా”తి. అపరోపి భిక్షు మాతుగామస్య కాయపటిబద్ధేన వా నిస్సగ్గియేన వా పుట్టో కాయవిజ్ఞాణం ఉప్పాదేన్నేన ఫస్సం పటివిజానాతి నామ, తస్మా వుత్తం “అనేకన్తికళ్ళోత్త కాయవిజ్ఞాణ”న్తి. అపరో వత్తం పారుపిత్యా నిద్దాయంతం మాతుగామం కాయసంసగ్గరాగేన వత్తస్య ఉపరిభాగే సణికం పుసన్తో వత్తన్తరేన నిక్ఖన్తలోమసమ్మస్సం అప్పటివిజానన్తోపి సేవనాధిప్పాయో కాయేన వాయమిత్యా ఫస్సం పటివిజానాతి నామ, సజ్ఞాదిసేసం ఆపజ్జతి. “నీలం ఘట్టేస్సామీతి కాయం ఘట్టేతి, సజ్ఞాదిసేసో”తి హి వుత్తం. అయం దుతియో అట్టో. ఏవం అనేకత్తత్తా, ఏవం దువిజ్ఞోయ్యాధిప్పాయతో చ మాతికాటకథాయం ఫస్సపటివిజాననం అజ్ఞన్తేవ న వుత్తం. తస్మిళ్ళో వుత్తే రానమేతం విజ్జతి, యం భిక్షు సజ్ఞాదిసేసం ఆపజ్జిత్యాపి నఖేన లోమేన సంసగ్గో దిట్టో, న చ మే లోమఘట్టనేన కాయవిజ్ఞాణం ఉప్పన్నం, తిమిరవాతధద్ధగత్తో చాహం న ఫస్సం పటివిజానామీతి అనాపన్నసజ్ఞో సీయాతి న వుత్తం, అపిచ “ఫస్సం పటివిజానాతి, న చ ఫస్సం పటివిజానాతీ”తి చ ఏతేసం పదానం అటకథాయం వుత్తనయం దస్సేత్వా సో పజ్ఞాపేతబ్బో. ఏత్తావతా న తదత్తజాననతోతి కారణం విత్థారితం హోతి.

పదభాజనీయవణ్ణనా

౨౭౧. “రత్తం చిత్తం ఇమస్మిం అట్టే అధిప్పేతం విపరిణత”న్తి కిళ్ళాపి సామజ్ఞోన వుత్తం, వినీతవత్థాసు “మాతుయా మాతుపేమేన ఆమసతి...పే... ఆపత్తి దుక్కటస్సా”తి వుత్తత్తా కాయసంసగ్గరాగేనేవ రత్తన్తి వేదితబ్బం. తథా “మాతుగామో నామ మనుస్సిత్థీ”తి కిళ్ళాపి అవిసేసేన వుత్తం, అథ ఖో అవినట్టిన్ద్రియావ మనుస్సిత్థీ ఇధాధిప్పేతా “మతిత్థియా కాయసంసగ్గం సమాపజ్జి...పే... ఆపత్తి ధుల్లచ్చయస్సా”తి వుత్తత్తా. “మనుస్సిత్థీ”తి ఏత్తావతా సిద్ధే “న యక్ఖీ న పేతి న తిరచ్ఛానగతా”తి వచనం అవినట్టిన్ద్రియాపి న సబ్బా మనుస్సవిగ్గహో ఇట్టి ఇథ మనుస్సిత్థీ నామ. యక్ఖిఆదయో హి అత్తనో జాతిసిద్ధేన ఇద్ధివిసేసేన ఇజ్జన్ద్రియో మనుస్సవిగ్గహోపి హోన్తి దస్సనత్తం వుత్తం. తాసు యక్ఖీ ధుల్లచ్చయవత్తు హోతి వినీతవత్థాసు యక్ఖియా కాయసంసగ్గేన ధుల్లచ్చయస్స వుత్తత్తా. తదనులోమత్తా పేతిత్థీ, దేవిత్థీ చ ధుల్లచ్చయవత్తు. తిరచ్ఛానగతిత్థీ దుక్కటవత్తు. తిరచ్ఛానగతమనుస్సవిగ్గహిత్థీ చ ధుల్లచ్చయవత్తుమేవాతి ఏకే. విభజ్జే పన “మనుస్సిత్థీ చ హోతి మనుస్సిత్థిసజ్ఞో”తి పాళియా అభావేన “ఇట్టి చ హోతి యక్ఖిసజ్ఞో”తిఆదివచనే సతి యక్ఖిఆదీనం అనిత్థితాపసగ్గతో, “ఇట్టి చ హోతి ఇత్థిసజ్ఞో”తిఆదిమ్మి యక్ఖిఆదీనం అన్తోకరణే సతి తాసం సజ్ఞాదిసేసవత్తుభావప్పసగ్గతో చ యక్ఖిఆదయో న వుత్తాతి వేదితబ్బా. ఏకే పన “వినీతవత్తుమ్మి ‘అజ్ఞాతరో భిక్షు తిరచ్ఛానగతిత్థియా కాయ...పే... దుక్కటస్సా’తి ఏత్త అమనుస్సవిగ్గహో పాకతికతిరచ్ఛానగతిత్థీ అధిప్పేతా, తస్మా దుక్కటం వుత్తం. ‘ఇట్టి చ హోతి తిరచ్ఛానగతసజ్ఞో’తి తిరచ్ఛానగతా చ హోతి ఇత్థిసజ్ఞో’తిఆదివారేసుపి పాకతికతిరచ్ఛానగతోవ అధిప్పేతో, సో చ తిరచ్ఛానగతపురిసోవ. తేనేవ దుట్టుల్లవాచాఅత్తకఆమపారిచరియసిక్ఖాపదేసు మనుస్సపురిసపటిసంయుత్తవారా వియ తిరచ్ఛానపటిసంయుత్తవారాపి నాగతా”తి వదన్తి. తథా పణ్ణకోతి ఇథ మనుస్సపణ్ణకోవ, పురిసోతి చ ఇథ మనుస్సపురిసోవ ఆగతో, తస్మా అమనుస్సిత్థీ

అమనుస్సపణ్ణకో అమనుస్సపురిసో తిరచ్ఛానగతిత్థి తిరచ్ఛానగతపణ్ణకో మనుస్సామనుస్సతిరచ్ఛానగతఉభతోబ్యజ్ఞానకా చాతి అట్ట జనా ఇధ నాగతా, తేసం వసేన వత్తుసజ్ఞావిమతిభేదవసేన ఆపత్తిభేదాభేదవినిచ్చయో, అనాగతవారగణనా చ అసమ్ముయ్హంతేన వేదితబ్బా, తథా తేసం దుకమిస్సకాదివారా, ఆపత్తిఅనాపత్తిభేదవినిచ్చయో చ. “తత్థ అమనుస్సపణ్ణకఅమనుస్సపురిసతిరచ్ఛానగతిత్థితిరచ్ఛానగతపణ్ణకాతి చత్తారో దుక్కటవత్తుకా, అమనుస్సిత్థిమనుస్సఉభతోబ్యజ్ఞానకా ధుల్లచ్చయవత్తుకా, అమనుస్సఉభతోబ్యజ్ఞానకా తిరచ్ఛానగతఉభతోబ్యజ్ఞానకా దుక్కటవత్తుకా, పాళియం పన అమనుస్సిత్థియా అనాగతత్తా అమనుస్సపణ్ణకా, ఉభతోబ్యజ్ఞానకా పురిసా చ నాగతా. తిరచ్ఛానగతిత్థిపణ్ణకఉభతోబ్యజ్ఞానకా తిరచ్ఛానగతపురిసేన సమానగతికత్తా నాగతా, మనుస్సఉభతోబ్యజ్ఞానకో మనుస్సపణ్ణకేన సమానగతికత్తా అనాగతో”తి వదన్తి. అట్టకథాయం (పారా. అట్ట. ౨.౨౮౧) పన “నాగమాణవికాయపి సుపణ్ణమాణవికాయపి కిన్నరియాపి గావియాపి దుక్కటమేవా”తి వుత్తత్తా తదేవ పమాణతో గహేతబ్బం.

తత్తాయం విచారణా - “న, భిక్షవే, తిరచ్ఛానగతస్స నిసిన్నపరిసాయ పాతిమోక్షం ఉద్దిసితబ్బ”న్తి (మహావ. ౧౮౩) ఏత్థ “తిరచ్ఛానగతోతి యస్స ఉపసమ్మదా పటిక్ఖిత్తా”తి (కట్ట. అట్ట. నిదానవణ్ణనా) అట్టకథాయం వుత్తత్తా తిరచ్ఛానగతమనుస్సవిగ్గహో పాకతికతిరచ్ఛానగతతో విసిట్టో, తథా యక్ఖపేతతిరచ్ఛానగతమనుస్సవిగ్గహానం “తిరచ్ఛానగతస్స చ దుక్ఖప్పత్తియం అపిచ దుక్కటమేవా”తి ఏత్థ విసేసేత్వా వుత్తత్తా చ “పతనరూపం పమాణం, న మరణరూప”న్తి ఏత్థ ఆపత్తివిసేసవచనతో చ “ఉభతో అవస్సుతే యక్ఖస్స వా పేతస్స వా పణ్ణకస్స వా తిరచ్ఛానగతమనుస్సవిగ్గహస్స వా అధక్ఖకం ఉబ్బజాణుమణ్ణలం కాయేన కాయం ఆమసతి, ఆపత్తి ధుల్లచ్చయస్సా”తి (పాచి. ౬౬౧) సామజ్ఞోన వచనతో చ సో విసిట్టోతి సిద్ధం. విసిట్టత్తా చ తిరచ్ఛానగతమనుస్సవిగ్గహిత్థియా కాయసంసగ్గం సమాపజ్ఞంతస్సాతి విసేసో హోతి, తస్మా తత్థ ఆపత్తివిసేసేన భవితబ్బం. యది కాయసంసగ్గసిక్ఖాపదే తిరచ్ఛానగతమనుస్సవిగ్గహిత్థిపి అధిప్పేత్తా, రూపసామజ్ఞోన సజ్ఞావిరాగత్తాసమ్భవతో దుట్టుల్లవాచాఅత్తకామపారిచరియసిక్ఖాపదేసుపి సా వత్తబ్బా భవేయ్య, సా చానాగతా. సరూపేన సంఖిత్తవారత్తా నాగతాతి చే? ఇత్థి చ హోతి తిరచ్ఛానగతో చ ఉభిన్నం ఇత్థిసజ్ఞోతి ఇధ ఆగతత్తా పురిసలిజ్ఞనిద్దేసో న యుజ్జతి, తస్మా తిరచ్ఛానగతపురిసో చ ఇధ ఆగతో, తిరచ్ఛానగతమనుస్సవిగ్గహిత్థియా పాళియం అనాగతాయపి దుక్కటమేవ అట్టకథాయం వుత్తత్తాతి ఇమస్స వచనస్స కారణచ్ఛాయా పరియేసితబ్బాతి అధిప్పాయో. ఇదం న యుజ్జతి. కస్మా? ఇత్థినం, పురిసానఞ్చ ఏకతో వచనే పురిసలిజ్ఞసబ్బావతో. ఇధ తిరచ్ఛానగతపురిసపణ్ణకిత్థియో తిస్సోపి ఏకతో సమ్మిణ్ణేత్వా “తిరచ్ఛానగతో”తి వుత్తం.

తత్థ చ మనుస్సవిగ్గహామనుస్సవిగ్గహేసు ఇత్థిపణ్ణకపురిససజ్ఞోతా యథాసమ్భవం వేదితబ్బా. దుట్టుల్లవాచాదిసిక్ఖాపదద్వయే వారానం సంఖిత్తత్తా పురిసతిరచ్ఛానగతాదయో నాగతా. యథావుత్తేసు ఆపత్తి, తథా తత్థాపి. అజ్ఞాథా పురిసం ఓభాసంతస్స చ అనాపత్తితి పణ్ణకం ఓభాసంతస్స చ ధుల్లచ్చయన్తి మాతికాట్టకథాయం వుత్తం. తస్మా తే వారా సంఖిత్తాతి పజ్ఞాయన్తి. విసేసో చ పణ్ణకే, పురిసే, తిరచ్ఛానగతే చ ఇత్థిసజ్ఞోస్స అత్థి, తథాపి తత్థ దుక్కటం వుత్తం, తస్మా అట్టకథాయం వుత్తమేవ పమాణన్తి ద్విన్నమేతేసం వాదానం యత్థ యుత్తి వా కారణం వా అతిరేకం దిస్సతి, తం విచారేత్వా గహేతబ్బన్తి ఆరిచయో. ఏవరూపేసు రానేసు సుట్టు విచారేత్వా కథేతబ్బం.

తత్త పాళియం ఆగతవారగణనా తావ ఏవం సజ్జేపతో వేదితబ్బా - ఇత్తిమూలకా పిళ్ళ వారా
 పణ్ణకపురిసతిరచ్చానగతమూలకా చ పిళ్ళ పిళ్ళాతి వీసతి వారా ఏకమూలకా, తథా దుమూలకా వీసతి,
 మిస్సకమూలకా వీసతీతి సట్టి వారా, తాని తీణి వీసతికాని హోన్తి. ఏకకస్మిం వీసతికే ఏకకమూలవారం గహీత్వా కాయేన
 కాయపటిబద్ధవారా తయో వుత్తా. సేసా సత్తపజ్జాస వారా సంఖితా, తథా కాయపటిబద్ధేన కాయవారా తయో వుత్తా, సేసా
 సంఖితా, ఏవం కాయపటిబద్ధేన కాయపటిబద్ధవారేపి నిస్సగ్గియేన కాయవారేపి నిస్సగ్గియేన కాయపటిబద్ధవారేపి
 నిస్సగ్గియేన నిస్సగ్గియవారేపి తయో తయో వారా వుత్తా, సేసా సంఖితా. ఏవం ఛన్నం తికానం వసేన అట్టారస వారా
 ఆగతాతి సరూపతో వుత్తా, సేసా ద్వేచత్తాలీసాధికాని తీణి వారసతాని సంఖితాని. తతో పరం మాతుగామస్స సారత్తపక్ఖే
 కాయేన కాయన్తి ఏకమేకం వడ్డేత్వా పుట్టే వుత్తా అట్టారస వారా ఆగతాతి ఏకవీసతి వారా సరూపేన ఆగతా,
 నవనవుతాధికాని తీణి వారసతాని సంఖితాని. తతో పరం ఆపత్తానాపత్తిదీపకా చత్తారో సేవనాధిప్పాయమూలకా చత్తారో
 మోక్ఖాధిప్పాయమూలకాతి ద్వే చతుక్కా ఆగతా.

తత్తాయం విసేసో - యదిదం మాతికాయ పరామసనపదం, తేన యస్మా ఆమసనాదీని ఛుపనపరియోసానాని
 ద్వాదసపి పదాని గహితాని, తస్మా పదుద్ధారం అకత్వా “ఆమసనా పరామసనం ఛుపన”న్తి ఆహ. పరామసనం నామ
 ఆమసనా. “ఛుపన”న్తి హి వుత్తే పరామసనమ్మి విసుం ఏకత్తం భవేయ్యాతి వేదితబ్బం. ఇత్తి చ హోతి ఇత్తిసజ్జో చాతి
 ఇమస్మిం పరమవారే ఏవ ద్వాదసపి ఆమసనాదీని యోజేత్వా దస్సితాని. తతో పరం ఆదిష్ఠి ద్వే పదానీతి చత్తారి పదాని
 ఆగతాని, ఇతరాని సంఖితానీతి వేదితబ్బాని. నిస్సగ్గియేన కాయవారాదీసు పన సబ్బాకారేన అలాభతో ఆమసనమేవేకం
 ఆగతం, నేతరాని. “సజ్జోపేతి హరతీ”తి పారో, సజ్జోపేతి చ. గణ్ణిపదేసు పన “పురిమనయేనేవాతి రజ్జవత్థాదీహి
 పరిక్ఖిపనే”తి చ పచ్చా “పురిమనయేనేవాతి సమ్మసనా హోతి”తి చ “వేణిగ్గాహ ఆపత్తియా పజ్జత్తతా లోమపుసనేపి
 సజ్జాదిసేసో”తి చ “తం పకాసేతుం ఉపాదిన్నకేన హీతిఆది వుత్త”న్తి చ లిఖితం.

యథానిద్దిట్టనిద్దేసేతి ఇమస్మింయేవ యథానిద్దిట్టే నిద్దేసే. “సదిసం అగ్గహేసీ”తి వుత్తే తాదిసం అగ్గహేసీతి గరుకం తత్త
 కారయేతి అత్తో, కాయసంసగ్గవిభజ్జే వాతి అత్తో. ఇతరోపి కాయపటిబద్ధఛుపనకో. గహణే చాతి గహణం వా. విరాగితేతి విరద్ధే.
 సారత్తన్తి కాయసంసగ్గరాగేన రత్తం, అత్తనా అధిప్పేతన్తి అత్తో. “మాతుభగినిఆదివిరత్తం గణ్ణిస్సామ్”తి విరత్తం
 జాతిపేమవసేన గణ్ణి, ఏత్త దుక్కుటం యుత్తం. “కాయసంసగ్గరాగం వా సారత్తం గణ్ణిస్సామ్”తి విరత్తం మాతరం గణ్ణి,
 అనధిప్పేతం గణ్ణి. ఏత్త మహాసుమత్థేరవాదేన ధుల్లచ్చయం “కాయం గణ్ణిస్సామ్”తి కాయప్పటిబద్ధం గణ్ణాతి, ధుల్లచ్చయన్తి
 లద్దికత్తా. “ఇత్తి చ హోతి ఇత్తిసజ్జో సారత్తో చ, భిక్కు చ నం ఇత్తియా కాయేన కాయం ఆమసతి, ఆపత్తి సజ్జాదిసేసస్సా”తి
 (పారా. ౨౭౩) వచనతో సజ్జాదిసేసోపి ఖాయతి. “విరత్తం గణ్ణిస్సామ్”తి సారత్తం గణ్ణాతి, ఏత్తపి సజ్జాదిసేసోవ ఖాయతి “నీలం
 ఘట్టేస్సామ్”తి కాయం ఘట్టేతి, సజ్జాదిసేసో”తి వచనతో. ఏత్త పన “న పుబ్బభాగే కాయసంసగ్గరాగత్తా”తి అనుగణ్ణిపదే
 కారణం వుత్తం. కేచి పన “గరుకాపత్తిభయేన నీలమేవ ఘట్టేస్సామ్”తి వాయామన్తో కాయం ఘట్టేతి, పుబ్బభాగే తస్స
 ‘కాయపటిబద్ధం ఘట్టేస్సామ్’తి పవత్తత్తా దుక్కుటేన భవితబ్బ”న్తి వదన్తి. ధమ్మసిరిత్థేరో “ఏవరూపే సజ్జాదిసేసో”తి వదతి కిర.
 “ఇత్తిఉభతోబ్యజ్జానకఇత్తియా పురిసఉభతోబ్యజ్జానకపురిసే వుత్తనయేన ఆపత్తిభేదో, ఇత్తిలిజ్గస్స పటిచ్చన్నకాలేపి
 ఇత్తివసేనేవ ఆపత్తి”తి వదన్తి.

వినీతవత్తువణ్ణనా

౨౮౧. తిణ్ణుపకన్తి హిరివేరాదిమూలాని గహేత్వా కత్తబ్బం. తాలపణ్ణముద్దికన్తి తాలపణ్ణమయం అజ్ఞలిముద్దికం, తేన తాలపణ్ణమయం కటం, కటిసుత్తకం, కణ్ణపిళన్ధనాది సబ్బం న వట్టతీతి సిద్ధం. తమ్బపణ్ణివాసినో ఇత్తిరూపం లిఖితం, కటికపటశ్చా న ఛుపన్తి కిర. ఆకరతో ముత్తమత్తో. రతనమిస్సోతి అలజ్జారత్తం కతో కశ్చానలతాదివినద్దో. సువణ్ణేన సద్ధిం యోజేత్వా పచిత్వాతి సువణ్ణరసం పక్కిపిత్వా పచిత్వా. బీజతో ధాతుపాసాణతో పట్టాయ. థేరో న కప్పతీతి “తువ్హాకం పేసిత”న్తి వుత్తత్తా. “చేతియస్స పూజం కరోథా”తి వుత్తే వట్టతీ కిర. బుబ్బుళకం తారకం. ఆరకూటలోహమ్మి జాతరూపగతికమేవ.

వుత్తజ్ఞోతం అన్ధకటకథాయం -

“ఆరకూటలోహం సువణ్ణసదిసమేవ, సువణ్ణం అనులోమేతి, అనామాస”న్తి.

“భేసజ్జత్తాయ పన వట్టతీ”తి వచనతో మహాఅటకథాయం వుత్తనయేకదేసోపి అనుజ్ఞాతో హోతీతి తత్త తత్త అధిష్పాయం ఇత్వా విభావేతబ్బం.

కాయసంసగ్గసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౩. దుట్టుల్లవాచాసిక్ఖాపదవణ్ణనా

౨౮౩. తతియే తయో సజ్ఞాదిసేసవారా తయో ధుల్లచ్చయవారా తయో దుక్కటవారా తయో కాయపటిబద్ధవారాతి ద్వాదస వారా సరూపేన ఆగతా. తత్త తయో సజ్ఞాదిసేసవారా దుతియసిక్ఖాపదే వుత్తాతి తిణ్ణం వీసతికానం ఏకేకమూలా వారాతి వేదితబ్బా, తస్మా ఇథ విసేసాతి పణ్ణాస వారా సంఖితా హోన్తి, అజ్ఞాథా ఇత్థి చ హోతి వేమతికో సారత్తో చ, భిక్కు చ నం ఇత్థియా వచ్చమగ్గం పస్సావమగ్గం ఆదిస్స వణ్ణమ్మి భణతి...పే.... ఆపత్తి ధుల్లచ్చయస్స. ఇత్థి చ హోతి పణ్ణకపురిససజ్ఞో తిరచ్ఛానగతసజ్ఞో సారత్తో చ, భిక్కు చ నం ఇత్థియా వచ్చమగ్గం పస్సావమగ్గం ఆదిస్స వణ్ణమ్మి భణతి అక్కోసతిపి, ఆపత్తి ధుల్లచ్చయస్స. పణ్ణకో చ హోతి పణ్ణకసజ్ఞో సారత్తో చ, భిక్కు చ నం పణ్ణకస్స వచ్చమగ్గం ఆదిస్స వణ్ణమ్మి భణతి, ఆపత్తి ధుల్లచ్చయస్సాతి ఏవమాదీనం ఆపత్తిట్టానానం అనాపత్తిట్టానతా ఆపజ్జేయ్య, న చాపజ్జతి, పణ్ణకే ఇత్థిసజ్ఞోస్స దుక్కటన్తి దీపేతుం “ఇత్థి చ పణ్ణకో చ ఉభిన్నం ఇత్థిసజ్ఞో ఆపత్తి సజ్ఞాదిసేసేన దుక్కటస్సా”తి వుత్తత్తా “పణ్ణకే పణ్ణకసజ్ఞోస్స ధుల్లచ్చయ”న్తి వుత్తమేవ హోతి, తస్మా సబ్బత్త సంఖితవారేసు ధుల్లచ్చయట్టానే ధుల్లచ్చయం, దుక్కటట్టానే దుక్కటమ్మి వుత్తమేవ హోతీతి వేదితబ్బం. తథా “ఇత్థి చ హోతి వేమతికో సారత్తో చ, భిక్కు చ నం ఇత్థియా వచ్చమగ్గం పస్సావమగ్గం రపేత్వా అధక్ఖకం ఉబ్బజాణుమణ్ణలం ఆదిస్స వణ్ణమ్మి భణతి...పే.... ధుల్లచ్చయస్సా”తిఆదినా నయేన ధుల్లచ్చయఖేత్తేపి యథాసమ్భవం ఉద్ధరితబ్బా. తథా “ఇత్థి చ హోతి వేమతికో సారత్తో చ, భిక్కు చ నం ఇత్థియా కాయపటిబద్ధం ఆదిస్స వణ్ణమ్మి భణతి...పే.... దుక్కటస్సా”తిఆదినా నయేన కాయపటిబద్ధవారాపి యథాసమ్భవం ఉద్ధరితబ్బా. కాయప్పటిబద్ధవారత్తికం వియ నిస్సగ్గియవారత్తికం లబ్బమానమ్మి ఆపత్తివిసేసాభావతో న ఉద్ధటం. కాయప్పటిబద్ధవారత్తికే పన దిన్ననయత్తా తమ్మి తదనులోమా వారా చ ఉద్ధరితబ్బా. సబ్బత్త న-విజ్ఞా తరుణదారికా, మహల్లికా ఉమ్మత్తికాదికా చ అనధిప్పేతా, పగేవ పాకతికా తిరచ్ఛానగతిత్థీనం, తథా పణ్ణకాదయోపీతి వేదితబ్బా. సేసం దుతియే వుత్తనయేనేవ వేదితబ్బం.

పదభాజనీయవణ్ణనా

౨౮౫. వుత్తనయమేవాతి “కాయసంసగ్గే ఇత్థిలక్ఖణేనా”తి లిఖితం. “ఇత్థిలక్ఖణేనా”తి కిర మహాఅట్టకథాపాఠో. సీసం న ఏతీతి అక్కోసనం న హోతి, ఘటితే పన హోతి. తత్తాయం విసేసో – ఇమేహి తీహి ఘటితే ఏవ సజ్ఞాదిసేసో వచ్చమగ్గపస్సావమగ్గానం నియతవచనత్తా, అచ్చోళారికత్తా వా, న అజ్ఞోహి అనిమిత్తాసీతిఆదిహి అట్టహి. తత్త అలోహితాసి, ధువలోహితాసి, ధువచోళాసి, పగ్గరణీసి, ఇత్థిపణ్ణకాసి, వేపురిసికాసీతి ఏతాని ఛ మగ్గానం అనియతవచనాని, అనిమిత్తాసి, నిమిత్తమత్తాసీతి ద్వే పదాని అనచ్చోళారికాని చ, యతో అట్టపదాని “సజ్ఞాదిసేసం న జనేంతీ”తి వుత్తాని, తస్మా తాని ధుల్లచ్చయవత్థాని. పరిట్టాజకవత్థుమ్మి వియ అక్కోసమత్తత్తా దుక్కుటవత్థానీతి ఏకే. ఇత్థిపణ్ణకాసి, వేపురిసికాసీతి ఏతానేవ పదాని సకలసరీరసణ్ణానభేదదీపకాని సుద్ధాని సజ్ఞాదిసేసం న జనేంతి సకలసరీరసామజ్ఞత్తా, ఇతరాని జనేంతి అసామజ్ఞత్తా. తాని హి పస్సావమగ్గమేవ దీపేంతి సిఖరణీ-పదం వియ. ఉభతోబ్యజ్ఞానాసీతి వచనం పన పురిసనిమిత్తేన అసజ్ఞాదిసేసవత్థునా మిస్సవచనం. పురిసఉభతోబ్యజ్ఞానకస్స చ ఇత్థినిమిత్తం పటిచ్చన్నం, పురిసనిమిత్తం పాకటం హోతి. యది తమ్మి జనేంతి, కథం అనిమిత్తాసీతిఆదిపదాని న సజ్ఞాదిసేసం జనేంతి ఏకే, తం న యుత్తం. పురిసస్సపి నిమిత్తాధివచనతో, “మేధునుపసంహితాహి సజ్ఞాదిసేసో”తి మాతికాయ లక్ఖణస్స వుత్తత్తా చ మేధునుపసంహితాహిపి ఓభాసనే పటివిజానంతియా సజ్ఞాదిసేసో, అప్పటివిజానంతియా ధుల్లచ్చయం, ఇతరేహి ఓభాసనే పటివిజానంతియా ధుల్లచ్చయం, అప్పటివిజానంతియా దుక్కుటన్తి ఏకే, సబ్బం సుట్టు విచారేత్వా గహేతబ్బం.

౨౮౬. హసంతీతి యం ఉద్దిస్స భణతి, సా చే పటివిజానాతి, సజ్ఞాదిసేసో.

వినీతవత్తువణ్ణనా

౨౮౯. “పటివుత్తం నామా”తి పాఠో. నో-సద్దో అధికో. “అక్ఖరలిఖనేనపి హోతీ”తి వదన్తి, తం ఆవజ్ఞనసమనంతరవిధినా సమేతి చే, గహేతబ్బం.

దుట్టుల్లవాచాసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౪. అత్తకామపారిచరియసిక్ఖాపదవణ్ణనా

౨౯౦. చతుత్తే తయో సజ్ఞాదిసేసవారా ఆగతా, సేసా సత్తపజ్ఞాస వారా ధుల్లచ్చయదుక్కుటాపత్తికాయ సంఖితాతి వేదితబ్బా, తతో అజ్ఞాతరో అసమ్భవతో ఇథ న ఉద్ధటో. సేసయోజనక్కమో వుత్తనయేన వేదితబ్బో. నగరపరిక్ఖారేహితి పాకారపరిఖాదీహి నగరపరివారేహి. సేతపరిక్ఖారోతి సేతాలజ్ఞారో, సీలాలజ్ఞారోతి అత్తో (సం. ని. అట్టం. ౩.౫.౪). చక్కువీరియోతి వీరియచక్కో. వసలం దుగ్గన్ధన్తి నిమిత్తం సన్ధాయాహ, తదేవ సన్ధాయ “కిం మే పాపకం, కిం మే దుగ్గన్ధ”న్తి వుత్తం.

౨౯౧. సన్తికేతి యత్త రితో విజ్ఞాపేతి. “పరమవిగ్గహే సచే పాళివసేన యోజేతీతి కామహేతుపారిచరియాఅత్తో. సేసన్తి ‘అధిప్పాయో’తి పదం బ్యజ్ఞానం అత్థాభావతో. దుతియే పాళివసేన కామహేతు-పదాని బ్యజ్ఞానాని తేసం తత్త అత్థాభావతో. ఏవం చత్తారి పదాని ద్విన్నం విగ్గహానం వసేన యోజితానీతి అపరే వదన్తీ”తి వుత్తం.

౨౯౫. ఏతేసు సిక్ష్వాపదేసు మేధునరాగేన వీతిక్యమే సతి సజ్ఞాదీసేసేన అనాపత్తి. తస్మా “కిం భస్తే అగ్గదానన్తి. మేధునధమ్మ”న్తి ఇదం కేవలం మేధునధమ్మస్స వణ్ణభణనత్థం వుత్తం, న మేధునధమ్మాధిప్పాయేన తదత్తియా వుత్తన్తి వేదితబ్బం, పరస్స భిక్కునో కామపారిచరియాయ వణ్ణభణనో దుక్కటం. “యో తే విహారే వసతి, తస్స అగ్గదానం దేహీ”తి పరియాయవచనేనపి దుక్కటం. “అత్తకామపారిచరియాయ వణ్ణం భాసేయ్య. యా మాదిసం సీలవన్త”న్తి చ వుత్తత్తాతి ఏకే. పశ్చాదు అజ్ఞేసు సబ్బావా సజ్ఞాదీసేసోవాతి ఏకే. విచారేత్వా గహేతబ్బం. గణిపదే పన “ఇమస్మిం సిక్ష్వాపదద్వయే కాయసంసగ్గే వియ యక్ఖిపేతీసు దుట్టులత్తకామవచనే ధుల్లచ్చయ”న్తి వదన్తి. అట్టకథాసు పన నాగత”న్తి లిఖితం. “ఉభతోబ్యజ్ఞానకో పన పణ్ణకగతికోవా”తి వదన్తి.

అత్తకామపారిచరియసిక్ష్వాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౫. సశ్చరిత్రసిక్ష్వాపదవణ్ణనా

౨౯౬. అహమ్మి దుగ్గతాతి అహం అమ్మి దుగ్గతా. అహం ఖ్వయ్యోతి ఏత్త అయ్యోతి బహువచనం హోతి.

౨౯౮. ఓయాచన్తీతి నీచం కత్వా దేవే యాచన్తి. ఆయాచన్తీతి ఉచ్చం కత్వా ఆదరేన యాచన్తి. అలజ్కారాదీహి మణ్ణితో కేససంవిధానాదీహి పసాధితో. “మణ్ణితకరణే దుక్కట”న్తి వదన్తి.

పదభాజనీయవణ్ణనా

౩౦౩. సహ పరిదణ్ణేన వత్తమానాతి అత్తో. ఛన్దవాసినీ నామ “పియా పియం వసేతీ”తి పాళి, పురిసం వాసేతీతి అధిప్పాయో. “పియో పియం వాసేతీ”తి అట్టకథా.

తం కిరియం సమ్మాదేస్సతీతి అవస్సం ఆరోచేన్తియా చే ఆరోచేతీతి అత్తో. ద్విన్నం మాతాపితూనం చే ఆరోచేతి, సజ్ఞాదీసేసోతి వినయవినిచ్చయే “వత్తు ఓలోకేతబ్బ”న్తి వుత్తం. వత్తుమ్మి చ “ఉదాయితేరో గణికాయ ఆరోచేసీ”తి వుత్తం. తం “మాతాదీనమ్మి వదతో వినజ్కేతో నత్తి”తి అట్టకథావచనతో నిప్పయోజనం. తం పనేతన్తి ఆచరియస్స వచనం. మాతురక్ఖితం బ్రూహీతి పేసితస్స గత్వా మాతాపితురక్ఖితం వదతో తస్స తస్సా మాతురక్ఖితభావేపి సతి వినజ్కేతమేవ, కస్మా? “పితురక్ఖితాదీసు అజ్ఞాతరం వదన్తస్స వినజ్కేత”న్తి వుత్తత్తా ఇతరథా ఆది-సద్దో నిరత్తకో సియా. ఏకం దసకం ఇతరేన దసకేన యోజేత్వా పుట్టే సుక్కువిస్సట్టియం వుత్తనయత్తా మాతురక్ఖితాయ మాతా అత్తనో ధీతుసన్తికం పహిణతీతి గహేతబ్బం.

౩౩౮. అనభినన్దిత్వాతి వచనమత్తమేవ, యదిపి అభినన్దతి, యావ సాసనం నారోచేతి, తావ “వీమంసితో”తి న వుచ్చతి. సాసనారోచనకాలేతి ఆణాపకస్స సాసనవచనక్ఖణే. తతియపదే వుత్తనయేనాతి ఏకజ్గసమ్మత్తియా దుక్కటన్తి అత్తో. వత్తుగణనాయ సజ్ఞాదీసేసోతి ఉభయవత్తుగణనాయ కిర.

౩౩౯. చతుత్థే అనాపత్తితి ఏత్త పన “పటిగ్గణ్ణాతి న వీమంసతి న పచ్చాహరతి, అనాపత్తితి ఏత్త వియ ‘గచ్చన్తో న సమ్మాదేతి, ఆగచ్చన్తో వినంవాదేతీ”తి అనాపత్తిపాళియాపి భవితబ్బన్తి దస్సనత్థం వుత్త”న్తి వదన్తి, ఏకచ్ఛేసు పోత్థకేసు “అత్థీ”తిపి.

వినీతవత్సవణ్ణనా

౩౪౧. అలంవచనీయాతి న వచనీయా, నివారణే అలం-సద్దో. ధేరపితా వదతీతి జిణ్ణపితా వదతీతి అథో. కిణ్ణాపి ఏత్త “ఇత్థీ నామ మనుస్సిత్థీ న యక్ఖీ న పేతీ న తిరచ్ఛానగతా, పురిసో నామ మనుస్సపురిసో న యక్ఖో”తిఆది నత్తి, తథాపి కాయసంసగ్గాదీసు “మనుస్సిత్థీ”తి ఇత్థీవవత్తానస్స కతత్తా ఇథాపి మనుస్సిత్థీ ఏవాతి పజ్ఞాయతి. మేఘనపుబ్బభాగత్తా మనుస్సఉభతోబ్యజ్ఞానకో చ ధుల్లచ్చయవత్తుకోవ హోతి, సేసా మనుస్సపణ్ణకఉభతోబ్యజ్ఞానకతిరచ్ఛానగతపురిసాదయో దుక్కటవత్తుకావ మిచ్ఛాచారసాసనజ్ఞసమ్భవతోతి వేదితబ్బం. యథాసమ్భవం పన వారా ఉద్ధరితబ్బా. పజ్ఞాత్తిఅజాననే వియ అలంవచనీయభావాజాననేపి అచిత్తకతా వేదితబ్బా. దుట్టుల్లాదీసుపీతి “ఇమస్మిమ్మీ”తి వుత్తమేవ హోతి. “లేఖం నేత్వా పటిలేఖం ఆరోచితస్సాపి సజ్ఞారిత్తం నత్తి సజ్ఞారిత్తభావమజానంతస్సా”తి వదన్తి, వీమంసిత్వా గహేతబ్బం.

సజ్ఞారిత్తసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౬. కుటికారసిక్ఖాపదవణ్ణనా

౩౪౨. యాచనాతి “దేధ దేధా”తి చోదనా. విజ్ఞాత్తీతి ఇమినా నో అథోతి విజ్ఞాపనా. “హత్థకమ్మం యాచితో ఉపకరణం, మూలం వా దస్సతీ”తి యాచతి, న వట్టతీతి. వట్టతి సేనాసనే ఓభాసపరికథాదీనం లద్ధత్తాతి ఏకే. అనజ్ఞావుత్తకన్తి అస్సామికం. న ఆహటం పరిభుజ్జోతబ్బన్తి “సూపోదనవిజ్ఞాత్తిదుక్కటం హోతీ”తి వుత్తం. “కిణ్ణాపి గరుభణ్ణప్పహోనకేసూతి వుత్తం, తథాపి యం వత్తువసేన అప్పం హుత్వా అర్హవసేన మహా హరితాలహిజ్ఞలికాది, తం యాచితుం న వట్టతీ”తి వదన్తి.

౩౪౪. సో కీరాతి ఇసి. తదా అజ్ఞగమా తదజ్ఞగమా.

౩౪౮-౯. న హి సక్కా యాచనాయ కాతుం, తస్మా సయం యాచితకేహి ఉపకరణేహితి అధిష్పాయో. బ్యజ్ఞానం సమేతి, న అథో. కస్మా? ఇథ ఉభయేసం అధిష్పేతత్తా, తం దస్సేన్తో “యస్మా పనా”తిఆదిమాహ. ఇథ వుత్తనయేనాతి ఇమస్మిం సిక్ఖాపదవిభజ్ఞే వుత్తనయేన. “సజ్ఞాచికాయా”తి వచనతో కరోన్తేనాపి, “పరేహి పరియోసాపేతీ”తి వచనతో కారాపేన్తేనాపి పటిపజ్జితబ్బం. ఉభోపేతే కారకకారాపకా. బ్యజ్ఞానం విలోమితం భవేయ్య, “కారయమానేనా”తి హి బ్యజ్ఞానం “కరోన్తేనా”తి వుత్తే విలోమితం హోతి అతదత్థత్తా. న హి కారాపేన్తో నామ హోతి. “ఇథ వుత్తనయేనాతి దేసితవత్తుకపమాణికనయేన. ఏవం సన్తే ‘కరోన్తేన వా కారాపేన్తేన వా’తి వచనతో కరోన్తేనాపి పరేహి విప్పకతం వత్తబ్బన్తి చే, తదత్థవిస్సజ్జనత్థం ‘యది పనాతిఆదిమాహ’”తి అనుగణేపదే వుత్తం. “సజ్ఞాచికాయ కుటిం కరోన్తో”తి వచనవసేన వుత్తం. “ఆయామతో చ విత్థారతో చా”తి అవత్వా వికప్పత్థస్స వా-సద్ధస్స గహితత్తా ఏకతోభాగేపి వడ్డితే ఆపత్తి ఏవ. పమాణయుత్తమహో కిర నవవిదత్తి. “చతుహత్థవిత్థారా”తి వచనేన ‘తిరియం తిహత్థా వా’తి వచనమ్మి సమేతి ‘యత్త పమాణయుత్తో’తిఆదిసన్నిట్టానవచనాసమ్భవతోతి వుత్తం. పమాణతో ఊనతరమ్మీతి విత్థారతో చతుపజ్ఞాహత్థమ్మి దీఘతో అనతిక్కమిత్వా వుత్తపమాణమేవ దేసితవత్తు. అదేసితవత్తుజ్ఞో కరోతో ఆపత్తి. పమాణాతిక్కన్తా కుటి ఏవ పమాణాతిక్కన్తం కుటిం కరేయ్యాతి వుత్తత్తా. “ధమ్మతులా”తి పారో. అనుస్సావనానయేనాతి ఏత్త “దమిళభాసాయపి వట్టతీ”తి వదన్తి.

౩౩౩. చారభూమి గోచరభూమి. న గహితాతి న వారితా. అట్టకథాయం “కారణాయ గుత్తిబన్ధనాగారం, అకరణట్టానం వా ధమ్మగన్ధికా హత్థపాదచ్చిన్ధనకా గన్ధికా”తి లిఖితం. ద్వీహి బలిబద్ధేహీతి హేట్ఠిమకోటియా కిర వుత్తతో ఆవిజ్ఞేతుం న సక్కా చిన్నావటత్తా, నిగమనస్సాపి అత్థప్పకాసనత్థం వుత్తన్తి వేదితబ్బం. పాచినన్తి వత్థు అధిట్టానం. తదత్థాయాతి తచ్చనత్తాయ. పణ్ణసాలమ్మీతి ఉల్లిత్తావలిత్తకుటిమేవ పణ్ణచ్చదనం. తేనేవ “సభిత్తిచ్చదన”న్తి వుత్తం, అలిత్తం కిర సబ్బం వట్టతి. పుట్టే ధోకం రపితం పున వడ్డేత్తా. తస్మిన్తి ద్వారబన్ధనే వా వాతపానే వా రపితే. పఠమమేవాతి ఏత్థ పత్తకాలే ఏవాతి కిర ధమ్మసిరిత్థేరో. ఉపతిస్సత్థేరో రపితకాలేవాతి కిర. పురిమేన లేపస్స అఘటితత్తా దుతియేన వత్తసీసేన కతత్తా ఉభిన్నమ్మి అనాపత్తి. సచే ఆణత్తేన కతం, “కరోతి వా కారాపేతి వా”తి వచనతో ఆపత్తి ఉభిన్నం సతి అత్తుద్దేసికతాయ, అసతి మూలట్టస్సేవ. హేట్ఠిమప్పమాణసమ్మప్పే సతి సబ్బమత్తికామయం కుటిం కరోతో ఆపత్తి దుక్కటేన సజ్ఞాదిసేసోతి ఆచరియస్స తక్కో.

౩౩౪. ఛత్తింస చతుక్కాని నామ అదేసితవత్తుకచతుక్కం దేసితవత్తుకచతుక్కం పమాణాతిక్కన్తచతుక్కం పమాణికచతుక్కం అదేసితవత్తుకపమాణాతిక్కన్తచతుక్కం దేసితవత్తుకపమాణికచతుక్కన్తి ఛ చతుక్కాని, ఏవం సమాదిసతివారాదీసుపి పఞ్చసూతి ఛత్తింస. ఆపత్తిభేదదస్సనత్థన్తి ఏత్థ యస్మా “సారమ్మే చే, భిక్కు, వత్తుస్మిం అపరిక్కమనే...పే... సజ్ఞాదిసేసో”తి మాతికాయం అవిసేసేన వుత్తత్తా సారమ్మఅపరిక్కమనేపి సజ్ఞాదిసేసోవాతి మిచ్చాగాహవివజ్జనత్థం ఆపత్తిభేదో దస్సితో, తస్మా వుత్తానీతి అధిప్పాయో. విభజ్ఞే ఏవం అవత్వా కిమత్థం మాతికాయం దుక్కటవత్తు వుత్తన్తి చే? భిక్ఖూ అభినేతబ్బా వత్తుదేసనాయ, తేహి భిక్ఖూహి వత్తు దేసేతబ్బం. కీదిసం? అనారమ్భం సపరిక్కమనం, నేతరం, ఇతరస్మిం “సారమ్మే చే భిక్కు వత్తుస్మిం అపరిక్కమనే”తి ఏవం ఆనిసంసవసేన ఆగతత్తా వుత్తం. యస్మా వత్తు నామ అత్తి సారమ్భం, అత్తి అనారమ్భం, అత్తి సపరిక్కమనం, అత్తి అపరిక్కమనం, అత్తి సారమ్భం సపరిక్కమనం, అత్తి సారమ్భం అపరిక్కమనం, అత్తి అనారమ్భం సపరిక్కమనం, అత్తి అనారమ్భం అపరిక్కమనన్తి బహువిధత్తా వత్తు దేసేతబ్బం అనారమ్భం సపరిక్కమనం, నేతరన్తి వుత్తం హోతి. కిమత్తికా పనేసా దేసనాతి చే? గరుకాపత్తిపఞ్ణాపనహేతుపరివజ్జనుపాయత్తా. వత్తుదేసనాయ హి గరుకాపత్తిపఞ్ణాపనహేతుత్తా అకతవిజ్ఞాత్తి గిహీనం పీళాజననేన అత్తదుక్ఖపరదుక్ఖహేతుభూతో చ సారమ్భభావోతి ఏతే వత్తుదేసనాపదేసేన ఉపాయేన పరివజ్జితా హోన్తి. న హి భిక్కు అకప్పియకుటికరణత్థం గిహీనం వా పీళానిమిత్తం సారమ్భవత్తు. కుటికరణత్థం వా వత్తుం దేసేన్తితి పఠమమేవ సాధితమేతం. వోమిస్సకాపత్తియోతి దుక్కటసజ్ఞాదిసేసమిస్సకాపత్తియో.

౩౩౫. తత్త “ద్వీహి సజ్ఞాదిసేసహీ”తి వత్తబ్బే “ద్విన్నం సజ్ఞాదిసేసనా”తి విభత్తిబ్యత్తయేన, వచనబ్యత్తయేన చ వుత్తం. “ఆపత్తి ద్విన్నం సజ్ఞాదిసేసాన”న్తిపి పారో.

౩౬౪. న ఘటయతి ఛదనలేపాభావతో, అనాపత్తి, తం పరతో సాధియతి. ఛదనమేవ సన్ధాయ ఉల్లిత్తావలిత్తతా వుత్తాతి. “కుక్కుటచ్చికగేహం వట్టతీతి వత్తా పున ఛదనం దణ్ణకేహీతిఆదినా నయేన తం దస్సేన్తేహి తిణపణ్ణచ్చదనాకుటికావ వుత్తా. తత్త ఛదనం దణ్ణకేహి దీఘతో తిరియఞ్చ జాలం వియ బద్ధిత్వా తిణేహి వా పణ్ణేహి వా ఛాదేతుం ఉల్లిత్తాదిభావో ఛదనమేవ సన్ధాయ వుత్తోతి యుత్తమిదం. తస్మా మత్తికామయం భిత్తిం వడ్డాపేత్వా ఉపరి ఉల్లిత్తం వా అవలిత్తం వా ఉభయం వా భిత్తియా ఘటితం కరోన్తస్స ఆపత్తి ఏవ వినాపి భిత్తిలేపనా”తి లిఖితం. “నో చ ఛదనమేవ సన్ధాయా”తి పథానవసేన వుత్తం, న హేట్ఠాభాగం పటిక్ఖిత్త”న్తి వదన్తి, వీమంసితబ్బం. ఏత్థాతి తిణకుటికాయ. యథాసమాదిట్ఠాయాతి యథావుత్తప్పకారన్తి

అధిష్టాం. “ఆపత్తి కారుకానం తిణ్ణం దుక్కటాన”ని ఆదిష్టాం నో సుణాతిచక్రమ్మి లబ్ధతి. ఉభయత్త సమాదిట్టత్తా ఆణాపకస్స అనాపత్తి. ఆణత్తస్స యథా సమాదిట్టం ఆణాపకేన, తథా అకరణపచ్చయా దుక్కటం. సచే “అహమ్మేత్త వసామీ”తి అత్తుద్దేసమ్మి కరోతి, సజ్ఞాదిసేసోవ. “కుటిం కరోథా”తి అవిసేసేన వుత్తట్టానే పన ఆణాపకస్సాపి సజ్ఞాదిసేసో అచిత్తకత్తా సిక్ఖాపదస్స.

అహఞ్చా వసిస్సామీతి ఏత్త పరస్స యస్స కస్సచి ఉద్దిట్టస్స అభావా ఆపత్తి ఏవ “కరోంతస్స వా”తి నియమితత్తా, అనాపత్తి అవిభత్తత్తా. “ఇథ పఞ్ణాత్తిజాననమత్తమేవ చిత్త”ని చ లిఖితం. అనుగణ్ఠిపదే పన అహఞ్చా వసిస్సామీతి ఏత్త యో “మయ్యం వాసాగారఞ్చ భవిస్సతీ”తి ఇచ్చతి, తస్సాపత్తి. యో పన ఉపోసథాగారం ఇచ్చతి, తస్స అనాపత్తి, తస్మా “ఉభయం సమేతీ”తి వత్వా చ “వినయవినిచ్చయే ఆగతే గరుకే రాతబ్బ”ని వచనతో మహాపచ్చరివాదతో ఇతరో పచ్చా వత్తబ్బోతి చే? న, బలవత్తా. “వాసాగారం రపేత్వా సబ్బత్త, అనాపత్తీ”తి వచనతో, భోజనసాలాదీనమ్మి అత్థాయ ఇమినా కతత్తా సజ్కరా జాతా. యథా – ద్వే తయో “ఏకతో వసిస్సామా”తి కరోంతి, రక్ఖతి తావాతి ఏత్త వియ. “ఇదం రానం వాసాగారం భవిస్సతి, ఇదం ఉపోసథాగార”ని విభజిత్వా కతేపి ఆపత్తి ఏవ. ద్వీసు మహాపచ్చరివాదో బలవా, తస్మా “పచ్చా వుత్తో”తి ఆదినా అతీవ పపఞ్చితం. కిం తేన. “అత్తనా విప్పకతం అత్తనా చ పరేహి చ పరియోసాపేతీ”తి ఆదినా నయేన అపరానిపి చతుక్కాని యథాసమ్మవం యోజేత్వా దస్సేతబ్బాని, లేణాదీసు కేఞ్చాపి సజ్ఞాదిసేసేన అనాపత్తి, అకతవిజ్ఞాత్తియా సతి తప్పచ్చయా ఆపత్తి ఏవ.

కుటికారసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౭. విహారకారసిక్ఖాపదవణ్ణనా

౩౬౬. సత్తమే వా-సద్ధో అవధారణత్తోతి వేదితబ్బో.

విహారకారసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౮. పరమదుట్టదోససిక్ఖాపదవణ్ణనా

౩౮౦. సావకేన పత్తబ్బంతి పకతిసావకం సన్ధాయ వుత్తం, న అగ్గసావకం. యథాపనిస్సయయథాపుగ్గలవసేన “తిస్సో విజ్ఞా”తి ఆది వుత్తం. కేనచి సావకేన తిస్సో విజ్ఞా, కేనచి చతస్సో పటిసమ్మిదా, కేనచి ఛ అభిజ్ఞా, కేనచి కేవలో నవలోకుత్తరథమ్మాతి ఏవం విసుం విసుం యథాసమ్మవం వుత్తంతి వేదితబ్బం.

౩౮౨. “యే తే భిక్ఖా సుత్తంతికా”తి ఆదివచనతో ధరమానేపి భగవతి పిటకత్తయపరిచ్ఛేదో అత్థీతి సిద్ధం. ధమ్మకథికాతి ఆభిధమ్మికా రతియా అచ్చిస్సంతీతి ఆది ఆయస్మతో దబ్బస్స నేసం తిరచ్ఛానకథాయ రతినియోజనం వియ దిస్సతి, న తథా దట్టబ్బం. సుత్తంతికాదిసంగతో తేసం సుత్తంతికాదీనం ఫాసువిహారంతరాయం, తేసమ్మి తిరచ్ఛానకథారతియా అభావేన అనభిరతివాసం, తతో నేసం సామఞ్ఞా చావనఞ్చ పరివజ్జంతో ఏవం చింతేసీతి దట్టబ్బం. “నిమ్మితానం ధమ్మతాతి సావకేహి నిమ్మితానంయేవ, న బుద్ధేహి”తి వదంతి. “సాధకతమం కరణ”ని ఏవం వుత్తే కరణత్తేయేవ తతియావిభత్తీతి అత్తో.

౩౮౩-౪. యన్ని యేన. “కత్తాతి కత్తా, న కత్తా”తి లిఖితం. “భరియం వియ మం అజ్ఞాచరతీ”తి వదన్తియా బలవతీ చోదనా. తేన హీతి ఏత్త యథా ధుపనమత్తే విప్పటిసారీవత్తుస్మిం కాయసంసగ్గరాగసమ్భవా అపుచ్చిత్వా ఏవ సజ్ఞాదిసేసం పజ్ఞాపేసి, తథేవ పుట్టేవస్సా దుస్సీలభావం ఇత్వా వుత్తన్తి వేదితబ్బం. యది తావ భూతాయ పటిజ్ఞాయ నాసితా, థేరో కారకో హోతి. అథ అభూతాయ, భగవతా “నాసేథా”తి న వత్తబ్బం, వుత్తజ్ఞా, తస్మా వుత్తం “యది తావ పటిజ్ఞాయ నాసితా, థేరో కారకో హోతి”తి.

అథ అప్పటిజ్ఞాయాతి “అయ్యేనమ్మి దూసితా”తి ఇమం పటిజ్ఞం వినా ఏవ తస్సా పకతిదుస్సీలభావం సన్ధాయ నాసితా, థేరో అకారకో హోతి. అభయగిరివాసిసోపి అత్తనో సుత్తం వత్వా “తుమ్హాకం వాదే థేరో కారకో”తి వదన్తి, కస్మా? దుక్కటం ముసావాదపచ్చయా లిజ్ఞనాసనాయ అనాసేతబ్బత్తా. పారాజికస్సేవ హి లిజ్ఞనాసనాయ నాసేతబ్బా. “నాసేథా”తి చ వుత్తత్తా పారాజికావ జాతా, సా కిం సన్ధాయ, తతో థేరో కారకో ఆపజ్జతి. “సకాయ పటిజ్ఞాయ నాసేథా”తి వుత్తే పన అపారాజికాపి అత్తనో వచనేన నాసేతబ్బా జాతాతి అధిప్పాయో. మహావిహారవాసిసోపి అత్తనో సుత్తం వత్వా “తుమ్హాకం వాదే థేరో కారకో”తి చ వదన్తి. కస్మా? “సకాయ పటిజ్ఞాయ నాసేథా”తి హి వుత్తే పటిజ్ఞాయ భూతతా ఆపజ్జతి “నాసేథా”తి వచనతో. భూతాయేవ హి పటిజ్ఞాయ నాసేతబ్బా హోతి, నాభూతాయాతి అధిప్పాయో. పురిమనయేతి దుక్కటవాదే. పురిమో యుత్తివసేన పవత్తో, పచ్చిమో పాళివచనవసేన పవత్తోతి వేదితబ్బో.

౩౮౪-౬. పీతిసుఖేహీతి ఏత్త “సుఖేనా”తి వత్తబ్బే పీతిగ్గహణం తతియజ్ఞానసుఖం, కాయికజ్ఞా అపనేతుం సమ్మయుత్తపీతియా వుత్తం. సచే చుదితకవసేన కతం అమూలకం నామ, “అనజ్ఞాపన్నం అకత”న్తి వదేయ్య, ఇమే కరిస్సన్తి, తస్మా “తాదిసం దిట్టసజ్ఞో హుత్వా చోదేతీ”తి పాఠో. “ఏతేన నయేన సుతముతపరిసజ్జితానిపి విత్థారతో వేదితబ్బాన్”తి పాఠో. “చతున్నం అజ్ఞాతరేనా”తి పాతిమోక్షుద్దేసే ఏవ ఆగతే గహేత్వా వుత్తం, ఇతరేసం అజ్ఞాతరేనాపి అనుద్ధంసేన్తస్స సజ్ఞాదిసేసోవాతి నో తక్కోతి ఆచరియో. భిక్షుభావా హి చావనసమత్థతో. “సమీపే రత్వా”తి వచనతో పరమ్మఖా చోదేన్తస్స, చోదాపేన్తస్స వా సీసం న ఏతి. దిట్టజ్ఞో సుతేన పరిసజ్జితేన చోదేతి చోదాపేతి, సుతపరిసజ్జితం వా దిట్టాదీహి చోదితే వా చోదాపితే వా సీసం ఏతి ఏవ అమూలకేన చోదితత్తా. వుత్తజ్ఞోతం “దిట్టస్స హోతి పారాజికం ధమ్మం అజ్ఞాపజ్జన్తో, తజ్ఞో చోదేతి ‘సుతో మయా...పి... సజ్ఞాదిసేసస్సా’”తి (పారా. ౩౮౭). “అసుద్ధో హోతి పుగ్గలో అజ్ఞాతరం పారాజికం ధమ్మం అజ్ఞాపన్నో, తజ్ఞో అసుద్ధదిట్టి సమానో అనీకాసం కారాపేత్వా చావనాధిప్పాయో వదేతి, ఆపత్తి దుక్కటస్స. ఓకాసం కారాపేత్వా చావనాధిప్పాయో వదేతి, అనాపత్తి”తి (పారా. ౩౮౯) ఇమినా న-సమేన్తం వియ ఖాయతి, కథం? దిట్టస్స హోతి పారాజికం ధమ్మం అజ్ఞాపజ్జన్తో నామ అసుద్ధో పుగ్గలో హోతి, “అజ్ఞాతరస్మిం అసుద్ధదిట్టి సమానో తజ్ఞో చోదేతి ‘సుతో మయా పారాజికం ధమ్మం అజ్ఞాపన్నోసీ’”తి, ఆపత్తి వాచాయ వాచాయ సజ్ఞాదిసేసస్సా”తి వచనతో పురిమనయేనాపత్తి. “చావనాధిప్పాయో వదేతి, ఆపత్తి దుక్కటస్సా”తి వచనతో పచ్చిమనయేన సజ్ఞాదిసేసేన ఆపత్తితి ద్వే పాళినయా అజ్ఞామజ్ఞం విరుద్ధా వియ దిస్సన్తి, న చ విరుద్ధం బుద్ధా కథయన్తి, తస్మా ఏత్త యుత్తి పరియేసితబ్బా. అట్టకథాచరియా తావాహు “సమూలకేన వా సజ్ఞాసమూలకేన వా చోదేన్తస్స అనాపత్తి, అమూలకేన వా పన సజ్ఞాలమూలకేన వా చోదేన్తస్స ఆపత్తి”తి. తస్సత్తో - దస్సనసవనపరిసజ్జనమూలేన సమూలకేన వా తదభావేన అమూలకేనాపి సజ్ఞాసమూలకేన వా చోదేన్తస్స అనాపత్తి, దస్సనాదిమూలాభావేన అమూలకేన వా తబ్బావేన సమూలకేనాపి సజ్ఞాలమూలకేన వా చోదేన్తస్స ఆపత్తి, తస్మా దిట్టస్స హోతి.

పారాజికం ధమ్మం అజ్ఞాపజ్ఞస్తోతిఆదిన్ని దస్సనమూలేన సమూలకేనాపి “సుతో మయా”తి వచనతో సజ్ఞాఅమూలకేన వా చోదేతి, ఆపత్తి సజ్ఞాదిసేసస్స. తదత్థస్స ఆవిభావత్తం “దిట్టే వేమతికో”తిఆది వారా వుత్తాతి వేదితబ్బా.

అసుద్ధో హోతి పుగ్గలోభిఆదిన్ని పన సమూలకేన, సజ్ఞాసమూలకేన వా చోదితత్తా అనాపత్తితి. ఏవమేవం పన తదత్థదీపనత్తం తే వారా వుత్తా. తత్థ హి “అదిట్టస్స హోతీ”తిఆదివారా అమూలకేన చోదేన్తస్స ఆపత్తి హోతీతి దస్సనత్తం వుత్తా. “దిట్టే వేమతికో”తిఆదినా సజ్ఞాఅమూలకేన చోదేన్తస్స ఆపత్తి హోతీతి దస్సనత్తం వుత్తా. అజ్ఞాథా “దిట్టస్స హోతి, దిట్టే వేమతికో”తిఆదివారా నిబ్బిసేసా భవేయ్యుం. ఇదం పనేత్త సన్నిట్టానం-యథా అసుద్ధం పుగ్గలం అనోకాసం కారాపేత్వా చోదేన్తస్స దుక్కటం, అక్కోసాధిప్పాయస్స చ ఓమసవాదేన దుక్కటస్స, తథా అసుద్ధదిట్టికోపి అసుద్ధం అసుద్ధదిట్టి అమూలకేన చోదేతి, ఆపత్తి. సమూలకేన వా చోదేతి, అనాపత్తితి తం సన్నిట్టానం యథా “అనాపత్తి సుద్ధే అసుద్ధదిట్టిస్స అసుద్ధే అసుద్ధదిట్టిస్సా”తి ఇమినా సంసన్ధతి, తథా గహేతబ్బం. అజ్ఞాథా యుత్తి పరియేసితబ్బా.

సీలసమ్మన్నోతి ఏత్థ “దుస్సీలస్స వచనం అప్పమాణం. భిక్షునీ హి భిక్షుమ్హి అనిస్సరా, తస్మా ఉక్కటనయే విధిం సన్ధాయ థేరేన వుత్తం. దుతియత్థేరేన భిక్షునీ అజానిత్వాపి చోదేతి, సిక్ఖమానాదయో వా చోదేన్తి, తేసం సుత్వా భిక్షూ ఏవ విచారేత్వా తస్స పటిజ్ఞాయ కారేన్తి. కో ఏత్థ దోసోతి ఇదం సన్ధాయ వుత్తం. తతియేన తిత్థియానం వచనం సుత్వాపి భిక్షూ ఏవ విచారేన్తి, తస్మా న కోచి న లభతీతి ఏవం సబ్బం సమేతీతి అపరే”తి వుత్తం. తింసాని తింసవన్తాని. అనుయోగోతి పటివచనం. ఏహీతీతి ఆగమిస్సతి. దిట్టసన్తానేనాతి దిట్టనయేన, దిట్టవిధానేనాతి అధిప్పాయో. పతిట్టాయాతి పతిట్టం లభిత్వా. తానేతి లజ్జిట్టానే.

గాహన్తి “అహం చోదేస్సామీ”తి అత్తాదానగ్గహణం. చేతనాతి అత్తాదానగ్గహణచేతనా. వోహరోతి ఇతో, ఏత్తో చ ఇత్తాన్వ పకాసనం. పణ్ణత్తితి నామపజ్ఞాత్తి. యా వచీఘాసారమ్మణస్స సోతద్వారప్పవత్తవిజ్ఞాణసన్తానస్స అనన్తరం ఉప్పన్నేన ఉపలద్ధపుబ్బసజ్కేతేన మనోద్వారవిజ్ఞాణేన విజ్ఞాయతి, యస్సా విజ్ఞాతత్తా తదత్తో పరమత్తో వా అపరమత్తో వా తతియవారం ఉప్పన్నేన మనోవిజ్ఞాణేన విజ్ఞాయతీతి నామాదీహి ఛహి బృజ్జనేహి పాళియా పకాసితా, సా “విజ్ఞమానపజ్ఞాత్తి అవిజ్ఞమానపజ్ఞాత్తి”తిఆదినా ఛథా ఆచరియేహి దస్సితా. తబ్బాగియభావో అతబ్బాగియభావో చ నిప్పన్నధమ్మస్సేన యుజ్జతి, న పజ్ఞాత్తియా అధికరణీయవత్తుత్తా , అధికరణే పవత్తత్తా చ అధికరణో మజ్జాట్టే మజ్జోపచారో వియాతి చ. “పరియాయేనాతి అమూలకా నామపజ్ఞాత్తి నత్తి. పరియాయమత్తం, సభావతో నత్తి. అభిధానమత్తమేవ, అభిధేయ్యం నత్తి”తి చ లిఖితం. ఇథేవాతి ఇమస్మిం ఏవ సిక్ఖాపదే. న సబ్బత్థాతి వివాదాధికరణాదీసు. కస్మా? న హీతిఆది. వివాదాధికరణాదీనమత్తిత్తా వియ అమూలకం అధికరణం నత్తితి. పుట్టే వుత్తసమథేహీతి “యం అధికిచ్చ సమథా వత్తన్తి”తి వుత్తసమథేహీతి అధిప్పాయో. అపిచ సభావతో నత్తితి అప్పటిలద్ధసభావత్తా వుత్తం. అనుప్పన్నం వియ విజ్ఞాణాది. న హి వివాదాదీనం పణ్ణత్తి అధికరణట్టోతి పణ్ణత్తిం అధికిచ్చ సమథా న పవత్తన్తి, తస్మా న తస్సా అధికరణీయతాతి న వివాదాదీనం పణ్ణత్తి అధికరణట్టోతి అధిప్పాయో. హోతి చేత్త -

“పారాజికాపత్తి అమూలికా చే,
పణ్ణత్తిమత్తా ఫలమగ్గధమ్మా;
చతుత్థపారాజికవత్తుభూతా,
పణ్ణత్తిమత్తావ సీయుం తథేవ.

“తతో ద్విధా మగ్గఫలాదిధమ్మా,
 సియుం తథాతీతమనాగతఇచ్చ;
 పణ్ణత్తిచక్కుం న సియా తతో వా,
 పరియాయతో సమ్ముత్తివాదమాహ”తి.

అనువదస్తీతి అక్కోసన్ని. కిచ్చయతాతి కరణీయతా. తం కతమన్తి చే? అపలోకనకమ్మన్తిఆది. కిచ్చన్తి విజ్ఞాత్తిసమ్ముట్టాపకచిత్తం కిర అధిప్పేతం.

౩౮౭. సుతాదీనం అభావేన అమూలకత్తన్తి ఏత్థ యో దిస్వాపి “దిట్టోసి మయా”తి వత్తుం అసక్కోన్తో అత్తనో దిట్టనియామేనేవ “సుతోసి మయా”తి వదతి. తస్స తస్మిం అసుద్ధదిట్టిత్తా ఆపత్తి, ఇథ పన యో పుట్టే సుత్వా అనాపత్తి, పచ్ఛా తం విస్సరిత్వా సుద్ధదిట్టి ఏవ సమానో వదతి, తం సన్ధాయ వుత్తం. “ఏస నయో సబ్బత్థాతి అపరే”తి వుత్తం. జేట్టబ్బతికో కాకేకప్పటివత్తా . యదగ్గేనాతి యావతా, యదా వా. నో కప్పేతీతిఆది వేమతికాభావదీపనత్తమేవ వుత్తన్తి దస్సేతి. తేన వేమతికోవ నస్సరతి సమ్ముట్టో నామాతి ఆపజ్జతి, తం న యుత్తం తదనన్తరభావతో, తస్మా దుతియత్థేరవాదో పచ్ఛా వుత్తో.

౩౮౯. సబ్బత్థాతి సబ్బఅట్టకథాసు. ఓకాసకమ్మన్తి ఓకాసకరణం. “ఓకాసేన కమ్మం ఓకాసకమ్మ”న్తి లిఖితం. అసూరియం పస్సతి కణ్ణాతి ఏత్థ యథా కణ్ణా సూరియం న పస్సతీతి భవతి, ఏవం “అనోకాసం కారేత్వా”తి వుత్తే ఓకాసం న కారేత్వాతి హోతి.

పఠమదుట్టదోససిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౯. దుతియదుట్టదోససిక్ఖాపదవణ్ణనా

౩౯౧. వేళువనేయేవాతి ఇదం తేహి వుత్తవేలం సన్ధాయ వుత్తం. “పుట్టే మయం ఆవునో సుతేన అవోచుమ్మా”తి “అమ్మేహి సా ఉస్సాహితా కుపితేహి అనత్తమనేహి”తిఆదివచనం సన్ధాయ వుత్తం, అజ్ఞాభాగస్స ఇదన్తి మనుస్సభిక్షుభావతో అజ్ఞాభాగస్స తిరచ్ఛానచగలకభాగస్స ఇదం చగలకజాతం అధికరణం. అజ్ఞాభాగో వా అస్స అత్థీతి సో తిరచ్ఛానచగలకభావసజ్ఞాతో అజ్ఞాభాగో అస్స చగలకస్స అత్థీతి స్వాయం చగలకో అజ్ఞాభాగియం అధికరణం నామ.

తత్త పటిమాయ సరీరం, సిలాపుత్తకస్స సరీరన్తి నిదస్సనం, పఠమం పనేత్థ నిబ్బచనం జాతిపదత్తోతివాదీనం మతేన వుత్తం. సా హి సామిభావేన, నిచ్చభావేన చ పధానత్తా సత్తిసభావే రితా. తబ్బిపరీతకత్తా బృత్తాకతి జాతియో తు పదత్తో ఇతి ఇమస్స సుత్తస్స వసేన దుతియం నిబ్బచనం వుత్తన్తి వేదితబ్బం. నామకరణసజ్ఞాయ ఆధారోతి ఏత్థ నామమేవ నామకరణం. నామం కరోన్తానం సజ్ఞా నామకరణసజ్ఞా, తస్సా. మనుస్సజాతికో చగలకజాతిఆధారో నామ. న హి తం నామం కచ్చపలోమం వియ అనాధారన్తి అధిప్పాయో. తం పన చగలకస్స దబ్బోతి దిన్ననామం “దేసో”తి వుచ్చతి. తస్మా ధేరం అమూలకేనాతిఆదినా అజ్ఞామ్మి వత్తుం ధేరస్స లిస్సతి సిలిస్సతి వోహరమత్తేనేవ, న అత్థతో, ఈసకం అల్లియతీతి లోనోతి అధిప్పాయో. యస్మా దేసలేసా అత్థతో నిన్నానాకరణా, తస్మా “కఇచ్చదేసం లేసమత్తం ఉపాదాయా”తి ఉద్ధరిత్వా “దస లేసా జాతిలేసో”తిఆది వుత్తన్తి వేదితబ్బం. యథా నిదానే , ఏవం సిక్ఖాపదపణ్ణాత్తియమ్మి మాతికాయమ్మి

అయమేవత్తో. యస్మా అష్టభాగియస్స అధికరణస్సాతి ఛగలకస్స. కఞ్చిదేసం లేసమత్తం ఉపాదాయాతి దబ్బోతి నామం ఉపాదాయాతి అయమత్తో అట్టుప్పత్తివసేనేవ ఆవిభూతో, తస్మా న విభత్తో. కిఞ్చ భియ్యా అనియమత్తా. న హి మేత్తియభూమజకానం వియ సబ్బేసమ్మి ఛగలకమేవ అష్టభాగియం అధికరణం హోతి. అష్టాం గోమహిం సాదికమ్మి హోతి, న చ మేత్తియభూమజకా వియ సబ్బేపి నామలేసమత్తమేవ ఉపాదియన్తి. అష్టమ్మి జాతిలేసాదిం ఉపాదియన్తి, తస్మా అనియమత్తా చ యథాపుత్తనయేన న విభత్తం. కిఞ్చ భియ్యా తథా పుత్తే ఛగలకస్సేవ అష్టభాగియతా సమ్భవతి, న అష్టస్స, యేన సోవ దస్సితో. లేసో చ నామ లేసోవ, న జాతిఆది, యేన సోవ దస్సితోతి ఏవం మిచ్ఛాగాహప్పసఙ్గతో చ తథా న విభత్తో.

౩౯౩. అష్టభాగియస్సాతి చుదితకతో అష్టస్స. అధికరణస్సాతి మనుస్సస్స వా అమనుస్సస్స వా తిరచ్ఛానగతస్స వాతి ఏవం వత్తబ్బం. ఏవఞ్చో పుత్తే మనుస్సాదీనంయేవ జాతిలేసాదయో పుత్తా హోన్తి, అష్టథా చతున్నం అధికరణానం తే ఆపజ్జన్తి “అధికరణస్స కఞ్చి దేసం లేసమత్త”న్తి సామివచనం పుబ్బఙ్గమం ఉద్దిట్టత్తాతి చే? న, నామస్స వియ జాతిఆదీనం మనుస్సాదీనం ఆధారభావనియమసమ్భవతో, అధికరణభావానియమతోతి పుత్తం హోతి. నియమే చ సతి జాతియా ఆధారో జాతి, లిఙ్గస్స చ లిఙ్గం, ఆపత్తియా చ ఆపన్నో ఆధారో, విరుద్ధానమ్మి అసమాదిన్నానమ్మి పత్తచీవరానం సామికో ఆధారో, యేన అధికరణసఙ్ఖ్యం గచ్ఛేయ్యాతి ఆపజ్జతీతి అధికరణస్సాతి పదం అభాజేతబ్బమేవ భవేయ్యాతి న ఉద్ధరితబ్బం సియా, ఉద్ధరితబ్బం. తస్మా “అధికరణన్తి వచనసామఞ్చతో”తిఆది సబ్బం వత్తబ్బం. అపాకటా ఇతో అష్టత్త దస్సేత్థానాభావతో. జానితబ్బా చ వినయధరేహి యస్మా అష్టథా పరివారే “వివాదాధికరణం చతున్నం అధికరణానం వివాదాధికరణం భజతీ”తిఆది నాయేన అనాగతట్టానే “కస్మా”తి పుత్తే కారణం న పఞ్ఞాయేయ్య, తస్మా తేసం తబ్బాగియతా చ అష్టభాగియతా చ జానితబ్బా వినయధరేహి. తాసు హి విఞ్ఞాతాసు వివాదాధికరణం వివాదాధికరణం భజతి. కస్మా? తబ్బాగియత్తా. ఇతరం న భజతి అష్టభాగియత్తాతి సుఖకారణతో పఞ్ఞాయన్తి, తస్మా వచనసామఞ్చతో లద్ధం అధికరణం నిస్సాయాతిఆది. తత్త యస్మా ఆపత్తజ్ఞాభాగియం మహావిసయం, ఇతరేహి అసదిసనిద్దేసఞ్చ, తస్మా తం అధికరణపరియాపన్నమ్మి సమానం విసుం పుత్తం “ఆపత్తజ్ఞాభాగియం వా హోతీ”తి. అధికరణపరియాపన్నత్తా చ “అధికరణజ్ఞాభాగియం వా”తి ఏత్త పుత్తన్తి వేదితబ్బం. తత్థాపి మహావిసయత్తా, మాలికాయం ఆగతత్తా చ పరమం అష్టభాగియతా పుత్తా, పచ్ఛా తబ్బాగియతాతి వేదితబ్బా. తత్త యస్మా అధికరణజ్ఞాభాగియవచనేన అత్థాపత్తినయేన సిద్ధం. అధికరణం తబ్బాగియం, తస్మా “అధికరణం తబ్బాగియం హోతీ”తి ఏవం ఉద్దేసం అకత్వా “కథం అధికరణం అధికరణస్స తబ్బాగియం హోతీ”తి పుచ్ఛాపుబ్బఙ్గమనిద్దేసో కతో. తత్థాపి ఆపత్తాధికరణస్స అష్టభాగియతా కిఞ్చాపి పారాజికేన అనుద్ధంసిభాధికారత్తా పారాజికానంయేవ వసేన పుత్తా, అథ ఖో సేసాపత్తిక్ఖన్దవసేనాపి వేదితబ్బా. యా చ సా చోదనా “అసుకో నామ భిక్కు సఙ్ఘాదీసేసం అజ్ఞాపజ్జన్తో దిట్టో హోతీ”తిఆదికా, తత్త “సఙ్ఘాదీసేసే ధుల్లచ్చయదిట్టి హోతి, దుబ్బాసితే సఙ్ఘాదీసేసదిట్టి హోతీ”తి ఏవమాదికా వినయే అపకతజ్ఞాతాయ, తంతంవత్తుసరిక్ఖతాయ వా పుత్తాతి వేదితబ్బా. సబ్బత్థాపి “పారాజికదిట్టి హోతీ”తి న పుత్తం. తథాసఙ్ఘో అనాపత్తితో. “తబ్బాగియవిచారణాయ”న్తి తబ్బాగియపదనిద్దేసే అష్టభాగియతాయపి నిద్దిట్టత్తా పుత్తం.

వత్తుసభాగతాయాతి అనువాదవత్తుసభాగతాయాతి అత్తో. అష్టథా “చతస్సో విపత్తియో”తి వచనం విరుజ్ఞేయ్య. సభావసరిక్ఖాసరిక్ఖతో చాతి సభావేన సదిసాసదిసతో. తత్త యానాదివత్తువిసభాగతాయపి సభావసరిక్ఖతాయ ఉత్తరిమనుస్సధమ్మపారాజికాపత్తి తస్సేవ తబ్బాగియావ హోతి. తథా వత్తువసేన అనువాదాధికరణం, కిచ్ఛాధికరణఞ్చ

పాటేక్కం చతుర్బిధమ్మి వుత్తజ్ఞాభాగియం న జాతం, తస్మా తదజ్ఞాభాగియతాయ విదితాయ తబ్బాగియతా పారియేసయుత్తియా అవుత్తాపి సిజ్ఞతీతి కత్వా “అజ్ఞాభాగియమేవ పరమం నిద్దిట్ట”న్తిపి వత్తుం యుజ్జతి. ఏకంసేన తబ్బాగియం న హోతీతి సరిక్ఖవసేన అరహత్తం ఆపత్తి అనాపత్తీతి వివాదసబ్బావతో అబ్యాకతభావేన వివాదాధికరణస్సపి అజ్ఞాభాగియం సీయా, పాళియం ఆపత్తాధికరణస్స వుత్తత్తా ఏవం వుత్తం, ఆదితో పట్టాయాతి “అజ్ఞాభాగియస్స అధికరణస్సా”తి ఇతో పట్టాయ. “మేఘునరాగేన మనుస్సవిగ్గహో దోసేనాతిఆదినా సరిక్ఖతో చా”తి లిఖితం. తం వత్తువిసభాగతాయ ఏవ సిద్ధం. అయం పన వత్తుసభాగతాయపి సతి ఆపత్తిసభాగతా సరిక్ఖతోతి నో తక్కోతి చ, ఏకస్మిమ్మి హి వత్తుస్మిం ఆపత్తిభేదో హోతీతి ఆచరియో. పరతో వుత్తనయేన వేదితబ్బన్తి సమ్మన్దో.

“కిచ్చమేవ కిచ్చాధికరణ”న్తి వుత్తత్తా సజ్ఞకమ్మానమేతం అధివచనం. కమ్మలక్ఖణన్తి కమ్మానం సభావం. తం నిస్సాయాతి పుట్టేవ హి సంవిధాయ సజ్ఞో కమ్మం కరోతి. అథ వా పురిమం పురిమన్తి పరివాసక్ఖేపనియాదీని సజ్ఞకమ్మాని నిస్సాయ అబ్బానఠసారణాది ఉప్పన్నన్తి కత్వా వుత్తం. తస్మా కిచ్చాపి సజ్ఞకమ్మమేవ కిచ్చాధికరణం, తథాపి సేసవిసేసో లబ్బతీతి దస్సేతి.

౩౯౪. అత్థతో ఏకం, తస్మా దేసస్స అత్థమవత్వా “లేసో”తిఆది వుత్తం కిర.

౩౯౫. సవత్తుకం కత్వాతి పుగ్గలస్స ఉపరి ఆరోపేత్వా ఖత్తియాదిభావేన ఏకజాతికోపి దీఘరస్సకాళకోదాతాదీనం దిట్టసుతపరిసజ్ఞీతానం వసేన అజ్ఞాభాగియతా, దీఘం ఖత్తియం అజ్ఞాచరంతం దిస్వా రస్సాదిఖత్తియపజ్ఞాత్తియా ఆధారభావతో జాతిలేసేన చోదేతి, ఏకం వా ఖత్తియం అజ్ఞాచరంతం దిస్వా తతో విసిట్టజ్ఞాభాగభూతం ఖత్తియం జాతిలేసం గహేత్వా “ఖత్తియో దిట్టో త్వం ఖత్తియోసీ”తి చోదేతి దిట్టాదిఅజ్ఞాభాగేన. ఏత్థ చ “దీఘాదయో, దిట్టాదయో చ జాతినామాదీనం వత్తుభూతత్తా అధికరణ”న్తి లిఖితం. తం “అధికరణభావానియమతో”తి వుత్తదోసం నాతిక్కమతి, అట్టకథాయం “ఖత్తియజాతిపజ్ఞాత్తియా ఆధారవసేన అధికరణతా చ వేదితబ్బా”తి వుత్తం. తమ్మి నామగోత్తతో అజ్ఞాస్సా నామగోత్తపజ్ఞాత్తియా నామ కస్సచి అభావతో న సబ్బసాధారణం, తస్మా “అధికరణస్సా”తి పదుద్ధారణం అధికరణచతుక్కదస్సనత్థం, తం సమానవచనదస్సనత్థన్తి నో తక్కోతి. తత్థ దీఘాదినో వా దిట్టాదినో వాతి ఏత్థ దీఘాదితా, దిట్టాదితా చ అజ్ఞాభాగో, యో చుదితకో ఇతరస్స విసేసో యతో అజ్ఞోతి వుచ్చతి.

౩౯౬. లహుకం ఆపత్తిన్తి పారాజికతో లహుకాపత్తి సజ్ఞాదిసేసాది. తేనేవ అన్తే తం దస్సేన్తేన “భిక్షు సజ్ఞాదిసేసం అజ్ఞాపజ్ఞన్తో దిట్టో హోతీ”తిఆది వుత్తం. ఆపత్తిలేసోపి కిమత్థం జాతిలేసాదయో వియ న విత్థారితోతి చే? తథా అసమ్మవతోతి వేదితబ్బం.

౪౦౦. సాటకపత్తో సరీరట్టపత్తో. ఆపత్తియాతి పారాజికాపత్తియా అజ్ఞాభాగియం సజ్ఞాదిసేసాది, అధికరణజ్ఞా ఆపత్తిపజ్ఞాత్తియా. “లేసో నామ ఆపత్తిభాగో”తి వుత్తత్తా ఆపత్తిభావలేసో వుత్తోతి వేదితబ్బో, తస్మా పారాజికాపత్తితో అజ్ఞాభాగియస్స ఆపత్తిపజ్ఞాత్తియా ఆధారణట్టేన “అధికరణ”న్తి సజ్ఞ్యం గతస్స సజ్ఞాదిసేసాదినో ఆపత్తినికాయస్స ఆపత్తిభావలేసం గహేత్వా చోదనా ఆపత్తిలేసచోదనాతి వేదితబ్బా.

౪౦౮. అనాపత్తి తథాసజ్ఞో చోదేతి వా చోదాపేతి వాతి ఆపత్తజ్ఞాభాగియచోదనాయమేవ, న అజ్ఞాత్థ. ఏత్తావతా పరమదుట్టదోసే వుత్తవిచరణాయ సంసన్దితం హోతి, తం ఇథ కథం పజ్ఞాయతీతి చే? కజ్ఞావితరణియా వచనతో. వుత్తజ్ఞో

“తల్లి ఇద చ ఆపత్తజ్ఞాభాగియచోదనాయ తథాసజ్ఞోనోపి అనాపత్తి”తి.

అజ్ఞాభాగియసిక్ష్ణం యో, నేవ సిక్ష్ణతి యుత్తితో. గచ్ఛే వినయవిజ్ఞాహి, అజ్ఞాభాగియతఇచ్చ

సోతి.

దుతియదుట్టదోససిక్ష్ణాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౧౦. పఠమసజ్ఞభేదసిక్ష్ణాపదవణ్ణనా

౪౦౯. “వజ్జం న పుసేయ్యా”తి చ పాఠో.

౪౧౦. తేసం అనురూపాజాననతో అసబ్బజ్ఞా అస్స. “న, భిక్షవే, అసేనాసనికేన వస్సం ఉపగన్నబ్బ”న్తి (మహావ. ౨౦౪) వుత్తత్తా పటిక్ఖితమేవ. తికోటిపరిసుద్ధన్తి పరస్స పాపపసఙ్గనివారణత్థం వుత్తం, న పటిచ్చకమ్మనివారణత్థం కోటిహీతి ఆకారేహి. పరిసుద్ధన్తి విముత్తం. దసహి లేసేహి ఉద్దిస్స కతం సమణా పరిభుజ్ఞాన్తి, అస్సమణా ఇమేతి సాసనస్స గరహభావో ఆగచ్ఛేయ్య, గరహపచ్చయా లోకో వా అపుజ్ఞాం అరియూపవాదం పసవేయ్య, తేహి విముత్తన్తి అత్తో. వాగురన్తి మిగజాలం. అత్తనో అత్థాయ వాతిఆదినా పరేసం అత్థాయ కతే కప్పియభావం దస్సేత్వా భిక్షూనఇచ్చ అజ్ఞోసఇచ్చ అత్థాయ కతే తం దస్సేతుం “మతానం పేతకిచ్చత్థాయా”తిఆదిమాహ.

యం యం హీతిఆది తస్స కారణస్స దస్సనత్థం వుత్తం. పున పఇచ్చన్నం సహధమ్మికానం అత్థాయ కతం న కప్పతీతి వుత్తన్తి కిర ధమ్మసిరిత్థేరో. గణిపదే “భిక్షూనమేవ సుద్ధానం అత్థాయ కతం న వట్టతీ”తి లిఖితం. అపరేహి పన “మతానం పేతకిచ్చత్థాయాతిఆదినా వుత్తేపి కప్పతి, భిక్షూనంయేవ అత్థాయాతి ఇమినా ‘భిక్షూనమ్మి దత్వా మయం భుజ్జేస్సామా’తి కతమ్మి వుత్తం. పున ‘పఇచ్చసు ఏకం ఉద్దిస్సకతం ఇతరేసం న కప్పతీతి దస్సనత్థం ‘పఇచ్చసు హి సహధమ్మికేసూతిఆది వుత్తన్తి వదన్తీ”తి వుత్తం. అజ్ఞాతరస్మిం పన గణిపదే “అమ్మాకన్తి చ రాజయుత్తాదీనన్తి చ వుత్తే వట్టతీతి వత్వా ‘తుమ్మాక’న్తి అవత్వా ‘పేతకిచ్చత్థాయాతి వుత్తేపి వట్టతీ’తి చ దస్సేత్వా సబ్బత్థ వుత్తానం, ఆదిసద్దేన సఙ్గహితానఇచ్చ లక్ఖణం రపేన్తేన ‘భిక్షూనంయేవా’తిఆది వుత్తం. తత్థ ‘భిక్షూనం ఉద్దిట్టే ఏవాతి అధిప్పాయేనా’తి వుత్తం. న ‘తుమ్మాకం, అమ్మాకఇచ్చాతి వుత్తే అనాపత్తి’తి దస్సనత్థం. కస్మా? మిస్సకవారస్స అభావా. లక్ఖణం నామ వుత్తానం, వుత్తసదిసానఇచ్చ హోతి. ‘సచే పేతకిచ్చత్థాయాతి వుత్తట్టానే భిక్షూనం భోజనం సన్ధాయ కరోన్తీ’తి వదన్తి మహాఅట్టకథాయఇచ్చ ‘తస్మిం వారే చ న తుమ్మాకన్తి వుత్తే వట్టతీ’తి వుత్తత్తా. తేనేవ ఇథాపి ‘పేతకిచ్చత్థాయ, మఙ్గలాదీనం వా అత్థాయ కతేపి ఏసేవ నయో’తి పుట్టే వుత్తత్థవసేన వుత్తం. ‘అవధారణత్తేన మిస్సకే వట్టతీ’తి చే? ‘కప్పియమంసస్స హి పటిగ్గహణే ఆపత్తి నత్తీ’తి వచనేన అకప్పియపటిగ్గహణే ఆపత్తితి ఆపన్నం, ‘తఇచ్చ గహేతబ్బం సియా’తి పటిక్ఖిపితబ్బా”తి వుత్తం, తం సున్దరం వియ దిస్సతి, విచారేత్వా గహేతబ్బం. యత్థ చాతి భిక్షూనం అత్థాయ కతేపి. తమత్థం ఆవి కాతుం “సచే పనా”తిఆది వుత్తం. ఏత్థ పన “భిక్షునీనం దుక్కుటం, ఇతరేసం దణ్ణకమ్మవత్థా”తి వదన్తి. కప్పం నిరయమ్మీతి అసజ్ఞేయ్యకప్పం. వివట్టట్టాయికాలేయేవ సజ్ఞభేదో హోతీతి. కప్పన్తి ఆయుకప్పం.

౪౧౧. కుసలన్ని ఖేమం. ఆపత్తిభయా కతా లజ్జహీతి ఏత్త ఆపత్తిభయేన అవస్సం ఆరోచేన్తీతి దస్సనత్థం “లజ్జ రక్ఖిస్సతీ”తి (విసుద్ధి. ౧.౪౨; పారా. అట్ట. ౧.౪౨) పోరాణవచనస్సానురూపతో “అజ్ఞోహి లజ్జహీ”తి వుత్తం. అలజ్జిస్సపి అనారోచేన్తస్స ఆపత్తియేవ “యే పస్సన్తి యే సుణన్తి”తి వచనతో.

౪౧౬. అసమనుభాసన్తస్సాతి కమ్మకారకే కత్తునిద్దేసో, సమనుభాసనకమ్మం అకరియమానస్సాతి అత్థో. ఓదిస్స అనుజ్ఞాతో నామ ఉమ్మత్తకఖిత్తచిత్తవేదనట్టాదికో “అనాపత్తి ఆదికమ్మికస్సా”తి అరిట్టసిక్ఖాపదే ఆగతత్తా అత్థీతి చే? యమ్పీతిఆది. సా పనేసా అనాపత్తి. సో వుచ్చతీతి తత్త ఆగతోపి సకమ్మబ్యావటోపి ఏవం వుచ్చతి. ఏతేనుసాయేనాతి అసమనుభాసన్తస్స చ ఆదికమ్మికస్స చ వుత్తత్థవసేన. తపేత్వా అరిట్టసిక్ఖాపదన్తి తత్త ఆదికమ్మికపదాభావా.

తివగ్గేకన్తి ఏత్త వాచాయ ఏవ పటినిస్సజ్జన్తస్స ఓట్టచలనాదికాయవిజ్ఞాత్తి హోతి, తస్మా దువిధమ్మి విజ్ఞాత్తిం కథేన్తస్స హోతి. వచీభేదం కాతుం అసక్కోన్తస్స కాయవికారం కరోన్తస్స అనాపత్తియా భవితబ్బం. కస్మా? తివగ్గేసు ఏకస్స పరిహీనత్తా, తస్మా తివగ్గభావో ఆపత్తియా, అగ్గహానిభావో అనాపత్తియాతి గహేతబ్బం. ఏత్త సియా – యది అగ్గహానిభావేన అనాపత్తి, ఏవం సన్తేపి వికారం అకత్వా చిత్తేనేవ విస్సజ్జేన్తస్స అనాపత్తియా భవితబ్బన్తి? తం న, కస్మా? అట్టకథాయం “కాయవికారం వా వచీభేదం వా అకరోన్తస్సేవ పన ఆపజ్జనతో అకిరియ”న్తి హి వుత్తం, “చిత్తం వా అనుప్పాదేన్తస్స వా”తి న వుత్తం, తస్మా చిత్తజ్ఞా నామ విజ్ఞాత్తిపటిబద్ధం ఏవాతి విసుం అగ్గభావేనేవ వుత్తత్తా జానితబ్బన్తి చే? తం న, ద్వీన్నంయేవ అకిరియాతి, తస్మా చిత్తేన విస్సజ్జేన్తస్సాపి ఆపత్తి వియ దిస్సతి, ఉపపరిక్ఖిత్వా గహేతబ్బం. తత్త “అకుసలచిత్త”న్తి వుత్తన్తి చే? “చిత్తబాహుల్లతో వుత్త”న్తి వదన్తి. తేపి కిర బాహుల్లతో వదన్తి.

పరమసజ్ఞభేదసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౧౧. దుతియసజ్ఞభేదసిక్ఖాపదవణ్ణనా

౪౨౨. సజ్ఞోతి సజ్ఞోనో.

దుతియసజ్ఞభేదసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౧౨. దుబ్బచసిక్ఖాపదవణ్ణనా

౪౨౪. పతం పతితం వివరి వివట్టయి. ఏకతో ఉస్సారేతి చ గిళితతో రపేతి చ. ఏకపంసుధుపకనదీసజ్ఞం దీఘమూలకపణ్ణసేవాలం సేవాలం దణ్ణిసిపిప్పరిం పణకం పేసిట్టిం నిస్సారేతి. తిలబీజకన్తి సుఖుమమూలపణ్ణకం హుత్వా ఉదకపిట్టే పత్థరికం ఉదకపప్పటకం నిస్సారేతి.

౪౨౫-౬. “దుబ్బచ్చజాతికో”తిపి పరన్తి. అపదానేనాతి పురాణకమ్మేన. “కిం పుట్టేపి మయం ఏవరూపం కరోమాతిఆదినా ఏకూనవీసతీ”తి మహాపచ్చరియం కిర వుత్తం. మహాఅట్టకథాయజ్ఞా అనుమానసుత్తట్టకథాయజ్ఞా “సోళసవత్థుకా”తి వుత్తం, తం సమేతి.

దుబ్బచసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౪౩౧. న కేవలం విహారో ఏవ కీటాగిరి, సోపి గామో “కీటాగిరి”చ్చేవ వుచ్చతి. గామఞ్ఞో సన్ధాయ పరతో “న అస్సజిపునబ్బసుకేహి భిక్షాహి కీటాగిరిస్మిం వత్థబ్బ”న్తి వుత్తం. ఏకసంవచ్చరే ద్విక్ఖత్తుం వస్సతి కిర, తం సన్ధాయ “ద్వీపీ మేఘేహి”తి వుత్తం. సమధికన్తి ఛ జనే సన్ధాయ. అకతవత్థున్తి నవం అట్టుప్పత్తిం. “జాభిసుమనాదిగచ్చం అల్లానం హరితానం ఏవా”తి లిఖితం. భూతగామబీజగామభేదతో పనేస భేదో. వతత్థాయాతి వతిలత్థాయ. యంకిఞ్చీతి సోదకం వా నిరుదకం వా. ఆరామాదిలత్థాయాతి వనరాజికాదిలత్థాయ. మాలావచ్చరోపనం కులదూసకంయేవ సన్ధాయ, గన్ధనాదిసబ్బం న సన్ధాయ వుత్తన్తి. కథం పఞ్ఞాయతీతి చే? తం దస్సేతుం “బుద్ధేన ధమ్మో”తిఆది. “ఆవేళం ఆబిళ”న్తిపి పారో.

గోప్పనన్తి గన్ధనం. వేరిమన్తి తగ్గతికమేవ. వేధిమం అఞ్ఞోన కేనచి పుప్పం వేధేత్వా కతం . కణ్ణకమ్మి బన్ధితున్తి ఏత్థ “సయం విజ్ఞనత్థం న వట్టతి. అఞ్ఞాస్సత్థాయ వట్టతీ”తి వదన్తి. జాలమయం వితానం జాలవితానం. పుప్పపటిచ్చకం గవక్ఖం వియ సచిద్ధం కరోన్తి. తాలపణ్ణగుళకన్తి తాలపణ్ణమయం పున కతమ్మి పటిచిజ్జకమేవ. ధమ్మరజ్జ చేతియం వా బోధిం వా పుప్పప్పవేసనత్థం ఆవిజ్ఞిత్వా బద్ధరజ్జ. “కాసావేన బద్ధమ్మి సుత్తవాకాదీహి బద్ధం భణ్ణితసదిస”న్తి లిఖితం. అంసభణ్ణికం పసిబ్బకే పక్ఖితసదిసత్తా వేధిమం న జాతం, తస్మా “సిధిలబద్ధస్స అన్తరన్తరా పక్ఖిపేతుం న వట్టతీ”తి వదన్తి. “అఞ్ఞామఞ్ఞం అపుసాపేత్వా అనేకక్ఖత్తుమ్మి పరిక్ఖిపేతుం వట్టతీ”తి వదన్తి. పూరితన్తి దీఘతో పసారేత్వా పూరితం. ఘటికదామఘటమ్మకోతి “యమకదామఘటమ్మకో”తి లిఖితం. “గేణ్ణుఖరపత్తదామానం పటిక్ఖిత్తత్తా చేలాదీహి కతదామమ్మి న వట్టతి అకప్పియానులోమత్తా”తి వదన్తి.

“రేచకం నామ తథాలాసియనాటనటానం నచ్చ”న్తి లిఖితం. తం “పరివత్తన్తి”తి వుత్తం. “సారియో నామ రుతసునఖా సిఙ్గాలకమ్మకురుజ్గకేళిపనే రితా”తి కిర పారో. “నిబుజ్జన్తి”తి పాళి.

౪౩౨. అబలబలాది-పదానం ఉప్పటిపాటియా. యథా పామోక్ఖానం వసేన సబ్బేపి “అస్సజిపునబ్బసుకా”తి వుత్తా, తథా పామోక్ఖప్పత్తసావకస్స వసేన తదాయత్తవుత్తిసే సబ్బేపి “సారిపుత్తా”తి. తేన వుత్తం “గచ్చథ తుమ్హే సారిపుత్తా”తి.

౪౩౩. “గామే వా న వసితబ్బ”న్తి ఇమినావ తస్మిం గామే అఞ్ఞాత్థ న వసితబ్బన్తి సిద్ధం. “తస్మిం విహారే వా”తి కస్మా వుత్తన్తి చే? అత్థసబ్బావతో. యస్మిఞ్ఞో గామే కులదూసకకమ్మం కతం, తస్మిం గామే, యస్మిం విహారే వసన్తేన కులదూసనం కతం, తం విహారం రపేత్వా అఞ్ఞాస్మిం వసితం న వట్టతీతి దస్సనత్థం. తం కథన్తి చే? “గామే వా న వసితబ్బ”న్తి వచనేన యస్మిం గామే కులదూసనకమ్మం కతం, తస్మిం విహారేపి వసితం న లబ్బతీతి ఆపన్నం, తం దిస్వా “తస్మిం విహారే”తి వుత్తం, తేన తస్మిం గామే అఞ్ఞాస్మిం వసితం లబ్బతీతి సిద్ధం. “తస్మిం విహారే వసన్తేనా”తి ఇమినా తస్మిం గామే అఞ్ఞాత్థ వసన్తేన సామన్తగామే పిణ్ణాయ చరితుం వట్టతీతి దీపితం హోతి. సామన్తవిహారేపీతి సామన్తవిహారో నామ తస్మింయేవ గామే తస్స విహారస్స సామన్తవిహారో చ తస్స గామస్స సామన్తవిహారో చాతి ఉభయం వుచ్చతి, ఏతేన తస్మిం గామే అఞ్ఞాత్థ వసన్తేన తస్మిం గామే పిణ్ణాయ న చరితబ్బం. సామన్తగామేపి పిణ్ణాయ చరితుం వట్టతి, పున యస్మిం గామే కులదూసనకమ్మం కతం, తస్స సామన్తగామే కులదూసకవిహారస్స సామన్తవత్థవిహారే వసన్తేన తస్మిం గామేపి చరితుం వట్టతి. యస్మిం సామన్తగామే కులదూసకం న కతం, తస్మిమ్మి చరితుం వట్టతి, నేవ విహారేతి అధిప్పాయో. “న నగరే

చరితు”ని వుత్తతా అజ్ఞాస్మిం విహరే తస్మిం గామే వసితుం వట్టతీతి దీపితం హోతీతి ఏకే. గణ్ఢపదేసు పన విచారణా ఏవ నత్తి, తస్మా సుట్టు విచారేత్వా కథేతబ్బం.

౪౩౬-౭. దాపేతుం న లభన్తి, పుష్పదానశ్చో సియా. తస్మై న కప్పతీతి ఏత్థ యాగుఆదీని ఆనేత్వా “దదన్తూ”తి ఇచ్ఛావసేన వదతి చే, సబ్బేసం న కప్పతి, కేవలం పన సుద్ధచిత్తేన అత్తానం వా పరేసం వా అనుద్ధిసిత్వా “ఇమే మనుస్సా దానం దత్వా పుజ్జం పసవన్తూ”తి వదన్తస్స తస్మై న కప్పతి యాగుఆదీనం పచ్చయపటిసంయుత్తకథాయ ఉప్పన్నత్తా. మహాఅట్టకథాయమ్మి “పజ్జాన్నమ్మి సహధమ్మికాన”ని విసేసేత్వా అవుత్తతా అత్తతో సయమేవాతి అపరే. ఆచరియా పన “యథా మహాపచ్చరియం, కురున్దియజ్ఞా ‘తస్మైవా’తి విసేసేత్వా వుత్తం, ఏవం మహాఅట్టకథాయం విసేసేత్వా న వుత్తం, తస్మా సబ్బేసం న కప్పతీ”తి వదన్తి.

కులదూసకసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

తేరసకకణ్డవణ్ణనా నిట్టితా.

౩. అనియతకణ్డో

౧. పఠమఅనియతసిక్ఖాపదవణ్ణనా

౪౪౪-౫. ఉద్దేసన్తి ఉద్దిసనం, ఆసాళ్ళినక్ఖత్తం నామ వస్సూపగమపూజా. సోతస్స రహోతి ఏత్థ రహో-వచనసామజ్ఞతో వుత్తం దుట్టుల్లసామజ్ఞతో దుట్టుల్లారోచనప్పటిచ్చాదనసిక్ఖాపదేసు పారాజికవచనం వియ. తస్మా “చక్ఖుస్స రహేవ పన పరిచ్ఛేదో కాతబ్బో”తి వుత్తం. కథం పజ్ఞాయతీతి చే? “మాతుగామో నామ తదహుజాతాపి దారికా”తి వచనతో, “అలంకమ్మనియేతి సక్కా హోతి మేధునం ధమ్మం పటిసేవితు”ని వచనతో చ రహోనిసజ్జస్సాదో చేత్థ మేధునసన్నిస్సితకిలేసో, న దుతియే వియ దుట్టుల్లవాచస్సాదకిలేసో, తస్మా చ పజ్ఞాయతి “సోతస్స రహో నాధిప్పేతో”తి. కేచి పన “తజ్ఞా లబ్బతీతి వచనస్స దస్సనత్తం వుత్తం, తేన దుతియే వుత్తా విజ్ఞా పటిబలా గహితా హోతీ”తి వదన్తి. యేన వా సాతి ఏత్థ వా-సద్దో “తేన సో భిక్ఖు కారేతబ్బో వా”తి యోజేతబ్బో, సో చ వికప్పట్టో, తస్మా కారేతబ్బో వా పటిజానమానో, న వా కారేతబ్బో అప్పటిజానమానోతి అత్తో. తేన వుత్తం అట్టకథాయం “పటిజానమానోవ తేన సో భిక్ఖు కారేతబ్బో...పే... న కారేతబ్బో”తి. తస్మా ఏవ పాళియం తదత్థద్వయదస్సనత్తం “సా చే ఏవం వదేయ్య”తిఆది వుత్తం. “సద్ధేయ్యవచసా”తి ఇమినా సోతాపన్నా అత్తభజ్జనకం న భణన్తి, సేసం భణన్తితి వాదీనం వాదో పటిసేధితో హోతి. “దిట్ట”ని వుత్తతా “ఓలోకేసీ”తి సున్దరం. రక్ఖేయ్యాసీతి మమ విసేసం కస్సచి నారోచేయ్యాసీతి అధిప్పాయో.

౪౪౬. “సా చే ఏవం వదేయ్య ‘అయ్యస్స మయా సుతం సినిన్నస్స మాతుగామం దుట్టుల్లాహి వాచాహి ఓభాసేన్తస్సా””తి, ఇదం కిమత్థమేత్థ వుత్తం, న అధిప్పేత్తోతం ఇథ సోతస్స రహో నాధిప్పేతోతి కత్వాతి చే? అలంకమ్మనియట్టానే దుట్టుల్లవాచాపి లబ్బతి, న పన నాలంకమ్మనియట్టానే మేధునన్తి దస్సనత్తం వుత్తన్తి వేదితబ్బన్తి. యథా ఏతం, తథా “సా చే ఏవం వదేయ్య ‘అయ్యస్స మయా సుతం మాతుగామస్స సన్తికే అత్తకామపారిచరియాయ వణ్ణం భాసన్తస్సా””తి ఏతమ్మి ఇథ లబ్బతి, న దుతియే నాలంకమ్మనియట్టానత్తాతి ఏకే. కట్టావితరణీయం (కట్టా. అట్ట. దుతియానియతసిక్ఖాపదవణ్ణనా) ఇథాపి దుతియానియతాధికారే పారాజికాపత్తిజ్ఞా పరిహాపేత్వా దుట్టుల్లవాచాపత్తియా

వుత్తతా పరమానియతే దుట్టుల్లవాచాపత్తి న వుత్తాతి చే? “సా చే”తి తస్మా పాళియా పోత్థకా సోధేతబ్బా. గణిపదే చ “ఇథ సిక్ఖాపదే మేధునకాయసంసగ్గరహోనిసజ్జానమేవాగతత్తా చక్కుస్సరహోవ పమాణ”న్తి లిఖితం, దుతియానియతాధికారే చ “అనన్దో కాయసంసగ్గం పస్సతి, అబధిరో దుట్టుల్లం సుణాతి, కాయచిత్తతో కాయసంసగ్గో, వాచాచిత్తతో దుట్టుల్లం, ఉభయేహి ఉభయ”న్తి చ లిఖితం. అట్టకథాయం “సముట్టానాదీని పరమపారాజికసదిసానేవా”తి వుత్తతాపి దుట్టుల్లవాదో న సున్దరో “తదహుజాతా”తి వుత్తతాతి.

పరమఅనియతసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౨. దుతియఅనియతసిక్ఖాపదవణ్ణనా

౪౫౩. దుతియే కేసుచి పోత్థకేసు “న హేవ ఖో పన పటిచ్చన్నం ఆసనం హోతి ఆసన”న్తి లిఖితం. “ఆసనన్తి అధికం, ఉద్ధరితానురూప”న్తి లిఖితం. ద్వేపి రహో ఇథ అధిప్పేతా కాయసంసగ్గదుట్టుల్లవాచారహోనిసజ్జగ్గహణతో. యది ఏవం “మాతుగామో నామ విజ్ఞా పటిబలా”తి కిమత్థం వుత్తన్తి? అయమేవ హి మాతుగామో ద్వీన్నమ్మి కాయసంసగ్గదుట్టుల్లవాచానం ఏకతో వత్తుభూతో, తస్మా వుత్తం. కాయసంసగ్గస్స వత్తుభూతో దస్సితో, న ఇతరస్సాతి కత్వా దుట్టుల్లవాచమేవ సన్ధాయ తస్మా వత్తుం దస్సేన్తో ఏవమాహ.

ఏత్థాహ - యథా పరమే అనధిప్పేతాపి దుట్టుల్లవాచా సమ్భవవిసేసదస్సనత్థం వుత్తా, ఇథాపి కాయసంసగ్గో, కస్మా న తస్స వసేన చక్కుస్స రహో గహేతబ్బోతి? ఆమ న గహేతబ్బో, న చ గహితో, గహితో ఏవ పన నిసజ్జవసేన, న హి అజ్ఞస్స నిసజ్జా విసేసోతి. అప్పటిచ్చన్నే సతి కథం చక్కుస్స రహోతి చే? దూరత్తా. పరమే కస్మా ఇత్థిసతమ్మి అనాపత్తిం న కరోతి, ఇథ కస్మా ఏకాపి కరోతీతి చే? నో వుచ్చతి సిద్ధత్తా. సిద్ధం హోతి, యదిదం అజ్ఞాతరో భిక్కు వేసాలియం మహావనే...పే.... ద్వారం వివరిత్వా నిపన్నో హోతి...పే.... సమ్భహులా ఇత్థియో యావదత్థం కత్వా పక్కమింసుతి (పారా. ౭౭). తస్మా న మేధునస్స మాతుగామో దుతియో హోతి. ఇత్థియో హి అజ్ఞామజ్ఞాస్సా వజ్జం పటిచ్చాదేన్తి, తేనేవ భిక్కునీనం వజ్జపటిచ్చాదనే పారాజికం పజ్జత్తం. తథా “ఆయస్మా ఉదాయీ తా ఇత్థియో విహారం పేక్ఖాపేత్వా తాసం ఇత్థీనం వచ్చమగ్గ”న్తి (పారా. ౨౮౩) ఏత్థి “యా పన తా ఇత్థియో హిరిమనా, తా నిక్ఖమిత్వా భిక్ఖా ఉజ్జాపేన్తి”తి (పారా. ౨౮౩) వచనతో దుట్టుల్లస్స మాతుగామో దుతియో హోతీతి సిద్ధన్తి అధిష్సాయో. ఉభయత్థాపి ఉమ్మత్తకాదికమ్మికానం అనాపత్తితి తేసం పాటేక్కం నిదానే ఆగతం, ఆదికమ్మికానం అనాపత్తితి అత్తో. అనుగణిపదే పన “అచేలకవగ్గే రహోపటిచ్చన్నాసనసిక్ఖాపదే ‘విజ్ఞా పురిసో దుతియో హోతీ’తి (పాచి. ౨౮౮) ఇమస్స అనురూపతో ‘ఇత్థీనం సతమ్మి అనాపత్తిం న కరోతీ’తి వుత్త”న్తి చ, “దుతియానియతే ‘ఇత్థీపి పురిసోపి’తి ఇదం భిక్కునీవగ్గే ఓసానసిక్ఖాపదస్స, అచేలకవగ్గే అప్పటిచ్చన్నాసనసిక్ఖాపదస్స చ అనాపత్తివారే ‘యో కోచి విజ్ఞా పురిసో దుతియో’తి వుత్తం. ఇమేసం అనురూపతో వుత్తన్తి వేదితబ్బ”న్తి చ వుత్తం.

దుతియఅనియతసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

పకిణ్ణకవణ్ణనా

అపిచేత్త ఇదం పకిణ్ణకం, సేయ్యధిదం - ఇదం అనియతకణ్ణం నిప్పయోజనం అప్పబ్బాభావతోతి చే? న, గరుకలహుకభేదభిన్నాపత్తిరోపనారోపనక్కమలక్ఖణదీపనప్పయోజనతో. ఏత్త హి “సా చే ఏవం వదేయ్య అయ్యో మయా దిట్టో నిసిన్నో మాతుగామస్స మేఘునం ధమ్మం పటిసేవంతో”తి, సో చ తం పటిజానాతి, ఆపత్తియా కారేతట్టో...పే.... నిసజ్ఞాయ కారేతట్టో”తిఆదినా (పారా. ౪౪౬) ఆపత్తియా గరుకాయ లహుకాయ చ రోపనక్కమలక్ఖణం, కారేతట్టోతి ఇమినా అనారోపనక్కమలక్ఖణఞ్చ దస్సితం. లక్ఖణదీపనతో ఆదిప్పి, అన్తే వా ఉద్ధిసితట్టన్తి చే? న, అసమ్భవతో. కథం? న తావ ఆదిప్పి సమ్భవతి, యేసమిదం లక్ఖణం, తేసం సిక్ఖాపదానం అదస్సితత్తా. న అన్తే, గరుకమిస్సకత్తా, తస్మా గరుకలహుకానం మజ్ఞే ఏవ ఉద్ధిసితట్టన్తి అరహతి ఉభయామిస్సకత్తా. యా తత్త లహుకాపత్తి దస్సితా , సాపి గరుకాదికా. తేనేవాహ “మేఘునధమ్మసన్నిస్సితకిలేససజ్ఞాతేన రహస్సాదేనా”తిఆది, తస్మా గరుకానం ఏవ అనన్తరం ఉద్ధిట్టాతిపి ఏకే. ఏవం సన్తే పఠమమేవాలం తావతా లక్ఖణదీపనసీద్ధితో, కిం దుతియేనాతి చే? న, ఓకాసనియమపచ్చయమిచ్ఛాగాహనివారణప్పయోజనతో. “పటిచ్చన్నే ఆససే అలంకమ్మనియే”తి ఓకాసనియమతో హి తబ్బిపరీతే ఓకాసే ఇదం లక్ఖణం న వికప్పితన్తి మిచ్ఛాగాహో హోతి, తన్నివారణతో దుతియమ్మి సాత్థకమేవాలి అధిప్పాయో. కస్మా? ఓకాసభేదతో, రహోభేదదీపనతో, రహోనిసజ్ఞస్సాదభేదదీపనతో . ఓకాసనియమభావే చ రహోనిసజ్ఞస్సాదభేదో జాతో. ద్విన్నం రహోనిసజ్ఞసిక్ఖాపదానం నానతాజాననఞ్చ సియా, తథా కాయసంసగ్గభేదదీపనతో. నాలంకమ్మనియేపి హి ఓకాసే అప్పటిచ్చన్నే, పటిచ్చన్నేపి వా నిసిన్నాయ వాతపానకవాటభిద్ధాదీహి నిక్ఖంతకేసాదిగ్గహణేన కాయసంసగ్గో లబ్బతీతి ఏవమాదయోపి నయా విత్థారతో వేదితట్టా. “భిక్ఖుపాతిమోక్ఖే ఆగతనయత్తా భిక్ఖునీపాతిమోక్ఖే ఇదం కణ్ణం పరిహీనన్తి వేదితట్ట”న్తి వదన్తి. అత్థుప్పత్తియా తత్త అనుపన్నత్తాతి ఏకే. తం అనేకత్తభావదీపనతో అయుత్తం. సబ్బబుద్ధకాలే హి భిక్ఖూనం పఞ్చన్నం, భిక్ఖునీనం చత్తారో చ ఉద్దేసా సన్తి. పాతిమోక్ఖుద్దేసపఞ్జత్తియా అసాధారణత్తా తత్త నిద్దిట్టసజ్ఞాదిసేసపాచిత్తియానన్తి ఏకే. తాసం భిక్ఖునీనం ఉబ్బజాణుమణ్ణలికఅట్టవత్తుకవసేన కాయసంసగ్గవిసేసో పారాజికవత్తు, “హత్థగ్గహణం వా సాదియేయ్య, కాయం వా తదత్థాయ ఉపసంహరేయ్యా”తి (పాచి. ౬౭౪-౬౭౫) వచనతో సాదియనమ్మి, “సన్తిట్టేయ్య వా”తి (పాచి. ౬౭౫) వచనతో రానమ్మి, “సజ్కేతం వా గచ్ఛేయ్యా”తి (పాచి. ౬౭౫) వచనతో గమనమ్మి, “ఛన్నం వా అనుపవిసేయ్యా”తి (పాచి. ౬౭౫) వచనతో పటిచ్చన్నట్టానపవేసోపి, తథా “రత్తన్ధకారే అప్పదీపే పటిచ్చన్నే ఓకాసే ఏకేనేకా సన్తిట్టేయ్య వా సల్లపేయ్య వా”తి (పాచి. ౮౩౮) వచనతో దుట్టుల్లవాచాపి పాచిత్తియవత్తుకన్తి కత్వా తాసం అజ్ఞాథా అనియతకణ్ణస్స అవత్తబ్బతాపత్తితోపి న వుత్తన్తి తేసం అధిప్పాయో.

పకిణ్ణకవణ్ణనా నిట్టితా.

అనియతకణ్ణం నిట్టితం.

౪. నిస్సగ్గియకణ్ణో

౧. చీవరవగ్గో

౧. పఠమకథినసిక్ఖాపదవణ్ణనా

౪౫౯. సమితావినాతి సమితా'నేన కిలేసాతి సమితావీ, తేన సమితావినా. “తీణి చీవరానీ”తి వత్తబ్బే “తిచీవర”ని వుత్తం. సఙ్ఖ్యాపుబ్బో దిగునేకవచనని ఏత్త లక్ఖణం వేదితబ్బం. తం పన అధిట్టితస్సపి అనధిట్టితస్సపి నామం “ఏకరత్తమ్మి చే భిక్ఖు తిచీవరేన విప్పవసేయ్యా”తిఆదీసు తిచీవరాధిట్టానేన అధిట్టితస్స నామం. “అనుజానామి, భిక్ఖవే, తిచీవరం అధిట్టాతు”ని (మహావ. ౩౫౮) ఏత్త అనధిట్టితస్స నామం, ఇథ తదుభయమ్మి సమ్మవతి. “భగవతా భిక్ఖూనం తిచీవరం అనుజ్ఞాతం హోతీ”తి ఏత్త అధిట్టితమేవ. “అజ్ఞోనేవ తిచీవరేన గామం పవిసన్తి”తి ఏత్త అనధిట్టితమేవ. ఏకస్మింయేవ హి చీవరే తిచీవరాధిట్టానం రుహతి, న ఇతరస్మిం పత్తాధిట్టానం వియ, తస్మా ఇతరం అతిరేకట్టానే తిట్టతి. తేన వుత్తం “కథజ్ఞో నామ ఛబ్బగ్గియా భిక్ఖూ అతిరేకచీవరం ధారేస్సన్తి”తిఆది.

౪౬౦-౧. పరమపఞ్ఞాత్తియా పనేత్త ఏకరత్తమ్మి అతిరేకచీవరం ధారేయ్య, నిస్సగ్గియం వుత్తం హోతి, తతో పరం “అనుజానామి, భిక్ఖవే, దసాహపరమం అతిరేకచీవరం ధారేతుం. ఏవఇచ్చ పన, భిక్ఖవే, ఇమం సిక్ఖాపదం ఉద్ధిసేయ్యాథ ‘దసాహపరమం అతిరేకచీవరం ధారేతబ్బం, తం అతిక్కామయతో నిస్సగ్గియం పాచిత్తియ”ని ఏవం భగవా పరిపుణ్ణం సిక్ఖాపదం పఞ్ఞాపేసి. అథ పచ్చిమబోధియం అజాతసత్తుకాలే కథినం అనుజ్ఞాతం, తతో పట్టాయ భిక్ఖూ ఇదం సిక్ఖాపదం “నిట్టితచీవరస్మిం భిక్ఖునా ఉబ్బతస్మిం కథినే దసాహ...పే... పాచిత్తియ”ని ఉద్ధిసన్తి, ఏస నయో దుతియతతియకథినేసుపి. తథాపి కఙ్ఖావితరణియం (కఙ్ఖా. అట్టం. కథినసిక్ఖాపదవణ్ణనా) “దసాహపరమని అయమేత్త అనుపఞ్ఞాత్తీ”తి ఏత్తకంయేవ వుత్తం, తస్మా “నిట్టితచీవరస్మిం భిక్ఖునా ఉబ్బతస్మిం కథినే”తి వచనం న పఞ్ఞాత్తి, న చ అనుపఞ్ఞాత్తితి సిద్ధం. న హి పఞ్ఞాత్తివత్తుస్మిం, అనుపఞ్ఞాత్తివత్తుమ్మి వా కథినాధికారో దిస్సతీతి యథావుత్తనయోవ సారోతి నిట్టమేత్త గన్తబ్బం. అథాపి సియా “కథినస్సుప్పత్తికాలతో పట్టాయ భగవతో వచనం అనుపఞ్ఞాత్తిభావేన వుత్త”ని. యది ఏవం ద్వే అనుపఞ్ఞాత్తియో సియుం, తతో పరివారే (పరి. ౨౪) “ఏకా అనుపఞ్ఞాత్తీ”తివచనవిరోధో. అపిచ యథావుత్తనయదీపనత్తం ఇథ తం వచనం పరమపఞ్ఞాత్తికాలే అవత్వా పచ్చా వుత్తం. ఏత్త సాధితత్తా దుతియతతియేసు పచ్చా వుత్తపరమపఞ్ఞాత్తిసు ఏవం వుత్తం. అజ్ఞాథా తత్తపి తం వచనం పచ్చా వత్తబ్బం సియా. అనుగణ్ణిపదే పన “పచ్చా వుత్తభావం సన్ధాయ నిట్టితచీవరస్మిన్తిఆదీసు అనుపఞ్ఞాత్తీ”తి వుత్తం. సేక్ఖపుధుజ్ఞనానం పేమం, అరహంతానం గారవో. దసమం వా నవమం వాతి ఏత్త భుమ్మత్తే ఉపయోగవచనం.

౪౬౨-౩. నిట్టితచీవరస్మిన్తి ఇదం కేవలం చీవరపలిబోధాభావమత్తదీపనత్తం వుత్తం, తస్మా “నట్టం వా వినట్టం వా దడ్డం వా చీవరాసా వా ఉపచ్చిన్నా”తి వుత్తం. యది దసాహపరమం ధారేతబ్బచీవరదస్సనత్తం వుత్తం సియా, నట్టాదికం సో ధారేయ్య. ధారణజ్ఞోత్త రపనం, పరిభోగో వా. తం ద్వయం కతేపి యుజ్జతి, అకతేపి యుజ్జతి, తస్మా “కతం వా హోతీ”తిపి న వత్తబ్బం. న హి కతమేవ అతిక్కామయతో నిస్సగ్గియన్తి, తస్మా యం చీవరం ఉపాదాయ “నిట్టితచీవరస్మిన్తి”ని వుత్తం. తమ్మి ఉబ్బతస్మిం కథినే దసాహపరమం కాలం ధారేతబ్బన్తి అత్తో న గహేతబ్బో. తజ్ఞో చీవరం సన్తజ్ఞో, ఉబ్బతస్మిం కథినే ఏకదివసమ్మి పరిహారం న లబ్బతి. అపిచ “చీవరం నామ వికప్పనుపగం పచ్చిమ”ని వుత్తం. తత్త చ కతం నామ హోతి, తస్మాపి న తం సన్ధాయ ధారేతబ్బన్తి వుత్తన్తి వేదితబ్బం అసమ్మవతో.

అనుగణ్ణిపదే పనేతం వుత్తం “తత్త సియా - తస్స భిక్ఖునో చీవరం నట్టాదీసు అజ్ఞాతరం యది భవేయ్య, కతమం చీవరం దసాహపరమం ధారేయ్య. యస్మా ధారేతబ్బచీవరం నత్తి, తస్మా అత్తుద్ధారవసేన కరణపలిబోధదస్సనత్తం ‘నట్టం వా’తిఆదిపదాని వుత్తాని. అయం పనత్తో ‘నట్టం వా’తిఆదినా నయేన వుత్తచీవరానం అజ్ఞాతరస్మిం చీవరే అసతి గహేతబ్బో,

సతి తం దసాహపరమం అతిక్యామయతో నిస్సగ్గియం. ఏస నయో సబ్బత్త. 'కతం వా హోతీ'తి వుత్తచీవరమేవాధిప్పేతం. కస్మా పన కతచీవరం ఇమస్మిం అత్థే అధిప్పేతన్ని న వుత్తన్ని చే? పాకటత్తా. కథం? నట్టవినట్టచీవరాదీనం ధారణస్స అభావతో కతచీవరమేవ ఇధాధిప్పేతన్ని పాకటం. యథా కిం? యథా పరమానియతే మేధునకాయసంసగ్గరహోనిసజ్ఞానమేవాగతత్తా సోతస్స రహో అత్తుద్ధారవసేన వుత్తేతి పాకటో, తస్మా 'చక్కుస్స రహో ఇతరస్మిం అత్థే అధిప్పేతో'తి న వుత్తే. ఏవంసమ్మదమిదన్ని వేదితబ్బం. 'కతం వా హోతీ'తి ఇదం న వత్తబ్బం, కస్మా? అకతం అతిక్యామయతోపి నిస్సగ్గియత్తా, కిఞ్చాపి నిస్సగ్గియం హోతి, ఇథ పన తిచీవరాధిట్టానమధిప్పేతం. తస్మిం తిచీవరాధిట్టానే అకతం, అరజితం, అకప్పియకతఞ్చ 'ఇమం సజ్ఞాటిం అధిట్టామీ'తిఆదినా నయేన అధిట్టాతుం న వట్టతి, తదత్తదీపనత్థం 'కతం వా హోతీ'తి వుత్తం. ఇతరథా 'నిట్టితచీవరస్మిం పటిలద్దే'తి వదేయ్య, ఏవం సంతే తిచీవరం దసాహం అతిక్యామయతో నిస్సగ్గియన్ని కథం పజ్ఞాయతీతి చే? వచనప్పమాణతో. 'అనుజానామి, భిక్ఖవే, తిచీవరం అధిట్టాతుం న వికప్పేతు'న్ని వుత్తత్తా ఇధాపి 'అతిరేకచీవరం నామ అనధిట్టిత'న్ని ఏత్తకమేవ వత్తబ్బం సియా. యస్మా 'కతం వా హోతీ'తి వచనేన ఇధాధిప్పేతచీవరేన సద్ధిం సేసమ్మి దసాహపరమతో ఉత్తరి ధారేతుం న లబ్భతీతి అనుజానంతో 'అతిరేకచీవరం నామ అనధిట్టితం అవికప్పిత'న్ని ఆహ. తత్త సియా - యథా 'అవికప్పిత'న్ని అత్తుద్ధారవసేన వుత్తం, తథా 'వికప్పనుపగం పచ్చిమ'న్నిపి. కస్మా? యస్మా తిచీవరమేవ దసాహపరమం ధారేతబ్బం 'నిట్టితచీవరస్మి'న్నిఆదిఅనుపజ్ఞాత్తివసేన. ఇతరథా ఏకాహాతిక్కమేపి నిస్సగ్గియం హోతి 'యో పన, భిక్కు, అతిరేకచీవరం ధారేయ్య, నిస్సగ్గియం పాచిత్తియ'న్ని వచనతో. న తిచీవరతో అజ్ఞామ్మి చీవరం దసాహపరమం ధారేతబ్బం, తతో పరం నిస్సగ్గియం 'అన్తోదసాహ'న్ని వుత్తత్తా. యథాహ 'అనాపత్తి అన్తోదసాహం అధిట్టితి, వికప్పేతీ'తి, ఇతరథా 'అన్తోదసాహం అధిట్టితీ'తి వచనమత్తమేవ భవేయ్య, తస్మా అట్టకథాయం వుత్తనయేనేవ అత్థో గహేతబ్బో. ఇదం సబ్బం అపరే వదన్తీ'తి. ఏత్త అన్తోకథినే ఉప్పన్నచీవరం కతమేవ సంతఞ్చో, దసాహపరమం ధారేతబ్బన్ని ఇదఞ్చోమస్స సాధనత్థం వుత్తవచనఞ్చ పరతో ఇథేవ వుత్తవిచారణాయ యథావుత్తయుత్తియా చ విరుజ్ఞతీతి న గహేతబ్బం.

ఇథేవ వుత్తవిచారణా నామ - "స్వ కథినుద్ధారో భవిస్సతీ"తి అజ్ఞ ఉప్పన్నచీవరం తదహేవ అనధిట్టహంతస్స అరుణగ్గమనే నిస్సగ్గియం. కస్మా? "నిట్టితచీవరస్మి"న్నిఆదినా సిక్ఖాపదస్స వుత్తత్తా. అన్తోకథినే అతిరేకదసాహమ్మి పరిహారం లభతి, కథినతో ఉద్ధం ఏకదివసమ్మి న లభతి. యథా కిం? యథా అత్తతకథినో సజ్ఞో అత్తతదివసతో పట్టాయ యావ ఉబ్బారా ఏకదివసావసేసేపి కథినుబ్బారే ఆనిసంసం లభతి, పునదివసే న లభతి. సచే సతిసమ్మోసా భాజనీయచీవరం న భాజితం, పునదివసే అనత్తతకథినానమ్మి సాధారణం హోతి. దివసా చే సావసేసా, అత్తతకథినస్సేవ సజ్ఞస్స పాపుణాతి, ఏవమేవ అత్తతదివసతో పట్టాయ యావ ఉబ్బారా అనధిట్టితం అవికప్పితం వట్టతి అనుజ్ఞాతదివసబ్బంతరత్తా. కథినదివసో గణనుపగో హోతి, ఉబ్బతదివసతో పట్టాయ దసాహపరమం కాలం ఉప్పన్నచీవరం పరిహారం లభతి, తతో పరం న లభతి. కస్మా? "అనుజానామి, భిక్ఖవే, దసాహపరమం అతిరేకచీవరం ధారేతు"న్ని వచనతో. అన్తోకథినేపి ఏకాదసే అరుణగ్గమనే నిస్సగ్గియప్పసగ్గం "నిట్టితచీవరస్మిం ఉబ్బతస్మిం కథినే"తి అయం అనుపజ్ఞాత్తి వారేత్వా రితా, న చ తే దివసే అదివసే అకాసీతి. తథా తతియకథినే చ విచారితం "నిట్టితచీవరస్మిం భిక్కునా ఉబ్బతస్మిం కథినే భిక్కునో పనేవ అకాలచీవరం ఉప్పజ్జేయ్యా"తి వదన్తేన భగవతా యం మయా హేట్థా పరమసిక్ఖాపదే 'దసాహపరమం అతిరేకచీవరం ధారేతబ్బ'న్ని అనుజ్ఞాతం, తమ్మి కథినమాసతో బహి ఉప్పన్నమేవ, న అన్తోతి దీపితం హోతీ"తి చ, "కాలేపి ఆదిస్స దిన్నం ఏతం అకాలచీవర'న్ని (పారా. ౨౦౦) వచనతో కథినుబ్బారతో ఉద్ధం దసాహపరిహారం న లభతీతి దీపితం హోతి, తేహి సద్ధిం పున

కథినుబ్బారతో ఉద్ధం పశ్చా దివసాని లభతీతి పసన్గోపి 'నిట్టితచీవర...పే... ఖిప్పమేవ కారేతబ్బ'ని అకాలచీవరస్స ఉప్పత్తికాలం నియమేత్వా వుత్తత్తా వారితో హోతి. తదుభయేన కథినుబ్బంతరే ఉప్పన్నచీవరం కథినుబ్బారతో ఉద్ధం ఏకదివసమ్మి పరిహారం న లభతీతి సిద్ధం హోతి"తి చ. తస్మా దువిధమ్పేతం విచారణం సన్ధాయ అమ్మేహి "ఇదేవ వుత్తవిచారణాయ యథావుత్తయుత్తియా చ విరుజ్ఞతీతి న గహేతబ్బ"ని వుత్తన్తి వేదితబ్బం.

ఏత్థాహ - "నిట్టితచీవరస్మిం ఉబ్బతస్మిం కథినే"తి ఇదం భుమ్మం కిం చీవరస్స ఉప్పత్తి నియమేతి, ఉదాహు ధారణం, ఉదాహు ఉభయన్తి, కిళ్ళోత్థ, యది ఉప్పత్తిం నియమేతి, పచ్చిమకత్తికమాసే ఏవ ఉబ్బతస్మిం కథినే ఉప్పన్నచీవరం తతో పట్టాయ దసాహం ధారేతబ్బం అనిట్టితేపి తస్మిం మాసేతి ఆపజ్జతి. అథ ధారణం నియమేతి, అన్తోకథినే ఉప్పన్నచీవరం ఉబ్బతేపి దసాహపరమం ధారేతబ్బన్తి ఆపజ్జతి. అథ ఉభయం నియమేతి, తతియకథినే వియ విసేసేత్వా వత్తబ్బన్తి? వుచ్చతే - కామం ఉభయం నియమేతి, న పన విసేసనే పయోజనం అత్తి. యం అన్తోకథినే ఉప్పన్నచీవరం సన్ధాయ "నిట్టితచీవరస్మి"ని వుత్తం, న తం సన్ధాయ "ధారేతబ్బ"ని వుత్తం, సాధితజ్ఞోతం. "కతం వా హోతి"తిఆదివచనతో తదత్తసిద్ధి, తేన పున విసేసనే పయోజనం నత్తి, న హి కతమేవ నిస్సగ్గియం కరోతి, న చ నట్టాదికం ధారేతుం సక్కాతి. యేన వా అధిప్పాయేన భగవతా ఇదం సిక్ఖాపదం పశ్చాత్తం, సో అధిప్పాయో తతియకథినే పకాసితోతి వేదితబ్బో. కస్మా తత్త పకాసితోతి చే? విసేసవిధానదస్సనాధిప్పాయతో. విసేసవిధానజ్ఞో "నో చస్స పారిపూరీ"తిఆది. తత్థాపి "చీవరం ఉప్పజ్జేయ్యా"తి అవత్వా "అకాలచీవరం ఉప్పజ్జేయ్యా"తి విసేసనేన ఉబ్బతేపి కథినే కాలచీవరం అత్థితి దీపేతి. కిళ్ళోతం? పచ్చిమకత్తికమాసే ఉప్పన్నచీవరం, తేనేవ తత్త "అనత్తతే కథినే ఏకాదసమాసే ఉప్పన్న"ని వుత్తం, తస్మా ఉప్పత్తినియమే వుత్తదోసాభావసిద్ధి. యశ్చ తత్త "కాలేపి ఆదిస్స దిన్నం ఏతం అకాలచీవరం నామా"తి వుత్తం, తస్స ద్వే అత్థవికప్పా. ఆదేసవసేన "అకాలచీవర"ని లద్ధసంఖ్యమ్మి కాలే ఉప్పన్నత్తా కాలపరిహారం లభతి, పగేవానాదేసన్తి అయం పరమో వికప్పో ఉప్పత్తినియమే వుత్తదోసాభావమేవ ఉపత్థమ్మేతి. తథా ఆదేసవసేన అకాలచీవరసంఖ్యం గతం చీవరకాలే ఉప్పన్నత్తా చీవరకాలతో పరం దసాహపరిహారం న లభతి, పగేవానాదేసన్తి అయం దుతియో ధారణనియమే వుత్తదోసాభావమేవ ఉపత్థమ్మేతి. యది ఏవం ఆదేసవసేన అకాలచీవరస్స అకాలచీవరతా కిమత్తికాతి చే? సజ్జద్దేసికస్స తస్స అత్తతకథినస్సపి భిక్ఖుసంఖ్యస్స సాధారణభావత్తికాతి వేదితబ్బా.

అపిచ పుగ్గలస్స కథినదివసాపి దివసావ. ఏవం గణనుపగత్తా అకాలచీవరసంఖ్యయాపటిలాభానుభావేన "ఉబ్బతస్మిం కథినే"తి వచనాపేక్షస్స అనిస్సగ్గియత్తా తదనులోమత్తా "కాలచీవరస్సపి"తి ఏవం సబ్బథా చతుబ్బిధం ఏత్త వచనన్తి వేదితబ్బం. అపిచ అత్తి ఏకచ్ఛేన కథినుద్ధారేన ఉబ్బతే కథినే ఉప్పన్నం ఏకచ్ఛస్స భిక్ఖునో కాలచీవరం హోతి, ఏకచ్ఛస్స అకాలచీవరం, తం సీమాతిక్కన్తస్స, నో ఉబ్బారగతం. తం ద్విన్నం వసేన ఉబ్బతే ఉప్పన్నం రపేత్వా ఇతరేసం అజ్ఞాతరేన ఉబ్బతే ఉప్పన్నన్తి వేదితబ్బం. తజ్ఞో యస్స ఉబ్బతం, తస్స అకాలచీవరం, ఇతరస్స కాలచీవరం. తథా అత్తి ఏకచ్ఛేన కథినుద్ధారేన ఉబ్బతే కథినే ఉప్పన్నం సబ్బస్సపి అకాలచీవరమేవ హోతి. తం యథారపితం వేదితబ్బం. తథా అత్తి ఉబ్బతస్మిం కథినే ఉప్పన్నం రపేత్వా వస్సానస్స పచ్చిమే మాసే ఉప్పన్నం. తథా అత్తి ఉబ్బతస్మిం కథినే ఉప్పన్నం అకాలచీవరం, తం హేమన్తే, గిమ్మే వా ఉప్పన్నన్తి వేదితబ్బం. ఏవం పుగ్గలకాలభేదతో బహువిధత్తా ఉప్పన్నస్స "ఉబ్బతస్మిం కథినే ఉప్పన్న"ని న వుత్తన్తి వేదితబ్బం. అనేకంసికత్తా ఇమమ్మి అత్తవికప్పం దస్సేతుం "ఉబ్బతస్మిం కథినేతి భిక్ఖునో కథినం ఉబ్బతం హోతి"తి. ఏత్తావతా సిద్ధేపి "అట్టన్నం మాతికానం అజ్ఞాతరాయా"తిఆది వుత్తం. "ధారయామి"తి భిక్ఖునీవిభజ్ఞే ఆగతోతి వత్తబ్బో. "ఏవ"ని వచనేన వచనభేదో తత్త నత్తితి వుత్తం హోతి.

“వికప్పనుపగం పచ్చిమ”ని ఇదం సబ్బసజ్ఞాహికత్వా వుత్తం. “అధిట్టానుపగం పచ్చిమ”ని అసబ్బసజ్ఞాహికం. న హి యత్తకం సజ్ఞాటి అధిట్టానుపగం పచ్చిమం, తత్తకం అన్తరవాసకాది అధిట్టానుపగం పచ్చిమం హోతి అధిట్టానస్స బహువిధత్వా. న ఏవం వికప్పనాయ భేదో తస్మా ఏకవిధత్వాతి వేదితబ్బం. “ఏకాదసే అరుణగ్గమనే నిస్సగ్గియ”ని అన్తిమం రపేత్వా తతో పురిమతరస్మిన్తి అత్తో వేదితబ్బో. అన్తిమం నామ అపరకత్తికాయ పరమారుణగ్గమనం. తజ్ఞో కాలత్వా నిస్సగ్గియం న కరోతి, తేనేవాహ అచ్చేకచీవరసిక్ఖాపదట్టకథాయం “చట్టితో పట్టాయ పన ఉప్పన్నం అనచ్చేకచీవరమ్మి పచ్చుద్ధరిత్వా రపితచీవరమ్మి ఏతం పరిహారం లభతియేవా”తి (పారా. అట్ట. ౨.౬౪౬-౯). ఇమంయేవ నయం సన్ధాయ “అచ్చేకచీవరస్స అనత్తతే కథినే ఏకాదసదివసాధికో మాసో, అత్తతే కథినే ఏకాదసదివసాధికా పిన్నా మాసా, తతో పరం ఏకదివసమ్మి పరిహారో నట్టి”తి తత్తేవాహ. ఇమస్మిం నయే సిద్ధే అనచ్చేకచీవరం ద్వాదసాహే న లభతీతి సిద్ధమేవ హోతి. తతో “అనచ్చేకచీవరే అనచ్చేకచీవరసజ్ఞో, అనాపత్తి”తి (పారా. ౬౫౦) ఏత్త అచ్చేకచీవరసదిసే అజ్ఞాస్మిం అనధిట్టితేతి సిద్ధం హోతి. తత్త పన “పిన్నా మాసా”తి ఉక్కుటపరిచ్ఛేదవచనం. వస్సికసాటికజ్ఞా అవస్సికసాటికభావం పత్వా ఏకాదసమాసే పరిహారం లభతీతి వేదితబ్బం.

దసాహతిక్కుంతం నిస్సగ్గియన్తి ఏత్త ఆపత్తివుట్టానే “దసాహపటిచ్చన్నం
పక్ఖఅతిరేకపక్ఖమాసఅతిరేకమాసపటిచ్చన్న”నిఆదివచనభేదో వియ, న ఇథ వచనభేదో, తస్మా సంవచ్చరాతిక్కుంతమ్మి దసాహతిక్కుంతమేవ నామ, తథా దుతియకథినేపి సంవచ్చరవిప్పవుత్తమ్మి రత్తివిప్పవుత్తమేవ. తతియే సంవచ్చరాతిక్కుంతమ్మి మాసాతిక్కుంతమేవ నామాతి వేదితబ్బం. “అనధిట్టితే అధిట్టితసజ్ఞో నిస్సగ్గియం పాచిత్తియ”ని ఇదమేకస్స తికపాచిత్తియస్స ఆదిపదదీపనం. ఏస నయో అవికప్పితేతిఆదీసుపి, తస్మా ఏత్త అట్టసు తికచ్చేదేసు ఏకం విత్థారేత్వా ఇతరేసం ఏకేకమాదిపదం విత్థారేహ్వ ద్వే ద్వే భగవతావ సజ్ఞిత్తత్తాతి బహూసుపి తికచ్చేదేసు సమ్భవంతేసు ఏకో ఏవ వుచ్చతి, “అయం వినయస్స ధమ్మతా”తి వదన్తి. దుక్కుటవారేసు పన ఏకం దుక్కుటం విత్థారేత్వా సేసాని సత్త తథేవ సజ్ఞిత్తాని. తథా అన్తిమన్తిమో ఏకేకో అనాపత్తికోట్టానోతి వేదితబ్బం.

అనాపత్తి అన్తోదసాహన్తి అయం సజ్ఞేపత్తో - తం దసాహపరమం ధారేతబ్బం. తం అతిరేకచీవరం యథాసకం అధిట్టానం అన్తోదసాహం అధిట్టితి వా వికప్పేతి వా విస్సజ్ఞేతి వా అత్తనో ధమ్మతాయ నస్సతి వా వినస్సతి వా డయ్యతి వా అజ్ఞో వా తం అచ్చిన్దిత్వా గణ్ణాతి విస్సాసన్తో వా గణ్ణాతి పాచిత్తియతో అనాపత్తి. దుక్కుటతో పన సియా ఆపత్తి సియా అనాపత్తి సజ్ఞాభేదేన. అన్తిమానం పనేత్త ద్విన్నం పదానం వసేన అనచ్చిన్నే అచ్చిన్నసజ్ఞో నిస్సగ్గియం పాచిత్తియం. అవిస్సాసగ్గాహే విస్సాసగ్గాహసజ్ఞో నిస్సగ్గియం పాచిత్తియన్తిఆదికా ద్వే తికపాచిత్తియా, ద్వే చ దుక్కుటా సజ్ఞిత్తాతి వేదితబ్బా. ఏత్త హి యది అన్తోదసాహం అధిట్టితి, దసాహపరమం అరుణం అతిక్కుమిత్వా తస్స దివసభాగే అధిట్టహాతీతి వేదితబ్బం. అయం తావ పాళివినిచ్చయో.

అట్టకథాయం పన ఇతో గరుకతరానీతిఆదిమ్మి అయం చోదనాపుబ్బజ్ఞమో వినిచ్చయో - గణ్ణిపదే పనస్స ఇతో నిస్సట్టచీవరదానతో గరుకమ్మి ఇత్తిదుతియకమ్మం యథా అపలోకనేన కరోన్తి, ఏవమిదం ఇత్తియా కత్తబ్బమ్మి పకతివచనేన వట్టతీతి. యది ఏవం పరివారే కమ్మవగ్గస్స అట్టకథాయం “ఇత్తికమ్మమ్మి ఏకం ఇత్తిం రపేత్వావ కాతబ్బం, అపలోకనకమ్మాదివసేన న కాతబ్బ”ని (పరి. అట్ట. ౪౮౨) యం వుత్తం, తేన విరుజ్ఞేయ్య. తేనేతం వుచ్చతి “తేసం ఏతం అనులోమ”ని, తస్మా అనులోమనయేనేవ తం వుత్తం. నియమం పన యథా ద్విన్నం పారిసుద్ధిఉపోసథో వినా ఇత్తియా

హోతి, ఏవం ద్విన్నం నిస్సృట్టచీవరదానమ్పితి వదామ, తస్మా “ఆయస్మతో దేమా”తి వత్తుం వట్టతి. కథం పనేతం
జాతబ్బన్తి? తదనులోమత్తాతి. ఏకదేవేదం ఇత్తికమ్మం అపలోకనేనాపి కాతుం వట్టతీతి సాధనన్తి వేదితబ్బన్తి ఆచరియో.
అనుగణ్ఠిపదే పనేత్థ చోదనం కత్వా “ఏతం సాధితం. ఇత్తికమ్మం ఏకం ఇత్తిం రపేత్వావ కాతబ్బ”న్తి పాళియా ఆగతం సన్ధాయ
వుత్తం, ఇదం పన పాళియం నాగతం, లేసతో ఆహరిత్వా వుత్తన్తి కత్వా ఏతం అపలోకనేనాపి వట్టతీతి.

౪౬౮. ఏస నయోతి అజ్ఞోసం చీవరేసు ఉపచికాదీహి ఖాయితేసు మమపి ఖాయితానీతిఆది. “అజ్ఞోన కతం...పే....
సాధక”న్తి వచనతో సమానజాతికం, ఏకత్వజాతికజ్ఞ తతియకథినం పరమసమానమేవాతి సిద్ధం హోతి.

౪౬౯. తిచీవరం అధిట్టాతున్తి ఏత్థ తిచీవరం తిచీవరాధిట్టానేన అధిట్టాతబ్బయుత్తకం, యం వా తిచీవరాధిట్టానేన
అధిట్టాతుం అవికప్పేతుం అనుజానామి, తస్స అధిట్టానకాలపరిచ్ఛేదాభావతో సబ్బకాలం ఇచ్చన్తస్స అధిట్టాతుంయేవ
అనుజానామి, తం కాలపరిచ్ఛేదం కత్వా వికప్పేతుం నానుజానామి. సతి పన పచ్చయే యదా తదా వా పచ్చుద్ధరిత్వా
వికప్పేతుం వట్టతీతి “అనాపత్తి అన్తోదసాహం అధిట్టేతి, వికప్పేతీ”తి వచనతో సిద్ధం హోతి వుత్తమేతం. వన్సికసాటికం తతో
పరం వికప్పేతుంయేవ నాధిట్టాతుం. వత్తజ్ఞో కతపరియోసితం అన్తోచతుమాసే వస్సానదివసం ఆదిం కత్వా అన్తోదసాహే
అధిట్టాతుం అనుజానామి, చతుమాసతో ఉద్ధం అత్తనే సన్తకం కత్వా రపితుకామేన వికప్పేతుం అనుజానామీతి అత్తో.
సుగతచీవరతో ఉనకన్తి తిణ్ణమ్పి చీవరానం ఉక్కుట్టపరిచ్ఛేదో. “తిచీవరం పన పరిక్ఖారచోళం అధిట్టాతుం వట్టతీ”తి వాదే పన
సతి తథారూపపచ్చయే వట్టతి. యథా సతి పచ్చయే వికప్పేతుం వట్టతీతి సాధితమేతం, పగేవ అజ్ఞోన అధిట్టానేన
అధిట్టాతుం. “అన్తోదసాహం అధిట్టేతి, వికప్పేతీ”తి అనియమతో వుత్తన్తి సజ్ఞాటి, ఉత్తరాసజ్ఞో, అన్తరవాసకన్తి
అధిట్టితానధిట్టితానం సమానమేవ నామం. “అయం సజ్ఞాటి”తిఆదీసు (మహావ. ౧౨౬) హి అనధిట్టితా వుత్తా. “తిచీవరేన
విప్పవసేయ్యా”తి ఏత్థ అధిట్టితా వుత్తా. సామన్తవిహారే వాతి గోచరగామతో విహారేతి ధమ్మసిరిత్థేరో. దూరతరేపి లబ్భతేవాతి
ఆచరియో. అనుగణ్ఠిపదేపి “సామన్తవిహారే వాతి దేసనాసీసమత్తం, తస్మా రపితట్టానం సల్లక్ఖేత్వా దూరే రితమ్పి
అధిట్టాతబ్బ”న్తి వుత్తం. సామన్తవిహారో నామ యత్థ తదహేవ గన్త్వా నివత్తితుం సక్కా. రత్తివిప్పవాసం రక్ఖన్తేన తతో దూరే
రితం అధిట్టాతుం న వట్టతి, ఏవం కిర మహాఅట్టకథాయం వుత్తన్తి. కేచి “చీవరవంసే రపితం అజ్ఞో పరివత్తిత్వా నాగదన్తే
రపేతి, తం అజానిత్వా అధిట్టహన్తస్సపి రుహతి చీవరస్స సల్లక్ఖితత్తా”తి వదన్తి. అధిట్టహిత్వాతి పరిక్ఖారచోళాదివసేన.
మహన్తతరమేవాతిఆది సబ్బాధిట్టానసాధారణలక్ఖణం . తత్థ పున అధిట్టాతబ్బమేవాతి అధిట్టితచీవరస్స ఏకదేసభూతత్తా.
అనధిట్టితజ్ఞో, అధిట్టితస్స అప్పభావేన ఏకదేసభూతం అధిట్టితసజ్ఞమేవ గచ్చతి. తథా అధిట్టితజ్ఞో, అనధిట్టితస్స
ఏకదేసభూతం అనధిట్టితసజ్ఞం గచ్చతీతి హి లక్ఖణం, న కేవలజ్ఞోత్త దుతియపట్టమేవ, తతియపట్టాదికమ్పి. యథాహ
“అనుజానామి...పే.... ఉత్తుద్ధటానం దుస్సానం చతుగ్గుణం సజ్ఞాటిం...పే.... పంసుకూలే యావదత్త”న్తి (మహావ. ౩౪౮).

అవసేసా భిక్షూతి వక్ఖమానకాలే నిసిన్నా భిక్షూ. తస్మా వట్టతీతి యథా “అనుజానామి, భిక్షవే, తిచీవరం అధిట్టాతుం న
వికప్పేతు”న్తి వుత్తం, ఏవం పరిక్ఖారచోళమ్పి వుత్తం, న తస్స ఉక్కుట్టపరిచ్ఛేదో వుత్తో, న చ సజ్ఞాపరిచ్ఛేదో, తస్మా తీణిపి
చీవరాని పచ్చుద్ధరిత్వా “ఇమాని చీవరాని పరిక్ఖారచోళాని అధిట్టామీ”తి అధిట్టహిత్వా పరిభుజ్జీతుం వట్టతీతి అత్తో.
“నిధానముఖమేత”న్తి కథం పజ్ఞాయతీతి చే? “తేన ఖో పన సమయేన భిక్షానం పరిపుణ్ణం హోతి తిచీవరం, అత్తో చ హోతి
పరిస్సావనేహిపి ధవికాహిపీ”తి ఏతస్మిం వత్తుస్మిం “అనుజానామి, భిక్షవే, పరిక్ఖారచోళ”న్తి (మహావ. ౩౫౮) అనుజ్ఞాతత్తా.
భిక్షానజ్ఞా ఏకమేవ పరిస్సావనం, ధవికా వా వట్టతి, న ద్వే వా తీణి వాతి పటిక్ఖేపాభావతో

వికప్పనుపగపచ్చిమప్పమాణాని, అతిరేకప్పమాణాని వా పరిస్సావనాదీని పరిక్ఖారాని కప్పన్తితి సిద్ధం. యది ఏవం
“యంనూనాహం భిక్షూనం చీవరే సీమం బద్ధేయ్యం మరియుదం రపేయ్య”న్తి (మహావ. ౩౪౬) వచనవిరోధోతి చే? న,
అనుసన్ధియా అజాననతో, విరోధతో చ. కిం వుత్తం హోతి? చీవరక్ఖన్ధకే (మహావ. ౩౨౬ ఆదయో) పరమం గహపతిచీవరం
అనుజ్ఞాతం, తతో పావారకోసియకోజవకమ్బలాది. తతో “తేన ఖో పన సమయేన సజ్ఞస్స ఉచ్చావచాని చీవరాని
ఉప్పన్నాని హోన్తి. అథ ఖో భిక్షూనం ఏతదహోసి ‘కిం ను ఖో భగవతా చీవరం అనుజ్ఞాతం, కిం అననుజ్ఞాత’”న్తి ఏతస్మిం
వత్తుస్మిం “అనుజానామి, భిక్షవే, థ చీవరాని ఖోమ”న్తిఆదినా (మహావ. ౩౩౯) కప్పియచీవరజాతి అనుజ్ఞాతా, న పన
సజ్ఞ్యాపమాణం. తతో “అద్దస భగవా...పే.... సమ్మహులే భిక్షూ చీవరేహి ఉబ్బణ్ణితే సీసేపి చీవరభిసిం కరిత్వా ఖన్ధేపి
చీవరభిసిం కరిత్వా కటియాపి చీవరభిసిం కరిత్వా ఆగచ్ఛన్తే, దిస్సాన భగవతో ఏతదహోసి...పే.... యేపి ఖో తే కులపుత్తా
ఇమస్మిం ధమ్మవినయే సీతాలుకా సీతభీరుకా, తేపి సక్కోన్తి తిచీవరేన యాపేతుం, యంనూనాహం భిక్షూనం చీవరే సీమం
బద్ధేయ్యం మరియుదం రపేయ్యం తిచీవరం అనుజానేయ్య”న్తి (మహావ. ౩౪౬) చీవరం అనుజ్ఞాతం, తత్తా ఖో ఏకమేవ.
ఛట్టగ్గియా పన మిచ్చా గహేత్వా బహూని పరిహరింసు. తాని నేసం అతిరేకట్టానే రితాని హోన్తి. తతో “అనుజానామి,
భిక్షవే, దసాహపరమం అతిరేకచీవరం ధారేతు”న్తి (మహావ. ౩౪౭) అనుజ్ఞాతం, తేనేతం పజ్ఞాయతి. అతిరేకాని బహూని
చీవరాని తే పరిహరింసు, “తాని దసాహపరమమేవ ధారేతుం అనుజానామి, న తమేవేక”న్తి వదన్తేన యా పుట్టే
తిచీవరాధిట్టానసజ్ఞాతా చీవరే సీమాబద్ధా, మరియుదా చ రపితా, తాయ సతిపి తిచీవరబాహుల్లపరిహరణక్కమో దస్సితో
దివసపరిచ్ఛేదవసేన. తతో పరం “అనుజానామి, భిక్షవే, అతిరేకచీవరం వికప్పేతు”న్తి (మహావ. ౩౪౭) అనుజానన్తేన వినాపి
దివసపరిచ్ఛేదేన అతిరేకచీవరపరిహరణక్కమో దస్సితోతి ద్వేపి తాని నిధానముఖానీతి సిద్ధం. తథా పరిక్ఖారచోళాధిట్టానమ్పి
సియా, అజ్ఞాథా ఇతరచీవరాధిట్టానానుజాననవిరోధో సియా సీమామరియాదట్టపనవిరోధతో. తిచీవరాధిట్టానపజ్ఞాత్తియేవ
తిచీవరమరియాదా హోతి. తేన వుత్తం “పాటేక్కం నిధానముఖమేత”న్తి. “పరమం తిచీవరం తిచీవరాధిట్టానేన అధిట్టాతబ్బం,
పున పరిహరితుం అసక్కోన్తేన పచ్చుద్ధరిత్వా పరిక్ఖారచోళం అధిట్టాతబ్బం, న త్వేవ ఆదితోవ ఇదం వుత్త”న్తి వుత్తం. “యథా
తిచీవరం పరిహరితుం అసక్కోన్తస్స గిలానస్స విప్పవాససమ్ముతి అనుజ్ఞాతా, అగిలానస్సపి సాసజ్ఞసిక్ఖాపదే (పారా.
౬౨౨) తస్స అన్తరఘరే నిక్ఖేపో చ, తతోపి సతి పచ్చయే ఛారత్తవిప్పవాసో, తతోపి అసక్కోన్తస్స పచ్చుద్ధారో, పచ్చుద్ధటమ్పి
అన్తోదసాహి అధిట్టాతుం, అసక్కోన్తస్స వికప్పనా చ అనుజ్ఞాతా. తథేవ ద్వన్నమ్పి సమ్ముఖాపరమ్ముఖావికప్పనానం
పరసన్తకత్తా వికప్పనపచ్చయే అసతి ‘పరిక్ఖారచోళ’న్తి అధిట్టహిత్వా పరిభుజ్జేతుం భగవతా అనుజ్ఞాతం సియా, యతో
తదధిప్పాయజ్ఞా ఏవం వదన్తి”తి మహాపచ్చరియమ్పి వుత్తం. పుట్టేతిఆది “పాటేక్కం నిధానముఖ”న్తి వుత్తస్స
పయోగదస్సనత్థం వుత్తం. అబద్ధసీమాయం దుప్పరిహరన్తి వికప్పనాదిలత్థాయ ఉపచారం అతిక్కమిత్వాపి
గమనసమ్మవతో.

వస్సికసాటికా అనతిరిత్తప్పమాణాతి తస్సా ఉక్కట్టపరిచ్ఛేదస్స వుత్తత్తా వుత్తం. పచ్చత్థరణమ్పి అధిట్టాతబ్బమేవాతి
“ఇదం, భన్తే, అమ్మాకం సేనాసనస్స ఉపరి అత్థరితబ్బ”న్తిఆదినా దిన్నం నాధిట్టాతబ్బం, “ఇదం తుమ్మాక”న్తి దిన్నం సయం
అధిప్పేతంవ అధిట్టాతబ్బన్తి అధిప్పాయో. “సకిం అధిట్టితం అధిట్టితమేవ హోతి, న పున పచ్చుద్ధరీయతి
కాలపరిచ్ఛేదాభావతో”తి లిఖితం. “ఏకవచనేనపి వట్టతీతి అపరే”తి వుత్తం. భేసజ్జనవకమ్మమాతాపితుఆదీనం అత్థాయాతి

ఏత్త “ఇమినా భేసజ్జం చేతాపేస్సామి, ఇదం మాతుయా దస్సామీ”తి రపేన్నేన అధిట్టాతబ్బం. “ఇదం భేసజ్జస్స, ఇమం మాతుయా”తి విభజన్తేన అధిట్టానకిచ్చం నట్టితి అపరే”తి వుత్తం. “సకభావం మోచేత్వా రపనం సన్ధాయాహ”తి లిఖితం.

“పున అధిట్టాతబ్బన్తి అయం సజ్ఞీతితో పట్టాయ ఆగతఅట్టకథావాదో. తతో పరం ఆచరియానం తత్త తత్త యుత్తివిచారణా”తి వుత్తం. పమాణచీవరస్సాతి పచ్చిమప్పమాణస్స. ద్వే చీవరానీతి సహ ఉత్తరాసజ్ఞేన. ఏన నయోతి పమాణయుత్తేసు యత్త కత్తచీతిఆదినయోవ. “తం అతిక్కామయతో ఛేదనక”న్తి (పాచి. ౨౩౩) వచనతో ఉత్తరి పటిసిద్ధం, తతో హేట్టా అప్పటిసిద్ధత్తా వట్టితి. తత్త సియా – తిచీవరస్స పచ్చిమప్పమాణం విసుం సుత్తే నట్టితి, న వత్తబ్బం, సిక్ఖాకరణీయేహి సిద్ధత్తా. కిం వుత్తం హోతి? “పరిమణ్ణలం నివాసేస్సామి, పారుపిస్సామి, సుప్పటిచ్చన్నో అన్తరఘరే గమిస్సామీ”తి (పాచి. ౨౭౬-౨౭౯) వచనతో యత్తకేన పమాణేన పరిమణ్ణలతా, సుప్పటిచ్చన్నతా చ అట్టకథాయం వుత్తక్కమేన సమ్మజ్జితీ”తి వత్తబ్బం. తేసం వసేన పచ్చిమప్పమాణన్తి సిద్ధం, తఇచ్చ ఖో ముట్టిపఇచ్చాది యథావుత్తమేవ వుచ్చతే. తేనేవాహ లోసం రపేత్వా “విసుం సుత్తే నట్టి”తి.

అపిచేత్త అధిప్పేతం, తథాపి న సమేతియేవాతి అత్తో, తస్మా “యదీ”తిఆదిసమ్బద్ధో అద్ధా వుత్తో. యస్మా పరిచ్చిన్నో సమేతి చ. ఇతరేసు పన ఏకచ్చస్మిం ఆచరియవాదే నేవ పరిచ్చేదో అత్తి. ఏకచ్చస్మిం న పుట్టాపరం సమేతితి సమ్బద్ధో. అధిట్టానం అధిట్టానమేవ, పరిభోగకాలే పన అరజితం న వట్టితి. ఇదం సబ్బం తిచీవరే ఏవ. ఇమస్స పన సిక్ఖాపదస్స అయం సజ్ఞేపవినిచ్చయో – అనత్తతే కథినే హేమన్తానం పరమదివసతో పట్టాయ అత్తతే కథినే గిమ్మానం పరమదివసతో పట్టాయ ఉప్పన్నచీవరం సన్ధాయ “నిట్టితచీవరస్మి”న్తిఆది వుత్తన్తి.

ఏత్తాహ – “రజకేహి ధోవాపేత్వా సేతం కారాపేన్తస్సాపి అధిట్టానం అధిట్టానమేవా”తి వచనతో అరజితేపి అధిట్టానం రుహతి, తేన సూచికమ్మం కత్వా రజిత్యా కప్పబిన్దం దత్వా అధిట్టాతబ్బన్తి నియమో న కాతబ్బోతి? వుచ్చతే, కాతబ్బోవ పత్తో వియ అధిట్టితో. యథా పున సేతభావం, తమ్మభావం వా పత్తో అధిట్టానం న విజహతి, న చ పన తాదిసో అధిట్టానం ఉపగచ్ఛతి, ఏవమేతం దట్టబ్బన్తి. “యతో పట్టాయ పరిభోగాదయో వట్టిన్తి, తతో పట్టాయ అన్తోదసాహే అధిట్టాతబ్బ”న్తి వదన్తి.

అవిసేసేన వుత్తవచనన్తి అధిట్టాతబ్బం అధిట్టితి, వికప్పేతబ్బం వికప్పేతి ఏవం సవిసేసం కత్వా అవచనం “న వికప్పేతు”న్తి (మహావ. ౩౨౮) ఇమినా విరుద్ధం వియ దిస్సతి. ఇదాని ఇదం అధిట్టానవికప్పననయపటిబద్ధం ఖన్ధకం, పరివారఇచ్చ మిస్సేత్వా పకిణ్ణకం వుచ్చతి – ఖన్ధకే తావ “అనుజానామి, భిక్షవే, తిచీవరం అధిట్టాతుం న వికప్పేతుం, వస్సికసాటికం వస్సానం చాతుమాసం అధిట్టాతుం, తతో పరం వికప్పేతు”న్తిఆది వుత్తం. పరివారే “న నవ చీవరాని అధిట్టాతబ్బాని, న నవ చీవరాని వికప్పేతబ్బానీ”తి (పరి. ౩౨౯), “దసకే దస, ఏకాదసకే ఏకాదస చీవరాని అధిట్టాతబ్బాని, న వికప్పేతబ్బానీ”తి (పరి. ౩౩౧) చ అనేకక్షత్తుం వచనేన సుట్టు దళ్లం కత్వా “సబ్బాని చీవరాని అధిట్టాతబ్బాని, న వికప్పేతబ్బానీ”తి వుత్తం, తస్మా ఉభోపి తే విరుద్ధా వియ దిస్సన్తి, ఖన్ధకే ఏవ చ “వస్సికసాటికం వస్సానం చాతుమాసం అధిట్టాతుం తతో పరం వికప్పేతు”న్తి (మహావ. ౩౨౮) వుత్తం. తదట్టకథాయం “వస్సికసాటికా అనతిరిత్తప్పమాణా నామం గహేత్వా వుత్తనయేనేవ చత్తారో వస్సికే మాసే అధిట్టాతబ్బా, తతో పరం పచ్చుద్ధరిత్వా వికప్పేతబ్బా”తి వుత్తం. ఇదఇచ్చ విరుద్ధం వియ దిస్సతి అజ్ఞామజ్ఞం హేమన్తే పచ్చుద్ధారసమ్భవతో, వస్సానే వికప్పనాసమ్భవతో చ. తథా ఇథ “అనాపత్తి అన్తోదసాహం అధిట్టితి వికప్పేతి”తి వచనప్పమాణతో సబ్బత్థ వికప్పనాయ అప్పటిసిద్ధభావో వేదితబ్బోతి (పారా. అట్ట.

౨.౪౬౯) అట్టకథావచనం పరివారవచనేన విరుద్ధం వియ దిస్సతి, న హి విరుద్ధం తథాగతా భాసంతి, తస్మా అట్టకథానయోవేత్త పటిసరణం, యేన సబ్బమ్మి తం ఏకరసం హోతి. పరివారట్టకథాయశ్చ వుత్తం “న వికప్పేతబ్బానీతి అధిట్టితకాలతో పట్టాయ న వికప్పేతబ్బానీ”తి (పరి. అట్ట. ౩౨౯). తిచీవరాని అధిట్టితకాలతో పట్టాయ, వస్సికసాటికాదీని చ అత్తనో అత్తనో అధిట్టానభేత్తే న అకామా వికప్పేతబ్బానీతి అత్తో, అవసేసపాళి, అత్తో చ ఇథ అట్టకథాయం వుత్తో, తస్మా సబ్బమ్మేతం ఏకరసంతి.

ఏత్థాహ - యది ఏవం “నవ చీవరాని నాధిట్టాతబ్బానీ”తి చ వత్తబ్బం. వికప్పేతకాలతో పట్టాయ హి నాధిట్టాతబ్బానీతి? ఏత్త వుచ్చతే - “తిచీవరం అధిట్టాతుం న వికప్పేతుం...పి... పరిక్షారచోళం అధిట్టాతుం న వికప్పేతు”న్తి ఏత్త సబ్బత్త అధిట్టానే పటిసేధాదస్సనతో, వికప్పనాయ అదస్సనతో చ “తతో పర”న్తి ద్వీస్వేవ పరిచ్ఛేదదస్సనతో చ “నవ చీవరాని అధిట్టాతబ్బాని, న వికప్పేతబ్బాని చేవ వుత్తన్తి వేదితబ్బం. అపరో నయో - అనుజానామి, భిక్షవే, తిచీవరం అధిట్టాతుం అకామా. కస్మా? కాలే ఉప్పన్నం అనధిట్టహంతస్స కాలాతిక్కమే ఆపత్తిసమ్మవతో, అకాలే ఉప్పన్నం అనధిట్టహంతస్స దసాహతిక్కమే ఆపత్తిసమ్మవతో చ. తత్త యం కాలే ఉప్పన్నం అప్పహోస్తేపి దసాహ కాలాతిక్కమే ఆపత్తికరం, తం నిస్సజ్జనకాలే “ఇదం మే, భన్తే, అతిరేకచీవరం ధారితం నిస్సగ్గియం, ఇమాహం సజ్జసా”తిఆదినా నిస్సజ్జితబ్బం, ఇతరం యథాపాళిమేవ. తత్త పరమనయో “యో పన, భిక్షు, అతిరేకచీవరం ధారేయ్య నిస్సగ్గియ”న్తి ఇమాయ పరమపజ్ఞాత్తియా వసేన వుత్తో, దుతియో అనుపజ్ఞాత్తియా వసేన వుత్తో.

యథా చ నిస్సజ్జితబ్బవత్తుమ్మి అసతి యథాపాళిం అవత్వా కేవలం ఆపత్తి ఏవ దేసేతబ్బా, యథా చ వస్సికసాటికనిస్సజ్జనే కేవలం పరియిట్టమత్తే యథాపాళిం అవత్వా యథాసమ్మవం నిస్సజ్జితబ్బం, తథా ఇదమ్మీతి వేదితబ్బం. యథా సంవచ్చరాతిక్కంతం అతిరేకచీవరం “దసాహతిక్కంత”మిచ్ఛేవ వుచ్చతి. సంవచ్చరవిప్పవుత్తతిచీవరం, మాసాతిక్కంతశ్చ “రత్తివిప్పవుత్త”న్తి చ “ధారత్తివిప్పవుత్త”న్తి చ వుచ్చతి, తథా ఇదమ్మి “దసాహతిక్కంత”మిచ్ఛేవ వుచ్చతీతి ఏకే, తస్మా సిద్ధమిదం “అనుజానామి, భిక్షవే, తిచీవరం అధిట్టాతుం అకామా”తి, తథా అకామా న వికప్పేతున్తి అత్తో. ఇచ్ఛాయ హి సతి “పచ్చుద్ధరిత్వా విప్పవాససుఖంతం వికప్పనాయ ఓకాసో దిన్నో హోతి, దసాహతిక్కమే చ అనాపత్తి”తి వచనతో వికప్పేతుం అనుజానామీతి వుత్తం హోతి. తథా వస్సికసాటికా అకామా అధిట్టాతుం దసాహతిక్కమే ఆపత్తిసమ్మవతో. కిత్తకం కాలన్తి చే? వస్సానం చాతుమాసం, ఇచ్ఛాయ పన సతి ఉద్ధయేవ వికప్పేతబ్బం. “సబ్బత్త వికప్పనాయ అప్పటిసిద్ధభావో వేదితబ్బో”తి హి వుత్తం. “అత్థాపత్తి హేమన్తే ఆపజ్జతి, నో గిమ్మే, నో వసే”తి (పరి. ౩౨౩) చ వుత్తం, తేన వుత్తం అట్టకథాయం “తతో పరం పచ్చుద్ధరిత్వా వికప్పేతబ్బా”తి.

తత్రాయం విచారణా - కదా పచ్చుద్ధరితబ్బా, కదా వికప్పేతబ్బా, కిశ్చేత్త యస్మా “తతో పర”న్తి వుత్తం. హేమన్తశ్చ పత్తమత్తే సా అధిట్టానం విజహతి, తస్మా “పచ్చుద్ధరిత్వా”తి న వత్తబ్బం అధిట్టానస్స నత్తితాయ, అథ “అన్తోచాతుమాసే వికప్పేతబ్బా”తి న వత్తబ్బం. “తతో పరం వికప్పేతు”న్తి హి వుత్తన్తి? ఏత్త ఏకచ్ఛే వదన్తి “వత్తబ్బమేత”న్తి. యథా పరివుత్తపరివాసో, చిణ్ణమానత్తో చ సన్తో నిట్టితేసుపి పరివాసమానత్తదివసేసు, తథా నిట్టితేసుపి అధిట్టానదివసేసు సాధిట్టానమేతన్తి ఏకే. అట్టకథాచరియానం ఇదం సన్నిట్టానం “కత్తికపుణ్ణమదివసే పచ్చుద్ధరిత్వా పాటిపదదివసే వికప్పేతబ్బా”తి. వుత్తజ్ఞోతం పరివారట్టకథాయం “కత్తికపుణ్ణమాసియా పచ్చిమే పాటిపదదివసే వికప్పేత్వా రపితం వస్సికసాటికం నివాసేన్తో హేమన్తే ఆపజ్జతి. కురున్దియం పన ‘కత్తికపుణ్ణమదివసే అపచ్చుద్ధరిత్వా హేమన్తే ఆపజ్జతీ’తి

వుత్తం, తమ్మి సువుత్తం. 'చాతుమాసం అధిట్టాతుం, తతో పరం వికప్పేతు'ని హి వుత్త"ని (పరి. అట్ట. ౩౨౩). తత్త కురుద్దినయో పచ్చా వుత్తత్తా సారతో దట్టట్టో , న పురిమో. నివాసేన్తో హి గిష్ఠేపి ఓరేనద్ధమాసం ఆపజ్జతి ఏవ. ఇథ చ "అత్థాపత్తి హేమన్తే ఆపజ్జతి, నో గిష్ఠేతి వుత్త"ని కురుద్దినచనస్సాయమత్తో దిస్సతి.

“కత్తికపుణ్ణమదివసే అపచ్చుద్ధరిత్వా తస్మింయేవ దివసే అవికప్పేన్తో పచ్చిమపాటిపదదివసే అపచ్చుద్ధారపచ్చయా దుక్కటం ఆపజ్జతి, న, అవికప్పనపచ్చయా దసాహపరిహారసమ్మవతో”తి కారణమేకే వదన్తి. ఏవం సతి హేమన్తే పత్తమత్తే అధిట్టానం విజహతీతి ఆపజ్జతి, తత్తా అయుత్తం. అధిట్టానత్తో “అత్థాస్స దానేన...పే... చిద్ధభావేనాతి ఇమేహి నవహి కారణేహి విజహతీ”తి (పారా. అట్ట. ౨.౪౬౯) వుత్తం, న “అధిట్టానఖేత్తాతిక్కమేన వా”తి. అసాధారణత్తా న వుత్తని చే? న, “చిద్ధభావేనా”తి న వత్తబ్బప్పసజ్జతో, చిద్ధభావేన పన తిచీవరస్సేవ సబ్బట్టకథాసు అధిట్టానవిజహనస్స వుత్తత్తా. తస్మా హేమన్తస్స పరమదివసే అపచ్చుద్ధారపచ్చయా దుక్కటం ఆపజ్జతి, న పచ్చుద్ధరిత్వా అవికప్పనపచ్చయా. “వికప్పేతు”ని వచనతో తతో అధిట్టానం న విజహతీతి పజ్ఞాయతి. న హి కత్తికపుణ్ణమాసియా పచ్చిమే పాటిపదదివసే అవికప్పేత్వా హేమన్తే ఆపజ్జతీతి వుత్తని అధిప్పాయో, యస్మా తం అపచ్చుద్ధారపచ్చయా దుక్కటం హేమన్తస్స పరమఅరుణక్షణే ఏవ ఆపజ్జతి, తస్మా “కత్తికపుణ్ణమదివసే అపచ్చుద్ధరిత్వా”తి వుత్తం. పచ్చుద్ధటం పన హేమన్తే దసాహపరిహారం లభతి. “దసాహే అప్పహోన్తే చీవరకాలం నాతిక్కామేతబ్బా”తి (పారా. అట్ట. ౨.౬౩౦) హి వుత్తం, తత్తా ఖో సమయే ఉప్పన్నం చే, నాసమయే. తథా చ సాధితం అపచ్చుద్ధటం న నిస్సగ్గియం హోతి, నో చ తం పరిదహితం, తస్మా కత్తికపుణ్ణమదివసే ఏవ పచ్చుద్ధరణత్తా వికప్పనత్తా కత్తబ్బన్తి సిద్ధం, ఏత్త చ యథా అతిరేకచీవరం దసమే దివసే వికప్పేన్తేన దసాహపరమం ధారితం హోతి, అన్తోదసాహే చ వికప్పితం హోతి, తథా కత్తికపుణ్ణమాయ వికప్పేన్తేన వస్సానం చాతుమాసం అధిట్టితత్తా హోతి, తతో పరం అనాపత్తిఖేత్తే ఏవ వికప్పనా చ హోతీతి వేదితబ్బం. ఏత్తావతా అత్తి వికప్పనాఖేత్తే అధిట్టానం, అధిట్టానఖేత్తే చ వికప్పనాతి దీపితం హోతి. అత్థాధా “అత్థాపత్తి అధిట్టానేన ఆపజ్జతి, అనధిట్టానేన ఆపజ్జతి. అత్థాపత్తి వికప్పనాయ ఆపజ్జతి, అవికప్పనాయ ఆపజ్జతీ”తి దుకేసు ద్వే దుకాని వత్తబ్బాని సియుం. తత్త పరమదుకే పరమపదం సమ్మవతి. వికప్పనఖేత్తే హి వస్సికసాటికాదీనం అధిట్టానేన వినయాతిసారదుక్కటం ఆపజ్జతి. ఏతేనేవ దుతియదుక్కటస్స దుతియపదం వుత్తం హోతి. అనధిట్టానేన ఆపజ్జతీతి నత్తి. అన్తోదసాహే అనాపజ్జనతో, వికప్పనాదిసమ్మవతో చ వికప్పనాయ ఆపజ్జతీతి నత్తి సబ్బట్ట వికప్పనాయ అప్పటిసిద్ధత్తా, తస్మా తాని దుకాని “న లబ్బన్తి”తి న వుత్తాని. ఏత్థాహ – యా సా “అత్థాపత్తి హేమన్తే ఆపజ్జతీ”తి (పరి. ౩౨౩) వచనప్పమాణతో దుక్కటాపత్తి సాధితా, సా సజ్జీచ్చ అపచ్చుద్ధరన్తస్స యుజ్జతి, అసతియా చే, కజ్జీ, అనాపత్తి. కత్తికపుణ్ణమాయ పచ్చుద్ధటం సజ్జీచ్చ అవికప్పయతో దుక్కటేన సహ పునదివసే నిస్సగ్గియం, అసతియా అవికప్పయతో నిస్సగ్గియమేవ ఇథ పరమపజ్జాతియా. యం పన వుత్తం మాతికాట్టకథాయం (కజ్జ. అట్ట. కథినసిక్ఖాపదవణ్ణనా) “వస్సికసాటికా వస్సానమాసాతిక్కమేనాపి, కణ్ణపటిచ్చాది ఆబాధవూపసమేనాపి అధిట్టానం విజహతి, తస్మా సా తతో పరం వికప్పేతబ్బా”తి, తేనేతం విరుజ్జతి, న కేవలం ఇదమేవ, “తతో పరం పచ్చుద్ధరిత్వా వికప్పేతబ్బా”తి అట్టకథావచనత్తా విరుజ్జతి. తతో పరం నామ హి హేమన్తం, తత్త చే పచ్చుద్ధారో, “వస్సికసాటికా వస్సానమాసాతిక్కమేనాపి”తిఆది న యుత్తం అధిట్టానాభావేన పచ్చుద్ధారాభావతో. అవిరోధో చ ఇచ్చితబ్బో, తస్మా “పచ్చుద్ధరణం వత్తమత్త”నివాదో ఏత్థాపి సమ్మవతీతి చే? న, కురుద్ది వచనవిరోధతో. తత్త హి కత్తికపుణ్ణమాయ పచ్చుద్ధారో వుత్తో, తస్మా వస్సానదివసత్తా సాధిట్టానావసా పచ్చుద్ధరీయతీతి న పచ్చుద్ధారో వత్తమత్తం, తస్మా “తతో పర”ని యావ పుణ్ణమా అధిప్పేతా సియా. యథా చాయం వికప్పో, తథా “వస్సానమాసాతిక్కమేనాపి ఆబాధవూపసమేనాపి”తి

ఇదమ్మి అవస్థం పచ్చుద్ధరితబ్బతాయ వుత్తం సియా. ఏవజ్చ సతి ఇథ సమస్తపాసాదికాయ తదవచనేన సమేతి. అజ్ఞాథా ఇథపి తం వత్తబ్బం సియాతి యథావుత్తోవ విధి ఏత్థ సమ్మవతి, కిజ్జాపి సమ్మవతి, దువిజ్ఞాపయస్స పన లోకస్స సువిజ్ఞాపనత్థం వుత్తా. యస్మా పన సా వస్సానాతిక్కమేన అధిట్టానం విజహతి, హేమస్తపరమారుణే చ అపచ్చుద్ధారపచ్చయా దుక్కటా సాధితా, తస్మా కత్తికపుణ్ణమాయమేవ పచ్చుద్ధరిత్వా వికప్పేతబ్బా, అవికప్పితాయ “నిస్సగ్గియాపజ్జనమేవా”తి వత్తబ్బం. ఏత్తావతాపి సంతోసం అకత్వా వినిచ్చయో పరియేసితబ్బో. హోతి చేత్థ -

“ఏవం అభావం వినయస్స పాళి,
భిన్నం అభిన్నజ్ఞ తదత్థయుత్తిం;
విజ్ఞాతుకామేన తదత్థవిజ్ఞా,
పరియేసితబ్బా వినయే విజ్ఞాయా”తి.

“తుయ్థం గణ్ఠాహీ”తి వుత్తే వినాపి “మయ్థం గణ్ఠామీ”తి వచనేన సుదిన్నం హోతి. ఇతరో చే అధివాసేతి, తేనాపి సుగ్గహితం హోతి, నో చే అధివాసేతి, దేన్తేన సుదిన్నం. తం పన వత్తు న కస్సచి హోతి. తథా “మయ్థం గణ్ఠామీ”తి వదతి, సామికో చే అధివాసేతి, వినాపి “గణ్ఠాహీ”తి వచనేన సుగ్గహితం. నో చే అధివాసేతి, సామికస్సేవ తం, న హి తస్సేతం వినయకమ్మన్తి ఏత్థ వినయకమ్మస్సత్థాయ చే గణ్ఠాతి, న వట్టతి. న కేవలం అత్తనో అత్తాయ గహితం , పున తస్సపి దేతి, వట్టతీతి చ. తథా అనప్పేక్షో హుత్వా పరస్స విస్సజ్జేత్వా పున తేన దిన్నం వా తస్స విస్సాసంతో వా పరిభుజ్జాతి, వట్టతి. తత్థాపి వినయకమ్మవసేన న వట్టతీతి ఏకే. తే ఏవ “మహాంతం వా ఖుద్దకం కరోతీ”తి ఏత్థ “తిచీవరే దీఘతో విదత్తి అనతిక్కమిత్వా చిద్దిత్వా కరోతి, ఏవం సేసేసుపీ”తి వదన్తి. ఏవరూపేసు రానేసు పోరాణాచరియానం కథామగ్గం సుట్టు ఆచరియకులసేవనాయ సజ్ఞానిత్వా తేన సంసన్దిత్వా సతో సమ్మజానో హుత్వా సోతూనజ్ఞా చిత్తం అవిమోహేత్వా కథేతబ్బం. ఏసా అష్ఠాకం ఆయాచనా.

పరమకథినసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౨. ఉదోసితసిక్ఖాపదవణ్ణనా

౪౭౧. సన్తరుత్తరేన జనపదచారికం పక్కమన్తి. కస్మా? కిజ్జాపి “న, భిక్ఖవే, సన్తరుత్తరేన గామో పవిసితబ్బో, యో పవిసేయ్య, ఆపత్తి దుక్కటస్సా”తి (మహావ. ౩౬౨) పరమం వుత్తం. పచ్చా పన “పజ్జేమే, భిక్ఖవే, పచ్చయా సజ్ఞాటియా నిక్ఖేపాయ, ఉత్తరాసజ్గస్స, అన్తరవాసకస్స నిక్ఖేపాయ గిలానో వా హోతి, వస్సికసజ్జేతం వా, నదీపారం గన్తుం వా, అగ్గళగుత్తివిహరో వా, అత్తతకథినం వా హోతీ”తి వుత్తత్తా, అట్టకథాయమ్మిస్స “పజ్జాసు పేతేసు అగ్గళగుత్తి ఏవ పమాణం. గుత్తే ఏవ హి విహరే నిక్ఖేపిత్వా బహి గన్తుం వట్టతి, నాగుత్తే”తి వుత్తత్తా అపజ్జాత్తేపి కథినే “తే భిక్ఖూ అగ్గళగుత్తివిహరే రపేథా”తి వత్వా సభాగానం హత్థే చీవరం నిక్ఖేపిత్వా సన్తరుత్తరేన గామప్పవేసే లద్ధకప్పియా జనపదచారికం పక్కామింసూతి వేదితబ్బం.

౪౭౩. అవిప్పవాససమ్మతిన్తి అవిప్పవాసత్థం, విప్పవాసపచ్చయా యా ఆపత్తి, తదభావత్థం వా సమ్మతిం దాతున్తి అత్థో. తతో పట్టాయ వట్టతి. కిత్తకం కాలం వట్టతీతి? మాసం వా అతిరేకం వా యావ గమనే సఉస్సాహో, తావ వట్టతి. తేన

వుత్తం “ధురనిక్షేపం కరోస్తేన పచ్చుద్ధరితబ్బ”ని. పున సమ్ముతిదానకిచ్చం నత్తితి సచే ద్వాదసన్నం వస్సానం అచ్చయేన అఞ్ఞో రోగో హోతి, వట్టతి, ఉపసమ్మదకమ్మం వియ యావజీవం ఏకాసమ్ముతి వట్టతీతి చ.

“కతం వా హోతి”తిఆది ఇమస్మిం సిక్ఖాపదే న వత్తబ్బం, కస్మా? కరణపలిబోధే ఉపచ్చిన్నేపి అనధట్టితచీవరతో విప్పవాసపచ్చయా ఆపత్తియా అసమ్భవతో, తస్మా “నిట్టితచీవరస్మిన్తి భిక్కునో చీవరం అధట్టితం హోతి”తి ఏత్తకమేవ వత్తబ్బన్తి చే? న, తదాయత్తత్తా . అధిట్టానఞ్ఞో కరణపలిబోధస్స నిట్టాపనాయత్తం, తస్మా “కతం వాతిఆది వుత్త”ని చ వుత్తం. తత్త కతన్తి పుట్టే వుత్తమేవ.

౪౭౭-౮. అవిప్పవాసలక్ఖణవవత్తాపనత్తన్తి ఏత్త “అన్తోగామే చీవరం నిక్షిపిత్వా అన్తోగామే వత్తబ్బ”నిఆదివచనతో అవిప్పవాసలక్ఖణం వవత్తాపితం, తబ్బిపరీతనయేన విప్పవాసలక్ఖణం వేదితబ్బం. గామో ఏకూపచారోతిఆదిమ్మి పన రపేత్వా సత్తం, రుక్ఖమూలం, అఞ్ఞోకాసఞ్చ సేసేసు పరిక్షేపాపరిక్షేపవసేన ఏకూపచారనానూపచారతా వేదితబ్బా. యస్మా పన సత్తం దువిధం నివిట్టం, అనివిట్టఞ్చ, తేసు అనివిట్టం ఏకకులస్స వా నానాకులస్స వా అపరిక్షిత్తమేవ హోతి, నివిట్టం సియా పరిక్షిత్తం, సియా అపరిక్షిత్తం, తస్మా తత్త పరిక్షేపాదివసేన అదస్సేత్వా అబ్బన్తరవసేన వుత్తో. తథా అబ్బోకాసే. రుక్ఖమూలే ఛాయావసేన. అఞ్ఞాథా “సత్తో ఏకూపచారో నానూపచారో”తిఆది ఉద్దేసవిరోధో సియా విభజ్జే అదస్సితత్తా, తస్మా సత్తస్స పురతో చ పచ్చతో చ సత్తబ్బన్తరా, పస్సతో చ ఏకబ్బన్తరన్తి అయమేకూపచారో, తతో పరం నానూపచారో. తథా రుక్ఖమూలస్స యత్త మజ్జన్తికే కాలే ఛాయా ఫరతి, అయం ఏకూపచారో. ఇతరో నానూపచారో. కస్మా? తత్త హి పరిక్షేపో అప్పమాణం. ఛాయావ పమాణం. అఞ్ఞోకాసస్స పాళియం వుత్తోవ. “సత్తాదీనం ఏకకులసన్తకవసేన ఏకూపచారతా”తి లిఖితం, తస్మా నివేసనే, ఉదోసితే చ వుత్తపరిచ్ఛేదోవ అట్టాదీసూతి కత్వా సంఖితం. తతో పరం ఖేత్తధఞ్ఞకరణఆరామవిహారేసు పన పరిక్షిత్తాపరిక్షిత్త-పదం పున ఉద్ధటం సత్తవిభజ్జేన అధికారస్స పచ్చిన్నత్తా. “నానాగబ్బా”తిఆదివచనం పన అసమ్భవతో ఖేత్తధఞ్ఞకరణఆరామేసు న ఉద్ధటం. విహారే సమ్భవన్తమ్మి తత్త పచ్చిన్నత్తా న ఉద్ధటం. కులం వుచ్చతి సామికో, తస్మా “ఏకకులస్స నానాకులస్సా”తి ఇమినా గామాదీనం చుద్దసన్నం చీవరనిక్షేపట్టానానం సాధారణాసాధారణభావం దీపేతి. అఞ్ఞోకాసస్స పన అసమ్భవతో న వుత్తం. యస్మా పనేత్త ఏకకులస్స, నానాకులస్స చ అపరిక్షిత్తేసు గామాదీసు పరిహారవిసేసో కిఞ్చాపి నత్తి, పరిక్షిత్తేసు పన అత్తి, తస్మా ఏకనానాకులగ్గహణం, ఏకనానూపచారగ్గహణఞ్చ సాత్తకన్తి వేదితబ్బం. తత్తపి అయం విసేసో – సత్తే, రుక్ఖమూలే చ కులభేదతోవ భేదో, నోపచారభేదతో. అఞ్ఞోకాసే ఉపచారభేదతో చ, సో పన పాళియం న దస్సితోతి. “తం పమాణం అతిక్కుమిత్వాతి వచనతో ఆకాసేపి అడ్డతేయ్యరతనప్పమాణే దోసో నత్తి”తి వదన్తి.

౪౭౯. “సభా”తి ఇత్తిలిఙ్గం. “సభాయ”న్తి నపుంసకలిఙ్గం, తేన వుత్తం “లిఙ్గబ్యత్తనయేనా”తి. నపుంసకలిఙ్గదస్సనత్తం కిర “సభాయ”న్తి పచ్చత్తవసేన నిద్దిట్టం, తస్స అనుపయోగత్తా “ద్వారమూల”న్తిపి. అత్తనో నిక్షిత్తట్టానే అనిక్షిత్తత్తా వీధిహత్తపాసో న రక్ఖతి, యస్మిం ఘరే చీవరం నిక్షిత్తం హోతి, తస్మిం ఘరే వత్తబ్బం. “సభాయే వా వత్తబ్బం ద్వారమూలే వా, హత్తపాసా వా న విజహితబ్బ”న్తి హి వుత్తం. “హత్తపాసేయేవ అరుణం ఉట్టపేతబ్బ”న్తి నియమితత్తా జానితుం న సక్కాతి చే? అన్తోఘరే న సక్కా, తథా తథా వుత్తత్తా, తస్మా “యుత్తి పమాణ”న్తి వుత్తం. అయమత్తో అట్టకథాయమ్మి పకాసితో, పునపి ఖుద్దకగామే సబ్బసాధారణగామద్వారవసేన. సచే తస్స ద్వారద్వయం హోతి, మజ్జే చ ఘరసభాయం, యత్తిచ్చతి, తత్త వసితబ్బ”న్తి.

౪౮౦-౧. యాని నివేసనాదీని గామసంఖ్యం న గచ్చన్తి, తాని నివేసనాదీనీతి అధిష్పతాని. అజ్ఞోకాసే అపరిసంఖ్యతమ్ని చీవరం అతిరేకసత్తబ్బన్తరే నిక్షిత్తం నిస్సగ్గియం హోతి, ఏత్త అన్తోసీమతా న రక్షతి, సత్తే పన రక్షతి. “నదీపరిహరో చ లబ్బతీ”తి వచనతో ఉదకుక్షేపసీమాయం పరిహరో లబ్బతీతి సిద్ధం. సామన్తవిహరో చే ఏకసీమో, చీవరం న నిస్సగ్గియం.

ఇదాని -

“చిన్నం ధుతం సాసంఖ్య-సమ్మతో సన్తరుత్తరం;
అచీవరస్సానాపత్తి, పచ్చుద్ధారాదిసిద్ధితో”తి. -

ఇదం పక్షిణ్యకం, తత్తాయం చోదనాపుబ్బంఖమో వినిచ్చయో - కేచి “దిగుణం సజ్ఞాటి”న్తి (మహావ. ౩౪౮) వచనతో “ఏకచ్చికా సజ్ఞాటిపి నాధిట్టాతబ్బా. సచే అధిట్టాతి న రుహతీ”తి వత్తా ఉపసమ్మదాపేక్షానమ్ని దిగుణమేవ సజ్ఞాటిం దత్తా ఉపసమ్మాదేన్తి, తే ఇమినా సుత్తలేసిన సజ్ఞాపేతబ్బా. భగవతా హి “చిన్నకం సజ్ఞాటిం చిన్నకం ఉత్తరాసంఖం చిన్నకం అన్తరవాసక”న్తి పరమం అనుజ్ఞాతం. తతో “అజ్ఞాతరస్స భిక్షునో తిచీవరే కరియమానే సబ్బం చిన్నకం నప్పహోతి. ద్వే చిన్నకాని ఏకం అచ్చిన్నకం నప్పహోతి. ద్వే అచ్చిన్నకాని ఏకం చిన్నకం నప్పహోతీ”తి ఇమస్మిం వత్తుస్మిం “అనుజానామి, భిక్షవే, అన్వాధికమ్ని ఆరోపేతు”న్తి (మహావ. ౩౬౦) అనుజ్ఞాతం, తస్మా ఏకచ్చికాపి సజ్ఞాటి వట్టతీతి సిద్ధం. యా చిజ్జమానా నప్పహోతి, తస్సా కుతో దిగుణతాతి. అట్టకథాయమ్మిస్స వుత్తం “అన్వాధికమ్ని ఆరోపేతున్తి ఆగన్తుకపత్తమ్ని దాతుం. ఇదం పన అప్పహోనకే ఆరోపేతబ్బం. సచే పహోతి, ఆగన్తుకపత్తం న వట్టతి, చిన్దితబ్బమేవా”తి (మహావ. అట్ట. ౩౬౦). కథినం పన చిన్నకమేవ వట్టతి ఆవేణికలక్షణత్తా , “చిన్నకం దిగుణం నప్పహోతీ”తి వచనాభావతో చాతి సన్నిట్టానమేత్త గన్తబ్బం.

ధుతం అనుపసమ్మన్నానం తేచీవరికధుతజ్ఞాభావతో తిచీవరేనేవ తేచీవరికోతి. తేసం అధిట్టానాభావతో “అధిట్టతేనేవా”తి వత్తబ్బం హోతూతి చే? న, ధుతంభేదేన విరోధప్పసంఖ్యతో. చతుత్తచీవరసాదియనేన హి ధుతంభేదో, న తిచీవరవిప్పవాసిన, నాపి అతిరేకచీవరసాదియనేన, నాపి అతిరేకచీవరధారణేన. యస్మా పన భిక్షానంయేవ భగవతా అధిట్టానవసేన నవ చీవరాని అనుజ్ఞాతాని, జాతివసేన చ వుత్తాని, న ఏవం అనుపసమ్మన్నానం. తస్మా తేసం చీవరనియమాభావా న తం ధుతంఖం అనుజ్ఞాతం గహట్టానం వియ, తస్మా తస్స సమాదానవిధానే అవచనతో చ సన్నిట్టానమేత్త గన్తబ్బం.

సాసంఖ్యసమ్మతోతి కజ్ఞావితరణీయం సాసంఖ్యసిక్ఖాపదే విసుం అజ్ఞాని న వుత్తాని, “సేసమేత్త చీవరవగ్గస్స దుతియసిక్ఖాపదే వుత్తనయేన వేదితబ్బ”న్తి (కజ్ఞ. అట్ట. సాసంఖ్యసిక్ఖాపదవణ్ణనా) వుత్తం, న చ పనేతం వుత్తం. తత్త రత్తివిప్పవాసో చతుత్తం అజ్ఞం, ఇధ ఛారత్తివిప్పవాసో, అయమేత్త విసేసోతి, తస్మా అజ్ఞసామజ్ఞతో, సమ్మతిసామజ్ఞతో చ సాసంఖ్యసిక్ఖాపదమేవ వదన్తి. ఇదం నిప్పదేసం, తం సప్పదేసం మాసపరమత్తా. తత్త బహిగామేపి గామసీమం ఓక్కమిత్తా వసీత్తా పక్కమన్తస్స అనాపత్తి, ఇధ న తథా, ఇధ అనన్తరే అనన్తరే అరుణగ్గమనే నిస్సగ్గియం, తత్త సత్తమేతి అయం ఇమేసం ద్వీన్నం విసేసో. అజ్ఞాని పన చీవరనిక్షేపజ్ఞసమ్మత్తితో విపరియాయేన, ఇధ వుత్తనయేన చ సిద్ధత్తా న వుత్తాని. తాని కామం న వుత్తాని, తథాపి చతుత్తమజ్ఞం విసేసితబ్బం, న పన విసేసితం. కింకారణా? ఇధ వుత్తనిస్సజ్జనక్కమేన నిస్సజ్జేత్తా ఆపత్తిదేసనతో, తత్తాపన్నాపత్తివిమోక్షదీపనత్తం. సంవచ్చరవిప్పవుత్తమ్మి రత్తివిప్పవుత్తమేవ, పగేవ ఛారత్తం

విప్పవృత్తం. ఏవం సస్తేపి తత్త యథావృత్తఅంగసమ్మత్తియా సతి తత్త వృత్తనయేనేవ నిస్సజ్జితబ్బం. హేమంతే వా గిమ్మే వా నిస్సజ్జతి చే? ఇథ వృత్తనయేనాపి నిస్సజ్జితుం వట్టతీతి శాపనత్తం చతుత్తం అంగం న విసేసితన్తి నో తక్కితి ఆచరియో. మాసాతిక్కంతమ్మి చీవరం “దసాహాతిక్కంత”న్తి వత్వా నిస్సట్టమేవ. ద్వయేన ఉనమాసం హుత్వా “దసాహాతిక్కంత”న్తి వత్వా మాసాతిక్కంతన్తి ఏకే. తథాపి సచే పచ్చాసాచీవరం హోతి, నిస్సగ్గియం “దసాహాతిక్కంత”న్తి వత్వా, మూలచీవరం పన “మాసాతిక్కంత”న్తి వత్వా నిస్సజ్జితబ్బం.

“సంతరుత్తర”న్తి వా “సజ్జాటి”న్తి వా “చీవర”న్తి వా కిం తిచీవరం, ఉదాహు అజ్ఞామ్మితి . కిళ్ళోత్త - యది తిచీవరమేవ పటిసిద్ధం, పరియాపన్నవసేన అచ్చిన్నచీవరచ్చిన్ననధోవాపనవిజ్ఞాత్తిఆదివిరోధో. అథ అజ్ఞామ్మి, “నిట్టితచీవరస్మి”న్తి ఏవమాదినా విరోధోతి? వుచ్చతే - న నియమతో వేదితబ్బం యథాసమ్మవం గహేతబ్బతో. తథా హి “చీవరం నిష్ఠిపిత్వా సంతరుత్తరేన జనపదచారికం పక్కమన్తీ”తి (పారా. ౪౭౧) ఏవమాదీసు తిచీవరమేవ. “న, భిక్ఖవే, సంతరుత్తరేన గామో పవిసితబ్బో, సంతరుత్తరపరమం తతో చీవరం సాధితబ్బ”న్తి ఏవమాదీసు యంకిళ్ళో, తథా సగుణం కత్వా సజ్జాటియో దాతబ్బా, నివాసనం దాతబ్బం, సజ్జాటి దాతబ్బా, హన్త తే, ఆవుసో, సజ్జాటి, దేహి మే పటన్తిఆదీసు. వుత్తజ్ఞోతం “సబ్బజ్ఞో చీవరం సజ్జాటితత్తేన ‘సజ్జాటి’తి వుచ్చతీ”తి. తథా “నిట్టితచీవరస్మి”న్తి ఏత్థాపీతి ఏకే. అన్తోసమయే హి యావదత్తం చీవరం అనుజ్ఞాతం, తం సబ్బం కరియమానం కదా నిట్టానం గచ్చిస్సతి, తస్మా తిచీవరమేవాతి ఏకే. అచీవరస్సానాపత్తి పచ్చుద్ధారాదిసిద్ధితోతి కిం వుత్తం హోతి? ఉదోసితసిక్ఖాపదస్స నిప్పయోజనభావప్పసంఘతో తిచీవరవిప్పవాసే తేచీవరస్స ఆపత్తితి ఏకే. తత్థేతం వుచ్చతి న హోతి ఆపత్తి పచ్చుద్ధారాదిసిద్ధితో. “అనాపత్తి అన్తోఅరుణే పచ్చుద్ధరతి, విస్సజ్జేతీ”తి హి వుత్తం. అజ్ఞాథా పచ్చుద్ధరంతస్స, అన్తోఅరుణే విస్సజ్జేంతస్స చ యావ అజ్ఞో నాధిట్టాతి, తావ ఆపత్తిం ఆపజ్జతి యథావృత్తనయేన. అజ్ఞాథా సత్తబ్బంతరేన విప్పవాసస్సాతి విప్పవాసతో యథారుతంయేవ సతి విప్పవాసే విప్పవాసతో అవిప్పవాసే సతి అవిప్పవాసతోతి.

ఉదోసితసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౩. తతియకథినసిక్ఖాపదవణ్ణనా

౪౯౭. నప్పహోతీతి లామకపరిచ్ఛేదం న పాపుణాతి, తేనేవ తిచీవరస్స ముట్టిపఞ్చాకాదిలామకపరిచ్ఛేదోవ తావ వుత్తో. చీవరే పచ్చాసా చీవరపచ్చాసా. తేనేతం దీపేతి - తం చీవరం పచ్చా లబ్భతు వా మా వా, యావ సా పచ్చాసా చిజ్జతి, తావ ఇదం మూలచీవరం రపేతుం అనుజానామీతి. “చీవరపచ్చాసా”తి మరియాదత్థే నిస్సక్కవచనం, భుమ్మత్తే వా పచ్చత్తవచనం కతం.

౪౯౯-౫౦౦. నిట్టితచీవరస్మిం ...పే... చీవరాసా వా ఉపచ్చిన్నాతిఆదిమ్మి తీసు చీవరేసు అజ్ఞాతరం కతం హోతి, సేసా అత్తి, రక్ఖతి. చీవరపలిబోధస్స ఉపచ్ఛేదే, ఉబ్బతస్మిళ్ళా కథినే సమయే వా హేమంతస్స సమయే వా అకాలచీవరం ఉప్పజ్జేయ్య, ఖిప్పమేవ కారేతబ్బం . సతి పారిపూరియా పచ్చాసా న రక్ఖతి, అసతి నత్తి చే పచ్చాసా, న రక్ఖతి. “అనత్తతే కథినే ఏకాదసమాసే ఉప్పన్న”న్తి వచనతో అపరకత్తికా అత్తతే వా అనత్తతే వా సమయోవ. హేమంతో సియా సమయో అత్తతే, సియా అసమయో అనత్తతే. తతో పరం ఏకంసతో అసమయో వాతి. “ఆదిస్స దిన్న”న్తి ఇదం ఇథ అలబ్భమానమ్మి అత్తద్ధారవసేన వుత్తం భిక్ఖునీనం దుతియనిస్సగ్గియే (పాచి. ౭౩౮ ఆదయో) సేసం అకాలచీవరం వియ. తత్త హి

భిక్షునిసభుస్స “సమ్మత్తా భాజేన్నూ”తి ఏవం ఆదిస్స దిన్నమేవ “అకాలచీవరం కాలచీవర”న్తి అధిట్ఠహిత్వా భాజేన్నియా నిస్సగ్గియం. తథా హి తత్త యథా “అకాలచీవరం నామ అనత్తతే కథినే ఏకాదసమాసే ఉప్పన్నం, అత్తతే కథినే సత్తమాసే ఉప్పన్న”న్తి ఇదం అత్తధ్ధారవసేన వుత్తం, ఏవంసమ్మదమిదం. యది ఏవం “ఏకపుగ్గలస్స ఇదం తుయ్యం దమ్మీతి దిన్న”న్తి ఇదం కిమత్తం వుత్తం, న హి తం భాజనీయన్తి చే? అభాజనీయసామజ్ఞతో వుత్తం హోతి. యథా సభుస్స ఆదిస్స దిన్నం అత్తతకథినేహి ఏవ భిక్షూహి అభాజనీయత్తా అకాలచీవరం నామ జాతం, ఏవం పుగ్గలికమ్మి ఇతరేహితి అత్తో. ఏవం సన్తేపి కన్సచి సీయా “ఆదిస్స దిన్నమ్మి దసాహమేవ పరిహారం లభతీ”తి. తస్సేతం పాటికజ్ఞం. పఠమకథినే “నిట్టితచీవరస్మిం భిక్షునా ఉబ్బతస్మిం కథినే”తి ఇదజ్ఞో నిరత్తకన్తి. అనుబ్బతస్మిమ్మి హి కథినే దసాహపరమమేవ ధారేతబ్బన్తి విజ్ఞాతత్తా అనాదిస్స దిన్నమేవ సన్ధాయేతం వుత్తం సీయాతి చే? ఏవం సన్తేపి అనాదిస్స దిన్నమ్మి అనత్తతకథినానం అపరకత్తికాయ దసాహమేవ పరిహారం లభతి “నిట్టితచీవరస్మిం భిక్షునా ఉబ్బతస్మిం కథినే”తి వుత్తత్తా. ఆమన్తాతి చే? “అనత్తతే కథినే ఏకాదసమాసే ఉప్పన్న”న్తి వచనేన విరుజ్ఞతి, తస్మా యథావుత్తనయేనేవేత్త సన్నిట్ఠానం గన్తబ్బం.

అనుగణ్ఠిపదే వుత్తం “పఠమసిక్ఖాపదే సబ్బచీవరానం యావదత్తచీవరవసేన కథినమాసబ్బన్తరే దసాహతిక్కమేపి అనాపత్తి పరిహారస్స దిన్నత్తా. యథా కథినమాసబ్బన్తరే ఆదిస్స దిన్నమకాలచీవరం కాలచీవరపరిహారమేవ లభతి, తథా ఇతరమాసేపి లభతీతి వేదితబ్బం. తస్మా ఏవం ‘నిట్టితచీవరస్మిం భిక్షునా ఉబ్బతస్మిం కథినే భిక్షునో పనేవ చీవరం ఉప్పజ్జేయ్యా’తిఆదినా సిక్ఖాపదే సిద్ధేపి అనత్తతకథినానం పచ్చిమకత్తికమాసం అనుజానన్తేన ‘అకాలచీవరం ఉప్పజ్జేయ్యా’తి వుత్తం. ఏవజ్ఞో అవుత్తే అకాలచీవరం నామ ‘అనత్తతే కథినే ఏకాదసమాసే ఉప్పన్న’న్తి న సక్కా వత్తుం. ఏవజ్ఞో వచనతో అనత్తతకథినానం అత్తతకథినానం వియ సబ్బచీవరానం పచ్చిమకత్తికమాసే దసాహతిక్కమే నిస్సగ్గియం న హోతి”తిఆది.

భియ్యోపి ఏవం వుత్తం – యం పన మయా “పఠమకథినే దసాహపరమం అతిరేకచీవరం ధారేతబ్బ”న్తి అనుజ్ఞాతం, తమ్మి కథినమాసతో బహి ఉప్పన్నమేవ, న అన్తోతి అయమత్తో దీపితో హోతి. కథం? అతిరేకచీవరస్స దసాహపరిహారతో ఉద్ధం ఆపజ్జితబ్బాపత్తిం “నిట్టితచీవరస్మిం భిక్షునా ఉబ్బతస్మిం కథినే”తి అనుపజ్జాత్తియా కథినబ్బన్తరే వారేత్వా తతో ఉద్ధం ఉప్పన్నేసు దసాహతిక్కమే ఆపజ్జితబ్బాపత్తిం ఇమినా సిక్ఖాపదేన వారేతుం “అకాలచీవరం ఉప్పజ్జేయ్యా”తిఆది వుత్తం. తేన “కాలేపి ఆదిస్స దిన్నం, ఏతం అకాలచీవరం నామా”తి వచనతో కథినుబ్బారతో ఉద్ధం దసాహపరిహారం న లభతీతి దీపితం హోతి, తేహి సద్ధిం పున కథినుబ్బారతో ఉద్ధం పశ్చా దివసాని లభతీతి పసన్తోపి “నిట్టితచీవరస్మిం భిక్షునా ఉబ్బతస్మిం కథినే భిక్షునో పనేవ అకాలచీవరం ఉప్పజ్జేయ్య...పే.... ఖిప్పమేవ కారేతబ్బ”న్తి అకాలచీవరస్స ఉప్పత్తికాలం నియమేత్వా వుత్తత్తా నివారితో హోతి, తదుభయేన కథినబ్బన్తరే ఉప్పన్నచీవరం కథినుబ్బారతో ఉద్ధం ఏకదివసమ్మి పరిహారం న లభతీతి సిద్ధం హోతి. ఏవం అపరే వదన్తీతి.

పునపి వుత్తం – ఆచరియా పన ఏవం వదేయ్యం “నిట్టితచీవరస్మిం భిక్షునా ఉబ్బతస్మిం కథినే భిక్షునో పనేవ అకాలచీవరం ఉప్పజ్జేయ్యా”తి ఏత్త “నిట్టితచీవరస్మిం భిక్షునా ఉబ్బతస్మిం కథినే”తి వదన్తో ఏవం విజ్ఞాపేతి “ఏత్తన్తరే తిణ్ణన్నమ్మి అకాలచీవరానం ఉప్పత్తి అభావ”న్తి. కస్మా పన పదభాజనే విత్థారిత్తానీతి? వుచ్చతే – ఇదం సిక్ఖాపదం అధిట్ఠానం సన్ధాయ వుత్తం, కిన్తు పఠమే దసాహం అనుజానిత్వా తస్మిం అప్పహోన్తే సచే పచ్చాసా అత్తి, తమేవ వడ్డేత్వా మాసం అనుజానన్తో ఇమమ్మి అత్తవిసేసం దీపేతి అకాలచీవరం నామ సమ్ముఖీభూతేన భాజేతబ్బన్తిపి దీపేతి. తం పన “ఆకజ్ఞమానేన భిక్షునా పటిగ్గహేతబ్బ”న్తి ఇమినా సిక్ఖాపదేన వడ్డేత్వా వుత్తన్తి, తస్మా తీణిపి పదభాజనే విత్థారిత్తానీతి.

“ఖిప్పమేవ కారేతబ్బన్తి దసాహా కారేతబ్బన్తి” ఇదం పన పహోనకభావే పురిమసిక్ఖాపదలక్ఖణేనాతి దీపేతుం వుత్తం, తస్మా “ఏవం సీఘన్తి వా లహున్తి వా”తిఆదినా అవత్వా “దసాహా”తి వుత్తం. అత్తతకథినస్స ఏవం హోతు, అనత్తతే పన కథినే కథన్తి వుత్తే అనత్తతస్స పటిక్ఖేపతం దస్సేతీతి వుత్తే అపస్సన్తో విఘాతం ఆపజ్జతీతి. ఏకతింసే అరుణుగ్గమనే నిస్సగ్గియన్తి మహాంతేనపి పచ్చాసాచీవరేన సహ ఘటితమ్మి తబ్బావం అనుపతిత్వా నిస్సగ్గియం హోతి సతి పచ్చిమప్పమాణసమ్మపే, అసతి న హోతి, పున ఘటితే హోతి, అఙ్గాన ఘటితే న హోతి. చిన్నం అఙ్గావత్థు హోతి. పుబ్బపరిచ్ఛేదం అతిక్కుంతం ఘటితం పున అఙ్గాపరిచ్ఛేదం లభతీతి ఏకే, ఉపపరిక్ఖిత్వా గహేతబ్బం. అఙ్గాతరస్మిం గణ్ఠిపదే పన “సఙ్ఖస్స వా ఇదం అకాలచీవరన్తి ఉద్దిస్స దిన్న”న్తి ఏత్థ సఙ్ఖస్స దిన్నే ఆపత్తి నామ నత్తి, ‘సోతస్స రహో’తిఆదీసు వియ పదుద్ధారేన వుత్తం, తస్స లాభం సన్ధాయాతి చే? సఙ్ఖతో వా ఉప్పజ్జేయ్యాతి అనేన సిద్ధత్తా అధికమేవా”తి చ “సఙ్ఖో చీవరాని లభిస్సతి గణో వా”తిఆదినాపి పాఠో అత్థీ”తి చ వుత్తం. గణ్ఠిపదే కోసల్లత్తం పన మయా సబ్బం లిఖితం, సుట్టు విచారేత్వా కథేతబ్బం.

తతియకథినసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౪. పురాణచీవరసిక్ఖాపదవణ్ణనా

౨౦౩-౨౦౫. భత్తవిస్సగ్గన్తి భత్తకిచ్చాధిట్ఠానం. భత్తకిచ్చాధిట్ఠానవిభాగన్తి పోరాణా. తత్థ నామ త్వన్తి తత్థ తయా కతకమ్మే ఏవం అకత్తబ్బే సతి ధోవాపిస్ససి నామ. అథ వా సో నామ త్వన్తి అత్థో. ఉభతోసజ్ఞే ఉపసమ్మన్నాతి భిక్షూనం సన్తికే ఉపసమ్మదాయ పటిక్ఖిత్తత్తా తదనుపసంసంభవయా ఏవం వుత్తన్తి వేదితబ్బం. “పురాణచీవర”న్తి ఏత్థ పురాణభావదీపనత్థమేవ “సకిం నివత్థమ్మి సకిం పారుతమ్మీ”తి వుత్తం, తస్మా “చీవరం నామ ఛన్నం చీవరానం అఙ్గాతరం చీవరం వికప్పనుపగం పచ్చిమ”న్తి వచనస్స ఓకాసో న జాతోతి ఏకే. యస్మా వికప్పనుపగపచ్చిమం ఇథ నాధిప్పేతం, నివాసనపారుపనుపగమేవాధిప్పేతం, తేనేవ నిసీదనపచ్చత్తరణే దుక్కటం వుత్తం, తస్మా న వుత్తన్తి ఏకే. జాతిప్పమాణావచనతో యం కిఞ్చ పురాణవత్థం ధోవాపేన్నస్స నిస్సగ్గియమేవ, తేనేవ “అనాపత్తి చీవరం రహేత్వా అఙ్గాం పరిక్ఖారం ధోవాపేతీ”తి వుత్తం. ధవికమ్మి హి అనుచిమక్ఖితం పరిభుత్తం ధోవాపేతి, నిస్సగ్గియమేవ ఓళారికత్తా, అప్పతిరూపత్తా చ. తేనేవ కఙ్ఖావితరణీయం ఇమస్మిం రానే చీవరపరిచ్ఛేదో న వుత్తోతి ఏకే, విచారేత్వా యుత్తతరం గహేతబ్బం. “రజిత్వా కప్పం కత్వాతి కప్పియం కతమేవ నివాసేతుం, పారుపేతుం వా వట్టతి, నేతర”న్తి వుత్తం. ఇమినా చ మజ్జిమత్థేరవాదో ఉపత్థమ్మితో హోతి, నోపత్థమ్మితో. రజిత్వాతిఆది పన వినయవిధిదస్సనత్తం వుత్తన్తి మమ తక్కో. యథా అఙ్గాతికాయ అఙ్గాతికసఙ్ఖేవారే తీణి చతుక్కాని, ఏవం వేమతికఙ్గాతికవారేసు చాతి నవ చతుక్కాని హోన్తి. ఏత్థాహ - ఏకవారం ధోవిత్వా ధోవనేసు ధురం నిక్ఖిపిత్వా పున “దుద్ధోత”న్తి మఙ్గామానా ధోవతి, అనాపత్తియా భవితబ్బం, దుతియవారం అవుత్తా ధోవతి నామ హోతీతి? వుచ్చతే - సచే భిక్కు “అలం ఏత్తావతా ధోతేనా”తి పటిక్ఖిపతి, పున ధోవన్తీ అవుత్తా ధోవతి నామాతి యుజ్జతి. నో చే, వుత్తావ హోతీతి వేదితబ్బం. భిక్కుస్స లిక్ఖపరివత్తనే ఏకతోఉపసమ్మన్నాయ వసేన ఆపత్తి సాకియానీనం వియ.

౨౦౬. ఏకేన వత్థునాతి యేన కేనచి పరమేన. “తిణ్ణం చతుక్కానం వసేనా”తి పాఠో. భిక్షూనం సన్తికే అట్ఠవాచికాయ ఉపసమ్మన్నాయ పాకటత్తా తం అవత్వా సాకియానియోవ వుత్తా అపాకటత్తా.

పురాణచీవరసిక్తాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౨. చీవరపటిగ్గహణసిక్తాపదవణ్ణనా

౨౦౮-౨౧౦. అపజ్ఞాత్తే సిక్తాపదేతి ఏత్థ “గణమ్మా ఓహీయనసిక్తాపదే”తి లిఖితం. అరజ్ఞావాసీనిసేధనసిక్తాపదే అపజ్ఞాత్తేతి ఏకే, “తం న సున్దర”న్తి వదన్తి. విహత్తతాయాతి ఆయాసేన.

౨౧౧. ఉపచారోతి ద్వాదసహత్థో. మహాపచ్చరియం, కురున్దియజ్ఞా వుత్తన్తి ఏత్థ రత్తిభాగే ధమ్మకథికస్స భిక్షునో బహూసు చీవరేసు మహాజనేన పసాదదానవసేన పటిక్ఖిత్తేసు పునదివసే “ఉపాసకానం పసాదదానాని ఏతానీ”తి సుద్ధచిత్తేన గణ్ణంతస్స దోసో నత్తి, “భిక్షునీహిపి దిన్నాని ఇథ సన్తీ”తి ఇత్థా గణ్ణతో దోసో. తం అచిత్తకభావేనాతి భిక్షునీహి దిన్నభావం ఇత్థా బహూసు తస్సా చీవరస్స అజాననేనాతి అత్థో. పంసుకూలం అధిట్టహిత్వాతి “భిక్షునీహి ను ఖో దిన్నం సియా”తి అవికప్పేత్థా “పంసుకూలం గణ్ణామీ”తి గణ్ణంతస్స వట్టతి. కురున్దిఆదీసు వుత్తోపి అత్థో అయమేవ, ఏకం, “అచిత్తకభావేనా”తి వచనేన “యథా తథా గణ్ణితుం వట్టతీ”తి ఉప్పథోవ పటిసేధితోతి అపరే. ఏవం ధమ్మసిరిత్థేరో న వదతి, ఉజ్జకమేవ వదతీతి పపజ్ఞితం. తస్సేవ విసయో, తస్సాయం అధిప్పాయో – యథా “పంసుకూలం గణ్ణిస్సతీతి రపితం కామం భిక్షునిసంతకమ్మి అవికప్పేత్థా పంసుకూలం అధిట్టహిత్వా గహేతుం వట్టతీ”తి వుత్తం, తథా ధమ్మకథికస్స భిక్షునియా దిన్నమ్మి అపజ్ఞాయమానం వట్టతీతి, తస్మా తం వుత్తం మహాపచ్చరియం, కురున్దియజ్ఞా అచిత్తకభావేన న సమేతీతి. పటిక్ఖేపో పన వికప్పగ్గహణే ఏవ రుహతి. అజ్ఞాథా పుట్టాపరం విరుజ్ఞతీతి. తం న యుత్తం పంసుకూలేన అసమానత్తా. పంసుకూలభావేన సజ్జారకూటాదీసు రపితం భిక్షునీహి, న తం తస్సా సంతకం హుత్వా రితం హోతి. అస్సామికజ్ఞో పంసుకూలం సబ్బసాధారణజ్ఞా, అజ్ఞోపి గహేతుం లభతి. ఇదం పుట్టేవ “భిక్షునీనం చీవర”న్తి జానిత్వాపి పంసుకూలికో గహేతుం లభతి తదా తస్సా అసంతకత్తా. “పంసుకూలం అధిట్టహిత్వా”తి సల్లేఖక్కమనిదస్సనత్థం వుత్తం. మంసం దదన్తేన తథాగతేన సల్లేఖతో కప్పియమ్మి భుత్తం నిస్సగ్గియం చీవరమాహ యో మంసం కథన్తి సయమాదిసేయ్యాతి.

అచిత్తకత్తా కథం పంసుకూలం వట్టతీతి చే? తాయ తస్స అదిన్నత్తా, భిక్షునాపి తతో భిక్షునితో అగ్గహితత్తా చ. అస్సామికమ్మి హి పంసుకూలం అజ్ఞోస్సా హత్థతో గణ్ణాతి, న వట్టతి “అజ్ఞాతికాయ భిక్షునియా చీవరం పటిగ్గణ్ణేయ్యా”తి వుత్తలక్ఖణసమ్మవతో. అజ్ఞాతికాయ సంతకం ఇతికాయ హత్థతో గణ్ణాతి, వట్టతీతి ఏకే. యథా సిక్ఖమానసామణోరాదీనం హత్థతో పటిగ్గణ్ణంతస్స అనాపత్తి, తథా కజ్జావితరణీయజ్ఞా “అజ్ఞాతికాయ హత్థతో గహణ”న్తి (కజ్జఖా. అట్ట. చీవరప్పటిగ్గహణసిక్తాపదవణ్ణనా) అజ్ఞం వుత్తం. తథా ఇతికాయ సంతకం సిక్ఖమానాయ, సామణేరియా, ఉపాసకస్స, ఉపాసికాయ, భిక్షుస్స, సామణేరస్స సంతకం అజ్ఞాతికాయ భిక్షునియా హత్థతో గణ్ణంతస్స చ అనాపత్తి ఏవం యథావుత్తలక్ఖణసమ్మవతోతి ఏకే, తేనేవ “ఏకతోఉపసమ్మన్నాయ చీవరం పటిగ్గణ్ణాతీ”తి అవత్థా “హత్థతో పటిగ్గణ్ణాతి అజ్ఞాత్ర పారివత్తకా, ఆపత్తి దుక్కటస్సా”తి (పారా. ౨౧౩) వుత్తం, తస్మా అజ్ఞాతికాయ సంతకమ్మి ఏకతోఉపసమ్మన్నాయ హత్థతో పటిగ్గణ్ణంతస్స దుక్కట”న్తి వదన్తి, ఉభోపేతే న సారతో దట్టట్టా, కారణం పరియేసితట్టం.

౨౧౪. కో పన వాదో పత్తత్థవికాదీసూతి అనధిట్టాతట్టేసు బహూసు పటలేసు. తేనేవాహ మాతికాట్టకథాయం “పత్తత్థవికాదిమ్మి అనధిట్టాతట్టపరిక్ఖారే”తి. అధిట్టానుపగేసు వా తేసం పరిక్ఖారత్తా భిసిధవియా వియ అనాపత్తి. కిం

పటపరిస్సావనం పరిక్ష్వారం న హోతితి? హోతి, కిన్తు తం కిర నివాసనాదిచీవరసన్ధానత్తా న వట్టతి. తస్మా ఇద నివాసనాదిచీవరసాధనం వికప్పనుపగపచ్చిమం చీవరం నామ. అనన్తరాతీతే నివాసనపారుపనుపగమేవాతి సన్నిట్టానం. ఏవం సన్తే కజ్ఞావితరణీయం (కజ్ఞా. అట్ట. చీవరప్పటిగ్గహణసిక్ఖాపదవణ్ణనా) కప్పనుపగపచ్చిమతా, పారివత్తకాభావో, అజ్ఞాతికాయ హత్తతో గహణన్తి తీణేవ అజ్ఞాని అవత్వా అపరిక్ఖారతాతి చతుత్తమక్ఖం వత్తబ్బన్తి చే? న వత్తబ్బం, ఇమస్మిం సిక్ఖాపదే పత్తత్తవికాదిపరిక్ఖారస్స అచీవరసజ్ఞత్తా. పరమకథినాదీసు వికప్పనుపగతా పమాణం, ఇద కాయపరిభోగుపగతాతి. “అజ్ఞాం పరిక్ఖార”న్తి ఉద్ధరిత్వా “పత్తత్తవికాదిం యంకిజ్ఞీ”తి వుత్తత్తా వికప్పనుపగమ్మి పత్తత్తవికాదిం గణ్ఠీతుం వట్టతి, “పటపరిస్సావనమ్మీ”తి వుత్తత్తానే చ “చీవరం నామ వికప్పనుపగపచ్చిమ”న్తి వచనతో పటపరిస్సావనం చీవరమేవ, న పరిక్ఖారం. “కో పన వాదోతి నిగమనవచనమ్మి సాధక”న్తి కేచి వదన్తి, పణ్ణత్తిం అజాననతో అచిత్తకం, న వత్తుం, “అజ్ఞాతికాయ భిక్ఖునియా సన్తకభావాజాననతో, చీవరభావాజాననతో చ అచిత్తక”న్తి అనుగణ్ఠిపదే వుత్తం.

చీవరపటిగ్గహణసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౬. అజ్ఞాతకవిజ్ఞాత్రిసిక్ఖాపదవణ్ణనా

౨౧౧౧. పరిక్ఖారానన్తి ఉపయోగత్తే సామివచనం. ఏకసాటకన్తి భావనపుంసకం, “అజ్ఞాతకో మోఘపురిసా”తి వచనేన పవారితోపి అదాతుకామో అజ్ఞాతకో అప్పవారితత్తానే తిట్టతీతి దీపితం హోతి. అజ్ఞాథా “అనాపత్తి పవారితాన”న్తి ఇమినా విరుజ్జతి.

౨౧౧౨. నేవ తావ విజ్ఞాపేతబ్బం, న భజ్జోతబ్బన్తి అనచ్చిన్నానం చీవరానం అత్తనో సన్తకానం అత్తితాయ, తత్త పచ్చాసాసబ్బావతో చ. పచ్చాసా కిత్తకం కాలం రక్ఖతీతి? యావ గామన్తరా, యావ అద్ధయోజనాతి ఏకే. యావ దస్సనసవనూపచారాతి ఏకే. యావ అజ్ఞో న పస్సన్తీతి ఏకే. యావ పచ్చాసా చిజ్జతీతి ఏకే. యావ సాఖాపలాసపరియేసనభజ్జనసజ్జనకాలపరిచ్ఛేదాతి ఏకే. ఇదం సబ్బం యథాసమ్మవం యుజ్జతి. కథం పజ్ఞాయతీతి చే? “సచే పన ఏతేసం వుత్తప్పకారానం గిహివత్థాదీనం భిసిధవిపరియన్తానం కిజ్ఞీ న లబ్బతి, తేన తిణేన వా పణ్ణేన వా పటిచ్చాదేత్వా ఆగన్తబ్బ”న్తి అట్టకథావచనతో.

న తావ థేరానం దాతబ్బానీతి న తావ అత్తనో రుచియా దాతబ్బాని, యదా థేరా “దేధావుసో”తి వదన్తి, తదా దాతబ్బాని. “ఏవం సతి దహరాపి అచ్చిన్నచీవరత్తానే తిట్టన్తి, సాఖాపలాసం భజ్జీతుం వట్టతి, న అజ్ఞాథా. ‘యేహి కేహిచి వా అచ్చిన్నం హోతి’తి హి వుత్త”న్తి వుత్తం. ఆచరియో పన ఏవం వదతి “అత్తనో రుచియాపి దాతుం లభన్తి”తి. తథా హి అట్టకథాయం “పరిభోగజిణ్ణం వా”తి ఏత్త చ ‘అచ్చిన్నచీవరానం ఆచరియుపజ్ఞాయాదీనం అత్తనా తిణపణ్ణేహి పటిచ్చాదేత్వా దిన్నచీవరమ్మి సజ్గహం గచ్చతీతి వత్తుం యుజ్జతీతి’ వుత్తం. అథాపి సియా ఆచరియాదీహి “ఆహరావుసో”తి వుత్తేయేవ, నావుత్తేతి, న, “కేహిచి వా అచ్చిన్న”న్తి ఏత్త వుత్తలేసతో దుతియలేసస్స అవిసేసభావప్పసజ్జతోతి. అథ కిమత్తం “న తావ థేరానం దాతబ్బానీ”తి వుత్తన్తి చే? యావ థేరానం అత్తాయ సాఖాపలాసాని భజ్జతి, తావ న దాతబ్బాని, తతో తాని థేరుద్దిస్సకాని సాఖాపలాసాని సయం పరిదహిత్వా వినాపి థేరాణత్తియా అత్తనో రుచియా దాతబ్బాని, భూతగామపాతబ్యతాయ పాచిత్తియం న హోతి సత్థునాపి అనుజ్ఞాతత్తా. “తిణేన వా పణ్ణేన వా”తి హి వుత్తం, తం కప్పియమేవ సన్ధాయ వుత్తన్తి చే? న, “తదలాభే న త్వేవ...పే.... దుక్కుటస్సా”తి వచనవిరోధతో. ఏత్థాహ - దుక్కుటభయా

పాచిత్తియవత్తు చే అతిక్రమితబ్బం, తదలాభే ధుల్లచ్చయవత్తు సజ్జికం, తదలాభే పారాజికవత్తుపి అతిక్రమితబ్బం సీయాతి? న, పారాజికస్స లోకవజ్జితా. అపిచ న సబ్బం భూతగామం పాచిత్తియవత్తుమేవ, తతో దుక్కుటాదివత్తుపి అత్తి, అనాపత్తివత్తుపి కాలోదసకం, తస్మా ఇదం తదా అనాపత్తివత్తుకన్తి వేదితబ్బం. కిత్తావతా భిక్కు అచ్చిన్నచీవరో నట్టచీవరో హోతీతి? ఏత్తావతా నగ్గో హోతీతి ఏకే. వికప్పనుపగపచ్చిమభావేన, వికప్పనుపగపచ్చిమమాదిం కత్వా విజ్ఞాపేంతస్స ఆపత్తీతి ఏకే. నివాసనపారుపనుపగాభావేనాతి ఏకే. తిచీవరాభావేనాతి ఏకే. సంతరుత్తరపరమాభావేనాతి ఏకే. అయం ఏకేవాదో యుత్తో “సంతరుత్తరపరమం తతో చీవరం సాదితబ్బ”న్తి హి వచనతో, తస్మా సంతరుత్తరే సతి వికప్పనుపగపచ్చిమం విజ్ఞాపేంతస్స పటిలాభేన నిస్సగ్గియం. యది ఏవం “విజ్ఞాపేత్వా పటిలభేయ్య నిస్సగ్గియ”న్తి సిక్ఖాపదేన భవితబ్బన్తి చే? తన్న, తదత్థసిద్ధితో నానత్థత్తా ధాతూనం. కిం వుత్తం హోతి? యథా హి “తిక్ఖత్తుం మేధునం ధమ్మం అభివిజ్ఞాపేసీ”తి (పారా. 3౬) వుత్తే పవత్తేసీతి అత్తో, తథా ఇథాపి “చీవరం విజ్ఞాపేయ్యా”తి విజ్ఞాత్తియా పవత్తేయ్య ఉప్పాదేయ్యాతి అత్తో.

తేన నివత్తోతి తంనివత్తో. అజ్ఞాస్స అలాభేన తమేవ పరిభుజ్జతో జిరతి, న లేసేన. **అత్తనాతి** సయమేవ వత్తుం యుజ్జతి, తస్మా అయుత్తపరిభోగేన అపరిభుజ్జేత్వా యుత్తపరిభోగవసేన పరిభుజ్జతో జిణ్ణం పరిభోగజిణ్ణం నామ. తస్స సభాగానం అచ్చిన్నకాలే దానమ్మి యుత్తపరిభోగే ఏవ సగ్గహం గచ్ఛతీతి అధిప్పాయో. “ఇమే కిర ద్వే లేసా అట్టకథాయో, వాచేన్తానం ఆచరియానం మతన్తి ధమ్మసిరిత్థేరో ఆహో”తి వుత్తం.

౫౨౧. నిసీదితుం వా నిపజ్జితుం వా న లభతీతి యథాసుఖం న లభతీతి అధిప్పాయో. “అజ్ఞాస్సత్థాయా”తి ఏత్థాపి “జాతకానం పవారితాన”న్తి అనువత్తతి ఏవ. అత్థాయ కస్స? తస్సేవ అజ్ఞాస్స. యథా అజ్ఞాతకే తికపాచిత్తియం, తథా అప్పవారితేపీతి దస్సనత్థం “జాతకానం పవారితాన”న్తి వుత్తం. అజ్ఞాథా “జాతకే జాతకసజ్జో”తి ఇమినా సిద్ధత్తా న నిచ్చం సేసం ఆపజ్జతి. అపిచేత్థ అజ్ఞాతకగ్గహణేన అప్పవారితగ్గహణం హోతి, అప్పవారితగ్గహణేన అజ్ఞాతకగ్గహణం, అజ్ఞాతకా హి అప్పవారితా హోన్తి. తథా జాతకగ్గహణేన పవారితగ్గహణం హోతి, కత్థచి న హోతి. న పవారితగ్గహణేన జాతకగ్గహణం హోతీతి ఇమస్స అత్థవిసేసస్స దస్సనత్థం “జాతకానం పవారితాన”న్తి వుత్తం. తథా హి అజ్ఞాతికాయ భిక్కునియా అప్పవారితాయ చ చీవరం అజ్ఞాత్ర పారివత్తకా పటిగ్గణ్ణస్తస్స ఆపత్తి. జాతికాయ పన పవారితాయ చ విస్సాసం గణ్ణాతి, అనాపత్తి. తథా పురాణచీవరం జాతికాయ అనాపత్తి, పవారితాయ పన తికపాచిత్తియమేవ. జాతకానఞ్చ ఏకచ్ఛానం పురాణచీవరం నామ దాతుం వట్టతి, న పవారితానం. తికచ్ఛేదో చ మాతికాపదేనేవ హోతి, న అజ్ఞోన. తత్థాపి ఏకేనేవ, న దుతియాదీహీతి అయం వినయే ధమ్మతా వేదితబ్బా.

అజ్ఞాతకవిజ్ఞాత్తిసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౭. తతుత్తరిసిక్ఖాపదవణ్ణనా

౫౨౨-౪. పగ్గాహికసాలం వాతి దుస్సపసారం వా. హత్థేన పగ్గహేత్వా రత్వా సాలాయం పసారేతబ్బదుస్సం పసారేన్తీతి చోదనా. **తిచీవరికేనేవాతి** వినయతిచీవరికేన. సో హి అధిట్టహిత్వా రపితపరిక్ఖారచోళాదీసు సంతేసుపి తిచీవరే అచ్చిన్నే సంతరుత్తరపరమం విజ్ఞాపేత్వా గహేతుం లభతి. **అజ్ఞాథాపీతి** “పమాణికం తిచీవరం పరిక్ఖారచోళవసేన అధిట్టహిత్వా పరిభుజ్జతో తస్మిం నట్థే బహూనిపి గహేతుం లభతి, న సంతరుత్తరపరమ”న్తి చ, తస్మా **తం విభాగన్తి** “తిచీవరికస్స తం విభాగన్తి అత్తో, న పరిక్ఖారచోళికస్సా”తి చ కేచి వదన్తి. ఆచరియో పన “అజ్ఞోనాతి అతిచీవరికేన, అజ్ఞాథాతి ఇతో

వుత్తగ్గహణపరిచ్ఛేదతో అజ్ఞానా”తి ఏత్తకమేవ వదతి. అజ్ఞాథాతి పన సచే తీణిపి నట్టాని, సన్తరుత్తరపరమం గణ్ఠితబ్బం, సచే ద్వే వా ఏకం వా నట్టం, తేన “అజ్ఞాథాపి”తి దస్సనత్తం వుత్తన్తి ఏకే. గణ్ఠిపదేసు విచారణా ఏవ నత్తి, తస్మా ఉపపరిక్షిత్వా గహేతబ్బం. పకతియా సన్తరుత్తరేన చరతి, సాసజ్ఞసిక్ఖాపదవసేన వా తంసమ్మతివసేన వా తతియస్స అలాభేన వా.

౨౨౬. “పమాణమేవ వట్టతీ”తి సల్లేఖదస్సనత్తం వుత్తం. తం మిచ్ఛా గహేత్వా జాతకాదిట్టానే తదుత్తరి గణ్ఠస్తస్స ఆపత్తితి చే? తం పాళియా న సమేతి, “అనాపత్తి జాతకానం పవారితాన”న్తి హి పాళి. ఏత్త చ పవారితా నామ అచ్ఛిన్నకాలతో పుట్టే ఏవ పవారితా, న అచ్ఛిన్నకాలే. “అభిహట్టుం పవారేయ్యా”తి హి వుత్తం, తస్మా యో అచ్ఛిన్నకాలస్సత్థాయ పవారేతి, ఉభోపి అప్పవారితా ఏవాతి వేదితబ్బా. తే హి అచ్ఛిన్నకారణా నట్టకారణావ దేన్తి నామ. అపిచ యథా పిట్టిసమయే సతుప్పాదం కత్వా జాతకపవారితట్టానతో వస్సీకసాటికం నిప్పాదేన్తస్స తేన సిక్ఖాపదేన నిస్సగ్గియం, తథా ఇథాపి జాతకపవారితట్టానేపి అచ్ఛిన్ననట్టకారణా న వట్టతి, తస్మా “అట్టకథాసు పమాణమేవ వట్టతీతి వుత్తవచనమేవ పమాణ”న్తి ధమ్మసిరిత్థేరో ఆహ, తం అయుత్తం, కస్మా? యస్మా ఇదం సిక్ఖాపదం తదుత్తరి విజ్ఞాపేన్తస్స పజ్ఞాత్తం, తస్మిన్ “అజ్ఞాతకో గహపతి వా గహపతానీ వా”తి మాతికాయ పాళి, విభజ్జే చ “అజ్ఞాతకో నామ మాతితో వా... పే... అసమ్మద్ధో”తి పాళి, అనాపత్తివారే చ “జాతకానం పవారితాన”న్తి పాళి, తస్మా తివిధాయపి పాళియా న సమేతీతి అయుత్తమేవ, తస్మా కేవలం సల్లేఖమేవ సన్ధాయ వుత్తన్తి అపరే. ఉపరి కాణమాతాసిక్ఖాపదే అట్టకథాసు పన “తేసమ్మి పాథేయ్యపహేణకత్థాయ పటియత్తతో పమాణమేవ వట్టతీ”తి వుత్తం, న పన “పాళియా న సమేతీ”తి వుత్తం, న తత్త చ ఇధ చ నానాకరణం పజ్ఞాయతి , తస్మా ధేరస్స లద్ధి సున్దరా వియ మమ ఖాయతి, వీమంసితబ్బం. యస్మా పనిదం సిక్ఖాపదం అజ్ఞాస్సత్థాయ విజ్ఞాపనవత్తుస్మియేవ పజ్ఞాత్తం, తస్మా ఇధ “అజ్ఞాస్సత్థాయా”తి న వుత్తం. “సేసం ఉత్తానత్థమేవా”తి పాఠో. “అజ్ఞాస్సత్థాయా”తి నిదానవిరోధతో న వుత్తం. తథాపి అనన్తరే వుత్తనయేన లబ్బతీతి ఆచరియో. ఏవరూపేసు గహపతిపటిసంయుత్తసిక్ఖాపదేసు కిన్ఛాపి “గహపతి నామ యో కోచి అగారం అజ్ఞావసతీ”తి వుత్తం, తథాపి పజ్ఞా సహధమ్మికే రపేత్వా అవసేసా చ సిక్ఖాపచ్చక్ఖాతకో చ తిత్థియో చ వేదితబ్బో.

తతుత్తరిసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౮. పరమఉపక్ఖటసిక్ఖాపదవణ్ణనా

౨౨౭-౮. అపి హోతి చిత్తన్తి అత్థో. మేయ్యాతి పారస్స మయ్హన్తి అత్థో. న ఇమే సుకరా, “న ఇమేసం సుకరా”తి వా పాఠో. “తస్స న ఇమేసం సుకరా అచ్ఛాదేతున్తి అత్థో”తి లిఖితం. “పుట్టే అప్పవారితో”తి వచనతో తస్మిం ఖణే పవారితోపి అప్పవారితోవ హోతీతి.

పరమఉపక్ఖటసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౯. దుతియఉపక్ఖటసిక్ఖాపదవణ్ణనా

౨౩౨. దుతియఉపక్ఖటేన కింపయోజనన్తి? నత్తి, కేవలం అట్టుప్పత్తివసేన పజ్ఞాత్తం భిక్ఖునియా రహోనిసజ్ఞసిక్ఖాపదం వియ. ఏవం సన్తే తన్తి అనారోపేతబ్బం భవేయ్య వినాపి తేన తదత్థసిద్ధితో, అనిస్సరత్తా, అనారోపేతుం అనుజ్ఞాతత్తా చ. వుత్తజ్ఞోతం “ఆకఙ్ఘమానో, ఆనన్త, సజ్ఞో...పే... సమూహనేయ్యా”తి (దీ. ని. ౨.౨౧౬). ఇదం సబ్బమకారణం. న హి బుద్ధా

అప్పయోజనం వాచం నిచ్చారేన్తి, పగేవ సిక్ష్వాపదం, తేనేవాహ అట్టకథాయం “తజ్ఞో ఇమస్స అనుపజ్ఞాత్తిసదిస”న్తిఆది.
 అనుపజ్ఞాత్తి చ నిప్పయోజనా నత్తి, తంసదిసజ్ఞోతం, న నిప్పయోజనన్తి దస్సితం హోతి, ఏవం సన్తే కో పనేత్థ విసేసోతి?
 తతో ఆహ “పరమసిక్ఖాపదే ఏకస్స పీళా కతా, దుతియే ద్వన్నం, అయమేత్థ విసేసో”తి. ఇమినా అత్థవిసేసేన కో పనజ్ఞో
 అతిరేకత్తో దస్సితోతి? పోరాణగణిపదే తావ వుత్తం “ఏకస్మిమ్మి వత్తుస్మిం ఉభిన్నం పీళా కాతుం వట్టతీతి అయమతిరేకత్తో
 దస్సితో”తి. తేనేతం దీపేతి “న కేవలం పటిలద్ధచీవరగణనాయేవ ఆపత్తిగణనా, పీళితపుగ్గలసజ్ఞాతవత్తుగణనాయపీ”తి.

హోన్తి చేత్థ -

“వత్తుతో గణనాయాపి, సియా ఆపత్తి నేకతా;
 ఇతి సన్దస్సనత్థజ్ఞా, దుతియూపక్ఖటం ఇధ.

“కాయసంసగ్గసిక్ఖాయ, విభజ్ఞే వియ కిన్తేతం;
 ఏకిత్తియాపి నేకతా, ఆపత్తీనం పయోగతో”తి.

అపిచేతం సిక్ఖాపదం తంజాతికేసు సిక్ఖాపదేసు సబ్బేసుపి గహేతబ్బవినిచ్చయస్స నయదస్సనప్పయోజనన్తి
 వేదితబ్బం. ఆహ చ -

“అజ్ఞాతికాయ బహుతాయ విమిస్సతాయ,
 ఆపత్తియాపి బహుతా చ విమిస్సతా చ;
 ఇచ్చేవమాదివిధిసమ్మవదస్సనత్తం,
 సత్థా ఉపక్ఖటమిదం దుతియం అవోచా”తి.

తస్సాయం సజ్ఞేపతో అధిప్పాయపుబ్బజ్ఞమా విచారణా - పురాణచీవరం ఏకమేవ భిక్కు భిక్కునీహి ద్వీహి, బహూహి
 వా ధోవాపేతి, భిక్కునిగణనాయ పాచిత్తియగణనా, తథా ద్వన్నం, బహూనం వా సాధారణం ఏకమేవ చీవరం అజ్ఞాత్ర
 పారివత్తకా పటిగ్గణ్ణాతి, ఇధాపి తథా ద్వన్నం, బహూనం వా సాధారణమేకం విజ్ఞాపేతి, విజ్ఞాత్రపుగ్గలగణనాయ
 ఆపత్తిగణనా. తథా అజ్ఞోసుపి ఏవరూపేసు సిక్ఖాపదేసు నయో నేతబ్బో. అయం తావ బహుతాయ నయో. మిస్సతాయ
 పన జాతికాయ, అజ్ఞాతికాయ చ ఏకం ధోవాపేతి, ఏకతో నిట్టాపనే ఏకం పాచిత్తియం. అథ జాతికా పరమం ధోకం ధోవిత్వా
 రితా, పున అజ్ఞాతికా సుధోతం కరోతి, నిస్సగ్గియం. అథ అజ్ఞాతికా పరమం ధోవతి, పచ్చా జాతికా సుధోతం కరోతి,
 అజ్ఞాతికాయ పయోగవసేన భిక్కునో దుక్కుటమేవ. అజ్ఞాతికాయ చ జాతికాయ చ అజ్ఞాతికసజ్ఞో, వేమతికో, జాతికసజ్ఞో వా
 ధోవాపేతి, యథావుత్తనయేన నిస్సగ్గియదుక్కుటాదిఆపత్తిభేదగణనా వేదితబ్బా. తథా అజ్ఞాతికాయ చ జాతికాయ చ
 సన్తకం చీవరం ఉభోహి ఏకతో దియ్యమానం పటిగ్గణ్ణస్తస్స , అజ్ఞాతికాయ ఏవ హత్థతో పటిగ్గణ్ణస్తస్స చ నిస్సగ్గియమేవ. అథ
 జాతికాయ అనాపత్తి. అథ ఉభోసు అజ్ఞాతికాదిసజ్ఞో వుత్తనయేనేవ నిస్సగ్గియదుక్కుటాదిఆపత్తిభేదగణనా వేదితబ్బా. తథా
 అజ్ఞాతకవిజ్ఞాత్తిసిక్ఖాపదేసుపి యథాసమ్మవం నయో నేతబ్బో. అయం మిస్సతాయ నయో. ఆది-సద్దేన పన అనేకే
 అజ్ఞాతికా విజ్ఞాత్రావిజ్ఞాత్రపుగ్గలగణనాయ దుక్కుటం. ఏకో దేతి, ఏకో న దేతి, నిస్సగ్గియం. అథ అవిజ్ఞాత్తో దేతి, న
 నిస్సగ్గియం. అథ విజ్ఞాత్రావిజ్ఞాత్రానం సాధారణం విజ్ఞాత్తో దేతి, నిస్సగ్గియమేవ. ఉభో దేన్తి, నిస్సగ్గియమేవ. అవిజ్ఞాత్తో దేతి,

నిస్సగ్గియేన అనాపత్తి. విజ్ఞాతస్య వచనేన అవిజ్ఞాతో దేతి, అనాపత్తి ఏవ. తథా ఉపక్ష్వటాదీసుపి యథాసమ్భవం నయో నేతబ్ధో.

దుతియఉపక్ష్వటసిక్ష్ణాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౧౦. రాజసిక్ష్ణాపదవణ్ణనా

౨౩౭. “న ఖో మయం, ఆవుసో, చీవరచేతాపన్నం పటిగ్గణ్ణామ...పి... కాలేన కప్పీయ”ని ఇతో పుట్టే ఏవ రూపియపటిగ్గహణసిక్ష్ణాపదస్య పజ్ఞాతత్తా వుత్తం. అజ్ఞాథా ఆయస్మా ఉపనన్దో మంసస్య చేతాపన్నం ఏకమ్పి కహాపణం హత్థేన పటిగ్గణ్ణానో తతో మహంతతరం చీవరచేతాపన్నం కథం న పటిగ్గణ్ణిస్సతి, ఏవం సన్తేపి చీవరపటిసంయుత్తత్తా చీవరవగ్గే సజ్ఞాయంసూతి.

౨౩౮-౯. “ఆగతకారణం భజ్జాతీ”తి వుత్తత్తా నను పున చోదేతుం న లభతీతి ఏకే. ఆగమనస్స సాత్థకం న హోతి, చీవరం న లభిస్సతి పటిసన్ధారస్స కతత్తాతి ఏకే. చోదనాలక్ఖణం న హోతీతి కత్వా వుత్తన్తి ఏకే. “రత్వా చోదేమీ”తి ఆగతో తం రానం భజ్జాతి, కరోతి చేకం, తీణిపి చే కరోతి, ఏకమేవ, ఏకవచనత్తాతి ఏకే. తీణి రానాని భజ్జాతీతి ఏకే. ఉపతిస్సత్థేరో “న చోదనాదిం భజ్జాతి, చోదేతుకామో అకత్తబ్బం అకాసి, తేన వత్తభేదే దుక్కట”ని వదతి. ధమ్మసిరిత్థేరో పన “ఆసనే చే నిసీదతి, ఏకాయ నిసజ్జాయ ద్వే రానాని భజ్జాతి. ఆమిసం చే పటిగ్గణ్ణాతి, ఏకేన పటిగ్గహేన ద్వే రానాని భజ్జాతి. ధమ్మం చే భాసతి, ధమ్మదేసనసిక్ష్ణాపదే వుత్తపరిచ్ఛేదాయ ఏకాయ వాచాయ ద్వే రానాని భజ్జాతి, తం సన్ధాయ వుత్త”ని వదతి. “యత్థా”తి వుత్తే అత్తనో ఏవ సన్తికం గన్తబ్బన్తి వుత్తం వియ హోతి. తేన వుత్తం “బృజ్జానం పన న సమేతీ”తి. ఉపాసకేహి ఆణత్తా తం. మూలం అసాదియన్తేనాతి మూలస్స అకప్పీయభావే సతి అసాదియన్తేన. తజ్ఞా ఖో చిత్తేన , న ముఖేన. సచే ఏవం వుత్తే అకప్పీయం దస్సేతీతి కత్వా చిత్తేన అకప్పీయం ఇచ్చన్తోవ ముఖేన కప్పీయం నిద్ధిసతి “చీవరం మే దేథా”తి, న వట్టతి. పటిలాభే రూపియపటిగ్గహణసిక్ష్ణాపదేన ఆపత్తి.

తత్రాయం విచారణా - చిత్తేన సాదియన్తోపి ముఖేన కప్పీయవోహరేన చే వోహరతి “కహాపణారహేన, పాదారహేన వా కప్పీయభణ్ణేన ఇదశ్చేదశ్చ ఆహరా”తి. కిజ్ఞాపి రూపియం సన్ధాయ వదతి, వట్టతి ఏవ. కస్మా? కశ్చే సస్సుట్టానకం భూమిపదేసం సన్ధాయ “సీమం దేమాతి వదన్తి, వట్టతీ”తి వచనతో, “విహారస్స దేమా”తి వుత్తే “పటిక్ఖిపితుం న వట్టతీ”తి వచనతో చ. అనుగణ్ణిపదే పన వుత్తం “సజ్ఞం సన్ధాయ ‘విహారస్స దేమా’తి దిన్నం గరుభణ్ణం న హోతి, దక్ఖిణోదకం సమ్మటిచ్చితుం, ‘సాధూ’తి చ వత్తుం, అనుమోదేతుశ్చ వట్టతి. కస్మా? సజ్ఞస్స ‘విహరో’తి నామాభావతో, ఖేత్తస్సేవ ‘సీమా’తి నామభావతో చ, చిత్తేన ఆరమ్మణం కతం అప్పమాణం, కప్పీయవోహరోవ పమాణం. కప్పీయమేవాచిక్ఖితత్తా ‘న త్వేవాహం, భిక్ఖవే, కేనచి పరియాయేన జాతరూపరజతం సాదితబ్బం పరియేసితబ్బన్తి వదామీ’తి (మహావ. ౨౯౯) వచనేనపి న విరుజ్ఞతి. కప్పీయవచనపచ్చయా దాయకో సయమేవ కత్తబ్బయుత్తకం జానిస్సతీతి అధిష్సాయతో దాయకేన ఏతస్స అధిష్సాయం ఇత్వా కప్పీయకారకస్స హత్థే రపితం భిక్కుస్స సంతకమేవ హోతీ”తి. ఇదం సబ్బమయుత్తం, కస్మా? సీమావిహారవచనస్స దాయకవచనత్తా. ఇథ చ భిక్కునో వచనం పమాణం. తేనేవాహ “అథాపి ‘మమ తళాకం వా పోక్షరణిం వా సజ్ఞస్స దమ్మీ’తి వుత్తే ‘సాధు, ఉపాసక, సజ్ఞో పానీయం పివిస్సతీ’తిఆదీని వత్వా పరిభుజ్జేతుం వట్టతి ఏవా”తి. అజ్ఞాథా ఖేత్తం సన్ధాయ భిక్కునో ఖేత్తపటిబద్ధవచనాని సీమావచనేన కప్పన్తీతి ఆపజ్జతి. అవిహారస్స చ భిక్కుస్స రూపియం దస్సేత్వా

“ఇదం విహరస్స దమ్మీ”తి వుత్తే అత్తనో అత్తాయ దియ్యమానం జానంతేనాపి తం అప్పటిక్లిపితబ్బం. తథా కహపణారహాదినో అకప్పియభణ్ణభావం, కహపణాదిభావమేవ వా జానంతమేవ సన్ధాయ తథావోహరంతస్స చ అనాపత్తితి ఆపజ్జతి. “న త్వేవాహం, భిక్షవే, కేనచి పరియాయేనా”తి నిప్పదేసతో వుత్తత్తా న సక్కా లేసం ఓడ్డేతున్తి నో తక్కో, విచారేత్వా పన గహేతబ్బం. “నో చే ఇచ్చతి, న కథేతబ్బ”న్తి వచనతో యథావుత్తసామిచియా అకరణే అనాపత్తి దుక్కటస్సాతి దస్సేతి.

“అజ్ఞాతకలప్పవారితేసు వియ పటిపజ్జితబ్బ”న్తి వచనతో యథావుత్తసామిచిమ్మి న కత్వా చే నిప్పాదేతి, అజ్ఞాతకవిజ్ఞాత్తిసిక్ఖాపదేన కారేతబ్బోతి దస్సేతి. కప్పియకారకా సయమేవ చోదేత్వా దేన్తి, వట్టతి. “సయం కరణమేవ పటిక్లిత్త”న్తి చ వదన్తి. పిణ్డపాతాదీనం ...పే.... ఏసేవ నయోతి ఏత్థ “దుక్కట”న్తి వదన్తి, తం న సున్దరం, దదంతేసుపీతి అపి-సద్దేన సజ్గహితత్తా నిస్సగ్గియపాచిత్తియమేవ. జాతరూపరజతం “సజ్ఞే సాదితే దుక్కట”న్తి చ వికప్పేన్తి. తం విసేసేత్వా నవుత్తత్తా పాచిత్తియమేవాతి దస్సేతి. “నిస్సగ్గియమేవాతి యేవాపనకసిక్ఖాపదేసు సియా”తి వదన్తి, ఉపపరిక్లితబ్బం. “యస్స కస్సచి హి అజ్ఞాస్స...పే.... మహాపచ్చరియం వుత్త”న్తి వచనతో అపబ్బజితానం అన్తమసో మాతాపితూనమ్మి అత్తాయ సమ్మటిచ్చంతస్స దుక్కటమేవాతి దస్సేతి.

సబ్బట్టి సమ్మటిచ్చనం నామ “ఉగ్గణ్ఠోయ్య వా ఉగ్గణ్ఠాపేయ్యవా ఉపనిక్లిత్తం వా సాదియేయ్యా”తి ఏవం వుత్తలక్ఖణమేవ. ఏవం సంతేపి కత్తచి పటిక్లిపితబ్బం, కత్తచి న పటిక్లిపితబ్బం, కత్తచి పటిక్లిత్తం సాదితుం వట్టతి, ఏవం అప్పటిక్లిత్తం కిఞ్చి వట్టతి, ఇదం సబ్బమ్మి దస్సేతుం “సచే పనా”తి విత్థారో ఆరథ్థో. తత్థ “చేతియస్స...పే.... న వట్టతీ”తి వచనతో అప్పటిక్లిత్తం విహరస్స దిన్నం సాదితుం వట్టతీతి సిద్ధం. తథా థేరస్స “మాతుయా దేమా”తిఆదినా వుత్తేపి పటిగ్గహణే ఆపత్తి పాచిత్తియమేవ. సాపత్తికో హోతీతి ఏత్థ కాయ ఆపత్తియా సాపత్తికో హోతీతి? దుక్కటాపత్తియాతి ఏకే. న యాయ కాయచి, కేవలం అట్టానే చోదేతీతి కత్వా “సాపత్తికో”తి వుత్తం. యథా కథన్తి? “పఞ్చహి, భిక్షవే, అజ్ఞేహి సమన్నాగతో సద్ధివిహారికో పణామేతబ్బో...పే.... పణామేన్తో అనతిసారో”తి (మహావ. ౬౮) ఏత్థ న సమ్మావత్తంతయేవ అపణామేన్తస్స దుక్కటం వుత్తం. యథాహ - “న చ, భిక్షవే, అసమ్మావత్తంతో న పణామేతబ్బో, యో న పణామేయ్య, ఆపత్తిదుక్కటస్సా”తి (మహావ. ౬౮), తస్మా అధిమత్తపేమాదిభావేపి అపణామేన్తస్స అనాపత్తి దిస్సతి. అపిచ “సాతిసారో హోతీ”తి వుత్తం.

ఏవంసమ్మదమిదం దట్టబ్బం. అట్టకథాయ “సాతిసారో హోతీతి సదోసో హోతి, ఆపత్తిం ఆపజ్జతీ”తి (మహావ. అట్ట. ౬౮) వుత్తత్తా న యుత్తన్తి చే? న, తదనంతరమేవ తంమిచ్చాగాహనివత్తనత్తం, తస్మా “న సమ్మావత్తంతో పణామేతబ్బో”తి వుత్తత్తా అనాపత్తికా కతాతి. దుక్కటాపత్తి హోతీతి ఆచరియో, వీమంసితబ్బం. “కప్పియభణ్ణమ్మి అకప్పియమేవాతి తళాకతో నిప్పన్నధజ్ఞోన పరివత్తేత్వా లద్ధం గోరసమ్మి న వట్టతీ”తి వుత్తం.

కప్పియవోహరేపి విధానం వక్ఖామ, సేయ్యథిదం - “ఉదకవసేనా”తిఆది. దుబ్బినిబ్బోగం హోతీతి ఇదం పరతో “తస్సేవ అకప్పియం. కస్మా? ధజ్ఞస్స విచారితత్తా”తి ఇమినా అసదిసం, తస్మా సువుత్తం. ఇదజ్ఞో భిక్షుస్స పయోగవసేన ఆదితో పట్టాయ ఉప్పన్నేన మిస్సన్తి. అకతపుబ్బం నవసస్సం నామ. ఖలే వా రత్వా రక్ఖతీతి “ఇదం వా ఏత్తకం వా మా గణ్ఠ, ఇదం గహేతుం లబ్బతీ”తి వా “ఇతో అపనేహి, ఇథ పుజ్జం కరోహి”తి ఏవమాదినా వా పయోగేన చే రక్ఖతి, తం అకప్పియం. “సచే ‘మయిరితే రక్ఖతం హోతీతి రక్ఖతి, గణ్ఠంతే వా పస్సిత్వా ‘కిం కరోథా’తి, భణ్ణతి వట్టతీ”తి వుత్తం, తం యుత్తం. రూపియపటిగ్గహణసిక్ఖాపదే “ద్వారం పిదహిత్వా రక్ఖంతేన వసితబ్బ”న్తి హి వుత్తం. తస్సేవ తం అకప్పియం. కస్మా? అపుబ్బస్స అనుప్పాదితత్తా. హేట్థా “సస్సం కత్వా ఆహరథా”తి వత్తం పన న వట్టతీతి. పణ్ణేపి ఏసేవ నయో. “పకతియా

సయమేవ కరోన్తానం ఉస్సాహజననతో"తి వుత్తం. కస్మా? "కహపణానం విచారితత్తా"తి వచనతో, పగేవ ఉట్టాపితత్తాతి సిద్ధం హోతి. సచే దాయకా వా సజ్ఞస్స గామఖేత్తారామాదిం కేణియా గహితమనుస్సా వా తత్త కుటుమ్బినో "ఇమే సజ్ఞస్స కహపణా ఆహటా"తి వదన్తి, "న కప్పతీ"తి ఏత్తకమేవ వత్తబ్బం. కప్పియకారకావ చే వదన్తి, "సజ్ఞస్స కహపణా న కప్పన్తి, సప్పిఆదీని వట్టన్తి"తి వత్తబ్బం, తస్మా "సజ్ఞస్స కప్పియకారకే వా గుత్తట్టానం వా ఆచిక్ఖథా"తి వత్తా తేహి సమ్మాదితం కేనచి అకత్తబ్బతాయ "ఇమినా సప్పిం ఆహరాహీ"తి విచారేతి నిట్టాపేత్తా ఇతరేసం కప్పియం పరతో పత్తచతుక్కే చతుత్థపత్తో వియ. వుత్తజ్ఞో తత్త "ఇమే కహపణే గహేత్తా ఇమం దేహీ"తి కహపణే దాపేత్తా గహితో, అయం పత్తో ఏతస్సేవ భిక్కునో న వట్టతి, దుబ్బిచారిత్తా, అజ్ఞోసం పన వట్టతి, మూలస్స అసమ్మటిచ్చితత్తా"తిఆది. యది ఏవం సబ్బేసం అకప్పియం. కస్మా? కహపణానం విచారితత్తాతి. ఇదం దువుత్తన్తి చే? న, మూలస్స సమ్మటిచ్చితట్టానం సన్ధాయ ఇమస్స వుత్తత్తా పత్తచతుక్కే దుతియతతియపత్తా వియ, తేనేవ వుత్తం సయంకారివారే "న కప్పతీ"తి ఏత్తకమేవ వత్తబ్బన్తి. తతో పరం మూలం సమ్మటిచ్చతి నామ.

మహావిసయసిక్ఖత్తా, రాజసిక్ఖాపదం ఇదం;

రజ్ఞో వియ దువిజ్ఞోయ్యం, చిత్తాధిప్పాయతోపి వా.

రాజసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

నిట్టితో చీవరవగ్గో పరమో.

౨. కోసీయవగ్గో

౧. కోసీయసిక్ఖాపదవణ్ణనా

౫౪౨. కోసీయకారకోతి ఏత్త కోసం కరోన్తితి "కోసకారా"తి లద్ధవోహారానం పాణకానం కోసతో నిబ్బత్తం కోసీయం నామ. అత్తనా కతం చే? నిస్సజ్జనకాలే "సయం కతం నిస్సగ్గియ"న్తి వత్తబ్బం. ఉభోహి చే కతం, యథాపారమేవ వత్తబ్బం. అత్తనా చ పరేహి చ విప్పకతం అత్తనా పరియోసాపేతీతిఆదిచతుక్కమ్మి సమ్భవన్తం న దస్సితం. వినయధమ్మతా హేసా, యదిదం ఏకస్మిం తికో వా చతుక్కే వా దస్సితే ఇతరం సమ్భవన్తమ్మి న వుచ్చతీతి.

కోసీయసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౨. సుద్ధకాళకసిక్ఖాపదవణ్ణనా

౫౪౩. సుద్ధకాళకానన్తి ఏత్త యథా పరమే "ఏకేనపి కోసీయంసునా"తి వుత్తం, తథా ఇథ "ఏకేనపి అజ్ఞోన అమిస్సేత్తా"తి వచనాభావతో అజ్ఞోహి మిస్సభావే సతిపి అపజ్ఞాయమానరూపకం "సుద్ధకాళక"మిచ్ఛేవ వుచ్చతీతి వేదితబ్బం.

సుద్ధకాళకసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౩. ద్వేభాగసిక్ఖాపదవణ్ణనా

౧౫౨. “ధారయిత్వా ద్వే తులా ఆదాతబ్బా”తి వచనతో యథా తులాధారణాయ కాళకా అధికా న హోన్తి, తథా కాళకానం ద్వే భావా గహేతబ్బా ఉక్కుట్టపరిచ్ఛేదేన. కథం పజ్ఞాయతీతి? సుద్ధకాళకపటిసేధననిదానేన. తతియం ఓదాతానం చతుత్థం గోచరియానన్తి హేట్ఠిమపరిచ్ఛేదో. మాతికాట్టకథాయం పన “ఏకస్సపి కాళకలోమస్స అతిరేకభావే నిస్సగ్గియ”న్తి (కజ్ఞా. అట్ట. ద్వేభాగసిక్ఖాపదవణ్ణనా) వుత్తం, తం తులాధారణాయ కిఞ్చాపి న సమేతి, అచిత్తకత్తా పన సిక్ఖాపదస్స పుట్టే తులాయ ధారయిత్వా రపితేసు ఏకమ్పి లోమం తత్త పతేయ్య నిస్సగ్గియన్తి అధిప్పాయోతి నో తక్కో. అజ్ఞాథా ద్వే తులా నాదాతబ్బా, ఊనకతరా ఆదాతబ్బా సియుం. న హి లోమం గణేత్వా తులాధారణా కరీయతి. అథ గణేత్వావ కాతబ్బం. కిం తులాధారణాయ పయోజనన్తి కేచి. “గోచరియఓదాతేసు ఏకమేవ దిగుణం కత్వా గహేతుం వట్టతీ”తి వదన్తి, అట్టకథాయం అవిచారిత్తా వీమంసితబ్బం.

ద్వేభాగసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్ఠితా.

౪. ఛబ్బస్ససిక్ఖాపదవణ్ణనా

౧౬౨. నవం నామ కరణం ఉపాదాయాతి ఇదం ఆదికరణతో పట్టాయ వస్సగణనం దీపేతి. కరిత్వా వాతి వచనం నిట్ఠానదివసతో పట్టాయాతి దీపేతి. ధారేతబ్బన్తి వచనం పన పరిభోగతో పట్టాయాతి దీపేతి, యస్మా లద్ధసమ్ముతికస్స గతగతట్టానే ఛన్నం ఛన్నం వస్సానం ఓరతోవ కతాని బహూనిపి హోన్తి, తస్మా అజ్ఞాం నవన్తి కిం కతతో అజ్ఞాం, ఉదాహు ధారితతో అజ్ఞాన్తి? కిఞ్చోత్త యది కతతో అజ్ఞాం, తేసు అజ్ఞాతరం దుక్కుతం వా పరిభోగజిణ్ణం వా పున కాతుం వట్టతి, తఞ్చా ఖో వినాపి పురాణసన్ధతస్స సుగతవిదత్తిం అప్పటిసిద్ధపరియాపన్నత్తా. కతతో హి అజ్ఞాం పటిసిద్ధం, ఇదఞ్చా పుబ్బకతన్తి తతో అనన్తరసిక్ఖాపదవిరోధో హోతి. అథ ధారితతో అజ్ఞాం నామ, సమ్ముతి నిరత్తికా ఆపజ్జతి, పరమకతం చే అపరిభుత్తం, సతియాపి సమ్ముతియా అజ్ఞాం నవం న వట్టతీతి అధిప్పాయో? తత్తిదం సన్నిట్ఠాననిదస్సనం – నిట్ఠానదివసతో పట్టాయ ఛన్నం ఛన్నం వస్సానం పరిచ్ఛేదో వేదితబ్బో. తత్త చ సత్తమే వస్సే సమ్మత్తే ఛబ్బస్సాని పరిపుణ్ణాని హోన్తి. తఞ్చా ఖో మాసపరిచ్ఛేదవసేన, న వస్సపరిచ్ఛేదవసేన. సత్తమే పరిపుణ్ణఞ్చా ఊనకఞ్చా వస్సం నామ, తస్మా విప్పకతస్సేవ సచే ఛబ్బస్సాని పూరేన్తి, పున నిట్ఠానదివసతో పట్టాయ ఛబ్బస్సాని లభన్తి. తఞ్చా ఖో పరిభుత్తం వా హోతు అపరిభుత్తం వా, ధారితమేవ నామ. యస్మా “నవం నామ కరణం ఉపాదాయ వుచ్చతీ”తి వుత్తం, తస్మా ఛన్నం వస్సానం పరతో తమేవ పుబ్బకతం దుక్కుతభావేన, పరిభోగజిణ్ణతాయ వా విజటిత్వా పున కరోతి, నిట్ఠానదివసతో పట్టాయ ఛబ్బస్సపరమతా ధారేతబ్బం, అతిరేకం వా. అన్తో చే కరోతి, తదేవ అజ్ఞాం నవం నామ హోతి కరణం ఉపాదాయ, తస్మా నిస్సగ్గియం. అజ్ఞాథా “నవం నామ కరణం ఉపాదాయా”తి ఇమినా న కోచి విసేసో అత్తి. ఏవం సన్తే కిం హోతి? అట్టుప్పత్తీతి. “యాచనబహులా విజ్ఞాత్తిబహులా విహరన్తి”తి హి తత్త వుత్తం, తఞ్చా అజ్ఞాస్స కరణం దీపేతి. యది ఏవం తం నిబ్బిసేసమేవ ఆపజ్జతీతి? నాపజ్జతి. అయం పనస్స విసేసో, యస్మా “అజ్ఞోన కతం పటిలభిత్వా పరిభుజ్జతి, అనాపత్తీ”తి వుత్తత్తో విసేసోతి. కిం వుత్తం హోతి ? “నవం నామ కరణం ఉపాదాయ వుచ్చతీ”తి వుత్తే అతిరేకచీవరస్స ఉప్పత్తి వియ పటిలాభేనస్స ఉప్పత్తి నవతా ఆపజ్జతి. తతో పటిలద్ధదివసతో పట్టాయ ఛబ్బస్సపరమతా ధారేతబ్బం. ఓరేన చే ఛన్నం వస్సానం...పి.... కారాపేయ్య, నిస్సగ్గియన్తి ఆపజ్జతి, తస్మా నవం నామ కరణమేవ ఉపాదాయ వుచ్చతి, న పటిలాభం. ఓరేన ఛన్నం వస్సానం అత్తనో అనుప్పన్నత్తా “నవ”న్తి సజ్ఞ్యం గతం, అప్పటిలద్ధం చే కారాపేయ్య, యథా లాభో, తథా కరేయ్య వా కారాపేయ్య వాతి చ న హోతి. కస్మా? యస్మా అజ్ఞోన కతం పటిలభిత్వా పరిభుజ్జతి, అనాపత్తీతి విసేసోతి.

భట్టస్ససిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౫. నిసీదనసన్ధతసిక్ఖాపదవణ్ణనా

౫౬౫. నాస్సుధ కోచీతి ఏత్థ అస్సుధ-ఇతి అవధారణత్థే నిపాతో. తత్థ కిఞ్చాపి “ఏవం భన్తేతి ఖో తే భిక్షూ”తి బహువచనం వుత్తం, తథాపి తే భిక్షూ భగవతో పటిస్సుణీత్వా ఇథ తేసు భిక్షూసు కోచి భగవంతం నాస్సుధ ఉపసబ్బమతి అఞ్జాత్ర ఏకేనాతి అత్థో గహేతబ్బో. తం సుగ్గాహం ఏకాహం భన్తే భగవంతం వరన్తిఆదీసు (మహావ. ౩౩౭) వియ, అనుజానామి...పే.... యథాసుఖం మం దస్సనాయ ఉపసబ్బమన్తూతి దస్సనత్థాయ ఉపసబ్బమన్తు.

౫౬౬-౭. “మయం ఆయస్మంతం ఉపసేన”ని తస్స గణపామోక్షత్తా వుత్తం. ఆరణ్ణోకపిణ్డపాతికపంసుకూలికవసేన సబ్బాని వుత్తాని. తేనేవాహ అట్టకథాయం “సన్ధతే చతుత్థచీవరసఞ్ఞేతాయా”తి. కిం సబ్బేపి తే చీవరం న బుజ్జన్తీతి చే? యథా హోతు. కతమం చీవరం నామాతి? ఛన్నం అఞ్జాతరం వికప్పనుపగం పచ్చిమన్తి. కిఞ్చ వాయిమం అవాయిమన్తి? వాయిమమేవాతి. కతరసుత్తేనాతి? అద్ధా సో సుత్తమేవ న పస్సతి, సివేయ్యకం దుస్సయుగం, ఇద్ధిమయికఞ్చ దేవదత్తియఞ్చ అచీవరం కరోతి. యది ఏవం అవాయిమమ్మీతి వదామీతి. ఏవం సన్తే సిద్ధా సన్ధతే చీవరసఞ్ఞేతా కమ్మలసీసేన ఉణ్ణామయసామఞ్జతో. కిం పన తే సన్ధతం అధిట్టహింసూతి? దుట్టు అధిట్టహింసు అచీవరత్తా, న అధిట్టానుపగత్తా చ సన్ధతస్స. అథ నాధిట్టహింసు, పుట్టేవ తత్థ అచీవరసఞ్ఞేతో ఏతేతి కత్వా తత్థ చీవరసఞ్ఞేతాయ తదుభయం న యుజ్జతీతి. కిం పనేతం అధిట్టానుపగం నట్టితి? తత్థేవాగతం, అపిచేతం అవికప్పనుపగం చే, చీవరం న హోతి, అఞ్జాథా “చీవరం నామ ఛన్నం చీవరానం అఞ్జాతర”ని ఏత్తావతా సిద్ధం “వికప్పనుపగం పచ్చిమ”ని న వత్తబ్బం. అథ న వికప్పనుపగమ్మి చీవరమేవ సిద్ధం, అనధిట్టానుపగం, అవికప్పనుపగఞ్చ ఏకజ్ఞం “చీవర”ని సజ్ఞ్యం గచ్ఛతి. తేనేవాహ “తేచీవరికస్స చతుత్థచీవరం వత్తమానం అంసకాసావమేవ వట్టతీ”తి.

అపిచ సన్ధతే చీవరసఞ్ఞేతా న కేవలం తేసంయేవ, అఞ్జోసమ్మి అనుబద్ధతి ఏవ “పురాణసన్ధతం నామ సకిం నివత్థమ్మి సకిం పారుతమ్మి”తి వచనతో. అట్టకథాచరియో పనస్స అచీవరతం సన్ధాయభాసితత్థదీపసేన దీపేతి. నివత్థపారుతన్తి ఏతేసం నిసిన్నఞ్చోవ నిపన్నఞ్చాతి అత్థో. అపిచ ఏవం సన్తేపి సన్ధతే చీవరసఞ్ఞేతా అనుబద్ధతి ఏవ. ఖన్ధకే (మహావ. ౩౫౮) హి “నిసీదనం అధిట్టాతుం న వికప్పేతు”ని చ, పరివారే (పరి. ౩౨౯) “నవ చీవరాని అధిట్టాతబ్బానీ”తి చ నిసీదనసిక్ఖాపదే “దసా విదత్తీ”తి చ ఇథ “నిసీదనం నామ సదసం వుచ్చతీ”తి చ వుత్తం, అట్టకథాయఞ్చస్స “సన్ధతసదిసం సన్ధరిత్వా ఏకస్మిం అన్తే సుగతవిదత్థియా విదత్థిమత్తపదేసే ద్వీసు రానేసు ఫాలేత్వా తిస్సో దసా కరీయన్తి, తాహి దసాహి సదసం నామ వుచ్చతీ”తి చ “నిసీదనం వుత్తనయేన అధిట్టాతబ్బమేవ, తఞ్చ ఖో పమాణయుత్తం ఏకమేవ, ద్వే న వట్టన్తీ”తి చ వుత్తం, తస్మా నిసీదనం నామ నవన్నం చీవరానం అఞ్జాతరం చీవరం అధిట్టాతబ్బం, తఞ్చ సన్ధతసదిసం ఏళకలోమమయసన్ధతవిసేసన్తి సిద్ధం, తథా నిసీదనమేవ నిసీదనసన్ధతఞ్చ సిద్ధం. పోరాణగణ్ఢపదే చ “ఏకమేవా”తి వుత్తం. తస్మిం సిద్ధే సిద్ధా సన్ధతే చీవరసఞ్ఞేతాతి అత్థో. కస్మా? సన్ధతసామఞ్జతో.

ఏత్తాహ - కథం అదసమేవ సన్ధతం చీవరసజ్ఞ్యం న గచ్ఛతి. అనేకమ్మి అనధిట్టితమ్మి మహాన్తమ్మి వట్టతి, యతో సదసమేవ సన్ధతం చీవరసజ్ఞ్యం గచ్ఛతి, తతో అధిట్టానఞ్చ ఉపగచ్ఛతీతి. అసన్ధతపరియాపన్నత్తా ఓరేన చ ఛన్నం వస్సానం వినాపి సమ్మృతిం, తఞ్చ పోరాణం విస్సజ్జేత్వా ఏవ, న అవిస్సజ్జేత్వా “తఞ్చ ఖో పమాణయుత్తం ఏకమేవ, ద్వే న

వట్టన్తి”తి (పారా. అట్టం. ౨.౪౬౯) వచనతోతి. అథాపి సియా సన్ధతం సయనన్ధమేవ కరీయతి, నిసీదనం అసన్ధతమేవాలి. తస్మా న నియమతో “పురాణసన్ధతం నామ సకిం నివత్తం సకిం పారుతమ్మి”తి వుత్తత్యాతి. ఏత్థ వుచ్చతి, న ఏత్థ కారణం పరియేసితబ్బం వినయపజ్ఞాత్తియా అనజ్ఞావిసయత్తా.

సన్ధతస్స పన అచీవరభావే అయం యుత్తి - ఆదితో “తీణి సన్ధతాని పన వినయకమ్మం కత్వా పటిలభిత్వా పరిభుజ్జీతుం న వట్టన్తి”తి అట్టకథావచనతో తాని అకప్పియానీతి సిద్ధం, భగవతా చ ఖోమాదీని ఛ అనుజ్ఞాతానీతి కోసేయ్యం కప్పియన్తి సిద్ధం. ఏవం సన్తే సుద్ధకోసేయ్యమ్మి చీవరం కప్పియం జాతం, పగేవ కోసియమిస్సకసన్ధతచీవరన్తి ఆపజ్జతి. తథా కమ్మలజ్ఞా అనుజ్ఞాతం, తస్మా సుద్ధికమ్మి హోతి జాతికాళకభావేన, పగేవ ఓదాతగోచరియమిస్సకసన్ధతచీవరన్తి ఆపజ్జతి. తతో చ అజ్ఞామజ్ఞావిరోధో, తస్మా న సన్ధతం చీవరం నామ హోతి, నిసీదనం పన హోతి తస్స పమాణసన్ధానపరిచ్ఛేదసమ్మవతో. ఏత్థాహు కేచి ఆచరియా “దువిధం నిసీదనం సన్ధతం, అసన్ధతజ్ఞా. తత్థ సన్ధతం సన్ధతమేవ. అసన్ధతం ఖోమాదిచబ్బిధం, తదనులోమం వా హోతి, అయమేతేసం విసేసో”తి.

ఏత్థాహ - కస్మా పనేత్థ “సన్ధతం పన భిక్షునా”తి సిక్ఖాపదం అపజ్ఞాపేత్వా “నిసీదనసన్ధత”న్తి పజ్ఞాత్తన్తి? చీవరసజ్ఞాతాయ సన్ధతానం ఉజ్జితత్తా తేసం అచీవరభావదస్సనత్తం తథా పజ్ఞాత్తన్తి వుత్తం హోతి, తస్మా తే భిక్షూ ధుతఙ్గభేదభయా తాని ఉజ్జితత్వా తేరసాపి ధుతఙ్గాని సమాదియింసు, సీసదస్సనవసేన తీణేవ వుత్తాని, భగవా చ తేసం సన్ధతం అనుజాని, తతో నేసం ఏవం హోతి “నిసీదనచీవరసన్ధానమ్మేతం నిసీదనసన్ధతం నో అనుజ్ఞాతం, చతుత్థచీవరభావేన పగేవ కతసన్ధతం వా”తి. తతో సన్ధతే నేసం చీవరసజ్ఞాతా న భవిస్సతీతి తదత్తం భగవతా నిసీదనసన్ధతన్తి పజ్ఞాత్తన్తి అధిప్పాయో. “పచ్చిమాని ద్వే వట్టన్తి”తి కథం పజ్ఞాయతీతి చే? “అనాపత్తి అజ్ఞోన కతం పటిలభిత్వా పరిభుజ్జాతీ”తి వచనతోతి.

నిసీదనసన్ధతసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౬. ఏళకలోమసిక్ఖాపదవణ్ణనా

౨౭౨-౩. అద్ధానమగ్గప్పటిపన్నస్సాతి ఇమినా పకతియా దీఘమగ్గప్పటిపన్నస్స ఉప్పన్నానిపి తియోజనపరమమేవ హరితబ్బాని, పగేవ అప్పటిపన్నస్సాతి దస్సేతి. అద్ధానమగ్గప్పటిపన్నస్స నిస్సగ్గియన్తి వా సమ్మన్తో. తేనేవ వాసాధిప్పాయస్స పటిప్పస్సద్ధగమనుస్సాహత్తా “అప్పటిపన్నీ”తి సజ్ఞ్యం గతస్స అనాపత్తీతి సిద్ధా. ఇమస్మిం అత్థవికప్పే హి భిక్షునో పనేవ ఏళకలోమాని ఉప్పజ్జేయ్యుం...పే.... అసన్తేపి హారకే అద్ధానం మగ్గప్పటిపన్నస్స నిస్సగ్గియం పాచిత్తియన్తి యోజనా వేదితబ్బా. ఆకఙ్ఖమానేన భిక్షునా పటిగ్గహేతబ్బానీతి అత్తనో సన్తకానంయేవ తియోజనాతిక్కమే ఆపత్తిం దస్సేతి. తేన అనాకఙ్ఖమానేన పరసన్తకాని పటిగ్గహేతాని అతిరేకతియోజనం హరన్తస్స అనాపత్తి సిద్ధా. అయమత్తో “భిక్షునో ఉప్పజ్జేయ్యు”న్తి ఇమినా, “అచ్చిన్నం పటిలభిత్వా”తి ఇమినా చ దీపితేవ హోతీతి. పోరాణగణ్యపదే చ “అజ్ఞాం భిక్షుం హరాపేన్తో గచ్చతి చే, ద్విన్నం అనాపత్తీతి వుత్తం, తస్మా ద్వే భిక్షూ తియోజనపరమం పత్వా అజ్ఞామజ్ఞాస్స భణ్ణం పరివత్తేత్వా చే హరన్తి, అనాపత్తీతి సిద్ధం, తేనేవ అనాపత్తివారే “అజ్ఞాం హరాపేతీ”తి వుత్తం. కిం హరాపేతి? జానన్తం అజానన్తం. కిజ్ఞోత్త యది జానన్తం, “అజ్ఞో హరిస్సతీతి రపేతి, తేన హరితేపి ఆపత్తియేవా”తి ఏకంసతో న వత్తబ్బం. జానన్తోపి హి ఏకచ్ఛో హరతీతి. తతో అట్టకథాయ విరుజ్జతి. అథ అజానన్తం, “అజ్ఞాస్స యానే వా భణ్ణే వా అజానన్తస్స

పక్షిపిత్యా తియోజనం అతిక్యామేతి, నిస్సగ్గియానీ"తి పాళియా విరుజ్జతి, అథ ఉభోపి ఏకతో ఏకం భణ్ణం హరాపేన్తి, తమ్పి నిస్సగ్గియం సీయా. అనిస్సగ్గియన్తి యుత్తియా విరుజ్జతి "తియోజనపరమం సహజ్ఞా హరితబ్బాని అసన్తే హరకే"తి అవిసేసేన చ పాళి వుత్తా. హరకోపి సచేతనో అచేతనోతి దువిధో. సచేతనోపి ఏళకలోమభావం వా "అహమిదం హరామీ"తి వా "మం ఏస ఇదం హరాపేతీ"తి వా జాననాజాననవసేన దువిధో హోతి. తత్త అచేతనో నామ హరకో నదీసోతో వా నావా వా అస్సామికయానం వా హోతి. సచేతనో పాకటోవ. తత్త "మం ఏస ఇదం హరాపేతీ"తి ఏత్తకం జానంతం మనుస్సం వా తిరచ్ఛానగతం వా అజ్ఞం హరాపేతి, అనాపత్తితి అనుగణ్ఠిపదనయో. అయం పాళియా, అట్ఠకథాయ చ ఏకరసో వినిచ్ఛయో, "అసన్తే హరకే"తి కిఞ్చాపి ఇదం అవిసేసతో వుత్తం, "అజ్ఞస్స యానే వా భణ్ణే వా అజానంతస్సా"తి వచనతో పన సచేతనోవ హరకో తత్త అధిప్పేతోతి పజ్ఞాయతి, సో చ ఏళకలోమభావజ్ఞా "ఇదం హరామీ"తి చ జానంతో నాధిప్పేతో. తేన వుత్తం "అజ్ఞో హరిస్సతీతి రపేతి, తేన హరితేపి ఆపత్తియేవా"తిఆది. తత్త హేతుకత్తునో అభావతోవ. పాళియజ్ఞో "అజ్ఞం హరాపేతీ"తి హేతుకత్తువసేన వుత్తా . ఇతరే ద్వే జానంతా ఇథ సమ్భవన్తి. "అజానంతస్స పక్షిపిత్యా"తి పాళియం "ఏస హరాపేతీ"తి వా "ఇదం రానం అతిక్కమాపేతీ"తి వా జానంతస్స యానే వా భణ్ణే వా పక్షిపిత్యా తియోజనం అతిక్కమాపేతి, న నిస్సగ్గియా హోన్తీతి దీపేతి.

"హరాపేతీ"తి ఇదం హేతుకత్తువచనతం సాధేతి, తస్మా అట్ఠకథాయం "సామికస్స అజానంతస్సేవా"తి ఇదం "మం ఏస హరాపేతీ"తి ఏవం అజానంతం సన్ధాయ వుత్తం. "సారేతి చోదేతి అనుబద్ధాపేతీ"తి ఇదం "మం ఏస ఇదం రానం అతిక్కమాపేతీ"తి ఏవం జానంతం సన్ధాయ వుత్తం. అజానంతోపి సారణాదీహి రితట్ఠానం నాతిక్కమతి, న వా అనుబద్ధతి. అథ సారణాదీహి అనతిక్కమిత్యా అత్తనో రుచియా అతిక్కమతి ఆపత్తి ఏవ భిక్షునో హేతుకత్తుభావాసమ్భవతో.

ఇదాని యథారితట్ఠానతో పట్టాయ వక్ఖామ, "అసన్తేపి హరకే"తి హరకాలాభపచ్చయాపి సయం హరణతో నిస్సగ్గియమేవ, పగేవ సతి హరకేతి అయమేకో అత్తో. అవధారణత్థం అపి-సద్దం గహేత్వా అసన్తే ఏవ హరకే నిస్సగ్గియం, సతి పన హరకే న తేన హరాపేన్తస్స నిస్సగ్గియన్తి అయం దుతియో అత్తో. "సజ్ఞతో వా...పే... అత్తనో వా ధనేనా"తి ఇమినా కిఞ్చాపి అచిత్తకమిదం సిక్ఖాపదం, సజ్ఞాదితో పన అత్తనా ఆకజ్ఞమానేన పటిగ్గహితస్సేవ ఏళకలోమస్స తియోజనాతిక్కమే ఆపత్తి, న అజానతో అప్పటిగ్గహితస్స చీవరాదీసు కుతోచి లగ్గస్స అతిక్కమనేతి దీపేతి. అనుగణ్ఠిపదే పన "కమ్మలస్స ఉపరి నిపజ్జిత్వా గచ్ఛంతస్స సచే ఏకమ్పి లోమం చీవరే లగ్గం హోతి, ఆపత్తి ఏవ కమ్మలతో విజటితత్తా"తి వుత్తం, తం కమ్మలస్స పటిగ్గహితత్తా అత్తనో ఇచ్ఛాయ పటిగ్గహితమేవ హోతీతి యుత్తం. యస్మా "అనాపత్తి కతభణ్ణే"తి వుత్తం, తస్మా తం అనేకమ్పి కతభణ్ణట్ఠానియమేవ హోతి. తస్మా అనేన పటిగ్గహితం, న లోమం. అథ లోమమ్పి అగ్గహితమేవ హోతి, కతభణ్ణం దుప్పరిహారియలోమవినిబ్బోగకతభణ్ణో నియమో. ఏవం సన్తే అకతభణ్ణే తికపాచిత్తియం, కతభణ్ణే తికదుక్కటజ్ఞా నయతో దస్సేతబ్బం భవేయ్య, అజ్ఞాథా తికస్స దస్సేతత్తా. సఉస్సాహత్తాతి అప్పటిప్పస్సద్ధగమనత్తా. అచిత్తకత్తా చాతి భిక్షునో ఉస్సాహానురూపం లోమానం తియోజనాతిక్కమనతో వినాపి పయోగచిత్తేన హరణచిత్తేన ఆపజ్జతి ఏవాతి అధిప్పాయో. సా అనాపత్తి పాళియా న సమేతీతి అన్తో పన పయోగేన తియోజనపరమం అతిక్కమితత్తా అనాపత్తి. "తియోజనం హరతీ"తి ఇమినా తియోజనం పదసా నేతుకామోపి అన్తోతియోజనే పదే పదే దుక్కటం నాపజ్జతీతి దస్సేతి, తం యుత్తం "తియోజనం వాసాధిప్పాయో గత్వా తతో పరం హరతీతి వచనస్సత్తితాయా"తి వుత్తం. పునపి వుత్తం "అజ్ఞం హరాపేతీతి 'ఇదం హరిస్సామీ'తి సఉస్సాహమేవ అజ్ఞం హరాపేతీతి అత్తో. ఇతరథా గచ్ఛంతస్స సీసే రపేసి, తస్మిం అజానంతేపి అనాపత్తి సీయా"తి. సచే పన "అగచ్ఛన్తే యానే వా"తిఆదినా నయేన వుత్తత్తా హరణాదీహి జనితఉస్సాహానం

హద్దిఆదీనం 'ఇదం కరిస్సామా'తి వా 'హరిస్సామా'తి వా ఆభోగే జనితే ఏవ అనాపత్తి, న అజనితేతి ఉపతిస్సత్థేరో ఆహా"తి చ వుత్తం. పరివత్తేత్వా రపితేతి ద్విన్నమ్మి బహి నిక్కిపితత్తాతి ఉపతిస్సత్థేరో. బహిసీమాయ రపితం భణ్ణికం అన్తో అన్తోసీమాయం రపితం బహి కరోతో అనాపత్తితి కేచి, న సున్దరం వియ.

౧౭౨౫. పటిలభిత్వా హరతీతి పరమతియోజనతో పరం హరతి, న దుతియాదితోతి అత్తో. కతభణ్ణే ఉప్పన్నోకాసాభావా అనాపత్తి.

ఏళకలోమసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౭. ఏళకలోమధోవాపనసిక్ఖాపదవణ్ణనా

౧౮౮౧. కిఞ్చాపి పురాణచీవరధోవనసిక్ఖాపదే చీవరం రపేత్వా "అఞ్జం పరిక్ఖారం ధోవాపేతీ"తి (పారా. ౧౮౭౭) అనాపత్తివారే వుత్తం. ఇమస్సు పన సిక్ఖాపదస్సు ఉప్పన్నకాలతో పట్టాయ ఏళకలోమధోవాపనాదినా ఆపత్తితి ఏకే. సా వా అనాపత్తి మూలాపత్తితో ఏవ, న ఇమమ్మాతి ఏకే. ఏళకలోమానం అపరిక్ఖారత్తా భట్టం అగ్గహణమేవాతి ఏకే. ఇమస్సు అన్తిమనయస్సు అత్థప్పకాసనత్తం ఇదం పఞ్ణాకమ్మం - "ధోవాపేతీ"తి ఇదం రజాపనవిజటాపనగ్గహణేన నిప్పదేసవాచిపదం, ఉదాహు అగ్గహణేన సప్పదేసవాచిపదం. కిఞ్చోత్థి యది నిప్పదేసవాచిపదం, సబ్బత్థ ఇదమేవ వత్తబ్బం, న ఇతరాని. అథ సప్పదేసవాచిపదం, "అవుత్తా ధోవతి, అపరిభుత్తం ధోవాపేతీ"తి ఏత్థ విరోధో. "అవుత్తా రజతి విజటేతి, నిస్సగ్గియ"న్తి అనిట్టప్పసఙ్గతోతి? దేసనావిలాసమత్తం భగవతో వచనం, కత్థచి తికపదవచనం, కత్థచి ఏకపదవచనం, నిప్పదేసపదమేవ తే వదన్తితి. సచే "కతభణ్ణం ధోవాపేతీ"తి ఏత్థ పటివిరోధో, "కతభణ్ణం విజటాపేతి, అనాపత్తి"తి అనిట్టప్పసఙ్గతో అనాపత్తి ఏవాతి చే? న, అకతభణ్ణస్సు సుద్ధలోమస్సు విజటాపనం ఇతో వా దాతబ్బం. ఉదకాదిధోవనవసేన పిణ్ణేత్వా రితానం విజటాపనం లబ్బతీతి చే? పురాణసన్ధతస్సు విజటాపనే అనాపత్తియా భవితబ్బం, న చ తం యుత్తం "అపరిభుత్తం ధోవాపేతీ"తి వచనతో. తేన పరిభుత్తం ధోవాపేతి రజాపేతి విజటాపేతి, నిస్సగ్గియమేవాతి సిద్ధం హోతి, తఞ్చా పరిభుత్తం నామ కతభణ్ణమేవ హోతి. న హి సక్కా ఏళకలోమాని పరిభుజ్జీతుం, అఞ్జథా "పరిభుత్తం ధోవాపేతీ"తి వచనం నిరత్థకం హోతి. న హి ఏత్థ "పురాణాని ఏళకలోమాని ధోవాపేయ్య వా"తి వచనం అత్తి పురాణచీవరసిక్ఖాపదే వియ. తత్థ ఆదిన్నకప్పవసేన, ఇథ తం లిఖితం. లేఖదోసోతి చే? న, విసేసహేతునో అభావా, పురాణచీవరసిక్ఖాపదే అపరిభుత్తం కతభణ్ణం నామ, "కమ్మలకోజవసన్ధతాది"న్తి వచనతో చ. కిఞ్చాపి ఇమినా సద్దేన అయమత్తో సిద్ధో, "ధోవాపేతీ"తి ఇదం పన సియా నిప్పదేసం. సియా సప్పదేసం. తఞ్చో "అవుత్తా ధోవతీ"తిఆదీసు నిప్పదేసం. "కతభణ్ణం ధోవాపేతీ"తి ఏత్థ సప్పదేసం. "అకతభణ్ణం ధోవాపేతి రజాపేతి, అనాపత్తి"తి "విజటాపేతి, అనాపత్తి"తి వచనప్పమాణతో అనాపత్తి ఏవాతి చే? న, వచనప్పమాణతో ఏవ ఆపత్తితి ఆపజ్జనతో. "అపరిభుత్తం ధోవాపేతీ"తి వచనమేవ హి తం అపరిభుత్తం సన్ధతం విజటాపేన్తస్సు అనాపత్తితి దీపేతి చే? సిద్ధం పరిభుత్తం విజటాపేన్తస్సు ఆపత్తి ఏవాతి.

ఏళకలోమధోవాపనసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౮. రూపియసిక్ఖాపదవణ్ణనా

౨౮౩-౪. సబ్బమ్మీతి తివిధమ్మి. “ముత్తా మణి వేళురియో సజ్జో”తిఆది పన కిశ్శాపి రాజసిక్ఖాపదే ‘న వట్టతీతి పసంజ్ఞతో వుత్తం, సరూపతో పన ఆపత్తిదస్సనవసేన సకట్టానేపి వత్తుమారద్ధ”న్తి వుత్తం. కథమేతం? ముత్తాదీనం సకట్టానం జాతం, న హి తాని ఇధ పాళియం దిస్సన్తీతి ఇమస్స అట్టకథాయం వుత్తాని, రాజసిక్ఖాపదస్సపి అట్టకథాయం వుత్తానీతి. న కేవలం హిరణ్ణసువణ్ణమేవ, అణ్ణమ్మి ఖేత్తవత్థాదికం “అకప్పీయం న సమ్మటిచ్చితబ్బ”న్తి సామజ్ఞోన, న సరూపతో. పాళియం పన సరూపతో “చీవరచేతాపన్నం నామ హిరణ్ణం వా సువణ్ణం వా ముత్తా వా మణి వా”తి ఏత్తకమేవ వుత్తం, తస్మా రాజసిక్ఖాపదమేవస్స సకట్టానం. ముత్తామణిగ్గహణేన చేత్థ తజ్జాతియగ్గహణం సిద్ధమేవాతి నాగతో ఇమస్స పరమమేవ పణ్ణత్తత్తా. యది ఏవం ఇధ అనాగతత్తా కతరం నేసం సకట్టానన్తి? ఇదమేవ అత్తతో, నో సరూపతో.

కథం? ఏతాని హి రతనసిక్ఖాపదే నిస్సగ్గియవత్థూని, దుక్కటవత్థూని చ ఏకతో “రతన”న్తి ఆగతాని, “రతనసమ్మత”న్తి కప్పీయవత్థు ఆగతం. తేసు చ దససు రతనేసు రజతజాతరూపద్వయం ఇధ నిస్సగ్గియవత్థు, అవసేసం దుక్కటవత్థూతి సిద్ధం. ఇధ చ సిద్ధత్తా ఏవ రతనసిక్ఖాపదస్స అనాపత్తివారే “రతనసమ్మతం విస్సాసం గణ్ణాతి, తావకాలికం గణ్ణాతి, పంసుకూలసజ్జోస్సా”తి వుత్తం, న రతనం వుత్తం. సత్తవిధధణ్ణదాసీదాసఖేత్తాది పన బ్రహ్మజాలాదిసుత్తవసేన (దీ. ని. ౧.౧ ఆదయో) అకప్పీయన్తి సిద్ధం, తస్మా ఇధ దుక్కటవత్థూతి సిద్ధం, తేనేవ అనుయోగవత్తే “ధమ్మం జానాతి, ధమ్మానులోమం, వినయం, వినయానులోమం జానాతీ”తి (పరి. ౪౪౨) వుత్తం. తథా ఆమకమంసమ్మి దుక్కటవత్థుం ఆపజ్జతీతి? న, ఇధ వినయే అనుజ్ఞాతత్తా “అనుజానామి, భిక్షవే, అమనుస్సికాబాధే ఆమకమంస”న్తిఆదినా (మహావ. ౨౬౪), తస్మా న ఆమకమంసం సుత్తే ఆగతమ్మి దుక్కటవత్థు హోతి, తథాపి అత్తనో పరిభోగత్తాయ పటిగ్గహణే దుక్కటమేవాతి నో తక్కోతి ఆచరియో. “ఇధ నిక్ఖిపాహీ”తి వుత్తే ఉపనిక్ఖిత్తసాదియనమేవ హోతీ”తి వదన్తి. “అకప్పీయవిచారణా ఏవ న వట్టతీతి చే? కప్పీయశ్చ అకప్పీయశ్చ నిస్సాయ రితన్తి ఏత్త తం సయం అపరిభోగారహం హుత్వా తదర్హనకం కప్పీయభణ్ణం పరిభోగారహం హుత్వా రితన్తి అత్తో”తి లిఖితం, “పంసుకూలభావేన రితత్తా, గుత్తట్టానాచిక్ఖనస్స కప్పీయత్తా చ కప్పీయం నిస్సాయ రితం. ‘ఇదం గణ్ణా’తిఆదినా వదన్తస్స అకప్పీయత్తా అకప్పీయం నిస్సాయ రిత”న్తి చ. ఏవమ్మి కప్పీయశ్చ అకప్పీయశ్చాతి “ఇమస్మిం ఓకాసే రపితం, కిం న పస్ససీతి ఛేతతరే ఇమేవ కహాపణో”తిఆదివచనస్స కప్పీయత్తా కప్పీయం నిస్సాయ రితం. “ఇదం గణ్ణా”తి వుత్తే దుబ్బిచారితత్తా అత్తనో అకప్పీయత్తా తతో ఆగతం అకప్పీయం నిస్సాయ రితమేవ హోతి. “ఇదం గణ్ణా”తి వుత్తే తేన గహితే ‘ఉగ్గణ్ణాపేయ్య వా’తి వుత్తవిధిం న పాపుణాతి, కేవలం దుబ్బిచారితత్తా తస్సేవ తం అకప్పీయం హోతి, మూలపటిగ్గహణస్స సుద్ధత్తా పరతో పత్తచతుక్కే తతియపత్తో వియాతి చ ఏవం ఉపతిస్సత్థేరో వదతీ”తి అనుగణ్ణిపదే వుత్తం. కిం బహునా, విసుద్ధాగమత్తా కప్పీయం. దుబ్బిచారణాయ సతి అకప్పీయం నిస్సాయ రితం హోతీతి నో తక్కోతి ఆచరియో. “ఏవం సజ్ఞగణాదీనమ్మి అత్తాయ పరిచ్చత్తేపి తేన సమానగతికత్తా రపేత్వా ఆపత్తివిసేస”న్తి వుత్తం.

న కిశ్శో కప్పీయభణ్ణం చేతాపితన్తి చేతాపితశ్శో, ఉపాయాభావం దస్సేతి. “ఉపనిక్ఖేపం రపేత్వాతి సచే సో ఉపాసకో ‘అతిబహుం ఏతం హిరణ్ణం, ఇదం భన్తే అజ్జేవ న వినాసేతబ్బ’న్తి వత్వా సయం ఉపనిక్ఖేపదేసే రపేతి, అణ్ణోన వా రపాపేతి, ఏతం ఉపనిక్ఖేపం రపేత్వా తతో లద్ధం ఉదయం పరిభుజ్జన్తో సజ్జో పచ్చయే పరిభుజ్జాతి నామా”తి వుత్తం.

౨౮౩. అయం కిర ఇత్థంలక్ఖణసమ్మన్నో ఉక్కంసతో. ఏవం అజ్ఞసమ్మన్నోపి అపరభాగే లోభవసేన వా అణ్ణోన వా కారణేన సచే నిమిత్తం కత్వా పాతేతి, ఆపత్తి దుక్కటస్స. సేనాసనమ్మి పరిభోగే పరిభోగేతి పవేసే పవేసే. సో హి కారణన్తరేన

రుక్ష్మమూలికస్సు, అబ్బోకాసికస్సుపి వట్టతి ఏవ, తాననిసజ్జాదివసేన నివాసాధిప్సాయే సతి పరిభోగే పరిభోగే పచ్చవేక్షితబ్బం. భేసజ్జస్సు సతిపచ్చయతా సబ్బకాలమ్పితి ఏకే. అసన్నిహితస్సు పచ్చాభత్తమేవ, సన్నిహితస్సు పురేభత్తమ్పితి నో తక్కితి ఆచరియో. “యామకాలికం సత్తాహకాలికం యావజీవికం ఆహారత్తాయ...పే.... పటిగ్గణ్ణాతి, ఆపత్తి దుక్కటస్సు. అజ్ఞోహరే అజ్ఞోహరే ఆపత్తి దుక్కటస్సా”తి (పాచి. ౨౪౪) హి వుత్తం. దుక్కటజ్ఞో వికాలభోజనసిక్ఖాపదే ఆగతం వికాలే ఆపజ్జతి, నో కాలే ఆహారకాలత్తా, సన్నిధిసిక్ఖాపదే ఆగతం పన కాలేపి సన్నిధిజాతత్తా, తేనేవ తత్త సత్తాహకాలికయావజీవికద్వయమేవ వుత్తన్తి. “సతి పచ్చయే”తి వచనతో నాయం విసేసో లబ్బతీతి చే? న, అనిట్టప్పసజ్ఞతో, వచనానియమతో చ. సన్నిధిసిక్ఖాపదే హి “అనాపత్తి యావకాలికం యావకాలం నిదహిత్యా భుజ్జతి. యామకాలికం యామే నిదహిత్యా భుజ్జతీ”తి (పాచి. ౨౧౬) ఏత్త వచనప్పమాణతో యామకాలికం న పురేభత్తే, న పచ్చాభత్తే, న దివసే, న రత్తియం యామమేవ నిదహిత్యా భుజ్జంతస్సు అనాపత్తీతి అనిట్టప్పసజ్ఞో. తథా తత్తేవ “యామకాలికం యామం నిదహిత్యా భుజ్జతి, సత్తాహకాలికం సత్తాహం నిదహిత్యా భుజ్జతీ”తి ఏత్తకమేవ వుత్తం, న వుత్తం “సతి పచ్చయే”తి, తస్మా సతిపచ్చయ-వచనం కత్తచి హోతి, కత్తచి న హోతీతి వచనానియమతో ఆపత్తియాపి అనియమో సియా. ఏవం సంతేపి యథావుత్తదుక్కటం ఆపజ్జతి ఏవ. న అనాహరప్పయోజనత్తా యామకాలికాదీనన్తి చే? న, సప్పిఆదిమిస్సుభోజనస్సు పణీతభోజనభావప్పత్తితో. అపిచ సబ్బకాలికేసు యావకాలికం ఓళారికం, తం ఆహారత్తాయ పటిగ్గణ్ణంతస్సు కాలే అనాపత్తి, పగేవ అనోళారికం యామకాలికాదిం, ఆహారత్తాయ ఏవ అనుజ్ఞాతత్తా. యావకాలికే ఏవ అనాపత్తీతి చే? న, అనాహరత్తాయ గణ్ణంతస్సు ఆపత్తిసమ్భవతో ఇతరం ఆహారత్తాయ గణ్ణంతస్సు వియ, తస్మా యథావుత్తమేవేత్త సన్నిట్టానం పాళిం, యుత్తిఞ్చ అనులోమేతీతి.

దేసనాసుద్ధీతి ఏత్త దేసనా నామ వినయకమ్మం, తేన వుట్టానమ్మి దేసనా ఏవ నామ హోతీతి. “పటిగ్గణ్ణాతీ”తి అవత్తా “పటిసేవతీ”తి వుత్తత్తా పటిగ్గహణే పన సతిం అకత్తా పరిభోగే కరోంతస్సు అనాపత్తి. ఖీణాసవా కతకిచ్చత్తా విభత్తదాయాదా వియ హోన్తి, తేన తేసం సామిపరిభోగా హోన్తి. అజ్ఞాథా యావకాలికభావం అనతిక్కంతత్తా విరుజ్జతి. ఇణపరిభోగో న వట్టతి, భేసజ్జే ఆపత్తితో, ఇతరస్మిం అయుత్తపరిభోగతో, ఇణం వియ అననుజ్ఞాతభుత్తత్తా చ. “ఆదితో పట్టాయ హి అలజ్జీ నామ నత్తి, తస్మా న కోచి సజ్జితబ్బో”తి లిఖితం. భారభూతా సద్ధివిహారికాదయో. యథాదానమేవ గహితత్తాతి ఏత్త “అత్తనో హత్థేన చే దేతి, న వట్టతీ”తి వుత్తం, “అతిరేకభాగం గహిత్యా పునదివసే అత్తనో అత్తాయ ఉద్ధటభాగం తత్తేవ దాపేతి, వట్టతీ”తి చ. పరివత్తకం దేతి, ధమ్మియజ్ఞో, వట్టతి. నో అధమ్మియం. “తం ధమ్మానుగ్గహేన ఉగ్గణ్ణేతుం వట్టతీ”తి వుత్తం. కేన లేసేనాతి చే? “అలబ్బమానాయ సామగ్గియా అనాపత్తి సమ్మాగే సంవాసే”తి (మహావ. ౧౩౦) ఇమి నా ఉపసమ్మదక్ఖన్ధకవచనలేసేన.

౨౮౬. అస్సతియా దిన్నన్తి ఏత్త “అస్సతియా దిన్నం నామ అపరిచ్చత్తం హోతి, తస్మా దుస్సంతే బద్ధకహాపణాదీని సతిం పటిలభిత్తా దాయకా చే పున గణ్ణన్తి, నిస్సగ్గియమేవ దేసేతబ్బం. తేన అకప్పియభణ్ణేన తే చే దాయకా సప్పిఆదీని కిణిత్వా సజ్జస్సు దేన్తి, తస్సపి భిక్కునో కప్పతి దాయకానయేవ సంతకత్తా. భిక్కునా హి ‘వత్థం గణ్ణామీ’తి వత్తసజ్ఞాయ ఏవ గహితం, న రూపియసజ్ఞాయ. ఇదఞ్చ సిక్ఖాపదం అత్తనో అత్తాయ ఉగ్గహణం సన్ధాయ వుత్తం, న చ తేన తం అత్తనో అత్తాయ పరేసం వా అత్తాయ గహితం. అథ తే దాయకా నో చే ఆగత్తా గణ్ణన్తి, దాయకే పుచ్చిత్వా అత్తనో అత్తాయ చే పరిచ్చత్తం, సజ్జే నిస్సజ్జిత్వా ఆపత్తి దేసేతబ్బా. నో చే, ఆపత్తి ఏవ దేసేతబ్బా”తి వుత్తం, తం పుబ్బాపరవిరుద్ధం. ఆపత్తిదేసనాయ హి సతి రూపియం పటిగ్గహితన్తి సిద్ధం, తస్మిం సిద్ధే “తతో ఉప్పన్నం తస్సపి కప్పతీ”తి ఇదం న

యుజ్జతీతి. కప్పతి ఏవాతి చే? న, వత్తుం అనిస్సజ్జిత్యా ఆపత్తి దేసేతబ్బాతి న యుజ్జతి. అచిత్తకత్తా సిక్ఖాపదస్స యుజ్జతీతి చే? న, సబ్బత్థ “రూపియం పటిగ్గణ్ణాతీ”తి వచనతో. “రూపియం పటిగ్గణ్ణాతీ”తి హి వుత్తం, అజ్ఞాథా సబ్బత్థ “రూపియ”న్తి పదం నిరత్థకం హోతి వినాపి తేన తదత్థసిద్ధితో. అనేన చ వత్తం పటిగ్గహితం, దాయకేన చ వత్తమేవ దిన్నం, వత్తగతమ్మి రూపియం ధేయ్యచిత్రేన గణ్ణన్తో పదవారేన కారేతబ్బో. అట్టకథాయఇచ్చ “రూపియే అరూపియసజ్జోతి సువణ్ణాదీసు ఖరపత్తాదిసజ్జో”తి వుత్తం “రూపియం పటిగ్గణ్ణాతీ”తి వచనవసేన.

“అపిచ పుజ్జాకామా”తిఆది పన విధానంతరదస్సనత్తం వుత్తం, తేనేవ హి “ఇమస్మిం గేహ ఇదం లద్ధన్తి సల్లక్ఖేతబ్బ”న్తి వుత్తం. అజ్ఞాథా సల్లక్ఖణో విమతివసేన, విమతియా చ సతి నిస్సగ్గియమేవ “రూపియే వేమతికో”తిఆది వచనతోతి. ఇదం విధానం నిరత్థకమేవ ఆపజ్జతి, న చ నిరత్థకం. కస్మా? దుస్సన్తే బద్ధకహాపణాది అస్సతియా దిన్నం వత్తసజ్జాయ పటిగ్గహితఇచ్చ, తతో న రూపియం దిన్నఇచ్చ హోతి పటిగ్గహితఇచ్చాతి. ఏత్థ ఆపత్తిదేసనాకిచ్చం నత్తి, తం పన దాయకానమేవ పటిదాతబ్బం. తతో ఉప్పన్నం కప్పియభణ్ణఇచ్చ సబ్బేసం కప్పతీతి ఇమస్స విధానంతరదస్సనత్తం “అపిచ పుజ్జాకామా”తిఆదీతి నో తక్కోతి ఆచరియో.

రూపియసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

F. రూపియసంవోహరసిక్ఖాపదవణ్ణనా

౫౮౭. “జాతరూపరజతపరివత్తన”న్తి ఉక్కుటపరిచ్ఛేదేన వుత్తం, తథా “రూపియం నామ సత్థువణ్ణో కహాపణో”తిఆది పాళివచనఇచ్చ. “అరూపియే రూపియసజ్జో రూపియం చేతాపేతీ”తిఆది తికవచనతో, “దుక్కుటవత్తునా పన నిస్సగ్గియవత్తుం చేతాపేత్తస్స...పే.... నిస్సగ్గియం పాచిత్తియం గరుకస్స చేతాపితత్తా”తి అట్టకథావచనతో చ పన అనుక్కుటపరిచ్ఛేదోపేత్థ లబ్బతీతి సిద్ధం. సత్థువణ్ణో చ కహాపణో చ తతో యే చజ్ఞో వోహరం గచ్ఛన్తీతి ఏవమేత్థ సముచ్చయో వేదితబ్బో. ఇమస్మిం పన సిక్ఖాపదే “నానప్పకారకం నామ కతమ్మి అకతమ్మి కతాకతమ్మి”తి ఏత్థ విభత్తానం తిణ్ణం రూపియారూపియానఇచ్చ ద్విన్నం వసేన పఇచ్చ తికా వుత్తా, అట్టకథాచరియేహి తదనులోమతో ఏకో తికో దస్సితోతి సబ్బే ఛ హోన్తి.

ఏత్థాహ - అజ్ఞాస్మిం సిక్ఖాపదే ఏకస్మిం తికచ్ఛేదే దస్సితే సతిపి సమ్మవే ఇతరే న దస్సియన్తి , ఇధేవ కస్మా దస్సితోతి? “నానప్పకారక”న్తి మాతికాయం వుత్తత్తా ఇధేవ నానప్పకారభావదస్సనత్తన్తి. న కయవిక్కుయసిక్ఖాపదేపి వత్తబ్బప్పసజ్జతోతి చే? న, ఇథ దస్సితనయత్తా. అథ చ రూపియస్స విభజ్జే “యే వోహరం గచ్ఛన్తీ”తి అన్తే వుత్తత్తా సత్థువణ్ణాదయో వళజ్జనుపగా ఏవాతి సిద్ధం. తతో అవళజ్జనుపగేహి జాతరూపరజతేహి వోహరేన న నిస్సగ్గియన్తి ఆపజ్జతి, తస్మా తం ఆపజ్జనత్తన్తి దస్సిన్తేన “కతేన కతం చేతాపేతీ”తిఆదయో తికా వుత్తాతి, ఏవం సన్తే రూపియవిభజ్జే “యే చ వోహరం గచ్ఛన్తీ”తి న వత్తబ్బం, తస్మిం పదే అవుత్తే అవళజ్జనుపగాపి సజ్గహం గతావ హోన్తీతి కతాదీహి తికత్తయస్స వత్తబ్బపయోజనం న భవిస్సతీతి చే? న, కప్పియభణ్ణేన కప్పియభణ్ణపలవత్తనస్సాపి రూపియసంవోహరభావప్పసజ్జతో. “యే వోహరం గచ్ఛన్తీ”తి వచనేనపి కముక కథల కంసభాజన సాటకాదిపరివత్తనస్సపి రూపియసంవోహరభావప్పసజ్జో ఏవాతి చే? న, కతాదివచనేన జాతరూపాదిఅకప్పియవత్తానజ్ఞోవ అధిప్పేతభావదీపనతో, తస్మా ఉభయేనపి యదేతం కతాకతాదిభేదం పాకతికరూపియం యఇచ్చ కహాపణమాసకసజ్జేపం, యఇచ్చ కహాపణాదివోహరూపగం, ఉభయమ్మేతం ఇథ

చ అనన్తరాతీతసిక్ష్ణాపదే చ రూపియం నామాతి అధిష్పతత్త్వసిద్ధి హోతి, న తణ్డూలాదీని, తత్త కతాదివోహారాసమ్భవతో. ఏతావతా కతాదితికత్తయప్పయోజనం వుత్తం.

ఇదాని సేసత్తికాని వుచ్చతి - ఏత్త హి యథావుత్తప్పభేదం నిస్సగ్గియవత్తు రూపియం నామ, సేసం దుక్కటవత్తుపి కప్పియవత్తుపి న రూపియన్తి అరూపియం నామ హోతితి కత్వా “అరూపియే అరూపియసజ్ఞో పఞ్చన్నం సహధమ్మికానం అనాపత్తి”తి ఇదం న ఏకంసేకం ఆపజ్జతి దుక్కటవత్తుమ్మి దుక్కటాపజ్జనతో. ఇథ వచనప్పమాణతో నిస్సగ్గియవత్తుతో అజ్ఞాం అన్తమసో ముత్తాదిపి అరూపియమేవ నామ. తత్త పఞ్చన్నం సహధమ్మికానం అనాపత్తితి చే? న, రాజసిక్ష్ణాపదవిరోధతో. తత్త హి “ముత్తా వా మణి వా”తి వుత్తం, తస్మా ముత్తాది అకప్పియం దుక్కటవత్తుతి చ సిద్ధం నిస్సగ్గియవత్తుసా అభావా. ఏవం సన్తే “అరూపియే అరూపియసజ్ఞో పఞ్చన్నం సహధమ్మికానం అనాపత్తి”తి సుద్ధకప్పియభణ్డం సన్ధాయ వుత్తం, న సబ్బం అరూపియం. తతో అజ్ఞాత్థ పన “అరూపియే రూపియసజ్ఞో”తిఆదితికదుక్కటే చ అట్టకథాయం దస్సితతికే చ సబ్బం అరూపియం నామాతి వేదితబ్బం, తస్మా అరూపియభావదీపనత్తం దుతియో తికో వుత్తో. తదత్థమేవ అట్టకథాయం దస్సితో ఏకో తికో. కస్మా న పాళియం సో వుత్తోతి చే? తత్త చేతాపితఅరూపియే రూపియధడ్డనకసమ్మితికిచ్చాభావతో. తస్మిజ్ఞో తికే వుత్తే కప్పియవత్తునోపి అరూపియధడ్డనకసమ్మితి దాతబ్బాతి ఆపజ్జతి, తస్స వసేన రూపియధడ్డనకసమ్మితి ఏవ న వత్తబ్బాతి? న, రూపియస్సపి సమ్మితికిచ్చాభావప్పసజ్ఞతో, తస్మా రూపియే రూపియసజ్ఞో కప్పియవత్తుం చేతాపేతి పత్తచతుక్కే తతియపత్తం వియ, తం సజ్ఞాదీనం నిస్సజ్జితబ్బం, నిస్సట్టం పన అజ్ఞోసం కప్పతి తతియపత్తో వియ. అథ సమ్మటిచ్చితరూపియేన చేతాపితం హోతి దుతియపత్తో వియ, తం వినాపి సమ్మితియా యో కోచి భిక్ఖు చడ్డేతి, వట్టతి. తతో పరం “సచే తత్త ఆగచ్చతి ఆరామికో వా”తిఆదినా వుత్తనయేనేవ పటిపజ్జితబ్బం. తత్త “రూపియే”తి వా “అరూపియే”తి వా సబ్బత్తే భుమ్మప్పత్తే అత్తనో సన్తకం, ఉపయోగప్పత్తే పరసన్తకన్తి వేదితబ్బం. ఏత్తాహ - ఉపతిస్సత్థేరో పురిమసిక్ష్ణాపదేన రూపియపటిగ్గహణం వారితం, ఇమినా సుద్ధాగమేన కప్పియకారకస్స హత్తే కప్పియం నిస్సాయ రితేన సంవోహరో వారితోతి.

౨౮౯. నిస్సగ్గియవత్తునా నిస్సగ్గియవత్తుం...పే.... అపరాపరపరివత్తనే ఇమినాతి ఏత్త ఏకస్మిం ఏవ వత్తుస్మిం ద్విన్నం సిక్ష్ణాపదానం వసేన ఏకతో ఆపత్తి వుత్తా, తం పన పచ్చిమస్స వసేన నిస్సజ్జితబ్బం. ఏతేన నిస్సగ్గియం ఆపన్నమ్మి ఆపజ్జితీతి ఏకే. పరస్స రూపియగ్గహణం పరివత్తనన్తి రూపియే అగ్గహేతే తస్స అభావతో ఇమినావ ఆపత్తి, న పురిమేన ఓమసవాదో వియ. ముసావాదేన ముసా వదన్తస్సాపి హి ఓమసవాదేనేవ ఆపత్తి. నిస్సగ్గియవత్తునా దుక్కట...పే.... ఏసేవ నయోతి ఏతస్స యుత్తిం దస్సేన్తో “యో హి అయ”న్తి ఆహ.

వడ్డిం పయోజేన్తస్సాతి ఏత్త ఇదం గహేత్వా సతి మాసే, సతి సంవచ్చరే “ఏత్తకం దేహీ”తి చే వదతి. రూపియసంవోహరో హోతి. వినా కప్పియకారకేన “ఏత్తకా వుడ్డి హోతు, ఏత్తకం గణ్ణా”తి వదతో దుక్కటం కయవిక్క్యయలక్ఖణాభావతో. “మూలే మూలసామికాన”న్తిఆది కప్పియకరణాపాయదస్సనత్తం వుత్తం, న కేవలం నిస్సట్టం అపరిభోగం హోతి, పున ఏవం కతే పరిభుజ్జేతుం వట్టతి. తస్సపి పరిభోగే మూలస్స కప్పియకరణాపాయో చే న హోతి, కప్పియం ఆచిక్ఖితబ్బన్తి యథా పాళియా చేత్త కప్పియకరణాపాయో, సో చ తతియపత్తేపి, “యథా చ అత్తనో అత్తాయ గహేతే ఏవరూపుపాయో, తథా సజ్ఞాదిఅత్తాయ గహేతేపి ఏసో వా”తి వుత్తం. ఇమే కిర పరమదుతియపత్తే యావ గహట్టేన పరివత్తేతి, తావ న కప్పియకరణాపాయో, అనేకపురిసయుగమ్మి “అకప్పియా ఏవా”తి అట్టకథాయం వుత్తం. అనుగణ్ణిపదే పన “సజ్ఞసన్తకం

కప్పియభణ్ణం విక్కిణిత్వా ఆగతకహపణానిపి పటిగ్గహణం మోచేత్వావ సమ్మటిచ్చితబ్బాని, తస్మా కప్పియకారకో చే ఇమాని తాని కహపణానీతి వదతి, న వట్టతియేవ, పటిక్ఖిపితబ్బం, న విచారేతబ్బం, విచారేతి చే? సబ్బేసం న కప్పతి. పటిగ్గహణం మోచేత్వా సమ్మటిచ్చితాని చే విచారేతి, తస్సేవ న వట్టతీ”తి అభిక్ఖణం వుత్తం.

రూపియసంవోహరసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౧౦. కయవిక్కయసిక్ఖాపదవణ్ణనా

౨౯౩. పటపిలోతికానన్తి పటపిలోతికేహి. “అజ్ఞాచరతి, ఆపత్తి దుక్కటస్సా”తి ఇదం పురిమసిక్ఖాపదేపి వేదితబ్బం. “కయితఇచ్చ హోతి విక్కయితఇచ్చా”తి ఏతేసం పదానం విపరీతతో “అత్తనో భణ్ణ”న్తిఆది వుత్తం. కస్మా? “ఇమినా ఇమ”న్తి వచనానురూపతో. సద్ధాదేయ్యవినిపాతనం పనేత్త అట్టానపదానం వసేన వేదితబ్బం.

కయవిక్కయసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

నిట్టితో కోసియవగ్గో దుతియో.

౩. పత్తవగ్గో

౧. పత్తసిక్ఖాపదవణ్ణనా

౨౯౪. బహూ పత్తే సన్నిచయన్తి ఏత్థ సన్నిచయన్తి భావనపుంసకం, బహూ పత్తే వా గహేత్వా సన్నిచయం కరిస్సన్తీతి అత్తో. “అడ్డతేరసపలమాసానం గాహికా”తి లిఖితం. ఏత్థ -

“కుడువో చతుపలేయ్యో, కుడువానం చతుగ్గుణం;
పత్తం చతుగ్గుణో మాసా-తి కమాహు చతుగ్గుణ”న్తి. -

ఆదిం లోకవోహరం దస్సేత్వావ కేచి పపజ్జేన్తి.

౬౦౨. ఖాదనన్తి ఖాదనీయం సూపాది. “బ్యజ్జనస్స మత్తా నామ ఓదనతో చతుత్తో భాగో”తి (మ. ని. అట్ట. ౨.౩౮౭) బ్రహ్మయుసుత్తట్టకథాయం వుత్తత్తా ఆలోపస్స చతుత్థభాగం బ్యజ్జనం అనురూపన్తి గహేతబ్బం. “భిక్ఖునియా పత్తసన్నిచయస్స వారితత్తా తదనులోమతో భిక్ఖూనమ్మి దుతియో వారితో”తి వుత్తం, తం న యుత్తం, పాళియజ్ఞో “సన్నిచయం కరేయ్యాతి అనధిట్టితో అవికప్పితో”తి (పాచి. ౭౩౫) వుత్తం. సో హి కథినక్ఖన్ధకే (మహావ. ౩౦౬ ఆదయో) నిచయసన్నిధి వియ ఏకోపి పునదివసే “సన్నిచయో”తి వుచ్చతి. అనంతరసిక్ఖాపదే పన “దుతియో వారితోతి అధిట్టానం నియతం, తస్మా ద్వే పత్తే అధిట్టాతుం న లభతి. సచే ఏకతో అధిట్టాతి, ద్వేపి న అధిట్టితా హోన్తి. విసుం విసుం అధిట్టాతి, దుతియో అనధిట్టితో”తి వదన్తి. వికప్పేతుం పన బహూపి లభతి. ఇదాని వత్తబ్బం సన్ధాయ “నామమత్తే విసేసో”తి వుత్తం. తత్త నామన్తి మజ్ఞిమో మజ్ఞిమోమకో మజ్ఞిముక్కట్టోతిఆది.

౬౦౮. “పాకస్స హి ఊనత్తా పత్తసంఖ్యం న గచ్ఛతీ”తి వచనతో అధిట్ఠితపత్తోపి ఖరపాకేన సేతత్తా అధిట్ఠానం విజహతీతి చే? న, అధిట్ఠానవిజహనేసు నవసు అనాగతత్తా, తస్మా పరమపాకానం ఏవ ఊనత్తా పత్తసంఖ్యం న గచ్ఛతి, తస్మిం సతి అఙ్గాం విఙ్గాపేతుం న వట్టతి. “ఊనపఞ్చబద్ధనేనా”తి హి వుత్తం. చిద్దే, రాజియా వా హి సతి తేహి అధిట్ఠానం విజహతీతి విజహితే నాయం పటిసేధో, తస్మా పచ్చుద్ధరిత్వా, వికప్పేత్వాపి అఙ్గాం విఙ్గాపేతుం న లభతి.

ఏవం పత్తకారకో మూలం లభిత్వాతి ఏత్థ పచిత్వా రపితదివసతో పట్టాయ. దాతుకామో హుత్వాతి ఏత్థ దిన్నదివసతో, సుతదివసతో వా పట్టాయ దసాహం వేదితబ్బం. లిజ్ఞపరివత్తేన పన దసాహాతిక్కమే పత్తసామికస్స భిక్కుస్స, భిక్కునియా పన రత్తాతిక్కమే నిస్సగ్గియం.

పత్తసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్ఠితా.

౨. ఊనపఞ్చబద్ధనసిక్ఖాపదవణ్ణనా

౬౧౨-౩. బహూ పత్తే విఙ్గాపేంతీతి ఏకమేకం విఙ్గాపేంతా బహూ భిక్షూ బహూ పత్తే విఙ్గాపేంతి, బహూ వా భిక్షూ పత్తే విఙ్గాపేంతి అత్తో. “న, భిక్షవే, పత్తో విఙ్గాపేతబ్బో, యో విఙ్గాపేయ్య, ఆపత్తి దుక్కటస్సా”తి ఇదం సిక్ఖాపదం ఊనపఞ్చబద్ధనేన సమూహాతం హోతి న హోతీతి? న హోతి తమేవ గహేత్వా “విఙ్గాపేతి, పయోగే దుక్కట”న్తి వుత్తత్తాతి ఏకే. పటిలాభమ్మి పరియాదియిత్వా తం దుక్కటం వుత్తం, తస్మా తం “పటిలాభేన నిస్సగ్గియో హోతీ”తి ఇమినా సమూహాతం హోతి. అఙ్గాధా సదుక్కటం నిస్సగ్గియం ఆపజ్జతి అనాపత్తివారవిరోధో చ. యా కాచి పన అకతవిఙ్గాత్తి అననుఙ్గాతకాలే దుక్కటమేవ. భిన్నేనాతి ఇత్థమ్ముతలక్ఖణే, భేదేనాతి వా అత్తో, హేత్వత్థే కరణవచనం.

ఊనపఞ్చబద్ధనసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్ఠితా.

౩. భేసజ్జసిక్ఖాపదవణ్ణనా

౬౨౦. “సా అహోసి సువణ్ణమాలా”తి వచనతో రపేత్వా సహధమ్మికే అఙ్గాసం యథాసుఖం రూపియం దాతుం వట్టతి ఉగ్గఙ్ఠాపేతుం, సబ్బోహారాపేభుఞ్చాతి ఆచరియో, వీమంసితబ్బం ఇద్ధిమస్స ఇద్ధివిసయత్తా.

౬౨౨. “యేసం మంసం కప్పతీ”తి వచనేన యేసం మంసం న కప్పతి, తేసం సప్పిఆది కేఞ్చాపి న కప్పతి, న పన నిస్సగ్గియవత్తాతి వేదితబ్బం. తథా న పణీతభోజనవత్తాతి. ఉగ్గహితకం కత్వా నిక్ఖిత్తన్తి అఙ్గోహరణత్థం నిక్ఖిత్తం. ఇతరఙ్గా పటిగ్గహేత్వా అఙ్గోహరితుం వట్టతి. ఉభయేసమ్మీతి పచ్చాభత్తం పటిగ్గహితేహి, పురేభత్తం పటిగ్గహితేహి చ కతానం. “మంసస్స అకప్పియత్తా”తి కారణపతిరూపకం వత్వా. ఖాదింసూతి “వికాల్ కేవలం నవనీతమేవ ఖాదితుకామేన దధితక్కుగతాని అపనేతబ్బాని, పచితుకామస్స సామంపాకం న హోతీతి థేరస్స అధిప్పాయో”తి వుత్తం. “ఖయం గమిస్సతీ”తి వచనతో ఖీరం పక్ఖిపేత్వా పక్కుసప్పి వికాల్ కప్పతీతి సిద్ధం. భేసజ్జహేతి యావజీవికభేసజ్జహే. కతతేలం పురేభత్తన్తి అపచిత్వా కతం ఏవ. ఉట్ఠోదకేనాతి తాపనభావం దీపేతీతి కేచి, తం న సున్దరం. నిబ్బట్టితత్తాతి పిఙ్గాకాదితో. “తేలత్తాయ పటిగ్గహిత...పే... దుక్కటమేవా”తి వచనతో అతేలత్తాయ పటిగ్గహితేహి, సత్తాహాతిక్కన్తేహిపి కతతేలం కతదివసతో పట్టాయ సత్తాహం వట్టతీతి ఛాయా దిస్సతి, కరమన్దం రుక్ఖసారోతి కేచి.

౬౨౩. అవసరకంటే యస్మా భీరాదీని పక్షపిత్వా తేలం పచన్తి, తస్మా కసటం న వట్టతి, తేలమేవ వట్టతి, తేన వుత్తం “పక్కతేలకసటే వియ కుక్కుచ్చాయతీ”తి. వసాయ సద్ధిం పక్కత్తా న వట్టతీతి చే? వదధ, భన్తే, నవనీతే దధిగుళికాతిఆదిసమ్మన్తే. మధుష్ఠి చత్తారో కాలికా యథాసమ్మవం యోజేతట్వా, ఉచ్చుష్ఠి చ, కథం? సమక్షికం సేళకం మధు యావకాలికం. అనేలకం ఉదకసమ్మిన్నం యామకాలికం, అసమ్మిన్నం సత్తాహకాలికం, మధుసిట్టం పరిసుద్ధం యావజీవికం. తథా ఉచ్చు వా రసో వా సకసటో యావకాలికో, నిక్కసటో ఉదకసమ్మిన్నో యామకాలికో, అసమ్మిన్నో సత్తాహకాలికో, సుక్ష్మకసటం యావజీవికన్తి వేదితట్టం. కస్మా? ఉదకసమ్మేదవిసేసతో.

కిం వుత్తం హోతి? చతుసు కాలికేసు పుబ్బం పుబ్బం గరుకం, అపరం అపరం లహుకం. తేసు చాయం ఉదకసమ్మేదో గరుకం లహుకం కరోతి, లహుకశ్చ గరుకం. అమ్మరసాదీని హి యావకాలికత్తా గరుకాని, ఉదకసమ్మేదో పన తాని అమ్మపానాదిసమష్టం దత్వా లహుకాని యామకాలికాని కరోతి. “ఫాణితం నామ ఉచ్చుష్ఠా నిబ్బత్తన్తి ఉచ్చురసం ఉపాదాయా”తి అట్టకథావచనతో ఉచ్చురసో సత్తాహకాలికోతి సిద్ధం. తత్త “ఉదకసమ్మేదో తం యామకాలికం కరోతి”తిఆదిం బహుం వత్వా యోజితా.

అపిచేత్త ఉచ్చురసో “అనుజానామి, భిక్షవే, ఉచ్చురస”న్తి (మహావ. ౩౦౦) అనుష్ఠాతత్తా గుళోదకం వియ ఉచ్చురససామష్టతో ఉదకేన అసమ్మిన్నోపి అగిలానస్స వట్టతి, తేనేవాహ అట్టకథాయం “ఉచ్చురసో నికసటో పచ్చాభత్తం వట్టతీ”తి (మహా. అట్ట. ౩౦౦). అయం సబ్బో నో తక్కోతి ఆచరియో. కేచి పనాహు “ఫాణితం నామ ఉచ్చుష్ఠా నిబ్బత్తన్తి వచనతో, ‘ఉచ్చురసం ఉపాదాయా’తి అట్టకథావచనతో చ ఉచ్చురసో ఫాణితమేవ, తస్మా గుళే వియ పటిపజ్జితట్ట”న్తి. కేచి “వుత్తనయేన సత్తాహకాలికోవ సమానో ‘అనుజానామి, భిక్షవే, ఉచ్చురస’న్తి విసుం అనుష్ఠాతత్తా అసమ్మిన్నోపి అగిలానస్స వట్టతీ”తి వదన్తి. కేచి “వుత్తనయేన విసుం అనుష్ఠాతత్తా ఏవ సమ్మిన్నో వా అసమ్మిన్నో వా యామకాలికోవ, గుళోదకం పన సత్తాహకాలికమేవా”తి వదన్తి. కేచి “గుళోదకం వియ సో దువిధోపి సత్తాహకాలికోయేవా”తి వదన్తి.

తత్తాయం పరమాచరియవాదే విచారణా - ఫాణితానుమతియాయేవ ఉచ్చురసానుమతియా సిద్ధితో విసుం “ఉచ్చురస”న్తి ఉద్ధరిత్వా అనుమతి నిరర్థికాతి ఆపజ్జతి, తథా “ఉచ్చురసో నికసటో పచ్చాభత్తం వట్టతీ”తి అట్టకథాపి నిరర్థికా. “సత్తాహం వట్టతీ”తి వత్తట్టం సియాతి, న చ తథా సక్కా వత్తుం. పచ్చాభత్తం వట్టనకరసాధికారత్తాతి చే? న, తస్మిం అధికారే సత్తాహకాలికస్స అవత్తట్టప్పసజ్ఞతో. కాలభేదం అనపేక్షిత్వా రసాధికారే ఓతిణ్ణత్తా వుత్తోతి చే? న సక్కా “నికసటో సత్తాహం వట్టతీ”తి వత్తుం. పచ్చాభత్తం వట్టనకరసాధికారత్తా న వత్తట్టన్తి చే? న, ఏవశ్చో వుత్తే తదశ్శారసో వియ అయమ్మి పచ్చాభత్తమేవ వట్టతి, న తతో పరన్తి ఆపజ్జతి. తతో పరం అపరిభోగత్తా “పచ్చాభత్తం వట్టతీ”తి వుత్తన్తి చే? న, యావకాలికభావప్పసజ్ఞతో. న సో పసజ్ఞో ఆభిదోసికస్సాపి ఉచ్చురసస్స పాకేన ఫాణితాదిభావప్పసజ్ఞతో. అయమేవ తతియచతుత్థాచరియవాదేసు విచారణా. దుతియవాదే విచారణా వుత్తా, విమద్ధో పనేత్థ భేసజ్జక్షన్తకే (మహావ. ౩౦౦) ఆవి భవిస్సతి. ఫాణితం నామ ఉచ్చుష్ఠా నిబ్బత్తన్తి మధుకతాలనాళికేరఫాణితాదితో ఉక్కటవత్తుతో నిస్సగ్గియవత్తుఫాణితస్స విసేసవచనం, తేనేతం పజ్ఞాయతి “నిస్సగ్గియవత్తుభూతం ఇధ ఫాణితం నామ ఉచ్చుష్ఠా నిబ్బత్తమేవ, న మధుకాదితో నిబ్బత్త”న్తి. ఏత్తావతా యంకిశ్చో ఉచ్చుష్ఠా నిబ్బత్తం , న తం సబ్బం ఫాణితమేవ నామాతి సాధితం హోతి. తేనేవ ఖన్ధకే ఫాణితం పరమం అనుజానిత్వావ పచ్చా ఉచ్చురసో అనుష్ఠాతో, తథా తత్తేవ గుళం, గుళోదకశ్చ.

ఉచ్చురసం ఉపాదాయ అపక్కా వాతిఆదిష్టి పన యేసం లద్ది “ఉచ్చురసో యామకాలికో”తి. “తే అపక్కా వాతి సామం భిక్షునా అపక్కా వా. అవత్తుకపక్కా వాతి వినా వత్తునా పక్కా వా”తి అత్తం వణ్ణయన్తి, తం న యుత్తం “ఉచ్చురసం ఉపాదాయా”తి ఇమస్స వచనస్స పయోజనాభావప్పసంఖతో, భిక్షునో పచనాధికారాభావా. సామపాకో ఇధాధిప్పేతోతి చే? సామం అపక్కస్స ఉచ్చురసస్స తేసం అత్తనోమతియా ఫాణితభావసిద్ధితో చ పరతో “పురేభత్తం పటిగ్గహితేన అపరిస్సావితఉచ్చురసేన కతఫాణిత”న్తిఆదినయదస్సనతో చ తం అయుత్తం, తత్థ “అపరిస్సావితఉచ్చురసేన సయంకతం నిరామిసమేవ వట్టతీ”తి వచనం యం తత్థ కసటం సామపాకం న జనేతి, సవత్తుకపటిగ్గహితకతంయేవ తం కరోతీతి దీపేతి, తస్మా పటిగ్గహేతుం న వట్టతి వికాలేతి పోరాణా. “కోట్టితఉచ్చుపాణితం ‘రజనపాకం వియ ఓళారికం సవత్తుకపక్కం నామ హోతీ’తి సజ్ఞాయ పురేభత్తమేవ వట్టతీ”తి వుత్తం. మహాఅట్టకథాచరియా “ఏవం ఫాణితగ్గహణం అమధురం, తస్మా పచ్చాభత్తం న వట్టతీ”తి వదింసు. కిం మధురతాయ, అమధురతాయ వాతి? అత్థమేవ దస్సేతుం మహాపచ్చరియం తథా వుత్తన్తి ఉపతిస్సత్థేరో ఆహ కిర. తం యుత్తన్తి ఉచ్చుతో నిబ్బత్తత్తా వుత్తం, తేనేవాహ “ఖణ్ణసక్ఖరం పన...ఏ... వట్టతీ”తి. “తం వీరఘటే పక్కిపిత్వా పచన్తీ”తి లిఖితం. జల్లికా నామ ఫేణాది.

భేసజ్ఞోదిసం వదన్తేన ఇతరే అత్తుద్ధారవసేన వుత్తా. “ఆహారత్తం ఫరితుం సమత్థానీ”తి ఖన్ధకే (మహావ. ౨౬౦) “యం భేసజ్ఞోచ్చవ అస్స భేసజ్ఞసమ్మతశ్చ లోకస్స, ఆహారత్తశ్చ ఫరేయ్యా”తి వుత్తత్తా వుత్తం. ఏత్థ విచారణా భేసజ్ఞకన్ధకే ఆవి భవిస్సతి.

౬౨౪. ద్వారవాతపానకవాటానీతి ద్వారస్స చ వాతపానానశ్చ కవాటాని. కసావపక్ష్టపమత్తేన హి తాని అత్తనో సభావం పరిచ్చజితాని హోన్తి, తస్మా “మక్ఖేతబ్బానీ”తి వుత్తం. “కసావో నామ కనకలమ్బాదీనిపీ”తి వదన్తి. అధిట్ఠతీతి “ఇదాని అజ్ఞోహరణీయం న భవిస్సతి, బాహిరపరిభోగో భవిస్సతీ”తి చిత్తం ఉప్పాదేతి. ఇథ “వికప్పేతీ”తి పదం నత్తి. అధిట్ఠానమ్మి ముఖారుల్లియా వుత్తం “ఇమం నవనీతం అధిట్ఠామీ”తి అవత్తబ్బతో.

౬౨౫. పరిభుజ్జాతుం పన న వట్టతీతి విస్సాసాభావం సన్ధాయ వుత్తం. సచే సవిస్సాసో, వట్టతీతి “పరిభుజ్జా త్వ”న్తి ఏత్తావతా విస్సజ్జితం హోతి, తస్మా ఉభిన్నం అనాపత్తీతి సమ్పన్నో. సచే న విస్సజ్జితం, ఆపత్తి హోతీతి సిద్ధం. తస్మా ఉభిన్నం సంతకం చీవరం అజ్ఞాతరేన సమ్ముఖీభూతేన అధిట్ఠాతబ్బం. నో చే అధిట్ఠాతి, నిస్సగ్గియం హోతీతిపి యుజ్జతి. కాకనికమత్తశ్చ మూలం అదిన్నం, “న అధిట్ఠానుపగం...ఏ... సకభావం న ఉపేతీ”తి ఇమినా ఏతం సదిసం న హోతి, ఆభిధమ్మికగణానం దిన్నం వియ చ న హోతి. కస్మా? ఆభిధమ్మికా హి అనుపసమ్మన్నాపి హోన్తి, పచ్చా ఆభిధమ్మికభూతానమ్మి తం సాధారణం హోతీతి. ఏత్థ ద్వేపి ఉపసమ్మన్నా ఏవ, ద్వన్నమ్మి తత్థ యథాకామకరణీయతా అత్తి మమత్తశ్చ, న ఏవం తదర్ఙ్గేసం సాధారణం, న చ ద్వే తయో భిక్షూ “ఏకతో వస్సిస్సామా”తి కరోన్తి, రక్ఖతి తావ. “అవిభత్తత్తా అనాపత్తీ”తి ఇమినా చ ఇదం సదిసం, యేన మూలేన పటిగ్గహితం, తస్స సచే ఇతరో దేతి, సో వా తం ఇతరస్స దేతి, సతి పటిగ్గహణే సత్తాహాతిక్కమే నిస్సగ్గియత్తా, తస్మా తం చీవరం ద్వేసు సమ్ముఖీభూతేన ఏకేన అధిట్ఠాతబ్బం. కిజ్ఞాపి ఏత్థ పయోగో న దిస్సతి సమానపరిక్ఖారానం ద్వన్నం అధిట్ఠానపయోగాభావతో, తథాపి సమానసబ్బభణ్ణకానం ద్వన్నం తేలాది యేన పటిగ్గహితం, తస్స కాలాతిక్కమే ఆపత్తిసమ్భవతో, అనధిట్ఠానే దుల్లభవిసేసహేతుత్తా చ “అధిట్ఠాతబ్బ”న్తి వుత్తం. తం అయుత్తం పత్తచీవరసత్తాహకాలికానం అసదిసవిధానత్తా. ఏత్థ పత్తచీవరజ్ఞో అత్తనో సంతకభావం ఉపగతమేవ అనధిట్ఠహన్తస్స కాలాతిక్కమే ఆపత్తి, సత్తాహకాలికం పన పరసంతకసాధారణమ్మి పటిగ్గహితం పటిగ్గహకస్స

కాలాతిక్రమే ఆపత్తికరం. పటిగ్గహణశ్చోత్త పమాణం, న తత్త సకసంతకతా, సత్తాహకాలికశ్చ నిస్సగ్గియం, సబ్బేసమ్మి అనజ్ఞోహరణీయం. పత్తచీవరం అజ్ఞాస్స పరిభుజ్ఞతో అనాపత్తి. ఇదశ్చ కాలాతిక్రమస్స నిస్సజ్జిత్వా పచ్ఛా లద్ధం కప్పతి. పత్తచీవరం పన తం తస్స వినయకమ్మన్తి కప్పతీతి. అవిభత్తస్సపి ఇమస్స దానం రుహతి, న పత్తచీవరస్స. వుత్తజ్ఞోతం అట్టకథాయం “ద్విన్నం సంతకం హోతి...పే.... సచేపి అవిభజిత్వా సద్ధివిహారికాదీనం దేన్తి, అదిన్నమేవ హోతి”తి. యస్స దానమేవ న రుహతి, తస్స కుతో అధిట్టానం. ఏకో చే పత్తచీవరం దసమే దివసే ఇతరస్స దేతి. తతో పట్టాయ సో దస దివసే పరిహరితుం లభతి , న తథా సత్తాహకాలికన్తి సబ్బథా ఉపపరిక్ఖియమానం సరిక్ఖం నక్ఖమతీతి న తం సారతో దట్టబ్బన్తి ఆచరియస్స తక్కో. “వినయకమ్మవసేన పన అనిస్సజ్జిత్వా సహసా విరుజ్జిత్వా కస్సచి పరిచ్ఛత్తమ్మి పున పటిలభిత్వా పరిభుజ్ఞోతుం న వట్టతీ”తి వుత్తం, సచే దేసంతరితం, సముద్దంతరితం వా చీవరం నిస్సగ్గియం జాతం, తం ఇథ రితేన భిక్షునా ఏకస్స వస్తేన చిత్తేన చత్తం కత్వా అనపేక్ఖిత్వా ఆపత్తిం దేసేత్వా తస్స విస్సాసేన పున గహేత్వా అధిట్టాతబ్బం, “పత్తాదీసు చ అయమేవ నయో”తి చ వుత్తం, “తాలనాళికేరఫాణితమ్మి సత్తాహకాలికం ఏవా”తి చ. “ద్విన్నం సంతకం ఏకేన పటిగ్గహితం సత్తాహకాలికం సత్తాహకాలికమే ఆపత్తిం న కరోతి , పరిభుజ్ఞోతుం పన ద్విన్నమ్మి న వట్టతీ”తి చ “పరసంతకం పటిగ్గహేత్వా రపితేపి ఏసేవ నయో”తి చ కేచి వదన్తి. దుక్కుటవత్తుభూతం సప్పిఆది నిస్సజ్జితబ్బం పున పరిభుజ్ఞోతుం వట్టతీతి విధానం న దిస్సతీతి.

భేసజ్ఞసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౪. వస్సికసాటికసిక్ఖాపదవణ్ణనా

౬౨౭. “ఏకమేవ కత్వా”తి వచనేన వస్సికసాటికలక్ఖణేన శ్వాతకానమ్మి సతుప్పాదం కరోస్తేన ఏకమేవ గహేతబ్బన్తి ధమ్మసిరిత్థేరో. చతుబ్బిధం ఖేత్తన్తి ఏత్త కిశ్చాపి తివిధం దిస్సతి, తం పన ఏవం గహేతబ్బం, యస్మిం ఖేత్తే పరియేసితుం లభతి, తం పరియేసనఖేత్తం నామ, “ఏవం కరణనివాసనాధిట్టానఖేత్తానిపి”తి వుత్తం. ఏత్త పచ్చిమేన పురిమగ్గాహో వేదితబ్బో, న పురిమేన పచ్చిమగ్గాహో, యథాలాభన్తి ఆచరియో. తస్సత్తో - అధిట్టానఖేత్తేన పచ్చిమేన పురిమానం తిణ్ణం గాహో హోతి, తథా నివాసనఖేత్తేన ద్విన్నం పురిమానం. కరణఖేత్తేన పన ఏకస్సేవ పురిమస్స గాహో హోతి. ఏత్త పన కిశ్చాపి కరణఖేత్తనివాసనఖేత్తానం కాలతో నానత్తం నత్తి, కిరియతో పన “అట్టిం కత్వా నివాసేతబ్బ”న్తి పాళివచనతో, తస్మా ద్విధా కత్వా వుత్తం అజ్ఞాతరాభావేన, తదత్థసిద్ధితో చ, కథం పనేత్త నానత్తం నత్తితి పజ్ఞాయతీతి చే? పాళితో, “అడ్డమాసో సేసో గిమ్మానన్తి కత్వా నివాసేతబ్బ”న్తి హి పాళి, తథా మాతికాట్టకథాతో (కజ్ఞో. అట్టం. వస్సికసాటికసిక్ఖాపదవణ్ణనా) చ.

తథాహ “పచ్చిమో అడ్డమాసో కరణనివాసనఖేత్తమ్మి”తి, ఇమినా నయేన తివిధమేవ ఖేత్తన్తిపి సిద్ధం. సమస్తపాసాదికాయం పన కత్తచి పోత్థకే “జేట్టమూలపుణ్ణమాసియా పచ్చిమపాటిపదదివసతో పట్టాయ యావ కాళపక్కుపోసథో, అయమేకో అడ్డమాసో పరియేసనఖేత్తశ్చోవ కరణఖేత్తశ్చ. ఏతస్మిజ్ఞో అన్తరే వస్సికసాటికం అలద్ధం పరియేసితుం, లద్ధం కాతుశ్చ వట్టతి, నివాసేతుం, అధిట్టాతుశ్చ న వట్టతీ”తి పారో దిస్సతి, సో అపారో యథావుత్తపాళిమాతికాట్టకథావిరోధతో, తస్మా తత్త “అలద్ధం పరియేసితుం వట్టతి, కాతుం, నివాసేతుం, అధిట్టాతుశ్చ న వట్టతీ”తి పారో వేదితబ్బో. ఏవం తావ పచ్చిమేన పురిమగ్గాహాసిద్ధి వేదితబ్బా, న పురిమేన కరణఖేత్తాదీనం గాహో సమ్మవతి. “మాసో సేసో గిమ్మానన్తి వస్సికసాటికచీవరం పరియేసితబ్బ”న్తి ఏత్తకమేవ హి వుత్తం, న, అట్టకథాయం “అయమేకో అడ్డమాసో పరియేసనఖేత్తశ్చోవ కరణఖేత్తశ్చ”తి వుత్తత్తాతి చే? న, తస్స లేఖనదోసత్తా , తథా సాధితం.

కరణభేత్తేన పన నివాసనభేత్తగ్గాహో అత్తి కాలనానత్తాభావతో, తేనేవ పుట్టే యథాలాభగ్గహణం కతం, తథా చ సాధితమేవ, న భేదో పనత్తి, పయోజనం వుత్తమేవ. నివాసనక్ఖేత్తేన అధిట్టానక్ఖేత్తగ్గాహో నత్తి ఏవ, న హి పురిమేన పచ్చిమగ్గాహో వేదితబ్బో. న పాళివిరోధతోతి చే? న, తదత్తాజాననతో. “మాసో సేసో గిమ్మానన్తి అద్ధమాసో సేసో గిమ్మాన”న్తి ఏత్త ఇతి-సద్దస్స హి ఇతో పట్టాయాతి అత్తో. పరతో ఆపత్తిభేత్తదస్సనతో ఇతరస్స అనాపత్తిభేత్తభావో దస్సితోవ హోతి. దిన్నపుబ్బతోపి ఇతాకపవారిత్తానతో నిప్పాదేన్తస్స నిస్సగ్గియం పిట్టిసమయత్తా, పకతియా వస్సీకసాటికదాయకా నామ సజ్జస్స వా పుగ్గలస్స వా అపవారేత్వా అనుసంవచ్చరం దేన్తా, తత్త సతుప్పాదోవ వట్టతి. వత్తభేదే దుక్కుటన్తి తదశ్శోసు.

“సచే కత...పే... వస్సూపనాయికదివసే అధిట్టాతబ్బా...పే... ఛ మాసే పరిహారం లభతీ”తి వచనతో అన్తోవస్సీపి యావ వస్సానస్స పచ్చిమదివసా అకతా పరిహారం లభతీతి దీపితం హోతి. కస్మా న విచారితన్తి చే? అత్తాపత్తిసిద్ధత్తా. “ఛ మాసే పరిహారం లభతీ”తి వచనేన అకతా లభతీతి సిద్ధమేవ, తం కిమ్మాపి సిద్ధం, సరూపేన పన అనాగతత్తా సరూపేన దస్సేతుం, దుస్సద్ధాపయత్తా ఉపపత్తితో దస్సేతుమ్ ఇదమారద్ధం ఆచరియేన, “యథా చేత్త, ఏవం కథిసబ్బన్తరే ఉప్పన్నచీవరమ్మి హేట్టా వుత్తనయేనేవ పటిపజ్జితబ్బ”న్తి అనుగణ్ణిపదే వుత్తం, తం దువుత్తం తత్తేవ పుబ్బాపరవిరోధతో. యశ్చోత్త అట్టకథావచనం సాధకత్తేన వుత్తం, తం తమత్తం న సాధేతి. “యది నప్పహోతి యావ కత్తికపుణ్ణమా పరిహారం లభతీ”తి వచనం అప్పహోన్తస్స యావ కత్తికపుణ్ణమా తావ పరిహారభేత్తం, తతో పరం ఏకదివసోపి న హోతీతి దీపేతి, తస్మా అప్పహోనకభావేన అకతావ యావ కత్తికపుణ్ణమా పరిహారం లభతి, తతో పరం న లభతీతి సిద్ధం. తథా తదేవ వచనం కతపరిహారం న లభతీతి దీపేతి, తస్మా కత్తికపుణ్ణమదివసేయేవ అధిట్టాతబ్బా. “అప్పహోన్తే దసాహే అన్తోవస్సీ కరణపరియోసానంయేవ పమాణ”న్తి లిఖితం.

ఏత్తాహ - “ఏకాహద్వీహాదవసేనా”తిఆది న వత్తబ్బం. కస్మా? గిమ్మాదివసానం అనధిట్టానకాలత్తా, తస్మా ఏవ “అన్తోదసాహే వా తదహేయేవ వా అధిట్టాతబ్బా”తి చ సామన్జ్ఞతో న వత్తబ్బం గిమ్మాదివసానం అధిట్టానభేత్తభావప్పసజ్ఞతో”తి. ఏత్త వుచ్చతి - న, తదత్తాజాననతో. దసాహానాగతాయ వస్సూపనాయికాయ గిమ్మాదివసా దసాహా హోన్తి, పరమదివసే చ లద్ధా నిట్టితా వస్సీకసాటికా దసాహాతిక్కున్తాపి వస్సూపనాయికదివసం అధిట్టానభేత్తం అప్పత్తత్తా న చ తావ నిస్సగ్గియం హోతి, వుత్తశ్చోతం “వస్సూపనాయికతో పుట్టే దసాహాతిక్కుమేపి అనాపత్తి”తి.

అన్తోదసాహే అధిట్టాతబ్బాతి ఇదం న అవిసేసేన ఏతస్మిం అన్తరే గిమ్మాదివసేపి అధిట్టాతబ్బాన్తి ఇమమత్తం దీపేతుం వుత్తం, కిన్తు గిమ్మాదివసే చే ఉప్పన్నా, అధిట్టానభేత్తే చ అన్తోదసాహం హోతి, అన్తోదసాహే భేత్తేయేవ అధిట్టాతబ్బా, న భేత్తన్తి కత్వా దసాహం అతిక్కుమితబ్బన్తి దీపేతుం వుత్తం. కస్మా? గిమ్మాదివసానమ్మి గణనూపగత్తా, తస్మా అభేత్తదివసేపి గణేత్వా భేత్తే ఏవ “అన్తోదసాహే అధిట్టాతబ్బా”తి వుత్తం హోతీతి.

వస్సీకసాటికసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౫. చీవరఅచ్చిన్దనసిక్ఖాపదవణ్ణనా

౬౩౨. సామన్తి సకసజ్ఞేతానియమనత్తం వుత్తం. సకసజ్ఞేతాయేవ హి అచ్చిన్దాపనఅచ్చిన్దనేసు నిస్సగ్గియం, తస్మా నిస్సగ్గియమూలజ్ఞనిదస్సనమేతం. “చీవర”న్తి వుత్తత్తా “అచీవరం అచ్చిన్దన్తస్స న నిస్సగ్గియ”న్తి వుత్తమేవ హోతి. “దత్వాతి

దత్వా వా దాపేత్వా వా"తి కిశ్చాపి పదభాజనం యుజ్జతి, అశ్వాస్య పన సంతకం అశ్వాస్య భిక్షునో దాపేత్వా తం సయం వా అచ్ఛిన్దేయ్య, తేనేవ వా అచ్ఛిన్దాపేయ్యాతి అనిట్టప్పసగ్గభయా న వుత్తం, అత్తతో పన అత్తనో సంతకం అశ్వాన సద్ధివిహారికాదినా దాపేత్వా, అశ్వాస్య సంతకం వా తస్య విస్సాసా దాపేత్వా తం అచ్ఛిన్దేయ్య వా అచ్ఛిన్దాపేయ్య వా నిస్సగ్గియన్తి వేదితబ్బం, తశ్చ ఖో అనపేక్షో దత్వా. యది ఏవం "చజిత్వా దిన్నం అచ్ఛిన్దిత్వా గణ్ఠవో భణ్ఠ్ఠేన కారేతబ్బో"తి ఇదం కిన్తి చే? సకసంజ్ఞాయ అగ్గహేత్వా అశ్వాన ధేయ్యాన గణ్ఠంతం సన్ధాయ వుత్తం, తేనేవ వుత్తం "సకసంజ్ఞాయ గహితత్తా పనస్య పారాజికం నత్థీ"తి, అపిచ "అనాపత్తి సో వా దేతి, తస్య వా విస్ససంతో గణ్ఠాతీ"తి వచనతోపి తం సిద్ధమేవ. ఏత్తావత్తా తావకాలికం కత్వా దిన్నం అచ్ఛిన్దంతస్య అనాపత్తి సాధితా హోతి. "అమ్మాకం సంతికే ఉపజ్ఞం గణ్ఠిస్సంతీ"తిఆదివచనం సామణేరస్య దానం దీపేతి, తశ్చ ఇథ నాధిప్పేతం. **పాళియం** (పారా. ౬౩౩-౬౩౪) ఉపసమ్మన్నే తికపాచిత్తియం వియ అనుపసమ్మన్నే తికదుక్కటమ్మి ఆగతన్తి చే? న, తదధిప్పాయాజాననతో. అనుపసమ్మన్నకాలే ఏవం దత్వా అశ్వాస్య సంతికే ఉపసమ్మన్నం దిస్సా కుపితో చే అచ్ఛిన్దతి, ఉపసమ్మన్నస్సేవ వా "సిక్ఖం పచ్చక్ఖాయ తుమ్మాకం సంతికే ఉపసమ్మజ్జిస్సామీ"తి వదంతస్య దత్వా పున అచ్ఛిన్దతి చే, నిస్సగ్గియన్తి అయమేత్థ అధిప్పాయో.

౬౩౩. సకిం ఆణత్తో బహుకమ్మి అచ్ఛిన్దతి, నిస్సగ్గియన్తి ఏకబద్ధత్తా ఏకం పాచిత్తియం, తం సన్ధాయేతం వుత్తం "ఆణత్తో బహూని గణ్ఠాతి, ఏకం పాచిత్తియ"న్తి. **మాతికాట్టకథాయం** పన "వత్థుగణనాయ ఆపత్తియో"తి వుత్తం, తం ఆణత్తియా బహుత్తా "సబ్బాని గణ్ఠా"తి వదంతస్య గాహం సన్ధాయ వుత్తం, తేనేవ తత్థ వుత్తం "ఏకవాచాయ సమ్మహులా ఆపత్తియో"తి. ఏవం సంతే పాళివచనం, అట్టకథావచనద్వయశ్చ అశ్వామశ్వాం సమేతి, పరసంతకమ్మి నిస్సగ్గియం హోతి పంసుకూలశ్చ, తేన "దుస్సంతే బద్ధరూపియం వియా"తి వుత్తం, తం తదత్థనియమదస్సనత్తం వుత్తం, యథావధాదితం అచ్ఛిన్దనచిత్తేన సచిత్తకం, వచీకమ్మం పన కేవలం అచ్ఛిన్దాపేంతస్సేవ "దేహీ"తి బలక్కారేన గణ్ఠతోపి వేదితబ్బం, తం న యుత్తం "అనాపత్తి సో వా దేతీ"తి వచనతో. "తుట్టో వా దుట్టో వా దేతి, అనాపత్తియేవా"తి మాతికాట్టకథావచనతో వాతి చే? న, ఉభయత్థ అత్తనో రుచియా దానం సన్ధాయ వుత్తత్తా, పసయ్యావహారే అనాపత్తిప్పసగ్గతో చ. "భిక్షుస్య సామం చీవరం దత్వా"తి పాళివచనతో చ **మాతికాట్టకథాయ** అగ్గవవత్థానే 'ఉపసమ్మన్నతా'తి వుత్తత్తా చ ఉభయత్థ దానహరణేసు భిక్షుభావో ఇచ్ఛితబ్బోతి దీపేతీ"తి వదన్తి, ఇదమయుత్తన్తి నో తక్కోతి ఆచరియో. కస్మా? అనుపసమ్మన్నస్య చీవరం దత్వా తం ఉపసమ్మన్నకాలే అచ్ఛిన్దంతస్య అనాపత్తిప్పసగ్గతో. "అనుపసమ్మన్నస్య చీవరం వా అశ్వాం వా పరిక్ఖారం దత్వా...పే.... ఆపత్తి దుక్కటస్సా"తి వచనతో దుక్కటం తత్థ హోతీతి చే? నాసిద్ధత్తా, దానకాలే ఏవ ఉపసమ్మన్నతా పమాణన్తి అసిద్ధమేతం **అట్టకథాయ** వా **పాళియా** వా యుత్తితో వా, తస్మా తం న యుత్తన్తి అత్తో. అనుపసమ్మన్నస్య చీవరం దత్వా తస్సేవ అనుపసమ్మన్నకాలేయేవ చీవరం అచ్ఛిన్దంతస్య దుక్కటం, ఉపసమ్మన్నకాలే వా దత్వా అనుపసమ్మన్నకాలే అచ్ఛిన్దంతస్య దుక్కటన్తి తస్య వచనస్య ఇదం వికప్పంతరశ్చ సమ్మవతి, తస్మా (పారా. ౬౩౧ ఆదయో) వికప్పంతరస్య సమ్మవతో చ న యుత్తం, యస్మా అనుపసమ్మన్నకాలే దత్వా ఉపసమ్మన్నకాలే అచ్ఛిన్దంతస్య విసుం దుక్కటం న పజ్ఞాత్తం, తస్మా పురాణచీవరధోవాపనాదిసిక్ఖాపదేసు వియ అపరభాగే ఉపసమ్మన్నతా చేత్థ పమాణం, తస్మా "ఉపసమ్మన్నతా"తి అగ్గేసు వుత్తత్తా చ తం న యుత్తన్తి అత్తో. ఏత్థ "పచ్చాసీసంతస్సేవ దానమధిప్పేతం, న నిస్సట్టదాన"న్తి **ధమ్మసిరిత్థేరో** వదతి కిర, వీమంసితబ్బం.

చీవరఅచ్ఛిన్దనసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౬. సుత్రవిజ్ఞాత్రిసిక్తాపదవణ్ణనా

౬౩౭. ఛట్టే కిఞ్చాపి “సామం సుత్రం విజ్ఞాపేత్వా”తి వుత్తం, మాతికాటకథాయం పన “చీవరత్తాయ సామం విజ్ఞాత్రం సుత్ర”న్తి అవత్వా కేవలం “చీవరత్తాయ విజ్ఞాపితసుత్ర”న్తి అట్టేసు వుత్తత్తా అజ్ఞోన చీవరత్తాయ విజ్ఞాత్రం సుత్రమ్మి సభహం గచ్ఛతీతి వేదితబ్బం. సామన్తి చేత్త కస్సచి నియమనం. “సామం విజ్ఞాపేత్వా”తి కిఞ్చాపి వుత్తం, తథాపి “సామం వాయాపేయ్యా”తి అత్తనో అత్తాయ వాయాపేయ్యాతి ఏవం సమ్మద్ధో, అత్తో చ వేదితబ్బో, పాళియం పన ఆసన్నపదేన యోజనా కతా, తస్మా సామం విజ్ఞాత్రం సుత్రన్తి అజ్ఞావిజ్ఞాత్రం కప్పియం ఆపజ్జతి, హత్థకమ్మయాచనవసేన లద్ధతన్తవాయోపి కప్పియో. వికప్పనుపగపచ్చిమప్పమాణం చే, తన్తే వీతంయేవ సకిం అధిట్టాతబ్బం, పున అధిట్టానకిచ్చం నత్తి అధిట్టితేన ఏకీభావూపగమనతో. “సచే పన పరిచ్ఛేదం దస్సేత్వావ చినసాటకం వియ, అన్తరన్తరా అధిట్టితం హోతి, పున అధిట్టాతబ్బ”న్తి వుత్తం. “పటిలాభేనాతి వచనేన వాయాపేత్వా రపేస్సామీతిఆది ఏకస్మిం అన్తోగధం హోతి”తి వదన్తి.

సుత్రవిజ్ఞాత్రిసిక్తాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౭. మహాపేసకారసిక్తాపదవణ్ణనా

౬౪౨. విసిట్టం కప్పణ్చ తస్స వచనేన విసిట్టం కతణ్చ పమాణం, న ఆమిసదానం. కేసుచి పోత్థకేసు “చీవర”న్తి ఉద్ధరిత్వా విభాగో వుత్తో, తం న సమేతీతి.

మహాపేసకారసిక్తాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౮. అచ్చేకచీవరసిక్తాపదవణ్ణనా

౬౪౬. “అనుజానామి, భిక్షవే, అచ్చేకచీవరం పటిగ్గహేత్వా నిక్షిపేతు”న్తి, “యావ పవారణా పవారిత్తా”తి చ యం వుత్తం, తే పన భిక్షూ తస్స వచనస్స అత్తం మిచ్చా గహేత్వా అచ్చేకచీవరం నిక్షిపన్తా చీవరకాలసమయం అతిక్యామేసుం. కిమిదం విభత్తం, ఉదాహు అవిభత్తన్తి? విభత్తం, పుగ్గలికం వా. తేనేవ పరతో “అమ్మాకం, ఆవుసో, అచ్చేకచీవరానీ”తి వుత్తం, అవిభత్తం పన సజ్జికత్తా న కస్సచి నిస్సగ్గియం కరోతి.

అపిచ “అచ్చేకచీవరం పటిగ్గహేత్వా నిక్షిపేతు”న్తి ఇమినా సామజ్ఞావచనేన వస్సూపనాయకదివసతో పట్టాయ, పిట్టిసమయతో పట్టాయ వా యావ పవారణా నిక్షిపేతుం వట్టతి ఏవ సజ్జికత్తా, పుగ్గలికమ్మి “వస్సంవుత్తకాలే గణ్ణధా”తి దిన్నత్తా. తాదిసజ్ఞో యావ వస్సంవుత్తో హోతి, తావ న తస్సేవ, దాయకస్స సన్తకం హోతి, తథా ఇతో తతియవస్సే, చతుత్తవస్సే వా “పవారణాయ గణ్ణధా”తిఆదినా దిన్నమ్మి నిక్షిపేత్వా యథాదానమేవ గహేతబ్బం. అయమత్తో అట్టకథాయం (పారా. అట్ట. ౨.౬౪౬-౯ ఆదయో) పాకటో. తాని చీవరకాలసమయాతిక్కమే న నిస్సగ్గియానీతి చే? న, ఉద్దిస్స దిన్నత్తా. యస్మా అయం సమయో “కాలేపి ఆదిస్స దిన్న”న్తి ఏత్త “కాలో”తి ఆగతో, గణభోజనసిక్తాపదాదీసు “సమయో”త్వేవ ఆగతో, తస్మా ఇధ తేసం ఏకత్తతాదస్సనత్తం ఏకతో “చీవరకాలసమయో”తి వుత్తన్తి వేదితబ్బం. మాతికాయం పనేత్త తాదిసం చీవరం అత్తనో సన్తకభావం ఉపగతం పుగ్గలికం సన్ధాయ వుత్తం, తేనేవాహ “భిక్షునో పనేవ అచ్చేకచీవరం ఉప్పజ్జేయ్యా”తి. అత్తనో కుటియా వస్సంవుత్తస్స భిక్షునో హి దాతుం అలభన్తో అన్తోవస్సే ఏవ దానకిచ్చం పరినిట్టాపేత్వా గచ్ఛతి, తథా

సజ్జస్సు. తస్మా ఇదం అచ్చేకచీవరం అత్తి ఉప్పన్నకాలతో పట్టాయ సజ్జస్సు వా పుగ్గలస్సు వా సంతకభావం ఉపగచ్ఛంతం, యం న వస్సావాసికభావేన దిన్నం, అత్తి ఉప్పన్నకాలతో పట్టాయ అనుపగత్తా వస్సంవృత్తకాలేయేవ పుగ్గలస్సు వా సజ్జస్సు వా ఉపగచ్ఛంతం, యం వస్సావాసికభావేన ఉప్పజ్జిత్వా సమయే దిన్నం, అత్తి సమయే దిన్నమ్మి పుగ్గలస్సు సంతకభావం అనుపగచ్ఛంతం, సజ్జసంతకభావం వా దాయకసంతకభావం వా ఉపగచ్ఛంతం, ఈదిసం సన్ధాయ “సజ్ఞాణం కత్వా నిక్షిపితబ్బ”ని వుత్తం. ఇదం అతిరేకసంవచ్చరమ్మి నిక్షిపితుం లభతి అత్తనో సంతకభావం అనుపగత్తా, తస్మా “దసాహానాగత”ని ఇతో అజ్ఞం సన్ధాయ వుత్తన్తి సిద్ధమేతన్తి. దసాహతో పురేతరం లభిత్వా యావ పవారణా నిక్షిపితుం న లభతి, తస్మా సకభావూపగతమేవ అధిట్టాతబ్బం, తంయేవ సన్ధాయ “దసాహానాగత”ని వుత్తం, యతో “అన్తోసమయే అధిట్ఠేతి, వికప్పేతీ”తి అనాపత్తివారే వుత్తం. సజ్ఞాణం కత్వా నిక్షిపితబ్బకం పన పరస్సు దాతబ్బతాయ సకభావం అనుపగతం, న హి తం సన్ధాయ “అధిట్ఠేతి, వికప్పేతీ”తి సక్కా వత్తుం, న చ తం ఇమస్మిం అత్తే నిస్సగ్గియం హోతి సజ్జస్సు నిస్సగ్గియాభావతో, అట్టకథాయమ్మి అయమత్థో సుట్టు పాకటోవ. కతమం సజ్ఞాణం కత్వా నిక్షిపితబ్బన్తి చే? పరసంతకం చీవరం సజ్జికమేవ హోతి, తతో “సల్లక్ఖేత్వా సుఖం దాతుం భవిస్సతీ”తి ఇమినా హి పరస్సు సంతకభావో దస్సితో.

“తతో పరం ఏకదివసమ్మి పరిహారో నత్థీతి దసాహపరమతో ఉద్ధం అనుపగత్తా”తి లిఖితం, ఇతో సమయతో ఉద్ధమేవ దసాహస్సు అనుపగత్తా సమయతో పరం దసాహం న లభతీతి కిరస్సు అధిష్పాయో. “ఏతం పరిహారం లభతియేవా”తి ఏత్త “ఏకాదసమం అరుణం చీవరమాసే ఉట్ఠేతీ”తి కారణం లిఖితం. అనుగణ్ఠిపదే పన “అనధిట్టహిత్వా ఏకాదసదివసే నిక్షిపితుం లభతీ”తి వదన్తో భగవా ఇతరమ్మి అనచ్చేకచీవరాదిం అనుజానాతి, అచ్చేకచీవరముఖేనాతి అపరే”తి వుత్తం. ఏత్త కతరం సుభాసితం? ఉభయమ్మీతి ఏకే. కథం? పరమం “అచ్చేకచీవరస్సు అనత్తతే కథినే దసదివసాధికో మాసో, అత్తతే కథినే దసదివసాధికా పశ్చమాసా”తి ఇమినా సమేతి, అనుగణ్ఠిపదలద్దియా హి ఏత్త “ఏకాదసదివసాధికో”తి వత్తబ్బతం ఆపజ్జతి, దుతియం “దసాహానాగతన్తి...పే... దసాహేన అసమ్మత్తాతి అత్తో”తి ఇమినా సమేతి. ఇమస్సు నయస్సు వసేన “పశ్చామితో పట్టాయ ఉప్పన్నస్సు చీవరస్సు నిధానకాలో దస్సితో హోతీ”తి పారో యుజ్జతి. తథా గణ్ఠిపదలద్దియా “సవాహానాగతం కత్తికతేమాసికపుణ్ణమ”ని వత్తబ్బతం ఆపజ్జతి, తస్సు వసేన “కామశ్చోస దసాహపరమం అతిరేకచీవరం ధారేతబ్బన్తి ఇమినావ సిద్ధో, అట్టుప్పత్తివసేన పన అపుబ్బం వియ అత్తం దస్సేత్వా సిక్ఖాపదం రపిత”ని అయం పారో యుజ్జతి. కో పనేత్త సారోతి? యో పచ్చా వుత్తో, సోవ సారో. తేనేవ అట్టకథాచరియేన “పశ్చామితో పట్టాయ”తి వుత్తం. పోరాణగణ్ఠిపదేహి అట్టకథాయ చ సద్ధిం సంసన్దనతో, “దసాహానాగత”ని పాళియా సంసన్దనతో చ ఏత్త గణ్ఠిపదలద్దిపి పాళియా సమేతి.

కథం? యస్మా పవారణాదివసే అరుణగమనే భిక్కు వస్సంవృత్తో హోతి, తస్మా ఇమినా దసమేన అహేన సద్ధిం ఛట్ఠితో పట్టాయ నవదివసా దస అహానీతి దసాహం, తేన దసాహేన, సహాయోగత్తే కరణవచనం. కత్తికతేమాసికపుణ్ణమా చీవరసమయం అసమ్మత్తాతి కత్వా “అనాగతా”తి వుచ్చతి. యథా అపరకత్తికపుణ్ణమాయ వస్సికసాటికం పచ్చుద్ధరిత్వా వికప్పేన్తో “చాతుమాసం అధిట్టాతుం తతో పరం వికప్పేతు”ని వుచ్చతి , ఏవంసమ్మదమిదన్తి. ఏత్త వుచ్చతీతి చే? న, ఇమస్సు నిప్పయోజనభావప్పసజ్జతో. అచ్చేకచీవరపటిగ్గహణకాలం నియమితన్తి చే? న, “ఛట్ఠితో పట్టాయ ఉప్పన్నచీవరం అచ్చేకమేవ న హోతి. పరమకథినేన సిద్ధత్తా”తి పోరాణట్టకథాగణ్ఠిపదేసు వుత్తత్తా తతో ఉపరి “అచ్చేకచీవర”ని వుచ్చతి, పటిగ్గణ్ఠస్తస్సు ఆపత్తిసజ్జహో చ. న చ సా ఆపత్తి పాళియా, అట్టకథాయ, యుత్తితో వా సమ్మవతి. అట్టుప్పత్తిమత్తవసేన వుత్తన్తి చే? న, దసాహాధిచ్చకారికా అట్టుప్పత్తిపాయం న దిస్సతి. “భిక్ఖూ అచ్చేకచీవరం పటిగ్గహేత్వా చీవరకాలసమయం అతిక్కామేన్తి”తి ఏత్త ఏత్తికా ఏవ హి అట్టుప్పత్తి. తథా హి పరివారే (పరి. 42-౨౩) “కిస్మిం వత్థుస్మి”ని ఆరభిత్వా ఏత్తకమేవ

వుత్తన్ని వేదితబ్బం. అచ్చేకచీవరం చీవరకాలం నాతిక్కామేతబ్బం, ఇతరం అతిక్కామేతబ్బన్ని దస్సనత్తం ఇదం పజ్జత్తన్ని చే? న, అచ్చేకచీవరస్సేవ అపరాధదస్సనతో, ఏసిసకారణాభావా , “కామజ్ఞోస దసాహపరమం అతిరేకచీవరం ధారేతబ్బన్ని ఇమినావ సిద్ధో”తిఆదివచనవిరోధతో చ యథావుత్తవచనాసమ్భవతో చ.

కథం? దసాహేన సహ కత్తికపుణ్ణమా “అనాగతా”తి హి వుత్తే దసాహతో అజ్ఞా సా పుణ్ణమాతి ఆపజ్జతి. అనజ్ఞా చే, సహ-సద్దో న సమ్భవతి, న హి అత్తనావ అత్తనో యోగో సమ్భవతి, అనాగత-సద్దో చ న సమ్భవతి. ఆగతా సమ్మత్తా ఏవ హి సా పుణ్ణమా. చీవరసమయస్స అనంతరత్తా ఏకీభావం అనాగతత్తా అనాగతాయేవాతి చే? న, తథాపి అనాగత-సద్దస్స సమ్భవతో, ఆగమనసమ్భవే సతియేవ హి అనాగత-సద్దో సమ్భవతి, న హి నిబ్బానం, పజ్జత్తి వా “అనాగతా”తి వుచ్చతి. నిబ్బానం వియ ఖణత్తయం, సా చ పుణ్ణమా న కదాచి సమయభావం పాపుణాతీతి అయుత్తమేవ. “తతో పరం వికప్పేతు”న్ని పన వచనం పిట్టిసమయం గహత్వా రితత్తా సమ్భవతి. అపిచ పవారణాయం అరుణే చ ఉట్టితే సా పుణ్ణమా చీవరసమయం ఏకాహానాగతా ఏవాపజ్జతి పుట్టే సహాయోగపత్తత్తా. ఏవం సంతే ఏకీభావగతాపి సా చీవరసమయం అనాగతా ఏవ జాతాతి సబ్బదా న తథావిగ్గహకరణవచనత్తం కోచిదేవ వచనతో దీపేతి వేదితబ్బం.

కిమత్తం పనేత్త “దసదివసాధికో మాసో”తిఆది వుత్తన్ని? తం పారిపూరిసమ్భవతో. పజ్జమియజ్ఞో పురే అరుణం ఉప్పన్నఅచ్చేకచీవరస్స దసదివసాధికో మాసోయేవ పరిపూరోతి కత్వా తథా వుత్తం. అపిచ తస్సా పజ్జమియా దివసభాగోపి సమ్మత్తాయ రత్తియా “హియ్యో”తి వుచ్చతి, పగేవ పురే అరుణం, తేనేవాహ “హియ్యో ఖో, ఆవుసో, అమ్మాక”నిఆది. “ఏవం సంతే ‘చట్టితో పట్టాయా’తి వుత్తపరమపారస్స వసేన ‘అనచ్చేకచీవరమ్మి పచ్చుద్ధరిత్వా రపితం తిచీవరమ్మి ఏతం పరిహారం లభతియేవా’”తి చ “దసదివసాధికో మాసో”తిఆది చ యం లిఖితం. తం న, “పజ్జమితో పట్టాయా”తి పారే సజ్జితేవ ఏతేన పరియాయేన యథావుత్తఅత్థసమ్భవతో, న తాని రానాని పున సజ్జితాని. యథారితవసేనేవ అజ్ఞపిక్ఖితబ్బానీతి నో తక్కోతి ఆచరియో. ఇదం సిక్ఖాపదం పుణ్ణమాయం అనిస్సగ్గియత్థమేవాతి ఉపతిస్సత్థేరో. “పవారణామాసస్స జుట్టపక్ఖపజ్జమితో పట్టాయా”తి పారే సజ్జితే ఏతేన పరియాయేన యథావుత్తో ఉప్పన్నస్స చీవరస్స నిధానకాలో దస్సితో హోతి, “అచ్చేకచీవరన్ని అచ్చాయికచీవరం వుచ్చతీ”తిఆది పారో. “చట్టితో పట్టాయా”తి చ “కామజ్ఞోస దసాహపరమ”నిఆది చ యం లిఖితం, తం న పారో, తస్మా ఏకాదసదివసం పరిహారం లభతీతి కత్వా ఆచరియేన “పజ్జమితో పట్టాయా”తి లిఖాపితో కిర. “పవారణామాసస్స జుట్టపక్ఖచట్టితో పట్టాయ పన ఉప్పన్నం అనచ్చేకచీవరమ్మి పచ్చుద్ధరిత్వా రపితం తిచీవరమ్మి ఏతం పరిహారం లభతియేవాతి పారో”తి చ “అచ్చేకచీవరస్స అనత్తతే కథినే ఏకాదసదివసాధికో మాసో, అత్తతే కథినే ఏకాదసదివసాధికా పజ్జమాసాతి పారో”తి చ ఏత్త పపజ్జన్తి, తస్మా సుట్టు సల్లక్ఖేత్వా కథేతబ్బం, తుణ్ణీభూతేన వా భవితబ్బం.

అచ్చేకచీవరసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౯. సాసజ్కసిక్ఖాపదవణ్ణనా

౬౨౨. “తిణ్ణం చీవరానం అజ్ఞాతరం చీవరన్ని ఇదం తిచీవరే ఏవ అయం విధి, ఇతరస్మిం యథాసుఖన్ని దస్సనత్తం వుత్త”న్ని వదన్తి. “అతిరేకధారత్తం విప్పవసన్తి”తి తస్మింయేవ సేనాసనే వాసో న విప్పవాసోతి కత్వా వుత్తం. కస్మా?

చీవరప్పవత్తిజాననతో. ఏత్త కిళ్ళాపి “ఆరణ్ణకం నామ సేనాసనం పశ్చాధనుసతికం పచ్చిమ”ని వచనతో అతిరేకతోపి వుత్తం, ఆరణ్ణకమేవ పన సేనాసనం హోతి, ధుతఙ్గం రక్తతి చీవరప్పవత్తిజాననపలిబోధసమ్భవతో.

౬౫౩. “గావుతతో అతిరేకప్పమాణేన లభతీ”తి యం వుత్తం, తం కథం పశ్చాద్యతీతి చే? “సియా చ తస్య భిక్షునో కోచిదేవ పచ్చయో తేన చీవరేన విప్పవాసాయా”తి వచనతో. యోజనప్పమాణేపి సియాతి చే? న, “పున గామసీమం ఓక్కమిత్వా వసిత్వా పక్కమతీ”తి అనాపత్తివారే అనుశ్లాతత్తా. యది ఏవం “యోజనప్పమాణే న లభతీ”తి ఇదం కిన్తి? ఇదం నిబద్ధావాసవసేనేవ వుత్తం. తత్త ధుతఙ్గం భిజ్జతీతి? న భిజ్జతి, కిన్తు న ఇథ ధుతఙ్గాధికారో అట్టితి. అథ కస్మా “అయం ధుతఙ్గచోరోతి వేదితబ్బో”తి వుత్తన్తి? అసమ్భవతో. కథం పశ్చాద్యతీతి? అట్లేసు అభావతో. ధుతఙ్గధరస్స పతిరూపసేనాసనదీపనతో ధుతఙ్గధరతా తస్స సిద్ధా. వచనప్పమాణతోతి చే? న, వచనప్పమాణతో చ పాళియేవ పమాణం. “అనాపత్తి పున గామసీమం ఓక్కమిత్వా వసిత్వా పక్కమతీ”తి హి వుత్తం. గామసీమా నిక్షమిత్వా కిత్తకం కాలం వసిత్వా పక్కమితబ్బన్తి చే? పునదివసేయేవ, తస్మా అట్టమో అరుణో నిబద్ధావాసే వా గన్తబ్బట్టానే వా ఉట్టతబ్బోతి ఏకే. అన్తోఛారత్తన్తి ఏకే. యావ నిబద్ధావాసం న కప్పేతీతి ఏకే. యావ మగ్గపరిస్సమవినోదనాతి ఏకే. సతి అన్తరాయే అన్తోఛారత్తం వసతి, అనాపత్తి. నిబద్ధావాసకప్పనే సతి అరుణగ్గమనే ఆపత్తి. సచే తంసత్తమో దివసో, తదహేవ నిక్షిత్తచీవరం గహేతబ్బం, పచ్చుద్ధరితబ్బం వాతి ఏకే. సచే అన్తరా నవమగ్గపాతుభావేన వా నవగామసన్నివేసేన వా, తం సేనాసనం అఙ్గసమ్మత్తితో పరిహాయతి. తదహేవ చీవరం గహేతబ్బం వా పచ్చుద్ధరితబ్బం వా. ఛారత్తం విప్పవసన్తస్స చే పరిహాయతి, అనాపత్తి అనుశ్లాతదివసత్తాతి ఏకే. ఆపత్తి ఏవ అనఙ్గసమ్మత్తితోతి ఏకే. యుత్తతరం పనేత్త విచారేత్వా గహేతబ్బం. సచే ధుతఙ్గధరో హోతి, గామసీమాయం అవసిత్వా పచ్చిమప్పమాణయుత్తే రానే వసిత్వా పక్కమితబ్బం. పరమం బద్ధఅవిప్పవాససీమో చే గామో హోతి, అశ్లాన్మి మోసే అన్తోసీమాయ వసతో అనాపత్తి. పోరాణగణ్ఠిపదే “యథావుత్తసేనాసనే వసన్తేనాపి ఛారత్తమేవ చీవరం గామే నిక్షిపితబ్బన్తి అధిప్పాయేన అశ్లాం అన్తోఛారత్తమ్మి అశ్లామ్మి వసతో ఆపత్తియేవా”తి వుత్తం.

సాసజ్కసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౧౦. పరిణతసిక్ఖాపదవణ్ణనా

౬౫౪. దేధావుసో అమ్మాకన్తి ఏత్త అకతవిజ్ఞాత్తి హోతి న హోతీతి? హోతి, యది ఏవం అశ్లాతకవిజ్ఞాత్తిసిక్ఖాపదస్స చ ఇమస్స చ కిం నానాకరణన్తి? తం అశ్లాతకఅప్పవారితేయేవ విజ్ఞాపేన్తస్స, ఇదం శ్లాతకపవారితేపి, తం అనచ్చిన్నచీవరస్సేవ, ఇదం తస్సపి, తం చీవరంయేవ విజ్ఞాపేన్తస్స, ఇదం అచీవరమ్మి. ఏవం సన్తే ఇదం తం అన్తోకత్వా రితం హోతి, తస్మా ద్విన్నమ్మి అఙ్గసమ్మత్తియా సతి కేన భవితబ్బన్తి? ఇమినా భవితబ్బం ఇమస్స నిప్పదేసతోతి ఏకే. ద్వీహిపి భవితబ్బం ఉభిన్నమ్మి అఙ్గసిద్ధితోతి ఏకే. ఇమాని తస్స అఙ్గాని వికప్పనుపగచీవరతా, సమయాభావో, అశ్లాతకవిజ్ఞాత్తి, తాయ చ పటిలాభోతి చత్తారి. ఇమస్స పన సజ్జే పరిణతభావో, ఇత్వా అత్తనో పరిణామనం, పటిలాభోతి తీణి. ఏత్త పరమో వాదో అయుత్తో కత్వాపి ఓకాసం అట్టకథాయం, పరివారే చ అవిచారితత్తా. యది ఏవం తత్త అట్లేసు “అనశ్లాపరిణతతా”తి వత్తబ్బన్తి చే? న వత్తబ్బం, అత్తతో సిద్ధత్తా. పరిణతసిక్ఖాపదద్వయసిద్ధితో, పరిణతసజ్జతో, ఆపత్తిసమ్మవతో చ “మయ్హమ్మి దేధా”తి వదతి, “వట్టతీ”తి అనుద్దిట్టం, “అమ్మాకమ్మి అట్టి”తి వుత్తత్తా వట్టితి. “సజ్జస్స పరిణతం...పే.... ఆపత్తి దుక్కటస్సా”తి ఏత్త “పుగ్గలస్సా”తి న వుత్తం, యతో సుద్ధపాచిత్తియవసేన ఆగతత్తా. “అశ్లాచేతియస్సా”తి న వుత్తం సజ్జస్స అచేతియత్తా, తస్మాయేవ “చేతియస్స పరిణతం...పే.... ఆపత్తి దుక్కటస్సా”తి ఏత్తాపి

“అణ్ణసజ్ఘస్స అణ్ణపుగ్గలస్సా”తి న వుత్తం. “యతో తథా ఇథ చ ‘పుగ్గలస్స పరిణతం...పే... ఆపత్తి దుక్కటస్సా’తి ఏత్థ చ ‘అత్తనోపి’తి కిఞ్చాపి న వుత్తం, తథాపి సమ్భవతీ”తి వదన్తి. తం పన ఇథ అత్తనో పరిణామనాధికారత్తా ఇమస్స సిక్ఖాపదస్స న వుత్తన్తి ఏకే. తతుత్తరిసిక్ఖాపదే “అణ్ణస్సత్థాయా”తి (పారా. అట్ట. ౨.౫౨౬) పదం వియాతి ఏకే. తం న, ఏత్థ పుగ్గలపరిణామనసిక్ఖాపదే అవుత్తత్తా. ధమ్మసిరిత్థేరో పనాహ -

“అత్తనో అణ్ణతో లాభం, సజ్ఘస్సణ్ణస్స వా నతం;
పరిణామేయ్య నిస్సగ్గి, పాచిత్తియమ్మి దుక్కట”న్తి.

తస్సత్తో - సజ్ఘస్స పరిణతం అత్తనో పరిణామేయ్య నిస్సగ్గియం. తదేవ అణ్ణతో పరిణామేయ్య పాచిత్తియం. అణ్ణస్స పరిణతం అత్తనో వా పరస్స వా పరిణామేయ్య దుక్కటన్తి, తస్మా అణ్ణాతకవిణ్ణత్తిఆదీసు వుత్తాపత్తిసమ్భవతో ఇథ పరిణతద్వయే “అత్తనో”తి పదం న వుత్తం. తస్మిణ్ణో వుత్తే దుక్కటమత్తప్పసజ్ఞో సియా, అవుత్తే పనేతేసు వుత్తాపత్తీనం యథాగమమణ్ణాతరా చ ఇథ అవుత్తసిద్ధి దుక్కటఞ్చాతి ద్వే ఆపత్తియా ఏకతో హోన్తీతి వినయధరానం అనవసేసణ్ణాస్స ఓకాసో కతో హోతీతి.

ఇతి తింసకకణ్డం సారమణ్డం,
అలమేతం వినయస్స సారమణ్డే;
ఇథ నిట్టితసబ్బసారమణ్డం,
వినయవసేస పునాతి సారమణ్డన్తి.

పరిణతసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

నిట్టితో పత్తవగ్గో తతియో.

నిస్సగ్గియవణ్ణనా నిట్టితా.

పాచిత్రియవణ్ణనా

౫. పాచిత్రియకణ్ణో

౧. ముసావాదవగ్గో

౧. ముసావాదసిక్ఖాపదవణ్ణనా

౧. వాదక్ఖిత్తోతి ఏత్థ అవిసేసేన వాదజప్పవితణ్ణసజ్ఞాతో తివిధోపి కథామగ్గో “వాదో” ఇచ్చేవ పుత్తోతి వేదితబ్బో. తేసు “తిత్తియేహి సద్ధి”న్తి వచనతో రపేత్వా వాదం “సేసా”తి వదన్తి. ఛలజాతినిగ్గహట్ఠానకుసలతాయ కదాచి కత్తచి అవజానిత్వా పటిజానాతి, తథా పుట్టే కిళ్ళి వచనం పటిజానిత్వా పచ్చా అవజానాతి. ఏవం వా అజ్ఞాథా వా అజ్ఞోనజ్ఞం పటిచరతి. ఏవం పవత్తో సమ్మజానముసా భాసం పటిస్సుణిత్వా అసచ్చాయన్తో సజ్జేతం కత్వా విసంవాదేన్తో ఏవం నో వాదక్ఖిత్తో సమానో పాచిత్రియవత్తుణ్ణ పరిపూరేన్తో విచరతీతి ఏవమధిప్పాయో వేదితబ్బో. అత్తనో వాదేతి ఏత్థ “సబ్బే ధమ్మా అనత్తా”తి (ధ. ప. ౨౭౯; చూళని. అజితమాణవపుచ్చానిద్దేస ౭; నేత్తి. ౫; మహాని. ౨౭) పరమమారద్ధే అత్తనో వాదే. “యం దుక్ఖం తదనత్తా”తి (సం. ని. ౩.౧౫) నో సమయో. “సబ్బే ధమ్మా”తి పుత్తే నిబ్బానమ్మి సజ్గహం గచ్ఛతి. “నిబ్బానం పరమం సుఖ”న్తి (ధ. ప. ౨౦౩-౨౦౪; మ. ని. ౨.౨౧౫) వుత్తత్తా పన తం న దుక్ఖం. నో తానమేతం విజ్ఞతి. అయం పరవాదీ “యం దుక్ఖం తదనత్తా”తి సుత్తం దస్సేత్వా సిద్ధంతం సమ్మమేత్వా “విరోధి విరుద్ధో”తి వుత్తం దోసం ఆరోపేస్సతీతి తస్మిం పరమవాదే కళ్ళి దోసం సల్లక్ఖేన్తో ఆరోపితే వా దోసే అనారోపితే వా “నాయం మమ వాదో”తి తం అవజానిత్వా “నిబ్బానన్తేవ సస్సత”న్తి, “అనత్తా ఇతి నిచ్చయా”తి చ సుత్తం దిస్సా తస్స పరమవాదస్స నిద్దోసతం సల్లక్ఖేత్వా “మమేవ అయం వాదో”తి తమేవ పచ్చా పటిజానాతి. ఏవం తత్త యథాపుత్తమానిసంసం సల్లక్ఖేన్తో తం పటిజానిత్వా యది అనత్తా సబ్బే ధమ్మా, ధమ్మా ఏవ న తే భవన్తి. సభావం ధారేన్తీతి హి “ధమ్మా”తి వుచ్చన్తి.

అయణ్ణ అత్త-సద్దో సభావవాచీతి ఏవం ఆరోపితే వా దోసే అనారోపితే వా దోసోతి సల్లక్ఖేత్వా “నాయం మమ వాదో”తి తమేవ పరమవాదం పచ్చా అవజానాతి. అథ నో పరవాదీ సపక్ఖం పటిసేధే పటిజాననత్తాపనయనం . పటిజానాతి పత్త్యాస్స ఇతి వచనతో “పటిజ్ఞా అజ్ఞా నో నామ తే నిగ్గహో”తి వుత్తో. సభావాతిరిత్తం అత్తం పటిసేధాధిప్పాయతో సభావతో అతిరిత్తం బాలపరికప్పితమత్తానం సన్ధాయ “అనత్తా సబ్బే ధమ్మా”తి మే పటిజ్ఞాతకథా, సా చ తదవత్థాయేవాతి న మే తం పటిజ్ఞాతత్తాపనయనం అత్తి, “నాయం మమ వాదో”తి అవజాననం పన సభావసజ్ఞాతం అత్తానం సన్ధాయ “అనత్తా సబ్బే ధమ్మా”తి న వదామీతి అధిప్పాయేన కతన్తి ఇమినా అజ్ఞోన కారణేన తం పుట్టే పటిజ్ఞాతత్తాపనయనం కారణం పటిచ్చాదేతి. “అనత్తా సబ్బేవ ధమ్మా”తి న వత్తబ్బం “అత్త-సద్దస్స సభావవాచిత్తా”తి ఇదం కారణం పటిచ్చ తేన పుట్టే పటిజ్ఞాతత్తాపనయనం కతం. తమజ్ఞకారణం పచ్చా దస్సితేన అజ్ఞోన కారణేన పటిచ్చాదేతీతి అధిప్పాయో.

యస్మా న కేవలం యథాదస్సితనయేన నో అత్తమేవ అవజానాతి, పటిజానాతి చ, కిన్తు వచనమ్మి, తస్మా అట్ఠకథాయం (పాచి. అట్ఠ. ౧) “జానితబ్బతో”తి పరమం కారణం వత్త్యా పరవాదినా “యది జానితబ్బతో అనిచ్చం, నిబ్బానం తే అనిచ్చం సియా”తి పుత్తే “న మయా ‘జానితబ్బతో’తి కారణం వుత్తం, ‘జాతిధమ్మతో’తి మయా వుత్తం, తం

తయా బధిరతాయ అజ్ఞాన సల్లక్ష్మితన్విఆదీని వదతీతి అధిష్టాయో. 'జానితబ్బతో'తి వత్వా పున 'జాతిధమ్మతో'తిఆదీని వదతీ'తి వుత్తం. "అవజానిత్వా పున పటిజానన్తో తం అవజాననం ఇమినా పటిచ్ఛాదేతి నామా"తి లిఖితం.

౨. జానిత్వా జానంతస్స చాతి జానిత్వా వా జానంతస్స వాతి అత్తద్వయం దీపేతీతి.

౩. అపిచ మిచ్ఛావాచాపరియాపన్నాతి చతుబ్బిధమిచ్ఛావాచాపరియాపన్నా. సీహళాదినామభేదగతాతి కేచి, తస్మా ఏవం వదతో వచనం, తంసముట్టాపికా చేతనాతి ఉభయం వుత్తన్తి మాతికాయం ఉభిన్నం సఙ్గహితత్తా. విభజ్జే తం వచనం యస్మా వినా విజ్ఞాత్తియా నత్తి, తస్మా "వాచసికా విజ్ఞాత్తీ"తి విజ్ఞాత్తి చ దస్సిత్తా. "ఏవం వదతో వచన"న్తి లోకవోహరేన వత్వా పరమత్థతో దస్సేన్తో "తంసముట్టాపికా వా చేతనాతి వుత్త"న్తి చ వదతి. ఓళారికేనేవాతి చేతనాసముట్టానవాచానం సుఖుమత్తా వినయవసేనేవ కతాతి.

౯. దిట్టస్స హోతీతి దిట్టో అస్స, అనేన వా ఉపచారజ్ఞానవసేన న మయా అబ్యావటో మతో, "న మయా పవన్తో పటో దిట్టో"తిఆదిం భణంతస్స చ పరమత్థసుజ్ఞాతం ఉపాదాయ ఏవ "ఇత్థిం న పస్సామి, న చ పురిస"న్తి భణంతస్స చ న ముసావాదో.

౧౧. ఆపత్తిం ఆపజ్జతియేవాతి ఏత్థ "దుబ్బాసితాపత్తి"తి వదన్తి. కస్మా? "కేళిం కురుమానో"తి వుత్తత్తా. "వాచా గిరా... పే... వాచసికా విజ్ఞాత్తీ"తి ఉజుకం సన్ధాయ, కాయో న ఉజుకో.

ముసావాదసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౨. ఓమసవాదసిక్ఖాపదవణ్ణనా

౧౩. "పున అరే పత్తేతి పున తం తానం పరివట్టేత్వా ఆగతే అజ్ఞాస్మిం అరే"తి లిఖితం. పతిట్టితారప్పదేసన్తి భూమిం. పున అరేతి పున తస్మింయేవ అరే భూమిం పత్తేతి అత్తోతి కేచి, తం న సున్దరం వియ. జాపితోతి పరాజితో, "పరాజితో"తి వా పారో. పాపీసీతి అభిభవసి. మనాపం భాసమానస్స బ్రాహ్మణస్స గరుం భారం. ఉదబ్బహీతి ఆకడ్డీతి అత్తో, అనాదరత్తే వా సామివచనం. ధనశ్చ నం అలాభేసీతి యథా సో ధనం అలభి, తథా అకాసీతి అధిష్టాయో.

౧౫. పుట్టేతి నిదానే. అవకణ్ణకన్తి చిన్నకణ్ణకనామం. జవకణ్ణకన్తి వజ్జకణ్ణకనామం. ధనిట్ఠకం ధనవడ్డకనామం, సిరివడ్డకనామం కులవడ్డకస్సేవ నామం. తచ్చకకమ్మన్తి ఖణనకమ్మకారా కోట్టకా, పాసాణకమ్మకారాతి కేచి. "ముద్ధాతి పబ్బగణనా. గణనాతి మహాగణనా"తి పోరాణగణ్ణిపదే వుత్తం. "మధుమేహం ఓమేహ"న్తి లిఖితం. ధూలకాయస్స మంసూపచయోతి ఏకే. యభ మేధునే. వీతరాగతాదీహి అక్కోసన్తోపి కిలేసేహేవ కిర అక్కోసతి నామ, తథా "సోతాపన్నో"తి అక్కోసన్తో ఆపత్తియా అక్కోసతి నామాతి ఏకే. లిజ్ఞాయత్తత్తా అచ్చదాతాదిపి లిజ్ఞమేవ జాతం.

౧౬. సబ్బత్థ వదేతీతి ఉద్దేసో. భణతీతి విత్థారో. వదేతీతి వా ఇమినా పరవిజ్ఞాపనం దీపేతి.

౨౬. అజ్ఞాపదేసవారేసు పన "ఏవం వదేతీ"తి వుత్తం. కస్మా? పుట్టే దస్సితఉద్దేసక్కమనిదస్సనత్తం. పుట్టేపి "హీనేన హీనం, హీనేన ఉక్కుట్టం, ఉక్కుట్టేన హీనం, ఉక్కుట్టేన ఉక్కుట్ట"న్తి జాత్యాదీసు ఏకేకస్మిం చతుధా చతుధా

దస్సితఉద్దేశకమస్స నిదస్సనం “ఏవ”న్తి ఇమినా కరోతి. “హీనేన హీనం వదేతీ”తి వుత్తట్టానేయేవ హి “ఏవం వదేతీ”తి వుత్తే సో ఆకారో నిదస్సితో హోతీతి అధిప్పాయో. అజ్ఞాథా అజ్ఞాపదేసేన సో ఆకారో న సమ్మవతీతి ఆపజ్జతి. న సమ్మవతి ఏవాతి చే? న, విసేసకారణాభావా, తత్త అనాపత్తిప్పసఙ్గతో, అనియమనిద్దేసేన అనియమత్తసమ్మవతో చ. “సన్తి ఇధేకచ్ఛే చణ్ణాలా”తిఆదినా హి అనియమనిద్దేసేన చణ్ణాలం వా అచణ్ణాలం వా సన్ధాయ భణన్తస్స ఆపత్తీతి అనియమత్తో సమ్మవతీతి అధిప్పాయో. యది ఏవం ఏత్తకమేవ వత్తబ్బం తావతా పుట్టే దస్సితఉద్దేశకమనిదస్సనసిద్ధితోతి? న, “వదేతీ”తి ఇమినా అయోజితే “ఏవ”న్తి పదే ఇమం నామ ఆకారం దస్సేతీతి అనవబోధతో. అజ్ఞాపదేసనయేపి పరవిజ్ఞాపనేయేవ దుక్కటపాచిత్తియం వియాతి నియమనపయోజనం వా “వదేతీ”తి పదన్తి వేదితబ్బం. అథ వా అత్తనో సమీపే రత్వా అజ్ఞం భిక్షుం ఆణాపేన్తో హీనేన హీనం వదేతి భణతి, ఆపత్తి పాచిత్తియస్స. సచే సయం హీనో హీనేన హీనం చణ్ణాలం...ఏ... పుక్కుసం “పుక్కుసో”తి భణతి ఆపత్తి వాచాయ వాచాయ పాచిత్తియస్స, ఏస నయో అజ్ఞాపదేసవారేసుపీతి యోజనా వేదితబ్బా. అయమత్తో దుట్టదోసేసు పరియేసితబ్బో. అజ్ఞాథా “వదేతి భణతీ”తి ఏతేసం అజ్ఞతరం ఉభయత్త అనజ్ఞాపదేసవారఅజ్ఞాపదేసవారేసు, విసేసేన వా అజ్ఞాపదేసవారేసు నిరత్తకం ఆపజ్జతి వినాయేవ తేన వచనసిలిట్టతాసమ్మవతో. అత్తతో పాళియం అవుత్తత్తా పనేత్త “సాణత్తిక”న్తి వుత్తన్తి వేదితబ్బం. తత్రాయం పదసన్ది వదేతీతి వద ఇతీతి. అసమ్ముఖా వదన్తస్స దుక్కటం “సమ్ముఖా పన సత్తహిపి ఆపత్తిక్ఖన్దేహి వదన్తస్స దుక్కట”న్తి అన్ధకట్టకథాయం వుత్తత్తా. దవకమ్యతా నామ కేళి, తం దస్సేతుం “హసాధిప్పాయతా”తి వుత్తం. “అసమ్ముఖాపి దవకమ్యతాయ వదన్తస్స దుబ్బాసితమేవా”తి ఆచరియా వదన్తి. పాపగరహితాయ కుజ్జిత్వాపి వదన్తస్స దుక్కటం, అసమ్ముఖా అనాపత్తీతి.

ఓమసవాదసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౩. పేసుజ్ఞాసిక్ఖాపదవణ్ణనా

౩౬-౭. “ఇమస్స సుత్వా అముస్సా”తి పారో. “ఇమేసం సుత్వా”తి న సున్దరం. భేదాయపీతి భేదాయ. తిణ్ణమ్మి భిక్షుభావతోయేవ నిపజ్జనతో “భిక్షూనం పేసుజ్ఞో”తి బహువచనం కతం.

౩౮-౯. “ఇత్తన్నామో ఆయస్మా చణ్ణాలో...ఏ... పుక్కుసోతి భణతీ”తి వత్తా పేసుజ్ఞం ఉపసంహరతీతి యోజనా. అజ్ఞాథా “పుక్కుసోతి భణతీ”తి వత్తబ్బతా ఆపజ్జతి. ఏత్త అనుపసమ్పన్నవారో లబ్బమానోపి న ఉద్ధటో ఓమసవాదే దస్సితనయత్తా, సఙ్ఘేపతో అన్తే దస్సేతుకామతాయ వా. తథా హి అన్తే తీణి దుక్కటాని దస్సితాని. తాని పన దస్సేన్తో భగవా యస్మా “ఉపసమ్పన్నస్స సుత్వా ఉపసమ్పన్నస్స పేసుజ్ఞం ఉపసంహరతీ”తి వుత్తానం ద్వీన్నం పదానం అజ్ఞతరవిపల్లాసవసేన వా ఉభయవిపల్లాసవసేన వా పాచిత్తియన్తి కత్వా ద్వేపి తాని ఏకతో వుత్తానీతి దస్సేతుకామో, తస్మా సబ్బపరమయేవ “ఉపసమ్పన్నో ఉపసమ్పన్నస్స సుత్వా ఉపసమ్పన్నస్స పేసుజ్ఞం ఉపసంహరతి, ఆపత్తి పాచిత్తియస్సా”తి ఆహ. “ద్వీసు పనేతేసు యస్మా పారాజికం అజ్ఞాపన్నోపి ఉపసమ్పన్నో తాదిసంయేవ ఉపసమ్పన్నం ఖుంసేతుకామో ఓమసతి, తాదిసస్స సుత్వా తాదిసస్స పేసుజ్ఞం ఉపసంహరతి, ఆపత్తి పాచిత్తియస్స, తస్మా ‘ఉపసమ్పన్నో’తి ఇదం ఆదిపదం సబ్బత్త వుత్త”న్తి కేచి వదన్తి, తం న యుత్తం, అనవసేసఆపత్తిం ఆపన్నస్స పున ఆపత్తియా అసమ్మవతో, తస్మా కేవలం మాతికాయం భిక్షుపదాభావతోయేవ “భణతి ఉపసంహరతీ”తి పదానం కారకనిద్దేసాభావే అసమ్మవతో ఏవ తం ఆదిపదం వుత్తన్తి వేదితబ్బం. ఇదం పాళిలేసాభావతో అనాణత్తికమేవ. “న

పియకమ్యస్స, న భేదాధిప్పాయస్స”తి ఉపసంహరణాపేక్షం సామివచనం తుణ్ణీభూతస్స వచనప్పయోజనాభావతో, తేన వుత్తం “పాపగరహితాయ భణంతస్స అనాపత్తి”తి.

పేసుజ్ఞాసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౪. పదసోధమ్మసిక్ఖాపదవణ్ణనా

౪౫-౬. సబ్బమేతం పదసో ధమ్మో నామాతి ఏత్థ ధమ్మో నామ బుద్ధభాసితోతి ఏవం సమ్మన్దో. అక్షరసమూహోతి అసమత్తపదే. పచ్చేకబుద్ధభాసితం బుద్ధభాసితే ఏవ. అనుపాసకగహట్టహి భాసితో ఇసిభాసితాదిసజ్జహం గచ్ఛతీతి వేదితబ్బం. కత్థచి పోత్థకే “దేవతాభాసితో”తి పదం నత్తి, యత్థ అత్తి, సా పాళి. గాథాబన్ధేపి చ ఏస నయోతి ఏకమేవ అక్షరం వత్వా రానం లబ్బతి ఏవ. “ఏవం మే సుత”న్తిఆదిసుత్తం భణాపియమానో ఏకారం వత్వా తిట్టతి చే, అన్వక్షరేన పాచిత్తియం, అపరిపుణ్ణపదం వత్వా రితే అనుబ్యజ్ఞానేన. పదేసు ఏకం పరమపదం విరుజ్జతి చే, అనుపదేన పాచిత్తియం. అట్టకథానిస్సితోతి అట్టకథానిస్సితవసేన రితో. పుట్టే పకతిభాసాయ వుత్తం అట్టకథం సన్ధాయ. పాళినిస్సితోతి పాళియం ఏవాగతో. మగ్గకథాదీనిపి పకరణాని.

౪౮. ఉపచారన్తి ద్వాదసహత్థం. “ఓపాతేతీతి ఏకతో భణతి సమాగచ్ఛతీ”తి లిఖితం. కిజ్ఞాపి అపలాలదమనమ్మి సీలుపదేసోపి భగవతో కాల్ ఉప్పన్నో, అథ ఖో తేసు యం యం బుద్ధవచనతో ఆహరిత్వా వుత్తం, తం తదేవ ఆపత్తివత్తు హోతీతి విజ్ఞాపనత్తం మహాఅట్టకథాయం “వదన్తి”తి వచనేహి సిద్ధిలం కతం. బుద్ధవచనతో ఆహరిత్వా వుత్తస్స బహులతాయ తబ్బహులనయేన తేసు ఆపత్తి వుత్తా, తస్మా మహాపచ్చరియం తస్సాధిప్పాయో పకాసితోతి అట్టో. “సబ్బేసమేవ వచనన్తి అపరే”తి వుత్తం. సచే ఆచరియో రితో నిసిన్నానం పారం దేతి, “న రితో నిసిన్నస్స ధమ్మం దేసేస్సామీ”తి వుత్తాపత్తిం నాపజ్జతీతి ఏకే. తేసమ్మి పారదానం ధమ్మదేసనతో న అజ్ఞాన్తి తం న యుత్తం, ఛత్తపాణికాదీనం పారదానేన అనాపత్తిప్పసజ్జతో, ఆపత్తిభావో చ సిద్ధో. వుత్తజ్ఞోతం -

“ఉభో అత్తం న జానన్తి, ఉభో ధమ్మం న పస్సరే;

యో చాయం మన్తం వాచేతి, యో చాధమ్మేనధీయతీ”తి. (పాచి. ౬౪౭);

ఏత్థ అధీయతీతి అట్టో, తస్మా పారదానమ్మి ధమ్మదేసనావ. సేఖియట్టకథాయం (పాచి. అట్ట. ౬౩౪) “ధమ్మపరిచ్ఛేదో పనేత్థ పదసోధమ్మే వుత్తనయేన వేదితబ్బో”తి వుత్తం , తస్మా అయమేవ ధమ్మో సబ్బత్థ ధమ్మపటిసంయుత్తసిక్ఖాపదేసు వేదితబ్బో. యది ఏవం సజ్ఞారభాసాదివసేన చిత్తధమ్మం దేసేన్తస్స సేఖియవసేన అనాపత్తి సియా, తతో ఛపకజాతకవిరోధో. తత్త మన్తానం బాహిరగన్ధత్తాతి చే? న, తదధిప్పాయాజాననతో. అయజ్ఞో తత్త అధిప్పాయో “బాహిరకగన్ధసజ్ఞాతమ్మి మన్తం ఉచ్చే ఆసనే నిసిన్నస్స వాచేతుం మే భిక్ఖవే అమనాపం, పగేవ ధమ్మం దేసేతు”న్తి. “తదాపి మే, భిక్ఖవే, అమనాపం నీచే ఆసనే నిసీదిత్వా ఉచ్చే ఆసనే నిసిన్నస్స మన్తం వాచేతుం, కిమజ్ఞం పన ఏతరహి...పే.... ధమ్మం దేసేతు”న్తి (పాచి. ౬౪౭) హి అయం పాళి యథావుత్తమేవ అధిప్పాయం దీపేతి, న అజ్ఞం. తేనేవ “మన్తం వాచేతుం ధమ్మం దేసేతు”న్తి వచనభేదో కతో. అజ్ఞాథా ఉభయత్త “ధమ్మం దేసేతు”మిచ్చేవ వత్తబ్బన్తి.

మయా సద్ధిం మా వదాతి ఆదిష్ఠి పన అనుగణ్యపదే ఏవం వుత్తో “సచే భిక్షు సామణేరేన సద్ధిం వత్తుకామో, తథా సామణేరోపి భిక్షునా సద్ధిం వత్తుకామో సహసా ఓపాతేతి, ‘యేభుయ్యేన పగుణం గన్ధం భణంతం ఓపాతేతి’తి ఆదీసు వియ అనాపత్తి, న హి ఏత్తావతా భిక్షు సామణేరస్స ఉద్ధిసతి నామ హోతి. యస్మా మహాఅట్ఠకథాయం నత్తి, తస్మాపి యుత్తమేవేతం. సచే తత్థ విచారేత్వా పటిక్ఖితం సీయా ఆపత్తి, కిరియాకిరియశ్చ నాపజ్జతి. కస్మా? యస్మా చిత్తేన ఏకతో వత్తుకామో, అథ ఖో నం ‘ఏకతో మా వదా’తి పటిక్ఖిపిత్వాపి ఏకతో వదంతో ఆపజ్జతి. అవత్తుకామస్స సహసా విరజ్జిత్వా ఏకతో వదంతస్స అనాపత్తి, తేన వుత్తం ‘మయా సద్ధిం మా వదాతి వుత్తో యది వదతి, అనాపత్తి’తి. తథాపి ఆచరియానం మతిమనువత్తంతేన ఏవరూపేసు రానేసు యథావుత్తనయేనేవ పటిపజ్జితబ్బం. కస్మా? యస్మా మహాఅట్ఠకథాయం నత్తి, నత్తిభావతోయేవ ఆపత్తి. సచే తత్థ అనాపత్తిఅవచనం న సమ్భవతి అయమట్ఠానత్తా”తి.

తత్తాయం విచారణా - “మయా సద్ధిం మా వదా”తి వుత్తో యది వదతి, భిక్షునో అనాపత్తితి యుత్తమేతం భిక్షునో వత్తుకామతాయాభావతో, భావేపి సజ్ఞాయకరణాదీసు తీసు అనాపత్తితో చ. అథ సామణేరేన బృత్తతాయ “మయా సద్ధిం మా వదా”తి వుత్తో భిక్షు అబృత్తతాయ వదతి, ఆపత్తి ఏవ వత్తుకామతాసబ్బావతో. సహసా చే వదతి, అనాపత్తి తదభావతో. సచే భిక్షు ఏవం “మయా సద్ధిం మా వదా”తి వత్తా తేన సద్ధిం సయం వదతి, ఆపత్తి ఏవ. న హి ఏతం సిక్ఖాపదం కిరియాకిరియం. యది ఏతం సిక్ఖాపదం కిరియాకిరియం భవేయ్య, యుత్తం. తత్థ అనాపత్తితి అధిప్పాయో. మహాపచ్చరియం ఇమినావ అధిప్పాయేన “మయా సద్ధిం మా వదా”తి వుత్తం సీయా. న హి సామణేరస్స కిరియా ఇథ పమాణన్తి, ఇమస్మిం పన అధిప్పాయే వుత్తే అతియుత్తంవాతి అత్థో. అక్ఖరత్థో బృజ్జనత్థో. కిశ్శాపి “యశ్చ పదం యశ్చ అనుపదం యశ్చ అన్వక్ఖరం యశ్చ అనుబృజ్జనం, సబ్బమేతం పదసోధమ్మో నామా”తి వుత్తం, తథాపి “పదేన వాచేతి, పదే పదే ఆపత్తి పాచిత్తియస్స, అక్ఖరాయ వాచేతి, అక్ఖరక్ఖరాయ ఆపత్తి పాచిత్తియస్సా”తి ఇదమేవ ద్వయం యోజితం, తం కస్మాతి చే? పదేన అనుపదఅనుబృజ్జనానం సజ్ఞహితత్తా. వుత్తజ్ఞోతం “అనుపదన్తి దుతియపాదో. అనుబృజ్జనన్తి పురిమబృజ్జనేన సదిసం పచ్చాబృజ్జన”న్తి (పాచి. అట్ఠ. ౪౫), తస్మా అనుపదేకదేసమత్తమేవ అనుబృజ్జనన్తి సిద్ధం. “అక్ఖరానుబృజ్జనసముహో పద”న్తి చ వుత్తత్తా పదమత్తమేవ వత్తబ్బం తేన అనుపదాదిత్తయగ్గహణతోతి చే? న వత్తబ్బం వచనవిసేసతో. పదేన వాచేన్తో హి పదే వా అనుపదే వా అనుబృజ్జనే వా ఆపత్తిం ఆపజ్జతి. న అక్ఖరేన. అక్ఖరేన వాచేన్తో పన పదాదీసు అశ్శాతరస్మిం ఆపజ్జతి. న హి “వరో వరశ్శా వరదో వరాహరో”తి ఆదిష్ఠి పరమం వ-కారం వాచేన్తో దుతియాదివ-కారే ఓపాతేతి, పరమం రో-కారం వాచేన్తో దుతియరో-కారే ఓపాతేతి, పరమం ర-కారం వాచేన్తో దుతియర-కారే ఓపాతేతి, ఆపత్తి పాచిత్తియస్సాతి సమ్భవతి. అనుబృజ్జనానులోమతో సమ్భవతి ఏవాతి చే? న, “పదే పదే ఆపత్తి పాచిత్తియస్సా”తి ఇమినా విరుద్ధత్తా. ఇదశ్శో వచనం ఏకస్మిం పదే ఏకా ఆపత్తితి దీపేతి. “రూపం అనిచ్చన్తి వుచ్చమానో రూతి ఓపాతేతి”తి వచనతో సకలం పాదం వాచేన్తస్స పరమఅక్ఖరమత్తే ఏకతో వుత్తే ఆపత్తితి సిద్ధన్తి చే? న, “అక్ఖరక్ఖరాయ ఆపత్తి పాచిత్తియస్సా”తి ఇమినా విరుద్ధత్తా, తస్మా రూతి ఓపాతేతి వత్తుం అసమ్భవతో రూ-కారస్స యథావుత్తధమ్మపరియాపన్నభావసిద్ధితో తం అవత్తా కేవలం అక్ఖరాయ వాచేన్తస్స యథావుత్తధమ్మపరియాపన్నఅక్ఖరభావదస్సనత్తం “రూపం అనిచ్చన్తి వుచ్చమానో”తి వుత్తం, వచనసిలిట్ఠతావసేన వా అనుబృజ్జనే వేదనావచనం వియాతి వేదితబ్బం.

పదసోధమ్మసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౫. పరమసహసేయ్యసిక్ఖాపదవణ్ణనా

౫౦. “న సహసేయ్యం కప్పేతబ్బ”ని భావవసన వుత్తం, కేసుచి “న సహసేయ్యా కప్పేతబ్బ”తి పారో, న కప్పేతబ్బా భిక్కునాతి పజ్జత్తని అధిప్పాయో. “అపస్సేనం వాతి వాయిమమశ్చాకమేవ హోతీ”తి లిఖితం. యం ఏతేసం న కప్పతి, తం తేసమ్మీతి ఉపజ్ఞాయాదీనం సన్నికం అగన్త్యా సహసేయ్యం కప్పేయ్యాతి పారసేనో.

౫౧. “అనుపసమ్మన్నో నామ భిక్కుం రపేత్వా అవసేనో”తి వుత్తత్తా మాతుగామో అనుపసమ్మన్నోతి చతుత్థరత్తియం మాతుగామో ద్వేపి సహసేయ్యాపత్తియో జనేతీతి అపరే”తి వుత్తం, “భిక్కుం రపేత్వా...పే... పన్నోతి పారాజికవత్థుభూతో తిరచ్ఛానపురిసో అధిప్పేతో”తి చ, ఉభయమ్మి వీమంసితబ్బం. దుతియసిక్ఖాపదే మాతుగామో నామాతి మనుస్సిత్థింయేవ గహేత్వా యక్ఖీ పేతీ తిరచ్ఛానగతా పారాజికవత్థుభూతా న గహేత్వా తేసు దుక్కటత్తా. “సచే పన అత్తనోపి సిక్ఖాపదే దుక్కటం భవేయ్య, అథ కస్మా పరమసిక్ఖాపదే పాచిత్తియ”ని చ వుత్తం. “అపరిక్ఖిత్తే పముఖే అనాపత్తి”తి సీహళట్టకథావచనం, తస్సత్థం దీపేతుం అన్ధకట్టకథాయం “భూమియం వినా జగతియా పముఖం సన్ధాయ కథిత”ని వుత్తం. పున వసతీతి చతుత్థదివసే వసతి. భిక్కునిపన్నేతి భిక్కుమ్మి నిపన్న. సన్నిపతితమణ్ణపం నామ మహావిహారే సన్నిపాతట్టానం. “తీణి చ దివసాని దుక్కటఖేత్తే వసిత్వా చతుత్తే దివసే సహసేయ్యాపత్తిపహోనకే సయతి, పాచిత్తియేవా”తి ఏకచ్ఛే వదన్తి కిర, తం న యుత్తం.

పరమసహసేయ్యసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౬. దుతియసహసేయ్యసిక్ఖాపదవణ్ణనా

౫౨. “అథ ఖో తే మనుస్సా”తి చ “తే అద్ధికా”తి చ పారో. “ఏకరత్త”నిపి అత్తి, సో న సున్దరో. పణ్ణకే పాళియం దుక్కటస్స వుత్తత్తా “ఉభతోబ్యజ్జానేహి మూలాపత్తితి దిస్సతీ”తి, “అనిమిత్తాదయో ఇత్తియోవా”తి చ వదన్తి ఉభతోబ్యజ్జానకే వుత్తం వియ. కిఞ్చాపి మతిత్తి పారాజికవత్థు హోతి, అనుపాదిన్నపక్ఖే రితత్తా పన ఇథ ఆపత్తిం న కరోతి. పారాజికాపత్తిట్టానశ్చోత్త న ఓలోకేతబ్బం.

దుతియసహసేయ్యసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౭. ధమ్మదేసనాసిక్ఖాపదవణ్ణనా

౬౬. “విజ్ఞా పటిబలా”తి వచనతో అవిజ్ఞా ఇత్తియాపి దేసేన్తస్స అనాపత్తి. ఇథ యక్ఖీఆదయో మనుస్సిత్థి వియ అనోళారికత్తా దుక్కటవత్థుకా జాతా. తిరచ్ఛానగతమనుస్సవిగ్గహిత్తియా పటిబలతాయ వుత్తత్తా ఇతరాపి దుక్కటవత్థుయేవాతి ఏకే. “మాతుగామాయా”తి లిజ్గవిపల్లాసేన వుత్తం. “అట్టకథాదిపారం రపేత్వా దమిళాదినా యథారుచి కథేతుం లభతి కిరా”తి లిఖితం, యథా యక్ఖీఆదయో దుక్కటవత్థుకా జాతా, తథా పురిసవిగ్గహం గహేత్వా రితేన యక్ఖాదినా సద్ధిం రితస్స మాతుగామస్స ధమ్మం దేసేన్తో దుక్కటం అనాపజ్జిత్వా కస్మా పాచిత్తియమాపజ్జతీతి చే? ఈసకమ్మి దుతియపక్ఖం అభజనతో. మనుస్సమాతుగామోపి న దుతియో, పగేవ యక్ఖాదయోతి. న దుతియానియతే

తస్య దుతియత్యాతి చే? న తత్థ దుట్టుల్లవాచాపేక్ఖా దుతియతా, కిన్తు నిసజ్జాపేక్ఖా, ఇధ చ న నిసజ్జమత్తం, కిన్తు దేసనా ఇధాధిప్పేతా. సా చ నిపజ్జనతో ఓళారికా, తస్మా అసమత్థనిదస్సనం.

ధమ్మదేసనాసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౮. భూతారోచనసిక్ఖాపదవణ్ణనా

౬౭. “చతుత్థపారాజికవత్థు చ ఇదఇచ్చ ఏకమేవా”తి వుత్తం, న యుత్తం. కస్మా? తత్థ “మోఘపురిసా”తి వుత్తత్తా. తే అరియమిస్సకా న హోంతీతి ద్వేపి ఏకసదిసానీతి మమ తక్కో. “అరియాపి పటిజానింసు, తేసమ్మి అబ్బంతరే విజ్జమానత్తా ఉత్తరిమనుస్సధమ్మస్సా”తి లిఖితం. “సబ్బేపి భూతం భగవాతి పుథుజ్జనఅరియానం ఉత్తరిమనుస్సధమ్మస్స ఆరోచితత్తా ‘భూత’న్తి వుత్తం, న అత్తనో ఉత్తరిమనుస్సధమ్మం సన్ధాయాతి అపరే”తి వుత్తం.

౭౭. పుబ్బే అవుత్తేహీతి చతుత్థపారాజికే అవుత్తేహీతి.

భూతారోచనసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౯. దుట్టుల్లారోచనసిక్ఖాపదవణ్ణనా

౭౮-౮౦. “తేనేవ హత్థేన ఉపక్కమిత్వా అసుచిం మోచేసీ”తి పారో సమ్మతిపారో సున్దరో. అపలోకేత్వావ కాతబ్బా. నో చే, పాళియంయేవ వుత్తం సియా. “ఓత్తప్పేనా”తి వత్తబ్బే రుళ్ళీవసేన పరేసు “హిరోత్తప్పేనా”తి వుత్తం. మహాఅట్టకథాయం ఉత్తానత్తా న వుత్తం, పాచిత్తియాసమ్మవదస్సనేనేవ హి దుక్కటన్తి సిద్ధం.

౮౩. తత్థ “కమ్మ”న్తి వుత్తఅజ్ఞాచారేపి పరియాపన్నత్తా తం తస్స దణ్డకమ్మవత్థు. “తత్థ కమ్మం ఆపన్నో”తి పుబ్బేపి లిఖితం. మహాఅట్టకథాయం “అత్తకామం ఆపన్నో”తి పారో, “అయమేవ గహేతబ్బో”తి వదన్తి, వీమంసితబ్బం.

దుట్టుల్లారోచనసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౧౦. పథవీఖణనసిక్ఖాపదవణ్ణనా

౮౬. కటసక్ఖరా సేతమత్తికా వియ ముదుకా సక్ఖరజాతి. “అకతపబ్బారేతి అవలజ్జితబ్బట్టానదస్సనత్థం వుత్త”న్తి లిఖితం. “అనోవస్సకట్టానదస్సనత్థ”న్తి వత్తబ్బం. మూసికుక్కురన్తి మూసికాహి ఉద్ధటపంసు. సుద్ధచిత్తాతి కిఞ్చాపి “ఏవం పవట్టితే పథవీ భిజ్జిస్సతీ”తి జానన్తి, నో పన చే పథవీభేదత్తికా, సుద్ధచిత్తా నామ హోన్తి. పంసుఆదయో ద్వే కోట్టాసా ఆపత్తికరా. కేచి “సబ్బచ్చన్నాదీసు ఉపడ్డే దుక్కటస్స వుత్తత్తా సచే దుక్కటం, యుత్త”న్తి వదన్తి. తత్థ యుత్తం తాదిసస్స వత్థునో సమ్మవా, ఇధ పన జాతపథవీ చ అజాతపథవీ చాతి ద్వేయేవ వత్థాని, తస్మా ద్విన్నం ఏకేన భవితబ్బన్తి న యుత్తం. ఏత్థాపి దుక్కటవచనం అత్థీతి చే? తం పన సజ్ఞావసేన, న వత్థువసేనాతి న యుత్తమేవ.

౮౭. అగ్గిం కాతుం వట్టతీతి ఏత్థ ఏత్తావతా ఉసుమం గణ్ఠాతి, తస్మా వట్టతీతి కేచి. ఏవం సతి పథవియా అగ్గిమ్మి కతే దూరతోపి భూమి ఉణ్ఠా హోతి, తత్తకం కోపేతబ్బం సియా, న చ కప్పతి, తస్మా యస్మిం రానే పతతి, తం సో అగ్గి డహతి,

తస్మా వట్టతీతి ఏకే. అడహితేపి “అదణ్డాయ పథవియా అగ్గిం రపేతుం న వట్టతీ”తి వుత్తత్తా అత్తనా పాతనాయేవ దోసో పతితే ఉపదాహేతి వేదితబ్బం.

పథవీఖణనసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

సమత్తో వణ్ణనాక్కమేన ముసావాదవగ్గో పఠమో.

౨. భూతగామవగ్గో

౧. భూతగామసిక్ఖాపదవణ్ణనా

౮౯. ఫరసుం నిగ్గహేతుం అసక్కోన్తోతి దస్సితభావం జానాపేతి. కస్మా అయం ఫరసుం ఉగ్గిరీతి చే? మనుస్సానన్తిఆది తస్స పరిహారో. “ఆకోటేసి చిన్దీతి చ వచనతో రుక్ఖదేవతానం హణ్డాని చిజ్జన్తి, న చాతుమహారాజికాదీనం వియ అచ్ఛేజ్జానీ”తి వదన్తి.

౯౦-౯౨. భవన్తి అహువుజ్జాతి ద్వికాలికో భూతసద్దో. యది బీజతో నిబ్బత్తేన బీజం దస్సితం, తదేవ సన్తకం యదిదం. సోవ కుక్కుటో మంసిమక్ఖితోతి అయమేవ హి పరిహారో. అట్టకథాసుపి హి “బీజే బీజసజ్జో”తి లిఖితం. యం బీజం భూతగామో నామ హోతి, తస్మిం బీజే భూతగామబీజేతి యోజేత్వా. అమూలకత్తా కిర సమ్ముణ్ణభూతగామో న హోతి, “సమూలపత్తో ఏవ హి భూతగామో నామా”తి కారణం వదన్తి. “అభూతగామమూలత్తాతి భూతగామతో అనుప్పన్నత్తా అభూతగామమూలం, భూతగామస్స అమూలకత్తా వా. న హి తతో అజ్ఞో భూతగామో ఉప్పజ్జతీ”తి ద్విధాపి లిఖితం. పియగ్గ అసనరుక్ఖో వడ్డనత్తచో ఖజ్జఫలో, “పీతసాలో”తిపి వుచ్చతి. అమూలకభూతగామే సగ్గహం గచ్ఛతీతి నాళికేరస్సేవాయం. ఘటపిట్టిజాతత్తా, బీజగామానులోమత్తా చ దుక్కుటవత్తు. న వాసేతబ్బం “దురూపచిణ్ణత్తా”తి లిఖితం, “యేసం రుక్ఖానం సాఖా రుహతీతి వచనతో యేసం న రుహతి, తేసం సాఖాయ కప్పియకరణకిచ్చం నత్థీతి సిద్ధ”న్తి వుత్తం. ముద్ధతిణన్తి తస్స నామం. “ముజ్జతిణన్తి పారో”తి లిఖితం.

సమణకప్పేహీతి సమణవోహరేహి, తస్మా వత్తబ్బం భిక్షునా “కప్పియం కరోహి”తి. తస్స ఆణత్తియా కరోన్తేనాపి సామణేరాదినా “కప్పియ”న్తి వత్తావ అగ్గిపరిజితం కాతబ్బన్తి సిద్ధం. అగ్గిపరిజితాదీని వియ కప్పియత్తా అబీజనిబ్బట్టబీజానిపి “పఞ్చహి సమణకప్పేహీ”తి (చూళవ. ౨౦౦) ఏత్థ పవిట్టాని, యథాలాభతో వా సమణకప్పవచనం గహేతబ్బం. “కప్పియ”న్తి వత్తుకామో ‘కప్ప’న్తి చే వదతి, ‘వట్టతీ’తి వదన్తీ”తి వుత్తం. “కప్పియ”న్తి వచనం సకసకభాసాయపి వట్టతీ”తి వదన్తి. “కప్పియన్తి వత్తా”తి వుత్తత్తా భిక్షునా ‘కప్పియం’ఇచ్ఛేవ వత్తబ్బం, “ఇతరేన పన యాయ కాయచి భాసాయ”తి వదన్తి, వీమంసితబ్బం. “ఉచ్చం కప్పియం కరిస్సామీతి దారుం విజ్జతీ”తి వచనతో కప్పియం కాతబ్బం సన్ధాయ విరద్ధేతి వుత్తం హోతి, ఆచరియా పన “కప్పియం కారేతబ్బం సన్ధాయ కప్పియన్తి సిత్థాదిం కారేతి, వట్టతీ”తి వదన్తి, తస్స కారణం వదన్తా కాతుం వట్టనభావేనేవ విరజ్జిత్వా కతేపి కప్పియం జాతం. యది న వట్టేయ్య, సిత్థాదిమ్హి కతే న వట్టేయ్యతి, ఉపపరిక్ఖితబ్బం. ఉట్టితసేవాలఘటం ఆతపే నిక్ఖిపేతుం వట్టతి, వికోపేతుకామతాయ సతి దుక్కుటం యుత్తం వియ. “పుప్పరజ్జుభాజనగతికా, తస్మా న వట్టతి. నాళే వా బద్ధపుప్పకలాపే నాళస్మిం కతేపి వట్టతి తస్మిం పుప్పస్స అత్తితాయా”తి వదన్తి. పోరాణగణిపదే “బీజగామేన భూతగామో దస్సితో అనవసేసపరియాదానత్థ”న్తి వుత్తం.

భూతగామసిక్ష్వాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౨. అజ్ఞావాదకసిక్ష్వాపదవణ్ణనా

౯౮-౯. అజ్ఞాం వదతీతి అజ్ఞావాదకం, “వచనం కరేయ్యా”తి లిఖితం. “తుణ్ణీభూతస్సేతం నామ”న్తి పారో.

ఉగ్గాతేతుకామోతి సమోహనితుకామో, అన్తరాయం కత్తుకామోతి పోరాణా.

౧౦౦. “సుదిట్టో భన్తే, న పనేసో కహపణోతిఆదీసు అనారోపితే దుక్కటేన ముసావాదపాచిత్తియం, అరోపితే పాచిత్తియద్వయం హోతీ”తి వదన్తి, వీమంసితబ్బం.

౧౦౨. అథమ్మేన వా వగ్గేన వా న కమ్మారహస్స వాతి ఏత్త “మయి వుత్తే మం వా అజ్ఞాం వా సజ్ఞో అథమ్మేన వా కమ్మం, వగ్గేన వా కమ్మం కరిస్సతి, న కమ్మారహస్స వా మే, అజ్ఞాస్స వా కమ్మం కరిస్సతీ”తి న కథేతీతి యోజేతబ్బం.

అజ్ఞావాదకసిక్ష్వాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౩. ఉజ్ఞాపనకసిక్ష్వాపదవణ్ణనా

౧౦౩. “ఛన్డాయా”తి అక్ఖరక్ఖరాయాతిఆది వియ లిక్ఖవిపల్లాసేన వుత్తం, ఛన్దత్థన్తి వా అత్థో. యేసం సేనాసనాని పజ్ఞాపేతి, తేసం అత్తని ఛన్దత్థన్తి అధిప్పాయో.

౧౦౬. అనుపసమ్మన్నన్తిఆదీసు కరణత్థో గహేతబ్బో. అజ్ఞాం అనుపసమ్మన్నన్తి అజ్ఞోన అనుపసమ్మన్నేన. తస్స వాతి అనుపసమ్మన్నస్స. “సమ్ముతికాలే పఞ్చభగ్గవిరహోదయో అసమ్మతా నామా”తి, “ఉపసమ్మన్నేన లద్ధసమ్ముతి సిక్ష్వాపచ్చక్ఖానేన వినస్సతీ”తి చ వుత్తం. సజ్ఞేనాతి సబ్బేన సజ్ఞేన కమ్మవాచాయ అస్సావేత్వా “తవేసో భారో”తి కేవలం ఆరోపితభారో. కేవల-సద్దో హేత్థ కమ్మవాచాయ అస్సావితభావమత్తమేవ దీపేతి. సయమేవాతి ఇతరేసం భిక్షూనం అనుమతియా. అభూతేన ఖీయనకస్స ఆదికమ్మికస్స కథం అనాపత్తీతి చే? ఇమినా సిక్ష్వాపదేన. ముసావాదే ఆపత్తియేవ ద్వే పాచిత్తియో వుత్తా వియ దిస్సన్తి పుబ్బపయోగే రుక్ఖాదిచిన్దనాదీసు వియ, విచారేతబ్బం.

ఉజ్ఞాపనకసిక్ష్వాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౪. పఠమసేనాసనసిక్ష్వాపదవణ్ణనా

౧౧౦. “ఏవఞ్చిదం భగవతా భిక్షూనం సిక్ష్వాపదం పజ్ఞాత్తం హోతీ”తి వచనతో, పరివారే “ఏకా పజ్ఞాత్తి, ఏకా అనుపజ్ఞాత్తీ”తి (పరి. ౨౨౬) వచనతో చ ఇథ అత్తి అనుపజ్ఞాత్తీతి సిద్ధం. కిఞ్చాపి సిద్ధం, “ఏవఞ్చ పన, భిక్షవే, ఇమం సిక్ష్వాపదం ఉద్ధిసేయ్యాథా”తిఆదినా పన పజ్ఞాత్తిట్టానం న పజ్ఞాయతి, కేవలం “అనుజానామి, భిక్షవే, అట్టమాసే...పే... నిక్ఖిపితు”న్తి ఏత్తకమేవ వుత్తం, తం కస్మాతి చే? పఠమపజ్ఞాత్తియం వుత్తనయేనేవ వత్తబ్బతో అవిసేసత్తా న వుత్తం. యది ఏవం కా ఏత్త అనుపజ్ఞాత్తీతి? అజ్ఞోకాసేతి. అయమనుపజ్ఞాత్తి పజ్ఞాత్తియమ్మి అత్తీతి చే? అత్తి, తం పన ఓకాసమత్తదీపనం, దుతియం చాతువస్సికమాససజ్ఞాతకాలదీపనం. యస్మా ఉభయమ్మి ఏకం కాలోకాసం ఏకతో కత్వా “అజ్ఞోకాసే”తి వుత్తన్తి

దీపేన్తో భగవా “అనుజానామి, భిక్షవే...పే.... నిక్షిపితు”ని ఆహాతి వేదితబ్బం. తేనేవ మాతికాటకథాయం (కఙ్ఖా. అట్ట. పరమసేనాసనసిక్ఖాపదవణ్ణనా) వుత్తం “యత్త చ యదా చ సన్ధరితుం న వట్టతి, తం సబ్బమిధ అఙ్ఘోకాససఙ్ఖ్యమేవ గతన్తి వేదితబ్బ”ని. హేమన్తకాలస్స అనాపత్తిసమయత్తా ఇదం సిక్ఖాపదం నిదానానపేక్షన్తి సిద్ధం, తథా హి అఙ్ఘోకాసపదసామత్తియేన అయం విసేసో - వస్సానకాలే ఓవస్సకట్టాసే అఙ్ఘోకాసే, మణ్ణపాదిమ్మి చ న వట్టతి. హేమన్తకాలే పకతిఅఙ్ఘోకాసే న వట్టతి, సబ్బమిధ ఓవస్సకేపి మణ్ణపాదిమ్మి వట్టతి, త ఇచ్చా ఖో యత్త హిమవస్సేన సేనాసనం న తేమేతి, గిమ్మాకాలే పకతిఅఙ్ఘోకాసేపి వట్టతి, త ఇచ్చా ఖో అకాలమేఘాదస్సనేయేవాతి అయం విసేసో “అట్ట మాసే”తి చ “అవస్సికసజ్జేతే”తి చ ఏతేసం ద్విన్నం పదానం సామత్తియతోపి సిద్ధో.

కి ఇచ్చా భియ్యో - అట్టకథాయం సన్ధస్సితవిసేసోవ. చమ్మాదినా ఓనద్ధకో వా నవవాయిమో వా న సీఘం వినస్సతి. కాయానుగతికత్తాతి కాయే యత్త, తత్త గతత్తా. సఙ్ఘికమ ఇచ్చాదిమ్మి కాయం పుసాపేత్వా విహరితుం న వట్టతీతి ధమ్మసిరిత్థేరో. “సఙ్ఘికం పన ‘అఙ్ఘోకాసపరిభోగేన పరిభుజ్జాథ, భన్తే, యథాసుఖ’ని దాయకా దేన్తి సేనాసనం, ఏవరూపే అనాపత్తి”తి అన్ధకట్టకథాయం వచనతో, ఇథ చ పటిక్ఖేపాభావతో వట్టతి. “అఙ్ఘ ఇచ్చా ఏవరూపన్తి అపరే”తి వుత్తం. “పాదట్టానాభిముఖాతి నిసీదన్తస్స పాదపతనట్టానాభిముఖా”తి లిఖితం. సమ్మజ్జన్తస్స పాదట్టానాభిముఖన్తి ఆచరియస్స తక్కో.

౧౧౧. “పాదుద్ధారేనాతి బహిఉపచారే రితత్తా”తి లిఖితం. గచ్ఛన్తి, దుక్కటం ధమ్మకథికస్స వియ. కస్మా న పాచిత్తియం? పచ్చా ఆగతేహి వుడ్డతరేహి ఉట్టాపేత్వా గహేతబ్బతో. ధమ్మకథికస్స పన అనుట్టపేతబ్బత్తా. “అనాణత్తియా పఞ్ణత్తియమ్మి తస్స భారో”తి వుత్తం.

౧౧౨. పరిహరణేయేవాతి ఏత్త గహేత్వా విచారణేతి ధమ్మసిరిత్థేరో. అత్తనో సన్తకకరణేతి ఉపతిస్సత్థేరో. బీజనీపత్తకం చతురస్సబీజనీ.

౧౧౩. “యో భిక్షు వా సామణేరో వా...పే.... లఙ్ఘి హోతీ”తి వుత్తత్తా అలఙ్ఘిం ఆపుచ్చిత్వా గన్తుం న వట్టతీ”తి వదన్తి. పారే “కేనచి పలిబుద్ధం హోతీ”తి చ అట్టకథాయం “పలిబుద్ధ”ని చ సేనాసనంయేవ సన్ధాయ వుత్తం, తస్మా తథాపి అట్టితి గహేతబ్బం. “అనాపుచ్చం వా”తి పారో.

పరమసేనాసనసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౨. దుతియసేనాసనసిక్ఖాపదవణ్ణనా

౧౧౬-౭. ఏత్తకమేవ వుత్తమట్టకథాసు, తథాపి పదట్టాదయోపి లబ్భన్తి ఏవ. అనుగణేపదే “అఙ్ఘం అత్తరణాది అకప్పియత్తా న వుత్త”ని వుత్తం. “మ ఇచ్చం వా పీఠం వా విహారే వా విహారూపచారే వా”తి ఇమినాపి సంసన్దనత్తం ‘కి ఇచ్చాపి వుత్తో, అథ ఖో’తిఆది ఆరద్ధ”ని చ వుత్తం. ఉపచారమత్త ఇచ్చేతం “రుక్ఖములే”తి, తత్త వత్తబ్బం నత్తి.

౧౧౮. అనాపుచ్చిత్వాపి గన్తుం వట్టతీతి అసతియా గచ్ఛతోపి అనాపత్తి, ఆపుచ్చనం పన వత్తం స ఇచ్చేచ్చ అనాపుచ్చతో వత్తభేదదుక్కటత్తా. పుగ్గలికసేనాసనే సఙ్ఘికసేయ్యం, సఙ్ఘికసేనాసనే వా పుగ్గలికసేయ్యం అత్తరిత్వా గచ్ఛన్తస్స

దుక్కటం యుత్తం వియ. కస్మా? “సేయ్యామత్తమేవ నస్సేయ్యా”తి వుత్తత్తా. ఇథ పన “పలిబుద్ధం పలిబుద్ధో”తి దువిధమ్మి అత్తి.

దుతియసేనాసనసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౬. అనుపఖజ్జసిక్ఖాపదవణ్ణనా

౧౨౧. ఛబ్బగ్గియేసుయేవ థేరా భిక్షాతి కేచి. పాదే ధోవిత్వాతిఆదిమ్మి పవిసంతస్స వా పాదధోవనపాసాణతో యావ మఞ్చపీఠం పస్సావత్థాయ నిక్ఖమంతస్స వా యావ పస్సావత్థానన్తి యోజనా కాతబ్బా. ఏవం సన్తే “పస్సావత్థాయ నిక్ఖమంతస్స వా”తి న వత్తబ్బం, “పస్సావత్థానతో నిక్ఖమంతస్స వా”తి వత్తబ్బం. పస్సావత్థానన్తి కత్తచి పోత్థకే. తథా హి మాతికాట్టకథాయం (కఙ్ఖో. అట్టం. అనుపఖజ్జసిక్ఖాపదవణ్ణనా) “పవిసంతస్స పాదధోవనపాసాణతో యావ మఞ్చపీఠం నిక్ఖమంతస్స మఞ్చపీఠతో యావ పస్సావత్థానం, తావ ఉపచారో”తి వుత్తం, తస్మా “పాదే ధోవిత్వా పవిసంతస్స, పస్సావత్థాయ నిక్ఖమంతస్స చ ద్వారే నిక్ఖిత్తపాదధోవనపాసాణతో, పస్సావత్థానతో చ మఞ్చపీఠ”న్తి కత్తచి పోత్థకే పాఠో, సో అపాఠో. కస్మా? మఞ్చపీఠానం ఉపచారస్స వుత్తత్తా. పవిసంతస్స యావ మఞ్చపీఠానం ఉపచారో, నిక్ఖమంతస్స తతో పట్టాయ యావ పస్సావత్థానం వచ్చకుటిచక్కమట్టానన్తి ఇమినా అత్తేన యథా సంసంతతి, తథావిధో పాఠోతి ఆచరియో.

౧౨౨. ఉపచారం రపేత్వాతి ఇథ వుత్తఉపచారం రపేత్వా. “దస్సనసవనూపచారేపి సంతరంతస్సా”తి లిఖితం.

అనుపఖజ్జసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౭. నిక్కడ్డనసిక్ఖాపదవణ్ణనా

౧౨౬-౭. ఛసత్తకోట్టకాని వాతి ఏత్థ ద్వారకోట్టకం అధిప్పేతం. “నిక్ఖమా”తి వచనం సుత్వాపి అత్తనో రుచియా నిక్ఖమతి, అనాపత్తి; ఇథ అగ్గిసాలాది ఏవ ఉపచారోతి.

నిక్కడ్డనసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౮. వేహాసకుటిసిక్ఖాపదవణ్ణనా

౧౨౯. “పమాణమజ్ఞిమస్స గలప్పమాణే దిన్నతులాపి వేహాసకుటియేవా”తి లిఖితం, “న సా ఇథ అధిప్పేతా”తి వుత్తం.

వేహాసకుటిసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౯. మహల్లకవిహారసిక్ఖాపదవణ్ణనా

౧౩౩. యావ ద్వారకోసాతి ద్వారసమీపా, యావ భిత్తితి అత్తో, తం సువుత్తం. కవాటవిత్థారప్పమాణోతి హత్థపాసస్సాధిప్పేతత్తా, సమన్తా కవాటవిత్థారప్పమాణఉపచారస్స గహితత్తా అపరిపూరఉపచారాపి హోతి. ఆలోకం కరోతీతి

ఆలోకం సన్నేతి పిధేతీతి సన్ని ఏవ ఆలోకసన్నినామకా హోన్తి. వాతపానకవాటలేపకమ్మే అప్పహరితట్టానకిచ్చం నత్తి.

౧౩౬. ఇట్టకాతి ఛదనకపాలాసిలాదిఇట్టకా. ఛదనూపరీతి ఏత్త పరమం తావ ఏకవారం అపరిసేసం ఛాదేత్వా పున ఛాదనదణ్ణకే బద్ధిత్వా దుతియవారం తథేవ ఛాదేతబ్బం. “తతియవారచతుత్థవారే సమ్మత్తే ద్వే మగ్గే అధిట్టహిత్వా తతియమగ్గం ఆణాపేత్వా పక్కమితబ్బ”న్తి వుత్తం, తం “పునప్పునం ఛాదాపేతీ”తి ఇమినా యుజ్జతి.

పోరాణా పన “పరమవారేయేవ తయో మగ్గే అధిట్టాతుం వట్టతి, చతుత్థతో పట్టాయ ఆపత్తి పాచిత్తియం, చతుత్థలేపతో పట్టాయ ఆపత్తి”తి వదన్తి. తత్త ఛదనే వుత్తవిధినిదానేన సమేతి, లేపే వుత్తవిధితికచ్చేదేన సమేతి. తథాపి సో న యుత్తోవ. నిదానే, అట్టకథాయఇచ్చ సిద్ధలేపత్తా సబ్బసోవాపి అచ్చన్నే, ఛన్నేవాపి అనేకసో పరియాయస్స తతియస్సేవ అధిట్టానన్తి నో సమేతీతి ఆచరియో. “ద్వే మగ్గే”తి, “ద్వే ఛదనే”తి చ “తతియవారతో పట్టాయ ఏవం ఛాదాపేహి”తి ఆణాపేత్వా పక్కమితబ్బ”న్తి చ ఉపతిస్సత్థేరో వదతి కిర.

మహల్లకవిహారసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౧౦. సప్పాణకసిక్ఖాపదవణ్ణనా

౧౪౦. సప్పాణకసిక్ఖాపదం ఉత్తానత్థమేవ.

సమత్తో వణ్ణనాక్కమేన భూతగామవగ్గో దుతియో.

౩. ఓవాదవగ్గో

౧. ఓవాదసిక్ఖాపదవణ్ణనా

౧౪౪. కథానుసారేనాతి యో భిక్ఖునోవాదకత్తికో కింసీలో కింసమాచారో కతరకులా పబ్బజితోతిఆది కథానుసారేనాతి అత్తో. సగ్గమగ్గగమనేపీతి అపి-సద్దేన మోక్షగమనేపి. “లక్ఖణప్పటివేధపటిసంయుత్తో”తి అట్టగరుధమ్మానుసారేన వత్తబ్బం ధమ్మకథం సన్ధాయ వుత్తం.

౧౪౫-౧౪౭. నిస్సీమన్తి విహరే బద్ధసీమతో అజ్ఞం అబద్ధసీమం, గామసీమాదిన్తి అత్తో. “సుపినన్తేనపీ”తి న సబ్బేసన్తి ఇథ బాహుల్లనయేన వుత్తం. ఛబ్బగ్గియా హి కేచి వీసతివస్సాపి అత్తి అతిరేకవీసతివస్సాపీతి ఇమినా ఇమం మజ్జిమబోధికాల్ పజ్జత్తన్తి విజ్ఞాయతి. “సీలవా హోతీ”తి వత్వా తస్స చతుబ్బిధత్తా ఇథ అధిప్పేతసీలమేవ దస్సేతుం “పాతిమోక్షసంవరసంవుతో”తిఆది వుత్తం. గణ్ఠానుగణ్ఠిపదేసు “సతిసంవరాదయో ఇథ నాధిప్పేతా, తేన విభజ్ఞపారం దస్సేతి అట్టకథాచరియో”తి వుత్తం. అత్థతోతి పాళిఅత్థతో. కారణతోతి కారణాపపత్తితో, అట్టకథాతోతి అధిప్పాయో. అథ వా కారణతోతి ధమ్మతో, తేన అత్థతో ధమ్మతోతి వుత్తం హోతి. అథ వా అత్థతోతి ఫలతో. “కారణతోతి హేతుతో. ధమ్మపదమ్మి జాతకేన సహ”తి లిఖితం. పజ్ఞం కథేతున్తి “పజ్ఞం పుట్టో కథేతీ”తి ఏత్త భిక్ఖునియా పుట్టేన “న జానామీ”తి న సక్కా కథేతుం. “న ఖో పన తం భగవన్త”న్తి పారో. “న ఖో పనేత”న్తి చ లిఖన్తి, తం న సున్దరం. “కాసాయవత్థవసనాయా”తి వచనతో పారాజికాయపి న వట్టతి. భిక్ఖునియా కాయసంసగ్గమేవ వుత్తం. మేఘునేన హి భిక్ఖునీదూసకో హోతి.

౧౪౮-౯. భిక్షానం సంతికే ఉపసమ్మన్నా నామ పరివత్తలిజ్ఞో, పశ్చాత్తా సాకియానియో వా.

“ధమ్మదేసనాపత్తిమోచనత్థం పనా”తి వచనతో మాతుగామగ్గహణేన సబ్బత్థ భిక్షునీసంఘహం గచ్ఛతీతి సిద్ధం. భిక్షునిగ్గహణేన పన మాతుగామో తిరియం తరణసిక్ఖాపదే (పాచి. ౧౮౭-౧౯౦) సంఘహితో, న అజ్ఞాత్థ. “ఓసారేతబ్బా”తి పాళిపాఠో, పాళి ఓసారేతబ్బాతి అత్తో . “ఓసారేతబ్బ”ని అట్టకథాపాళి. ఏకస్మిం ఠానే వన్నితే దోసాభావతో బహూసు ఏకాయ వన్నితే వట్టతీతి చే? భిక్షాహి కత్తబ్బం నత్తి, భిక్షునియాయేవ కత్తబ్బం, తస్మా న వట్టతి . “యత్థ కత్తచి నిసిన్నాయాతి అన్తోద్వాదసహత్తే నిసిన్నాయా”తి వదన్తి. న నిమన్తితా హుత్వా గన్తుకామాతి నిమన్తితా హుత్వా గన్తుకామా భిక్షా ఇథ నాధిప్పేతా, వస్సం ఉపగన్తుకామావ అధిప్పేతాతి అత్తో. యతో పనాతి భిక్షునీవిహారతో. తత్థాతి భిక్షునీవిహారే. కిఞ్చాపి “ఓవాదదాయకా భిక్షా”తి వచనతో ఓవాదదాయకేహివ సభిక్షుకో ఆవాసో హోతి, న సబ్బేహితి ఆపన్నో, తథాపి అసతి భిక్షునోవాదకే ఓవాదసంవాసానం అత్థాయ యాచనత్థాయ అవస్సం గన్తబ్బత్తా అజ్ఞోహిపి భిక్షాహి సభిక్షుకోపి సభిక్షుకో ఏవాతి వేదితబ్బో. సా రక్ఖితబ్బాతి వస్సచ్ఛేదాపత్తి రక్ఖితబ్బా. కస్మా? ఆపదాసు హీతిఆది. “అయం ఉపోసథో చాతుద్దసికోతి పుచ్చితబ్బ”ని వుత్తం, తమ్మి తేరసియంయేవ, ఏతరహి పన భిక్షునియో చాతుద్దసియంయేవ గత్వా “కదా అయ్య ఉపోసథో”తి పుచ్చన్తి. “జాయాయో వా జారియో వా”తి అధిప్పాయేన వుత్తం కిర. “గచ్ఛేయ్య చే, ఆపత్తి”తి పాఠో. ద్వే తిస్సోతి ద్వీహి తీహి. ఏకతో ఆగతానం వసేన “తాహీ”తి బహువచనం వుత్తన్తి అధిప్పాయో. “ఏకా భిక్షునీ వా బహూ భిక్షునీ వా బహూహి భిక్షునుపస్సయేహి ఓవాదత్థాయ పేసితా”తి వచనస్స విత్థారో “భిక్షునిసంఘో చ అయ్య భిక్షునియో చా”తిఆదినా వుత్తో. “భిక్షునిసంఘో చ అయ్య భిక్షునియో చా”తిఆది నానాఉపస్సయేహి పేసితాయ వచన”ని చ “అపరిపుణ్ణసంఘపుగ్గలనానావాసదుతియవచనవసేన పశ్చాత్తత్థం ఉపసమ్మమనం వుత్త”ని చ లిఖితం. యస్మిం ఆవాసే పాతిమోక్ఖద్దేసో న పవత్తతి, తత్థాపి యాచనం సమ్మటిచ్చిత్వా పునదివసే యేన పటిగ్గహితం, తేన “నత్తి కోచి భిక్షు భిక్షునోవాదకో సమ్మతో”తిఆది వత్తబ్బం. అత్తి చే సమ్మతో, నిద్దిసిత్తబ్బో. “సయమేవ చే సమ్మతో, అహాన్తి వత్తబ్బ”ని వుత్తం. సచే సమ్మతో వా ఓవాదపటిగ్గాహకో వా పాతిమోక్ఖం ఉద్దిసతి, అజ్ఞోన ఆరోచాపేతబ్బన్తి ఏకే, “అత్తనాపి ఆరోచేతుం వట్టతీ”తి చ వదన్తి. కేసుచి పోత్థకేసు “అయ్యానం పవారేతీ”తి లిఖితం, ఏవం సతి “అయ్యస్స పవారేమీ”తి వత్తబ్బం, పోత్థకే నత్తి.

ఓవాదసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౨. అత్తజ్ఞతసిక్ఖాపదవణ్ణనా

౧౫౩. మునాతీతి జానాతి. అన్తరథాయతీపీతి ఏత్థ తదుత్తమం చే అత్తి, తం పస్సామి, యం విచిత్తం వా, తదత్థిజ్ఞా. తగ్గ కారణం. సహ ఉప్పాదమనన్తరా కిరియా. యమా చ తే మనసా కతత్త నేత్వాతి. యథా పాతో సియా పాతో భవం పాతోవ ఉదకతో ఉగ్గత్వా రితం, తథా విరోచమానం అజ్ఞీరసం బుద్ధం పస్స, న కేవలం పదుమం వియ, విరోచమానం తపన్తమాదిచ్చమివన్తలిక్ఖేతి సమ్మన్తో. అథ వా అజ్ఞీరసం బుద్ధం పదుమంవ విరోచమానం సూరియంవ తపన్తం పస్స బుద్ధం. యథా పాతో సియా పుల్లమవీతగన్ధం కోకనుదసజ్ఞాతం పదుమం పస్ససి, తథా విరోచమానం అజ్ఞీరసం బుద్ధం పస్స. ఉభయేనేవ హి భగవతో కన్తి దీపితాతి కత్వా దీపితగుణసుభం బుద్ధం సక్కత్వా తం కన్తిం పూజేయ్య. పూజనేయ్యతోపి వీతినామేయ్య ఇతి లక్ఖయే. “ఏకతో ఉపసమ్మన్నాయా”తి పాళి.

౧౫౬. “ఏకతో ఉపసమ్పన్నాన”ని అట్టకథాపాఠో. “అభబ్బో త్వ”ని ఆదివచనతో అనుకమ్పావసేన సద్ధివిహారికాదిం సజ్జికా విహారా నిక్కడ్డాపేన్నస్స అనాపత్తి వియ దిస్సతి. అభబ్బో హి థేరో సజ్జీచ్చ తం కాతుం, గవేసితబ్బావ ఏత్థ యుత్తితి కేచి. థేరేన సిక్ఖాపదపజ్ఞాత్తితో పుట్టే కతన్తి మమ తక్కో.

అత్థజ్ఞతసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౩. భిక్షునుపస్సయసిక్ఖాపదవణ్ణనా

౧౬౨. “ఏకరత్తమ్మి వసన్తి”తి (పాచి. ౧౬౧) వచనతో యత్థ రత్తియం న వసన్తి, తత్థ గన్త్యా ఓవదితుం వట్టతీతి ఏకే. యది ఏవం సజ్జేతట్టానం గన్త్యా ఓవదితుం వట్టతీతి సిద్ధం. “తతో అద్ధయోజనేయేవ సభిక్షుకో ఆవాసో ఇచ్చితబ్బో”తి న వత్తబ్బం. భిక్షునోవాదకో చే అద్ధయోజనం గన్త్యా ఓవదితుకామో హోతి, భిక్షునిసజ్జో చ అద్ధయోజనం గన్త్యా సోతుకామో, “వట్టతీ”తి వత్తబ్బం సీయా, తజ్ఞా న వుత్తం, తస్మా న వట్టతి. హేటిమపరిచ్ఛేదేన పన “ఏకరత్తమ్మి”తి వుత్తం. తతో పట్టాయ ఉపస్సయం హోతి, న ఉపస్సయసజ్జేపేన కతమత్తేనాతి వుత్తం హోతి. యత్థ వాసూపగతా భిక్షునియో, సో ఉపస్సయసజ్జ్యం గచ్ఛతి, తత్థ న గన్త్యా ఓవాదో దాతబ్బో. ఏకావాసే దివా వట్టతీతి ఏకే, విచారేత్వా యుత్తతరం గహేతబ్బం.

భిక్షునుపస్సయసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౪. ఆమిససిక్ఖాపదవణ్ణనా

౧౬౪. “ఉపసమ్పన్నం సజ్జేన అసమ్మత”ని పాళివచనతో, “సమ్మతేన వా సజ్జేన వా భారం కత్వా రపితో”తి అట్టకథావచనతో చ అట్టహజ్జేహి సమన్నాగతో సమ్మతేన వా విప్పవసేతుకామేన “యావాహం ఆగమిస్సామి, తావ తే భారో హోతూ”తి యాచిత్వా రపితో, తస్సాభావతో సజ్జేన వా తథేవ భారం కత్వా రపితో అట్టహి గరుధమ్మేహి ఓవదితుం లభతి, పగేవ అజ్ఞోన ధమ్మేనాతి సిద్ధం. “యో పన భిక్షు అసమ్మతో భిక్షునియో ఓవదేయ్య, పాచిత్తియ”ని పగేవ భారం కత్వా అట్టపితం సన్ధాయ వుత్తన్తి వేదితబ్బం. అభయగిరివాసీనమ్మి ఇదమేవ మతం, అనుగణ్ణిపదే పన ఇమం నయం పటిక్ఖిపిత్వా “నత్తి కోచి”తి ఆదినా “ఏతరహి ఓవాదకో అసమ్మతో భిక్షునోవాదకో నామా”తి వత్వా “యం పన అన్ధకట్టకథాయం వుత్తం ‘ఉపసమ్పన్నం సజ్జేన కమ్మవాచాయ అసమ్మతం, భిక్షుసజ్జేన పన భిక్షునిసజ్జస్స అనుగ్గహం కరోథ, భిక్షునియో ఓవదథ, భిక్షుసజ్జస్స చ కరోథ పాసువిహరన్తి ఏవం యాచిత్వా రపితో భిక్షుసజ్జం ఆపుచ్చిత్వా, తతో సో థేరో భిక్షునియో ఓవదతి, ఏవరూపం భిక్షుసజ్జేన అసమ్మతన్తి, తత్త వుత్తనయేనేవ అత్తో గహేతబ్బో”తి వుత్తం. పోరాణగణ్ణిపదే పన “అసమ్మతో గామం ఓవాదత్థాయ ఆగతానం భిక్షునీనం వచనం సుత్వా పటివచనం దేన్తో సజ్ఞానుమతియా, న ఇత్తిచతుత్థేనా”తి వుత్తం, తం అనుగణ్ణిపదమతేన సమేతి, అన్ధకట్టకథాయం వుత్తవచనం తేన సమేతి, తజ్ఞా పాళివచనం, న హి ఓవాదపటిగ్గాహకో, పాతిమోక్ఖుద్దేసకో వా “పాసాదికేన సమ్మాదేతూ”తి వచనమత్తేన భిక్షునోవాదకో నామ హోతి. హోతీతి చే, అనుపసమ్పన్నోపి తత్తకేన వచనేన “భిక్షునోవాదకో హోతూ”తి వత్తబ్బో. హోతీతి చే, యం వుత్తం గణ్ణానుగణ్ణిపదేసు “అసమ్మతో నామ అసమ్మతభావేన ‘బహుస్సుతో త్వం ఓవదాహి”తి సజ్జేన భారం కత్వా రపితో”తి. ఏత్థ బాహుసచ్ఛేన కిం పయోజనం. అనుగణ్ణిపదేయేవ “అభయగిరివాసీ వదతీతి సుత్వా సమ్మతేన వా ఆణత్తో ఓవదితుం లభతీతి ధమ్మసిరిత్థేరో పచ్చా అనుజానాతీ”తి వుత్తం. కిం బహుకాయ. “పాసాదికేన సమ్మాదేతూ”తి ఏత్తకమత్తేన భిక్షునోవాదకో హోతి. అట్టకథాయం

“భారం కత్వా”తి ఇమినా కిం పయోజనం, తత్తకమ్పి వత్తుం అశ్లో న లభతి, తేన చ “అనుజానామి, భిక్షవే, రపేత్వా బాలం గిలానం గమికం అవసేసేహి ఓవాదం గహేతు”న్తి (చూళవ. ౪౧౪) అయం పాళి విరుజ్జేయ్య. కథం? తస్స హి “న, భిక్షవే, ఓవాదో న పచ్ఛాహరితబ్బో”తి (చూళవ. ౪౧౫) చనతో సమ్మతాసమ్మతభావేన నత్తి కోచీతి “పాసాదికేన సమ్మాదేతూ”తి వత్తబ్బం సియా, వదన్తో చ ఇథ పఠమేన ఆపత్తియా కారేతబ్బో హోతీతి. హోతు అసమ్మతత్తా, అకతభారత్తా చ. ఇమస్స చ భిక్షునోవాదకత్తే ఇమస్స ఖీయనేన దుక్కటం సియా, సబ్బమేతం అనిట్టం, తస్మా అట్టకథాయం “అయమేత్థ భిక్షునోవాదకో నామా”తి అవుత్తత్తా తథా భారం కత్వా రపితో ఓవదితుం లభతియేవ, నాశ్లోతి ఆచరియో.

ఆమిససిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౫. చీవరదానసిక్ఖాపదవణ్ణనా

౧౬౯. సాదియిస్ససీతి పుచ్ఛా.

చీవరదానసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౬. చీవరసిబ్బనసిక్ఖాపదవణ్ణనా

౧౭౬. వశ్శేత్వాతి “తవ ఇతికాయా”తి అవత్వా “ఏకిస్సా భిక్షునియా”తి ఏత్తకమేవ వత్వా, తే హి “ఏకిస్సా”తి వచనం సుత్వా అశ్శాతికాయ సంతకసశ్శో సిబ్బేసుం. ఇమస్మిం సిక్ఖాపదే “చీవరం నామ ఛన్నం చీవరానం అశ్శాతరం చీవర”న్తి ఏత్తకమేవ పాళి, తేన వుత్తం “చీవరన్తి యం నివాసేతుం వా పారుపేతుం వా”తిఆది. “వికప్పనుపగం పచ్చిమ”న్తి చ లిఖితం, సో పమాదలేఖో.

చీవరసిబ్బనసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౭. సంవిధానసిక్ఖాపదవణ్ణనా

౧౮౧. తా భిక్షునియో దూసయింసూతి విపరిణామో కాతబ్బో.

౧౮౨-౪. సమ్మదన్తీతి పదసా గచ్ఛన్తి. వుత్తనయేనేవాతి “సమ్మతన్తి ఏత్థాతి సమ్మాతో”తిఆదినా. పదగతే ఉపచారో న లబ్భతి, అచ్ఛాసన్నత్తా మిస్సం వియ హోతీతి. కుక్కుటవస్సితపరిచ్ఛిన్నో మహాఅట్టకథాయం. “తమ్పి వోహారేనా”తి లిఖితం. “యేభుయ్యేన తథా సన్నివేసో హోతీతి కత్వా అట్టకథాయం వుత్తం, తస్మా న పమాదలేఖో”తి చ, “ఉక్కట్టపరిచ్ఛేదేన వుత్తం అట్టకథాయం, తతో ఉద్ధం అద్ధయోజనలక్ఖణసమ్మత్తం నామ హోతీతి గహేతబ్బ”న్తి చ వుత్తం. “కప్పియభూమి కిరాయం...పే.... న వదన్తీ”తి వుత్తం. దుద్ధసశ్శోత్థ కారణం. కతరం పన తన్తి? “గచ్ఛామాతి సంవిదహతి, ఆపత్తి దుక్కటస్సా”తి వుత్తం. తత్థ “గచ్ఛామా”తి వత్తమానవచనస్తశ్చ, అమగ్గే భిక్షునుపస్సయాదిష్ఠి న సమ్మవతియేవ మనుస్సానం అన్తరఘరాదిష్ఠి మగ్గసజ్జేపగమనతో, ఉచ్ఛాసయనాదిఉప్పత్తిట్టానత్తా చ. న తిత్థియసేయ్యాయ వా పబ్బజితావాసత్తా. ద్వారేతి సమీపత్తే భుమ్మం, తస్మా తం దస్సేతుం పున “రథికాయా”తి ఆహ. సేసఅట్టకథాయం “ఏత్తన్తరే

సంవిదహితేపి భిక్షునో దుక్కట"ని ఆగతత్తా న సమేతి. "గామస్తరే"తి వచనతో అజ్ఞాగామస్స ఉపచారోక్కమనే ఏవ ఆపత్తి. "అద్ధయోజనే"తి వచనతో అతిక్కమనేయేవ యుత్తం.

౧౮౫. రట్టభేదేతి విలోప. పోరాణగణిపదే "తయోపి సజ్జేతా కాలదివసమగ్గవసేన, తత్త పచ్చిమేనేవ ఆపత్తి"తి వుత్తం. "ఇమినా మగ్గేనా"తి విస్సజ్జేత్వా అజ్ఞోన గచ్ఛన్తి చే, ఆపత్తియేవాతి అట్టో.

సంవిధానసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౮. నావాభిరుహనసిక్ఖాపదవణ్ణనా

౧౮౬. నదియా కుతో గామస్తరన్తి చే? "యస్సా నదియా"తిఆదిమాహ. గామస్తరగణనాయాతి యస్మిం గామతిత్తే ఆరుళ్ళో, తం రపేత్వా అజ్ఞాగామగణనాయ. "మాతుగామోపి ఇధ సజ్గహం గచ్ఛతీ"తి ఆచరియస్స తక్కో, తేనేవ "ఉభయత్త ఏకతో ఉపసమ్మన్నాయ దుక్కటం, సిక్ఖమానాయ సామణేరియా అనాపత్తి"తి చ న వుత్తం. ఏసేవ నయో అజ్ఞోసుపి ఏవరూపేసు.

౧౮౭. "లోకస్సాదమిత్తసన్ధవవసేన కేళిపురేక్షారా సంవిదహిత్యా"తి వుత్తత్తా అకుసలచిత్తం లోకవజ్జన్తి వత్తబ్బన్తి? న వత్తబ్బం, "కేళిపురేక్షారా"తి వచనం యేభుయ్యతాయ వుత్తం. పోరాణగణిపదే చ "తీణి చిత్తాని తిస్సో వేదనా"తి వుత్తం, సంవిదహనకాలే వా కేళిపురేక్షారో భిక్షు సంవిదహతి, ఆపత్తి భిక్షునో గామస్తరోక్కమనే, అద్ధయోజనాతిక్కమే వా. కుసలచిత్తో వా హోతి పచ్చవేక్షన్తో, చేతియాదీని వా పస్సన్తో, అబ్యాకతచిత్తో వా హోతి కిలమధవసేన నిద్ధాయన్తోతి తిచిత్తాని గహితానీతి వేదితబ్బా.

నావాభిరుహనసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౯. పరిపాచితసిక్ఖాపదవణ్ణనా

౧౮౮. చేటకేతి దారకే. తరుణపోతకేతి పోరాణా. "పాపభిక్షూనం పక్ఖపచ్చేదాయ ఇదం పజ్జత్తం, తస్మా పజ్జ భోజనేయేవాపత్తి వుత్తా"తి లిఖితం.

౧౮౯-౨. నిష్పాదితన్తి విజ్ఞాత్తియా న హోతి, కిన్తు పరికథాదీహి, తస్మా ఇమినా సిక్ఖాపదేన అనాపత్తి, తం సన్ధాయ "సబ్బత్థ అనాపత్తి"తి వుత్తం. "కథానుసారేన తత్త పసీదిత్వా దేన్తి, ఇదం పరిపాచితం న హోతి, వట్టన్తి"తి పరమసిక్ఖాపదే వుత్తత్తాతి ధమ్మసిరిత్థేరో, ఉపతిస్సత్థేరో పన "ఇతరమ్మి వట్టతియేవా"తి ఆహ. పోరాణగణిపదే పన "యస్మా దేవదత్తో పకతియా తత్త భిక్షునిపరిపాచితం భుజ్జతి, తస్మా ఇమం అట్టప్పత్తిం నిదానం కత్వా ఇదం సిక్ఖాపదం పజ్జత్త"న్తి వుత్తం.

పరిపాచితసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౧౦. రహోనిసజ్జసిక్ఖాపదవణ్ణనా

౧౯౦. "ఉపనన్దస్స చతుత్థసిక్ఖాపదేన చా"తి పారో.

రహోనిసజ్జసిక్ష్వాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

సమత్తో వణ్ణనాక్కుమేన ఓవాదవగ్గో తతియో.

౪. భోజనవగ్గో

౧. ఆవసథపిణ్ణసిక్ష్వాపదవణ్ణనా

౨౦౩-౪. పూగస్సాతి పూగేన. కుక్కుచ్చాయన్తోతి నిస్సరణేనేత్థ భవితబ్బం, తం మయం న జానామాతి సన్నిట్ఠానస్స కరణవసేన “కుక్కుచ్చాయన్తో”తి వుచ్చతి. యథా హి ఆయస్మా ఉపాలి నయగ్గాహేన “అనాపత్తి ఆవుసో సుపినన్తేనా”తి (పారా. ౭౮) ఆహ, తథా థేరోపి “అనాపత్తి గిలానస్సా”తి కస్మా న పరిచ్చిన్దతీతి? అనత్తాధికారత్తా వినయపజ్ఞాత్తియా, “నాయం అత్తనో ఓకాసో”తి పటిక్ఖిత్తత్తా, సిక్ష్వాపదస్స అపరిపుణ్ణత్తా. పరమపారాజికిసిక్ష్వాపదే పరిపుణ్ణం కత్వా పజ్ఞాత్తేయేవ హి సో థేరో “అనాపత్తి సుపినన్తేనా”తి ఆహ “అజ్ఞాత్ర సుపినన్తా”తి వుత్తపదానుసారేనాతి. యస్మా ఓదిస్స అయావదత్థేవ దాయకానం పీళా నట్ఠి, తస్మా “అనోదిస్స యావదత్తో”తి వుత్తం.

౨౦౮. “అన్తరామగ్గే ఏకదివసన్తి ఏకంయేవ సన్ధాయ వుత్త”న్తి చ “ఏసేవ నయోతి వుత్తనయమేవ దస్సేతుం గత్త్వా పచ్చాగచ్ఛన్తో హీతిఆదిమాహ”తి చ “సుద్ధచిత్తో హుత్వా పకతిగమనేవ భుజ్జీతుం లభతీ”తి చ “అగిలానస్స గిలానసజ్జోనో కాయేన సముట్ఠాతీ”తి చ లిఖితం.

ఆవసథపిణ్ణసిక్ష్వాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౨. గణభోజనసిక్ష్వాపదవణ్ణనా

౨౦౯-౨౧౮. గుళ్ళపటిచ్చన్తోతి అపాకటోవ. ఏకో పుత్తేనాతి ఏకస్సేకం భత్తం “అహం అజ్ఞోన నిమన్తితో”తి న వుచ్చతి. “సచే ఏకతో గణ్ఠన్తి, గణభోజనం హోతీ”తి (పాచి. అట్ఠ. ౨౧౭-౨౧౮) వుత్తత్తా చత్తారో ఉపాసకా చత్తారో భిక్షూ విసుం విసుం నిమన్తేత్వా హత్థపాసే రితానం చే దేన్తి, గణభోజనం హోతి ఏవాతి ఏకే, తం న యుత్తం వియ. “విజ్ఞాత్తితో పసవనే గణస్స ఏకతో గహణే ఇమినా సిక్ష్వాపదేన ఆపత్తి, విసుం గహణే పణీతభోజనసూపోదనవిజ్ఞాత్తీహీ”తి లిఖితం. “విజ్ఞాత్తితో పసవనం అట్ఠుప్పత్తివసేన అట్ఠకథాయం అనుజ్ఞాతం. సూపోదనాదివసేన తత్థ ఆపత్తి ఏవా”తి వుత్తం, తం న యుత్తం. కస్మా? పరివారే (పరి. ౧౬౮) ఏవ ద్విన్నం ఆకారానం ఆగతత్తా, తస్మా అట్ఠకథాయం “అనుజ్ఞాత”న్తి దువుత్తం. అట్ఠుప్పత్తియంయేవ పాకటన్తి “పదభాజనే న వుత్త”న్తి వత్తబ్బం. ఏకతో గణ్ఠన్తితి గహితభత్తాపి అజ్ఞో యావ గణ్ఠన్తి, తావ చే తిట్ఠన్తి, ఏకతో గణ్ఠన్తియేవ నామ. “గచ్ఛతి చే, అనాపత్తీ”తి వదన్తి.

ఏత్తాహ - “పటిగ్గహణమేవ హేత్థ పమాణ”న్తి వుత్తం, అథ కస్మా పాళియం “గణభోజనం నామ యత్థ చత్తారో...పే.... భుజ్జన్తి, ఏతం గణభోజనం నామా”తి (పాచి. ౨౧౮) వుత్తన్తి? వుచ్చతి - యత్తాతి ఉపయోగత్థే భుమ్మవచనం. చత్తారోతి గణస్స హేటిమపరిచ్ఛేదనిదస్సనం. పఞ్చన్నం భోజనానన్తి ఆపత్తిప్పహోనకభోజననిదస్సనం. అజ్ఞాతరేన భోజనేన నిమన్తితాతి అకప్పియనిమన్తననిదస్సనం. నిమన్తనవసేనేవ పస గణభోజనస్స వుత్తత్తా “నిమన్తితా భుజ్జన్తితి వుత్త”న్తి

వుత్తం. “అష్టాతరం భోజనం విజ్ఞాపిత్యా భుజ్జన్తి”తి పన న వుత్తం అట్టుప్పత్తియంయేవ పాకటత్తా. యం భుజ్జన్తితి ఏవం సమ్మన్తో వేదితబ్బో. తత్త భుజ్జన్తితి పటిగ్గాహకనియమవచనం. న హి అప్పటిగ్గాహితకం భిక్షూ భుజ్జన్తి. ఇదం వుత్తం హోతి “గణస్స యతో పటిగ్గాహితాహారభోజనహేతు పాచిత్తియ”న్తి. ఆగస్తుకపట్టం మోఘసుత్తేన సిద్ధిత్వా రపేన్తి, తత్త అనువాతే యథా ఏకతలం హోతి, తథా హత్థేహి ఘట్టేతి. వలేతీతి ఆవట్టేతి. పరివత్తనన్తి సుత్తం గణ్ఠానానం సుఖగ్గహణత్తం సుత్తపరివత్తనం కరోతి, పట్టం సిద్ధానానం సుఖసిద్ధానత్తం పట్టపరివత్తనత్తా. నవచీవరకారకో ఇథాధిప్పేతో, న ఇతరోతి. “బిమ్మిసారం ఆపుచ్చిత్వా సమ్మారే కయిరమానేయేవ కాలా అతిక్కున్తా, పచ్చా గణభోజనసిక్ఖాపదే పజ్జత్తే భగవన్తం ఉపసమ్మమిత్వా పుచ్చీ”తి వదన్తి, అష్టాథా అట్టకథాయ విరుజ్ఞనతో.

౨౨౦. “ద్వే తయో ఏకతోతి యేపి అకప్పీయనిమన్తనం సాదియిత్వా”తిఆదివచనేన అకప్పీయనిమన్తనపచ్చయా ఏవ అనాపత్తి, విజ్ఞాత్తితో ఆపత్తియేవాతి దీపేతి. అనిమన్తితో చతుత్తో యస్స తదేతం అనిమన్తితచతుత్తం. ఏస నయో సబ్బత్త. పవేసేత్వాతి నిసీదాపేత్వా. చీవరదానసమయలద్దకచతుక్కుం చీవరకారసమయలద్దకచతుక్కున్తి ఏవమాదీని. తాని చాతి యేహి భోజనేహి విసజ్జేతో నత్తి, తాని. మహాధేరేతి ఉపసమ్మన్నే. అట్టత్వాతి రితేన నిమిత్తం దస్సితం హోతి. తత్త తత్త గన్త్యాతి రథికాదీసు భిక్షుసమీపే గన్త్యా. ఇమస్మిం పన సిక్ఖాపదే కత్తచి పోత్తకే “అనుజానామి, భిక్షవే, చీవరదానసమయే గణభోజనం భుజ్జేతుం. ఏవఇచ్చదం భగవతా భిక్షూన”న్తి పారో దిస్సతి. కత్తచి “భుజ్జేతు”న్తి వత్వా “ఏవఇచ్చ పన, భిక్షవే, ఇమం సిక్ఖాపదం ఉద్ధిసేయ్యాథా”తి పారో, అయం సోభనో.

గణభోజనసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౩. పరమ్మరభోజనసిక్ఖాపదవణ్ణనా

౨౨౧. అధిట్టితాతి నిచ్చప్పవత్తా. బదరచుణ్ణసక్కురాదీహి యోజితం బదరసాళవం. కిరకమ్మకారేనాతి కిరస్స కమ్మకారేన.

౨౨౬. “వికప్పేత్వా గణ్ఠాహీ”తి ఏత్థాహు పోరాణత్థేరా “భగవతో సమ్ముఖా అవికప్పేత్వా గేహతో నిక్ఖమిత్వా రథికాయ అష్టాతరస్స భిక్షునో సన్తికే వికప్పేసి, వికప్పేన్తేన పన ‘మయ్ఠం భత్తపచ్చాసం ఇత్థన్నామస్స దమ్మీ’తి వత్తబ్బం, ఇతరేన వత్తబ్బం ‘తస్స సన్తకం పరిభుజ్జా వా యథాపచ్చయం వా కరోహీ”తి. పిచ్చాసుసహధమ్మికేసూతి సమ్ముఖా రితస్స సహధమ్మికస్స యస్స వికప్పేతుకామో, తం సహధమ్మికం అదిస్సా గహట్టస్స వా సన్తికే, సయమేవ వా “పిచ్చాసు సహధమ్మికేసు ఇత్థన్నామస్స వికప్పేమీ”తి వత్తా భుజ్జేతబ్బన్తి ఏకే, ఏవం సతి థేరో తస్మింయేవ నిసిన్నోవ తథా వాచం నిచ్చారేత్వా పటిగ్గణ్ఠాతీతి తక్కో దిస్సతి. మహాపచ్చరియాదీసు పన పరమ్ముఖా వికప్పనావ వుత్తా, సా “తేన హానన్ద, వికప్పేత్వా గణ్ఠాహీ”తి ఇమినా సమేతి, తథాపి మాతికాట్టకథాయం (కట్టా. అట్ట. పరమ్మరభోజనసిక్ఖాపదవణ్ణనా) “తస్మా యో భిక్షు పిచ్చాసు సహధమ్మికేసు అష్టాతరస్స ‘మయ్ఠం భత్తపచ్చాసం తుయ్ఠం దమ్మీ’తి వా ‘వికప్పేమీ’తి వా ఏవం సమ్ముఖా వా ‘ఇత్థన్నామస్స దమ్మీ’తి వా ‘వికప్పేమీ’తి వా ఏవం పరమ్ముఖా వా”తి వచనతో సహధమ్మికస్స సన్తికే ఏవ వత్తబ్బం, న సయమేవాతి దిస్సతి. యస్మా అయం పచ్చిమనయో పోరాణగణ్ఠిపదేనపి సమేతి, తస్మా ఇథ మాతికాట్టకథానుసారేన అత్తో వేదితబ్బో. ఏత్త కిచ్చాపి “తే మనుస్సా...పే.... భోజనమదంసూ”తి వచనతో

అకప్పియనిమంతనం పజ్ఞాయతి, తథాపి ధేరస్స కుక్కుచ్చుప్పత్తికారణేన భత్తేన సో నిమన్తితోతి వేదితబ్బో. అజ్ఞాథా పరతో “ద్వే తయో నిమంతనే ఏకతో భుజ్జితీ”తి వచనేన, అనాపత్తివారేన చ విరుజ్జతి.

౨౨౯. ఏట్ఠాయం విచారణా - “అజ్ఞో మనుస్సో పత్తం గణ్ఠాతి, న దాతబ్బ”ని వచనతో అపరభాగే అకప్పియనిమంతనేన నత్తి పయోజనం, పుబ్బభాగేయేవ అకప్పియనిమంతనేన పయోజనని స్వేపి భన్తే ఆగచ్ఛేయ్యాథాతి ఏత్త కతరం అకప్పియనిమంతనం, తస్మా అధిప్పాయో చేత్త పమాణన్తి. న, “పిణ్ణాయ చరిత్వా లద్ధభత్తం భుజ్జతి, ఆపత్తి”తి వచనతోతి. తత్త “స్వేపి భన్తే”తి ఏత్త యథా వచనమత్తం అగ్గహేత్వా అకప్పియనిమంతనక్కమేన అత్తో గహితో, తథా “పిణ్ణాయ చరిత్వా”తి ఏట్ఠాపి అన్తరా అకప్పియనిమంతనేన లద్ధభత్తం సన్ధాయ వుత్తన్తి అత్తో గహితబ్బో. పిణ్ణాయ హి చరన్తం దిస్సా “ఏత్త, భన్తే, భత్తం గణ్ఠాథా”తి దిన్నమ్మి అకప్పియనిమంతనేన లద్ధం నామ హోతి. వోహరేన పన “పిణ్ణాయ చరిత్వా లద్ధభత్త”ని వుచ్చతి, ఏవంసమ్మదమిదం దట్టబ్బం. అజ్ఞాథా మాతికాట్టకథాయం “గణభోజనే వుత్తనయేనేవ పశ్చహి భోజనేహి నిమన్తితస్స... పే... పరస్స పరస్స భోజనే”తి వుత్తవచనవిరోధో. ఇదజ్ఞో వచనం యేన పరమం నిమన్తితో, తతో పరమనిమన్తితం ఆదాయ గతో పరస్స పరస్స నిమంతనకదాయకస్స భోజనేతి అత్థపరిధీపనతో నిమంతనతో లద్ధభత్తస్స భోజనేయేవ ఆపత్తితి దీపేతి. “ద్వే తయో నిమంతనే ఏకతో”తి వచనేనపి సమేతి, అజ్ఞాథా “యేన నిమన్తితో, తస్స భోజనతో పరస్స భోజనే”తి ఏత్తకం వత్తబ్బం సియా, పాళియం వా “నిమంతనేన ఏకతోభుజ్జితీ”తి ఏత్తకం వత్తబ్బం సియా. దుతియనిమంతనస్స పరమభోజనే ఆపత్తిప్పసజ్గనివారణత్తం “యేన యేనా”తిఆది వుత్తం. నిమంతనపటిపాటియా భుజ్జితీతి పాళీతి చే? న, “అనాపత్తి నిచ్చభత్తే”తిఆదిపాళివిరోధతో.

గణిపదే పన “పిణ్ణాయ చరిత్వా లద్ధభత్తం కస్మా భుజ్జేతుం న లభతీతి చే? ‘పరమ్మరభోజనం నామ పశ్చన్నం భోజనానం అజ్ఞాతరేన భోజనేన నిమన్తితో, తం రపేత్వా పశ్చన్నం భోజనానం అజ్ఞాతరం భోజనం భుజ్జతి, ఏతం పరమ్మరభోజనం నామా’తి వుత్తత్తా”తి లిఖితం. యది ఏవం నిచ్చభత్తాదికమ్మి న వట్టతీతి ఆపజ్జతీతి నిచ్చభత్తాది ఓదిస్సకన్తి చే? తం న, తదజ్ఞాస్స అత్తనో ధనేన నిప్పన్నస్స, సజ్ఞతో లద్ధస్స వా పాతో పచనకయాగు చే ఘనా హోతి, తస్సాపి, ఏకకుటికం గామం ఉపనిస్సాయ విహరతో భిక్షాచరియవసేన లభితబ్బనిచ్చభత్తస్స చ అకప్పియభావప్పసజ్ఞతో. తత్త భిక్షాచరియవసేన లద్ధం న కప్పతి నిమంతనకానం అప్పసాదావహనతోతి చే? న, “పశ్చా భోజనాని రపేత్వా సబ్బత్త అనాపత్తి”తి వచనవిరోధతో. ఖాదనీయమ్మి హి పరస్స ఖాదిత్వా భుత్తత్తా నిమంతనభోజనం అభుజ్జన్తో అప్పసాదం కరోతి ఏవ, తస్మా అప్పసాదావహం అప్పమాణం, తస్మా నిచ్చభత్తాది ఓదిస్సకం న సమ్భవతి. అపిచ హేట్ఠా వుత్తనయేన సద్ధిం ఇథ వుత్తనయేన సంసన్దిత్వా యం యం ఖమతి, తం తం గహేతబ్బన్తి సబ్బోపి కేసజ్ఞి ఆచరియానం వినిచ్చయో. ఆచరియస్స పన వినిచ్చయో అన్తే ఆవి భవిస్సతి. “ఖీరం వా రసం వా పివతో అమిస్సమ్మీతి అధిప్పాయో”తి వుత్తం. గణిపదే “హేట్ఠా ఓదనేనామిస్సేత్వా ఉపరి తిట్టతీ”తి లిఖితం.

మహాఉపాసకోతి గేహసామికో. మహాఅట్టకథాయం “ఆపత్తి”తి వచనేన కురున్దియం “వట్టతీ”తి వచనం విరుద్ధం వియ దిస్సతి. “ద్విన్నమ్మి అధిప్పాయో మహాపచ్చరియం విచారితో”తి లిఖితం. “చారిత్రతోతి ‘సన్తం భిక్షుం అనాపుచ్చా’తి పరతో వత్తబ్బతో”తి వుత్తం. వచీకమ్మం అవికప్పనం. ఏత్త “మహాఉపాసకో భిక్షా నిమన్తే...పే... పచ్చా లద్ధం భత్తం భుజ్జన్తస్స ఆపత్తి. పిణ్ణాయ చరిత్వా లద్ధభత్తం భుజ్జతి, ఆపత్తి”తి అట్టకథాయం వచనతో, “కాలస్సేవ పిణ్ణాయ చరిత్వా భుజ్జేమ్మా”తి పాళితో, ఖంథకే “న చ, భిక్షవే, అజ్ఞాత నిమంతనే అజ్ఞాస్స భోజ్జయాగు పరిభుజ్జేతబ్బా, యో పరిభుజ్జేయ్య, యథాధమ్మో

కారేతబ్బో”తి (మహావ. ౨౮౩) వచనతో చ నిమన్తేత్వా వా పవేదేతు అనిమన్తేత్వా వా, పరమగహితనిమన్తనస్స భిక్షునో పరమనిమన్తనభోజనతో అణ్ణం యం కిణ్ఛి పరసన్తకం భోజనం పరమ్మరభోజనాపత్తిం కరోతి. అత్తనో సన్తకం, సజ్జగణతో లద్ధం వా అగహట్టసన్తకం వట్టతి, నిమన్తనతో పరమం నిబద్ధత్తా పన నిచ్చభత్తాది పరసన్తకమ్మి వట్టతి. ఖన్ధకే “న చ , భిక్షవే...పే... యథాధమ్మో కారేతబ్బో”తి (మహావ. ౨౮౩) వచనం పరసన్తకభోజనవుత్తనియమనం. తతో హత్థకోవ నో తక్కోతి ఆచరియో.

పరమ్మరభోజనసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౪. కాణమాతాసిక్ఖాపదవణ్ణనా

౩౧-౩. పటియాలోకన్తి పచ్చిమం దేసం. పూవగణనాయాతి అతిరిత్తపూవగణనాయాతి అత్తో. సచే “అపాథేయ్యాదిలత్థాయ సజ్జిత”న్తి సజ్ఞాయ గణ్ఠాతి, అచిత్తకత్తా సిక్ఖాపదస్స ఆపత్తి ఏవ. అథ ఉగ్గహితం గణ్ఠాతి, న ముచ్చతియేవ. అసంవిభాగే పన అనాపత్తి అకప్పియత్తా. అచిత్తకత్తా పజ్జత్తిజాననాభావేనేవ, న వత్తుజాననాభావేనాతి ఏకే. న, మాతికాట్టకథాయం “పాథేయ్యాదిలత్థాయ సజ్జితభావజానన”న్తి అట్ఠేసు అవుత్తత్తా. పోరాణగణ్ఠిపదే పనేవం వుత్తం “ఏకేన వా అనేకేహి వా ద్వత్తిపత్తపూరేసు గహితేసు తేసం అనారోచనేన వా సయం వా జానిత్వా యో అణ్ణం గణ్ఠాతి, తస్స దుక్కటం. ఏకతో తేసు, చతుసు వా పవిట్ఠేసు ఏకేన చే ద్వేపత్తపూరా గహితా, దుతియే ద్వే గణ్ఠన్తే పరమో చే న నివారేతి, పరమస్స పాచిత్తియం. నివారేతి చే, అనాపత్తి, దుతియస్సేవ దుక్కట”న్తి. సచే సజ్ఞచ్చ న వదతి, పోరాణగణ్ఠిపదే వుత్తనయేన పాచిత్తియం, మాతికాట్టకథావసేన (కజ్ఞా. అట్ట. కాణమాతాసిక్ఖాపదవణ్ణనా) దుక్కటం. “అతిరేకపటిగ్గహణ”న్తి తత్త పఞ్చమం అఙ్గం వుత్తం, తస్మా అప్పటిగ్గహితత్తా న పాచిత్తియం, కత్తబ్బాకరణతో పన దుక్కటం. అణ్ణథా కిరియాకిరియం ఇదం ఆపజ్జతి, అనివారణం, అనారోచనం వా ఛట్టఙ్గం వత్తబ్బం సియా. ఏకనికాయికానం వాతి ఏత్త “ఆసన్నవిహారభిక్షూ, ఆసన్నఆసనసాలాగతా వా సచే విసభాగేహి ఆనీతం న పటిగ్గణ్ఠన్తి, ‘ఆరామికాదీనయేవ వా దాపేన్ఠీ’తి జానాతి, యత్త పరిభోగం గచ్ఛతి, తత్త దాతుం వట్టతీ”తి వుత్తం. “ద్వత్తిపత్తపూరా”తి వచనతో పచ్చిఆదీసు అధికమ్మి గణ్ఠతో అనాపత్తి”తి కేచి వినయధరమానినో వదన్తి, తం తేసంయేవ నిసీదతు, ఆచరియా పన “పచ్చిఆదీసుపి ఉక్కట్టపత్తస్స పమాణవసేన ద్వత్తిపత్తపూరా గహితబ్బా. ఉక్కట్టపరిచ్ఛేదకథా హేసా”తి వదన్తి.

కాణమాతాసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౫. పరమపవారణసిక్ఖాపదవణ్ణనా

౨౩౬. యావదత్తపవారణాయ పవారితా కిణ్ఛాపి “పవారితా”ఇచ్ఛేవ అధిప్పేతా అట్టుప్పత్తియావ, అథ ఖో పచ్చిమావ ఇథాధిప్పేతా.

౨౩౭. “అలమేతం సబ్బ”న్తి వుత్తత్తా అతిరిత్తం నామ హోతి. భిక్షుస్స ఇదమ్మి తే అధికం, ఇతో అణ్ణం న లచ్చతీతి కిర అత్తో.

౨౩౮-౯. “అసనం పశ్చాత్తాపేతి ఏతేనేవ “భుత్వాపీ”తి ఏతస్య సిద్ధత్వా విసుం అర్థసిద్ధి నత్తి. యది అర్థి, అగ్ధానం ఛక్రతదస్యనన్తి. వుత్తమ్మి చేతన్తిఆది పవారణగ్ధానం పశ్చాత్తదస్యనం. వరకోతి యో కోచి వరకో. “పవారణం పన జనేతియేవాతి విసుం సిద్ధం వోదకం కరోన్తి, పవారణం న జనేతి. యాగుం వా పివన్తో పరమం ఉదకం పివతి, వట్టతి. అవసిద్ధం హేట్టాసిద్ధం పవారణం న జనేతి”తి లిఖితం. ఉపతిస్సత్థేరో “జనేతియేవా”తి వదతి, తం న ఇచ్చన్తి ఆచరియా. భజ్జితపిట్టన్తి తణ్ణులచుణ్ణమేవ. భజ్జితసత్తుయో పిణ్డేత్వా కతమోదకో సత్తుమోదకో.

“యాగుసిద్ధమత్తానేవ ద్వే...పే.... పటిక్ఖిపతి, న పవారేతి”తి వుత్తత్తా పరచబ్బమచ్చాదయో పక్ఖిపిత్వా పక్కయాగుం పివన్తో సచే అగ్ధాం తాదిసంయేవ పటిక్ఖిపతి, పవారణా న హోతితి కిర ధమ్మసిరిత్థేరో. సచే అగ్ధాం పటిక్ఖిపతి, న పవారేతి. కస్మా? అసనసజ్ఞాతస్య విప్పకతభోజనస్సాభావతో. భోజనసాలాయం భుజ్జన్తో చే, అత్తనో అపాపుణనకోట్టాసం అభిహటం పటిక్ఖిపతి, న పవారేతి. కామం పటిక్ఖిపతి, పత్తే పన ఆరామికో ఆకిరతి, తతో భుజ్జేతుం న వట్టతి. ఇదగ్ధో బుద్ధప్పటికుట్టఅనేసనాయ ఉప్పన్నేయేవ సజ్ఞహం గచ్చతి. యథా హి సజ్ఞతో ఉద్ధటపిణ్ణం దుస్సీలో దేతి, తం పటిక్ఖిపతి, న పవారేతి, ఏవంసమ్మదమిదం. “విసభాగో లజ్జీ చే దేతి, తం తేన సమ్భాగం అకత్తుకామతాయ పటిక్ఖిపతి, పవారేతితి అపరో”తి వుత్తం. పరివేసనాయాతి భత్తగ్గే. “మంసేన రసం, మంసశ్చ రసశ్చ మంసరసన్తి ఆపజ్జనతో ‘మంసరస’న్తి వుత్తే పటిక్ఖేపతో హోతి, మంసస్య రసం మంసరసన్తి విగ్గహో నాధిప్పేతో”తి వుత్తం. మంసకరమ్మకో నామ...పే.... వట్టతీతి సుద్ధయాగు ఏవ హోతి. అప్పవారణమిస్సకరమ్మకోయేవ హోతి, తస్మా న పవారేతి, తేన వుత్తం పరతో “ఇదశ్చ కరమ్మకేన న సమానేతబ్బ”న్తిఆది, తస్మా “తం అభిహరిత్వా కజ్జాయం గణ్ణథా”తి వదన్తం పటిక్ఖిపతి, పవారణా న హోతి”తి చ “మిస్సకయాగుం గణ్ణథా”తి అవుత్తత్తా ‘సమ్మిస్సితం విసుం కత్వా దేతీతి వుత్తత్తా”తి చ వుత్తం, యస్మా యాగుమిస్సకన్తి ఏత్థ పదద్వయే పవారణారహస్య నామగ్గహణం నత్తి, తస్మా తత్త చే యాగు బహుతరా వా హోతి సమసమా వా, న పవారేతి. కస్మా? తత్త అభిహరకపటిక్ఖేపకానం యాగుసజ్ఞత్తా. యాగు చే మన్దా, భత్తం బహుతరం, పవారేతి. కస్మా? తేసం ఉభిన్నమ్మి తత్త భిన్నసజ్ఞత్తాతి తక్కో ఆచరియస్య. భత్తమిస్సకే పవారణారహస్య నామస్య సబ్బావతో సబ్బదా పవారేతి ఏవ. మిస్సకే పన వుత్తనయేన కారణం వత్తబ్బం. విసుం కత్వా దేతీతి యథా భత్తసిద్ధం న పతతి, తథా గాళ్లం హత్తేన పిళేత్వా పరిస్సావేత్వా దేతి.

అకప్పియకతన్తి ఏత్థ “కప్పియం అకారాపితేహి కదలిప్పలాదీహి సద్ధిం అతిరిత్తం కప్పియం కారాపేత్వాపి తం కదలిప్పలాదిం రపేత్వా అవసేసం భుజ్జేతుం వట్టతి. అమిస్సకరసత్తా పున తాని కప్పియం కారాపేత్వా అగ్ధాస్మిం భాజనే రపేత్వా అతిరిత్తం కారేత్వా భుజ్జేతుం వట్టతి. కస్మా? పుట్టే తేసు వినయకమ్మస్య అనారుళ్లత్తా”తి వదన్తి. “భుత్తావినా చ పవారితేన ఆసనా వుట్టితేన కత”న్తి వచనతో భుత్తావినా అప్పవారితేన ఆసనా వుట్టితేన కత్తబ్బన్తి సిద్ధం, తస్మా “పాతోవ అద్ధానం గచ్చన్తేసు ద్వీసు ఏకో పవారితో అవుట్టితో తత్త నిసీదతి, సో ఇతరేన పిణ్డాయ చరిత్వా లద్ధం భిక్ఖం అత్తనా అభుత్వాపి ‘అలమేతం సబ్బ’న్తి కాతుం లభతి ఏవా”తి వుత్తం, తం సుక్కపక్ఖే “భుత్తావినా కతం హోతి”తి ఇమినావ సిద్ధం, తస్మిం పక్ఖే అత్తనో సత్తజ్ఞాని న పూరేన్తి, కణ్ణపక్ఖే పటిభాగేన సత్త వుత్తానీతి వేదితబ్బం. భుత్తావినా అప్పవారితేన ఆసనా వుట్టితేన, అవుట్టితేన వా కతం హోతి, వట్టతి. “పవారితేన ఆసనా అవుట్టితేనేవా”తి ఇమం పన అర్థవికప్పం దీపేతుం “సత్తజ్ఞాని వుత్తానీ”తిపి వత్తుం వట్టతి. సో పున కాతుం న లభతి పరమం కతస్య పున తేనేవ కత్తబ్బప్పసగ్గతో. యశ్చ అకతం, తం కత్తబ్బన్తి హి వుత్తం. అథ సోవ పరమో పున కత్తుకామో హోతి, అగ్ధాస్మిం భాజనే పుట్టే అకతం కాతుం లభతి. దుతియో పరమభాజనేపి కాతుం లభతి. “యేన అకతం, తేన కతబ్బ”న్తి హి వుత్తం. ఇమమేవత్థం సన్ధాయ “యేన యం

పరమం కప్పియం కతం, తమేవ సో పున కాతుం న లభతి, అజ్ఞోన కాతబ్ధ”ని లిఖితం. తత్త తన్ని తం పరమం కతన్ని అర్థో. పేసేత్వా కారేతబ్ధన్ని ఏత్త అనుపసమ్పన్నో చే గతో, తత్తట్టేన ఏకేన భిక్షునా పటిగ్గాహేత్వా అపరేన కారేతబ్ధన్ని తత్త ఏకోవ ఏవమేవ కాతుం న లభతీతి. “యం కిఞ్చి గిలానం ఉద్దిస్సా”తిఆదివచనతో విహారాదీసు గిలానస్స పాపుణనకోట్టాసమ్మి గిలానాతిరిత్తం నామ, తస్మా వట్టతీ”తి వదన్తి. ఆహారణ్ణాయాతి వికాలే ఏవాతి ఏకే.

౨౪౧. కాయకమ్మం అజ్ఞోహరణతో. వచీకమ్మం వాచాయ “అతిరిత్తం కరోథ భన్తే”తి అకారాపనేనాతి వేదితబ్ధం.

పరమపవారణసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౬. దుతియపవారణసిక్ఖాపదవణ్ణనా

౨౪౩. సాధారణమేవాతి సబ్బపవారణానం సాధారణం “యావత్తకం ఇచ్చసీ”తి ఇదం.

దుతియపవారణసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౭. వికాలభోజనసిక్ఖాపదవణ్ణనా

౨౪౭-౯. నటానం నాటకాని నటనాటకాని, సీతాహరణాదీని. మూలఞ్చ తం ఖాదనీయఞ్చాతి మూలఖాదనీయం. ఏస నయో సబ్బత్త. పిట్టన్ని చుణ్ణం. ఖారకమూలన్ని యూపసమూలం. చచ్చుమూలం నేళియమూలం. తమ్మకం వచం. తణ్ణులేయ్యకం చూళకుహు. వత్తులేయ్యకం మహాకుహు. వజకలి నికోట్టం. జజ్జరీ హిరతో.

కోట్టం జరట్టం వుచ్చతి. గణ్ఠి ముహుకులముదు విచయత్త వజముజు వదుళవి.

వజ్జయేతిమే కింసుకం, హలిద్ది. కసేరుకో, కటిబలవన్తి తస్స నామం. అమ్మాటకం అమూలకం పిడ్డల కక్కుల. మసాలు కినళ. ఆలువ కళి తడ్డిలళి అలస కటిస్సల నమేదతి మేర. సిగ్గు సీరి కోళ కాలకం నేకళవి. భీరవల్లికన్తో తుమూరోరియో హోతి. సజ్జతో ధోవనమేవ. అయం “పరిసజ్జారో”తి లిఖితం. భీరకాకోలీ కిరికవేళి. జీవికం జీవిహి. ఉసభక ఉమ్మసువియి.

హిన్తాలం కితిలి. కున్తాల తోహో తిలిసతా పదికళిరో పటసేవలకళి. కరమన్దకం కరమ్మ దణ్డోకిర ఉదకజోతి కణ్డకో. “సిజ్జతకోతిపి వుచ్చతీ”తి లిఖితం. ఫగ్గవ హకిళి. నత్తమాలన్ని కరణ్ణో.

సేల్లు లోహోలియం. కాసమద్దక కుదువవలి అనసికిన. ఉమ్మాదియ మేలేలిదియ. చీనముగ్గో వేనముత్తి హురముగ్గ. రాజమాసో మాహవిలితి. అగ్గిమన్తో ముఞ్చి. సునిపణ్ణకో తిపిలవనినాళికా తిలక. భూమియం జాతలోణీతి ఏత్త లోణీనామస్స సాధారణత్తా “భూమియ”ని విసేసేత్వా వుత్తం. బ్రహ్మీపత్తం దేమేతేయే పణసా. “దీపవాసినో వదన్తీ”తి సిథిలం కత్వా కస్మా వుత్తన్తి చే? “ఖాదనీయత్తం ఫరతీతి లక్ఖణేన అసమానత్తా”తి వుత్తం. పదేలివినితేకి. సులసిపణ్ణన్ని తసాపలికం.

అగన్ధికపుష్పం కరిస్సయేతి చేకవాదిదపుష్పం చేలేపతిమలం. జీవన్తీపుష్పం జీవితన్దిగమల. బకుల ముధువల. కుయ్యక పునపున్నామపున్నరా, జాతిసుమన. నవమాలికా చేహేమల.

తనిజిక కచినీ విలేయి. మాతులుజ్గ లవనో. పుస్సఫల సుపులి. తిమ్మరూసక తిగిబ్బేరేహితి సుసతుధుత.
తిపుసవాతిజ్గణ ధుతతికేణ పటియి. చోచ వరియియేలి. మోచ అతిరేలి. గోట్టఫలం పూవఫలన్తి ఏకే. కోట్టసే కిర అచ్చివ.

అసముస్సి బిమ్మ ఇతి కేచి. కాన్మరీతి సేపణ్ణి. అతితేమేతి కరియమేతిస్స. జాతిఫలం కతంమేతి. కటుకఫలం తిరిరక.

తరుణఫలం కిరిఉపులు. పోక్తరట్టి కిన్మక్ఖట్టి. సిద్ధత్తకం సాసపం సేతవణ్ణం. రాజికం రత్తం హోతి.

హిజ్గం హిజ్గజతున్తి సబ్బాపి హిజ్గవికతియో. ఏత్త హిజ్గజతు నామ పత్తసాఖా పచిత్వా కాతబ్బా. సాఖా పచిత్వా కతా సేపాటికా. అణ్ణోహి మిస్సేత్వా కతాతి కేచి. తకం కట్టజన్తి అగ్గికేళిని. నికితిస్సాకాలేసయో. తిమేర, తకపత్తి పసాఖాపత్తే పచిత్వా కాతబ్బా. “తకపణ్ణి సావతి ఏవ కాతబ్బా”తి లిఖితం.

వికాలభోజనసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౮. సన్నిధికారకసిక్ఖాపదవణ్ణనా

౨౫౩. అపరజ్జు సన్నిధి నామ హోతితి అత్తో. అజ్జ పటిగ్గహితన్తి న కేవలం పటిగ్గహితమేవ, అథ ఖో ఉగ్గహితకమ్మి, తేనేవ అట్టకథాయం “పటిగ్గణ్ణాతి, ఆపత్తి దుక్కటస్సాతి ఏవం సన్నిధికతం యం కిణ్ణో యావకాలికం వా యామకాలికం వా అజ్ఞోహరితుకామతాయ గణ్ణాన్తస్స పటిగ్గహణే తావ ఆపత్తి దుక్కటస్సా”తి వుత్తం. యది తం పరమమేవ పటిగ్గహితం, “పటిగ్గహణే తావా”తి న వత్తబ్బం, తస్మా వేదితబ్బమేతం “అత్తనో కాలే గహితం అజ్జ పటిగ్గహితన్తి వుత్త”న్తి.

ఏత్తాహ - యథా పశ్చా భేసజ్ఞాని ఉగ్గహితకాని అనధిప్పేతాని. సత్తాహాతిక్కమే అనాపత్తి అనజ్ఞోహరణీయత్తా, తథా ఇథాపి ఉగ్గహితకం నాధిప్పేతన్తి? ఏత్త వుచ్చతి - భేసజ్జసిక్ఖాపదే (పారా. ౬౧౮ ఆదయో) ఉగ్గహితకం నాధిప్పేతన్తి యుత్తం అత్తనో కాలాతిక్కమనమత్తేన తత్త ఆపత్తిప్పసజ్ఞతో. ఏత్త న యుత్తం అత్తనో కాలాతిక్కమనమత్తేన ఆపత్తిప్పసజ్ఞాభావతో. అజ్ఞోహరణేనేవ హి ఏత్త ఆపత్తితి అధిప్పాయో, తస్మా అనుగణ్ణిపదమత్తేన అజ్జ ఉగ్గహత్వా పునదివసే భుజ్జన్తో ద్వే ఆపత్తియో ఆపజ్జతి.

తత్తాయం విచారణా - అత్తనా భుజ్జోతుకామో అజ్జ ఉగ్గహత్వా పునదివసే భుజ్జతి, ద్వే ఆపత్తియో ఆపజ్జతి. సామణేరాదీనంయేవ అత్తాయ ఉగ్గహత్వా గహితం పునదివసే పటిగ్గహత్వా భుజ్జన్తో ఆపత్తియో న కారేతబ్బోతి. పటిగ్గణ్ణాతి, ఆపత్తి దుక్కటస్సాతి ఏత్తాయమధిప్పాయో - సచే బేలట్టసీసో వియ దుతియతతియాదిదివసత్తాయ అజ్జ పటిగ్గహత్వా సామణేరాదీనం గోపనత్తాయ దేతి, తస్స పునదివసే అజ్ఞోహరణత్తం పటిగ్గహణే ఆపత్తి దుక్కటస్సాతి సమ్మవతి. సయమేవ సచే తం గోపేత్వా రపేతి, పునదివసే పతితం కచవరం దిస్సా విమతివసేన వా పటిగ్గణ్ణతో పటిగ్గహణతోవ ఆపత్తి దుక్కటస్సాతి సమ్మవతి. నో చే పటిగ్గణ్ణాతి, తం దుక్కటం నత్తి. “ఇదణ్ణో ‘ఏకం పాదం అతిక్కామేతి, ఆపత్తి ధుల్లచ్చయస్సా’తిఆది వియా”తి వుత్తం. యో పన ఏకప్పహారేనేవ ద్వేపి పాదే అతిక్కామేతి, తస్స తం ధుల్లచ్చయం నత్తి, ఏవంసమ్మదమిదన్తి వేదితబ్బం. ఏత్త పటిగ్గహితభావం అవిజహన్తమేవ సన్నిధిం జనేతీతి ధమ్మసిరిత్థేరో, తం “పటిగ్గణ్ణాతి, ఆపత్తి దుక్కటస్సా”తి పాళియా విరుజ్జతి. కపాలేన పీతో పన స్నేహో అబ్బోహారికో. కిణ్ణాపి ఉణ్ణో ఓతాపేన్తస్స పగ్గరతి, తథాపి “భేసజ్జసిక్ఖాపదే వియా”తి వుత్తం. ఇతరథా కపాలేన పీతా సప్పిఆదయోపి సత్తాహాతిక్కమే ఆపత్తిం జనేయ్యన్తి.

సయం పటిగ్గహిత్యాతి ఇధాపి పుట్టే వుత్తవిధియేవ. దుద్ధోతపత్తకథాపి ఏతేన సమేతి వియ . ఆహారణ్ణాయాతి కాలేపి లబ్బతి. పకతిఆమిసేతి కప్పియామిసే. సామిసేన ముఖేన అజ్ఞోహరతో ద్వేతి “హియ్యో పటిగ్గహితయామకాలికం అజ్ఞ పురేభత్తం సామిసేన ముఖేన అజ్ఞోహరతో ద్వే పాచిత్తియానీ”తి లిఖితం. అజ్ఞ పటిగ్గహితం యావకాలికమ్మి హి యామాతిక్కుంతపానకేన సంసత్తం సన్నిధిం కరోతి. అకప్పియమంసేసు మనుస్సమంసే ధుల్లచ్చయం, సేసమంసే దుక్కుటణ్ణ వడ్డతి.

౨౫౫. సత్తాహకాలికం యావజీవికం ఆహారణ్ణాయాతి కాలేపి దుక్కుటమేవ సన్నిధిం అనాపజ్జనతోతి కేచి. తదహు పటిగ్గహితం తదహు పురేభత్తం వట్టతీతి చే? న, పాళియమ్మి అట్టకథాయమ్మి విసేసస్స నత్తితాయ. భేసజ్జసిక్ఖాపదే పురేభత్తం యథాసుఖం పరిభుజ్జానం వుత్తన్తి చే? ఆహారే సప్పిఆది సజ్గహం యాతి, తేన తగ్గతికవసేన వుత్తం, న భేసజ్జవసేన వుత్తన్తి ఉపతిస్సో.

సన్నిధికారకసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౯. పణీతభోజనసిక్ఖాపదవణ్ణనా

౨౫౯. అకప్పియసప్పినాతి యేసం మంసం న కప్పతి, తేసం సప్పినా. “వసాతేలఙ్ఘో రపేత్వా అకప్పియసప్పి నామ నత్తి”తి లిఖితం. విసజ్జేతన్తి ఏత్త “సూపోదనవిజ్ఞాత్తిపి న హోతి”తి వుత్తం. కాయికానీతి కాయేన ఆపజ్జితబ్బాని.

౨౬౧. మహానామసిక్ఖాపదేన కారేతబ్బోతి సజ్జవసేన పవారితే భేసజ్జణ్ణాయ సప్పిఆదిపఞ్చకం విజ్ఞాపేతి చే, తత్త “న భేసజ్జేన కరణీయేన భేసజ్జ”న్తి ఏత్త సజ్గహం గచ్చతి, తస్మా “తేన పాచిత్తియ”న్తి వుత్తం. పాళిముత్తకేసు “భిక్కునీనమ్మి దుక్కుట”న్తి లిఖితం.

పణీతభోజనసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౧౦. దంతపోనసిక్ఖాపదవణ్ణనా

౨౬౪-౫. ముఖద్వారన్తి కణ్ణనాళి. ఉచ్చారణమత్తన్తి ఉక్ఠిపితబ్బమత్తకం. కసటం ఛడ్డేత్వాతి సముదాచారవసేన, అఛడ్డతేపి “వట్టతీ”తి వుత్తం. హత్థపాసాతిక్కుమన్తి దాయకస్స. భిక్కుస్స దేతీతి అజ్ఞాస్స భిక్కుస్స. కజ్జికన్తి యం కిఞ్చ ద్రవం. పత్తో పటిగ్గహితబ్బోతి భూమియం రపితే అభిహారాభావతో. “యథా పరమతరం పతితథేవే దోసో నత్తి, తథా ఆకిరిత్వా అపనేన్తానం పతితథేవేపి అభిహటత్తా నేవత్తి దోసో”తి లిఖితం. చరుకేనాతి ఖుద్దకపిణ్డేన. జాగరంతస్సపీతి “అపి-సద్దేన సుత్తస్సపీ”తి లిఖితం. కేచీతి అభయగిరివాసినో. తేహి కాయసంసగ్గే కాయపటిబద్ధేనాపి తప్పటిబద్ధేనాపి ధుల్లచ్చయాపత్తి దస్సితా ఏవాతి అత్తో. కాయపటిబద్ధపటిబద్ధేనాతి వచనమత్తమేవేతం. “సత్తకేనాతి పటిగ్గహితకేనా”తి లిఖితం, తం దుల్లిఖితం సతిపి మలే పున పటిగ్గహితబ్బకిచ్చాభావతో. కేసఞ్చ అత్థాయాతి అనుపసమ్మన్నానం అత్థాయ. “సామణేరస్స హత్థం పుట్టమత్తమేవ తం పరిచ్చత్త”న్తి లిఖితం.

పటిగ్గహణుపగభారం నామ మజ్జిమపురీసేన ఉక్ఠిపితబ్బకం. మూలపటిగ్గహణమేవ వట్టతీతి ఏత్త “మచ్చికవారణత్తన్తి వుత్తత్తా ‘అభుజ్జనత్థాయాపి పటిగ్గహత్వా గహితే వట్టతీ”తి యే వదన్తి, తే వత్తబ్బా “సీసమక్ఖనతేలం పటిగ్గహత్వా ‘ఇదం

సీసమక్ష్మన'ని అనాభోగేనేవ సత్తాహం అతిక్యామేన్తస్య కిం నిస్సగ్గియం భవేయ్యా"తిఆది, సుత్తాధిప్పాయో పన ఏవం గహేతబ్బో "మచ్చికవారణత్తం బీజన్తస్య తస్మిం లగ్గరజాదిమ్మి పత్తే పతితే సుఖం పరిభుజ్జీతుం సక్కా'తి సజ్ఞాయ పుట్టే పటిగ్గహితబ్బ"ని వుత్తం. పరివత్తనకథాయం "అమ్మాకం తణ్ణులేసు ఖీణేసు ఏతేహి అమ్మాకం హత్థగతేహి సామణేరసన్తకేహిపి సక్కా పతిట్టపేతు"ని భిక్షూనం చిత్తుప్పాదో చే సమ్మవతి, 'పరివత్తనం సాత్థక'ని ఉపతిస్సత్థేరో"తి వుత్తం. యది ఏవం సుద్ధచిత్తానం నిరత్థకన్తి ఆపన్నమేవ, తథా "పణ్ణితో ఏస సామణేరో పత్తపరివత్తనం కత్వా దస్సతి, మయమేవ చ ఇమస్స విస్సాసేన వా యాచిత్వా వా భుజ్జోస్సామా"తి చిత్తే సతి భుజ్జీతుం న వట్టతి కతేపి పరివత్తనేతి చ ఆపన్నం, కిం బహునా. నిరపేక్షేహివ గణ్ణితబ్బం, న సాపేక్షేహితి దస్సనత్తం వుత్తన్తి ఆచరియో. అయమేవత్థో "సచే పన సక్కోతి వితక్కం సోధేతుం, తతో లద్దం ఖాదితుమ్మి వట్టతీ"తి వచనేన సిద్ధోవ. ఆధారకే పత్తో రపితో హోతి యథాపటిగ్గహితభావే నిరాలయో. సముద్దోదకేన అప్పటిగ్గహితకేన. మేణ్ణకస్స ఖీరం ఖీరత్తావ వట్టతి. "అత్తనో పన ఖీరం ముఖేనేవ పివన్తస్స అనాపత్తీతి దస్సేతుం వుత్త"ని వుత్తం. "సరీరనిస్సితమహాభూతాని హి ఇధాధిప్పేతానీ"తి లిఖితం, తదుభయమ్మి "కప్పీయమంసఖీరం వా"తిఆదినా నయేన విరుజ్జతి.

అపిచ "అప్పటిగ్గహితభాజనే అజ్ఞాభిక్షుసన్తకే అత్తనో పిణ్ణపాతం పక్వపతి, 'తం ధోక'ని వా అజ్ఞోన వా కారణేన వదతి, తం సబ్బేసం న కప్పతి. కస్మా? వినయదుక్కుటత్తా . అత్తనా పటిగ్గహత్వా పక్వపితబ్బం వినయవిధిం అకత్వా దుక్కుటన్తి అధిప్పాయో. ఏవం తాదీసం కిమత్తం న భుజ్జతీతి? అట్టకథాయం 'ఉగ్గహితకో హోతీ'తి వుత్తత్తా. ఏవజ్ఞో తత్త వుత్తం భూమియం వా భాజనే వా ఫలం వా యం కిఞ్చ ఆమిసం వా యావజీవికమ్మి అప్పటిగ్గహితకం అజానన్తో ఆమసతి, న వట్టతి, ఉగ్గహితకం హోతీ"తి అనుగణ్ణిపదే వుత్తం, తస్మా ఇమస్స మతేన భిక్షు భిక్షుస్స సచే పత్తే అప్పటిగ్గహితే పిణ్ణం రపేతి, తం అకప్పీయం ఉగ్గహితకన్తి సిద్ధం. అయమేవత్థో "సచే అత్తనో వా భిక్షూనం వా యాగుపచనకభాజనే...పే.... నిరామిసం కత్వా పరిభుజ్జోతబ్బ"ని వచనేన సంసన్దిత్వా కథేతబ్బో. "కప్పీయమంసఖీరం వా"తి పసన్ఘవసేన వుత్తం. దధి చే పటిలద్దం, తఞ్చ అధిప్పేతన్తి కేచి.

దన్తవోనసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

సమత్తో వణ్ణనాక్కుమేన భోజనవగ్గో చతుత్తో.

౫. అచేలకవగ్గో

౧. అచేలకసిక్ఖాపదవణ్ణనా

౨౬౯. విఘాసాదానం అన్తరా పూవలాభేన అజ్ఞాతరా పరిబ్యాజికా పవీసిత్యా రితా. దాపేతీతి అనుపసమ్మన్నేన.

అచేలకసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౨. ఉయ్యోజనసిక్ఖాపదవణ్ణనా

౨౭౬. విజహన్తస్సాతి అనాదరత్థే సామివచనం. ఉయ్యోజకస్స విజహన్తస్స సతో ఆపత్తి దుక్కుటస్సాతిపి అత్తో. ఇధ అనుపసమ్మన్నో నామ సామణేరోవాధిప్పేతో.

ఉయ్యోజనసిక్ష్ణపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౩. సభోజనసిక్ష్ణపదవణ్ణనా

౨౮౦. సభోజనేతి ఏత్త పరమవికప్పో “ఇత్థీ చ పురిసో చా”తి ఇమినా తతియపదేన యుజ్జతి, దుతియవికప్పో పరమేహి ద్వీహి. కులేతి ఘరే. అనుపవిసిత్వా నిసీదనచిత్తేన సచిత్తకం.

సభోజనసిక్ష్ణపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౪. రహోపటిచ్చన్నసిక్ష్ణపదవణ్ణనా

౨౮౪. ఇథ పఞ్చమం ఉపనన్దస్స చతుత్థం హోతి, తస్మా భిక్ఖునివగ్గస్స దసమట్టకథాయం ఉపరి ఉపనన్దస్స “తతియసిక్ష్ణపదేనా”తి న పారో, “చతుత్థేనా”తి పారోతి వేదితబ్బో.

రహోపటిచ్చన్నసిక్ష్ణపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౫. రహోనిసజ్జసిక్ష్ణపదవణ్ణనా

౨౮౯. రహోనిసజ్జసిక్ష్ణపదం ఉత్తానత్థమేవ.

౬. చారిత్రసిక్ష్ణపదవణ్ణనా

౨౯౪. సభత్తోతి నిమన్తనభత్తోతి పోరాణా.

పురేభత్తఞ్చ పిణ్డాయ, చరిత్వా యది భుజ్జతి;
సియా పరమ్మరాపత్తి, పచ్చాభత్తం న సా సియా.

పచ్చాభత్తఞ్చ గమికో, పుబ్బగేహం యది గచ్ఛే;
ఏకే ఆపత్తియేవాతి, అనాపత్తితి ఏకచ్ఛే.

కులన్తరస్సోక్కమనే , ఆపత్తిమతయో హి తే;
సమానభత్తపచ్చాసా, ఇతి ఆహు ఇథాపరే.

మతా గణికభత్తేన, సమేన్తి నం నిమన్తనే;
విస్సజ్జనం సమానన్తి, ఏకే సమ్ముఖతాపరే.

సన్నిట్ఠానత్థికోహివ, విచారేతబ్బభేదతో;
విజ్ఞా చారిత్రమిచ్ఛేవ, సిక్ష్ణపదమిదం విదూతి.

చారిత్రసిక్తాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౭. మహానామసిక్తాపదవణ్ణనా

౩౧౦. కాలన్తి నో. యస్మా సజ్జపవారణాయమేవాయం విధి, తస్మా “జాతకానం పవారితాన”న్తి వుత్తం. “ఇమినా హి తయా పవారితమ్మ, అవ్హాకణ్ణ ఇమినా చ ఇమినా చ అత్తో”తి యథాభూతం ఆచిక్ఖిత్వా విజ్ఞాపేతుం గిలానోవ లభతి. యం పన వుత్తం పణీతభోజనసిక్తాపదే “మహానామసిక్తాపదేన కారేతట్టో”తి, తం సజ్జవసేన పవారితం, భేసజ్జత్తాయ సప్పిఆదిభేసజ్జపణ్ణకం విజ్ఞాపేతి చే, “న భేసజ్జేన కరణీయేన భేసజ్జం విజ్ఞాపేతీ”తి వచనేన పాచిత్తియన్తి అత్తో”తి (పాచి. ౩౦౯) లిఖితం.

మహానామసిక్తాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౮. ఉయ్యుత్తసేనాసిక్తాపదవణ్ణనా

౩౧౧-౧. మం దిట్టేనాతి మయా దిట్టేన, మమ దస్సనేన వా. ఏకమ్మి సరహత్థం పురిసన్తి అజ్ఞపరియాపన్నం.

ఉయ్యుత్తసేనాసిక్తాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౯. సేనావాససిక్తాపదవణ్ణనా

౩౧౯. నవమే సేనాపరిక్ఖేపేన వా పరిక్ఖేపారహత్థానేన వా సజ్జరణత్థానపరియన్తేన వా పరిచ్ఛిన్దితట్టా.

సేనావాససిక్తాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౧౦. ఉయ్యోధికసిక్తాపదవణ్ణనా

౩౨౪. దసమే ఏకమేకం దస్సనాయ గచ్ఛతి, ఆపత్తి దుక్కటస్స. యత్థ రితో పస్సతి, ఆపత్తి పాచిత్తియస్సాతిఆది. అట్టమే పన ఏకమేకం దస్సనాయ గచ్ఛతి, ఆపత్తి దుక్కటస్స. యత్థ రితో పస్సతి, ఆపత్తి దుక్కటస్సాతి పాళి. కస్మా? అజ్ఞప్పమాణాభేదేపి అనీకవిసేసతో. దసమే పన అట్టమజ్ఞస్స దస్సనేన దుక్కటం సీయాతి.

ఉయ్యోధికసిక్తాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

సమత్తో వణ్ణనాక్కమేన అచేలకవగ్గో పణ్ణమో.

౬. సురాపానవగ్గో

౧. సురాపానసిక్తాపదవణ్ణనా

ఆయస్మతో యం ముని సాగతస్స,

మహిద్ధికత్తస్స నిదస్సనేన;
పానస్స దోసో తస్స దస్సనత్థం,
పుట్టేవ సో భద్దవతిం పయాతో.

తస్మా పస్సం నాగమపోథయిత్వా,
వినిస్సటం సాగతం ఇద్ధియా చ;
నతో సురాపాననిసేధనత్థం,
కోసమ్మిమేవజ్జగమాతి ఇోయ్యం.

౩౨౬-౮. పసుపాలకాతి అజపాలకా. యేన మజ్జతి, తస్స బీజతో పట్టాయ. కేచి “సచిత్తకపక్ఖే చిత్తం అకుసలమేవాతి (కఙ్ఖా. అట్ట. పరమపారాజికవణ్ణనా) వుత్తత్తా వత్తుం జానిత్వా పివతో అకుసల”ని వదన్తి. ఏవం సతి “అకుసలేనేవ పాతబ్బతాయాతి న వత్తబ్బ”ని వుత్తే “సచిత్తకపక్ఖమేవ సన్ధాయా”తి వదన్తి. ఏవం సతి “కుసలాకుసలాభ్యాకతచిత్తని వత్తబ్బ”ని వుత్తే తమ్మి “తబ్బహులనయేన వుత్త”ని వదన్తి. కఙ్ఖావితరణియమ్మి అవిసేసేత్వా “అకుసలచిత్త”ని (కఙ్ఖా. అట్ట. సురాపానసిక్ఖాపదవణ్ణనా) వుత్తం, తస్మా “తం అకుసలేనేవ పివతో”తి వదన్తితి.

సురాపానసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౨. అజ్జలిపతోదకసిక్ఖాపదవణ్ణనా

౩౩౦. అజ్జలిపతోదకసిక్ఖాపదం ఉత్తానత్థమేవ.

౩. హసధమ్మసిక్ఖాపదవణ్ణనా

౩౩౬. తతియే కథం తివేదనం? హసాధిప్పాయేనేవ “పరస్స దుక్ఖం ఉప్పాదేస్సామీ”తి ఉదకం ఖిపన్తస్స దుక్ఖవేదనం. సేసం ఉత్తానం.

ఇదం సజ్ఞావిమోక్షాహ్, తికపాచిత్తియం కథం;
కీళితంవ అకీళాతి, మిచ్ఛాగాహేన తం సియా.

ఏత్తావతా కథం కీళా, ఇతి కీళాయం ఏవాయం;
అకీళాసజ్ఞో హోతేత్థ, వినయత్థం సమాదయే.

ఏకన్తాకుసలో యస్మా, కీళాయాభిరతమనో;
తస్మా అకుసలం చిత్తం, ఏకమేవేత్థ లబ్బతీతి.

హసధమ్మసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౪. అనాదరియసిక్ఖాపదవణ్ణనా

౩౪౪. “లోకవజ్ఞం అతిక్రమిత్వా ‘ఇదం అష్టాకం ఆచరియుగ్గహో’తి వదంతస్స న వట్టతీ”తి లిఖితం. యం సంకిలిత్యనేవ చిత్తేన ఆపజ్జతి, యం వా అరియపుగ్గలో అపజ్జాత్తే సిక్ఖాపదే అజ్ఞాచరతి, ఇదం లోకవజ్ఞస్తి సబ్బత్తికవాదీఆదీని ఆచరియకులాని. తత్త దుతియతతియవికప్పో ఇథ న అధిప్పేతో సేఖియానం లోకవజ్జత్తా.

గారయ్యో ఆచరియుగ్గహోతి ఏత్త “యస్మా ఉచ్చురసో సత్తాహకాలికో, తస్స కసటో యావజీవికో, ద్విన్నయేవ సమవాయో ఉచ్చుయట్టి, తస్మా వికాలే ఉచ్చుయట్టిం ఖాదితుం వట్టతి గుళహరీటకం వియాతి ఏవమాదికో సమ్మతి నిబ్బత్తో గారయ్యోచరియవాదో న గహేతబ్బో”తి చ, పణ్ణత్తివజ్జే పన వట్టతీతి “న పత్తహత్థేన కవాటో పణామేతబ్బో”తి ఇమస్స ‘యేన హత్థేన పత్తో గహితో, తేన హత్థేన న పణామేతబ్బో, ఇతరేన పణామేతబ్బో”తి అత్తం గహేత్వా తథా ఆచరంతో న ఆపత్తియా కారేతబ్బో. ‘తథా బుద్ధబోధిచేతియానం పుప్పం గణ్ఠితుం వట్టతీతి తథా ఆచరంతో”తి చ. తథా ఆచరతి అభయగిరివాసికో. మహావిహారవాసికో చ ఏవం వదంతి, “మా ఏవం వదా”తి అపసాదేతబ్బో. తేన వుత్తం “సుత్తం సుత్తానులోమహ్న ఉగ్గహితకానంయేవా”తిఆది. “ఇదం సబ్బం ఉపతిస్సత్థేరో ఆహా”తి చ వుత్తం. “సుత్తానులోమం అట్టకథా”తి లిఖితం.

అనాదరియసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౩. భింసాపనసిక్ఖాపదవణ్ణనా

౩౪౫. భింసాపనసిక్ఖాపదం ఉత్తానత్థమేవ.

౬. జోతిసిక్ఖాపదవణ్ణనా

౩౪౬. “విసిబ్బనాపేక్ఖో”తి వచనతో యస్స అపేక్ఖా నత్తి, తస్స అనాపత్తి.

జోతిసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౭. నహానసిక్ఖాపదవణ్ణనా

౩౪౭. నహానసిక్ఖాపదం ఉత్తానత్థమేవ.

౮. దుబ్బణ్ణకరణసిక్ఖాపదవణ్ణనా

౩౪౮. అలభీతి లభో. యథా “పచతీతి పచో, పథతీతి పథో”తి వుచ్చతి, ఏవం “లభతీతి లభో”తి కస్మా న వుత్తం? పరినిట్టితలాభస్సేవ ఇథాధిప్పతత్తా. మగ్గేతి సిబ్బినిమగ్గే. కప్పకతేన సద్ధిం అకప్పకతం సిబ్బేతి. యావతా అధిట్టానం న విజహతి, తావతా పుబ్బం కప్పమేవ. కప్పం న విజహతి చే, పున కప్పం దాతబ్బన్తి ఆచరియస్స తక్కో.

దుబ్బణ్ణకరణసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౯. వికప్పనసిక్ఖాపదవణ్ణనా

౩౭౪. పరిభోగో ఏత కాయకమ్మం. అపచ్చద్ధారణం వచీకమ్మం.

వికప్పనసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౧౦. చీవరాపనిధానసిక్ఖాపదవణ్ణనా

౩౭౯. దసమే యస్మా నిసీదనసన్ధతం చీవరనిసీదనమ్మితి ఉభయమ్మి సదసమేవ, తస్మా తం ఉభయమ్మి ఏకతో కత్వా “నిసీదనం నామ సదసం వుచ్చతీ”తి ఆహ. తత్థాపి చీవరగ్గహణేన చీవరనిసీదనం గహితమేవాతి అత్థతో సన్ధతనిసీదనమేవ వుత్తం హోతి. యది ఏవం “నిసీదనసన్ధతం నామ సదసం వుచ్చతీ”తి వత్తబ్బన్తి? న, ఇతరస్స అనిసీదనఅదసభావప్పసన్ధతో. ఏత నిసీదనసన్ధతస్స పాచిత్తియవత్తుత్తా ఇతరమ్మి పాచిత్తియవత్తుమేవాతి వేదితబ్బం తజ్ఞాతికత్తా. సస్సామ్మికే సూచిఘరే సూచిగణనాయ ఆపత్తియోతి పోరాణా.

చీవరాపనిధానసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

సమత్తో వణ్ణనాక్కమేన సురాపానవగ్గో ఛట్టో.

౭. సప్పాణకవగ్గో

౧. సఇచ్చపాణసిక్ఖాపదవణ్ణనా

౩౮౨. సఇచ్చపాణసిక్ఖాపదం ఉత్తానత్తమేవ.

౨. సప్పాణకసిక్ఖాపదవణ్ణనా

౩౮౩. “పాణో అట్ఠీ”తి జానంతోపి “మరిస్సన్తీ”తి అవిచారేత్వా పివతిచే, అనాపత్తి.

జలే పక్ఖిపనం పుప్పం, జలప్పవేసనం ఇదం;

ఏవం ఉభిన్నం నానత్తం, ఇోయ్యం ఇాణవతా సదాతి.

సప్పాణకసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౩. ఉక్కోటనసిక్ఖాపదవణ్ణనా

౩౯౨. తతియే ద్వాదస ఉక్కోటా వేదితబ్బా. తత్థ అకతం కమ్మం, దుక్కటం కమ్మం, పున కాతబ్బం కమ్మన్తి అనువాదాధికరణే లబ్బన్తి. అనిహటం, దున్నిహటం, న పున హరితబ్బన్తి వివాదాధికరణే లబ్బన్తి, అవినిచ్చితం, దువినిచ్చితం, పున వినిచ్చితబ్బన్తి ఆపత్తాధికరణే లబ్బన్తి. అవూపసన్తం, దువూపసన్తం, పున వూపసమేతబ్బన్తి కిచ్చాధికరణే లబ్బన్తీతి అట్టకథానయో, పాళియం పనేత్త ముఖమత్తమేవ దస్సితం.

ఉక్కోటనసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౪. దుట్టుల్లసిక్ష్ణాపదవణ్ణనా

౩౯౯. “పారాజికానీతి అత్తుద్ధారవసేన దస్సిత్తానీ”తి కథం విజ్ఞాయతీతి చే? పరివారపాళితో. వుత్తణ్ణో తత్త
“ఆపత్తాధికరణపచ్చయా కతి ఆపత్తియో ఆపజ్జతి. ఆపత్తాధికరణపచ్చయా చతస్సో ఆపత్తియో ఆపజ్జతి. భిక్షునీ జానం
పారాజికం ధమ్మం పటిచ్ఛాదేతి, ఆపత్తి పారాజికస్స. వేమతికా పటిచ్ఛాదేతి, ఆపత్తి ధుల్లచ్చయస్స. భిక్షు సజ్ఞాదిసేసం
పటిచ్ఛాదేతి, ఆపత్తి పాచిత్తియస్స. ఆచారవిపత్తిం పటిచ్ఛాదేతి , ఆపత్తి దుక్కటస్సా”తి (పరి. ౨౯౦). పారాజికం
పటిచ్ఛాదేత్తో భిక్షు అనాపత్తి, నో ఆపత్తిం ఆపజ్జతి అవుత్తత్తాతి చే? న, సంకిలిట్టేన చిత్తేన పటిచ్ఛాదనే వినా ఆపత్తియా
అసమ్భవతో. దుక్కటవారే వత్తబ్బాపి పారాజికాపత్తియో పరమం అత్తుద్ధారవసేన సజ్ఞాదిసేసేహి సహ వుత్తత్తా న సక్కా
పున వత్తున్తి న వుత్తాతి వేదితబ్బా.

యావ కోటి న చిజ్జతీతి చేత్త యో అన్తమసో పటిచ్ఛాదనత్తం అజ్ఞాస్స ఆరోచేతు వా, మా వా, పటిచ్ఛాదనచిత్తేనేవ
ఆపత్తిం ఆపన్నో. తస్స పున అజ్ఞాస్స పటిచ్ఛాదనత్తం అనారోచనేనేవ న కోటి చిన్నా హోతి, కిం పున పటినివత్తిత్వా వచనేన
పయోజనన్తి న అన్తిమస్స అనారోచనేన చిన్నా హోతి, అప్పటిచ్ఛాదనేన ఏవ చిన్నా హోతి, తతో అప్పటిచ్ఛాదనత్తం
అపుబ్బస్స ఆరోచేతబ్బం, తతో పట్టాయ కోటి చిన్నా హోతి, తదభావో పటినివత్తిత్వా అప్పటిచ్ఛాదనత్తం ఆరోచేతబ్బం,
ఏవమ్మి కోటి చిన్నా హోతీతి ఏవం నో పటిభాతీతి ఆచరియో. తతియేన దుతియస్సాతి ఏత్థ “దుతియో నామ పరమో”తి
వదన్తానం “వత్థు పుగ్గలో న వత్తబ్బో”తి వారితత్తా న సున్దరం. అజ్ఞాస్స చతుత్థస్స ఆరోచనేపి న సున్దరం. కస్మా? పుట్టేవ
సుత్వా అజ్ఞాస్స అనారోచితత్తా. “సుతేన అజ్ఞాస్స ఆరోచేతబ్బం సీయా”తి వదన్తి.

దుట్టుల్లసిక్ష్ణాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౫. ఊనవీసతివస్ససిక్ష్ణాపదవణ్ణనా

౪౦౪. పునప్పునం ఉప్పజ్జనతో బహుధా. హోయనవడ్డనన్తి మాతుకుచ్చిస్మిం చే ద్వాదసన్నం మాసానం ఊనతాయ
హోయనం కతం. పసూతస్స వడ్డనం కాతబ్బం. మాతుకుచ్చిస్మిం చే వడ్డనం కతం. పసూతస్స హోయనం కాతబ్బం.
నిక్ఖమనీయపుణ్ణమాసీ నామ సావణమాసస్స పుణ్ణమాసీ. “పాటిపదదివసీతి దుతియే ఉపగచ్ఛతి దివసీ”తి లిఖితం. సో హి
పసూతదివసతో పట్టాయ పరిపుణ్ణవీసతివస్సో హోతి. అవసేసానం ద్విన్నం వస్సానం అధికదివసాని హోన్తేవ, తస్మా నిక్కజ్ఞో
హుత్వా ఉపసమ్మాదేన్తి. తం సన్ధాయాతి గబ్భవస్సన్సా పవారేత్వా లద్ధవస్సన్సా అగణేత్వా జాతదివసతో పట్టాయ గణేత్వా
ఏకూనవీసతివస్సం. ఏకూనవీసతివస్సోతి “గబ్భవస్సం ఏవ పహాయా”తి లిఖితం, తం దుల్లిఖితం.

౪౦౬. అజ్ఞం ఉపసమ్మాదేతీతి ఉపజ్ఞాయో వా ఆచరియో వా హుత్వా ఉపసమ్మాదేతి. “ఓపపాతికస్స
సోళనవస్సుద్దేసికభావతో పున చత్తారో వస్సే అతిక్కమిత్వా ఉపసమ్మదా కాతబ్బా”తి ఆచరియా వదన్తీతి కేచి.

ఊనవీసతివస్ససిక్ష్ణాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౬. థేయ్యసత్తసిక్ష్ణాపదవణ్ణనా

౪౦౯. ధేయ్యసత్తో చే సుద్ధమాతుగామో ద్వే ఆపత్తియో. అథ భిక్షునియో, సమయో రక్ష్తతి. ధేయ్యసత్తభావస్స తానం కత్వా రక్ష్తణీయత్తా సహధమ్మికానం రక్ష్తతియేవాతి ఏకే. ధేయ్యభావే న సహధమ్మికతా, తస్మా న రక్ష్తతి ఏవాతి ఏకే. అపారాజికధేయ్యభావే సతి సహధమ్మికభావోతి చే? ఇతరస్మిం ఇతరన్తి సమయో అనిస్సతో ఆపజ్జతి. భిక్షు ధేయ్యసత్తో చే, యథావత్తుకమేవ. ధేయ్యసత్తే ధేయ్యసత్తసంజ్ఞో సద్ధిం సంవిధాయాతి చ. “సద్ధి”న్తి పదం కేసుచి నత్తి, తం అననురూపం. తథా దుతియేపి.

ధేయ్యసత్తసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౭. సంవిధానసిక్ఖాపదవణ్ణనా

౪౧౨. “తేన ఖో పన సమయేన అఞ్ఞాతరా ఇత్థి”తి చ పారో అత్తి, కేసుచి నత్తి. నత్తిభావో సున్దరో “తేన ఖో సమయేనా”తి అధికారత్తాతి కేచి. ఇథ ఏకతోఉపసమ్మన్నా, సిక్ఖమానా, సామణేరీతి ఇమాపి తిస్సో సఙ్గహం గచ్ఛన్తి. ఇమాసం పన సమయో రక్ష్తతి, అయమిమాసం, మాతుగామస్స చ విసేసో.

౪౧౪. అపిచేత్త “విఞ్ఞో పటిబలా”తి వచనతో అప్పటిబలా అనాపత్తివత్తుకాతి ఏకే, తం న యుత్తం దుక్కుటవత్తుకత్తా. “భిక్షు సంవిదహతి, మాతుగామో న సంవిదహతి, ఆపత్తి దుక్కుటస్సా”తి హి వుత్తం. తథా హి ఉపపరిక్ఖితబ్బం.

సంవిధానసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౮. అరిట్టసిక్ఖాపదవణ్ణనా

౪౧౭. గహట్టస్సాపి భిక్షునీదూసకకమ్మం మోఘస్తరాయికమేవ, తస్మా తస్స పబ్బజ్ఞాపి పటిక్ఖిత్తా. విపాకస్తరాయికా అహేతుకత్తా. పుట్టే సఞ్ఛేచ్చ ఆపన్నా సమ్మట్టా సుద్ధసఞ్ఞానో అస్తరాయికా ఏవ. సేసాతి జాతికా. రసేనాతి భావేన. అధికుట్టనట్టేనాతి అధికరణం కత్వా కుట్టనట్టేన చిన్దనట్టేన. అసిసూనూపమా కుసలధమ్మచ్చేదనట్టేన. సత్తిసూలూపమా చిత్తవితుదనట్టేనాతి పోరాణా. అనాపత్తిపాళియం “ఆదికమ్మికస్సా”తి ముఖారుళ్లవసేన లిఖితం.

అరిట్టసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౯. ఉక్ఖిత్తసమ్మోగసిక్ఖాపదవణ్ణనా

౪౨౫. “తం దిట్టిం అప్పటినిస్సట్టేనాతి ఇమినా లద్ధినానాసంవాసకతం దీపేతీ”తి వుత్తం. తిచిత్తన్తి ఏత్త విపాకాబ్యాకతచిత్తేన సహవాసేయ్యం కప్పేయ్యాతి ఏవమత్తో దట్టబ్బో. అఞ్ఞాథా సచిత్తకత్తా సిక్ఖాపదస్స కిరియాబ్యాకతం సన్ధాయ న యుజ్జతి.

ఉక్ఖిత్తసమ్మోగసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౧౦. కణ్ణకసిక్ఖాపదవణ్ణనా

౪౨౮. యత్త తే న పస్సామాతి తేతి తం. అథ వా తవ రూపాదిం న పస్సామ. అయం సమణుద్దేసో పారాజికో హోతి. “సచే తం దిట్టిం పటినిస్సజ్జతి, సజ్జస్స ఆరోచేత్వా సజ్ఞానుమతియా పబ్బాజేతబ్బో”తి పోరాణగణ్ఠిపదే వుత్తం, తం న యుత్తం, దణ్ణకమ్మనాసనా హి ఇథాధిప్పేతా. యది సో పారాజికో, లిఙ్గనాసనా నామ సియా. తే పటిసేవతో నాలం అన్తరాయాయాతి చ దిట్టి సత్థరి అసత్థాదిదిట్టి న హోతి. సచే సా యస్స ఉప్పజ్జతి, సో పారాజికో హోతి, తస్మిమ్మి ఏవమేవ పటిపజ్జితబ్బం సంవరే అతిత్థంతో లిఙ్గనాసనాయేవ నాసేతబ్బోతి ఆచరియస్స తక్కో.

కణ్ఠకసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

సమత్తో వణ్ణనాక్కమేన సప్పాణకవగ్గో సత్తమో.

౮. సహధమ్మికవగ్గో

౧. సహధమ్మికసిక్ఖాపదవణ్ణనా

౪౩౪. సహధమ్మికసిక్ఖాపదం ఉత్తానత్థమేవ.

౨. విలేఖనసిక్ఖాపదవణ్ణనా

౪౩౮. ఆపత్తిశ్చ సతిసమ్మాసాయాతి ఏత్థ చ-సద్దో కత్తబ్బశ్చ న కరోతీతి దీపేతి, న చత్తారి ఏవాతి వుత్తం హోతి. రట్ఠికదేసో జనపదో. బుద్ధకాలే అరిట్టకణ్ఠికా సాసనపచ్చత్తికా. “నాలం అన్తరాయాయా”తి వచనేన హి తే భగవతో అసబ్బుజ్ఞాతం దీపేన్తి. పరినిబ్బుతే భగవతి దసవత్తుదీపకా వజ్జిపుత్తకా. తే హి వినయసాసనపచ్చత్తికా. పరూపహారాదివాదా పన సుత్తన్తాభిధమ్మప్పచ్చత్తికా. కే పన తే? ఏకచ్ఛే మహాసజ్జికాదయో, న సబ్బేతి దీపనత్థం “పరూపహారా...పే.... వాదా”తి విసేసనవచనమాహ. తత్థ యే కుహకా పాపిచ్చకా అభూతం ఉల్లపిత్వా పటిలద్ధవరభోజనాని భుజ్జేత్వా ముట్టస్సతీ నిద్దం ఓక్కమిత్వా సుక్కవిస్సట్టిం పత్తా, అఞ్ఞోహి తం దిస్సా “అత్తి అరహతో సుక్కవిస్సట్టి”తి వుత్తే “మారకాయికా ఉపసంహరన్తీ”తి వత్తా జనం వఞ్ఞేన్తి. యే చ సమ్మాపటిపన్నా అకుహకా, తేపి తం వచనం సుత్వా కేచి తందిట్టికా హోన్తి అధిమానినో చ. అత్తనో సుక్కవిస్సట్టిం పస్సిత్వాపి నాధిముచ్చన్తి, అనధిగతే అధికతసఞ్ఞేనోవ హోన్తి. తథా అత్తి అరహతో అఞ్ఞాణకజ్ఞావితరణా నామగోత్తాదీసు వియ సచ్ఛేసు పరవితరణా పరేహి పఞ్ణత్తా నామానీతి అధిప్పాయో యథాసమ్మవం యోజేతబ్బో. తత్థ వినయధరో “అట్ఠానమేతం, భిక్షవే, అనవకానో , యం అరహతో అసుచి ముచ్చేయ్య (కథా. ౩౧౩; మహావ. ౩౦౩). దిట్టధమ్మా...పే.... అపరప్పచ్చయా సత్థుసాసనే”తిఆదీని (మహావ. ౩౦) సుత్తపదాని దస్సేత్వా తే సాసనపచ్చత్తికేసు నిగ్గహితం నిగ్గణ్ఠాతీతి అధిప్పాయో. ఇతరే “పరియత్తి మూల”న్తి వాదినో. “పాతిమోక్ఖే ఉద్దిస్సమానే”తి నిదానవసేన వుత్తం. తథాగతస్స విభజ్జపదాని సిద్ధాని. సిద్ధేయేవ కిం ఇమస్స అజ్ఞాని? గరహితుకామతా ఉపసమ్మన్నస్స సన్తికే సిక్ఖాపదవివణ్ణనశ్చాతి.

విలేఖనసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౩. మోహనసిక్ఖాపదవణ్ణనా

౪౪౪. మోహనసిక్తాపదం ఉత్తానత్తమేవ.

౪. పహరసిక్తాపదవణ్ణనా

౪౫౨. రత్తచిత్తోతి కాయసంసగ్గరాగేన. విహరేతుకామం పన దిస్సా “సచే అహం ఇమం మారేమి, నత్తి మే మోక్తో”తి చిన్తేత్వా కుపితో సత్తసణ్ణం పురేక్షత్వా పహరం దేతి, తస్స యథావత్తుకమేవ.

పహరసిక్తాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౫. తలసత్తికసిక్తాపదవణ్ణనా

౪౫౬. “కాయం వా కాయపటిబద్ధం వా”తి (పాచి. ౪౫౬) వచనతో కాయాదీసు యం ఉచ్చారేతి , తం తలం నామ. తలమేవ తలసత్తికం. పోధనసమత్థత్తేన సత్తికన్తి ఏకే. తం “ఉప్పలపత్తమ్మ”తి ఇమినా నియమేతి. ఏవం కుపితా హి కోపవసేన పోధనాసమత్థతం అవిచారేత్వా యం కిఞ్చ హత్థగతం పటిక్ఖిపన్తి, సుఖసమ్మస్సమ్మి హోతు, పాచిత్తియమేవ. యస్మా పహరితుకామతాయ పహటే పురిమేన పాచిత్తియం. కేవలం ఉచ్చారేతుకామతాయ ఉగ్గిరణమత్తే కతే ఇమినా పాచిత్తియం. ఇమినా పన విరజ్జిత్వా పహరో దిన్నో, తస్మా న పహరితుకామతాయ దిన్నత్తా దుక్కటం. కిమిదం దుక్కటం పహరపచ్చయా, ఉదాహు ఉగ్గిరణపచ్చయాతి? పహరపచ్చయా ఏవ దుక్కటం. పురిమం ఉగ్గిరణపచ్చయా పాచిత్తియన్తి సదుక్కటం పాచిత్తియం యుజ్జతి. పురిమణ్ణో ఉగ్గిరణం, పచ్చా పహరో. న చ పచ్చిమపహరం నిస్సాయ పురిమం ఉగ్గిరణం అనాపత్తివత్తుకం భవితుమరహతీతి నో తక్కోతి ఆచరియో. “తేన పహరేన హత్థాదీసు యం కిఞ్చ భిజ్జతి, దుక్కటమేవా”తి ఇమినాపి పహరపచ్చయా దుక్కటం. ఉగ్గిరణం యథావత్తుకమేవాతి సిద్ధం, సుట్ట వీమంసితబ్బం. “తిరచ్ఛానాదీనం అసుచికరణాదీని దిస్సా కుజ్జిత్వాపి ఉగ్గిరన్తస్స మోక్తాధిప్పాయో ఏవా”తి వదన్తి.

తలసత్తికసిక్తాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౬. అమూలకసిక్తాపదవణ్ణనా

౪౬౨. ఉపసమ్మన్నే అనుపసమ్మన్నసణ్ణో అమూలకేన సజ్ఞాదిసేసేనాతి సుక్ఖవిస్సట్టికాయసంసగ్గాదినా సజ్ఞాదిసేసాపత్తియా వత్తునాతి వేదితబ్బం. న హి అనుపసమ్మన్నస్స సజ్ఞాదిసేసాపత్తి నామ అత్తి.

అమూలకసిక్తాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౭. సఞ్చిచ్చసిక్తాపదవణ్ణనా

౪౬౮. ఉనవీసతివస్సో మణ్ణోతి ఏత్థ సయం సణ్ణాయ తథా అమణ్ణాన్తో కుక్కుచ్చుప్పాదనత్థం “మణ్ణో”తి వదన్తో కిం ముసావాదేన కారేతబ్బోతి? న సియా అగ్గసమ్మత్తియా, న చ కేవలం “మణ్ణో”తి ఇమినా నియమతో అగ్గసమ్మత్తి హోతి. పరమత్థవిహితం కత్థచి హోతి. “ఉదకం మణ్ణో ఆదిత్త”న్తిఆదిమ్మి పరో కుక్కుచ్చం ఉప్పాదేతు వా , మా వా, తం అప్పమాణన్తి మాతికాట్టకథాయం (కట్టా. అట్టం. సఞ్చిచ్చసిక్తాపదవణ్ణనా) “కుక్కుచ్చుప్పాదన”న్తి తస్స అధిప్పాయవసేన వుత్తన్తి.

సజ్జీచ్చసిక్ష్తాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౮. ఉపస్సుతిసిక్ష్తాపదవణ్ణనా

౪౭౩. ఇమేసం సుత్వాతి ఏత్త “వచన”న్తి పారసేసో. ఏకపరిచ్ఛేదానీతి సియా కిరియా సియా అకిరియాతి ఇమినా నయేన ఏకపరిచ్ఛేదాని. ఏత్త కిజ్జాపి అజ్ఞవాదకపచ్చయాపత్తి కిరియా చ విహేసకపచ్చయాపత్తి అకిరియా చ, తదుభయం పన ఏకసిక్ష్తాపదన్తి కత్వా తం అజ్ఞవాదకసజ్ఞతం సిక్ష్తాపదం సియా కిరియా పరమస్స వసేన, సియా అకిరియా దుతియస్స వసేనాతి ఏవమత్తో దట్టబ్బో.

ఉపస్సుతిసిక్ష్తాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౯. కమ్మపటిబాహనసిక్ష్తాపదవణ్ణనా

౪౭౪. “ధమ్మికానం కమ్మాన”న్తి (పాచి. ౪౭౦) వచనతో ఏకచ్ఛే భిక్ఖూ ధమ్మికానం కమ్మానం “ఛన్దం దమ్మీ”తి ఛన్దం దేన్తి, తం తేసం మతిమత్తమేవ, న పటిపత్తి. అధమ్మం నిస్సాయ ఖియ్యతి, తం వా ఉక్కోటీతి, అనాపత్తి నేవ హోతీతి? న, తథా ఛన్దదానకాలే అకత్వా పచ్చా అధమ్మకమ్మ ఖియ్యనాదిపచ్చయా అనాపత్తివారే వుత్తత్తా. అధమ్మేన వా వగ్గేన వా న కమ్మారహస్స వా కమ్మకరణపచ్చయా ఆపత్తిమోక్షకరణతో అవిసేసమేవ తథావచనన్తి చే? న, ఛన్దదానకాలే అధమ్మకమ్మకరణానుమతియా అభావతో, కారకేన్నవ వజ్జప్పసజ్ఞతో చ. గణస్స దుక్కటన్తి చే? పారిసుద్ధిఛన్దదాయకావ తే, న గణో అకమ్మప్పత్తత్తా, పరివారేపి (పరి. ౪౮౨ ఆదయో) కమ్మవగ్గే కమ్మప్పత్తఛన్దదాయకా విసుం వుత్తా. తథాపి అధమ్మకమ్మస్స ఛన్దో న దాతబ్బో దేన్తే అకప్పియానుమతిదుక్కటతో. తత్త హి యోజనదుక్కటతో న ముచ్చన్తీతి నో తక్కోతి ఆచరియో.

కమ్మపటిబాహనసిక్ష్తాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౧౦. ఛన్దంఅదత్వాగమనసిక్ష్తాపదవణ్ణనా

౪౮౧. సన్నిపాతం అనాగత్వా చే ఛన్దం న దేతి, అనాపత్తితి ఏకే. దుక్కటన్తి ఏకే ధమ్మకమ్మంతరాయకరణాధిష్పాయత్తా. సజ్జమజ్ఞే ఛన్దం దాతుం లభతీతి కేచి. దిన్నఛన్దే సజ్జమజ్ఞం పవిసిత్యా పున గతేపి ఛన్దో న పటిప్పస్సమ్భయ్యాతి చే? పటిప్పస్సమ్భతి. కస్మా? “అహత్థపాసో ఛన్దారహో”తిఆదీహి విరుజ్ఞనతో. పాళియం పన దాతుకామతాయ హత్థపాసం అతిక్కమన్తం సన్దాయ వుత్తన్తి కేచి.

ఛన్దంఅదత్వాగమనసిక్ష్తాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౧౧. దుబ్బలసిక్ష్తాపదవణ్ణనా

౪౮౪-౫. అదాసీతి అపలోకేత్వా అదాసి. భిక్ఖూతి ఏత్త తే ఛట్టగ్గియా అత్తానం పరివజ్జయిత్వా “సజ్జో”తి అవత్వా “భిక్ఖూ”తి ఆహంసు. పరిణామేన్తీతి నేన్తి. తత్త లాభోతి పదుద్ధారకరణం ఇథ అనధిప్పేతస్సపి యస్స కస్సచి అత్తుద్ధారవసేన

లాభదీపనత్తం. చీవరమేవ హి ఇధాధిష్ఠితం, తేనేవ “అజ్ఞాం పరిక్ష్వారం దిన్నం ఖీయతి, ఆపత్తి దుక్కుటస్సా”తి వుత్తం. దిన్నన్తి చ పరిక్ష్వారన్తి చ భుమ్ముత్తే ఉపయోగవచనం.

దుబ్బలసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౧౨. పరిణామనసిక్ఖాపదవణ్ణనా

౪౯౧. ఇంతకమ్మి పరస్స దాతుకామం అజ్ఞాస్స దాపేతి, ఆపత్తి ఏవ. సబ్బత్తే ఆపుచ్చిత్వా దాతుకామం యథాసుఖం విచారేతుం లభతి.

పరిణామనసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

సమత్తో వణ్ణనాక్కమేన సహధమ్మికవగ్గో అట్టమో.

౯. రతనవగ్గో

౧. అస్తేపురసిక్ఖాపదవణ్ణనా

౪౯౪-౭. యథా భగవన్తం పయిరుపాసతి, ఏవమాకారేన నారహతాయం పురిసో పాపో హోతుం, న హోతి పాపోతి అత్తో, కారణత్తం వా. తన్తి నిపాతమత్తం, యతోతి వా అత్తో. హత్తిసమ్మద్ధన్తి సజ్ఞాటసమ్మద్ధో, అక్కమనం చుణ్ణతాతి అత్తో.

౪౯౮. రతనం నామ అగ్గమహేసీ, తథాపి ఇథ అజ్ఞాపి దేవిగోత్తా న రక్ఖతి, అనాపత్తివారే “న మహేసీ హోతీ”తి వచనాభావతో. సచే ఖత్తియోవ హోతి, నాభిసిత్తో. అభిసిత్తోయేవ హోతి, న ఖత్తియో రక్ఖతీతి ఆచరియో. అనాపత్తివారే మాతికాట్టకథాయం అజ్ఞభావేన చ వుత్తత్తా అభిసేత్తభావోవపమాణం. సేసం ఉక్కుట్టపరిచ్ఛేదోతి ఏకే.

౫౦౦-౫౦౧. “న సయనిఘరే సయనిఘరసజ్ఞో”తి తికచ్ఛేదోపి ఏత్తే లబ్బతి. న సయనిఘరం నామ అపరిక్షేత్తరుక్ష్వమూలాది.

అస్తేపురసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౨. రతనసిక్ఖాపదవణ్ణనా

౫౦౪. “అధివాసేన్తు గహపతిసో భత్త”న్తి చ “మే గహపతిసో”తి చ అత్తి.

౫౦౬. కురున్దివచనేన ఘరేపి యది భిక్షా ఆసజ్కున్తి, తత్త రత్నా ఆచిక్షేతబ్బన్తి వుత్తం హోతి. పతిరూపాతి “రతనసమ్మతే పంసుకూలగ్గహణం వా రతనే నిరుస్సుక్కగమనం వా”తి లిఖితం. “తావకాలికవసేనపి అనామాసం పటిగ్గణ్ణీతుం న లభతీ”తి వదన్తి. సమాదపేత్వాతి యాచిత్వా “ఉద్దిస్స అరియా తిట్టన్తి, ఏసా అరియాన యాచనా”తి (జా. ౧.౭.౫౯) వుత్తనయేన.

రతనసింహాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౩. వికాలగామప్పవిసనసింహాపదవణ్ణనా

౨౧౧-౨. అహినా డట్టవత్తుమ్మి నో భిక్షు సంతం భిక్షుం అనాపుచ్చా గతో, తస్స కుక్కుచ్చం ఉదపాది. అదిన్నాదాసే వుత్తనయేనాతి గామో గామూపచారోతి ఇదం సన్ధాయ వుత్తం.

వికాలగామప్పవిసనసింహాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౪. సూచిఘరసింహాపదవణ్ణనా

౨౧౭. తన్ని భేదనకం. అస్సాతి పాచిత్తియస్స పరమం భేదనకం కత్వా పచ్చా దేసేతబ్బత్తా. ఏస నయో ఇతరేసుపి.

౨౨౦. వాసిజటేతి వాసిదణ్ణకే.

సూచిఘరసింహాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౫. మఱ్ఱసింహాపదవణ్ణనా

౨౨౧-౨. “ఉచ్చే మఱ్ఱే”తి చ “ఉచ్చా మఱ్ఱే”తి చ కత్థవి. ఆయతోతి విత్థతో. అట్టజ్జలపాదకన్తి భావనపుంసకం, అట్టజ్జలప్పమాణం పాదకం వా.

మఱ్ఱసింహాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౬. తూలోనద్దసింహాపదవణ్ణనా

౨౨౮. పోటకితూలన్తి యం కిఱ్ఱే తిణతూలం. పటిలాభేన ఉద్దాలేత్వా పాచిత్తియం దేసేతబ్బన్తి ఏత్థ కిఱ్ఱాపి పటిలాభమత్తేనేవ పాచిత్తియన్తి వియ దిస్సతి, పరిభోగేయేవ పన ఆపత్తి దట్టబ్బా, “అఱ్ఱోన కతం పటిలభిత్వా పరిభుజ్జాతి, ఆపత్తి దుక్కటస్సా”తి వచనం ఏత్థ సాధకం.

తూలోనద్దసింహాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౭. నిసీదనసింహాపదవణ్ణనా

౨౩౧. కిఱ్ఱాపి నిసీదనస్స జాతి న దిస్సతి ఏత్థ, తథాపి చీవరక్ఖన్థకే అనుజ్ఞాతత్తా, “నవ చీవరాని అధిట్టాతబ్బానీ”తి ఏత్థ చ పరియాపన్నత్తా చీవరజాతియేవస్స జాతీతి వేదితబ్బా. “సన్ధతసదిసం సన్ధరిత్వాతి సదస”న్తి పుట్టే వుత్తనిసీదనసన్ధతత్తా ఉపమేతి. లాభే సదసం, అలాభే అదసమ్మి వట్టతీతి ఏకే, తం న యుత్తం. “నిసీదనం నామ సదసం వుచ్చతీ”తి తస్స సన్ధాననియమనతో.

నిసీదనసిక్తాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౮. కణ్ణపటిచ్చాదిసిక్తాపదవణ్ణనా

౨౩౯. యది కణ్ణపటిచ్చాది నామ అధోనాభి ఉబ్బజాణుమణ్ణలా ఉప్పన్న కణ్ణపీళకాదిపటిచ్చాదికా అధిప్పేతా, తస్స సుగతస్స సుగతవిదత్తియా దీఘసో చతసో విదత్తియో తిరియం ద్వేతి ఇదమ్మి అతిమహంతం పమాణం దిస్సతి. సబ్బో హి పురిసో అత్తనో అత్తనో విదత్తియా సత్తవిదత్తికో హోతి, సుగతస్స చ ఏకావిదత్తి మజ్జిమస్స పురిసస్స తిసో విదత్తియో హోన్తి, తస్మా కణ్ణపటిచ్చాది పకతిపురిసస్స పమాణం ఆపజ్జతి తిరియం, దీఘసో పన దిగుణం ఆపజ్జతీతి. ఆపజ్జతు, ఉక్కటపరిచ్ఛేదో తస్సా, చే ఇచ్చతి, సబ్బమ్మి సరీరం పటిచ్చాదేస్సతి, సబ్బసరీరగతసజ్ఞాటి వియ బహుగుణం కత్వా నివాసేతుకామో నివాసేస్సతీతి అయం భగవతో అధిప్పాయో సియా.

కణ్ణపటిచ్చాదిసిక్తాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౯. వస్సికసాటికాపి

౨౪౦. వస్సికసాటికాపి ఉక్కటపటిచ్ఛేదవసేన అనుజ్ఞాతా. వస్సకాలే కేచి సజ్ఞాటిపరిభోగేనేవ పరిభుజ్జేస్సంతీతి అయం భగవతో అధిప్పాయో సియా. కిఞ్చాపి ఇమినా తక్కేన అనుజ్ఞాతా, “అప్పమాణికాయో కణ్ణపటిచ్చాదియో ధారేన్తి, వస్సికసాటికాయో ధారేన్తి”తి ఇమస్మిం వత్తుస్మిం పజ్జత్తతా పన అజ్ఞాథా పుణ్ణపరిచ్ఛేదతో అధికప్పమాణాయో తే భిక్షూ ధారేసున్తి కత్వా ఏతపరమతా తాసం అనుజ్ఞాతాతి వేదితబ్బా. ఏసేవ నయో దసమేపి.

వస్సికసాటికాపిపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౧౦. నన్దత్థేరసిక్తాపదవణ్ణనా

౨౪౧. తత్త భిసిం వా బిబ్బోహనం వా కరోతీతి దీఘసో బహూనం భిక్షూనం సాధారణత్తం కరోతీతి యుజ్జతి.

నన్దత్థేరసిక్తాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

సమత్తో వణ్ణనాక్కమేన రతనవగ్గో నవమో.

పాచిత్తియకణ్ణవణ్ణనా నిట్టితా.

౬. పాటిదేసనీయకణ్ణో

౧. పఠమపాటిదేసనీయసిక్తాపదవణ్ణనా

౨౪౨-౨. “పటిదేసేతబ్బాకారదస్సన”న్తి అట్టకథాయం వుత్తత్తా పాళియం ఆగతవసేనేవ ఆపత్తి దేసేతబ్బా, న అజ్ఞాథా. “అన్తరఘరే అన్తరఘరసజ్ఞో”తిఆదినా చ “ఖాదనీయభోజనీయే అఖాదనీయఅభోజనీయసజ్ఞో”తిఆదినా చ “భిక్షునియా అభిక్షునిసజ్ఞో”తిఆదినా చ నయేన అపరేపి తయో తికచ్ఛేదా యోజేత్వా దస్సేతబ్బా.

పరమపాటిదేసనీయసిక్ష్ణపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౨. దుతియపాటిదేసనీయసిక్ష్ణపదవణ్ణనా

౨౦౧౯. “నిమన్తితా భుజ్జన్తితి పఞ్చన్నం భోజనానం అజ్ఞాతరేన భోజనేన నిమన్తితా భుజ్జన్తి”తి కిఞ్చాపి వుత్తం, అథ ఖో అకప్పియనిమన్తనేన నిమన్తితతా ఏత్త న అఙ్గం, మాతికాట్టకథాయం వా ఇథ వా అనాపత్తివారే లేసాభావతో, తస్మా “నిమన్తితా”తి పదస్స అత్తో పుట్టే ఆచిణ్ణవసేనేవ వుత్తో. అపరేపి తయో తికచ్ఛేదా యోజేత్వా దస్సేతబ్బా పదభాజనే వుత్తత్తాతి వేదితబ్బం. యథా తథా హి భుజ్జన్తానం తాదిసం భిక్షునిం అవారేన్తానం పాటిదేసనీయమేవ. “ఏసా వోసాసతి నామ, వోసాసన్తి”తి చ దువిధో పాఠో. “అజ్ఞోహరే అజ్ఞోహరే”తి వచనేన పున “గారయ్యం ఆవుసో ధమ్మ”న్తి ఏకవచనం విరుద్ధన్తి. పరమం అజ్ఞోహరేయేవ ఆపన్నం సన్ధాయ వుత్తం, తథా అజ్ఞాతాపి ఆగచ్ఛతి “ఆపజ్జిమ్మా”తి వచనతో. ఏకేన బహూనమ్మి వట్టతీతి కేచి, తం న సున్దరం. “తేహి భిక్షూహి”తిఆదినా పారే వుత్తత్తాతి మమ తక్కో. ఏకేన సహేవ “అహం ఆపజ్జి”న్తిపి వత్తబ్బన్తి ఏకేన ద్వీహి తేహి దేసేతబ్బతో, సబ్బేహి ఏవం వత్తుం వట్టతి. “ఆపజ్జిమ్మాతి సహేవా”తి వదన్తి. ఏకేన చే అవారితో, “అహం, ఆవుసో, గారయ్యం ధమ్మం ఆపజ్జి”న్తిపి వత్తబ్బం.

దుతియపాటిదేసనీయసిక్ష్ణపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౨౦౧౯-౨౦౨౦. తతియచతుత్థసిక్ష్ణపదాని ఉత్తానత్తానియేవ.

పాటిదేసనీయకణ్డవణ్ణనా నిట్టితా.

౭. సేఖియకణ్డో

౧. పరిమణ్డలవగ్గవణ్ణనా

౨౦౨౧. “సిక్ఖితసిక్ఖేనాతి చతుహి మగ్గేహి”తి వుత్తం. యస్మా అట్టఙ్గలమత్తం ఓతారేత్వా నివత్థమేవ నిసిన్నస్స చతురఙ్గలమత్తం హోతి, తస్మా ఉభోపేతే అట్టకథావాదా ఏకపరిచ్ఛేదా, “అడ్డతేయ్యహత్థ”న్తి సుఖుమం, ఏకపత్తం వా సన్ధాయ వుత్తం. తఞ్ఞో యథారానేన తిట్టతి. దుపట్టం సన్ధాయ “ద్విహత్థప్పమాణమ్మి”తి వుత్తన్తి ఉపతిస్సత్థేరో. ఏకపట్టం, ద్విపట్టం వా హేటిమపరిచ్ఛేదేన “ద్విహత్థప్పమాణ”న్తి వుత్తన్తి వేదితబ్బం. వుత్తఞ్ఞో నిస్సగ్గియఅట్టకథాయం “తిరియం ద్విహత్థోపి వట్టతీ”తి, తఞ్చ ఖో అలాభే ఏవ “అలాభే తిరియం ద్విహత్థప్పమాణమ్మి వట్టతీ”తి వుత్తత్తా. ఇదం సబ్బం అధిట్టానుపగం సన్ధాయ వుత్తం. విరుద్ధం దిస్సా సజ్జేతబ్బం. నో చే సజ్జేతి, దుక్కటం. సచిత్తకం పణ్ణత్తివిజాననచిత్తేనేవ “అనాదరియం పటిచ్చా”తి వుత్తత్తా, న వత్తువిజాననచిత్తేన “ఇదమేవం కత”న్తి జానతోపి ఆపత్తియా అభావతో. పుస్సదేవత్థేరవాదోపి ఏకేన పరియాయేన యుజ్జతి. తథా ఉపతిస్సత్థేరవాదోపి. పఞ్ణాత్తేపి సిక్ఖాపదే అపఞ్ణాత్తేపి యం పకతియా వజ్జం, తం లోకవజ్జం. ఇదం పన పఞ్ణాత్తేయేవ వజ్జం, నాపఞ్ణాత్తే, తస్మా ఇతరలోకవజ్జేన అసదిసత్తా న లోకవజ్జం. పణ్ణత్తితో పట్టాయ వజ్జతో పణ్ణత్తివజ్జం. అనాదరియచిత్తేనేవ ఆపజ్జితబ్బత్తా సచిత్తకం, తస్స చిత్తస్స తివేదనత్తా తివేదనం. యస్మా అనాదరియచిత్తతా నామ కేవలం అకుసలమేవ, తఞ్చ పకతియా వజ్జం, తస్మా ఇదం లోకవజ్జం. సఞ్చిచ్చ

వీతిక్కుమనం నామ దోమనస్సిక్సేవ హోతీతి దుక్ఖవేదనం. గణిపదే పన “పాణాతిపాతాది వియ నివాసనాదిదోనో లోకగరహితో న హోతీతి పణ్ణత్తివజ్జన్తి ఘోసన్దేవత్థేరో”తి లిఖితం.

౨౭౭. విహరేపీతి బుద్ధుపట్టానాదికాలే, తస్మా “పారుపితబ్బ”న్తి ఉత్తరాసంఖకిచ్చవసేన వుత్తం. పఠమదుతియసిక్ఖాపదేసు పరిహాహాదిపచ్చయా కప్పతి, న అన్తరఘరపఠిసంయుత్తేసు.

౨౮౨. “ఏకస్మిం పన రానే రత్వా”తి ఏత్థ “గచ్చన్తోపి పరిస్సయాభావం ఓలోకేతుం లభతియేవ. తథా గామే పూజ”న్తి లిఖితం, తం పన “ఏకస్మిం రానే రత్వా”తి వుత్తత్తా తాదిసం అన్తరాయం సన్ధాయ వుత్తన్తి వేదితబ్బం.

పరిమణ్ణలవగ్గవణ్ణనా నిట్టితా.

౨. ఉజ్జగ్గికవగ్గవణ్ణనా

౨౮౬. హసనీయస్మిన్తి హేత్వత్థే భుమ్మం, హసితబ్బవత్తుకారణాతి అత్థో. అన్తరఘరే ఉచ్చాసద్దేన అనుమోదనాదిం కరోన్తస్స అనాపత్తి కిర. తథా హి మహిన్దత్థేరోపి హత్థిసాలాదీసు మహాజనస్స కథేసి.

౨౯౧. కేచి భిక్షూ “పరిక్ఖారట్టపనమత్తేన వాసూపగతో హోతీ”తి వదన్తి, తం తేసం మతిమత్తమేవ. భిక్షునియో చే వాసూపగా హోన్తి, భిక్షునుపస్సయోవ కప్పియభూమి. “యత్థ భిక్షునియో ఏకరత్తమ్మి వసన్తి, అయం భిక్షునుపస్సయో”తి (పాచి. ౧౬౧) వచనతో తాసం సమీపం వా తాహి గహితవాసాగారం వా “గచ్ఛామీ”తి గచ్ఛతో యథాసుఖం గన్తుం వట్టతి. న హి తావతా తం ఘరం అన్తరఘరసంఖ్యం గచ్ఛతీతి నో తక్కోతి ఆచరియో.

ఉజ్జగ్గికవగ్గవణ్ణనా నిట్టితా.

౩. ఖమ్మకతవగ్గవణ్ణనా

౬౦౪. సూపో పత్తప్పమాణవణ్ణనాయం వుత్తాకారో. ఓలోణీ వుచ్చతి కుధితం, గోరసతో పూరా ధూపితోతి అత్థో.

౬౦౫. హేట్టా ఓరోహతీతి ఏత్థ “ఓరోహనప్పమాణే సతి ఏకదేసే ధూపికతేపి అనాపత్తి”తి వదన్తి. “పత్తస్స పన హేట్టా చ ఉపరి చ పదుమినిపణ్ణాదీహి పటిచ్చాదేత్వా ఓదహన్తియా లద్ధం నామ వట్టతీ”తి చ వదన్తి. ఏత్థ “యస్మా సమతిత్తికో పిణ్ణపాతో పటిగ్గహేతబ్బో”తి వచనం పిణ్ణపాతో సమపుణ్ణో పటిగ్గహేతబ్బోతి దీపేతి, తస్మా అత్తనో హత్థగతే పత్తే పిణ్ణపాతో దియ్యమానో ధూపికతోపి చే హోతి, వట్టతీతి దీపేతి. ‘ధూపికతం పిణ్ణపాతం పటిగ్గణ్ణాతి, ఆపత్తి దుక్కుటస్సా’తి హి వచనం పఠమం ధూపికతం పిణ్ణపాతం పచ్చా పటిగ్గణ్ణతో, ఆపత్తీతి దీపేతి. పత్తేన పటిగ్గణ్ణతో చేపి ధూపికతం హోతి, వట్టతి అధూపికతస్స పటిగ్గహేతత్తా. పయోగో పన నత్తి అజ్ఞాత్ర పుబ్బదేసా”తి చ “సమతిత్తికన్తి వా భావనపుంసక”న్తి చ వదన్తి, తస్మా విచారేత్వా గహేతబ్బం.

ఖమ్మకతవగ్గవణ్ణనా నిట్టితా.

౪. సక్కుచ్చవగ్గవణ్ణనా

౬౦౯. సూపోదనవిజ్ఞాత్రిసిక్తాపదే “సూపో నామ ద్వే సూపా”తి న వుత్తం సూపగ్గహణేన పణీతభోజనేహి అవసేసానం సబ్బభోజనానం సబ్బణ్ణనత్తం. అనాపత్తివారే చస్స “జాతకానం పవారితానం అజ్ఞాస్సత్థాయ అత్తనో ధనేనా”తి ఇదం అధికం. కత్థచి పోత్తకే “అనాపత్తి అసఞ్చిచ్చ అసతియా అజానంతస్స గిలానస్స ఆపదాసూ”తి ఏత్తకమేవ వుత్తం, తం న, “సమసూపకం పిణ్డపాతం భుజ్జోస్సామీ”తి ఇమస్స అనాపత్తివారే “అజ్ఞాస్సత్థాయ”తి కత్థచి లిఖితం, తఞ్చ పమాదవసేన లిఖితం. “ముఖే పక్ఖిపిత్వా పున విప్పటిసారీ హుత్వా ఓగిలితుకామస్సపి సహసా చే పవిసతి, ఏత్థ ‘అసఞ్చిచ్చా’తి వుచ్చతి. విజ్ఞాత్తమ్మి అవిజ్ఞాత్తమ్మి ఏకస్మిం రానే రితం సహసా అనుపధారేత్వా గహేత్వా భుజ్జన్తో ‘అసతియా’తి వుచ్చతీ”తి లిఖితం, అనాపత్తివారే ఏకచ్ఛేసు పోత్థకేసు “రసరసేతి లిఖితం, తం గహేతబ్బ”న్తి వుత్తం.

సక్కచ్చవగ్గవణ్ణనా నిట్టితా.

౫. కబళవగ్గవణ్ణనా

౬౧౮. “సబ్బం హత్థ”న్తి వచనతో ఏకదేసం ముఖే పక్ఖిపంతస్స అనాపత్తితి ఏకచ్ఛే. “సబ్బన్తి వచనతో ఏకదేసమ్మి న వట్టతీ”తి వదన్తి, తం యుత్తం అనాపత్తివారే అవిసేసితత్తా.

౬౨౪. సిత్థావకారకే “కచవరం ఛడ్డేంతం సిత్థం ఛడ్డీయ్యతీ”తి చ “కచవరం ఛడ్డేన్తో”తి చ పారో.

కబళవగ్గవణ్ణనా నిట్టితా.

౬. సురుసురువగ్గవణ్ణనా

౬౨౭. “సురుసురు”న్తి చ “సురోసురో”తి చ పారో. సీతీకతోతి సీతజ్జో. “సీలకబుద్ధోతి అరియానం పరిహాసవచనమేవేత”న్తి లిఖితం.

౬౩౧. పటిక్కూలవసేనాతి ఏత్థ యది పటిక్కూలవసేన పటిక్ఖితం, “సేయ్యథాపి కామభోగినో”తి న వత్తబ్బం. న హి తే పటిక్కూలం కరోన్తీతి చే? న, ఇస్సరియలిజ్జవసేన గహణసమ్భవతో. తే హి అనాదరా హోన్తి. పత్తధోవనన్తి పత్తధోవనోదకం భోజనపటిసంయుత్తం.

౬౩౪. “ఛత్తపాదుకాయ”న్తి చ “ఛత్తపాదే”తి చ పారో.

౬౩౭. చాపోతి సత్తఖాదనవధో. “సేసా సబ్బా ధనువికతి కోదణ్ణే పవిత్థా”తి చ లిఖితం, పటిముక్కన్తి పవేసితం, లగ్గితం హోతీతి అత్తో.

సురుసురువగ్గవణ్ణనా నిట్టితా.

౭. పాదుకవగ్గవణ్ణనా

౬౪౦. సయం యానగతో హుత్వా, యథా యానగతస్స వే.

అలం వత్తుం తథా నాలం, సధత్తో ధత్తపాణినో.

యథా ఏత్థ, ఏవం అణ్ణత్రాపి.

౬౪౭. ధపకవత్తుస్మిం “సచాహం న లభిస్సామీ”తి పారో, “దస చే న లభిస్సామీ”తి చ అత్తి, “వత్తుస్మిం అగిలానస్సా”తి చ ఆగచ్ఛతి, తం న సున్దరం, సిక్ఖాపదేయేవ సున్దరం. థోమితోతి అహమ్మి జానామీతి సమ్మన్తో . యా ధనయసలాభసజ్ఞతా వుత్తి వినిపాతేన హోతి సమ్మరాయే అపాయేసు వినిపాతహేతు హుత్వా పవత్తతి. అథ వా వినిపాతేనాతి హేత్వత్తే కరణవచనం, వినిపాతనాయ పవత్తతీతి అధిప్పాయో. అధమ్మచరణేన అధమ్మచరణాయ. “అస్మా కుమ్భిమివా”తి చ పఠన్తి.

పాదుకవగ్గవణ్ణనా నిట్టితా.

పకిణ్ణకవణ్ణనా

కాయవాచాచిత్తతో సముట్టహన్తితి కత్వా “సమనుభాసనసముట్టానానీ”తి వుత్తాని. సమనుభాసనం కిరియం. ఇమాని కిరియాని. ధమ్మదేసనసముట్టానాని వాచాచిత్తతోతి ఏత్థ కాయవచీవిజ్ఞత్తిభావతో ఉజ్జగ్గికఉచ్చాసద్దాదీసు వియ “కాయవాచాచిత్తతో”తి వత్తబ్బానీతి చే? న వత్తబ్బాని. నిసీదనగమనాహారపక్ఖిపనాదికాయవిజ్ఞత్తియా సబ్బావా తత్థ యుత్తం, న ధమ్మదేసనే తాదిసస్సాభావా.

పకిణ్ణకవణ్ణనా నిట్టితా.

సేఖియకణ్ణవణ్ణనా నిట్టితా.

౮. సత్తాధికరణసమధవణ్ణనా

“యేభుయ్యసికా కాతబ్బా...పే.... తిణవత్థారకో కాతబ్బో, సో పుగ్గలో”తి చ లిఖితం.

సత్తాధికరణసమధవణ్ణనా నిట్టితా.

భిక్కువిభజ్ఞో నిట్టితో.

నమో తస్స భగవతో అరహతో సమ్మాసమ్మద్ధస్స

భిక్కునీవిభజ్ఞవణ్ణనా

౧. పారాజికకణ్ణవణ్ణనా

గన్ధారమ్మవణ్ణనా

విభజ్ఞే వియ భిక్ఖానం, విత్థారమభిసజ్ఞతం;

అకత్వా భిక్షునీనమ్మి, వక్తే గణిపదక్యమం.

యో భిక్షునీనం విభజ్ఞో అస్య, తస్య సంవణ్ణనాక్యమో పత్తోతి అత్తో.

గద్ధారమ్భవణ్ణనా నిట్టితా.

౧. పఠమపారాజికసిక్ఖాపదవణ్ణనా

౬౨౬-౭. తత్థ తత్థ రానుప్పత్తికపఞ్ఞా వీమంసా. పదపటిపాటియా ఏవాతి మాతికాపదపటిపాటియా ఏవ. “పుత్తన్తి సఙ్ఘీతికానం ఉపసమ్మప్పనానం విభాజనం పుత్త”న్తి లిఖితం.

౬౨౮. “ఏహిభిక్షునీతి భిక్షునీ, తీహి సరణగమనేహి ఉపసమ్మన్నాతి భిక్షునీ”తి ఇదం పన దేసనావిలాసవసేన పుత్తన్తి ఏకే. అఞ్ఞబుద్ధకాలే అట్టితి ఏకే, తం న యుత్తం వియ దిస్సతి అమ్మాకమ్మి బుద్ధకాలే సమ్భవప్పసఙ్ఘతో, ఏహిభిక్షునియా పటిసేధఢాయాదిస్సనతో చ. యథాహ ధమ్మపదే విసాఖావత్థుస్మిం (ధం పం అట్టం ౧. విసాఖావత్థు) “తస్య చీవరదానస్య నిస్సన్దేన ఇమం మహాలతాపసాధనం లభి. ఇత్థీనఞ్ఞో చీవరదానం మహాలతాపసాధనభణ్ణేన మత్తకం పప్పోతి, పురిసానం ఇద్ధిమయపత్తచీవరేనా”తి. తీహి సరణగమనేహి ఉపసమ్మన్నాయ పన భిక్షునియా సమ్భవో అఞ్ఞబుద్ధకాలే కదాచి సియా, నత్తేవ అమ్మాకం బుద్ధకాలే. దేసనావిలాసేన పన భిక్షుదేసనాక్యమేనేవ భిక్షునినిద్దేసో పుత్తో, తేనేవ భిక్షుసమ్మవసేన ఏకతోఉపసమ్మన్నా భిక్షునియో విజ్ఞమానాపి తత్థ న పుత్తా. తాసం అట్టితా ఇమాయ పరివారకథాయ వేదితబ్బా -

“ఉభో ఏకతో ఉపసమ్మన్నా,

ఉభిన్నం హత్థతో చీవరం పటిగ్గణ్ణేయ్య;

సియా ఆపత్తియో నానా,

పఞ్ఞా మేసా కుసలేహి చిన్తితా”తి. (పరి. ౪౭౯);

అథ వా పుధుజ్ఞనకాలే ఏహిభిక్షుసరణగమనేన ఉపసమ్మన్నోవ ఇత్థిలిజ్ఞపాతుభావేన భిక్షునిభావే రితా పురిసూపసమ్మన్నం ఉపాదాయ “ఏహిభిక్షునీ”తి, “తీహి సరణగమనేహి ఉపసమ్మన్నా భిక్షునీ”తి చ సఙ్ఘం గచ్ఛతి. నో చే, తం వచనం విరుజ్ఞేయ్యాతి ఏకే, విచారేత్వా గహేతబ్బం. “విఞ్ఞా పటిబలీ”తి ద్విన్నం అవస్సవభావస్య ఇజ్ఞనతో పుత్తం. ఏత్థ యస్మా యం కిఞ్చి ఆమిసం పటిగ్గణ్ణీనం అగ్గహత్థా పురిసానం హత్థేహి కదాచి మిస్సీభావం గచ్ఛన్తి, వన్దనానం వా పురిసానం సిరాని అగ్గపాదేహి మిస్సితాని కదాచి హోన్తి, కేసచ్చేదనకాలే వా సిరం పురిసానం హత్థేహి మిస్సితం హోతి, చిత్తం నామేతం అతిరద్ధగవేసి, దురక్ఖియం వా, తస్మా “మా అతిలహుం పారాజికాపత్తి భిక్షునీనం హోతూ”తి బుద్ధా భగవన్తో కారుఞ్ఞోన పారాజికక్ఖేత్తపరిచ్చేదం, ధుల్లచ్చయక్ఖేత్తపరిచ్చేదఞ్చ విసుం విసుం దేసేసున్తి వేదితబ్బం.

౬౨౯. తబ్బహులనయేన సా పుత్తాతి ఏత్థ అయమనుగణిపదక్యమో - యేభుయ్యేన కిరియసముట్టానత్తా “కిరియసముట్టాన”న్తి పుత్తం. “కాయసంసగ్గం సమాపజ్ఞేయ్యా”తి అవత్వా పన “సాదియేయ్యా”తి పుత్తత్తా అకిరియతోపి సముట్టాతీతి వేదితబ్బం. యథా చేత్థ, ఏవం హేట్టా “మనుస్సిత్తియా తయో మగ్గే మేధునం ధమ్మం పటిసేవన్తస్య ఆపత్తి పారాజికస్సా”తిఆదినా నయేన కిరియసముట్టానతం వత్వా తదనన్తరం “భిక్షుపచ్చత్తికా...పే... నో చే పవేసనం సాదియతి,

ఆపత్తి పారాజికస్సా”తి ఆదినా (పారా. ౨౬) నయేన అకిరియసముట్టానతాయపి వుత్తత్తా పరమపారాజికస్సాపి తబ్బహులనయేనేవ కిరియసముట్టానతా వేదితబ్బా. న హి పవేసనసాదియనాదిమ్మి కిరియసముట్టానతా దిస్సతి. అగ్గజాతచలనశ్చోత్థ న సారతో దట్టబ్బం “సో చే పవేసనం న సాదియతి, పవిట్టం న సాదియతి, రితం న సాదియతి, ఉద్ధరణం సాదియతి, ఆపత్తి పారాజికస్సా”తి (పారా. ౨౮) ఏత్థ రిత న సాదియనే పకతియాపి పరిపుణ్ణచలనత్తా. సాదియనపచ్చయా హి సేవనచలనశ్చోత్థ న దిస్సతేవాతి తబ్బహులనయేనేవ కిరియసముట్టానతా గహేతబ్బా. తత్థ తత్థ అట్టకథాసు కస్మా తబ్బహులనయో అవుత్తోతి చే? “యో పన భిక్ఖు మేఘునం ధమ్మం పటిసేవేయ్యా”తి (పారా. ౩౯, ౪౨) **మాతికాయం** కిరియసముట్టానస్స సురాపేన వుత్తత్తా తదనురూపవసేన విభజ్ఞనయమనోలోకేత్వా “కిరియసముట్టాన”మిచ్చేవ వుత్తం. యథా చేతేసు తబ్బహులనయేన కిరియసముట్టానతా వుత్తా, తథా సురాదీనం అకుసలేనేవ పాతబ్బత్తా, న ఇతరథా “యం అకుసలేనేవ ఆపజ్జతి, అయం లోకవజ్జా, సేసా పణ్ణత్తివజ్జా”తి (కట్ట. అట్ట. పరమపారాజికవణ్ణనా) వుత్తే లోకవజ్జపణ్ణత్తివజ్జానం నియమనలక్ఖణసిద్ధి హోతి, తథా తం అవత్వా “యస్సా సచిత్తకపక్ఖే చిత్తం అకుసలమేవ హోతి, అయం లోకవజ్జా. సేసా పణ్ణత్తివజ్జా”తి వుత్తే లోకవజ్జవచనం నిరత్థకం సియా వత్తుఅజాననపక్ఖేపి అకుసలేనేవ పాతబ్బత్తా. యస్మా తత్థ సురాపానవీతిక్కమస్స అకుసలచిత్తుప్పాదో నత్తి, తస్మా **ఖన్ధకట్టకథాయం** (మహావ. అట్ట. ౧౦౮) “మజ్జపాసే పన భిక్ఖునో అజానిత్వాపి బీజతో పట్టాయ మజ్జం పివన్తస్స పాచిత్తియం, సామణేరో జానిత్వా పివన్తో సీలభేదం ఆపజ్జతి, న అజానిత్వా”తి వుత్తం, న వుత్తం “వత్తుఅజాననపక్ఖే పాణాతిపాతాదీనం సిద్ధికరఅకుసలచిత్తుప్పాదసదిసే చిత్తుప్పాదే సతిపి సామణేరో సీలభేదం నాపజ్జతీ”తి. అభినివేసవచనం పాణాతిపాతాదీహి సమానజాతికత్తా సామణేరానం సురాపానస్స. “సురాదయో పనిమే”తి వత్తుం జానిత్వా పాతబ్బత్తాదివసేన వీతిక్కమన్తస్స అకుసలస్స అసమ్భవో నత్తి. తేన వుత్తం “యస్స సచిత్తకపక్ఖే”తి ఆది.

కిశ్చోత్థ యుత్తివచనేన అరహంతానం అప్పవిననతో సచిత్తకచిత్తకపక్ఖేసు అకుసలనియమోతి చే? న, ధమ్మతావసేన సేఘానమ్మి అప్పవిననతో. అచిత్తకపక్ఖే అకుసలనియమాభావదస్సనత్థం సుపన్తస్స ముఖే పక్ఖీత్తజలబిన్దుమివ సురాబిన్దుఆదయో ఉదాహరితబ్బాతి. తబ్బహులనయేన హి అత్థే గహితే పుట్టేనాపరం **అట్టకథాయ** సమేతి. “సద్ధిం **పాళియా** అవిసేసత్థో పరతో ఆవి భవిస్సతీతి అపరే”తి వుత్తం. ఇదమేత్థ విచారేతబ్బం . యది వత్తుఅజాననపక్ఖే వినా అకుసలేన మజ్జపానం సియా, కస్మా నాళిమజ్జం నాతిక్కమతి అరియానం పానకాదిసంజ్ఞానన్తి? సీలభేదవత్తువీతిక్కమో వినాపి చిత్తేన అరియానం ధమ్మతావసేనేవ న సమ్భవతీతి చే, న, **చక్ఖుపాలత్థేరవత్తు** (ధ. ప. అట్ట. ౧.౧) ఆదివిరోధతోతి. అపిచ భిక్ఖునోపి సామణేరస్స వియ సురాపానం సచిత్తకమేవ కస్మా న జాతన్తి? అప్పతిరూపత్తాతి చే, సామణేరానమ్మి అప్పతిరూపమేవ. సహధమ్మికా ఏవ హి తే. మహాసావజ్జత్తాతి చే? సామణేరానమ్మి తాదిసమేవ. సామణేరానం సచిత్తకమేవ పారాజికం, ఇతరం దణ్ణకమ్మవత్తాతి చే? భిక్షానమ్మి మజ్జపాసే నత్తి. ఏత్థ తికపాచిత్తియేన న భవితబ్బం. మజ్జే అమజ్జసంజ్ఞాస్స దుక్కుటాపత్తి పణ్ణాపేతబ్బా సియా. భిక్షుస్స పాచిత్తియవత్తు సామణేరానం పారాజికం హోతి తిరచ్ఛానగతసామణేరానం వియాతి చే? అచిత్తకమ్మి మజ్జపానాదీనం సామణేరానం పారాజికం పణ్ణాపేతబ్బం సియా. నాచిత్తకం పారాజికం సమ్భవతీతి చే? న, పణ్ణత్తివజ్జమ్మి పారాజికం సమ్భవతీతి. నికాయన్తరపక్ఖే అయమేవ దోసో. అమ్మాకణ్ఠో లోకవజ్జమేవ మజ్జపానన్తి. కస్మా పనేత్థ సురాపానమేవ ధమ్మతావసేన అరియా న కరోన్తితి? న కేవలం సురాపానమేవ ధమ్మతావసేన అరియా న కరోన్తి, పాణేసుపి కోధవసేన పాణసంజ్ఞాతాయ సీసచ్చేదనాదీని న కరోన్తి, సదారసంజ్ఞాయ పరదారం న వీతిక్కమన్తి, అనత్థభజ్జకసంజ్ఞాయ అత్థభజ్జకముసా న వదన్తి, సమ్మాదిట్టిసంజ్ఞాయ

మిచ్చాదిట్టిం న పటిపజ్జన్తి వేదితబ్బా. ఆచరియాపి సురాపానే అకుసలనియమాభావమేవ వదన్తి, తస్మా ఏవ మాతికాట్టకథాయ గణిపదే లోకవజ్జపణ్ణత్తివజ్జాధికారే “సచిత్తకపక్ఖేఅకుసలన్తి సురాపానాదిసంభవత్థం, ఇతరథా యస్స అకుసలమేవాతి వదేయ్యా”తి లిఖితం. కిరియసముట్టానతా పనస్స తబ్బహులనయమేవ, న పరమపారాజికే. కథం? కాయసంసగ్గసిక్ఖాపదం పరమపారాజికసముట్టానం. ఏత్థ భిక్షుస్స చ భిక్షునియా చ కాయసంసగ్గభావే సతి భిక్షునీ కాయజ్ఞమచోపయమానాపి చిత్తేనేవ అధివాసేన్తి ఆపజ్జతి, న ఏవం భిక్షు. భిక్షు పన చోపయమానోవ ఆపజ్జతి, ఏవమేవ పరమపారాజికేపి చోపనే సతి ఏవ ఆపజ్జతి, నాసతి. పవేసనం సాదియతీతి ఏత్థ పవేసనసాదియనం నామ సేవనచిత్తస్సుప్పాదనన్తి, ఏవం సన్తేపి “వీమంసిత్వా గహేతబ్బ”న్తి వుత్తం.

పరమపారాజికసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౨. దుతియపారాజికసిక్ఖాపదవణ్ణనా

“కిస్స పన త్వం అయ్యే జానం పారాజికం ధమ్మం అజ్ఞాపన్న”న్తి వచనతో, “అట్టన్నం పారాజికానం అజ్ఞాతరం పారాజికం అజ్ఞాపన్న”న్తి (పాచి. ౬౬౬) వచనతో, అన్తే “ఉద్దిట్టా ఖో అయ్యాయో అట్ట పారాజికా ధమ్మా”తిఆదివచనతో (పాచి. ౬౭౭), పరివారే “సాధారణపణ్ణత్తి ఉభతోపణ్ణత్తి”తి (పరి. ౨౦౧) వచనతో చ భిక్షునివిభజ్ఞం పత్వా భగవా సాధారణాని సిక్ఖాపదాని భిక్షూనం ఉప్పన్నవత్థస్మింయేవ “యా పన భిక్షునీ ఛన్దసో మేఘునం ధమ్మం పటిసేవేయ్య అన్తమసో తిరచ్ఛానగతేసపి పారాజికా హోతి అసంవాసా”తిఆదినా నయేన సవిసేసమ్మి అవిసేసమ్మి మాతికం నిక్ఖిపిత్వా అనుక్కమేన పదభాజనం, ఆపత్తిభేదం, తికచ్ఛేదం, అనాపత్తివారణ్ణ అనవసేసం వత్వా విత్థారేసి. సగ్గీతికారకేహి పన అసాధారణపణ్ణత్తియాయేవ ఇధ విత్థారితాతి వేదితబ్బా.

౬౬౬. తత్థ “అట్టన్నం పారాజికాన”న్తి ఇదం కేవలం సగ్గీతికారకానంయేవ నయతో నిక్ఖిత్తవచనం ఇతో పుట్టే చట్టసత్తమట్టమానం పారాజికానం అపణ్ణత్తత్తా. భగవతా పన ఇదం పణ్ణాపితమాదిసిక్ఖాపదమ్మి ఉపాదాయ “ఛన్నం పారాజికాన”న్తి వుత్తం సియా. ఇతో ఉద్ధం పణ్ణత్తానిపి ఉపాదాయ “అట్టన్నం పారాజికాన”న్తి వచనం అపరభాగే ఉప్పన్నన్తి ఏకచ్ఛే ఆచరియా. అట్టకథాయం పన “ఇదణ్ణ పారాజికం పచ్చా పణ్ణత్తం, తస్మా ‘అట్టన్న’న్తి విభజ్ఞే వుత్త”న్తిఆది వుత్తం, తస్మా అట్టకథాచరియానం మతేన సిద్ధమేతం యథాపణ్ణత్తానుక్కమవసేనేవ సగ్గీతానీతి. “అజ్ఞాసి”న్తి పాఠో. అజ్ఞాసీతి న గహేతబ్బో. “దుట్టుల్లసిక్ఖాపదే వుత్తనయేనేవా”తి వచనతో వజ్జపటిచ్ఛాదికం యా పటిచ్ఛాదేతి, సాపి వజ్జపటిచ్ఛాదికాయేవాతి సిద్ధం. కిణ్ణాపి వజ్జపటిచ్ఛాదనం పేమవసేన హోతి, తథాపి సిక్ఖాపదవీతిక్కమచిత్తం దోమనస్సికమేవ హోతీతి కత్వా “దుక్ఖవేదన”న్తి వుత్తం.

దుతియపారాజికసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౩. తతియపారాజికసిక్ఖాపదవణ్ణనా

౬౬౬. ఇమం అధిప్పాయమత్తన్తి “చోదేత్వా సారేత్వా”తి ఏతం. ఏత్థాయం విచారణా - యో భిక్షు ఉక్ఖిత్తకభిక్షునా సమానదిట్టికో లద్ధినానాసంవాసకో హోతి, సో అవన్దనీయో, కమ్మాకమ్మే ఉక్ఖిత్తకో వియ న గణపూరణో, సహసేయ్యమ్మి న లభతి, న తథా భిక్షునీ. సా హి యావ న సమనుభట్టా, తావ గణపూరకా చ హోతి, సంవాసణ్ణ లభతి.

లద్దినానాసంవాసికానువత్తికాపి ఉక్తితానువత్తికావ హోతి. ఉక్తితో చే కాలబ్బతో, తదనువత్తికో భిక్తు లద్దినానాసంవాసకో హోతియేవ. తథా విబ్బంతేపి తస్మిం తిత్థియపక్కంతకేపి సిక్ఖం పచ్చక్ఖాయ సామణేరభూమియం రితేపీతి ఏకే. తేసం మతేన ఉక్తిత్తకే తథాభూతేపి భిక్తునీ తదనువత్తికా సమనుభాసితబ్బావాలి ఆపజ్జతి. సమనుభాసనకమ్మం సజ్ఞాయత్తం, సజ్ఞేన సఞ్చీచ్చ పురిమకాపత్తిం అపనేతుం న యుత్తం వియ ఖాయతి. ఉక్ఖేపనీయకమ్మఞ్చ ఆపత్తిఅదస్సనమత్తే, అప్పటికమ్మమత్తే, కుదిట్టిఅప్పటినిస్సజ్జనమత్తే చ కరియతి, తస్స అనువత్తనమత్తేన సమనుభాసిత్వా సాసనతో చావేతబ్బానీతి న యుత్తన్తి చే? న వత్తబ్బమేవ, ఇదం అపారాజికవత్థానుపి తప్పసఙ్గతో, అనఙ్గావిసయత్తా చ వినయస్స.

తతియపారాజికసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౪. చతుత్థపారాజికసిక్ఖాపదవణ్ణనా

౬౭౮. “లోకస్సాదసజ్ఞాతస్స మిత్తసన్ధవస్స వసేన తం దస్సేతుం కాయసంసగ్గరాగేనాలి వుత్త”న్తి లిఖితం. తిస్సిత్థియోతి తీసు ఇత్థీసు, తిస్సో వా ఇత్థియో. తం న సేవేతి తాసు న సేవతి. అనరియాలి ఉభతోబ్యజ్జానా. బ్యజ్జానస్మిన్తి అత్తనో బ్యజ్జానే. న సేవేతి న సేవతి. న చాచరేతి నాచరతి. వణ్ణావణ్ణోతి ద్వీహిపి సుక్కవిస్సట్టి. గమనుప్పాదనన్తి సఞ్చరిత్తం.

౬౭౯. “నివత్తం వా పారుతం వా”తి ఏత్త నివత్తస్స వా పారుతస్స వా వత్తస్స గహణం సాదియతీతి అత్తో.

చతుత్థపారాజికసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

పారాజికకణ్డవణ్ణనా నిట్టితా.

౨. సజ్ఞాదిసేసకణ్డవణ్ణనా

౧. పఠమసజ్ఞాదిసేససిక్ఖాపదవణ్ణనా

౬౮౧. ఆహతకోతి ఆనీతో, నియతకోతి అధిప్పాయో. అకప్పీయఅడ్డో నామ సజ్ఞస్స వా ఆరామికపుగ్గలస్స వా వత్తుస్స కారణా సజ్ఞస్స వారికభావేన సయమేవ వా అధికరణట్టానం గత్వా “అమ్మాకం ఏసో దాసో, దాసీ, వాపీ, ఖేత్తం, ఆరామో, ఆరామవత్తు, గావో, గావీ, మహింసీ, అజా, కుక్కుటా”తిఆదినా వోహరతి, అకప్పీయం. “అయం అమ్మాకం ఆరామికో ఆరామికా, అయం వాపీ ఇత్థన్నామేన సజ్ఞస్స హత్థే దోహనత్థాయ దిన్నా. ఇతో ఖేత్తతో ఆరామతో ఉప్పజ్జనకచతుపచ్చయా ఇతో గావితో మహింసితో అజాతో ఉప్పజ్జనకగోరసా ఇత్థన్నామేన సజ్ఞస్స దిన్నా”తి పుచ్చితే వా అపుచ్చితే వా వత్తుం వట్టతి. “కత”న్తి అవత్వా “కరోన్తి”తి వచనేన కిర అనేనకతం ఆరబ్బ ఆచిక్ఖితా నామ హోతి. గీవాతి కేవలం గీవా ఏవ హోతి, న పారాజికం. కారాపేత్వా దాతబ్బాతి ఏత్త సచే ఆవుధభణ్ణం హోతి, తస్స ధారా న కారేతబ్బా, అఞ్ఞోన పన ఆకారేన సఞ్ఞాపేతబ్బం. “తిచిత్తం తివేదన”న్తి వుత్తత్తా “మానుస్సయవసేన కోధుస్సయవసేనా”తి తబ్బహులనయేన వుత్తన్తి వేదితబ్బం.

పఠమసజ్ఞాదిసేససిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౨. దుతియసజ్ఞాదిసేససిక్ఖాపదవణ్ణనా

౬౮౩. భటిపుత్రకానం కుమారభటికానం గణా భటిపుత్రగణా. కప్పన్తి కప్పీయం. కప్పగతికన్తి కప్పీయసభావం. పక్కన్తాసుపీతి అత్తనో పరిసం రపేత్వా ఇతరాసు పక్కన్తాసు. పణ్ణత్తిం అజానన్తా అరియాపి వుట్టాపేన్తితి కత్వా వా కమ్మవాచాపరియోసానే ఆపత్తిక్ఖణ్ణే విపాకాబ్యాకతసమగ్గితావసేన వా “తిచిత్త”న్తి వుత్తన్తి వేదితబ్బం. “పబ్బాజనే న దుక్కట”న్తి పోరాణగణిపదే వుత్తం.

దుతియసజ్ఞాదిసేససిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౩. తతియసజ్ఞాదిసేససిక్ఖాపదవణ్ణనా

౬౮౪. భద్దాకాపిలానీ మహాకస్సపస్స పురాణదుతియా కిర. ఇోతీనం కులం యస్మిం గామకే, తదేతం గామకం ఇోతికులం, కులసన్నిహితం గామకం అగమాసీతి అత్తో. “అజం గామం నేతీ”తిఆదీసు వియ వా ద్వికమ్మికం కత్వా గామకం అగమాసి ఇోతికులం అగమాసీతిపి యుజ్జతి.

౬౯౨. “అపరిక్ఖిత్తస్స గామస్స ఉపచారం అతిక్కామేన్తియా”తి వచనేనపి ఏవం వేదితబ్బం – వికాలగామప్పవేసనే ద్విన్నం లేడ్డుపాతానంయేవ వసేన ఉపచారో పరిచ్చిన్తితబ్బో, ఇతరథా యథా ఏత్థ పరిక్ఖేపారహట్టానం పరిక్ఖేపం వియ కత్వా “అతిక్కామేన్తియా”తి వుత్తం, ఏవం తత్థాపి “అపరిక్ఖిత్తస్స గామస్స ఉపచారం అతిక్కమన్తస్సా”తి వదేయ్య. యస్మా పన తత్థ పరిక్ఖేపారహట్టానతో ఉత్తరి ఏకో లేడ్డుపాతో ఉపచారోతి అధిప్పేతో, తస్మా తదత్థదీపనత్థం “అపరిక్ఖిత్తస్స గామస్స ఉపచారం ఓక్కమన్తస్సా”తి వుత్తం. యం పన అన్ధకట్టకథాయం “పరిక్ఖేపారహట్టానంయేవ ‘ఉపచార’న్తి సల్లక్ఖేత్వా పరిక్ఖేపపరిక్ఖేపారహట్టానానం నిన్నానాకారణదీపనత్థం ‘ఉపచారం ఓక్కమన్తస్సా’తి వుత్తం పాళివిసేసమసల్లక్ఖేత్వావ అపరిక్ఖిత్తస్స గామస్స ఉపచారం అతిక్కమన్తస్స ఇథ ఉపచారో పరిక్ఖేపో యథా భవేయ్య, తం ఉపచారం పరమం పాదం అతిక్కమన్తస్స ఆపత్తి దుక్కటస్స. దుతియం పాదం అతిక్కమన్తస్స ఆపత్తి పాచిత్తియస్సా”తి వుత్తం, తం న గహేతబ్బమేవ పాళియా విసేససబ్బావతోతి. “అపరిక్ఖిత్తస్స గామస్స ఉపచారం ఓక్కమన్తియాతిపి ఏకచ్ఛేసు దిస్సతి, తం న గహేతబ్బన్తి అపరే”తి వుత్తం. తత్థ “పాళివిసేసమసల్లక్ఖేత్వా”తి దువుత్తం, కస్మా? వికాలగామప్పవేసనసిక్ఖాపదేపి కత్థచి “ఉపచారం అతిక్కమన్తస్సా”తి పారో దిస్సతీతి, సో అన్ధకట్టకథాపారతో గహేతోతి ఆచరియో. అపరిక్ఖిత్తస్స ఉపచారోక్కమనమేవ పారో యుజ్జతి, న అతిక్కమనం. కస్మా? బహూసు రానేసు పాళియా అట్టకథాహి విరుజ్ఞనతో, ఇమస్మిం వాపి సిక్ఖాపదే విరుజ్జతి. కథం? గణవ్హా ఓహీయమానాయ అరణ్ణో ఆపత్తి హోతి, న గామే. అథ చ పన నిదస్సనమ్మి “సిక్ఖాపదా బుద్ధవరేనా”తి (పరి. ౪౭౯) గాథా దస్సితా, తస్మా ఉపచారోక్కమనపరియాపన్ననదిం అతిక్కామేన్తియా హోతి. కిఞ్చ భియ్యో “గచ్ఛన్తస్స చతస్సో ఆపత్తియో, రితస్స చాపి తత్తకాతిఆదీనం (పరి. ౪౭౫) పరివారగాథానం అట్టకథాహి ఉపచారోక్కమనమేవ పారోతి నిట్టం గన్తబ్బ”న్తి చ వుత్తం, సుట్ట సల్లక్ఖేత్వా కథేతబ్బం.

“పదసా గమనమేవ హి ఇథాధిప్పేతం, తేనేవ పరమం పాదం అతిక్కామేన్తియాతిఆదిమాహా”తి ఏత్థ వికాలగామప్పవేసనసిక్ఖాపదాదీసు తదభావా యానేన వా ఇద్ధియా వా పవిసతో, అద్ధానం గచ్ఛతో చ ఆపత్తితి దీపేతి. తత్థ అసారుప్పత్తా ఆపత్తిమోక్ఖో నత్థీతి ఏకే, విచారేత్వా గహేతబ్బం. భిక్ఖునీవిహారభూమి “గామన్తర”న్తి న వుచ్చతి గామన్తరపరియాపన్నాయపి కప్పీయభూమితా. “పరతో ‘సచే భిక్ఖునీసు మహాబోధియజ్ఞణం పవిసన్తిసు ఏకా బహి తిట్ఠతి, తస్సా ఆపత్తి’తిఆదివచనతో భిక్ఖువిహారో న కప్పీయభూమీతి సిద్ధం, తస్మా కఞ్చిసగరే ఖన్ధధమ్మవిహారో వియ, కావీరపట్టనే

సారీధమ్మవిహారో వియ చ అశ్శోపి సో విహారో, తస్మా సీమబద్ధసుఖత్తం గామన్తరభావే నిరన్తరా అధిట్టానత్తం పవిసన్నియా, నిక్ఖమన్నియాపి గామన్తరాపత్తి హోతీతి అపరే”తి వుత్తం. చతుగామసాధారణత్వాతి ఏత్థ ఏవంవిధే విహారే సీమం బద్ధంతేహి చత్తారోపి తే గామా సోధేతబ్బాతి వేదితబ్బా. సంవిదహిత్వా భిక్కునియా వా మాతుగామేన వా ధేయ్యసత్తేన వా సద్ధిం తం విహారం ఓక్కమన్నియా చతస్సో ఆపత్తియో ఏకతోవ హోన్తి. “గామన్తరే గామన్తరే ఆపత్తి పాచిత్తియస్సా”తి వుత్తాతి ఏకే.

దుతియపాదుద్ధారే సజ్ఞాదిసీసోతి ఏత్థ సచే దుతియో పాదుద్ధారో కప్పియభూమియం హోతి, న సజ్ఞాదిసీసో, అకప్పియభూమియం ఏవ సజ్ఞాదిసీసో. “ఉభయతీరేసు విచరన్తి, వట్టతీతి దస్సనూపచారస్సేత్థ సమ్మవా”తి లిఖితం, తం యుత్తం. సవనూపచారో హేత్థ నదీపారే, గామన్తరే వా అప్పమాణన్తి. అన్తకట్టకథాయం పన “పరతీరతో నదిం ఓతరిత్వా దస్సనూపచారతో దారూని, పణ్ణానివా మగ్గిత్వా ఆనేతి, అనాపత్తి. తిచ్చీవరాని పరతీరే ఓతాపేతి, అనాపత్తి”తి వుత్తం. “ఓరిమతీరమేవ ఆగచ్ఛతి, ఆపత్తి”తి అతిక్కుమితుకామతాయ పవిట్టత్తా వుత్తం. “న్ఱాయనాదికిచ్చేన పవిట్టానం కత్థేవాలయసమ్మవా వట్టతీ”తి వుత్తం. గామన్తరే పమాణన్తి అట్టకథాయం పరతీరతో నదిం ఓతరిత్వా దస్సనూపచారతో దారూని పణ్ణాని సకగామతో ధోకమ్మి తరణవారేన న వట్టతి కిర నిక్ఖమిత్వా పవిసీతుం.

అగామకే అరశ్శోతి అగామలక్ఖణే అరశ్శోతి అత్థో. ఇమినా ఆపత్తిభేత్తం దస్సితం. యస్మా ఇదం ఆపత్తిభేత్తం, తస్మా యా భిక్కునుపస్సయతో గామస్స ఇన్దఖీలం అతిక్కుమతి, సా అసన్తే గామే గణవ్హా ఓహీయనాపత్తిం ఆపజ్జతి. దస్సనసవనూపచారాభావేపి పగేవ గామే ఇన్దఖీలాతిక్కుమనక్ఖణేయేవ ఆపజ్జతి. సచే తత్త ఏకా భిక్కునీ అత్తి, తస్సా దస్సనసవనూపచారాతిక్కుమనక్ఖణే ఆపజ్జతి, అరశ్శామగ్గగమనకాలే ఏవాయం విధీతి న గహేతబ్బం. గామతో పన నిక్ఖమన్తి ఇతో పట్టాయ ఆపజ్జతీతి దస్సనత్తం “అగామకం అరశ్శా”న్తి వుత్తం. వుత్తశ్శోతం “ఆరాధికా చ హోన్తి సజ్ఞాహికా లజ్జినియో, తా కోపేత్వా అశ్శాత్త న గన్తబ్బం. గచ్ఛతి చే, గామన్తరనదీపారరత్తివిప్పవాసగణవ్హా ఓహీయనాపత్తిహి న ముచ్చతీ”తిఆది. తత్త “గణవ్హా ఓహీయనాపత్తి సకింయేవాపజ్జతి. ఇతరా గామే గామే పారే పారే అరుణే అరుణే చాతి వేదితబ్బ”న్తి వుత్తం. తత్త “వుత్తశ్శోత”న్తిఆదీని అసాధకాని యథాసమ్మవం గహేతబ్బత్తా. “మహాబోధియజ్జణన్తిఆది ఏవం గామస్స ఆసన్నట్టానేపి ఇమం ఆపత్తిం ఆపజ్జతీతి దస్సనత్తం వుత్త”న్తి లిఖితం.

తతియసజ్ఞాదిసీససిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౪. చతుత్థసజ్ఞాదిసీససిక్ఖాపదవణ్ణనా

౬౯౪. పటివత్తాతి పటివచనం దేన్తి. కమ్మదోసన్తి “అనశ్శాయ గణస్స ఛన్దన్తి ఏవమాదీ”తి లిఖితం. కత్తబ్బట్టానదోసన్తి పోరాణా. కారకగణస్సాతి కారకసజ్జస్స. “భిక్కునిసజ్జం సన్నిపాతేత్వా”తి వుత్తత్తా కారకసజ్జోపి అయమేవాతి చే? పరమమేవ కారకసజ్జం న ఆమచ్చేత్వా బలక్కారేనాయం ధుల్లనన్దా తం భిక్కునిం ఓసారేసీ”తి పోరాణగణిపదే వుత్తం, తస్మా కారకభిక్ఖానం సమ్ముఖాపి తేసం అనుమతిం పరమం అగ్గహేత్వా తం కమ్మం న పటిప్పస్సమ్మేతబ్బన్తి సిద్ధం హోతి, పటిప్పస్సద్ధం బలక్కారేన న కాతబ్బమేవాతి అధిప్పాయో. “భిక్కునీపి దిట్టావికమ్మం కాతుం లభతీ”తి చ తత్త వుత్తం.

౬౯౮. అసన్తే కమ్మకారకసజ్జే ఓసారేతి, అనాపత్తితి ఏత్థ కిత్తావతా అసన్తో నామ హోతీతి? ఇదం సబ్బత్త న విచారితం. కారకానం కాలకిరియాయాతి ఏకే. ఏకస్సపి అభావేనాతి ఏకే. ఏకస్మిం రజ్జేతి ఏకే. ఏకరట్టేతి ఏకే. ఏకగామేతి ఏకే. ఏకస్మిం

ఆవాసేతి ఏకే. యత్త సక్కా అపలోకేతున్తి ఏకే. అన్తోఅద్దయోజనేతి ఏకే. తత్త తస్మిం ఆవాసే అసన్తే కారకసజ్జే ఓసారేతి, అనాపత్తీతి ఇదం పసంసన్తి ఆచరియా. యత్త సక్కా అపలోకేతున్తి సామీచి.

చతుత్తసజ్జాదిసేససిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౫. పశ్చామసజ్జాదిసేససిక్ఖాపదవణ్ణనా

౭౦౧. ఏతం న వుత్తన్తి భిక్ఖునియా అవస్సుతభావో దట్టబ్బోతి ఏతం నియమనం న వుత్తం. తం అవచనం పాళియా సమేతి. కతరపాళియాతి? “అనవస్సుతోతి జానన్తి పటిగ్గణ్ణాతీ”తి ఇమాయ. యది హి పుగ్గలస్స అవస్సుతభావో న పమాణం, కిం ఇమాయ పాళియా పయోజనం, “అనాపత్తి ఉభో అనవస్సుతా హోన్తి, అనవస్సుతా పటిగ్గణ్ణాతీ”తి ఏత్తకమేవ వత్తబ్బం సియా. అత్తనో హి అనవస్సుతభావోయేవ పమాణన్తి. ఇమస్స పన అనాపత్తివారస్స అయమత్తో – ఉభో చే అనవస్సుతా, సబ్బథాపి అనాపత్తి. అథ భిక్ఖునీ అనవస్సుతా సమానా అవస్సుతమ్మి “అనవస్సుతో”తి సజ్ఞాయ తస్స హత్తతో పటిగ్గణ్ణాతి, ఏవమ్మి అనాపత్తీతి. అథ సా అనవస్సుతాపి అజ్ఞం అనవస్సుతం వా అవస్సుతం వా “అవస్సుతో”తి జానాతి, దుక్కటమేవ. వుత్తజ్ఞోతం అనన్తరసిక్ఖాపదే “కిస్స త్వం అయ్యే న పటిగ్గణ్ణాసీతి. అవస్సుతో అయ్యేతి...పే... నాహం అవస్సుతా”తి.

పశ్చామసజ్జాదిసేససిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౬. ఛట్టసజ్జాదిసేససిక్ఖాపదవణ్ణనా

౭౦౨. తేనాతి తస్మా. యస్మా ఉయ్యోజికా న దేతి న పటిగ్గణ్ణాతి, తస్మా పటిగ్గహో న విజ్జితీతి అత్తో. ఇతరిస్సా పరిభోగపచ్చయా. “అకుసలచిత్త”న్తి బాహుల్లేన వుత్తం. “వట్టతీతి సజ్ఞాయ వదన్తియాపి ఆపత్తీ”తి వదన్తి.

ఛట్టసజ్జాదిసేససిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౭. సత్తమసజ్జాదిసేససిక్ఖాపదవణ్ణనా

౭౦౩-౪. కమ్మవాచతో పుట్టే ఆపన్నాపత్తియో న పటిప్పస్సమ్మన్తి. ఇత్తియా దుక్కటథుల్లచ్చయా పటిప్పస్సమ్మన్తి సజ్జాదిసేసే పత్తేతి పోరాణా. తం “అజ్ఞాపజ్జన్తియా”తి పాళియా సమేతి. “సుత్వా న వదన్తి”తి ఏత్త సచే జీవితబ్రహ్మచరియన్తరాయభయా న వదన్తి, అనాపత్తి . “అథమ్మకమ్మే అథమ్మకమ్మసజ్ఞా ఆపత్తి దుక్కటస్సా”తి వుత్తత్తా “అనాపత్తి అసమనుభాసన్తియా”తి సజ్జాదిసేసం సన్ధాయ వుత్తం.

సత్తమసజ్జాదిసేససిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౮. అట్టమసజ్జాదిసేససిక్ఖాపదవణ్ణనా

౭౦౪. పచ్చాకతాతి పరాజితా. కులదూసకసిక్ఖాపదస్స, ఇమస్స చ నిదానమత్తమేవ నానాకరణం. వుత్తజ్ఞో తత్త “తస్స వచనస్స పటినిస్సగ్గాయ ఏవ వచనీయో, న కులదూసననివారణత్థాయా”తి. ఏవం సన్తే ఉభోపేతా ఆపత్తియో అజ్ఞమజ్ఞం

సభాగర్హా, తస్మా ఇదం తస్య అనుపజ్ఞాత్రిసదిసం ఆపజ్జతి, తతో ఇదం నిరత్తకమేవ ఆపజ్జతీతి? న ఏవం దట్టబ్బం.
వత్తువిసేసతో, కమ్మవాచావిసేసతో చ ఉభిన్నం నానాకరణం.

అట్టమసజ్ఞాదిసేససిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౯. నవమసజ్ఞాదిసేససిక్ఖాపదవణ్ణనా

౭౨౩. “కాయికవాచసికేన సంసగ్గేనా”తి పారసేనో.

నవమసజ్ఞాదిసేససిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

సజ్ఞాదిసేసకణ్డవణ్ణనా నిట్టితా.

౩. నిస్సగ్గియకణ్డవణ్ణనా

౧. పఠమనిస్సగ్గియపాచిత్తియసిక్ఖాపదవణ్ణనా

౭౩౩. పఠమనిస్సగ్గియపాచిత్తియసిక్ఖాపదం ఉత్తానమేవ.

౨. దుతియనిస్సగ్గియపాచిత్తియసిక్ఖాపదవణ్ణనా

౭౪౦. వత్తుసమ్మత్తతా వా న తస్సా అనాపన్నకామతాయ వా అనాణత్తికతాయ వా అకాలచీవరమదంసు. యథాదానే
ఏవ ఉపనేతబ్బం, న భాజేతబ్బం పుగ్గలికత్తాతి అధిప్పాయో. అత్థతో హి ఇతరమ్మి యథాదానే ఏవ ఉపనేతబ్బమేవ.
గణ్ఠిపదే పన “అయ్యాయ దమ్మీతి ఏవం పటిలద్ధంతి నిస్సట్టపటిలద్ధం. యథాదానేతి దాయకేహి పరిచ్ఛత్తవిధానేన.
ఉపనేతబ్బంతి అకాలచీవరభావేన భాజేతబ్బంతి అధిప్పాయో. ఇథ భాజాపితాయ లద్ధచీవరమేవ నిస్సగ్గియం హోతి, తం
వినయకమ్మం కత్వాపి అత్తనా న లభతీ”తి లిఖితం. యది నిస్సట్టపటిలద్ధం సన్ధాయ ఇదం వుత్తం సీయా, “నిస్సజ్జితబ్బం
సజ్ఞస్స వా గణస్స వా పుగ్గలస్స వా దదేయ్య, దదేయ్యం, అయ్యాయ దమ్మీ”తి వుత్తతా తీణిపేతాని పదాని వత్తబ్బాని
సియుం, తస్మా న కేవలం నిస్సట్టపటిలద్ధమేవ యథాదానే ఉపనేతబ్బం, అజ్ఞాహి భిక్కునీహి లద్ధకోట్టాసమ్మి
యథాదానేయేవ ఉపనేతబ్బం.

౭౪౧. “అకాలచీవరే కాలచీవరసజ్ఞాయ అనాపత్తీ”తి పన భాజనపచ్చయా ఆపజ్జితబ్బాపత్తిం నాపజ్జతీతి ఏత్తకమేవ
దీపేతి, న పటిలద్ధం, న యథాదానే దాతబ్బంతి ఇమమత్థం దీపేతి. లేసేన పన గణ్ఠాతి చే, భణ్ణగ్గేన కారేతబ్బా.

దుతియనిస్సగ్గియపాచిత్తియసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౩. తతియనిస్సగ్గియపాచిత్తియసిక్ఖాపదవణ్ణనా

౭౪౪. సకసజ్ఞాయ గహితత్తా పాచిత్తియం, దుక్కుటశ్చ వుత్తం. ఇతరథా భణ్ణగ్గేన కారేతబ్బం.

తతియనిస్సగ్గియపాచిత్తియసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౪. చతుత్థనిస్సగ్గియపాచిత్తియసిక్ఖాపదవణ్ణనా

౭౦౨. లేసేన గహేతుకామతా, అణ్ణాస్స విణ్ణాస్స విణ్ణాపనం, పటిలాభోతి తీణి అణ్ణాని, తస్మా పఠమం విణ్ణత్తం అలభిత్వా అణ్ణం తతో ఊనతరమ్మి లభేయ్య, నిస్సగ్గియమేవ అఙ్గసమ్మత్తితో. ఏస నయో అణ్ణత్థాపి.

చతుత్థనిస్సగ్గియపాచిత్తియసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౫. పఞ్చమనిస్సగ్గియపాచిత్తియసిక్ఖాపదవణ్ణనా

౭౦౩. “తేలం గోపేత్వా సప్పిమ్మి మే అత్తనో కులఘరా”తి కిర పారో.

పఞ్చమనిస్సగ్గియపాచిత్తియసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౬. ఛట్టనిస్సగ్గియపాచిత్తియసిక్ఖాపదవణ్ణనా

౭౦౪-౭౧౨. పావారికస్సాతి దుస్సవాణిజకస్స. యాయ చేతాపితం, తస్సా నిస్సగ్గియం, నిస్సట్టపటిలాభో చ. “ఇతరాసం పన జానిత్వా వస్సగ్గేన పత్తకోట్టాసం సాదియచ్చీనమ్మి న నిస్సగ్గియం, కేవలం యథాదానే ఏవ తాహిపి ఉపనేతబ్బ”న్తి వదన్తి. “నిస్సట్టం పటిలభిత్వాపి యథాదానే ఉపనేతబ్బ”న్తి వుత్తత్తా సేసాహి గహితం సుగ్గహిత”న్తి వదన్తి. ఏత్థ గిలానాయపి న మోక్షో.

ఛట్టనిస్సగ్గియపాచిత్తియసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౭. సత్తమనిస్సగ్గియపాచిత్తియసిక్ఖాపదవణ్ణనా

౭౧౪. సత్తమే “సయం యాచితకేనా”తి కిఞ్చాపి అవిసేసేన వుత్తం. తథాపి అణ్ణదత్తికేన అత్తుద్దేసికేన సజ్ఞాచికేనాతి అత్తో వేదితబ్బో. అయమత్తో “భిక్ఖునియో తేన చ పరిక్ఖారేన సయమ్మి యాచిత్వా భేసజ్ఞం చేతాపేత్వా పరిభుజ్జింసూ”తి ఇమిస్సా పాళియా అత్తేన సంసద్దిత్వా వేదితబ్బో. తస్సాయమత్తో – తేన పరిక్ఖారేన భేసజ్ఞం చేతాపేత్వా చ-సద్దేన సజ్ఞాచికేన చ భేసజ్ఞం చేతాపేత్వాతి ఇమమత్తం దీపేత్తో “సయమ్మి యాచిత్వా భేసజ్ఞం చేతాపేత్వా”తి ఆహ. అణ్ణాథా “తేన పరిక్ఖారేన భేసజ్ఞం చేతాపేత్వా సయమ్మి యాచిత్వా పరిభుజ్జింసూ”తి ఇమినా అనుక్కమేన పాళి వత్తబ్బా సీయా.

పదభాజనే పన “సంయాచికేనాతి సయం యాచిత్వా”తి తస్సేవ పదస్స అధిప్పాయమత్తం వుత్తం. సా హి పదభాజనధమ్మతా. “సఙ్ఘికం లాభం పరిణత”న్తిఆదిపదానం భాజనే పన సా పాకటా. అణ్ణాథా సంయాచికపదేన కో అణ్ణో అతిరేకత్తో సఙ్గహితో సీయా, సో న దిస్సతీతి తదేవ పదం నిప్పయోజనం, ఇదఞ్చ సిక్ఖాపదం పురిమేన నిన్నానాకరణం సీయా. అత్తనో హి సంతకం యథాకామం కరణీయన్తి. ఏత్థ చ సజ్ఞస్స యాచనాయ వసేన ఏకతో హుత్వా యాచనాయ లద్ధం సంయాచికన్తి వేదితబ్బం. అణ్ణాథా ఇతో పరేన సంయాచిక-సద్దేన ఇదం నిబ్బిసేసం ఆపజ్జతీతి “పుగ్గలికేన సంయాచికేనా”తి ఇదఞ్చ సిక్ఖాపదం విసుం న వత్తబ్బం సీయా ఇధేవ తేన ఆపజ్జితబ్బాపత్తియా సఙ్గహితత్తా, న చ సఙ్గహితా

ఆపత్తిద్వయభావతో. మిస్సేత్వా చేతాపితత్తా హి ఏకమేవ ఆపత్తితి చే? న, సంయోచికపదస్య నిష్పయోజనభావప్పసంజ్ఞతో, ఏవం సజ్ఞికమహాజనికపుగ్గలికాని మిస్సేత్వా చేతాపనే ఏకాపత్తిభావప్పసంజ్ఞతో చ.

సత్తమనిస్సగ్గియపాచిత్తియసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౮. అట్టమనిస్సగ్గియపాచిత్తియసిక్ఖాపదవణ్ణనా

౭౬౯. గణస్సాతి ఆభిధమ్మికాదిగణస్స, ఊనచతువగ్గస్స చ.

అట్టమనిస్సగ్గియపాచిత్తియసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౯. నవమనిస్సగ్గియపాచిత్తియసిక్ఖాపదవణ్ణనా

౭౭౪. సమ్మాచికేనాతి గణయాచనాయ లద్ధేనేవ, న అమ్మోన.

నవమనిస్సగ్గియపాచిత్తియసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౧౦. దసమనిస్సగ్గియపాచిత్తియసిక్ఖాపదవణ్ణనా

౭౭౯. దసమే పన “యా పన భిక్ఖునీ అమ్మోదత్తికేన పరిక్ఖారేన అమ్మోద్దిసికేన పుగ్గలికేన అమ్మో చేతాపేయ్య, నిస్సగ్గియం పాచిత్తియ”న్తి ఏవంవిధేన భవితబ్బం, “పుగ్గలికేన సంయోచికేనా”తి ఇమినా ఏకాదసమేన భవితబ్బం సీయా యథాక్కమేన సమ్భవతో. కామమేవ చేతం అట్టప్పత్తియా అభావతో న వుత్తం, అత్తతో పన గహేతబ్బమేవ. ఏత్త పన సజ్ఞగణపుగ్గలానం పవారిత్తట్టానే, పుగ్గలస్సేవ ఇంతకట్టానే చ అనాపత్తిఛాయా దిస్సతి, ఇదం సబ్బం అమ్మాకం తక్కానుసారవసేనేవ వుత్తన్తి కత్వా న సారతో దట్టబ్బం. విచారేత్వా యథా నిచ్చలకారణం దిస్సా యం వా వినయక్కమకోవిదా అనుజానన్తి, తం తదేవ గహేతబ్బం. పోరాణగణిపదే పన “ఆపదాసుపి అమ్మో గరుభణ్ణమేవ చేతాపేతబ్బం, ఇతరం న వట్టతి, భిక్ఖుస్స పన వట్టతీ”తి వుత్తం.

దసమనిస్సగ్గియపాచిత్తియసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౧౧. ఏకాదసమనిస్సగ్గియపాచిత్తియసిక్ఖాపదవణ్ణనా

౭౮౪. “దుతియవగ్గస్స పరమే”తి అవత్వా “ఏకాదసమే”తి ఇథ వుత్తం. కస్మా? భిక్ఖునివిభజ్జే తింసకకణ్డం పత్వా వగ్గక్కమస్స అవుత్తత్తా. యస్మా పవారిత్తట్టానే విజ్ఞాత్తి నామ న పటిసేధేతబ్బా, తస్మా భగవా అమ్మోతికలప్పవారిత్తట్టానే ధమ్మనిమన్తనవసేన వదేయ్య “యేనత్తో”తి వుత్తాయ “చతుక్కంసపరమం విజ్ఞాపేతబ్బ”న్తి పరిచ్ఛేదం దస్సేతీతి వేదితబ్బం. అమ్మో “నిదానేన సిక్ఖాపదం న సమేతి, సిక్ఖాపదేన చ అనాపత్తివారో”తి చ “అకతవిజ్ఞాత్తియా చతుక్కంసపరమం విజ్ఞాపేతబ్బ”న్తి చ అనిట్టం ఆపజ్జతి, తస్మా మాతికాట్టకథాయం చేతాపేతబ్బన్తి రపేత్వా సహధమ్మికే చ ఇంతకపవారితే చ అమ్మోన కిస్మిఇచ్చిదేవ గుణేన, పరితుట్టేన చ వదేయ్య “యేనత్తో”తి వుత్తస్స “విజ్ఞాపేతబ్బ”న్తి వుత్తనయేన అత్తో దట్టబ్బో. పోరాణగణిపదే పన “ఇదం పరిచ్ఛిన్నపవారణం సన్ధాయ వుత్తం. అనాపత్తి ఇంతకానం పవారితానన్తి పన సబ్బప్పకారేన

పవత్యం నిచ్చపవారణం సన్ధాయ వుత్తం. నిచ్చపవారణా నామ యదా యేనత్తో, తదా తం వదేయ్యాథాతి ఏవం పవతా .
'హస్త సీతపావరణ'ని దేన్తానం పన అతిరేకచతుక్కుంసమ్మి గహేతుం వట్టతీ"తి వుత్తం. అయమేవ నయో దసమేపీతి.

ఏకాదసమనిస్సగ్గియపాచిత్తియసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

భిక్కునీవిభజ్జే తింసకవణ్ణనా నిట్టితా.

నిస్సగ్గియకణ్ణవణ్ణనా నిట్టితా.

౪. పాచిత్తియకణ్ణవణ్ణనా

౧. లసుణవగ్గో

౧. పరమలసుణసిక్ఖాపదవణ్ణనా

౭౯౩-౭. అహం లసుణేనాతి ఏత్త "పవారేమీ"తి పారసేనో. బదరసాళవం కిర బదరఫలాని సుక్ఖాపేత్వా చుణ్ణేత్వా కత్తబ్బా
ఖాదనీయవికతి.

పరమలసుణసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౨. దుతియసిక్ఖాపదవణ్ణనా

౮౦౦. సంహరాపేయ్యాతి "సంహరతి వా సంహరాపేతి వా"తి పదభాజనం వేదితబ్బం. కిఞ్చాపి ఏత్త ఆపత్తిభేదో న
దస్సితో, తథాపి ఖురసణ్ణాసకత్తరిఆదిపరియేసనఘంసనాదీసు పుబ్బపయోగేసు దుక్కుటం యుజ్జతి, యథా చేత్త, ఏవం
తలఘాతకాదిమ్మి చ ఆపత్తిభేదో పాళియం న వుత్తో. యథాసమ్మవం పన పుబ్బపయోగేసు దుక్కుటం సమ్మవతి. ఏవం
భిక్కుస్స ఏత్త చ లసుణే చ దుక్కుటం. ఇదం కిరియాకిరియన్తి పోరాణా. తత్త "కిరియాకిరియ"న్తి న వుత్తం.

దుతియసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౮౦౨-౬. తతియచతుత్థసిక్ఖాపదం ఉత్తానత్తమేవ.

౩. పఞ్చమసిక్ఖాపదవణ్ణనా

౮౧౨. పఞ్చమే ఉదకసుద్ధిపచ్చయే సతిపి ఫస్ససాదియనే యథావుత్తపరిచ్ఛేదే అనాపత్తి. తత్త ద్వీన్నం పబ్బానన్తి
"ద్వీన్నం అఙ్గాలానం సహపవేసనే ఏకేకఅఙ్గాలస్స ఏకేకం పబ్బం కత్వా ద్వే పబ్బా, ఏకఙ్గాలప్పవేసనే ద్వీన్నం పబ్బానం
ఉపరి న వట్టతీతి వేదితబ్బం. మహాపచ్చరియమ్మి అయమేవ నయో దస్సితో"తి లిఖితం.

పఞ్చమసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౭. సత్తమసిక్తాపదవణ్ణనా

౮౨౦-౮౨౨. “నగరం అతిహరన్తి”తి పాఠో. “నగరద్వారే అతిహరన్తి”తి కత్తచి, తత్త ద్వారేనాతి అత్తో. అయమేవ వా పాఠో. తం పుబ్బాపరవిరుద్ధన్తి “పునపి వుత్త”న్తి వుత్తం వాదం సన్ధాయ, న తతో పుబ్బే తత్త వుత్తం వాదం. ఏత్త “మాతరమ్మి విజ్ఞాపేత్వాతి వచనేన విరుజ్ఞతీ”తి లిఖితం, తం దుల్లిఖితం, న హి తేన విరోధం సన్ధాయ ఇదం వుత్తన్తి. కరణే చే పాచిత్తియం, కారాపనేపి పాచిత్తియేనేవ భవితబ్బం. అథ కారాపనే దుక్కటం, కరణేపి దుక్కటేనేవ భవితబ్బం. న హి కరణే వా కారాపనే వా విసేసో అత్తి ఆపజ్జనే సతీతి అధిప్పాయో.

౮౨౩. సమ్మటిచ్చితుం వట్టతీతి అప్పటిక్కిపిత్వా “సాధూ”తి వత్తుం వట్టతీతి అధిప్పాయో. న హి పటిగ్గహేతుం వట్టతి. అనామాసత్తా “ఆమకధణ్ణం పన ఇాతకపవారిత్తానేపి న వట్టతీ”తి వుత్తం. అనుగణిపదే పన “కప్పియేన లద్దం ధణ్ణం భజ్జిత్వా భుజ్జాన్తియా దుక్కటం. అపరణ్ణేపి ఏసేవ నయో”తి చ “అనాపత్తి ఆబాధపచ్చయాతి వచనతో సత్త ధణ్ణానిపి అనామాసానీతి సిద్ధం, తేనేవ హేట్టా అట్టకథాయం దుక్కటవత్తుమ్మి సత్త ధణ్ణానిపి గహితాని అనామాసానీ”తి చ వుత్తాని. ఆమాసాని కప్పియవత్తాని చ యది భవేయ్యం, యథా ఇాతకపవారిత్తే సన్ధాయ “అపరణ్ణం విజ్ఞాపేతీ”తి అవిసేసేన వుత్తం, ఏవం “అనాపత్తి ఇాతకానం పవారిత్తానం అణ్ణస్స అత్తాయ విజ్ఞాపేతి, ఉమ్మత్తికాయ ఆదికమ్మికాయా”తి వత్తబ్బం. యస్మా దుక్కటవత్తుత్తా చ అనామాసత్తా చ మాతరమ్మి సత్తవిధం ధణ్ణం విజ్ఞాపేతుం న వట్టతి, తస్మా తదత్తదీపనత్థం సత్తవిధం ధణ్ణం సన్ధాయ “అనాపత్తి ఆబాధపచ్చయా”తి వుత్తం, యథా భిక్షునియా ఆబాధపచ్చయా వట్టతి, తథా భిక్షుస్సాపీతి చ. యథా వా పన భిక్షునియా భజ్జనాదీని కారాపేతుం న వట్టతి, ఏవం భిక్షుస్సాపి. వుత్తమ్మి చేతం అన్ధకట్టకథాయం “అణ్ణతరో బాలభిక్షు కప్పియం అజానన్తో ఏతదవోచ ‘ఆమకధణ్ణం సమ్మటిచ్చితుం భిక్షానం న వట్టతి. ఏతం ధణ్ణం భజ్జిత్వా కోట్టేత్వా పచిత్వా యాగుఖజ్జకం భత్తశ్చ దేధా’తి, ఆణాపకస్సేవ భిక్షుస్స ఆపత్తి, సబ్బేసం అనాపత్తీ”తి. తస్మా “సజ్జవారికానం ధణ్ణం కోట్టేధా”తి ఆరామికానం వత్తుశ్చ న వట్టతి. “దివసం పరిబ్బయం గణ్ణథ, తణ్ణలే సమ్మాదేధ, త్వం ఏత్తకే గణ్ణ, త్వం ఏత్తకే”తి ఏవమాదీని పన వత్తుం వట్టతీతి చ. యం పన “అవిజ్ఞాత్తియా లబ్భమానం పన నవకమ్మణ్ణాయ సమ్మటిచ్చితుం వట్టతీ”తి వుత్తం, తమ్మి హేట్టా “ఇమం తేళాకం ఖేత్తం వత్తుం విహారస్స దేమా”తి వుత్తే ‘సమ్మటిచ్చితుం వట్టతీ’తి వుత్తం నయం సన్ధాయ వుత్తత్తా సువుత్తమేవ. “నవకమ్మణ్ణాయ ధణ్ణం దేమా”తి వుత్తే “సాధూ”తి వత్తబ్బం. యం పన హేట్టా “తత్త నిస్సగ్గియవత్తుం అత్తనో వా సజ్జగణపుగ్గలచేతియానం వా అత్తాయ సమ్మటిచ్చితుం న వట్టతి...పే... దుక్కటవత్తుం సబ్బేసమ్మి అత్తాయ సమ్మటిచ్చతో దుక్కటమేవా”తి వుత్తం, తమ్మి సువుత్తమేవ. కస్మా? “చేతియస్స అత్తాయ ధణ్ణం దాతుకామోష్ఠి, తుమ్మే భన్తే తదత్తాయ సమ్మటిచ్చథా”తి వుత్తే పటిగ్గహేతుం అకప్పియత్తా. “ఇదం పన తాదిసం న హోతీ”తి చ వుత్తం. సబ్బోపాయం ఉపతిస్సత్థేరవాదో కిర. ధమ్మసిరిత్థేరో పనేవమాహ “పుబ్బేపి నవకమ్మణ్ణాయ పటిగ్గహో న వారితో, సజ్జస్సత్తాయ పటిగ్గహితమ్మి పటిగ్గాహకస్సేవ అకప్పియ”న్తి.

సత్తమసిక్తాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౮. అట్టమసిక్తాపదవణ్ణనా

౮౨౪. పోరాణా “నిబ్బిట్టరాజభటో”తి పఠన్తి. తస్మిన్తో వారితభత్తవేతనో రాజభటోతి. “తశ్శోవ భటపథన్తి తంయేవ భత్తవేతన”న్తి అత్థం వదన్తి. ఉమ్ముకన్తి అలాతం.

౮౨౬. ఏత్త ఛడ్డీతం కిరియా. అనోలోకనం అకిరియా.

అటమసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౯. నవమసిక్ఖాపదవణ్ణనా

౮౩౨. “సామికే అపలోకేత్వా ఛడ్డీతీ”తి కత్థచి పోత్థకే నత్తి, కత్థచి అత్తి, అత్తిభావోవ సేయ్యా కిరియాకిరియత్తా సిక్ఖాపదస్స. ఇథ ఖేత్తపాలకా, ఆరామాదిగోపకా చ సామికా ఏవ. “సజ్ఞస్స ఖేత్తే, ఆరామే చ తత్త కచవరం న ఛడ్డీతబ్బన్తి కతికా చే నత్తి, భిక్షుస్స ఛడ్డీతుం వట్టతి సజ్ఞపరియాపన్నత్తా, న భిక్షునీనం. తాసమ్మి భిక్షునిసజ్ఞసన్తకే వుత్తనయేన వట్టతి, న తత్త భిక్షుస్స, ఏవం సన్తేపి సారుప్పవసేనేవ కాతబ్బ”న్తి వుత్తం.

నవమసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౧౦. దసమసిక్ఖాపదవణ్ణనా

౮౩౩. సాధుకీళితగీతం వాతి ఏత్త పాచిణ్ణగీతమ్మి సోతుం న వట్టతి. “గీతుపసజ్ఞాతం పన ధమ్మం సోతుం వట్టతీతి దీఘనికాయట్టకథాయం వుత్త”న్తి వుత్తం. పోరాణగణిపదే పన “ధమ్మగీతమ్మి న వట్టతీ”తి వత్వా “బుద్ధస్స గాయామ వాదేమాతి వుత్తే సమ్మటిచ్చితుం న వట్టతి, దుక్కుటం హోతీ”తి వుత్తం, “పూజం కరోమ, జాతకం వా వత్తుం వా దేసేమాతి వుత్తే ‘సాధూ’తి సమ్మటిచ్చితుం వట్టతీ”తి చ వుత్తం.

౮౩౬. ఏకపయోగో నామ ఏకదివసావలోకనం. తేసంయేవాతి యేసం నచ్చం పస్సతి. “భిక్షునీ సయమ్మి నచ్చితుం వా గాయితుం వా వాదితుం వా న లభతీ”తిఆది ఇథ సిక్ఖాపదే నత్తి. కస్మా? ఏళకలోమసముట్టానత్తా. యది ఏవం కస్మా వుత్తన్తి చే? సుత్తానులోమమహాపదేసతో. యది నచ్చాదీని పస్సితుం వా సోతుం వా న లభతి, పగేవ అత్తనా కాతున్తి నయతో లబ్బమానత్తా వుత్తం. ఇతరథా మహాపదేసా నిరత్థకా సియుం. ఏవమజ్ఞాత్థాపి నయో నేతబ్బో. “సముట్టానమ్మి ఇథ వుత్తమేవ అగ్గహేత్వా ఛసముట్టానవసేన గహేతబ్బ”న్తి లిఖితం. తం “అశ్శో నచ్చ, గాయ, వాదేహీ”తి వత్తుం న లబ్బతీతిఆదివచీకమ్మం సన్ధాయ లిఖితశ్చ, తం సులిఖితం ఏళకలోమసముట్టానే వాచాయ అభావతో. “సయమ్మి నచ్చితు”న్తిఆదికాయకమ్మశ్చ సన్ధాయ లిఖితం, దుల్లిఖితం. ఏళకలోమసముట్టానశ్శో ఏకన్తతో కాయకమ్మం హోతి, తస్మా ఉద్ధటం అగ్గహేత్వా ఆదిసద్దేన సజ్ఞహితమేవ ఇథ గహేతబ్బన్తి. ఏతం ఏళకలోమసముట్టానత్తాతి ఏత్త కారణవచనే సుత్తానులోమమహాపదేసతోతి ఏత్త పన ఉద్ధటం గహేతబ్బం, ఏవం యథాలాభవసేన తం లిఖితన్తి వేదితబ్బం. “ఆహచ్చభాసితసిక్ఖాపదవసేన ఏళకలోమసముట్టాన”న్తి వుత్తన్తి ఉపతిస్సత్థేరో. “ఏళకలోమసముట్టానశ్చ ఇదం సిక్ఖాపదం, ఆణాపకో ముచ్చేయ్య, న చ ముచ్చతీ”తి వుత్తం. తం “కస్మా”తి వుత్తే “సబ్బఅట్టకథాసు వుత్త”న్తి అట్టకథాచరియో ఆహాతి ధమ్మసిరిత్థేరో.

౮౩౭. ఆరామే రత్నాతి న కేవలం రత్నా, తతో గన్త్యా పన సద్భిరియాపథేహిపి లభతి. “ఆరామే రితాతి పన ఆరామపరియాపన్నాతి అత్తో, ఇతరథా నిసిన్నాపి న లభేయ్యా”తి లిఖితం, తం సులిఖితమేవ.

దసమసిక్ష్ణపదవణ్ణనా నిట్టితా.

లసుణవగ్గవణ్ణనా నిట్టితా.

౨. అన్ధకారవగ్గవణ్ణనా

౧. పఠమసిక్ష్ణపదవణ్ణనా

౮౩౯. “దివాపి అన్ధకారం అత్తి, తప్పటిసేధనత్తం ‘రత్తన్ధకారే’తి వుత్త”న్తి వదన్తి పోరాణా. సన్తిట్టయ్యాతి ఏత్త రానాపదేసేన చతుబ్బిథోపి ఇరియాపథో సజ్ఘహితో, తస్మా పురిసస్స హత్థపాసే తేన సద్ధిం చజ్ఞమనాదిం కరోన్తియా పాచిత్తియమేవ. “సల్లపేయ్య వా”తి కేవలం నిదానవసేన వుత్తం విసేసాభావతో. “సల్లపేయ్యవాతి పురిసస్స హత్థపాసే రితా సల్లపతి, ఆపత్తి పాచిత్తియస్సా”తి హి వుత్తం, తం న యుత్తన్తి ఏకే. కస్మా? యస్మా తస్స పురిసస్స హత్థపాసే రితేనేవ ఏకం పాచిత్తియం. సల్లపనేనపి అపరమ్మి ఏకం ఆపజ్జతీతి నాపజ్జతి, కథం పఞ్ణాయతీతి? అజ్ఞవసేన. ఇమస్స హి రత్తన్ధకారతా, పురిసస్స హత్థపాసే రానం వా సల్లపనం వా, సహాయాభావో, రహోపేక్షతాతి ఇమాని చత్తారి అజ్ఞాని వుత్తాని. తత్త యది రానపచ్చయా ఏకా ఆపత్తి విసుం సీయా, తస్మా చత్తారి అజ్ఞాని సీయుం. యది సల్లపనపచ్చయా ఏకా, తస్మాపి పఞ్చ అజ్ఞాని సీయుం. తస్మా మాతికాట్టకథాయం “చత్తారి వా పఞ్చ వా అజ్ఞానీ”తి వత్తబ్బం సీయా, న చ వుత్తం, తస్మా సల్లపనపచ్చయా విసుం నత్తితి. అత్తియేవ, మాతికాట్టకథావచనఞ్చ తదత్తమేవాతి ఏకే. కథం? సహుప్పత్తితో ద్విన్నం ఆపత్తీనం. కిం వుత్తం హోతి? సల్లపనే సతి రానపచ్చయా ఆపజ్జితబ్బం చతురగ్గేకం, సల్లపనపచ్చయా ఆపజ్జితబ్బం చతురగ్గేకన్తి ద్వే పాచిత్తియాని సహుప్పన్నాని ఏకతో ఆపజ్జన్తితి. ఇదం అయుత్తం పాళివిరోధతో. పాళియఞ్చో “సల్లపేయ్య వాతి పురిసస్స హత్థపాసే రితా సల్లపతి, ఆపత్తి పాచిత్తియస్సా”తి వుత్తం. యది ద్వే సీయుం, “ఆపత్తి ద్విన్నం పాచిత్తియాన”న్తి న వత్తబ్బతా సీయాతి. అయం నయో దుతియాదీసుపి యథాయోగం వేదితబ్బో. ఏత్త దుతియేనాపి సద్ధిం యది భిక్షునియా రహోపేక్షతా అత్తి, సో చే పురిసో, న దుతియో, పురిసగణనాయ ఆపత్తియో. అథ దుతియా భిక్షునీ హోతి, తస్మా చ తేన పురిసేన సద్ధిం రహోపేక్షతా అత్తి, సా చ భిక్షునీ న దుతియా హోతి. ఉభిన్నమ్మి ఆపజ్జతీతి ఏకే, విచారేత్వా పన గహేతబ్బం. పోరాణగణిపదే పన వుత్తం “హత్థపాసే రానేన దుక్కుట”న్తి, తం పాళియా విరుజ్జతి. “పురిసస్స హత్థపాసే తిట్టతి, ఆపత్తి పాచిత్తియస్సా”తి హి పాళి, కింబహునా. చతుత్థసిక్ష్ణపదే మాతికాట్టకథాయం (కఙ్ఖా. అట్ట. దుతియికఉయ్యోజనసిక్ష్ణపదవణ్ణనా) “సన్తిట్టనాదీసు తీణి పాచిత్తియానీ”తిఆదివచనతో వత్తుగణనాయ ఆపత్తి వేదితబ్బా. “అజ్ఞాని చేత్త చత్తారి పఞ్చ వా”తి వత్తబ్బన్తి సన్తిట్టానం.

పఠమసిక్ష్ణపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౨-౩-౪. దుతియతతియచతుత్థసిక్ష్ణపదవణ్ణనా

౮౪౨-౬. దుతియతతియచతుత్థాని ఉత్తానాని. సబ్బత్థ “సల్లపతీతి యం కిఞ్చ తిరచ్ఛానకథం కథేతీ”తి పోరాణగణిపదే వుత్తం.

౮౪౨. చతుత్థే పనాయం విసేసో - “ఏకేనేకా”తి పరమం వుత్తత్తా దుతియికం వా భిక్కునీనం ఉయ్యోజేయ్య, పాచిత్తియం న సమ్మవతీతి చే? సమ్మవతి. కస్మా? సన్నిట్టనాదిత్తయమత్తాపేక్ఖత్తా, తస్స వచనస్సాపి వా అజ్ఞాయపి రహోపేక్ఖనస్సాదసమ్మవే సతి ఉభిన్నం ఏకత్తసమ్మవతో చ సాధితమేతం. “హత్థపాసం విజహిత్యా సన్నిట్టతి వా సల్లపతి వా”తి ఏత్తకమేవ వుత్తం. కస్మా “నికణ్ణికం వా జప్పేతీ”తి న వుత్తం? హత్థపాసాతిక్కమే అసమ్మవతో. తస్స తతియస్స పదస్స పచ్చిన్నత్తా సమ్మవన్నమ్మి “దుతియికం వా ఉయ్యోజేతీ”తి న వుత్తం, తస్మా అత్థతో హత్థపాసం విజహిత్యా సన్నిట్టతి వా సల్లపతి వా దుతియికం వా ఉయ్యోజేతి, ఆపత్తి దుక్కటస్సాతి వుత్తం హోతి. ఏస నయో యక్ఖేన వాతిఆదీసుపి. తత్థ “హత్థపాసే”తి వా “హత్థపాసం విజహిత్యా”తి వా న వుత్తం ఉభయత్థ దుక్కటత్తా. అనాపత్తివారేపి అసమ్మవతో “నికణ్ణికం వా జప్పేతీ”తి న వుత్తన్తి చే? సమ్మవతి సతి కరణీయే నికణ్ణికం వా జప్పేతీతి సమ్మవతో. అథ కస్మా ఏవం న వుత్తన్తి చే? అనవజ్జకథాయం నికణ్ణికజప్పనే పయోజనాభావా, ధమ్మకథాయమ్మి ఉదాయం ఆరబ్బ పటిసిద్ధత్తా చ.

దుతియతతియచతుత్థసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౫. పఞ్చమసిక్ఖాపదవణ్ణనా

౮౪౬. “కులం నామ చత్తారి కులానీ”తి వుత్తత్తా తిత్థియారామే కప్పతి తస్స కులవోహారాభావతోతి ఏకే. తిత్థియానం ఖత్తియాదిపరియాపన్నత్తా న కప్పతీతి ఏకే. తస్స కప్పీయభూమిత్తా న యుత్తన్తి చే? న, యథావుత్తఖత్తియాదీనం సమ్మవతో. తథాపి గోచరకులం ఇథాధిప్పేతం. “ఉపచారో ద్వాదసహత్థో”తి లిఖితం.

పఞ్చమసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౬. ఛట్టసిక్ఖాపదవణ్ణనా

౮౬౦. “నిసీదన్తియా ఏకా, నిపజ్జన్తియా ఏకా”తి అవత్త్యా “నిసీదిత్వా గచ్ఛన్తియా”తిఆది న వత్తబ్బం. న హి గమనపచ్చయా ఏసా ఆపత్తితి? న, పరియోసానాధిప్పాయవసేన వుత్తత్తా. “నిసీదిత్వా నిపజ్జన్తియా ద్వే”తి వచనేనపి గమనం ఇథ నాధిప్పేతన్తి దస్సితం హోతి, తథా “నిపజ్జిత్వా నిసీదన్తియా ద్వే”తిపి వత్తబ్బం. యది ఏవం “తస్మిం అభినిపజ్జతి, ఆపత్తి ద్విన్నం పాచిత్తియాన”న్తి కస్మా న వుత్తన్తి చే? అనిసీదిత్వాపి నిపజ్జనసమ్మవతో. నిపజ్జనత్థాయ నిసీదిత్వా నిపజ్జన్తియా నిపజ్జనకపయోగత్తా ఏకా ఆపత్తితి కేచి.

ఛట్టసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౭. సత్తమసిక్ఖాపదవణ్ణనా

౮౬౭. అనాపత్తివారే “ధువపఞ్ణత్తే”తి న వుత్తం “సన్ధరిత్వా వా సన్ధరాపేత్వా వా”తి వుత్తత్తా . ఇథ ఛట్టే వుత్తనయేన పకతియా పఞ్ణత్తే అభినిసీదతి వా అభినిపజ్జతి వా, పాచిత్తియమేవ. అఞ్జత్థ ధువపఞ్ణత్తం. ఇథ వుత్తనయేన సన్ధరిత్వా వా

సన్ధరాపేత్వా వా అభినిసీదతి వా అభినిపజ్జతి వా, పాచిత్తియమేవ. ఉభయత్థాపి పశ్చామే వుత్తనయేన అనాపుచ్ఛా పక్కమేయ్య, పాచిత్తియమేవ, అనాపత్తివారే మాతికాయం వుత్తకాలతో అజ్ఞాకాలస్స అపరామట్టత్తాతి నో తక్కోతి ఆచరియో. అపిచ అత్థాపత్తికాలే ఆపజ్జతి, నో వికాలేతిఆదిత్తికే, అత్థాపత్తి రత్తిం ఆపజ్జతి, నో దివాతిఆదిత్తికే చ అట్టకథాయం ఇధ పశ్చామచట్టసత్తమసిక్ఖాపదేహి సజ్ఞహితాపత్తీనం అపరామట్టత్తా యథాసమ్భవం తివిధకాలే తివిధమేతం యోజేత్వా దస్సేతుం వట్టతి ఏవ మహాపదేసనయానులోమతో.

సత్తమసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౮. అట్టమసిక్ఖాపదవణ్ణనా

౮౬౯. అట్టమే భిక్ఖుస్స దుక్కటం సమ్భవతి.

అట్టమసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౯. నవమసిక్ఖాపదవణ్ణనా

౮౭౦-౭. దుగ్గాహవసేన వా సుగ్గాహవసేన వా యథావుత్తనయేన సపథకరణే ఆపత్తితి వేదితబ్బం. యస్మా మాతికాయం “అత్తానం వా పరం వా”తి వుత్తం, తస్మా యా అత్తానమేవ ఆరబ్బ సపథం కరేయ్య, తస్సా ఏకా . పరమేవారబ్బ తస్సా ఏకా. ఉభోపి ఆరబ్బ తస్సా ద్వే ఆపత్తియో సమ్భవన్తి. తికచ్ఛేదో పనేత్థ పరమేవారబ్బ సపథకరణం సన్ధాయ పవత్తో.

నవమసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౧౦. దసమసిక్ఖాపదవణ్ణనా

౮౮౨. దసమే అనాపత్తివారో రోదనస్సేవ, న వధస్స, తస్మా జాతిబ్యసనాదీహి పుట్టాపి అత్తానం వధతి ఏవ, న రోదతి, దుక్కటమేవ.

దసమసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

అన్ధకారవగ్గవణ్ణనా నిట్టితా.

౩. నగ్గవగ్గవణ్ణనా

౧-౨. పఠమదుతియసిక్ఖాపదవణ్ణనా

౮౮౩. నగ్గవగ్గస్స పఠమదుతియాని ఉత్తానాని. పఠమే అయం విసేసో - భిక్ఖుస్స తథా వ్ఞాయన్తస్స దుక్కటం అజ్ఞాత్ర జన్తాఘరఉదకపటిచ్ఛాదీహి. న చ విగరహి తత్థ భగవా అత్తనావ అననుజ్ఞాతత్తా ఉదకసాటికాయాతి పోరాణా. “ఏకమేవ నివాసేత్వా, పారుపిత్వా చ నహాయితుం న వట్టతీ”తి పోరాణగణిపదే వుత్తం.

పరమదుతియసిక్ష్ణపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౩. తతియసిక్ష్ణపదవణ్ణనా

౮౯౪. తతియే అన్తోచతూహపశ్చాహం ధురం నిక్ష్ఠపన్తియాపి ఆపత్తి ఏవ. లిజ్జపరివత్తే ధురం నిక్ష్ఠపన్తియా దుక్కుటం తికదుక్కుటత్తా. “సమ్మహులాహి భిక్కునీహి సద్ధిన్తి ఏత్త చతస్సోపి సమ్మహులా”తి పోరాణగణిపదే వుత్తం.

తతియసిక్ష్ణపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౪. చతుత్థసిక్ష్ణపదవణ్ణనా

౮౯౮. చతుత్థే సజ్ఞాటిచారన్తి ఏత్త సజ్ఞాటిఆదివసేన అధిట్టితానంయేవాయం విధి, నేతరాసం కిర. తత్త తిచీవరే ఏవ విప్పవాసపచ్చయా నిస్సగ్గియం. అన్తోచీవరకాలేపి పశ్చాహికం సజ్ఞాటిచారం అతిక్కామేన్తియా ఆపత్తియేవ. “వినా ఏతేహి చీవరేహి ఉపసమ్మదం కాతుం న వట్టతీ”తి పోరాణగణిపదే వుత్తం.

చతుత్థసిక్ష్ణపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౫. పశ్చామసిక్ష్ణపదవణ్ణనా

౯౦౬. పశ్చామస్స అనాపత్తివారే తాయ వా అవిప్పవాసాయాతి అత్థతో లబ్బతి.

పశ్చామసిక్ష్ణపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౯౦౭-౯౧౧. ఛట్టసత్తమాని ఉత్తానాని.

౬. అట్టమసిక్ష్ణపదవణ్ణనా

౯౧౬. సోకజ్ఞాయికా నామ కిర మాయాకారా. విలుమ్మకా భణ్ణకాతి చ పోరాణా.

అట్టమసిక్ష్ణపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౭. నవమసిక్ష్ణపదవణ్ణనా

౯౨౦. “కథజ్ఞో నామ అతిక్కామేస్సతీ”తి వుత్తత్తా ధుల్లనన్దా చీవరకాలసమయం ఆగమేథాతి అతిక్కమాపేసీతి సిద్ధం హోతి.

నవమసిక్ష్ణపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౮. దసమసిక్ష్ణపదవణ్ణనా

౯౨౭. దసమే ఏకకులం ఏతదవోచున్తి ఏత్థ కులం నామ తస్మిం మనుస్సా, తస్మా బహువచనం.

దసమసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

నగ్గవగ్గవణ్ణనా నిట్టితా.

౪. తువట్టవగ్గవణ్ణనా

౧. పఠమసిక్ఖాపదవణ్ణనా

౯౩౪-౫. ఏకాయ నిపన్నాయ అపరా నిపజ్జతి, ఆపత్తి పాచిత్తియస్సాతి “ఉభిన్నమ్మి పఠమనిపన్నాయ అనుట్టాపనా”తి వత్వా ఏత్థ కిరియాకిరియన్తి ఏకే, తం అట్టకథాయ విరుజ్ఞతి. “కిరియ”న్తి హి అట్టకథాయం వుత్తం. అథ కస్సా ఆపత్తితి? ఉభిన్నమ్మి నిపజ్జనకిరియం పటిచ్చ. ఇమస్స అనాపత్తివారే “వవత్థానం దస్సేత్వా”తి నత్తి, తస్మా వవత్థానం కత్వా నిపజ్జతుం న వట్టతీతి ఏకే. విపులతరే వట్టతీతి ఏకే. “అన్తరం కత్వా నిపజ్జతుం వట్టతీ”తి పోరాణగణ్ఠిపదే లిఖితం.

పఠమసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౨. దుతియసిక్ఖాపదవణ్ణనా

౯౪౦. వవత్థానం దస్సేత్వాతి ఏత్థ ఉపరి పారుపనమ్మి మజ్జే ఓభోగం కత్వా ఉభిన్నం అన్తరే ఓతారేతి, వట్టతీతి ఏకే. వవత్థానం ఇద్ధా యథా రాసే న తిట్టతి, తథా అతిక్కమిత్వా తువట్టేన్తియా ఆపత్తియేవాతి. “కిరియాకిరియ”న్తి చ పోరాణగణ్ఠిపదే వుత్తం.

దుతియసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౩. తతియసిక్ఖాపదవణ్ణనా

౯౪౧. అత్తనో సజ్ఞాయనట్టాసే చే వుడ్డతరా ఆగచ్ఛతి, వన్దనకాలే వా, ఆపుచ్చనకిచ్చం నత్తి. ఏకస్మిం ఓవరకే ఆపుచ్చితబ్బం. “అథ ఓవరకే మహాధేరీ వసతి, సమ్ముఖే ఇతరా, ఆపుచ్చితబ్బా తస్సా ఉపచారత్తా”తి పోరాణగణ్ఠిపదే వుత్తం.

తతియసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౯౪౬-౯౫౦. చతుత్థపఞ్చమసిక్ఖాపదం ఉత్తానత్థమేవ.

౬. ఛట్టసిక్ఖాపదవణ్ణనా

౯౫౬. గహపతి నామ రపేత్వా సహధమ్మికే వేదితబ్బో, తస్మా భిక్షునా వా సామణేరేన వా అననులోమికేన సంసగ్గేన సంసట్ఠాపి న సమనుభాసితబ్బాతి సమ్మవతి ఏవ.

ధట్టసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౯౬౧-౫. సత్తమఅట్టమ సిక్ఖాపదం ఉత్తానత్తమేవ.

౯. నవమసిక్ఖాపదవణ్ణనా

౯౬౯. ఏకిన్ద్రియన్తి కాయిన్ద్రియేనేవ ఏకిన్ద్రియం, నిగణ్ఠానం అచేలకానం మతం. కాపిలా పన “పఞ్చిన్ద్రియా”తి మఱ్ఱాన్తా ఏవం వదన్తి “సచక్కుకత్తా అలాబుమాలువాదయో యత్థ ఆలమ్మనం, తత్థ గచ్ఛన్తి. ససోతకత్తా కదలియో మేఘగజ్జితం సుత్వా గబ్బం గణ్ఠన్తి. సఘానకత్తా పనసాదయో కుణపగన్ఠేన ఫలన్తి. సజివ్ఠకత్తా ఉదకం పివన్తి యేన, సబ్బేపి ‘పాదపా’తి వుచ్ఛన్తి. సకాయపసాదత్తా ఇత్థిసమ్మస్సేన అసోకరుక్ఖా పుప్పన్తి”తి. సజ్ఞాతన్తి వినాసం.

౯౭౦. ఇథ చ వస్సచ్ఛేదేన దుక్కటం. పఠమం ఆవసీత్వా పచ్ఛా చారికా చరణపచ్చయా పాచిత్తియం ఆపజ్జతీతి వేదితబ్బం. అథ వస్సం అవసీత్వా చరతి, అవస్సుపగమనపచ్చయా దుక్కటం ఆపజ్జతి. పోరాణగణ్ఠిపదే పన “అన్తోసత్తాహే అన్తోవస్సే చారికం చరన్తియా పాచిత్తియం. సత్తాహకరణీయేన పన వట్టతి, భిక్షునో దుక్కటం హోతీ”తి వుత్తం.

౯౭౨. కేనచి ఉబ్బాళ్లాతి వస్సచ్ఛేదకారణేనాతి నో తక్కోతి ఆచరియో. కిత్తావతా చారికా హోతీతి? ఇదం న సబ్బత్థ విచారితం. అనన్తరసిక్ఖాపదే “అన్తమసో ఛప్పఞ్చయోజనానిపీ”తి వుత్తత్తా సో చ మఱ్ఱో హేటిమపరిచ్ఛేదోతి.

నవమసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౧౦. దసమసిక్ఖాపదవణ్ణనా

౯౭౩. దసమే “ఆహున్దరికా”తి పఠన్తి కిర.

దసమసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

తువట్టవగ్గవణ్ణనా నిట్టితా.

౫. చిత్తాగారవగ్గవణ్ణనా

౧. పఠమసిక్ఖాపదవణ్ణనా

౯౭౮. కీళనఉపవనం నామ కఞ్చీనగరస్స నగరుపవనం వియ దట్టబ్బం. ఉయ్యానం నామ తత్థేవ నన్దవనఉయ్యానం వియ దట్టబ్బం. “తత్థేవ రత్వా తం తం దిసాభాగం విలోకేత్వా పస్సన్తియా పన పాటేక్కా ఆపత్తియో”తి పారో. ఏవం వుత్తే యం పుట్టే వుత్తం పదం “అనుద్ధరమానా”తి, తం ఏకస్మిన్యేవ దిసాభాగేతి సిద్ధన్తి ఏకే. ఉపచారో ద్వే లేడ్డుపాతోతి చ.

పరమసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౨. దుతియసిక్ఖాపదవణ్ణనా

౯౮౪. “ఆహరిమేహి వాళేహి”తి “అసంహరిమేనా”తి చ దువిధో పాఠో. “విసుం కత్వా పచ్చా సద్ధిం తేహి వాళేహి”తి లిఖితం. యథా తథా వాళయాపే ఉట్టపేత్వా కతపాదం “పల్లజ్జ”న్తి వుచ్చతి అనాపత్తివారే “అసంహరిమేహి వాళేహి కతం పరిభుజ్జితీ”తి వచనాభావతో.

దుతియసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౩. తతియసిక్ఖాపదవణ్ణనా

౯౮౮. “ఉజ్జవుజ్జవేతి హత్థప్పసారణే”తి లిఖితం, తం న యుత్తం “యత్తకం హత్థేన అశ్చితం హోతి, తస్మిం తక్కమ్మి వేరితే ఏకాపత్తి”తి వచనతో.

తతియసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౪. చతుత్థసిక్ఖాపదవణ్ణనా

౯౯౩. “యాగుపానేతి యాగుదానే”తి లిఖితం. పోరాణగణిపదే “మాతాపితూనం దాతుం వట్టతీ”తి వుత్తం.

చతుత్థసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౯౯౪. పజ్జామసిక్ఖాపదం ఉత్తానత్థమేవ.

౬. ఛట్టసిక్ఖాపదవణ్ణనా

౧౦౦౧. ఛట్టే భిక్ఖువిభజ్ఞే అచేలకసిక్ఖాపదేన ఏకపరిచ్ఛేదం. ఇథ అగారికో విసేసో, తస్మా “అసాధారణ”న్తి వదన్తి.

ఛట్టసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౧౦౦౩-౮. సత్తమట్టమేసు వత్తబ్బం నత్తి.

౯. నవమసిక్ఖాపదవణ్ణనా

౧౦౦౫. “ఖీలనమన్తం దారుసారఖీలం మన్తేత్వా పథవియం పవేసేత్వా మారణమన్తం. నాగమణ్డలంనామ నాగరోధమన్తం, పిట్టాదీహి వా పరిక్షేపం కత్వా తత్త మనుస్సే పవేసేన్తి గుత్తణ్డాయా”తి లిఖితం.

నవమసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౧౦౧౭. దసమసిక్ష్ణపదం ఉత్తానత్థమేవ.

చిత్తాగారవగ్గవణ్ణనా నిట్టితా.

౬. ఆరామవగ్గవణ్ణనా

౧౦౨౧. పఠమసిక్ష్ణపదం ఉత్తానత్థమేవ.

౨. దుతియసిక్ష్ణపదవణ్ణనా

౧౦౩౦. భిక్షునీ చే భిక్షుం అక్కోసతి, ఇమినా సిక్ష్ణపదేన పాచిత్తియం. భిక్షునిం చే అక్కోసతి, ఓమసవాదేన ఆపజ్జతి. ఓమసవాదే సమ్ముఖావ రుహతి, ఇథ పన పరమ్ముఖాపి.

తత్రాయం విచారణా - భిక్షువిభజ్ఞే ఓసమవాదసిక్ష్ణపదే భిక్షునీ అనుపసమ్పన్నట్టానే తిట్టతీతి కత్వా భిక్షునివిభజ్ఞేపి ఓమసవాదసిక్ష్ణపదే భిక్షు భిక్షునియా అనుపసమ్పన్నట్టానే తిట్టతీతి సిద్ధం. ఇథ చ అనుపసమ్పన్నస్స అక్కోసనే దుక్కుటం వుత్తం, భిక్షుస్స ఉపసమ్పన్నస్స అక్కోసనే పాచిత్తియం వుత్తం, తస్మా ఇమాని ద్వే సిక్ష్ణపదాని భిక్షుమ్హి సంసద్దియమానాని అణ్ణమణ్ణం న సమేన్తి. యథా సమేన్తి, తథా జానితబ్బం. తత్థ పోరాణగణిపదే వుత్తనయేన భిక్షునీనం ఓమసవాదసిక్ష్ణపదే అనుపసమ్పన్నోతి న గహేతబ్బో, ఇదమేత్థ యుత్తం. పరిభాసేయ్యాతి అణ్ణత్ర అక్కోసవత్థూహి. తేసు హి అణ్ణతరస్మిం సతి ఓమసవాదపాచిత్తియమేవాతి ఏకే, తం న యుత్తం . ఓమసవాదే పాళిముత్తకఅక్కోసే హి దుక్కుటం హోతీతి. దుక్కుటోకాసే ఇదం పాచిత్తియం తేహి నిద్దిట్టం హోతి, తస్మా “బాలా ఏతా”తి పాళియం ఇథ ఆగతపదానంయేవ వసేన పరిభాసనం వేదితబ్బం.

దుతియసిక్ష్ణపదవణ్ణనా నిట్టితా.

౧౦౩౩. తతియసిక్ష్ణపదం ఉత్తానత్థమేవ.

౪. చతుత్థసిక్ష్ణపదవణ్ణనా

౧౦౩౮. నిమన్తితా వా పవారితా వాతి ఏత్థ పోరాణగణిపదే తావ ఏవం వుత్తం “పవారితాపి యాగుం పాతుం లభతి, భోజ్జయాగుం న లభతి. యాగు పనేత్థ ఖాదనీయభోజనీయసమ్మం న గచ్ఛతి. నిమన్తితా భిక్షునీ పిణ్డాయ చరిత్వా భుజ్జేతుకామా సామికే అపలోకేత్వావ భుజ్జేతుం లభతి. పరమ్మరభోజనాపత్తి భిక్షునీనం నత్తి. నిమన్తితా తం భత్తం భుజ్జేత్వా వా అభుజ్జేత్వా వా పవారితా కప్పీయం కారాపేత్వా భుజ్జేతుం న లభతి, అకప్పీయనిమన్తనేన నిమన్తియమానా ద్వే నిమన్తనాని సమ్మటిచ్చితుళ్ళా న లభతీ”తి. తత్థ “పవారితాపి యాగుం పాతుం లభతీ”తి వుత్తం పాళియం, అట్టకథాయళ్ళా అనుణ్ణాతత్తా. “నిమన్తితా అప్పవారితా యాగుం పివతీ”తి హి పాళియం వుత్తం. తత్తిదం సిక్ష్ణపదవణ్ణనాపుబ్బగ్గమసన్నిట్టానం - నిమన్తితా వా పవారితా వాతి ఏత్థ వాసద్దేన అకప్పీయనిమన్తనేన నిమన్తితా అప్పవారితా రపేత్వా యాగుం అణ్ణం ఖాదనీయం వా భోజనీయం వా ఖాదేయ్య వా భుజ్జేయ్య వా, పాచిత్తియం అణ్ణత్ర సామికానం అపలోకనా. పరమ్మరభోజనాభావేన భిక్షునీనం కో గుణో జాతోతి? న ఏతాసం గుణలాభో, కేవలం పాకటతరం

జాతం. భిక్షూపి వికప్పేత్వా మిస్సేత్వావ భుజ్జీతుం లభన్తి. సమయే యథాసుఖం లభన్తి. ఇమినా అపలోకనేన కిన్తి? పవారితా వా అనిమన్తితా వా న కిఞ్చి కప్పీయం కారాపేత్వా గిలానాతిరిత్తమ్మి లభన్తి, నిమన్తితా చ పవారితా చ యాగుమ్మి న లభన్తి, అపలోకేత్వాపి న లభన్తితి.

చతుత్థసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

ఆరామవగ్గవణ్ణనా నిట్టితా.

౭. గబ్భినివగ్గవణ్ణనా

౧. పరమాదిసిక్ఖాపదవణ్ణనా

౧౦౬౭. “గబ్భిని”న్తి దస్సనాదీహిపి గబ్బసమ్మవతో వుత్తం. పదభాజనేపి పవారితభావో న దిస్సతి.

౧౦౭౪. ధాతి వాతి ఏత్థ దారకం సామికానం దత్వా ఆహట్ వడ్డేతి, తథా మాతాపీతి కేచి.

౧౦౮౦. “సిక్ఖమాన”న్తి పారం దీపవాసి నో రోచేన్తి కిరియాకిరియత్తా, జమ్బుదీపవాసి నో “సిక్ఖమానా”తి. తస్సత్తో సిక్ఖాధమ్మమాననతో సిక్ఖమానాతి. ఇథ కిరియా న హోతి, సజ్జావ అధిప్పేతా. న ఏతాసు అసిక్ఖితా ఉపసమ్మాదేతబ్బా ఉపజ్ఞాయినీఆదీనం ఆపత్తిభావా. “తస్సా ఉపసమ్మదా హోతి ఏవా”తి వదన్తి.

౧౦౮౨. ధమ్మకమ్మేతి ఉపసమ్మదకమ్మం అధిప్పేతం.

౧౧౧౨. వుట్టాపితన్తి సామణేరిభూమితో యాయ థేరియా ఉపసమ్మదాపేక్ఖా వుట్టపితా, సా థేరి వుట్టాపితా నామ, తేనేవ పున విసేసనత్థం “పవత్తిని”న్తి ఆహ.

పరమాదిసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

గబ్భినివగ్గవణ్ణనా నిట్టితా.

౮. కుమారిభూతవగ్గవణ్ణనా

౨. దుతియాదిసిక్ఖాపదవణ్ణనా

౧౧౨౪. “అనుజానామి , భిక్షవే, అట్టారసవస్సాయ కుమారిభూతాయ...పే.... సిక్ఖాసమ్మతిం దాతు”న్తి ఇథ వుత్తం వియ “అనుజానామి, భిక్షవే, దసవస్సాయ గిహిగతాయ...పే.... సిక్ఖాసమ్మతిం దాతు”న్తి న వుత్తం, తస్మా “పరిపుణ్ణద్వాదసవస్సాయ ఏవ గిహిగతాయ సిక్ఖాసమ్మతి దాతబ్బా”తి వుత్తం. గిహిగతాయ సిక్ఖాసమ్మతి దాతబ్బాతి ఏకేతి కత్వా దసవస్సాయపి వట్టతి . కస్మా? “అనాపత్తి పరిపుణ్ణద్వాదసవస్సం పరిపుణ్ణసజ్ఞా వుట్టాపేతేతి (పాచి. ౧౦౯౩-౧౦౯౫) చ ‘అనాపత్తి పరిపుణ్ణద్వాదసవస్సం గిహిగతం...పే.... సిక్ఖితసిక్ఖం వుట్టాపేతేతి (పాచి. ౧౦౯౭-౧౧౦౧) చ

వుత్తత్తా”తి పోరాణగణిపదే వుత్తం. కిం ఇమినా పరిహరేన. “దసవస్సాయ గిహిగతాయ సిక్ఖాసమ్ముతి దాతబ్బా”తి హి వుత్తం. “గిహిగతాతిపి వత్తుం న వట్టతీ”తి సచే వదన్తి, కమ్మం కుప్పతీ”తి లిఖితం.

౧౧౪౬. అహమేవ నూన...పే.... అలజ్జినీ, యా సజ్ఞోతి ఏత్థ యా అహమేవ నూన బాలాతి అత్తో. “యం సజ్ఞో”తిపి అత్తి, తత్థ యం యస్మా దేతి, తస్మా అహమేవ నూన బాలాతి అత్తో.

౧౧౪౯. పురిససంసట్ఠా కుమారకసంసట్ఠా చణ్ణీ సోకావాసావకథం సిక్ఖమానాతి వుచ్చతి, పదభాజనే ఏవ చాయం సిక్ఖమానా “ధసు ధమ్మేసు సిక్ఖితసిక్ఖా”తి కస్మా వుత్తన్తి? పుట్టే గహితసిక్ఖత్తా, పుట్టే పరిపుణ్ణసిక్ఖత్తా చ ఏవం వుచ్చతీతి వేదితబ్బం.

౧౧౬౬-౭. పహూతం ఖాదనీయం భోజనీయం పస్సిత్యాతి ఏత్థ “సిక్ఖమానాయ ఇతకా కిర సమ్మాదయింసు, తం పస్సిత్యా థేరే భిక్షూ ఉయ్యోజేసి. ఉయ్యోజేత్వా తేసం ఛన్దం గహేత్వా పుట్టే ఛన్దదాయకే గణం కత్వా సేసానం ఛన్దం ఛన్దమేవ కత్వా కమ్మం కారాపేసీ”తి పోరాణగణిపదే వుత్తం. ఛన్దం విస్సజ్జేత్వాతి ఏత్థ అనుగణిపదే ఏవం వుత్తం “ఇదం కమ్మం అజ్ఞ న కత్తబ్బం. ‘యథాసుఖ’న్తి వత్వా విస్సజ్జితం హోతి, తస్మా యో కోచి ముఖరో, బాలో వా కిఞ్చాపి ‘యథాసుఖ’న్తి వదతి, థేరాయత్తత్తా పన థేరస్స అనుమతియా సతియా విస్సజ్జితో హోతి, అసతియా న హోతి, తథాపి పున ఛన్దం గహేత్వావ కమ్మం కరోన్తి, అయం పయోగో. గహణే పయోజనం పన నత్తి. సజ్జత్థేరో చే విస్సజ్జేతి, ఛన్దం గహేత్వావ కాతబ్బం. ఛన్దం విస్సజ్జేత్వా కాయేన వుట్టితాయాతి ఏత్థ ఇథ సమ్మాధో, ‘అముకమ్మి రానే కరిస్సామా’తి హత్థపాసం విజహిత్యాపి గచ్ఛన్తి చే, నత్తి దోసో. కిఞ్చాపి నత్తి, తా పన హత్థపాసం అవిజహిత్యావ గచ్ఛన్తి, అయం పయోగో”తి. “రత్తిపారివాసియే ఉపోసథపవారణావ న వట్టతి, అజ్ఞాకమ్మం పన వట్టతి. ఉపోసథపవారణాపి అనుపోసథపవారణదివసే న వట్టన్తి, ఇతరం సబ్బకాలం వట్టతి. పరిసపారివాసియే హత్థపాసం అవిజహిత్యా చతుసు గతేసు చతువగ్గకరణీయే అజ్ఞాస్మిం పఞ్చాసు దససు వీసతీసు గతేసు సేసేహి విసుం తహిం తహిం గన్తాపి పున సన్నిపాతత్థానం ఆగన్తావ కాతుం వట్టతి. అజ్ఞాసయపారివాసియే హత్థపాసం అవిజహిత్యా యథానిసిన్నావ నిసిన్నా చే, పున కాతుం వట్టతి హత్థపాసస్స అవిజహితత్తా”తి పోరాణగణిపదే వుత్తం. తేసం పోరాణానం మతేన ఛన్దపారివాసియమేవేకం న వట్టతీతి ఆపన్నభిగ్గా దస్సితం, ఇథాపి తం విసుం న దస్సితం అసమ్భవతోతి ఏకే. ఛన్దదాయకే పరిసం పత్వా గతే తస్స పుబ్బఛన్దదానం ఛన్దపారివాసియన్తి నో తక్కోతి ఆచరియో.

తత్తిదం సన్నిట్ఠానం - పరిసపారివాసియే అట్టకథాయం “అజ్ఞాత్ర గచ్ఛామాతి ఛన్దం అవిస్సజ్జేత్వావ ఉట్టహన్తి...పే.... కమ్మం కాతుం వట్టతీ”తి వుత్తవచనే హత్థపాసా విజహానం న పఞ్ఞాయతి. ఏత్థ పన కమ్మప్పత్తానం హత్థపాసస్స అవిజహానమేవ ఇచ్చితబ్బన్తి కత్వా పోరాణగణిపదే వుత్తం. కిఞ్చాపి న పఞ్ఞాయతి, అప్పటిక్లిత్తత్తా పన వట్టతీతి చే? న, పటిక్లిత్తత్తా. కథం? ఛన్దో నామ కమ్మప్పత్తేసు భిక్షూసు ఏకసీమాయ సన్నిపతితేసు ఆగచ్ఛతి, నాసన్నిపతితేసు. ఇథ హి “ఛన్దం అవిస్సజ్జేత్వా”తి చ “ఛన్దస్స పన అవిస్సట్టత్తా”తి చ వుత్తం. “అజ్ఞాసయం అవిస్సజ్జేత్వా”తి చ “అజ్ఞాసయస్స అవిస్సట్టత్తా”తి చ న వుత్తం, తస్మా ఛన్దస్స అవిస్సజ్జనం కమ్మప్పత్తానం హత్థపాసావిజహానేనవ హోతి, న విజహానేతి సిద్ధం.

హోతి చేత్థ -

“యతో ఆగమనం యస్య, తదభావస్య నిగ్రహే;
తస్మా సన్నిపతితేసు, భిక్షూసు తస్య భేదతో”తి.

రత్తిపారివాసియధన్తో వియ రత్తిపారివాసియపారిసుద్ధిపీతి తదనులోమేన వట్టతి స్వాతనాయ ధన్తో వా పారిసుద్ధి వా పవారణా వా, తాయ కమ్మం కాతుం వట్టతి. ఉపోసథపవారణా పన అనుపోసథదివసే న వట్టతి, ఇతరం వట్టతి. పన్నరసిఉపోసథం చాతుద్దసియం కాతుం వట్టతి ఖేత్తత్తా. న చాతుద్దసిఉపోసథం పన్నరసియం అఖేత్తత్తా అనుపోసథదివసత్తా పాటిపదదివసత్తాతి ఏకచ్ఛే ఆచరియా, తస్మా తేసం మతేన చాతుద్దసిఉపోసథం తతియం, సత్తమం వా పన్నరసియం కాతుం న వట్టతి. యం పనేత్థ వుత్తం అట్టకథాయం “సచే చాతుద్దసికం ఉపోసథం కరిస్సామాతి నిసిన్నా, పన్నరసోతి కాతుం వట్టతీ”తి. తతో “పన్నరసియమేవ ‘చాతుద్దసికం ఉపోసథం కరిస్సామా’తి నిసిన్నా పునదివసే అత్తనో తం ఉపోసథం ‘పన్నరసో’తి కాతుం వట్టతీతి అత్తో”తి ఏవం పరిహరన్తి, తం తేసం మతం “తథారూపపచ్చయే సతి అణ్ణస్మిమ్మి చాతుద్దసే ఉపోసథం కాతుం వట్టతీ”తి (కట్టా. అట్ట. నిదానవణ్ణనా) ఇమినా మాతికాట్టకథావచనేన న సమేతి. న హి తత్థ “అణ్ణస్మిమ్మి పన్నరసే చాతుద్దసికం కాతుం వట్టతీ”తి వుత్తం. ఏవం సన్తేపి “సకిం పక్ఖస్స చాతుద్దసే వా పన్నరసే వా”తి అనుణ్ణాతదివసే పరియాపన్నత్తా ధన్నం చాతుద్దసికానం పచ్చిమా పన్నరసీ అనుపోసథదివసో న హోతీతి సిద్ధం హోతి. కిఞ్చాపి సిద్ధం, ఇమినా పన “ఆవాసికానం పన్నరసో, ఆగన్తుకానం చాతుద్దసో, ఆగన్తుకేహి ఆవాసికానం సమసమేహి వా అప్పతరేహి వా అనువత్తితబ్బ”న్తి వచనమేత్థ నిరత్థకం హోతీతి వేదితబ్బం.

దుతియాదిసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

కుమారిభూతవగ్గవణ్ణనా నిట్టితా.

౯. ఛత్తుపాహనవగ్గవణ్ణనా

౧౧. ఏకాదసమాదిసిక్ఖాపదవణ్ణనా

౧౨౧౪. ఉపచారం సన్ధాయ కథితన్తి “ద్వాదసహత్థం ఉపచారో”తి లిఖితం.

౧౨౨౧. సుత్తన్తే ఓకాసం కారాపేత్వా వినయం వా అభిధమ్మం వా పుచ్చతీతి ఏత్థ చ తీణి పిటకాని అత్తనో అత్తనో నామేన వుత్తానీతి కత్వా అభిధమ్మో బుద్ధేన భాసితో ఏవాతి దీపితం హోతి.

౧౨౨౪-౫. ధనో చ ఉదరో చ ధనుదరా. “సంకచ్చికాయ పమాణం తిరియం దియడ్డహత్థా”తి పోరాణగణిపదే వుత్తం. “అపరిక్ఖిత్తస్స గామస్స ఉపచారం ఓక్కమన్తియా”తి బహూసు పోత్థకేసు, సజ్ఞాదిసేసకణ్ఠే వియ “ఉపచారం అతిక్కమన్తియా”తి పారో అప్పకేసు, సోవ పారో. అట్టకథాయం “పరిక్ఖేపం అతిక్కమన్తియాతి ఏకేన పాదేన అతిక్కన్తే దుక్కటం, దుతియేన పాచిత్తియం. ఉపచారేపి ఏసేవ నయో”తి వచనమ్మి “ఉపచారం అతిక్కమన్తియా”తి పారోతి దీపేతీతి నో తక్కోతి ఆచరియో.

ఏకాదసమాదిసిక్ఖాపదవణ్ణనా నిట్టితా.

చతుపాహనవగ్గవణ్ణనా నిట్టితా.

నిగమనవణ్ణనా

గిరగ్గసమజ్జాదీని “అచిత్తకాని లోకవజ్జానీ”తి వుత్తత్తా “నచ్చ”న్తి వా “గడ్డో”తి వా అజానిత్వాపి దస్సనేన, విలిమ్మనేన వా ఆపజ్జనతో వత్తుఅజాననచిత్తేన అచిత్తకాని. “నచ్చ”న్తి వా “గడ్డో”తి వా జానిత్వా పస్సన్తియా, విలిమ్మన్తియా చ అకుసలత్తా ఏవ లోకవజ్జాని. చోరివుట్టాపనాదీని “చోరీ”తిఆదినా వత్తుం జానిత్వా కరణే ఏవ ఆపత్తిసబ్బావతో సచిత్తకాని. ఉపసమ్మదాదీనం ఏకన్తేన అకుసలచిత్తేనేవ అకత్తబ్బత్తా పణ్ణత్తివజ్జాని. “ఇథ సచిత్తకాచిత్తకత్తా పణ్ణత్తిజాననాజాననతాయ అగ్గహేత్వా వత్తుజాననాజాననతాయ గహేతబ్బా”తి లిఖితం. అనుగణిపదే పన “గిరగ్గసమజ్జాదీని ‘అచిత్తకాని లోకవజ్జానీ’తి వుత్తత్తా ‘నచ్చ’న్తి వా ‘సజ్ఞాణీ’తి వా ‘గడ్డో’తి వా తస్స నామవసేన అజానిత్వా మాయాకారస్స మాయాని సీసట్టిఆదీని పటిసజ్ఞాయ పస్సన్తియా, అక్ఖమాలాదిఅత్థాయ సజ్ఞాణిం కటియా బన్ధన్తియా, ‘సేదగన్ధం అపనేత్వా బుద్ధపూజం కరిస్సామీ’తి ఉప్పన్నేన చిత్తేన గన్ధం విలిమ్మేత్వా నహాయన్తియా చ ఆపత్తిసబ్బావతో నామేన సద్ధిం నామవసేన వా వత్తుస్స అజాననచిత్తేన అచిత్తకాని నామ. న అన్ధకారే ‘కటిసుత్తమిద’న్తి సజ్ఞాయ సజ్ఞాణిం గహేత్వా కటియం ధారణకాలే, మత్తికాసజ్ఞాయ చ గన్ధం గహేత్వా విలిమ్మనకాలే ఆపత్తిసబ్బావతో ‘అచిత్తకానీ’తి వత్తబ్బాని. తస్మిం కాలే అనాపత్తి, తేనేవ సజ్ఞాణియా అసజ్ఞాణిసజ్ఞావారేపి ‘ఆపత్తి పాచిత్తియస్సా’తి పాళి న వుత్తా. యథా ‘ఖేత్తఆబాధపచ్చయా, కటిసుత్తకం ధారేతీ’తి వచనతో వినాపి అకుసలేన సజ్ఞాణిఆదీని సక్కా ధారేతున్తి సిద్ధం, ఏవం ఆబాధపచ్చయా వినాపి అకుసలేన న సక్కా సురం పాతున్తి సిద్ధం ‘అనాపత్తి ఆబాధపచ్చయా మజ్జం పివతీ’తి పాళియా అభావతో. అకుసలేన వినా మధుపుణ్ణముట్టియం పక్ఖిత్తమజ్జస్స అజ్ఞోహరణకాలాదీసు సురాపానాపత్తిం ఆపజ్జతీతి చ సిద్ధం ‘మజ్జే అమజ్జసజ్ఞో పివతి, ఆపత్తి పాచిత్తియస్సా’తి (పాచి. 3.2.1) వుత్తత్తా. కింబహునా, కామభోగసజ్ఞాయ సద్ధిం ‘సజ్ఞాణీ’తి చ ‘గడ్డో’తి చ జానిత్వా వినా అనాపత్తికారణేన ధారేన్తియా ఏకన్తాకుసలత్తా లోకవజ్జాని నామ వుచ్చన్తి. ఇమినా ఉపాయేన సేసేసుపి నయో నేతబ్బో. ఏత్థ సురాపానాధికారే ఉపతిస్సత్థేరవాదో”తి వుత్తం. అసంకచ్చికసిక్ఖాపదే “అపరిక్ఖిత్తస్స గామస్స ఉపచారం ఓక్కమన్తియాతి పారో”తి చ “పణీతభోజనవిజ్ఞాత్తి, అచేలకసిక్ఖాపదం, నిమన్తితస్స చారిత్రాపజ్జనం, దుట్టుల్లప్పటిచ్చాదనం, ఉనవీసతివస్సుపసమ్మదం, మాతుగామేన సద్ధిం సంవిధాయ అద్ధానగమనం, రాజన్తేపురప్పవేసనం, సన్తం భిక్షుం అనాపుచ్చా వికాలే గామప్పవేసనం, నిసీదనం, వస్సికసాటికన్తి పారో”తి చ వుత్తం.

నిగమనవణ్ణనా నిట్టితా.

పాచిత్తియకణ్ణవణ్ణనా నిట్టితా.

ఉభతోవిభక్ఖట్టకథావణ్ణనా నిట్టితా.

నమో తస్స భగవతో అరహతో సమ్మాసమ్ముద్ధస్స

మహావగ్గవణ్ణనా

౧. మహాఖన్ధకవణ్ణనా

బోధికథావణ్ణనా

యం ఖన్ధకే లీనపదాదిభేద-పకాసనం దాని సుపత్తకాలం;

తస్మా అపుబ్బం వినయత్థమేవ, వక్ఖామి సజ్జేపగహణత్థం.

తత్త కేనట్టేనాయం ఖన్ధకోతి? ఖన్ధానం సమూహత్తా విభజ్జో వియ. తే పన కథన్తి? ఖన్ధానం పకాసనతో దీపనతో. ఖన్ధాతి చేత్త పబ్బజ్జాదివినయకమ్మసజ్ఞాతా, చారిత్రవారిత్తసిక్ఖాపదసజ్ఞాతా చ పజ్ఞాత్తియో అధిప్పేతా. పబ్బజ్జాదీని హి భగవతా పజ్ఞాత్తత్తా “పజ్ఞాత్తియో”తి వుచ్చన్తి. పజ్ఞాత్తియఇచ్చ ఖన్ధ-సద్దో దిస్సతి “దారుక్ఖన్దో అగ్గిక్ఖన్దో ఉదకక్ఖన్దో”తిఆదీసు వియ. తేసం పజ్ఞాత్తిసజ్ఞాతానం ఖన్ధానం పకాసనతో వణ్ణనతో పబ్బజ్జక్ఖన్దకాదయో వీసతి “ఖన్ధకా”తి వుత్తా, అవసానే ద్వే తంసదిసత్తా వేలాయ సదిసత్తా సీలస్స వేలాతి వచనం వియ. అపిచ భాగరాసత్తాపేత్త యుజ్జతే తేసం పజ్ఞాత్తీనం భాగతో చ రాసితో చ విభత్తత్తా. కిం పనేతేసం ఖన్ధకానం అనుపుబ్బకారణన్తి? నాయం పుచ్చా సమ్మవతి, అజ్ఞాథా వుత్తేసుపి తప్పసజ్ఞానతిక్కమనతో. అథ వా పబ్బజ్జపసమ్మదాపుబ్బజ్జమత్తా సాసనప్పవేసనస్స తదత్తసజ్ఞహకో మహాఖన్ధకో పరమం వుత్తో. కేనాతి చే? ధమ్మసజ్ఞాహకత్థేరేహి. భగవతా పన తత్త తత్త ఉప్పన్నవత్థం పటిచ్చ తథా తథా వుత్తాని, న ఇమినా అనుక్కమేన. ధేరా పన తం తం పయోజనం పటిచ్చ సమానజాతికే ఏకజ్ఞం కత్వా అనుక్కమేన సజ్ఞాయంసు. సేసానం పయోజనం తత్త తత్తేవ ఆవి భవిస్సతి.

ఖన్ధకోవిదాతి పజ్ఞాత్తిభాగరాసట్టేన నేసం ఖన్ధత్థకోవిదా, నిరుత్తిపటిసమ్మిదాపారప్పత్తాతి అత్థో. తేసం అనుత్తానత్థానం పదానం సంవణ్ణనా. కస్మా పనేవం విసేసితన్తి? తతో సేసభాగా యుత్తా. మాతికాట్టుప్పత్తిగ్గహణమ్మేత్త పదభాజనియగ్గహణేనేవ వేదితబ్బం. యేహి అత్థా యేసం పదవిసేసానం అట్టకథాయం పకాసితా, తేసం తే పదవిసేసే పున ఇథ వదేయ్యామ, వణ్ణనాయ పరియోసానం కదా భవే తే తే అత్థేతి వుత్తం, తం తస్స నిద్దేసేన యుజ్జతి. ఉత్తానా చేవ యా పాళి, తస్మా సంవణ్ణనాయ కిన్తి వత్తబ్బం? న హి అత్థా ఉత్తానాతి సమ్మవతి. అధిప్పాయానుసన్ధిహితిఆదివచనేహిపి తం వచనం సమ్మవతీతి చే? న, అత్తగ్గహణేన చేత్త పదవిసేసానం గహితత్తా. తే హి అత్తతో అనపేతత్తేన, అభిధానత్తేన వా అత్థోపచారేన వా అత్థాతి వేదితబ్బా. సంవణ్ణనానయోతి సంవణ్ణనా నామ అవుత్తేసు ఉహాపోహక్కమనిదస్సనతో “నయో”తి వుత్తో.

౧. ఉరువేలాతి యథావుత్తవాలికరాసివసేన లద్ధనామకో గామో, తస్మా సమీపత్థే ఏతం భుమ్మం. తథాభావదస్సనత్థం “నజ్జా నేరజ్జారాయ తీరే”తిఆది వుత్తం. అజ్ఞాథా తస్మిం వాలికరాసిమ్మి విహరతీతి ఆపజ్జతి, “ఉరువేలం పిణ్ణాయ పావిసీతి యేన ఉరువేలసేనానిగమో”తిఆదివచనవిరోధో చ. అట్టకథాయం పన మూలకారణమేవ దస్సితం. తత్త తం సన్ధాయ వుత్తం...పీ.... దట్టబ్బోతి నిగమనవచనం. తం కిమత్తన్తి చే? గామం సన్ధాయ యథావుత్తపదత్తసమ్మవదస్సనత్థం. “సో పన గామో తదుపచారేన ఏవం నామం లభతీ”తి వచనం పన అవుత్తసిద్ధన్తి కత్వా న వుత్తన్తి వేదితబ్బం, అథ వా యస్స “ఉరువేలా”తి యథావుత్తవాలికరాసిస్స, తస్స సమీపగామస్సపి నామం. తత్త ఆయస్మా ఉపాలితేరో న ఇథ గామం సన్ధాయ

“ఉరువేలాయం విహరతి”తి ఆహ గోచరగామపయోజనాభావతో. న హి భగవా తం గామం గోచరం కత్వా తదా తత్త విహసి, తస్మా ఏత్త వాలికరాసిస్స సమీపే బోధిరుక్ఖములే విహారం సన్ధాయ సో ఏవమాహతి దస్సేతుకామో అట్టకథాచరియో ఏవమాహతి వేదితబ్బం, తస్మా భగవతో గామతో దూరతరే అరణ్యో అభిసమ్మోధిదీపనేన దుతియుప్పత్తిట్టాననియమం తీహి పదేహి అకాసి ధేరోతి వేదితబ్బం, అణ్ణాథా పదత్తయవచనపయోజనాభావతో. తత్త నదన్తా గచ్ఛతీతి నదీ. నేలణ్ణాలాయాతి వత్తబ్బే ల-కారస్స ర-కారం కత్వా “నేరణ్ణరాయా”తి వుత్తం, కద్దమసేవాలవిరహితత్తా నిద్దోసజలాయాతి అత్తో, నీలజలాయాతి తస్సా నామమేవ వా ఏతం.

బోధిరుక్ఖములేతి ఏత్త చ బోధి వుచ్చతి అభిసమ్మోధో. సో చ అత్తతో భగవతో చతుత్థమగ్గణాణం హోతి “విమోక్షంతి కమేతం నామ”న్తి (పటి. మ. ౧.౧౬౨) పటిసమ్మిదావచనతో. కిఞ్చాపి తం నామకరణభూతం చతుత్థఫలణాణమ్మి వత్తుం సమ్భవతి, కత్తబ్బకిచ్చానం పన కరణతో తం చతుత్థమగ్గణాణమేవ ఏత్త బోధీతి వేదితబ్బం. తేనేవ **పాళియం** “తతియవిజ్ఞాయ ఆసవానం ఖయణ్ణాయా”తి తదేవ దస్సితం. **అట్టకథాయం** పన “బోజ్జణ్ణ”తి, “బోధిపక్ఖియా ధమ్మా”తి చ. తత్త యస్మా చతుసు మగ్గేసు శాణం “బోధీ”తి వుచ్చతి, తస్మా సామణ్ణతో వత్తుకామతాధిప్పాయవసేన “బోధి వుచ్చతి చతుసు మగ్గేసు శాణ”న్తి (చూళని. ఖగ్గవిసాణసుత్తనిద్దేస ౧౨౧) వుత్తం ఇథాధిప్పేతశాణస్సపి తదన్తోగధత్తా. అథ వా **పాళియం** భగవతో ఆదిమగ్గత్తయవచనస్స వుత్తట్టానాభావా చతుత్థమగ్గణాణమేవ భగవతో ఉప్పన్నం, న భగవా సోతాపన్నాదిభావం పత్వా బుద్ధో జాతోతి సమయన్తరప్పసజ్ఞనివారణత్తం “చతుసు”తి వుత్తం ఆదిత్తయస్స చతుత్థఉపనిస్సయసమ్భవేన బోధిపరియాయసిద్ధితో. “పుగ్గలోపి సేనాసనమ్మి ఉపనిస్సయపచ్చయేన పచ్చయో”తి (పట్ట. ౧.౧.౯ పచ్చయనిద్దేస) వచనతో ఫలహేతుకో ఫలజనకో రుక్ఖో ఫలరుక్ఖోతి వియ బోధిహేతురుక్ఖో బోధిరుక్ఖోతి వేదితబ్బో. ఏత్త “యస్మా కేవలం బోధీతి రుక్ఖస్సపి నామం, తస్మా బోధీ”తి పరతో వుత్తం. నిగ్రోధాదిరుక్ఖతో అస్స విసేసనవచనం పన తదణ్ణబోధిమూలప్పసజ్ఞనివారణత్తం. మగ్గణాణణ్ణో కుసలమూలత్తా బోధి చ తం మూలణ్చోతి సజ్ఞం లభేయ్య. పరమాభిసమ్మద్ధో నిసీదతీతి సమ్మద్ధో. తేన అభిసమ్మద్ధదివసేన సద్ధిం అట్టాహం ఏకపల్లజ్జేన నిసిన్నభావం దస్సేతి. ఏత్త ఏక-సద్ధో తస్స నిసజ్ఞాసజ్ఞాతస్స పబ్బజ్ఞానుయోగానురూపస్స పల్లజ్జస్స అణ్ణోన ఇరియాపథేన అనన్తరియభావం అథస్స అకోపితభావం దస్సేతి. **విముత్తిసుఖన్తి** ఏత్త విముత్తియం వా సుఖన్తి న సమ్భవతి. పశ్చాత్తమజ్ఞానికత్తా భగవతో ఫలసమాపత్తిసజ్ఞాతా విముత్తి ఏవ అనుజ్ఞానట్టేన నిబ్బానసుఖన్తి విముత్తిసుఖం, తం సమాపజ్ఞనేన పటిసంవేదీ అనుభవన్తో నిసీది. వేనేయ్యకాలానతిక్కుమనతో తం అపేక్ఖమానో నిసీది, న విముత్తిసుఖసజ్జేన.

అథ ఖోతి అధికారన్తరారమ్భే నిపాతద్వయం. తేన విముత్తిసుఖం పటిసంవేదయమానో న పటిచ్చసముప్పాదం మనసాకాసి, కిన్తు తతో వుత్తాయాతి దస్సేతి . పటివేధవసేనేవ సుమనసికతస్స పటిచ్చసముప్పాదస్స పునప్పునం మనసికరణం గమ్మీరత్తా అస్సాదజననతో, న అపుబ్బనయదస్సనాధిప్పాయతో. పచ్చక్ఖభూతసబ్బధమ్మత్తా భగవతో అసమ్మోహతో, పటివిద్ధస్స విసయతో వా మనసికరణం పన విజితదేసపచ్చవేక్షణం వియ రణ్ణో అపుబ్బం పీతిం జనేతి. వుత్తణ్ణో “అమానుసీ రతీ హోతి, సమ్మా ధమ్మం విపస్సతో”తి (ధ. ప. ౩౭౩). **రత్తియా పరమం యామన్తి** అచ్చన్తసంయోగవసేన ఉపయోగవచనం, తేన తస్స వికప్పనానత్తతం దస్సేతి. కిఞ్చాపి “అనులోమపటిలోమం మనసాకాసీ”తి ఏకతోవ వుత్తం, తథాపి ఇమినా అనుక్కుమేనాతి దస్సనత్తం “**అవిజ్ఞాపచ్చయా**”తిఆది. తత్త చ కిఞ్చాపి పవత్తిమత్తపచ్చవేక్షణా అధిప్పేతా కథం పణ్ణాయతీతి? పరమభావాయ, పటిలోమమనసికరణం పన అనులోమే

పచ్చయానం, పచ్చయుప్పన్నానానా తథాభావసాధనత్వం. యస్మా అవిజ్ఞాయ ఏవ నిరోధా సజ్ఞారనిరోధో, న అజ్ఞాధా, తస్మా సజ్ఞారానం అవిజ్ఞా పచ్చయో, తస్మా చ సజ్ఞారా ఫలన్ని దీపనతో. తథా నిబ్బానపచ్చవేక్షణాయ అనులోమమనసికరణం కారణనిరోధా ఫలనిరోధసాధనత్వం. ఏత్థ చ అనుభావతో నిబ్బానం దస్సితం. న హి తం అవిజ్ఞాదినిరోధమత్తన్తి. తత్థ “యతో ఖయం పచ్చయానం అవేదీ”తి వచనేన అనులోమో నాధిప్పేతి సిద్ధం. మగ్గపచ్చవేక్షణాయ వత్తబ్బం నత్తి, ఉభయత్థపి కిచ్చతో, ఆరమ్మణతో చ తస్స మగ్గస్స వिसయతో చ తత్థ మగ్గో దస్సితో.

తత్థాహ - “పటిచ్చసముప్పాదం పటిలోమం మనసాకాసీ”తి న యుజ్జతి, న హి పటిలోమాపదేసేన నిద్దిట్టం నిబ్బానం పటిచ్చసముప్పాదో భవితుమరహతీతి? వుచ్చతే - న, తదత్థజాననతో. అనులోమపటిలోమన్తి హి భావనపుంసకం. అనులోమతో, పటిలోమతో చ తం పటిచ్చసముప్పాదం మనసాకాసీతి హి తత్థ అత్తో. అజ్ఞాధా నిరోధస్స పటిలోమప్పసజ్ఞాపత్తియేవాపజ్జతి. పటిలోమే చ పనేతస్మిం అనుక్కమనియమో అనులోమే అనుక్కమనియమతో సిద్ధోతి వేదితబ్బం. ఏవం సతి పటిచ్చసముప్పాదస్స పటిలోమో నామ అపటిచ్చసముప్పాదోతి సిద్ధం హోతి. తేన వుత్తం అట్టకథాయం “నిరోధో హోతీతి అనుప్పాదో హోతీ”తిఆది. ఏవం సన్తే పుబ్బాపరవిరోధో హోతి. కథం? పటిచ్చాతి హి ఇమినా ఫలస్స పచ్చయపరిగ్గహేన, పచ్చయానానా పచ్చయాయత్తుపగమనేన తస్స ఉప్పాదాభిముఖభావదీపనతో అసముప్పాదో న సమ్భవతి, తస్మా అపటిచ్చసముప్పాదోతి ఏవం ఉభయపటిక్షేపేన పనస్స పటిలోమతా వేదితబ్బాతి ఏకే. తం అయుత్తం తస్స అనులోమభావనియమనతో, అత్థాతీసయాభావతో, తస్మా అప్పటిచ్చసముప్పాదో తస్స పటిలోమోతి వేదితబ్బం. తేనేవ భగవతా పాళియం పచ్చయపచ్చయుప్పన్ననిరోధో వుత్తో. తత్థ హి “అవిజ్ఞాయ త్వేవ అసేసవిరాగనిరోధా”తి ఏవం పచ్చయస్స సముచ్చిన్నపచ్చయభావవసేన పచ్చయనిరోధం, ఫలస్స పచ్చయపటిగ్గహాభావవసేన పచ్చయుప్పన్ననిరోధాద్దీపేతి. దువిధో పాళియం నిరోధో అత్థతో అనుప్పాదో నామ హోతీతి కత్వా అట్టకథాయం “నిరోధో హోతీతి అనుప్పాదో హోతీ”తి వుత్తం. ఏవం సన్తే నిబ్బానం పచ్చయపచ్చయుప్పన్నానం నిరోధమత్తన్తి ఆపజ్జతీతి చే? న, తస్మానుభావదీపనాధిప్పాయతో. విదితవేలాయన్తి మనసికతవేలాయన్తి అత్తో, అజ్ఞాధా తతో పుట్టే అవిదితప్పసజ్ఞతో.

ఝాయతోతి ఏత్థ కామం లక్ఖణాపనిజ్ఞానేన ఝాయతో బోధిపక్ఖియధమ్మా పాతుభవన్తి, చతుఅరియసచ్చధమ్మా వా పకాసన్తి, తథాపి పుబ్బభాగే సమథాదియానికవిభాగదస్సనత్తం ఆరమ్మణాపనిజ్ఞానగ్గహణం. చతుసచ్చధమ్మగ్గహణం కామం అనులోమపటిచ్చసముప్పాదదస్సనాధికారేన విరుజ్జతి, తథాపి “యో దుక్ఖం పరిజానాతి, సో సముదయం పజహతీ”తి లద్ధివసేన కతన్తి వేదితబ్బం.

౨. “పచ్చయక్ఖయస్సా”తి కిచ్చపరియాయవసేన వుత్తం. తేన పచ్చయనిబ్బానం, తదుపనిస్సయనిబ్బానాన్తాతి దువిధం నిబ్బానం దస్సితం హోతీతి. కామజ్ఞా తం న కేవలం పచ్చయక్ఖయమత్తం కరోతి, అథ ఖో పచ్చయుప్పన్నక్ఖయమ్పి కరోతి. యతో ఉభిన్నమ్పి నిరోధో దస్సితో, తథాపి హేతునిరోధా ఫలనిరోధోతి కత్వా “పచ్చయక్ఖయస్సా”తి వుత్తం. వుత్తప్పకారా ధమ్మాతి ఏత్థ చతుసచ్చగ్గహణం పరమగాథాయం వుత్తనయవిపల్లాసేన కతన్తి వేదితబ్బం.

౩. సముదయనిరోధసజ్ఞతో అత్తోతి ఏత్థ సముదయో కిచ్చవసేన, నిరోధో ఆరమ్మణకిరియాయ. ఏతేన ద్విప్పకారా నిరోధా దస్సితా హోన్తి తస్స అనుభావస్స వసేనాతి అత్తో. యస్మా పల్లజ్కాభుజితట్టానానా “పల్లజ్కో”తి వుచ్చతి, తస్మా ఫలాధిగమట్టానం “పల్లజ్క”న్తి వుత్తం.

అజపాలకథావణ్ణనా

౪. సమ్మోదీతి హితకామతాయ భగవా తేన బ్రాహ్మణేన సద్ధిం సమ్మోది. వేదేహి అన్తన్తి ఏత్త నిబ్బానం అన్తో నామ. వేదానం వా అన్తం గతత్తాతి ఏత్త అరహత్తం. తత్త పరమేన వేదన్తగూ యస్మా, తస్మా ఏవ వుసితబ్రహ్మచరియో. దుతియేన వేదన్తగూ యస్మా, తస్మా వుసితబ్రహ్మచరియోతి ఏవం యోజనా కాతబ్బా. కిఞ్చాపి బ్రాహ్మణస్స చతుసచ్ఛయుత్తం అత్తతో వుత్తం, ఉదానగాథాయం వుత్తపటివేధాభావం సన్ధాయ “ధమ్మచక్కప్పవత్తన”న్తి వుచ్చతీతి పరిహరో.

అజపాలకథావణ్ణనా నిట్టితా.

ముచలిన్దకథావణ్ణనా

౫. ముచలిన్దవత్థుమ్హి ఏతమత్థన్తి ఇదాని వత్తబ్బమత్థం సన్ధాయ వుత్తం. తం వివేకన్తి ఉపధివివేకం . “అబ్బాపజ్జం సుఖం లోకే”తి ఇమినా పరమమగ్గం దస్సేతి తేన సత్తేసు మారణవసేన ఉప్పజ్జనకబ్బాపాదప్పహానసిద్ధితో. “పాణభూతేసు సంయమో”తి ఇమినా దుతియమగ్గం దస్సేతి. మగ్గీ హి పుగ్గలో అవసిట్టబ్బాపాదతనుత్తవసేన పాణభూతేసు సంయతో హోతి విహింసాధిప్పాయాభావతో. ఏవం చత్తారో హి మగ్గా అనుక్కమేనాపి గహితా హోన్తి.

ముచలిన్దకథావణ్ణనా నిట్టితా.

రాజాయతనకథావణ్ణనా

౬. రాజాయతనం పాతలి. “చతుద్దిసా ఆగన్త్వా”తి పారసేనో. ముఖవట్టియం కిరస్స దిన్నానం చతున్నమ్హి లేఖాపరిచ్ఛేదో అత్తి, తే వాణిజా దేవతాయ గారవదస్సనేన భగవతో రూపకాయదస్సనేన పసన్నత్తా సరణం అగ్గహేసుం. దేవతాయ “భగవా రాజాయతనమూలే పరమాభిసమ్మద్ధో”తి వచనం సుత్వా సావకసజ్ఞాభావం, అభిసమ్మద్ధధమ్మసబ్బావఞ్చ జానింసూతి వేదితబ్బం. జానన్తీతి బుద్ధాతి సమ్మన్తో.

రాజాయతనకథావణ్ణనా నిట్టితా.

బ్రహ్మయాచనకథావణ్ణనా

౭. అధిగతో ఖో మ్యాయన్తిఆదిమ్హి ధమ్మోతి చతుసచ్ఛధమ్మో, గమ్మీరత్తా దుద్దసో. దుద్దసత్తా దురనుబోధో. సన్తోతి నిబ్బుతో. పణీతోతి అతప్పకో. ఇదం ద్వయం లోకుత్తరమేవ సన్ధాయ వుత్తం. అతక్కావచరోతి తక్కేన ఆకారపరివితక్కేన ఓగాహితబ్బో న హోతి, ఇహాణేనవ అవచరితబ్బోతి అత్తో. పణ్ణితవేదనీయోతి సమ్మాపటిపదం పటిపన్నేహి పణ్ణితేహి వేదనీయో. సబ్బసజ్ఞారసమథోతిఆది సబ్బం నిబ్బానమేవ. తఞ్జో ఫలూపచారేన ఏకమ్హి సమానం తథా తథా వుచ్చతి. రామాతి పజా. అను అను అచ్చరియా అనచ్చరియా. తేసం భగవతో పుబ్బభాగపటిపదం సుతపుబ్బానం, ధమ్మస్స వా గమ్మీరభావం అధిగతపుబ్బానం. కిఞ్చాపి భగవతో చత్తారోపి మగ్గా సుఖప్పటిపదా, తథాపి బోధిసత్తపటిపదం సన్ధాయ “కిచ్చేన మే”తి వుత్తం. “పకాసితం పకాసీతు”న్తి ఉభయథాపి పారో. పరేతేహి యుత్తేహి. రాగరత్తాతి కామరాగదిట్టిరాగేహి రత్తా. అత్తనిచ్చాదిగాహకా న దక్షన్తి న పస్సిస్సన్తి.

౮. సహంపతి కిర “నస్సతి వత భో లోకో”తి ఇమం సద్దం తథా నిచ్ఛారేతి, యథా దససహస్సిలోకధాతుబ్రహ్మణో సుత్వా సన్నిపతింసు. పజ్ఞామయే అక్ఖిమ్మి సంతానానుసయితవసేన అప్పం పరిత్తం రాగాదిరజం ఏతేసం, ఏవంసభావాతి అప్పరజక్ఖజాతికా. అస్సవనతాతి అస్సవనతాయ.

సమలేహి సత్థారేహి. అపాపురేతన్ని వివర ఏతం. అమతస్స ద్వారన్ని అరియమగ్గం, చతుసచ్చధమ్మం వా. విజ్ఞత్తయచతుమగ్గజాణేహి పునప్పునం బుద్ధం పటివిద్ధం. సేలేతి సిలామయే. విగతరజత్తా సుఖదస్సనయోగ్గే ఇతో చ ఏత్తో చ ఆగన్త్యా యథా రితో చక్ఖుమా పురిసో సమంతతో జనతం పస్సేయ్య. త్వమ్మి సుమేధ సున్దరపజ్ఞా సబ్బజ్ఞాతజ్ఞాణాధిగమాయ సమంతచక్ఖు. సబ్బకిలేససజ్ఞామానం విజితత్తా విజితసజ్ఞామ. జాతికన్తారాదినిత్థరణత్థం వేనేయ్యజనసత్థవాహనసమత్థతాయ సత్థవాహ. కామచ్చన్దఇణస్స అభావతో అణణ.

౯. బుద్ధచక్ఖునా ఇన్ద్రియపరోపరియత్తజాణేన చ ఆసయానుసయజాణేన చ. ఇమేసజ్ఞో ద్విన్నం జాణానం “బుద్ధచక్ఖు”తి నామం. ఉప్పలినియన్తి ఉప్పలవనే. ఏవం సేసేసుపి . అన్తో నిముగ్గపోసీనీతి యాని అన్తో నిముగ్గానేవ పోసియన్తి, తత్థ యాని ఉదకం అచ్చుగ్గమ్మ రితాని, తాని సూరియరంసేసమ్మస్సం ఆగమయమానాని రితాని అజ్ఞ పుప్పనకాని. యాని సమోదకం రితాని, తాని స్వే పుప్పనకాని. యాని ఉదకానుగ్గతాని, తాని తతియదివసే పుప్పనకాని. ఉదకా పన అనుగ్గతాని అజ్ఞానిపి సరోగఉప్పలాదీని నామ హోన్తి. యాని నేవ పుప్పిస్సన్తి మచ్చకచ్చపభక్ఖానేవ భవిస్సన్తి, తాని పాళినారుళ్లాని, ఆహరిత్వా పన దీపేతబ్బాని. ఏతేహి ఉగ్గటితజ్ఞా విపశ్చితజ్ఞా నేయ్యా పదపరమోతి చత్తారో పుగ్గలా యోజేతబ్బా. పచ్చభాసీతి పతి అభాసి.

అపారుతాతి వివటా. పచ్చిమస్స పదద్వయస్స అయమత్తో. అహజ్ఞో అత్తనో పగుణం సుప్పవత్తమ్మి ఇమం పణీతం ఉత్తమం ధమ్మం కాయవాచాకిలమథసజ్ఞో హుత్వా నాభాసి.

బ్రహ్మయాచనకథావణ్ణనా నిట్టితా.

పశ్చావగ్గియకథావణ్ణనా

౧౦. ఇదాని పన సబ్బో జనే సద్ధాభాజనం ఉపనేతు, పూరేస్సామి నేసం సజ్కప్పన్తి. అప్పరజక్ఖజాతికోతి సమాపత్తియా విక్ఖమ్మితకిలేసత్తా నిక్కిలేసజాతికో. ఆజానిస్సతీతి చే న నిట్ఠానమకంసు ధమ్మసజ్ఞాహకా తే వినయక్కమజ్ఞా, అహం దేసేయ్యం పటివిజ్ఞిస్సతీతి అధిప్పాయో, “ముద్ధాపి తస్స విపతేయ్యా”తి (అ. ని. ౮.౧౧; పారా. ౨) ఏత్థ వియ అభూతపరికప్పో కిరేసో. లోకే తస్స అధిముత్తభావదీపనత్థజ్ఞో ఇదం వచనం అత్తనో తదుపదేసేన అవిదితభావదీపనత్థం. తస్స అనన్తేవాసికభావదీపనత్థన్తి ఏవమాదీని పనేత్థ పయోజనాని. భగవతోపి ఖో జాణన్తి సబ్బజ్ఞాతజ్ఞాణం తస్స మరణారమ్మణం ఉప్పజ్జి. తేన తతో పుట్టే తస్స సతి ధమ్మదేసనాయ ఖిప్పం జాననభావారమ్మణన్తి దీపేతి. పరోపదేసతో అజానిత్వా పచ్చక్షతో మరణసచ్చికిరియమ్మి దస్సేతి. బుద్ధానమ్మి అనేకజాణసమోధానాభావతో సువుత్తమేతం. చిత్తపుబ్బికా హి చిత్తప్పవత్తి, అజ్ఞాథా నవసత్తపాతుభావప్పసజ్ఞో. సబ్బధమ్మానం ఏకతో గహణే విరుద్ధకాలానం ఏకతో జాననప్పసజ్ఞో. తతో ఏకజాణస్స వితథభావప్పత్తిదోసో, తస్మా సబ్బస్స వినానేకజాణసమోధానం ఆపజ్జితధమ్మేసు అప్పటిహతజాణవత్తతా పన సబ్బజ్ఞా ఏవ భగవాతి వేదితబ్బం, న

సబ్బకాలం ఏకతో. ఆళారాదీనం మరణాజాననతోతి చే? న, తస్య జాననేన పుణ్యజ్ఞానస్సాపి సబ్బజ్ఞాతాపత్తిప్పసజ్ఞతో. యదాభావేన యదాభావో తబ్బావేన తస్సాభావప్పసజ్ఞో లోకే సిద్ధోతి. “భగవతోపి ఖో శాణం ఉదపాదీ”తి వచనతో తస్య మరణజాననం సిద్ధంతి కత్వా భవం మతేనేవ భగవా సబ్బజ్ఞాతి సిద్ధం న దేవతారోచనతో పుట్టే అజాననతోతి చే? న, విసేసం పరిగ్గహేత్వా అన్తరా పజాననతో, దేవతాయ సబ్బజ్ఞాభావప్పత్తిదోసతో చ. న హి సో కస్సచి వచనేన అజ్ఞాసీతి.

అపిచ కిమిదం తత్థ జాననం నామ తదారమ్మణశాణుప్పత్తితి చే? న, లోకే సబ్బజ్ఞానో అచ్చన్తాభావప్పసజ్ఞతో. సాధికా హి మయా ఏకశాణక్ఖణే సబ్బం శాణం, తదజ్ఞోసజ్ఞ తదజ్ఞాణానుప్పత్తి. అపిచ సబ్బజ్ఞానో సబ్బధమ్మవిసయే శాణపచ్చుపట్టానసిద్ధి తస్య శాణస్స అత్తనావ అత్తనో అవిసయోతి చే? న, హేతునిదస్సనానుప్పత్తితో. అపిచ “భగవతోపి ఖో శాణం ఉదపాదీ”తి ఏత్థ విసేసవచనం అత్తి. యేన దేవతారోచనత్తరకాలమేవ భగవతో శాణం ఉదపాదీతి పజ్ఞాయతి. న హి వచనపుబ్బాపరియభావమత్తేన తదత్థపుబ్బాపరియతా హోతి, తస్మా అయుత్తమేతం. **అభిదోసకాలంకతోతి** పఠమయామే కాలంకతో. “మజ్జిమయామే”తిపి వదన్తి. ఉభయత్థపి మహాజానియో. సత్తదివసబ్బన్తరే, ఏకదివసబ్బన్తరే చ పత్తబ్బమగ్గఫలతో పరిహీనత్తా మహతీ జాని అస్సాతి **మహాజాని**. తేసు హి ద్వీసు ఆళారో ఆకిశ్చజ్ఞాయతనభవే నిబ్బత్తో, ఉదకో భవగ్గే, తస్మా నేసం ధమ్మదేసనాయ అక్ఖణే నిబ్బత్తభావం సన్ధాయ భగవా ఏవం చిన్తేసి, న ఇతో మనుస్సలోకతో చుతిభావం సన్ధాయాతి వేదితబ్బం. అబుద్ధవేనేయ్యతజ్ఞా సన్ధాయాతి నో తక్కో, అజ్ఞాథా అనిట్టప్పసజ్ఞోతి ఆచరియో.

బోధిసత్తస్స జాతకాలే సుపిసపటిగ్గాహకా చేవ లక్ఖణపరిగ్గాహకా చ అట్ట బ్రాహ్మణా. తేసు తయో ద్వీధా బ్యాకరింసు “ఇమేహి లక్ఖణేహి సమన్నాగతో అగారం అజ్ఞావసన్తో రాజా హోతి చక్రవర్తి, పబ్బజన్తో బుద్ధో”తి. పశ్చా బ్రాహ్మణా “అగారే న తిట్టతి, బుద్ధోవ హోతీ”తి ఏకంసబ్యాకరణావ అహేసుం. తేసు పురిమా తయో యథామన్తపారం గతా. ఇమే పన మన్తపారం అతిక్కమన్తా అత్తనా లద్ధం పుజ్జామహత్తం విస్సజ్జేత్వా బోధిసత్తం ఉద్దిస్స పురేతరమేవ పబ్బజింసు. ఇమే సన్ధాయ వుత్తం “పశ్చావగ్గియా”తి. “తేసం పుత్తా”తిపి వదన్తి, తం **అట్టకథాయం** పటిక్ఖిత్తం. కస్మా పనేత్థ భగవా “బహూపకారా ఖో మే”తి చిన్తేసి. కిం ఉపకారకానం ఏవ ఏస ధమ్మం దేసేతి, ఇతరేసం న దేసేతీతి? నో న దేసేతి. ఉపకారానుస్సరణమత్తకేనేవ వుత్తన్తి అట్టకథానయో. అత్తనో కతజ్ఞాకతవేదిభావప్పకాసనత్తం, కతజ్ఞాతాదిపసంసనత్తం, పరేసజ్ఞా కతజ్ఞాభావాదినియోజనత్తం, ఖిప్పజాననప్పసజ్ఞనివారణత్తం.

౧౧. **అన్తరా చ గయం అన్తరా చ బోధిన్తి** గయాయ చ బోధియా చ మజ్జే తిగావుతన్తరే రానే. బోధిమణ్ణతో హి గయా తీణి గావుతాని. బారాణసినగరం అట్టారస యోజనాని. ఉపకో పన బోధిమణ్ణస్స చ గయాయ చ అన్తరే భగవన్తం అద్దస. **అన్తరా**-సద్దేన పన యుత్తత్తా ఉపయోగవచనం కతం. ఈదిసేసు చ రానేసు అక్ఖరచిన్తకా ఏకమేవ అన్తరాసద్దం పయుజ్జన్తి, సో దుతియపదేపి యోజేతట్టో. అయోజియమానే పన ఉపయోగవచనం న పాపుణాతి. ఇథ పన యోజేత్వావ వుత్తోతి.

సబ్బాభిభూతి సబ్బం తేభూమకధమ్మం అభిభవిత్వా రితో. **తణ్ణక్ఖయేతి** నిబ్బానే. **విముత్తోతి** ఆరమ్మణతో విముత్తో. **నత్తి మే పటిపుగ్గలోతి** మయ్యం పటిపుగ్గలో నామ నత్తి, అసదిసోతి అత్తో, మమ సబ్బజ్ఞాభావే దోసం దస్సేత్వా లోకే రాతుం అసమత్తతాయ మమ పచ్చత్తికపుగ్గలో వా నత్తీతి అత్తో. **ఆహజ్ఞాం అమతదున్దుభిన్తి** ధమ్మచక్కుపటిలాభాయ అమతభేరిం పహరిస్సామీతి గచ్ఛామి.

అరహసి అనంతజినో భవితుం యుత్తో త్వన్తి అత్తో. ఇదమ్మి అత్తనో సత్తనామం. హుపేయ్యాసీతి ఆవునో ఏవమ్మి నామ భవేయ్య. పక్కామీతి వజ్రహారజనపదం నామ అగమాసి. భగవాపి “తత్త తస్స మిగలుద్దకస్స ధీతుయా చాపాయ ఉక్కుణ్ణిత్వా పున ఆగన్త్యా అనాగామీ అయం భవిస్సతీ”తి ఉపనిస్సయసమ్మత్తిం దిస్సా తేన సద్ధిం ఆలపి. సో చ తథేవాగన్త్యా పబ్బజిత్వా అనాగామీ హుత్వా అనుక్కమేన కాలం కత్వా అవిహేసు ఉప్పజ్జిత్వా అరహత్తం పాపుణి.

౧౨. సణ్ఠపేసున్తి కతికం అకంసు. పధానవిబ్బన్తోతి పధానతో భట్తో పరిహీనో. “అభిజానాథ ను భాసితమేత”న్తి, “వాచం భాసితమేవ”న్తి చ ఏవరూపం కశ్చో వచనభేదం అకాసీతి అధిష్ఠాయో. భగవన్తం సుస్సూసింసూతి భగవతో వచనం సోతుకామా అహేసుం. అణ్ఠాతి అణ్ఠాయ, జానితున్తి అత్తో.

౧౩. అథ కిమత్థం ఆమన్తేసీతి? తతోపి సుట్టుతరం పటిజాననత్థం, ధమ్మస్స అభిభారియదుల్లభభావదీపనత్థం, అక్ఖరవిక్ఖేపనివారణత్థం. తత్త ద్వేమేతి అన్తద్వయవచనం అణ్ఠోసమ్మి తదన్తోగధభావతో. అపిచ యోజనావసేన. తణ్ఠాఅవిజ్ఞాతి హి సంసారప్పవత్తియా సీసభూతా ద్వే కిలేసా. తే చ సమధవిపస్సనానం పటిపక్ఖభూతత్తా అన్తా నామ. తేసు తణ్ఠావసేన కామసుఖల్లికానుయోగం భజన్తో సమధం పరిహాపేతి బాలో, తథా అవిజ్ఞావసేన అత్తకిలమథానుయోగం భజన్తో గచ్ఛన్తో విపస్సనన్తి న సక్కా ఉభో ద్వే అన్తే అప్పహాయ అమతం అధిగన్తున్తి ఏవం వుత్తా. అపిచ లీనుద్ధచ్చపహానదస్సనమేతం. లీనో హి నిక్ఖిత్తవీరియారమ్భా కామసుఖం భజతి, ఇతరో అచ్చారద్ధవీరియో అత్తకిలమధం. ఉభోపి తే వీరియసమతాయ పటిపక్ఖత్తా అన్తా నామ. అపిచ తిస్సో సాసనే పటిపదా వుత్తా ఆగాళ్ళా, నిజ్ఞామా, మజ్జిమా చ. తత్త ఆగాళ్ళా “పాణాతిపాతీ హోతి, నత్తి కామేసు దోసో”తి ఏవమాదికా. నిజ్ఞామా “అచేలకో హోతి, ముత్తాచారో”తి ఏవమాదికా, మజ్జిమా “అయమేవ అరియో అట్టజ్ఞో మగ్గో”తి ఏవమాదికా. తత్త కామసుఖల్లికానుయోగో ఆగాళ్ళా నామ పటిపదా హోతి సబ్బాకుసలమూలత్తా. అత్తకిలమథానుయోగో నిజ్ఞామా నామ అత్తజ్ఞాపనతో. ఉభోపి మజ్జిమాయ పటిపదాయ పటిపక్ఖభూతత్తా అన్తా నామ, తస్మా ఇమేవ సన్ధాయ ద్వేమేతి. కిమత్థం భగవా “పబ్బజితేన న సేవితబ్బా”తి పబ్బజితే ఏవ అధికరోతి, న గహట్టేతి? పబ్బజితానం తదధిముత్తత్తా, సుఖపరివజ్జనసమత్తతాయ, తదధికతత్తా చ పబ్బజితా ఏత్త అధికతా, న గహట్టా. యది ఏవం కిమత్థం కామసుఖల్లికానుయోగమాహ, నను తే పకతియాపి కామపరిచ్ఛాగం కత్వా తం నిస్సరణత్థం పబ్బజితాతి? న, తేసం అన్తద్వయనిస్సితత్తా. తే హి ఇథ లోకే కామేన విసుద్ధిమిచ్చన్తి అత్తకిలమథానుయోగమనుయుత్తా తస్సేవ తపస్స ఫలేన ఏచ్చ దిట్టే కామే ఆసీసమానా దళ్ళతరం కామసుఖల్లికానుయోగమనుయుత్తాతి వేదితబ్బా. అన్తత్తో పన ఇథ కుచ్చితత్తేన వేదితబ్బో “అన్తమిదం, భిక్ఖవే, జీవికానం, యదిదం పిణ్ణోల్య”న్తిఆదీసు (ఇతిపు. ౯౧; సం. ని. ౩.౮౦) వియ.

యో చాయం కామేసు కామసుఖల్లికానుయోగోతి ఏత్త కామేసూతి వత్తుకామో అధిప్పేతో, దుతియో కిలేసకామో. తంసమ్మయుత్తసుఖమేత్త కామసుఖం నామ. తేన విపాకసుఖస్స నిరవజ్జభావం దీపేతీతి. అల్లీయనం నామ తదభినన్దనా. అనుయోగో నామ భవన్తరే తదనుయోగపత్తనా. హానభాగియకరత్తా కుసలపక్ఖస్స, హీనపుగ్గలభావితత్తా, హీనధాతుపభవత్తా చ లామకట్టేన హీనో. గామనివాసిసత్తధమ్మత్తా గమ్మా. పుధుజ్జనసాధారణత్తా పోధుజ్జనికో. అనరియోతి అరియానం అనధిప్పేతత్తా, అరియధమ్మపటిపక్ఖత్తా, అనరియకరత్తా, అనరియధమ్మత్తా, అనరియాచిణ్ణత్తా చ వేదితబ్బో. అనత్తసజ్ఞాతసంసారభయావహత్తా, అనత్తఫలనిబ్బత్తకత్తా చ అనత్తసంహితో. అత్తనో కేవలం ఖేదూపగమో అత్తకిలమథో నామ. సో దిట్టిగతపుబ్బకత్తతపానుక్కమకిరియావిసేసం నిస్సాయ పవత్తతి, తస్స దిట్టివసేన అనుయోగో

అత్తకిలమథానుయోగో నామ. అత్తవియోగవిత్తాపరిస్సమత్తా, అనుపాయపవత్తత్తా సమ్మజ్జమానో
మిగయోనిగోయోనికుక్కురయోనిసూకరయోనీసు పాతాయతి. విపచ్ఛమానో నరకం నేతీతి అనత్తసంహితో. ఏతే త్యాతి ఏతే
తు. తథాగతేనాతి అత్తానం అవితథాగమనం ఆవి కరోతి, తేనేతం దస్సేతి “న మయా పరివితక్కితమత్తేన వితక్కితా, కిన్తు
మయా తథాగతేనేవ సతా అభిసమ్మోధిజాణేన అభిసమ్మద్ధో”తి. చక్ఖుకరణీతిఆదిహి పన తమేవ పటిపదం ధోమేతి.
భేసజ్జం ఆతురస్స వియ “చక్ఖుకరణీ”తి ఇమినా జాణచక్ఖువిసోధనం వుత్తం. జాణకరణీతి ఇమినా అన్ధకారవిధమనం
వుత్తం. ఉపసమాయాతి కిలేసపరిళాహపటిప్పస్సద్ధి వుత్తా. అభిజ్ఞాయాతి సచ్చపటివేధనం వుత్తం. సమ్మోధాయాతి
సచ్చపటివిజ్ఞనం వుత్తం. నిబ్బానాయాతి సోపాదిసేసనిబ్బానధాతుయా అనుపాదిసేసనిబ్బానధాతుయాతి ఏవం
యథాసమ్మవం యోజేత్వా కథేతబ్బం.

౧౪. కస్మా పనేత్థి భగవా అజ్ఞాత్థ వియ అనుపుబ్బిం కథం అకథేత్వా పరమమేవ అసేవితబ్బమన్తద్వయం వత్వా
మజ్జిమపటిపదం దేసేసీతి? అత్తాదిమిచ్ఛాభిమాననివారణత్థం, కుమ్మగ్గపటిపత్తినివారణత్థా అన్తద్వయవజ్జనం వత్వా
అత్తనో విసేసాధిగమదీపననయేన అబాహుల్లికాదిభావదస్సనత్థం, తేసజ్ఞ మజ్జిమపటిపదాదీపనేన తత్థ అనుయోజనత్థం
పచ్ఛా సమ్మాపటిపదం దేసేసి, తతో తస్స మజ్జిమపటిపదాసజ్ఞాతస్స అరియమగ్గస్స విసయదస్సనత్థం చతుసచ్చధమ్మం
సజ్ఞేపవిత్థారవసేన దేసేతుకామో “ఇదం ఖో పన, భిక్ఖవే, దుక్ఖ”నిఆదిమాహ, అయమేత్థ అనుసన్ధి. “ఇదం దుక్ఖం
అరియసచ్చన్తి మే, భిక్ఖవే”తిఆది సుత్తానుసన్ధిపకఆసనత్థం అయమనుక్కమో వేదితబ్బో. యథావుత్తం పటిపదం సుత్వా
కిర కోణ్డణ్ణో ఆహ “కథం భగవతా వుత్తపటిపదాయ ఉప్పత్తి సీయా. అయజ్ఞో పటిపదా కిలేసానం అనుప్పత్తియా సతి
సమ్మవతి, న అజ్ఞాథా. కిలేసానజ్ఞా యది లోభతో ఉప్పత్తి ఖుప్పిపాసానం వియ, తదాసేవనాయ అనుప్పత్తి సీయా,
తదవత్తుస్స వా తేసం ఉప్పత్తి. తదవత్తువిపరీతకాయకిలమథాసేవనాయ అనుప్పత్తి సీయా. ఉభోపేతా భగవతా ‘అన్తా’తి
వుత్తా, తస్మా కథం పనేతిస్సాయ సమ్మాపటిపదాయ ఉప్పత్తి సమ్మవేయ్యా”తి. భగవా ఆహ అనుపాయాసేవనతో. కథన్తి
చే? –

“సంసారమూలతో జాణం, తజ్ఞా జాణా పహియ్యతి;
జీవితే సతి తం హోతి, తజ్ఞా జీవితసాధనే.

“తస్మా జాణాయ మేధావీ, రక్ఖే జీవితమత్తనో;
జాణసాధనభూతజ్ఞా, సీలజ్ఞా పరిపాలయే.

“జీవితజ్ఞా యథా లోకే, భిన్నే కాయే న విజ్ఞతి;
తథేవ భిన్నసీలస్స, నత్తి జాణస్స సమ్మవో.

“తస్మా ఆయుజ్ఞా సీలజ్ఞా, జాణత్థం రక్ఖతా సతా;
సేవితబ్బా న కామాపి, నాపి కాయవినాసనా.

“కామేసు గేధముపగమ్మ హినో గమ్మజ్ఞా,
అచ్చుద్ధనో కిలమథం గముపేతి మూఱ్ఱో;
యో మజ్జిమం పటిపదం పరమం ఉపేతి,

సో ఖిప్పమేవ లభతే పరమం విమోక్ష”న్తి.

సుత్వా తదేతం సుగతస్య వాక్యం,
పఞ్ణం మునీ సో సుతజం లభిత్వా;
చింతామయం శాణ పవేసమానో,
ఉచ్చిన్నయం పఞ్ణమిమం అపుచ్చి.

“నిబ్బేధపదట్టానం పహాయ ఘోరం,
తపం కథమివాతి సో త్వం;
బ్రూహి తదేవ హోతి భిక్షు చర,
విరాగముపయాతి చ దుక్ఖసచ్చస్స;
దస్సనేనేవ దుక్ఖానుభవనా,
తస్మి దోసస్స పచ్చయో”తి.

సుత్వావ కోణ్ణజ్ఞో మునివచనం,
వుట్టాయ హట్ఠో సహసా అవోచ;
“ఉదాహర త్వం భగవా మమేతం,
భిక్షు యథా పస్సతి దుక్ఖసచ్చ”న్తి.

చింతామయస్స పఞ్ణాపరిపుణ్ణా భావనామయిపఞ్ణాసమ్మత్తి జానితబ్బా ఇమేహి ఇతి భగవా సుత్తమిదమాహాతి కిర.
కస్మా భగవా కోణ్ణజ్ఞస్స పురిమమేవ సచ్చదేసనం అవడ్డేత్వా అత్తనో అధిగతక్కమమాహాతి? నాహం కస్సచి ఆగమం
దేసేమి, అపిచ ఖో సయమేవ ఏవమధిగతోహ్మీతి దస్సనత్థం. తత్థ “పుబ్బే అననుస్సుతేసు ధమ్మేసూ”తి ఇమినా ఇదం
అత్థద్వయం దస్సేతి, న మయా ఆళారతో, ఉదకతో వా అయం ధమ్మో సుతో, కిన్తు పుబ్బే అననుస్సుతేస్సేవ శాణం మే
ఉదపాదీతి మజ్జిమాయ పటిపదాయ ఆనుభావం పకాసేతి. అపిచ యస్మా ఏవం పటిపన్నో వినాపి పరోపదేసిన
అరియసచ్చాని పస్సతి, తస్మా కథం తుష్ఠేవ మమాపదేసిన న పస్సథాతి.

౧౩. చక్ఖున్తిఆదీని పఞ్చ పదాని శాణవేవచనానేవ. శాణజ్ఞో సచ్చానం ఆలోచనతో చక్ఖుభూతత్థజాననతో శాణం.
పకారేహి జాననతో పఞ్ణా. కిలేసవిదారణతో, విజ్ఞనతో చ విజ్ఞా. సచ్చచ్చాదకతమవినాసనతో, తేసం గతికోటిపకాసనతో
ఆలోకోతి వేదితబ్బం. తత్థ పరమేన పరివట్టేన సచ్చానం అజ్ఞామజ్ఞాం అసజ్కరతో రపనపఞ్ణం దస్సేతి, దుతియేన తేసం
కత్తబ్బాకారపరిచ్చిన్ననపఞ్ణం, తతియేన సచ్చేసు శాణకిచ్చసన్నిట్టానం దస్సేతి.

౧౬. యావకీవశ్చాతి ద్వీహి పదేహి యావఇచ్చేవ వుత్తం హోతి “ఇతి చిత్తమనో”తిఆది వియ. రాగాదీహి
అకుప్పతాయ అకుప్పా విముత్తి. వేయ్యాకరణన్తి ధమ్మదేసనా. సా హి ధమ్మానం బ్యాకరణతో పకాసనతో “వేయ్యాకరణ”న్తి
వుచ్చతి. విరజం వీతమలన్తి ఏత్థ విరజం విసమహేతువాదవిగమతో. వీతమలం అహేతుకవాదవిగమతో. విరజం
సస్సతదిట్టిప్పహానతో. వీతమలం ఉచ్చేదదిట్టిప్పహానతో. విరజం పరియుట్టానప్పహానతో. వీతమలం అనుసయప్పహానతో.
ధమ్మచక్ఖున్తి ధమ్మమత్తదస్సనం, న తత్థ సత్తో వా జీవో వా కారకో వా వేదకో వాతి, తేనేవాహ “యం కిశ్చి

సముదయధమ్మం, సబ్బంతం నిరోధధమ్మ”ని. ఇదెక్కో తస్స ధమ్మచక్కుస్స ఉప్పత్తిఆకారదస్సనత్తం వుత్తం. తస్మా నిరోధం ఆరమ్మణం కత్వా కిచ్చవసేన ఏవ సజ్జతం పటివిజ్ఞుత్తం ఉప్పజ్జతి.

౧౭. ధమ్మచక్కుని ఏత్థ దేసనాశాణం అధిప్పేతం, పటివేధశాణం లబ్బతేవ. ఏత్థ కిమత్తం దేవా సద్దమనుస్సాపేసున్తి? నానాదిట్టిగతన్దకారవిధమనతో లద్ధాలోకత్తా, అపాయభయసమతిక్కుమనతో అస్సాసం పత్తత్తా, దేవకాయవిమానదస్సనతో పీతిపామోజ్జచలితత్తా చాతి ఏవమాదీనేత్థ కారణాని వదన్తి. పథవికమ్మనమహాసద్దపాతుభావో చ ధమ్మతావసేనేవ హోతితి ఏకే. దేవతానం కీళితుకామతాయ పథవికమ్మా. బహునే దేవసజ్జస్స సన్నిపాతతో, భగవతో సరీరప్పభాజాలవిసజ్జనతో చాతి ఏకచ్ఛే.

౧౮. పబ్బజ్జపసమ్మదావిసేసన్తి అత్థో. తత్థ ఇతి-సద్దో తస్స ఏహిభిక్షూపసమ్మదాపటిలాభనిమిత్తవచనపరియోసానదస్సనో. తదవసానో హి తస్స భిక్షుభావో. స్వాక్ఖాతోతిఆది “ఏహి”తి ఆమన్తనాయ పయోజనదస్సనవచనం. “ఏహిభిక్షూ”తి భగవా అవోచ “స్వాక్ఖాతో ధమ్మా చర...పే.... కిరియాయా”తి చ అవోచాతి పదసమ్మన్తో. తత్థ చర బ్రహ్మచరియన్తి అవసిత్థం మగ్గత్తయబ్రహ్మచరియం సమధిగచ్ఛ. కిమత్తం? సమ్మాదుక్ఖస్సన్తకిరియాయాతి అత్థో. “ఏహిభిక్షూ”తి ఇమినా భగవతో వచనేన నిప్పన్నత్తా కారణాపచారేన “ఏహిభిక్షూపసమ్మదా”తి వుత్తా. సావ తస్సాయస్మతో యావజీవం ఉపసమ్మదా అహోసీతి అత్థో. తేన తస్సా ఉపసమ్మదాయ సిక్ఖాపచ్చక్ఖాతాదినా విచ్ఛేదా వా తదజ్ఞాయ ఉపసమ్మదాయ కిచ్చం వా నత్థీతి ఇదమత్థద్వయం అట్ఠకథాయం దస్సేతి. అట్ఠన్నమ్మి ఉపసమ్మదానం ఏహిభిక్షుఁవాదపటిగ్గహణపజ్ఞాబ్యాకరణగరుధమ్మపటిగ్గహణాపసమ్మదానం చతున్నం అజ్ఞాతరాయ ఉపసమ్మన్నస్స అన్తరా విచ్ఛేదో వా తదజ్ఞాపసమ్మదాయ కిచ్చం వా నత్థి, ఇతరస్సత్థీతి. నికాయన్తరికా పనాహు “బుద్ధపచ్చేకబుద్ధానం నియామోక్కున్తిసజ్ఞాతాయ ఉపసమ్మదాయ ఇత్తిచతుత్థకమ్ముపసమ్మదజ్ఞా దసవగ్గపజ్ఞావగ్గకరణీయవసేన ద్విధా భిన్దిత్వా దసవిధోపసమ్మదా”తి. కా పనేత్థ అత్థతో ఉపసమ్మదా నామాతి? తదధిగతకిరియావసేన నిబ్బత్తియా అసేక్ఖా తదధివాసనచేతనాయ పరిభావితపజ్ఞాక్షన్ధికా అజ్ఞత్తసన్తతి. కా పనేత్థ పరిభావనా నామ? తబ్బిపక్ఖధమ్మజ్ఞాచారవిరుద్ధభావో, తస్స పత్తియా తాయ పరిభావనాయ వసేన కత్థచి “సమన్నాగతో”తి వుచ్చతి. యథాహ “లోభేన సమన్నాగతో, భిక్షవే, అభబ్బో చత్తారి సతిపట్టానాని భావేతు”నిఆది. ఏత్థాహు నికాయన్తరికా “యథావుత్తాయ ఉపసమ్మదాయ పత్తిసజ్ఞాతో చిత్తవిప్పయుత్తో సజ్ఞారక్ఖన్దపరియాపన్నో ధమ్మా అత్తి, తస్స సన్తతివసేన పుబ్బాపరియం ఉప్పజ్జమానస్స యావ అవిచ్ఛేదో, తావ ఉపసమ్మన్నోతి, అజ్ఞాథా తతో ధమ్మన్తరుప్పత్తిక్షణే తస్స ఉపసమ్మన్నస్స అనుపసమ్మన్నభావప్పసఙ్గో ఆపజ్జతీ”తి. తే వత్తబ్బా “సుత్తం ఆహరథా”తి. తే చే వదేయ్యుం “యో తేసం దసన్నం అసేక్ఖానం ధమ్మానం ఉపాదాయ పటిలాభసమన్నాగమో అరియో హోతి విప్పహీనోతి ఏవమాదీని నో సుత్తానీ”తి. ఏవం సతి అసన్తధమ్మేహి, పరసత్తేహి చ సమన్నాగమదోసప్పసఙ్గో నేసం పాపుణాతి. కింకారణం? సుత్తసమ్మవతో. యథాహ – “రాజా, భిక్షవే, చక్కువత్తి సత్తహి రతనేహి సమన్నాగతో హోతి”తి (దీ. ని. ౩.౧౯౯-౨౦౦ అత్థతో సమానం) విత్థారో. వసిభావో తత్థ సమన్నాగతసద్దేన వుత్తో. తస్సహితేసు రతనేసు వసిభావో కామచారో అత్థీతి చే? ఏత్థ వసిభావో సమన్నాగమసద్దేన వుత్తో, అజ్ఞత్త పత్తిసజ్ఞాతో, తం ధమ్మన్తరన్తి. కిమేత్థ విసేసకారణం? నత్థి చ, తస్మా యథావుత్తలక్ఖణావ ఉపసమ్మదా. అయమేవ నయో పబ్బజ్జాదీసుపి నేతబ్బో.

౧౯. కిళ్ళాపి వప్పత్తేరస్స పాటిపదదివసే...పే.... అస్సజిత్తేరస్స చతుత్తియన్తి ఏవం నానాదివసేసు పాటేక్కం ధమ్మచక్కుం ఉదపాది, తథాపి ఓవాదసామజ్ఞోన వప్పభద్దియానం, మహానామఅస్సజీనళ్ళోత్త ఏకతో వుత్తన్తి వేదితబ్బం.

౨౦. “రూపం, భిక్షవే, అనత్తా”తి కిమత్తం ఆదితోవ అనత్తలక్ఖణం దీపేతీతి? తేసం పుద్ధుజ్జనకాలేపి ఇతరలక్ఖణద్వయస్స పాకటత్తా. తే హి మనాపానం కామానం అనిచ్చతాదస్సనేన సంవిగ్గా పబ్బజింసూతి అనిచ్చలక్ఖణం తావ నేసం ఏకదేసేన పాకటం, పబ్బజితానళ్ళా అత్తకిలమథానుయోగతో కాయికదుక్ఖం, తళ్ళా మానసస్స పచ్చయోతి మానసికదుక్ఖళ్ళా పాకటం, తస్మా తదుభయం వజ్జిత్వా అనత్తలక్ఖణమేవ దీపేతుం ఆరభి. తళ్ళా దీపేన్తో దుక్ఖలక్ఖణేనేవ దీపేతుం “రూపళ్ళా హిదం, భిక్షవే, అత్తా అభవిస్సా”తిఆదిమాహ. కిమత్తన్తి? అనిచ్చలక్ఖణతోపి తేసం దుక్ఖలక్ఖణస్స సుట్టుతరం పాకటత్తా. తేసళ్ళో అత్తకిలమథానుయోగమనుయుత్తత్తా, తప్పరాయణభావతో చ దుక్ఖలక్ఖణం సుట్టు పాకటం, తస్మా తేన తావ సుట్టు పాకటేన అనత్తలక్ఖణం దీపేత్వా పున తదేవ తదుభయేనాపి దీపేతుం “తం కిం మజ్జాధ, భిక్షవే, రూపం నిచ్చం వా అనిచ్చం వా”తి వక్ఖతి. కల్లం నూతి యుత్తం ను. ఏతం మమాతి తణ్ణాగ్గాహో. ఏసోహమస్మీతి మానగ్గాహో. ఏసో మే అత్తాతి దిట్టిగ్గాహో. తణ్ణాగ్గాహో చేత్థ అట్టసతతణ్ణావిచరితవసేన, మానగ్గాహో నవవిధమానవసేన, దిట్టిగ్గాహో ద్వాసట్టిదిట్టివసేన వేదితబ్బో.

పళ్ళావగ్గియకథావణ్ణనా నిట్టితా.

పబ్బజ్జాకథావణ్ణనా

౨౧. యేన సమయేన భగవా పళ్ళావగ్గియే పళ్ళామియం అరహత్తే పతిట్టాపేత్వా సత్తమియం నాళకత్తేరస్స నాళకపటిపదం ఆచిక్ఖిత్వా భద్దపదపుణ్ణమాయం యసస్స ఇన్ద్రియానం పరిపక్కభావం ఇత్వా తం ఉదిక్ఖన్తో బారాణసియం విహాసి, తేన సమయేన యసో నామాతి సమ్మన్తో. తస్స కిర ఉప్పత్తితో పట్టాయ తస్స కులస్స కిత్తిసద్దసజ్ఞాతో, పరిజనసజ్ఞాతో వా యసో విసేసతో పవడ్డతి. తేన తస్స మాతాపితరో ఏవం నామమకంసు. “సుఖమాలో”తిఆది కిమత్తం ఆయస్మతా ఉపాలిత్తేరేన వుత్తన్తి? పచ్చిమజనస్స నేక్ఖమ్మే సముస్సాహనజననత్థం. ఏవం ఉత్తమభోగసమప్పితానమ్మి ఉత్తమేసు భోగేసు అప్పమత్తకేనాపి అసుభనిమిత్తేన వితజ్జేత్వా కాలాకాలం అగణేత్వా వివేకాభిరతియా మహాంతం భోగక్ఖన్దం తిణం వియ పహాయ గేహతో నిక్ఖమనా అహోసి, కస్స పనళ్ళాస్స న సీయాతి అధిప్పాయో. సమజ్జీభూతస్సాతి తేహి ఏకత్తం ఉపగతస్స, అవివిత్తస్సాతి అత్తో. నిద్దా ఓక్కమీతి మనాపేసుపి వినయేసు పవత్తిం నివారేత్వా తస్స చిత్తం అతిక్కమిత్వా అభిభవిత్వా అత్తనో వసం ఉపనేసీతి అత్తో. సబ్బరత్తియో చాతి తయోపి యామే. తేన పరిజనస్స వికారదస్సనే కారణం దస్సేతి. రత్తి-సద్దో పనేత్థ కాలే సూరియాభావే, యామే చ పవత్తతీతి విజ్ఞోయ్యో. యామేవిధ విజ్ఞోయ్యో తిచీవరవిప్పవాసే చ. కచ్చేతి కచ్చపస్స. కణ్ఠేతి కణ్ఠస్స హేట్టా. ముదిఙ్గస్స హి ఉపరి కణ్ఠం రపేత్వా సయన్తియా కణ్ఠే ముదిఙ్గం అద్దసాతి అత్తో. ఆళమ్మరన్తి పణవం. ఉభతోముఖస్స తనుకా దీఘా. విత్తిన్నసమతలస్స వాదితస్స ఏతం అధివచనం. విప్పలపన్తియోతి సుపినదస్సనాదివసేన అసమ్మన్దపలాపం విప్పలపన్తియో. సుసానం మజ్జోతి సుసానం వియ అద్దస సకం పరిజనన్తి సమ్మన్తో. ఆదీనవోతి అసుభభావో. నిబ్బిదాయ చిత్తం సణ్ణాతీతి విముచ్చితుకామతాసజ్ఞాతాయ ఉక్కణ్ణాయ చిత్తం నమీతి అత్తో. ఉదానం ఉదానేసీతి “ఇతో పట్టాయ ఇమాహి ఇత్థీహి సహ నాహం భవిస్సామీ”తి అత్తమనవాచం నిచ్చారేసి. ద్వే కిర ఆకారా తస్స పమాదసుత్తపరిజనదస్సనే పాకటా జాతా కిలేసానం బలవభావో, అసుభాకారస్స అతిఓళారికభావో చ. ఏవం

సతి ఓళారికతరే చ అసుభాకారే కిలేసవసేనాయం సబ్బోపి లోకో ఏత్త పీళితో ముచ్చితో. అహో కిలేసా బలవతరాతి హి పస్సతో పస్సతో తస్స ద్వేపి తే ఆకారా పాకటా జాతా, యేనవమవోచాతి.

“సువణ్ణపాదుకాయో ఆరోహిత్యా”తి ఏతేనస్స నిస్సంజ్ఞతాయ విస్సట్టగమనం దీపేతి. సో హి బలవసంవేగాభితున్నహదయత్తా పరిజనస్స పబోధే సతిపి అత్తనో గమననివారణసమత్తభావం అసహమానో అత్తానం తక్కేన్తో విస్సట్టో అగమాసి. అమనుస్సాతి దేవతా. తా హి మనుస్సేహి సుగతిపటివేధజ్ఞాణసణ్ణానాదిగుణసామజ్ఞోన “అమనుస్సా”తి వుచ్చన్తి. న హి అసమానజాతికా తిరచ్ఛానాదయో “అబ్రాహ్మణా”తి వా “అవసలా”తి వా వుచ్చన్తి, కిన్తు జాతిసభాగతాయ ఏవ వసలాదయో “అబ్రాహ్మణా”తి వుచ్చన్తి, ఏవం మనుస్సేహి కేనచి ఆకారేన సభాగతాయ దేవతా “అమనుస్సా”తి వుత్తా. అజ్ఞాథా మనుస్సా న హోన్తీతి తిరచ్ఛానగతాపి “అమనుస్సా”తి వత్తబ్బా భవేయ్యం.

౨౬. వనగహనం దిస్వా “సుముత్తోహం నగరతో”తి పముదితత్తా భగవతో అవిదురే ఉదానేసి. ఇదం ఖో యసాతి భగవా నిబ్బానం సన్ధాయాహ. తజ్ఞో తణ్ణాదికిలేసేహి అనుపద్దుతం, అనుపసత్తతజ్ఞా దస్సనమత్తేనాపి అస్సాదజననతో. ధమ్మం దేసేస్సామీతి యేన తం నిబ్బానం ఇథ నిసిన్నమత్తోవ త్వం అధిగమిస్ససీతి అధిప్సాయో. కిరాతి అస్సద్ధేయ్యఅబ్యత్తిపరిహాసేసు నిపాతో, ఇథ అబ్యత్తియం. సువణ్ణపాదుకాయో ఓరోహిత్యాతి చ సువణ్ణపాదుకాహి ఓతరిత్వా. నిస్సక్కత్థే హి ఇదం పచ్చత్తవచనం. తస్స నిసిన్నమత్తస్సేవ అజ్ఞం సమ్మోదనీయం కథం అకత్వా అనామన్తేత్వా అనుపుబ్బిం కథం కథేసి. సుపరిపక్కిన్త్రియత్తా, పటివేధక్ఖణానతిక్కమనత్థం అనుపద్దుతానుపసత్తతానం పాపకథమ్మదేసనాభిముఖచిత్తత్తా, సేట్టిస్స గహపతితో అచిరాగమనదస్సనతో చ. కిమత్థం భగవా తస్స సుట్టుతరం సంవిగ్గహదయస్స భవతో ముచ్చితుకామస్స భవాభవూపాయానిసంసకథం పరమమేవ కథేసీతి? సబ్బభవాదీనవదస్సనత్థం. సో హి మనుస్సలోకస్సేవ ఉపద్దుతఉపసత్తభావం అద్దస, న సగ్గానన్తి కదాచి సగ్గలోకం సుఖతో మజ్ఞోయ్య. తత్థ సుఖసజ్ఞోన నిబ్బానాభిముఖం చిత్తం పేసేయ్యాతి సగ్గానమ్మి ఆదీనవం దస్సేతుకామతాయ అనుపుబ్బిం కథం ఆరభి. ఏత్థ దానం, దానానిసంసం, సీలానిసంసజ్ఞా కథేన్తో దానసీలకథం కథేతి నామ. సగ్గవణ్ణం కథేన్తో సగ్గకథం కథేతి నామ. తత్థ వత్తుకామకిలేసకామానం అనిచ్చతం, అపసాదతం, మహాదీనవతజ్ఞా కథేన్తో కామానం ఆదీనవం, ఓకారం, సంకిలేసజ్ఞా పకాసేతి. నేక్ఖమ్మే తదభావతో చ తంనిస్సరణతో చ తబ్బిపరీతం ఆనిసంసం కథేన్తో నేక్ఖమ్మే ఆనిసంసం పకాసేతి నామ. తత్థ ఓకారన్తి అవకారం లామకభావం. సంకిలేసన్తి సంకిలేస్సనం బాధనం ఉపతాపనం వాతి అత్తో. కల్లచిత్తం పజ్ఞేన్త్రియస్స ఆనుభావేన, దిట్టియోగవిచికిచ్చాయోగానం పజ్ఞేన్త్రియేన విహతత్తా. ముదుచిత్తం సతిన్త్రియసమాయోగేన, విహింసాసారమ్మాదికిలేసపవేసం నివారేత్వా చిత్తముదుతాదికుసలధమ్మప్పవేసనం కరోన్తం సహజాతం చిత్తం ముదుం కరోతి. సమాధిన్త్రియస్స ఆనుభావేన వినీవరణచిత్తం. తజ్ఞో విసేసతో నీవరణవిపక్ఖభూతన్తి. వీరియిన్త్రియవసేన ఉదగ్గచిత్తం. తజ్ఞో థినిమిద్ధసజ్ఞాతలీనభావవిపక్ఖన్తి. సద్ధిన్త్రియస్స ఆనుభావేన పసన్నచిత్తం తస్స పసాదలక్ఖణత్తా. సాముక్కంసికాతి ఏతం విసయవసేన దేసనం ఉపాలితేరో పకాసేతి. సచ్ఛాని హి సాముక్కంసికదేసనాయ విసయాని. అజ్ఞాథా దుక్ఖాదీని సాముక్కంసికా ధమ్మదేసనాతి ఆపజ్జతి తస్స విభావనే సచ్ఛానం నిద్దిట్టత్తా.

౨౭. చతుద్దిసాతి చతుసు దిసాసు. అభిసంజ్ఞరేసీతి అభిసంజ్ఞరి. కిమత్థన్తి చే? ఉభిన్నం పటిలభితబ్బవిసేసంతరాయనిసేధనత్థం. యది సో పుత్తం పస్సేయ్య, పుత్తస్సపి ధమ్మచక్ఖుపటిలాభో అరహత్తుప్పత్తి,

సేటిస్సపి ధమ్మచక్కుపటిలాభో న సియా. దిట్టసచ్చోపి “దేహి తే మాతుయా జీవిత”న్తి వదన్తో కిమజ్ఞాం న కరేయ్య. యసోపి తం వచనం సుత్వా అరహాపి సమానో సయం అప్పటిక్తిపిత్వా భగవన్తం ఉల్లోకేన్తో కిమజ్ఞాయ సణ్ణహాయ్య.

౨౮. ఉభోహిపి పత్తబ్బవిసేసకోటియా పత్తత్తా భగవా పున తం పటిప్పస్సమ్మేసి. పుట్టే అగారికభూతోతి తస్స సోతాపన్నకాలం సన్ధాయాహ. సోతాపన్నో హి అగారమజ్ఞే వసనారహత్తా అగారియభూతో నామ హోతి అపబ్బజితో. సమ్మతి పబ్బజితో సమానో అగారమజ్ఞవసనస్స అభబ్బత్తా “అగారికో”తి న వుచ్చతి, తస్మా ఏవమాహ. యస్స దిట్టోతి సమ్మన్తో, యేన దిట్టోతి వుత్తం హోతి. “సేయ్యథాపి పుట్టే అగారికభూతో”తి వచనేన లద్ధనయత్తా పచ్చా గహపతి గిహివేసధారమేవ యసం సన్ధాయాహ “యసేన కులపుత్తేన పచ్చాసమణేనా”తి. తత్థ చర బ్రహ్మచరియన్తి ఆభిసమాచారికసీలం బ్రహ్మచరియం చర పరిపూరేహి తావ, యావ సమ్మాదుక్ఖస్సన్తకిరియా, యావ చుతిచిత్తాతి అధిప్పాయో. లిక్ఖబ్రహ్మచరియం సన్ధాయాతి పోరాణా, తస్మా యుత్తం. లిక్ఖమత్తజ్ఞో సన్ధాయ సో ఆయస్మా “లభేయ్యాహం, భన్తే, పబ్బజ్ఞం ఉపసమ్మద”న్తి ఆహ.

కిమత్తం భగవా యసస్స మాతు, పజాపతియా చ భత్తకిచ్చం అకత్వావ ధమ్మం దేసేసీతి? యసస్స పబ్బజ్ఞాయ సోకసల్లసమప్పితత్తా దానస్స సోమనస్సికచిత్తేన న దదేయ్యం, సత్థరి చ దోమనస్సప్పత్తా హుత్వా మగ్గపటివేధమ్మి న లభేయ్యన్తి భగవా పఠమం తావ తా విగతసోకసల్లహదయాయో కత్వా పున భత్తకిచ్చం అకాసి.

౩౦. సేట్ఠానుసేట్ఠీనన్తి అనుక్కుమసేట్ఠీనన్తి పోరాణా. “సేట్ఠీనో చానుసేట్ఠీనో చ యాని కులాని, తాని సేట్ఠానుసేట్ఠాని కులాని, తేసం సేట్ఠానుసేట్ఠీనం కులాన”న్తి లిఖితం. ధమ్మవినయోతి సాసనబ్రహ్మచరియం పావచనన్తి ఇథ అత్థతో ఏకం. అథ వా ధమ్మేన వినయో, న దణ్ణసత్తేహీతి ధమ్మవినయో, ధమ్మాయ వినయో, న హింసత్తన్తి వా ధమ్మతో వినయో, నాధమ్మతోతి వా ధమ్మో వినయో, నాధమ్మోతి వా ధమ్మానం వినయో, న అజ్ఞోసన్తి వా ధమ్మకాయత్తా, ధమ్మసామిత్తా వా ధమ్మో భగవా, తస్స ధమ్మస్స వినయో, న తక్కికానన్తి వా ధమ్మవినయో. సమానాధికరణవసేన వా ధమ్మవినయో నీలుప్పలం వియ, ధమ్మో చ వినయో చాతి ధమ్మవినయో ఫలాఫలం వియ నపుంసకమితి పుల్లిజ్ఞాపదేసతో అస్స లిక్ఖభావో సిద్ధో, యస్స వా ధమ్మో వినయో, సో ధమ్మవినయో సేతపటో పురిసో వియ, ధమ్మేన యుత్తో వా వినయో ధమ్మవినయో అస్సరథో వియాతి ఏవమాదినా నయేన యోజనా వేదితబ్బా.

౩౪. “ఖణ్డసీమం నేత్వా”తి భణ్ణకమ్మారోచనపటిహరణత్తం వుత్తం. తేన “సభిక్కుకే విహారే అజ్ఞామ్మి ఏతస్స కేసే చిన్దా”తి వత్తుం న వట్టతీతి. పబ్బాజేత్వాతి ఇమస్స అధిప్పాయపకాసనత్తం “కాసాయాని అచ్చాదేత్వా ఏహీ”తి వుత్తం. ఉపజ్ఞాయో చే కేసమస్సుఓరోపనాదీని అకత్వా పబ్బజత్తం సరణాని దేతి, న రుహతి పబ్బజ్ఞా. కమ్మవాచం సావేత్వా ఉపసమ్మాదేతి, రుహతి ఉపసమ్మదా. అప్పత్తచీవరానం ఉపసమ్మదాసిద్ధిదస్సనతో, కమ్మవిపత్తియా అభావతో చేతం యుజ్జతేవాతి ఏకే. హోతి చేత్త -

“సలిక్ఖస్సేవ పబ్బజ్ఞా, విలిక్ఖస్సాపి చేతరా;
అపేతపుబ్బవేసస్స, తం ద్వయం ఇతి చాపరే”తి.

భిక్కునా హి సహత్థేన వా ఆణత్తియా వా దిన్నమేవ కాసావం వట్టతి, అదిన్నం న వట్టతీతి పన సన్తేస్సేవ కాసావేసు, నాసన్తేసు అసమ్మవతోతి తేసం అధిప్పాయో. ఏవస్మా పన, భిక్ఖవే, పబ్బాజేతబ్బో ఉపసమ్మాదేతబ్బో. పఠమం...పే....

అనుజానామి, భిక్షవే, ఇమేహి తీహి సరణగమనేహి పబ్బజ్జం ఉపసమ్మదన్తి ఏత్థ ఇమినా అనుక్కమేన దిన్నేహి తీహి సరణగమనేహి పబ్బజ్జం ఉపసమ్మదం అనుజానామి కేవలేహితీ అధిప్పాయదస్సనతో -

ఆదిన్నపుబ్బలిజ్జస్స, నగ్గస్సాపి ద్వయం భవే;
నేతరస్సాతి నో ఖన్తి, సబ్బపాఠానులోమతోతి. -

ఆచరియో . ఆచరియేన అదిన్నం న వట్టతీతి ఏత్థ “పబ్బజ్జా న రుహతీతి వదన్తి”తి లిఖితం. పోరాణగణిపదేపి తథేవ లిఖితం. ఉరాదీని తానాని నామ. సంవుతాదీని కరణాని నామ. “అనునాసికస్తం కత్వా ఏకసమ్మన్తం కత్వా దానకాలే అన్తరా అట్టత్వా వత్తబ్బం. విచ్చిన్దిత్వా దానేపి యథావుత్తట్టానే ఏవ విచ్ఛేదో, అజ్ఞాత్ర న వట్టతీ”తి లిఖితం. అనునాసికస్తే దియ్యమానే ఖలిత్వా “బుద్ధం సరణం గచ్ఛామీ”తి మకారేన మిస్సీభూతే ఖేత్తే ఓతిణ్ణత్తా వట్టతీతి ఉపలిస్సత్థేరో. మిస్సం కత్వా వత్తుం వట్టతి, వచనకాలే పన అనునాసికట్టానే విచ్ఛేదం అకత్వా వత్తబ్బన్తి ధమ్మసిరిత్థేరో. “ఏవం కమ్మవాచాయమ్మీ”తి వుత్తం. ఉభతోసుద్ధియావ వట్టతీతి ఏత్థ మహాథేరో పతితదన్తాదికారణతాయ అచతురస్సం కత్వా వదతి, బృత్తసామణేరో సమీపే రితో పబ్బజ్జాపేక్షం బృత్తం వదాపేతి. మహాథేరేన అవుత్తం వదాపేతీతి న వట్టతి. కమ్మవాచాయ ఇతరో భిక్షు చే వదతి, వట్టతీతి. సజ్ఞో హి కమ్మం కరోతి, న పుగ్గలోతి. న నానాసీమపవత్తకమ్మవాచాసామజ్ఞానయేన పటిక్ఖిపితబ్బత్తా. అథ థేరేన చతురస్సం వుత్తం పబ్బజ్జాపేక్షం వత్తుం అసక్కోన్తం సామణేరో సయం వత్వా వదాపేతి, ఉభతోసుద్ధి ఏవ హోతి థేరేన వుత్తస్సీవ వుత్తత్తా. బుద్ధం సరణం గచ్ఛన్తో అసాధారణే బుద్ధగుణే, ధమ్మం సరణం గచ్ఛన్తో నిబ్బానం, సజ్ఞం సరణం గచ్ఛన్తో సేక్ఖధమ్మం, అసేక్ఖధమ్మజ్ఞా సరణం గచ్ఛతీతి అగ్గహితగ్గహణవసేన యోజనా కాతబ్బా. అజ్ఞాథా సరణత్తయసజ్కరదోసో. సబ్బమస్స కప్పియాకప్పియన్తి దససిక్ఖాపదవినిముత్తం పరామాసాపరామాసాది. “ఆభిసమాచారికేసు వినేతబ్బో”తి వచనతో సేఖియఉపజ్ఞాయవత్తాదిఆభిసమాచారికసీలమనేన పూరేతబ్బం. తత్థ చారిత్రస్స అకరణే వారిత్రస్స కరణే దణ్డకమ్మారహో హోతీతి దీపేతి.

పబ్బజ్జాకథావణ్ణనా నిట్టితా.

దుతియమారకథావణ్ణనా

౩౮. “తేన హేతునా”తి వచనతో పాళియం “యోనిసోమనసికారాసమ్మప్పధానా”తి హేత్వత్తే నిస్సక్కవచనన్తి వేదితబ్బం.

దుతియమారకథావణ్ణనా నిట్టితా.

ఉరువేలపాటిహారియకథావణ్ణనా

౩౯-౮. వసేయ్యామాతి “త్వజ్ఞా అహజ్ఞా వసేయ్యామా”తి పియవచనేన తస్స సజ్ఞణ్ణనత్తం వుత్తం కిర. తేజసా తేజన్తి ఆనుభావేన ఆనుభావం. తేజోధాతుయా వా తేజోధాతుం. ఉభిన్నం సజ్జోతిభూతానన్తి అనాదరత్తే సామివచనం, భావసత్తమీఅత్తే వా. అగ్యాగారమేవ ఆదిత్తం, న తత్థ వసనకో సత్తజాతికో. అచిన్తేయ్యా హి ఇద్ధివిసయో. కస్మా పన భగవా

అగ్యగారమ్మి అనాదిత్తం నాధిట్టాసీతి? అత్తనో దుష్టుప్పాదాభావస్స అనతివిష్టాదిభావప్పసజ్ఞతో. కిమత్తం పరసంతకం మహాసమ్మార్పవత్తం తం వినాసేతీతి? పున యథాపోరాణం ఇద్ధానుభావేన కత్తుకామతాధిప్పాయతో. పరియాదిన్నీతి ఖయం నీతో. **తేజసా తేజస్సి** ఆనుభావేన ఆనుభావం. అగ్యగారస్స పరిత్తత్తా ఇతరో అట్టో న సమ్భవతి. అయమట్టో “మక్ఖం అసహమానో”తి ఇమినా అతివియ సమేతి. ఇద్ధానుభావమక్ఖనజ్ఞో తత్థ మక్ఖో నామ. **పత్తేనాతి** పదుమపత్తేనాతిపి పోరాణా. పదుమినిసణ్ణో రితో హి భగవా తత్థ అహోసీతి తేసం మతి.

౩౯. దిన్నన్తి అనుమతిన్తి అట్టో. **అభీతో** నిబ్బయో. కస్మా? యతో సో మగ్గేన భయమతీతో. “**సుమనమనసోతి** సున్దరచిత్తసజ్ఞాతమనో. సుమనో ఏవ వా”తి లిఖితం. **తేజోవాతి** అగ్గి వియ. **ధాతుకుసలోతి** తేజోధాతుమ్మి కుసలో. “బ్యవహితా చే”తి సద్దలక్ఖణత్తా చ ఉపసగ్గో. తేజోధాతుసమాపత్తీసు కుసలో ఇచ్చేవత్తో. **ఉదిచ్చరేతి** ఉల్లోకేసుం. “సంపరివారేసు”న్తి చ లిఖితం. ఇతి ఏవం భణన్తీతి అట్టో. **హతాతి** సమాతి అట్టో, కాళకావ హోన్తీతి కిరేత్త అధిప్పాయో. ఈసకమ్మి బ్యాపారం అకత్వా ఉపసమానురూపం తిట్టన్తి. యే చ అనేకవణ్ణా అచ్చియో హోన్తీతి తం దస్సేతుం “**నీలా అథ లోహితికా**”తిఆదిమాహ.

౪౦. చతుద్దిసాతి చతుసు దిసాసు.

౪౪. పంసుకూలం ఉప్పన్నన్తి పరియేసమానస్స పటిలాభవసేన ఉప్పన్నం హోతి. చిత్తవిచిత్తపాటిహీరదస్సనణ్ణాయ చ సా పరియేసనా. సా అయం సాయం . తా ఇమా తయిమా. ద్వే ఏకతో గహేత్వా వదతి. ఆయామి అహం ఆయమహం. ఏతన్తి ఏతస్స. యథా మయన్తి యస్మా మయం.

౫౦-౫౧. ఉదకవాహకోతి ఉదకోఘో. ఉదకసోతోతి పోరాణా. “**యాయ త్వ**”న్తి పుబ్బభాగవిపస్సనాపటిపదం సన్ధాయ వుత్తం. చిరపటికాతి చిరపభుతి, నాగదమనతో పట్టాయ చిరపటికా. “చిరపటిసజ్ఞా”తిపి వదన్తి. కేసమిస్సన్తిఆదిమ్మి అబ్బోకిణ్ణం విసుం విసుం బద్ధిత్వా పక్ఖిత్తత్తా కేసాదయోవ కేసమిస్సాతి పోరాణా. **ఖారికాజమిస్సన్తి** ఏత్థ ఖారీ వుచ్చతి తాపసపరిక్ఖారో. **జటిలే పాహేసీతి** ద్వే తయో తాపసే పాహేసి. “సోళసాతిరేకఅడ్డఉడ్డాని పాటిహారియసహస్సానీ”తి వుత్తం.

౫౪. అగ్గిహుత్తే కతపరిచయత్తా భగవా తేసం **ఆదిత్తపరియాయ-మభాసి** (సం. ని. ౪.౨౮). తత్థ ఏకచ్చం ఆరమ్మణవసేన ఆదిత్తం చక్ఖాది రాగగ్గినా, ఏకచ్చం సమ్మయోగవసేన చక్ఖుసమ్మస్సపచ్చయా వేదయితాదికేనేవ, ఏకచ్చం అభిభూతత్థేన చక్ఖాది ఏవ జాతిఆదినా , ఏకచ్చం పచ్చయత్థేన, తదేవ సోకాదినాతి యథాసమ్భవమేత్థ ఆదిత్తతా వేదితబ్బా. ఏత్థ కిఞ్చాపి దుక్ఖలక్ఖణమేవేకం పాకటం, తదనుసారేన పన ఇతరం లక్ఖణద్వయమ్మి తేహి దిట్టన్తి వేదితబ్బం దుక్ఖాకారస్స ఇతరాకారదీపనతో. సంతసుఖతణ్ణాభినివిట్టత్తా పనేసం దుక్ఖలక్ఖణపుబ్బజ్ఞమా దేసనా కతాతి వేదితబ్బా.

ఉరువేలపాటిహారియకథావణ్ణనా నిట్టితా.

బిమ్మిసారసమాగమకథావణ్ణనా

౫౫-౭. వత్తుకామభూతా ఇత్థియో **కామిత్థియో**. దుతియాదయో **అస్సాసకా**. యస్మా అనుప్పన్నే ఏవ భగవతి బుద్ధకోలాహలం లోకే పఠమమేవ వస్ససహస్సం ఉప్పజ్జతి. బ్రహ్మో చ బ్రాహ్మణవణ్ణం అభినిమ్మినిత్వా వేదేసు

సహస్రత్తయమత్తం బుద్ధపటిసంయుత్తం పరియత్తిం పక్తిపిత్వా వాచేన్తి, భగవతో జాతితో పట్టాయ చ బుద్ధకథా లక్ష్మణజ్ఞాహి
బ్రాహ్మణోహి ఉప్పాదితా, పత్థటా లోకే, తస్మా యుజ్జన్తి, న అజ్ఞాధా. “తమద్దస బిమ్మిసారో, పాసాదస్మిం
పతిట్టితో”తిఆదిగాథాహి బోధిసత్తకాలే ఏవ అభిసత్తతా బిమ్మిసారస్స సిద్ధా.

౨౮. ఇధాపుసో ఖీణాసవో భిక్ఖు పశ్చాత్తపపప్పహీనో హోతి ఛళజ్ఞసమన్నాగతో ఏకారక్ఖో చతురాపస్సేనో
పణున్నపచ్చేకసచ్చో సమవయసట్టసనో అనావిలసజ్కప్పో పస్సద్దకాయసజ్ఞారో సువిముత్తచిత్తో సువిముత్తపజ్ఞోతి (దీ. ని.
౩.౩౪౮, ౩౬౦; అ. ని. ౧౦.౧౯) దస అరియవాసా నామ. రూపారూపసమాపత్తియో అట్ట నిరోధసమాపత్తి
మహాకరుణాసమాపత్తితిపి పోరాణా. తత్థ నీవరణా పశ్చాజ్ఞో చ. ఛళజ్ఞపేజ్ఞా ఛళజ్ఞా. సతారక్ఖేన ఏకారక్ఖా. సజ్ఞాయ ఏకం
పటిసేవతి, అధివాసేతి, పరివజ్ఞేతి, సజ్ఞాయ ఏకం వినోదేతీతి అయం చతురాపస్సేనో. పుథుసమణబ్రాహ్మణానం
పుథుపచ్చేకసచ్చాని చత్తారి పహీనాని, ఏవం పణున్నపచ్చేకసచ్చో. కామేసనా భవేసనా పహీనా హోతి, బ్రహ్మచరియేసనా
పటిప్పస్సద్ధా, ఏవం సమవయసట్టసనో. కామబ్యాపాదవిహింసాసజ్కప్పో పహీనో హోతి, ఏవం అనావిలసజ్కప్పో, సుఖస్స
చ పహానా...పే.... చతుత్థం ఝానం ఉపసమ్మజ్జ విహరతి ఏవం సువిముత్తచిత్తో హోతి. రాగో పహీనో ఉచ్చిన్నమూలో...
పే.... అనుప్పాదధమ్మాతి పజానాతి, దోసో, మోహో అనుప్పాదధమ్మాతి పజానాతి, ఏవం సువిముత్తపజ్ఞోతి.

“రానారానం విపాకజ్ఞా, జాణం సబ్బత్థగామినిం;
అనేకథాతుయో లోకం, అధిముత్తిజ్ఞా పాణినం.

“జానాతి ఇన్ద్రియానజ్ఞా, పరోపరియతం ముని;
ఝానాదిసంకిలేసాది-జాణం విజ్ఞత్తయం తథా”తి. —

ఇమాని దస బలాని. అసేక్ఖజ్ఞాని నామ అసేక్ఖా సమ్మాదిట్టి...పే.... అసేక్ఖవిముత్తి అసేక్ఖవిముత్తిజాణదస్సనన్తి. తత్థ
దసమం అసేక్ఖం. ఏతేహి దసహి చుపేతో పారమీహీతి పోరాణా.

బిమ్మిసారసమాగమకథావణ్ణనా నిట్టితా.

సారిపుత్తమోగ్గల్లానపబ్బజ్జాకథావణ్ణనా

౬౦. కిం కాహసీతి కిం కాహతి. “కిం కరోతి, కిం కరోసీ”తి వా బృజ్జానం బహుం వత్వాతి అట్తో. పటిపాదేన్తోతి నిగమేన్తో.
“పచ్చబృథా , పచ్చబృథ”న్తిపి పఠన్తి. కప్పనహుతేహీతి ఏత్థ దసకానం సతం సహస్సం, సహస్సానం సతం సతసహస్సం,
సతసహస్సానం సతం కోటి, కోటిసతసహస్సానం సతం పకోటి, పకోటిసతసహస్సానం సతం కోటిపకోటి,
కోటిపకోటిసతసహస్సానం సతం నహుతన్తి వేదితబ్బం. కప్పనహుతేహీతి ఏవమనుసారతో అబ్బతీతం నామాతి
ఖన్ధకభాణకానం పాఠోతి.

౬౩. “కులచ్చేదాయా”తి పాఠో, కులుపచ్చేదాయాతి అట్తో. మనుస్సా “ధమ్మేన కిర సమణా సక్యపుత్తియా నయన్తి,
నాధమ్మేనా”తి న పున చోదేసున్తి ఏవం పారసేసిన సమ్మన్తో కాతబ్బో.

ఏత్తావతా థేరో నిదానం నిట్టపేసీతి వేదితబ్బం. హోన్తి చేత్త -

“యం ధమ్మసేనాపతి ఏత్త మూల-

గన్ధస్స సిద్ధిక్కుమదస్సనేన;

నిదాననిట్టానమకంసు ధమ్మ-

సజ్ఞాహకా తే వినయక్కుమజ్ఞా.

“నిదానలీనత్తపదానమేవ,

నిదానిట్టానమిదం విదిత్వా;

ఇతో పరం చే వినయత్తయుత్త-

పదాని వీమంసనమేవ ఇయ్య”న్తి.

సారిపుత్తమోగ్గల్లానపబ్బజ్ఞాకథావణ్ణనా నిట్టితా.

ఉపజ్ఞాయవత్తకథావణ్ణనా

౬౪. బుద్ధుపజ్ఞాయకానం ఇతరేసం ఏహిభిక్షూనం నివాసనపారుపనకప్పతో నేసం విసుం విసుం సదిసత్తా “దున్నివత్థా దుప్పారుతా అనాకప్పసమ్మన్నా”తి వుత్తా. న కేవలఇచ్చ ఇత్తమ్మూతా పిణ్ణాయ చరన్తి, అపిచ మనుస్సానం భుజ్జామానానం ఉపరీతిఆది. మనుస్సా ఉజ్ఞాయన్తి పిపాసాసహనతో, ఇతరేసం ఆకప్పసమ్మత్తియా పసన్నత్తా చ.

౬౫. కేన కో ఉపజ్ఞాయో గహేతబ్బోతి? “తదా సో యస్స సన్తికే పబ్బాజితో, ఏతరహి యస్స సన్తికే ఉపసమ్మదాపేక్ఖో హోతి. ఉపజ్ఞాయేన చ సాధూతి సమ్మటిచ్చనం సన్ధాయా”తి కేహిచి లిఖితం. తం తే ఏవం జానన్తి “ఉపజ్ఞాయేన ‘సాహూ’తిఆదినా సమ్మటిచ్చితే సద్ధివిహారికస్స ‘సాధు సుట్టు సమ్మటిచ్చామీ’తి వచనం కేవలం భిక్షూహి ఆచిణ్ణమేవ, న కత్థచి దిస్సతి, తస్మా వినాపి తేన ఉపజ్ఞాయో గహితోవ హోతీ”తి. తత్త సాహూతి సాధూతి వుత్తం హోతి. లహూతి లహు, త్వం మమ న భారియోసీతి వుత్తం హోతి. ఓపాయికన్తి ఉపాయపటిసంయుత్తం, ఇమినా ఉపాయేన త్వం మే ఇతో పట్టాయ భారో జాతోసీతి అత్థో. పతిరూపన్తి అనురూపం తే ఉపజ్ఞాయగ్గహణన్తి అత్థో.

౬౬. తాదిసమేవ ముఖధోవనోదకం ఉత్తుమ్హి ఏకసభాగేతి. ఇతో పట్టాయాతి “న ఉపజ్ఞాయస్స భణమానస్సా”తి ఏత్త వుత్తన-కారతో పట్టాయ. తేన “నాలిదురే గన్తబ్బం, నాచ్ఛాసన్నే గన్తబ్బ”న్తి ఏత్త వుత్తన-కారేన అనాపత్తితి దీపేతీతి ఏకే. సచిత్తకా అయం ఆపత్తి, ఉదాహు అచిత్తకాతి? అనాదరియపచ్చయత్తా సచిత్తకా. అనాదరియపచ్చయత్తా కథం పజ్ఞాయతీతి చే? అనాదరియపచ్చయేహి సజ్ఞహేతన్తి. పాతిమోక్ఖద్దేసే సేఖియానం గణపరిచ్ఛేదాకరణజ్ఞో ఖన్ధకపరియాపన్నాపత్తియా సజ్ఞణ్ణనత్తం. ఇదం పన లక్ఖణం చారిత్రేయేవ వేదితబ్బం, న వారిత్తే అకప్పియమంసఖాదనాదిఆపత్తీనం అచిత్తకత్తా. ఖన్ధకవారిత్తానం తేహి సజ్ఞహో, సేఖియవారిత్తేయేవ అచిత్తకేహి సూపోదనవిజ్ఞాత్తిపచ్చయాదీహీతి ఆచరియో. యత్త యత్త న-కారేన పటిసేధో కరీయతి, కిం సబ్బత్త దుక్కుటాపత్తితి? ఆమ. యత్త అట్టకథాయ నయో న దస్సితో, తత్త సబ్బత్త. పరతో హి అట్టకథాయం “సచే పన కాళవణ్ణకత్తా వా సుధాబద్ధా వా హోతి నిరజమత్తికా, తథారూపాయ భూమియా రపేతుం వట్టతీ”తిఆదినా నయేన నయో దస్సితో.

ఏత్తాహ - యస్మా పాళియంయేవ “సచే ఉపజ్ఞాయస్స అనభిరతి ఉప్పన్నా హోతి, దిట్టిగతం ఉప్పన్నం హోతి”తి (మహావ. ౬౬) భగవతో వచనవసేన అట్టకథాయం వుత్తనయో యుత్తోతి దస్సేతుం “నాతిదూరే నాచ్ఛాసన్నే”తి ఏత్త కో భగవతో వచనలేసోతి? వుచ్చతే - “పఠమతరం ఆగత్వా ఆసనం పజ్ఞాపేతబ్బ”నిఆదీని వదన్తి దేసనియమనతో. ఉపజ్ఞాయేన అనుమతంయేవ పఠమగమనన్తి చే? న, అసిద్ధత్తా, సిద్ధేపి యథావుత్తనయసిద్ధితో చ . న హి వారిత్తస్స అనుమతి అనాపత్తికరా హోతి, ఏవం సన్తేపి విచారేత్వా గహేతబ్బం. కోట్టకన్తి ద్వారకోట్టకం. న నిస్సజ్జితబ్బం, న నిదహేతబ్బం వా.

ఉపజ్ఞాయవత్తకథావణ్ణనా నిట్టితా.

నసమ్మావత్తనాదికథావణ్ణనా

౬౮. అధిమత్తం గేహస్సితపేమం న హోతితి ఏత్త గేహస్సితపేమం న అకుసలమిచ్ఛేవ దట్టబ్బం ఖీణాసవానమ్మి సాధారణత్తా ఇమస్స లక్ఖణస్స. న ఖీణాసవానం అసమ్మావత్తనాభావతోతి చే? న, తేసం న పణామేతబ్బం తంసమన్నాగమనసిద్ధితో, తస్మా “మమేస భారో”తి మమత్తకరణం తత్త పేమన్తి వేదితబ్బం. “ఏకో వత్తసమ్పన్నో...పే.... తేసం అనాపత్తి”తి ఏత్త వియ సచే ఏకో వత్తసమ్పన్నో భిక్ఖు ‘భన్తే, తుమ్హే అప్పోస్సుక్కా హోథ, అహం తుమ్హాకం సద్ధివిహారికం, అన్తేవాసీకం వా గిలానం వా ఉపట్టహిస్సామి, ఓవదితబ్బం ఓవదిస్సామి, ఇతి కరణీయేసు ఉస్సుక్కం ఆపజ్జిస్సామీ’తి వదతి, తే ఏవాసద్ధివిహారికాదయో ‘భన్తే, తుమ్హేవ కేవలం అప్పోస్సుక్కా హోథా’తి వదన్తి, వత్తం వా న సాదియన్తి, తతో పట్టాయ ఆచరియుపజ్ఞాయానం అనాపత్తి”తి వుత్తం.

నసమ్మావత్తనాదికథావణ్ణనా నిట్టితా.

రాధబ్రాహ్మణవత్తుకథావణ్ణనా

౭౩. “పూతిముత్తన్తి ముత్తం పూతికాయో వియా”తి వత్వాపి “పూతిభావేన ముత్తం పటినిస్సట్టం భేసజ్ఞం పూతిముత్తభేసజ్ఞ”న్తి లిఖితం. సబ్బత్త ఇత్థన్నామోతి ఏకోవ న-కారో హోతి.

రాధబ్రాహ్మణవత్తుకథావణ్ణనా నిట్టితా.

ఆచరియవత్తకథావణ్ణనా

౭౬. “ఆయస్మతో నిస్సాయ వచ్ఛామీ”తి వుత్తం. “ఆయస్మతో ఓవాదం నిస్సాయ వసామీ”తి పారసేసవసేన వేదితబ్బా. నిస్సాయాతి వా నిస్సయా, నిస్సయేనాతి వుత్తం హోతి. ఆయస్మతోతి వా ఉపయోగత్తే సామివచనం.

ఆచరియవత్తకథావణ్ణనా నిట్టితా.

నిస్సయపటిప్పస్సద్ధికథావణ్ణనా

౮౩. దినం గతోతి తథ ధురనిక్లితవానో హుత్వా తిరోగామం గతో. యథ నిస్సయో లబ్ధతి, తథ గన్తబ్ధుని ఏత్థాపి ఉపజ్ఞాయే వుత్తనయేనేవ “కతిపాహేన గమిస్సామీ”తి గమనే చేస ఉస్సాహో రక్ఖతి. మా ఇథ పటిక్కమీతి మా ఇథ గచ్ఛ. సభాగా నామ ఉపజ్ఞాయస్స సిస్సా. తథ నిస్సయం గహేత్వా. యది ఏవం కో విసేసోతి చే? తేన ఇదం వుచ్చతి “అప్పేవ నామ ఖమేయ్యా”తి. వసితుం వట్టతీతి ఉపజ్ఞాయేన పరిచ్చత్తతా ఉపజ్ఞాయసమోధానం నిరత్థకన్తి అత్తో. సచే ఉపజ్ఞాయో చిరేన అనుగ్గహేతుకామో హోతి, తతో పట్టాయ ఉపజ్ఞాయోవ నిస్సయో. ఉపజ్ఞాయో చే అలజ్జీ హోతి, సద్ధివిహారికేన అనేకక్ఖత్తుం వారేత్వా అవిరమన్తం ఉపజ్ఞాయం పహాయ వినాపి నిస్సయపణామనేన అజ్ఞాస్స సన్తికే నిస్సయం గహేత్వా వసితబ్బం. ఉపజ్ఞాయస్స చే లిజ్గం పరివత్తతి, ఏకదివసమ్మి న రక్ఖతి. పక్ఖపణ్ణకో చే హోతి, నిస్సయజాతికో చే “ఉపజ్ఞాయస్స సుక్కపక్ఖం ఆగమేహీ”తి వదతి, సయమేవ వా ఆగమేతి, వట్టతి. ఉపజ్ఞాయో చే ఉక్ఖేపనియకమ్మకతో హోతి, నానాసంవాసకభూమియం రితత్తా నిస్సయో పటిప్పస్సమ్మతి. సమ్మావత్తన్తం పన పస్సిత్వా కమ్మపటిప్పస్సద్ధిం ఆగమేతుం లభతి. మానత్తాచారీ చే హోతి, అబ్బానం ఆగమేతబ్బం. దీఘం చే పరివాసం చరతి, అజ్ఞాస్స సన్తికే నిస్సయో గహేతబ్బో, ఉపజ్ఞాయసమోధానం అప్పమాణం. పరివాసమానత్తచారినా హి న నిస్సయో దాతబ్బో. యం పన పారివాసికక్ఖన్ధకట్టకథాయం వుత్తం “సద్ధివిహారికానమ్మి సాదియన్తస్స దుక్కటమేవా”తిఆది (చూళవ. అట్ట. ౭౦), తం యథావుత్తమత్తం సాధేతి ఏవ. యం పన వుత్తం “సచే సద్ధాపబ్బజితా కులపుత్తా ‘తుమ్హే, భన్తే, వినయకమ్మమత్తం కరోథా’తి వత్వా వత్తం కరోన్తియేవ, గామప్పవేసనం ఆపుచ్చన్తియేవ, తం వారితకాలతో పట్టాయ అనాపత్తీ”తి. తం వత్తసాదియనపచ్చయా దుక్కటాభావమత్తదీపనత్తం, సద్ధివిహారికానం సాపేక్షతం వా సన్ధాయ వుత్తన్తి వేదితబ్బం. తస్మా తే చే ఉపజ్ఞాయేన వారితానురూపమేవ పటిపజ్జన్తి, నిస్సయో తేసం పటిప్పస్సద్ధోతి సిద్ధం హోతి.

ద్వే లేడ్డుపాతే అతిక్కమిత్వా నివత్తతీతి “ఏత్తావతా దిసాపక్కన్తో నామ హోతి, తస్మా అన్తేవాసికే అనిక్లితధురేపి నిస్సయో పటిప్పస్సమ్మతి. ఆచరియంపజ్ఞాయా ద్వే లేడ్డుపాతే అనతిక్కమ్మ లేడ్డుపాతద్వయబ్బన్తరే తిరోవిహారేపి పరిక్ఖిత్తే, అపరిక్ఖిత్తే వా వసితుం వట్టతీ”తి లిఖితం. అపరిక్ఖిత్తేయేవాతి నో తక్కోతి ఆచరియో, ఏత్థ పన అపరిక్ఖిత్తస్స పరిక్ఖేపారహట్టానతో విముత్తే అజ్ఞాస్మిం విహారే వసన్తీతి అధిష్సాయో. విహారోతి చేత్థ “తాదిసస్స విహారస్స అన్తే రితా ఏకా కుటికా అధిప్పేతాతి ఉపతిస్సత్థేరో”తి వుత్తం. తథ “సచే ఉభోపి ఆచరియన్తేవాసికా కేనచి...పే... నిస్సయో న పటిప్పస్సమ్మతీ”తి ఇమినా సామజ్ఞతో వుత్తేన అట్టకథావచనేన ధమ్మసిరిత్థేరవాదో సమేతి. అపరిక్ఖిత్తే వాతి ద్వన్నం లేడ్డుపాతానం అన్తో పరిక్ఖిత్తో వా హోతి అపరిక్ఖిత్తో వా. “బహిసీమ”న్తి చ వుత్తత్తా అన్తోవిహారసీమాయం ద్వే లేడ్డుపాతే అతిక్కమిత్వాపి వసితుం వట్టతీతి సిద్ధత్తా పన ఉపతిస్సత్థేరవాదో న సమేతి. ఏకావాసే హి పరిక్ఖిత్తే వా అపరిక్ఖిత్తే వా అన్తమసో అన్తోతియోజనేపి వసతో నిస్సయో న పటిప్పస్సమ్మతి. సో చ ఉపచారసీమాయ పరిచ్చిన్నో, సా చ ఉపచారసీమా పరిక్ఖిత్తస్స విహారస్స పరిక్ఖేపేన అపరిక్ఖిత్తస్స పరిక్ఖేపారహట్టానేన పరిచ్చిన్నో ఏకావాసో.

ఉపోసధక్ఖన్ధకే ఏకావాసవిమతియం సీమాయ అనుజ్ఞాతత్తాతి చే? న, చీవరక్ఖన్ధకట్టకథాయ విచారితత్తా. యథాహ “సీమట్టకసజ్ఞో భాజేత్వా గణ్ణాతూ”తి (మహావ. అట్ట. ౩౭౯). కతరసీమాయ భాజేతబ్బం? మహాసివత్థేరో కిరాహ “అవిప్పవాససీమాయా”తి. తతో నం ఆహంసు “అవిప్పవాససీమా నామ తియోజనాపి హోతి, ఏవం సన్తే తియోజనే రితా లాభం గణ్ణేస్సన్తి, తియోజనే రత్వా ఆగన్తుకవత్తం పూరేత్వా ఆరామం పవిసితబ్బం భవిస్సతి, గమికో తియోజనం గన్త్వా సేనాసనం ఆపుచ్చిస్సతి, నిస్సయపటిప్పన్నస్స తియోజనాతిక్కమే నిస్సయో పటిప్పస్సమ్మిస్సతి, పారివాసికేన తియోజనం అతిక్కమిత్వా అరుణం ఉట్టాపేతబ్బం భవిస్సతి, భిక్ఖునియా తియోజనే రత్వా ఆరామప్పవేసనా ఆపుచ్చితబ్బా

భవిష్యతి, సబ్బమేతం ఉపచారసీమాపరిచ్ఛేదవసేన కాతుం వట్టతీతి. తస్మా అన్తోఉపచారసీమాయ లేడ్డుపాతద్వయం అతిక్రమిత్వాపి వసతో నిస్సయో తియోజనాతిక్రమే నిస్సయో న పటిష్పస్సమ్భతీతి సిద్ధం. కామశ్చోత్తర ఉపచారసీమాయ తియోజనప్పమాణాయ, అతిరేకాయ వా యథావుత్తదోసప్పసజ్ఞో సీయాతి. సా హి ఆవాసేసు వడ్డనేసు వడ్డతి, పరిహాయనేసు పరిహాయతీతి వుత్తతా, తస్మా తాదిసస్స విహరస్స అన్తే రితా ఏకా కుటి విహరోతి ఇధాధిప్పేతా. సాపి తస్సేవ విహరస్స కుటికావ హోతీతి కత్వా నో ఆవాసో హోతి. నానావాసో ఏవ చే అధిప్పేతో, “అన్తే రితా కుటికా”తి న వత్తబ్బం. ద్విన్నం లేడ్డుపాతానం అబ్బంతరే పన అపరిక్షితే నానావాసే నిస్సయో న పటిష్పస్సమ్భతీతి య్వాయం “నో తక్కో”తి వుత్తో, నో తాదిసే నానావాసే సేనాసనగ్గాహస్స అప్పటిప్పస్సద్ధినయేన వుత్తో. సేనాసనగ్గాహో హి “గహణేన గహణం ఆలయో పటిష్పస్సమ్భతీ”తి లక్ఖణత్తా ఇతరత్త పటిష్పస్సమ్భతి. తత్తాయం పాళి “తేన భో పన సమయేన ఆయస్మా ఉపనన్దో సక్కపుత్తో ఏకో ద్వీసు ఆవాసేసు వస్సం వసి...పే... దేధ, భిక్షవే, మోఘపురిసస్స ఏకాధిప్పాయ”న్తి (మహావ. ౩౬౪). అట్టకథాయశ్చస్స ఏవం వుత్తం “ఇదశ్చ నానాలాభేహి నానూపచారేహి ఏకసీమవిహరేహి కథితం, నానాసీమవిహరే పన సేనాసనగ్గాహో పటిష్పస్సమ్భతీ”తి (మహావ. అట్ట. ౩౬౪). అపరిక్షితా నానావాసా ఏకూపచారసజ్ఞం గచ్ఛన్తి. పరిక్షితశ్చ ఏకూపచారం అపరిక్షితసజ్ఞం గచ్ఛతి. ఏత్తావతా లేడ్డుపాతద్వయబ్బంతరే అపరిక్షితే అజ్ఞాస్మిం విహరే వసతో నిస్సయో పన న పటిష్పస్సమ్భతి, పరిక్షితే పటిష్పస్సమ్భతి ఏవాతి అయమత్తో సాధితీతి. ఏత్థాహ - ద్వే లేడ్డుపాతే అతిక్రమిత్వావ సతోపి నిస్సయో న పటిష్పస్సమ్భతి. వుత్తశ్చో నిస్సగ్గియట్టకథాయం “సచే గచ్ఛన్తానంయేవ అసమ్మత్తేసు దహరేసు అరుణం ఉగ్గచ్ఛతి, చీవరం నిస్సగ్గియం హోతి, నిస్సయో పన న పటిష్పస్సమ్భతీ”తి (పారా. అట్ట. ౨.౪౯౨)? వుచ్ఛతే - తం ఉపజ్ఞాయేన సమాగమే సఉస్సాహతాయ వుత్తం. ఇథ ధువవాసం సన్ధాయ, తస్మా అజ్ఞామజ్ఞం న విలోమేన్తి . కేచి పన “ద్వే లేడ్డుపాతం అతిక్రమ్యాతి ఇదం దేవసికం ఆరోచేత్వా వసనవసేన వుత్త”న్తి వదన్తి, తం తేసం మతిమత్తమేవాతి మమ తక్కో. దేవసికం ఆరోచేత్వా వత్తబ్బన్తి హి నేవ పాళియం న అట్టకథాయం దిస్సతి, తశ్చ పన అపకతజ్ఞాహి ఆచిణ్ణన్తి వేదితబ్బం.

నిస్సయపటిష్పస్సద్ధికథావణ్ణనా నిట్టితా.

ఉపసమ్మాదేతబ్బపశ్చకకథావణ్ణనా

౮౪. న అసేక్షేన సీలక్ఖన్దేనాతిఆది “అత్తానమేవ పరమం, పతిరూపే నివేసయే”తి (ధ. ప. ౧౨౮) వచనవసేన వుత్తం, న ఆపత్తిఅజ్ఞవసేన. సీలసమాయోగతో సీలం వియ వుత్తం “అసేక్షేన విముత్తిజాణదస్సనక్ఖన్దేనా”తి. అధిసీలే సీలవిపన్నో నామ ఆపజ్జిత్వా అవుట్టితో.

ఉపసమ్మాదేతబ్బపశ్చకకథావణ్ణనా నిట్టితా.

అజ్ఞాతిత్థియపుబ్బవత్తుకథావణ్ణనా

౮౬. యో నో అజ్ఞాతిత్థియపుబ్బోతి ఏత్త ద్వే అత్థవికప్పా - తస్స పసూరస్స భిక్షుభావం సన్ధాయ అజ్ఞాతిత్థియపుబ్బో, నో భిక్షు తంయేవ తిత్థాయతనం సజ్కమీతి అయమేకో అత్తో. ఏవం తిత్థియపక్కంతకో పున గిహివేసేన ఆగతో అజ్ఞాతిత్థియపుబ్బో, నో ఆగతో న ఉపసమ్మాదేతబ్బోతి అయమేకో అత్తో. తం అజ్ఞాతిత్థియపక్కంతకం ఠపేత్వా “యో నో,

భిక్షవే, అణ్ణతిత్థియపుబ్బో”తి ఏత్థ న గిహివేసధారణోవ పుబ్బసద్దేన వుత్తో, కిన్తు తస్మిం అత్తనో
యథాసమాదిన్నతిత్థియవేసే రితోపి. దిట్టివసేన అతిత్థియభూతత్తా అతిత్థియపుబ్బో, నో పనాగతో విబ్బన్తో ఆగచ్ఛతి, తస్స
పరివాసదానకిచ్చం నత్తి. కిం ఇమస్స అణ్ణతిత్థియపుబ్బస్స భిక్షవేసం గహేత్వా సరణగమనేన సామణేరపబ్బజ్జా జాతా, న
జాతాతి? కిణ్హేత్తే యది జాతా, “యో నో, భిక్షవే, అణ్ణోపి అణ్ణతిత్థియపుబ్బో ఇమస్మిం ధమ్మవినయే ఆకఙ్ఘతి పబ్బజ్జం,
ఆకఙ్ఘతి ఉపసమ్మదం, తస్స చత్తారో మాసే పరివాసో దాతబ్బో”తి (మహావ. ౮౬) వచనం విరుజ్ఞతి. అథ న జాతా,
పరివాసకమ్మవాచాయ పబ్బజ్జాయ అపరామసనం విరుజ్ఞతీతి. తత్త మహావిహారవాసిన్ “సామణేరస్సేవ సతో పరివాసో
దాతబ్బో”తి వదన్తి. ఇతరే తథా న వదన్తి. తే హి “ఏవం ఆరాధకో ఖో భిక్షవే అణ్ణతిత్థియపుబ్బో ఆగతో ఉపసమ్మాదేతబ్బో”తి
(మహావ. ౮౭) సుత్తపదం పరిహరితబ్బం, పురే చ పచ్చా చ ‘అణ్ణతిత్థియపుబ్బో’తి వచనసామణ్ణతో న సామణేరో జాతేతి
చే, యది ఏవం అపబ్బాజేత్వావ ఉపసమ్మాదేతబ్బోతి ఆపజ్జతి. తతో చ సబ్బపరమం వుత్తసుత్తం విరుజ్ఞతి. ‘తిత్థాయతనం
సఙ్కన్తో’తి పారోపి న సున్దరం. పాణాతిపాతాదీసు అణ్ణతరం సచే భిన్దతి, చత్తారో మాసే పరిపుణ్ణేపి పున పరిపూరేతబ్బం
వియ దిస్సతి. వుత్తమ్మి తస్స సంవరం భిక్షుకరణత్తాయ అనుజ్ఞాతత్తా సీలే వత్తబ్బం నత్తీ”తి వదన్తి, విచారేత్వా గహేతబ్బం.
సరణాని సచే భిజ్జన్తి సామణేరస్సేవ.

అణ్ణతిత్థియపుబ్బవత్తుకథావణ్ణనా నిట్టితా.

పఞ్చాబాధవత్తుకథావణ్ణనా

౮౮. నఖపిట్టితి చూళఙ్గలిసఖపిట్టి అధిప్పేతా. “పటిచ్చన్నే నఖపిట్టితో మహాన్తమ్మి వట్టతి, ఏవం సేసేసుపి”తి కేచి
వదన్తి, తం అట్టకథాయ న సమేతి వియ. పదుమకణ్ణికాపి ఆరుళ్లే రత్తపదుమవణ్ణచిత్రం.

పఞ్చాబాధవత్తుకథావణ్ణనా నిట్టితా.

చోరవత్తుకథావణ్ణనా

౯౧-౨. ధమ్మసామీతి యస్మా సయం ధమ్మసామీ, తస్మా భిక్షూహి అపబ్బాజేతబ్బకమ్మి చోరం అఙ్గలిమాలం
పబ్బాజేత్వా ఆయతిం ఏవమాహాతి అత్తో. పాళిపోత్థకేసు “ఖరభేదకో”తిపి లిఖితం. సన్నిసీన్నాసూతి వూపసన్తాసు.

చోరవత్తుకథావణ్ణనా నిట్టితా.

ఇణాయికదాసవత్తుకథావణ్ణనా

౯౬. పస్స మే పత్తచీవరమత్తం, అహం ఇదం దస్సామీతి సామీచి, యతో నత్తి ఆపత్తి. ఉపడ్డుపడ్డున్తి ధోకం ధోకం.

౯౭. దేసచారిత్తన్తి సావనపణ్ణారోపనాది తం తం దేసచారిత్తం. “దేవదాసిపుత్తే వట్టతీ”తి లిఖితం. “ఆరామికం చే
పబ్బాజేతుకామో, అణ్ణమేకం దత్వా పబ్బాజేతబ్బ”న్తి వుత్తం. మహాపచ్చరివాదస్స అయమిథ అధిప్పాయో. “భిక్షుసఙ్ఘస్స
ఆరామికే దేమా”తి దిన్నత్తా న తే తేసం దాసా. “ఆరామికో చ నేవ దాసో న భుజిస్సోతి వత్తబ్బతో న దాసో”తి లిఖితం.
తక్కాసిఞ్చనం సీహళదీపే చారిత్తం. తే చ పబ్బాజేతబ్బా సఙ్ఘస్సారామికత్తా. నిస్సామికం దాసం అత్తనాపి భుజిస్సం కాతుం

లభతి. “దాసస్స పబ్బజిత్వా అత్తనో సామికే దిస్సా పలాయంతస్స ఆపత్తి నట్టితి వదన్తి”తి చ లిఖితం. అత్తనో వా దాసో అస్స భిక్షునోతి అత్తో. నిస్సామికస్స దాసస్స రాజా సామి, తస్మా రాజానం వా తస్మిం గామే మనుస్సే వా ఆపుచ్చిత్వా పబ్బాజేతబ్బోతి ఏకే. “భుజిస్సం కత్వా”తి లిఖితం. తస్స పరిహారం భణన్తి “యథా భుజిస్సో హోతి, తథా కత్తబ్బో”తి. ఏవం సజ్కప్పీన వత్వా “పయోజనం నట్టి”తి కేహిచి లిఖితం. భుజిస్సం కాతుమేవ వట్టతీతి “సచే పస్సన్తి, అనుబద్ధిస్సన్తి”తి వుత్తం. ఆపత్తి నట్టి. “అసుద్ధా కిర మేతిపి తం సన్ధాయేవ వుత్త”న్తి వదన్తి.

ఇణాయికదాసవత్తుకథావణ్ణనా నిట్టితా.

కమ్మారభణ్ణవత్థాదికథావణ్ణనా

౯౮. కమ్మారభణ్ణాతి ఏత్త దారకో చూళామత్తం రపేత్వా ఆగచ్ఛతి, తస్మా ఆపుచ్చితుం లభతి. త ఇచ్చో సో వా అణ్ణో వా అవహరతి, దోసో నట్టి. “కేసమస్సుఁరోహనం అకత్వా అసతియా సరణాని దత్వా పబ్బాజేతి, రుహతేవా”తి వదన్తి.

౧౦౧-౩. ఏత్త కులే. “ఉభయాని ఖో పనస్స...పే.... అనుబ్యజ్జనసోతి సబ్బోపాయం పభేదో మాతికాట్టకథాయం ఇతో హోతీ”తి చ “ఆపత్తిం జానాతీతి పారే అవత్తమానేపి ఇదం నామ కత్వా ఇదం ఆపజ్జతీతి జానాతి చే, వట్టతీ”తి చ లిఖితం. “త ఇచ్చా ఖో తతో పుట్టే పారే పగుణే కతేతి గహేతబ్బం, ఆచరియుపజ్ఞాయానమ్మి ఏసేవ నయో”తి వుత్తం.

కమ్మారభణ్ణవత్థాదికథావణ్ణనా నిట్టితా.

రాహులవత్తుకథావణ్ణనా

౧౦౫. “అజ్ఞారిసో దాని దుమా భదన్తే”తి ఆదిహి (ధేరగా. ౫౨౭) సట్టిమత్తాహి. దస్సేహి ఇతి మం ఆణాపేసి. ఏత్త ఇతి-సద్ధో ఆహరితబ్బో. పోక్ఖరవస్సన్తి పోక్ఖరపత్తవణ్ణం ఉదకం, తమ్మి వస్సన్తే తేమితుకామావ తేమేన్తి. ఉట్ఠేసతో పట్టాయాతి ముద్ధతో పట్టాయ.

“సినిద్ధనీలముదుకుఞ్చితకేసో ,

సూరియనిమ్మలతలాభినలాటో;

యుత్తతుజ్గముదుకాయతనాసో,

రంసిజాలవితతో నరసీహో”తి. (అప. అట్ట. ౧.సన్నికేనిదానకథా; జా. అట్ట. ౧.సన్నికేనిదానకథా) -

ఆదిగాథాహి. అథ వా -

“చక్కవరజ్జితరత్తసుపాదో,

లక్ఖణమణ్ణితాయతపణ్ణి;

చామరఛత్తవిభూసితపాదో,

ఏస హి తుయ్హ పితా నరసీహో.

“సక్యకుమారవరో సుఖుమాలో,
లక్ష్మణచిత్తికపుణ్ణసరీరో;
లోకహితాయ గతో నరవీరో,
ఏస హి తుయ్హ పితా నరసీహో.

“పుణ్ణససక్కునిభో ముఖవణ్ణో,
దేవనరాన పియో నరనాగో;
మత్తగజిన్దవిలాసితగామీ,
ఏస హి తుయ్హ పితా నరసీహో.

“ఖత్తియసమ్భవఅగ్గకులీనో ,
దేవమనుస్సనమస్సితపాదో;
సీలసమాధిపత్తిత్తితచిత్తో,
ఏస హి తుయ్హ పితా నరసీహో.

“ఆయతయుత్తసుసణ్ణితనాసో,
గోపఖుమో అభినీలసునేత్తో;
ఇన్దధనూ అభినీలభముకో,
ఏస హి తుయ్హ పితా నరసీహో.

“వట్టసువట్టసుసణ్ణితగీవో,
సీహహనూ మిగరాజసరీరో;
కఞ్చనసుచ్చవిఉత్తమవణ్ణో,
ఏస హి తుయ్హ పితా నరసీహో.

“సుద్ధసుగమ్భీరమఞ్జుసఘోసో,
హిఙ్గలబద్ధసురత్తసుజిహ్వో;
వీసతి వీసతి సేతసుదన్తో,
ఏస హి తుయ్హ పితా నరసీహో.

“అఞ్జనవణ్ణసునీలసుకేసో,
కఞ్చనపట్టవిసుద్ధనలాటో;
ఓసధిపణ్ణరసుద్ధసుఉణ్ణో,
ఏస హి తుయ్హ పితా నరసీహో.

“గచ్ఛతినీలపథే వియ చన్దో,

తారగణాపరివేరితరూపో;

సావకమజ్జుగతో సమణిన్దో,

ఏస హి తుయ్య పితా నరసీహో"తి. (జా. అట్ట. ౧.సన్తికేనిదానకథా) -

ఇమాహి.

ఉద్దిట్ఠీతి ఏవం చరితబ్బన్తి అత్తనో, "ఉత్తిట్ఠీ"తి ధమ్మపదపాఠో. ధమ్మన్తి సపదానచారికవత్తం. అనేసనం వజ్జేత్వా సుచరితం చరే.

కేసవిస్సజ్జనన్తి పిఞ్చసిఖికారం వజ్జేత్వా ఏకసిఖికారం. పట్టబన్దోతి ఏత్థ పట్టోతి తస్మిం కులే ఆచిన్ఱో అలజ్కారవిసేసో. ఘరమజ్జలన్తి ఘరమహో. ఛత్తమజ్జలన్తి యువరాజఛత్తపట్టి. వట్టానుగతన్తి కిలేసవట్టానుగతం. విఘాతపచ్చయత్తా సవిఘాతకం. థేరో రాధం బ్రాహ్మణం పుట్టే పబ్బజిత్వా కస్మా ఇదాని "కథాహం, భన్తే, రాహులం పబ్బాజేమీ"తి ఆహాతి చే? తత్థ ఉపసమ్మదాపటిక్ఖేపో అధిప్పేతో, తస్మా "భగవా ఉపసమ్మదమేవ పటిక్ఖిపి, ఇదాని అనాగతే సంసయాపనయనాధిప్పాయో భగవా"తి ఇత్వా ఆహ. చిత్తసముట్థానరూపవసేన "అట్టిమిజ్జాం ఆహచ్చా"తి వుత్తం కిర. బుద్ధానం, చక్కవత్తీనఞ్చ బృత్తాదివసేన నానత్తం వేదితబ్బం, అఞ్ఞాథా నన్దాదయోపి పబ్బజిత్వా బుద్ధా సియుం "సచే పబ్బజతి, బుద్ధో హోతీ"తి వచనతో.

పేసేత్వా దస్సేతుం వట్టతి, ఆపుచ్చిస్సామాతి పబ్బాజేతుం వట్టతీతి చ ఇదం యస్మా విదేసప్పత్తో నామ లోకసజ్కతేనాపి మాతాపితువాసతో ముత్తో సేరివిహారీతి వుచ్చతి, తస్మాస్స తే అసన్తపక్ఖే రితా వియ హోన్తీతి కత్వా "న తస్స పబ్బజ్జాచరియే వా అప్పసాదం కరోన్తీ"తి ఏవం వుత్తం నట్టమేవ. పబ్బజితా సమగతికాతి లోకవోహరో. తేనేవ చేత్థ దుక్ఖప్పత్తాదినా దేసన్తరగమనఞ్చ సమగతికం కతం. విదేసం గన్త్వాతి చేత్థ విదేసో నామ మాతాపితువాసతో అఞ్ఞో దేసో, న ఉప్పత్తిదేసతో. బృజ్జానత్తో ఏవ చే పమాణం, న యుత్తి. మతమాతాపితికోపి న పబ్బాజేతబ్బోతి ఆపజ్జతి, తస్మా అనుప్పత్తబ్బట్టానే రితేహియేవ మాతాపితుహి అననుజ్ఞాతో పుత్తో న పబ్బాజేతబ్బోతి ఏవమిధాధిప్పాయో వేదితబ్బో, అఞ్ఞాథా పాళియా విరుజ్ఞేయ్య, ఆపత్తిట్టానస్స చ సిథిలకరణం అట్టకథాయ న యుజ్జతి. ఇదం తావ ఏవం హోతు, "విహారం వా ఝాపేమీ"తిఆదినయో కథం న విరుజ్జతీతి చే? అత్తపరూపద్దవప్పసఙ్గభయేన అవసేన పబ్బజితత్తా, పుత్తరక్ఖణత్తం పబ్బజితత్తా చ. ఏవఞ్ఞో సతి సయమేవ సో అత్తనా పబ్బజితో హోతి, న కేనచి ఉపలాపేత్వా పబ్బజితో. "పుత్తపేమం వా పుత్తరక్ఖే పియో హోతీ"తి నిదానానులోమతో న విరుజ్జతి.

రాహులవత్తుకథావణ్ణనా నిట్టితా.

సిక్ఖాపదదణ్డకమ్మవత్తుకథావణ్ణనా

౧౦౭. అత్తనో పరివేణిత్వాతి పుగ్గలికం. ముఖద్వారికన్తి ముఖద్వారేన భుజ్జోతబ్బం. తత్థ నియోజితబ్బకం, తస్స ఆవరణం నివారణం కరోన్తి. అథ వా "అనుజానామి, భిక్ఖవే, ఆవరణం కాతు"న్తి యం ఆవరణం అనుజ్ఞాతం, తం ఆవరణం ముఖద్వారికం ఆహారం కరోన్తీతి అధిప్పాయో.

సిక్ష్వాపదదణ్డకమ్మవత్తుకథావణ్ణనా నిట్టితా.

అనాపుచ్చావరణవత్తుఆదికథావణ్ణనా

౧౦౮. పరస్స దుస్సీలభిక్కుస్సపీతి అత్తో. కేచి “దుస్సీలభిక్ఖాపీ”తి లిఖన్తి, తం న సున్దరం. పోరాణా పన “యావతతియం వుచ్చమానో చే న ఓరమతి, సజ్ఞం అపలోకేత్వా నాసేతబ్బో, పున పబ్బజ్జం యాచమానోపి అపలోకేత్వా పబ్బాజేతబ్బో”తి వదన్తి. భిక్ఖూనం ఉపసమ్మదకమ్మవాచాసదిసన్తి ఏత్థ “యథా ఉపసమ్మన్నో సిక్ఖం పచ్చక్ఖాయ యథానివత్తపారుతోవ హుత్వా పచ్చా ఉపసమ్మన్నో పుట్టే అత్తనో నవకతరస్స సమానవస్సీకస్స పున వన్దనాదీని కరోతి, ఏవం సామణేరోపి పున గహితసరణో తతో పుట్టే అత్తనో నవకతరస్స సమానవస్సీకస్స సామణేరస్స పున వన్దనాదీని కరోతి. లిజ్గం పనేత్థ వుడ్డుతరభావం న సాధేతీతి వుత్తం హోతీ”తి వుత్తం. వికాలభోజనం సామణేరానం వీతిక్కమేవాతి ఏకే. “అచ్చయో మం, భన్తే, అచ్చాగమా”తిఆదినా నయేన అచ్చయం దేసాపేతబ్బో. “దిట్టియా అనిస్సజ్జనేన ‘త్వం, సామణేర, గచ్చా’తి వుత్తేయేవ పారాజికో హోతీ”తి వుత్తం, “యావతతియన్తి వుత్తత్తా బుద్ధాదీనం అవణ్ణభాసితమత్తేన చ దిట్టిగ్గహితమత్తేన చ సరణాని న భిజ్జన్తితి వుత్తం హోతీ”తి వదన్తి. ఏవం సన్తే పాణాతిపాతాదిం కరోన్తస్సాపి తం సమ్మోతీతి మమ తక్కో. “నిస్సీలస్స పున నాసనా వుత్తా”తి చ కేచి వదన్తి, తం యుత్తం వియ. న హి భగవా సీలవన్తస్స లిజ్గనాసనం అనుజానాతీతి విచారేతబ్బం, భిక్కునిదూసకాపదేసేన భబ్బాభబ్బే సజ్జణ్ణాతీతి పోరాణా. “పబ్బజ్జమ్మి న లభతీతి యథా చేత్థ అయమత్తో దస్సితో, తథా ‘పణ్ణకో, భిక్ఖవే, అనుపసమ్మన్నో న ఉపసమ్మాదేతబ్బో, ఉపసమ్మన్నో నాసేతబ్బో”తి (మహావ. ౧౦౯) ఆదినా నయేన వుత్తానమ్మి పబ్బజ్జం నత్తీతి దీపితం హోతి. న హి ఇదం రానం రపేత్వా తేసం పబ్బజ్జాయ వారితట్టానం అత్తి. ‘భిక్కునిదూసకో, భిక్ఖవే, అనుపసమ్మన్నో న ఉపసమ్మాదేతబ్బో, ఉపసమ్మన్నో నాసేతబ్బో”తి (మహావ. ౧౧౪) వుత్తేనపి సమానత్తా తస్స పబ్బజ్జా వియ తేసమ్మి పబ్బజ్జా వారితావ హోతీతిపి దస్సేతుం పున భిక్కునిదూసకోతి గహితన్తి అపరో”తి వుత్తం. కిం ఇమినా? నను అట్టకథాయం వుత్తం “యస్స చేత్థ పబ్బజ్జా వారితా, తం సన్దాయ ఇదం వుత్తం అనుపసమ్మన్నో న ఉపసమ్మాదేతబ్బో, ఉపసమ్మన్నో నాసేతబ్బో”తి.

అనాపుచ్చావరణవత్తుఆదికథావణ్ణనా నిట్టితా.

పణ్డకవత్తుకథావణ్ణనా

౧౦౯. ఓపక్కమికపణ్డకస్స హీనక్ఖత్తా అపబ్బజితస్స పబ్బజ్జా వారితా, పబ్బజితస్స ఉపసమ్మదా న కాతబ్బా. పుట్టే ఉపసమ్మన్నస్స చే ఉపచరణం అత్తి, న నాసనా కాతబ్బాతి నో తక్కోతి ఆచరియో. చిన్నక్ఖజాతో న పణ్ణకో. పఞ్చాసు నపుంసకపణ్ణకోవ అభావకో. ఇతరే చత్తారో సభావకాతి వేదితబ్బా. భావో పన తేసం పణ్ణకో హోతి. ఏతే చత్తారోపి కిర పురిసావాతి ఏకే. ఇట్టిపి పక్ఖపణ్ణకీ హోతీతి ఏకే. ఉపక్కమే కతే పణ్డకభావో అవస్సం హోతి, తస్మా పబ్బజ్జం న లభతి. “యది పన కస్సచి న హోతి, పబ్బజ్జా న వారితాతి వినిచ్చయం వదన్తి”తి వుత్తం.

“పబ్బజ్జా వారితాతి అపణ్డకపక్ఖే పబ్బాజేత్వా పణ్డకపక్ఖే నాసేతబ్బో”తి లిఖితం. పోరాణగణ్ఠేపదే పన మాసపణ్డకలేఖపణ్డకేహి సహ సత్త పణ్డకా వుత్తా. తత్థ లేఖపణ్డకో నామ కిర మన్తవసేన ఉపహతబీజో. తత్థ “ఓపక్కమికలేఖపణ్డకా పబ్బజితా న నాసేతబ్బా. యో పబ్బాజేతి, తస్స దుక్కట”న్తి చ వుత్తం.

పణ్డకవత్తుకథావణ్ణనా నిట్టితా.

ధేయ్యసంవాసకవత్తుకథావణ్ణనా

౧౧౦. ధేయ్యసంవాసకోతి ఏత్త కిణ్ణాపి బృణ్ణనత్తవసేన సంవాసత్తేనకోవ ధేయ్యసంవాసకోతి పణ్ణాయతి, అథ ఖో తయో ధేయ్యసంవాసకా. సంవాసోతి చేత్త న ఏకకమ్మాదికో సంవాసో, కిన్తు భిక్ఖవస్సగణనాదికో కిరియభేదో ఇథ సంవాసో నామ. ఇమణ్ణో సక్కా ధేయ్యాయ కాతుం, నేతరన్తి అట్టకథాయ అధిప్పాయో. విదేసం గత్తా పబ్బజితేహి పుచ్చితే “దసవస్సో”తిఆదిం భణ్ణన్తస్స దోసో. గిహీనం వుత్తే దోసో నత్తితి కేచి. రాజభయాదీహి గహీతలిజ్ఞానం “గిహీ మం సమణోతి జానాతూ”తి వణ్ణనచిత్తే సతిపి భిక్ఖూనం వణ్ణేతుకామతాయ, తేహి సంవసీతుకామతాయ చ అభావా దోసో న జాతో. “సబ్బపాసణ్ణీయభత్తానీతి విహరం ఆగత్తా సజ్జికం గణ్ణన్తస్స సంవాసం పరిహరితుం దుక్కరం, తస్మా వుత్త”న్తి చ లిఖితం. “సూపసమ్మన్నో”తి వుత్తత్తా గహటమ్మి సచే ఉపసమ్మాదేన్తి, సూపసమ్మన్నోతి ఆపన్నం, “అనుపసమ్మన్నకాలేయేవా”తి ఇమినా సచే ఉపసమ్మన్నకాలే సుణాతి, సూపసమ్మన్నో ఏవ అనారోచేన్తోపీతి దస్సేతి. అన్తకట్టకథాయం, పోరాణగణ్ణీపదేసు చ దుస్సీలభిక్ఖు “ధేయ్యసంవాసకో”తి వుత్తో “ధేయ్యాయ వో, భిక్ఖవే, రట్టపిణ్ణో భుత్తో”తి (పారా. ౧౯౮) ఇమినా కిర పరియాయేనాతి వేదితబ్బం. తేనేవాహ “తం న గహీతబ్బ”న్తి. “మహాపేళాదీసూ”తి ఏతేన గిహీసన్తకం దస్సితం.

సయం సామణేరోవ కూటవస్సాని గణ్ణేత్తా గణ్ణన్తో పారాజికో హోతి, ధేయ్యసంవాసకో పన న హోతి, తథా భిక్ఖుపి, సో పన భణ్ణగ్గేన కారేతబ్బోతి ఇమినా అధిప్పాయేన “సయం సామణేరోవా”తిఆది వుత్తం. అయం పన ధేయ్యసంవాసకో నామ యస్మా పబ్బజితేవ హోతి, నాపబ్బజితో, తస్మా “ధేయ్యసంవాసకో, భిక్ఖవే, అపబ్బజితో న పబ్బాజేతబ్బో, పబ్బజితో నాసేతబ్బో”తి వత్తుం న సక్కాతి కత్తా ఇమస్స వసేన పణ్డకతో పట్టాయ “అనుపసమ్మన్నో న ఉపసమ్మాదేతబ్బో”తిఆదినా పాళి రపితా, న ఉపసమ్మదామత్తస్సేవ అభబ్బత్తా ఏకాదసన్నమ్మి నేసం పబ్బజ్ఞారహభావప్పసణ్ణతో. అపిచ అనిట్టదోసప్పసణ్ణతో తథా ఏవ పాళి రపితా. యస్మా తిత్థియపక్కమనం, సజ్జభేదనణ్ణ ఉపసమ్మన్నస్సేవ హోతి, నానుపసమ్మన్నస్స, సో దువిధోపి పబ్బజితేవ హోతి, నాపబ్బజితో, తస్మా “తిత్థియపక్కంతకో, భిక్ఖవే, అపబ్బజితో న పబ్బాజేతబ్బో”తిఆదిపాళియా సతి తే ఉభోపి అపబ్బాజేతబ్బా హోన్తీతి అనిట్టప్పసణ్ణో ఆపజ్జతీతి. తీసు పన ధేయ్యసంవాసకేసు సామణేరాలయం కరోన్తో లిక్ఖత్తేనకో, ఉపసమ్మన్నాలయం కరోన్తో సంవాసత్తేనకో, ఉభయత్తేనకో చ. న హి సామణేరసంవాసో ఇథ సంవాసో నామ, తేనేవ అట్టకథాయం “భిక్ఖువస్సగణనాదికో హి సబ్బోపి కిరియభేదో ఇమస్మిం అత్తే సంవాసో”తి వుత్తన్తి ఏకే. యథావుడ్డం వన్దనసాదియనాసనపటిటాహనానం సామణేరసంవాససామణ్ణతో నేవాలి ఆచరియో.

ధేయ్యసంవాసకవత్తుకథావణ్ణనా నిట్టితా.

తిత్థియపక్కన్తకథావణ్ణనా

తిత్థియపక్కన్తకో, భిక్ఖవేతిఆది అత్తనో నిదానభూతే పసూరవత్తుస్మిం ఏవ వత్తబ్బం సమానమ్మి తత్త వారితఅధికారాభావా అభబ్బా. ఇధేవ ధేయ్యసంవాసకేన వినా సమ్భవతో వుత్తో. తత్త “అథ ఖో న పబ్బాజేతబ్బోపీ”తి ఇధేవ వచనం పసూరస్స ఉపసమ్మదాయ ఏవ యాచనిచ్చాయ దస్సనేన, “సో ఆగతో న ఉపసమ్మాదేతబ్బో”తి భగవతో ఉపసమ్మదామత్తపటిసేధనేన చ పబ్బజ్ఞానుమతిదోసప్పసణ్ణభయాలి వేదితబ్బం. తేసం లిజ్ఞే ఆదిన్నమత్తే లద్దియా

గహితాయపి అగ్గహితాయపి తిత్తియపక్కన్తో హోతి, అవన్దనీయస్సేవ నగ్గలిజ్ఞస్స సేటభావం వా ఉపగచ్ఛతి, న ముచ్చతి, ఏత్థ “పదవారే దుక్కటం, ఆజీవకో భవిస్సన్తి వినమచిత్తవసేన గతత్తా నగ్గో హుత్వా న గమనేనా”తి వదన్తి. ఉభిన్నమ్మి వసేన యుత్తన్తి మమ తక్కో. తావ నం లద్ధి రక్ఖతి అసమ్మటిచ్చితత్తా. ఉపసమ్మన్నభిక్ఖనా కథితోతి కథం పజ్ఞాయతి? అట్టకథావచనప్పమాణతోవాతి ఏకే. నిదానవసేనాతి ఏకే. పసూరస్స ఉపసమ్మన్నత్తా ఉపసమ్మన్నానం ఏవ తిత్తియపక్కన్తతావచనతోతి ఏకే. యథాహ “ఉపజ్ఞాయో పక్కన్తోవా హోతి, విబ్బన్తో వా, కాలంకతో వా, పక్ఖసజ్ఞన్తో వా”తి ఆచరియో. పక్ఖసజ్ఞన్తో వాతి సామణేరనాసనావత్థాసు అభావతోతి ఏకే. అజ్ఞాతిత్తియపుబ్బస్స ఉపసమ్మన్నస్స సతో పక్ఖసజ్ఞన్తభయా అనుపసమ్మన్నకాలే ఉపసమ్మదత్తం పరివాసపజ్ఞాపనేనాతి ఏకే . పబ్బజ్జత్థమ్మీతి చే? న, పుట్టే విచారితత్తా, అపబ్బజితస్స అధిసీలాభావతో చ. పాతిమోక్షసీలజ్ఞో అధిసీలం నామ, తజ్ఞా అపబ్బజితస్స నత్తి. ఇమస్స చ పరివాసవత్తే అధిసీలం వుత్తం. యథాహ “పున చపరం, భిక్ఖవే, అజ్ఞాతిత్తియపుబ్బో తిబ్బచ్చన్తో హోతి ఉద్దేసే పరిపుచ్చాయ అధిసీలే”తి (మహావ. ౮౭). అపిచ “సచే, భిక్ఖవే, జాతియా సాకియో అజ్ఞాతిత్తియపుబ్బో ఆగచ్ఛతి, సో ఆగతో ఉపసమ్మాదేతబ్బో”తి (మహావ. ౮౭) ఏత్థ ఉపసమ్మదామత్తపరిదీపనతో. ఉపసమ్మదామత్తపరిదీపనజ్ఞోత్త తస్సేవ పరివాసదానసిద్ధితో. పరివాసదానత్తనిదస్సనత్తే హేసా పాళి.

తిత్తియపక్కన్తకథావణ్ణనా నిట్టితా.

తిరచ్ఛానగతవత్తుకథావణ్ణనా

౧౧౧. నాగయోనియాతి నాగయోనితో, అత్తనో నాగజాతిహేతుతి అధిప్పాయో. కింకారణా? అభిక్ఖణం సకజాతియా మేధునపటిసేవనే, విస్సట్టనిద్దోక్కమనే చ సబ్బేసమ్మి.

తిరచ్ఛానగతవత్తుకథావణ్ణనా నిట్టితా.

మాతుఘాతకాదివత్తుకథావణ్ణనా

౧౧౨-౫. అపవాహనన్తి పక్ఖలనం, కాసాయవత్తనివాసనం ఇచ్చమానన్తి అత్తో. దుట్టచిత్తేన. కీదిసేన? వధకచిత్తేనాతి అధిప్పాయో. లోహితుప్పాదనవసేన దుట్టచిత్తన్తి కేచి, తం న సున్దరం.

మాతుఘాతకాదివత్తుకథావణ్ణనా నిట్టితా.

ఉభతోబృజ్జానకవత్తుకథావణ్ణనా

౧౧౬. “యది పటిసన్ధియం ఉప్పన్న లిజ్ఞేన ఏతం నామం లభన్తితి అధిప్పాయో”తి లిఖితం.

ఉభతోబృజ్జానకవత్తుకథావణ్ణనా నిట్టితా.

అనుపజ్ఞాయకాదివత్తుకథావణ్ణనా

౧౧౭. “కేచి ‘కుప్పతి’తి వదన్తి, తం ‘న గహేతబ్బ”న్తి యం వుత్తం, తం “పఞ్చవగ్గకరణీయఞ్చో, భిక్షవే, కమ్మం భిక్షునిపఞ్చమో కమ్మం కరేయ్య, అకమ్మం న చ కరణీయ”న్తిఆదినా (మహావ. ౩౯౦) నయేన వుత్తత్తా పణ్ణకాదీనం గణపూరణభావే ఏవ కమ్మం కుప్పతి, న సబ్బన్తి కత్వా సువుత్తం, ఇతరథా “పణ్ణకుపజ్ఞాయేన కమ్మం కరేయ్య, అకమ్మం న చ కరణీయ”న్తిఆదికాయ పాళియా భవితబ్బం సియా. యథా అపరిపుణ్ణపత్తచీవరస్స ఉపసమ్పాదనకాలే కమ్మవాచాయం “పరిపుణ్ణస్స పత్తచీవర”న్తి అసన్తం వత్తుం కీత్తేత్వా ఉపసమ్మదాయ కతాయ తస్మిం అసన్తేపి ఉపసమ్మదా రుహతి, ఏవం “అయం బుద్ధరక్తితో ఆయస్మతో ధమ్మరక్తితస్స ఉపసమ్మదాపేక్షో”తి అవత్తుం పణ్ణకుపజ్ఞాయాదిం, అసన్తం వా, వత్తుం కీత్తేత్వా కతాయపి గణపూరకానమర్థితాయ ఉపసమ్మదా రుహతేవ. “న, భిక్షవే, పణ్ణకుపజ్ఞాయేన ఉపసమ్పాదేతబ్బో, యో ఉపసమ్పాదేయ్య, ఆపత్తి దుక్కటస్స, సో చ పుగ్గలో అనుపసమ్మన్నో”తిఆదివచనస్సాభావా అయమత్థో సిద్ధోవ హోతి. న హి బుద్ధా వత్తబ్బయుత్తం న వదన్తి, తేన వుత్తం “యో పన, భిక్షు, జానం ఊనవీసతివస్సం...పే... సో చ పుగ్గలో అనుపసమ్మన్నో”తిఆది (పాచి. ౪౦౩). తథా “బ్యత్తేన భిక్షునా పటిబలేన సజ్జో ఇహేతబ్బో”తి (మహావ. ౭౧) వచనతో ధేయ్యసంవాసకాదిఆచరియేహి అనుస్సావనాయ కతాయ ఉపసమ్మదా న రుహతి తేనం అభిక్షుత్తా”తి వచనమ్మి న గహేతబ్బం. కిఞ్చ భియ్యో “ఇమాని చత్తారి కమ్మాని పఞ్చహాకారేహి విపజ్జన్తి”తిఆదినా (పరి. ౪౮౨) నయేన కమ్మానం సమ్మత్తివిపత్తియా కథియమానాయ “సత్తహి ఆకారేహి కమ్మాని విపజ్జన్తి వత్తుతో వా ఇత్తితో వా అనుస్సావనతో వా సీమతో వా పరిసతో వా ఉపజ్ఞాయతో వా ఆచరియతో వా”తి అకథితత్తా న గహేతబ్బం. “పరిసతో వా”తి వచనేన ఆచరియఉపజ్ఞాయానం వా సజ్జహో కతోతి చే? న, “ద్వాదసహాకారేహి పరిసతో కమ్మాని విపజ్జన్తి”తి ఏతస్స విభజ్జే తేసమనామట్టత్తా. అయమత్థో “యస్మా తత్త తత్త సరూపేన వుత్తపాళివసేనేవ సక్కా జానితుం, తస్మా నయముఖం దస్సేత్వా సంఖితోతి అయమస్స యుత్తిగవేసనా”తి వుత్తం. తత్రిదం విచారేతబ్బం – అనుపజ్ఞాయకం ఉపసమ్పాదేన్తా తే భిక్షూ యథావుత్తనయేన అభూతం తం వత్తుం కీత్తయింసు, ఉదాహు ముసావాదభయా తానేవ పదాని న సావేసున్తి. కిఞ్చోత్థే యది తావ ఉపజ్ఞాయాభావత న సావేసుం, “పుగ్గలం న పరామసతీ”తి వుత్తవిపత్తిప్పసజ్జో హోతి, అథ సావేసుం, ముసావాదో నేనం భవతీతి? వుచ్చతే – సావేసుంయేవ యథావుత్తవిపత్తిప్పసజ్జభయా, “కమ్మం పన న కుప్పతి”తి అట్టకథాయ వుత్తత్తా చ, న ముసావాదస్స అసమ్మవతో, ముసావాదేనాపి కమ్మసమ్మవతో చ. న హి సక్కా ముసావాదేన కమ్మవిపత్తిసమ్మత్తిం కాతున్తి. తస్మా “అనుపజ్ఞాయకం ఉపసమ్పాదేన్తి”తి వచనస్స ఉభయదోసవినిముత్తో అత్థో పరియేసితబ్బో.

అయఞ్చోత్థే యుత్తి – “యథా పుట్టే పబ్బజ్జుపసమ్మదుపజ్ఞాయేసు విజ్ఞమానేసుపి ఉపజ్ఞాయగ్గహణక్కమేన అగ్గహితత్తా ‘తేన ఖో పన సమయేన భిక్షూ అనుపజ్ఞాయక’న్తిఆది వుత్తం, తథా ఇథాపి ఉపజ్ఞాయస్స విజ్ఞమానస్సేవ సతో అగ్గహితత్తా ‘అనుపజ్ఞాయకం ఉపసమ్పాదేన్తి’తి వుత్తం. కమ్మవాచాచరియేన పన గహితో తేన ఉపజ్ఞాయోతి సజ్ఞాయ ఉపజ్ఞాయం కీత్తేత్వా కమ్మవాచం సావేతబ్బం, కేనచి వా కారణేన కాయసామగ్గిం అదేన్తస్స ఉపజ్ఞాయస్స ఛన్తం గహేత్వా కమ్మవాచం సావేతి, ఉపజ్ఞాయో వా ఉపసమ్మదాపేక్షస్స ఉపజ్ఞం దత్వా పచ్చా ఉపసమ్మన్నే తస్మిం తాదిసే వత్తుస్మిం సమనుయుజ్జాయమానో వా అసమనుయుజ్జాయమానో వా ఉపజ్ఞాయదానతో పుట్టే ఏవ సామణరో పటిజానాతి, సిఞ్ఘపచ్చక్షాతకో వా అన్తిమవత్తులజ్ఞాపన్నకో వా పటిజానాతి, ఛన్దహారకాయో వియ ఉపజ్ఞాయో వా అజ్ఞాసీమాగతో హోతి, ‘కమ్మవాచా రుహతీ’తి వత్త్వా ‘అనుజానామి, భిక్షవే, పచ్చన్తిమేసు జనపదేసు వినయధరపఞ్చమేన గణేన ఉపసమ్మద’న్తి (మహావ. ౨౫౯) వుత్తత్తా కేచి ‘వినయధరపఞ్చమేన ఉపజ్ఞాయేన సన్నిహితేనేవ భవితబ్బ’న్తి వదన్తి”తి పోరాణగణిపదే

వుత్తం. సో చే పారో పమాణో మజ్జిమేసు జనపదేసు తస్స వచనస్సాభావతో. అసన్నిహితేపి ఉపజ్ఞాయే కమ్మవాచా రుహతీతి ఆపజ్జతీతి చే? న, కస్మా? కమ్మసమ్మత్తియం “పుగ్గలం పరామసతీ”తి వుత్తపారోవ నో పమాణం. న హి తత్థ అసన్నిహితో ఉపజ్ఞాయసజ్ఞతో పుగ్గలో పరామసనం అరహతి, తస్మా తత్థ సజ్ఞపరామసనం వియ పుగ్గలపరామసనం వేదితబ్బం. సజ్ఞేన గణేన ఉపజ్ఞాయేన ఉపసమ్మాదేన్తి తేసం అత్థతో పుగ్గలత్తా. పణ్ణకాదిఉపజ్ఞాయేన ఉపసమ్మాదేన్తి ఉపసమ్మాదనకాలే అవిదితత్తాతి పోరాణా.

అపత్తకాదివత్తుకథావణ్ణనా

౧౧౮. అపత్తచీవరం ఉపసమ్మాదేన్తీతి కమ్మవాచాచరియో “పరిపుణ్ణస్స పత్తచీవర”న్తి సజ్ఞాయ , కేవలం అత్థసమ్మత్తిం అనపేక్షిత్యా సంతపదనిహరేన వా “పరిపుణ్ణస్స పత్తచీవర”న్తి కమ్మవాచం సావేతి. యథా ఏతరహి మతవిప్పవుత్తమాతాపితికోపి “అనుజ్ఞాతోసి మాతాపిత్తూహి”తి పుట్టో “ఆమ భన్తే”తి వదతి. కిం బహునా, అయం పనేత్థ సారో – “తస్మిం సమయే చత్తారి కమ్మాని పఞ్చహాకారేహి విపజ్జన్తీ”తి లక్ఖణస్స న తావ పఞ్ణత్తత్తా అనుపజ్ఞాయకాదిం ఉపసమ్మాదేన్తి, వజ్జనీయపుగ్గలానం అవుత్తత్తా పణ్ణకుపజ్ఞాయాదిం ఉపసమ్మాదేన్తి. తేరసంతరాయపుచ్చాయ అదస్సనత్తా అపత్తచీవరకం ఉపసమ్మాదేన్తి. “అనుజానామి, భిక్షవే, ఇత్తిచతుత్తేన కమ్మేన ఉపసమ్మాదేతు”న్తి (మహావ. ౬౯) ఏవం సబ్బపరమం అనుజ్ఞాతకమ్మవాచాయ “పరిపుణ్ణస్స పత్తచీవర”న్తి అవచనమేత్థ సాధకన్తి వేదితబ్బం. తజ్ఞో వచనం అనుక్యమేనానుజ్ఞాతన్తి.

హత్థచ్చిన్నాదివత్తుకథావణ్ణనా

౧౧౯. ఇదం తావ సబ్బథా హోతు, “మూగం పబ్బాజేన్తి, బధిరం పబ్బాజేన్తీ”తి ఇదం కథం సమ్మవితుమరహతి ఆదితో పట్టాయ “అనుజానామి, భిక్షవే, ఇమేహి తీహి సరణగమనేహి పబ్బజ్జ”న్తిఆదినా (మహావ. ౩౪) అనుజ్ఞాతత్తాతి? వుచ్చతే – “ఏవ ఇచ్చా పన, భిక్షవే, పబ్బాజేతబ్బోతి. ఏవం వదేహితి వత్తబ్బో...ఏ... తతియమ్మి సజ్ఞం సరణం గచ్ఛామీ”తి ఏత్థ “ఏవం వదేహితి వత్తబ్బో”తి ఇమస్స వచనస్స మిచ్చా అత్థం గహేత్వా మూగం పబ్బాజేసుం. “ఏవం వదేహి”తి తం పబ్బజ్జాపేక్షం ఆణాపేత్వా సయం ఉపజ్ఞాయేన వత్తబ్బో “తతియం సజ్ఞం సరణం గచ్ఛామీ”తి, సో పబ్బజ్జాపేక్షో తథా ఆణత్తో ఉపజ్ఞాయవచనస్స అను అను వదతు వా, మా వా, తత్థ తత్థ భగవా “కాయేన విజ్ఞాపేతి, వాచాయ విజ్ఞాపేతి, కాయేన వాచాయ విజ్ఞాపేతి, గహితో హోతి ఉపజ్ఞాయో. దిన్నో హోతి ధన్తో. దిన్నా హోతి పారిసుద్ధి. దిన్నా హోతి పవారణా”తి వదతి. తదనుమానేన వా కాయేన తేన పబ్బజ్జాపేక్షేన విజ్ఞాత్తం హోతి సరణగమనన్తి వా లోకేపి కాయేన విజ్ఞాపేన్తో “ఏవం వదతీ”తి వుచ్చతి, తం పరియాయం గహేత్వా మూగం పబ్బాజేన్తీతి వేదితబ్బం. పోరాణగణిపదే “మూగం కథం పబ్బాజేన్తీతి వుచ్చం కత్వా తస్స కాయప్పసాదసమ్మవతో కాయేన పహారం దత్వా హత్థముద్ధాయ విజ్ఞాపేత్వా పబ్బాజేసు”న్తి వుత్తం. కిం బహునా, అయం పనేత్థ సారో – యథా పుట్టే పబ్బజ్జాధికారే వత్తమానే పబ్బజ్జాభిలాపం ఉపచ్చిన్దిత్వా “పణ్ణకో, భిక్షవే, అనుపసమ్మన్నో న ఉపసమ్మాదేతబ్బో”తిఆదినా నయేన ఉపసమ్మదవసేనేవ అభిలాపో కతో. థేయ్యసంవాసకపదే అసమ్మవతో కిచ్చాపి సో న కతో పబ్బజ్జావ తత్థ కతా, సబ్బత్థ పన ఉపసమ్మదాభిలాపేన అధిప్పేతా తదనుభావతో. ఉపసమ్మదాయ పబ్బజ్జాయ వారితాయ ఉపసమ్మదా వారితా హోతీతి కత్వా. తథా ఇథ ఉపసమ్మదాధికారే వత్తమానే ఉపసమ్మదాభిలాపం ఉపచ్చిన్దిత్వా ఉపసమ్మదమేవ సన్ధాయ పబ్బజ్జాభిలాపో కతోతి వేదితబ్బో. కామం సో న కత్తబ్బో,

మూగపదే అసమ్మవతో తస్య వసేన ఆదితో పట్టాయ ఉపసమ్మదాభిలాపోవ కత్తబ్బో వియ దిస్సతి, తథాపి తస్సేవ మూగపదస్య వసేన ఆదితో పట్టాయ పబ్బజ్జాభిలాపోవ కతో మిచ్ఛాగహణనివారణత్థం. కథం? “మూగో, భిక్షవే, అప్పత్తో ఓసారణం, తఞ్ఞో సఙ్ఘో ఓసారేతి, సోసారితో”తి (మహావ. ౩౯౬) వచనతో మూగో ఉపసమ్మన్నో హోతీతి సిద్ధం. సో “కేవలం ఉపసమ్మన్నోవ హోతి, న పన పబ్బజితో తస్య పబ్బజ్జాయ అసమ్మవతో”తి మిచ్ఛాగాహో హోతి. తం పరిచ్ఛజ్ఞాపేత్వా యో ఉపసమ్మన్నో, సో పబ్బజితోవ హోతి. పబ్బజితో పన అత్తి కోచి ఉపసమ్మన్నో, అత్తి కోచి అనుపసమ్మన్నో. ఇమం సమ్మాగాహం ఉప్పాదేతి భగవాతి వేదితబ్బం.

అపిచ తేసం హత్థచ్చిన్నాదీనం పబ్బజితానం సుపబ్బజితభావదీపనత్థం, పబ్బజ్జాభావాసఙ్కానివారణత్థోచ్చత్త పబ్బజ్జాభిలాపో కతో. కథం? “న, భిక్షవే, హత్థచ్చిన్నో పబ్బాజేతబ్బో”తిఆదినా పటిక్ఖేపేన, “పబ్బజితా సుపబ్బజితా”తి వుత్తట్టానాభావేన చ తేసం పబ్బజ్జాభావప్పసఙ్కా భవేయ్య. యథా పసఙ్కాభవే, తథా పసఙ్కం రవేయ్య. ఖన్ధకే ఉపసమ్మదం సన్ధాయ “హత్థచ్చిన్నో, భిక్షవే, అప్పత్తో ఓసారణం, తఞ్ఞో సఙ్ఘో ఓసారేతి, సోసారితో”తిఆదినా నయేన భగవా నివారేతి. తేనేవ పన నయేన పబ్బజితా తే సబ్బేపి సుపబ్బజితా ఏవాతి దీపేతి, అఙ్గాథా సబ్బేపేతే ఉపసమ్మన్నావ హోన్తి, న పబ్బజితాతి అయమనిట్టప్పసఙ్గో ఆపజ్జతి. కథం? “హత్థచ్చిన్నో, భిక్షవే, న పబ్బాజేతబ్బో, పబ్బజితో నాసేతబ్బో”తి వా “న, భిక్షవే, హత్థచ్చిన్నో పబ్బాజేతబ్బో, యో పబ్బాజేయ్య, ఆపత్తి దుక్కటస్స, సో చ అపబ్బజితో”తి వా తన్తియా రపితాయ చమ్పేయ్యక్ఖన్ధకే “సోసారితో”తి వుత్తత్తా కేవలం “ఇమే హత్థచ్చిన్నాదయో ఉపసమ్మన్నావ హోన్తి, న పబ్బజితా”తి వా “ఉపసమ్మన్నాపి చే పబ్బజితా, నాసేతబ్బా”తి వా అనిట్టకోట్టాసో ఆపజ్జతీతి అధిప్పాయో.

ఇదం పనేత్థ విచారేతబ్బం - “సో చ అపబ్బజితో”తి వచనాభావతో మూగస్య పబ్బజ్జసిద్ధిప్పసఙ్గతో పబ్బజ్జాపి ఏకతోసుద్ధియా హోతీతి అయమనిట్టకోట్టాసో కథం నాపజ్జతీతి? పబ్బజ్జాభిలాపేన ఉపసమ్మదా ఇధాధిప్పేతాతి సమ్మాగాహేన నాపజ్జతి, అఙ్గాథా యథాబ్యఙ్గానం అత్తే గహితే యథాపఙ్గాత్తదుక్కటాభావసఙ్ఖాతో అపరోపి అనిట్టకోట్టాసో ఆపజ్జతి. కథం? “న, భిక్షవే, మూగో పబ్బాజేతబ్బో, యో పబ్బాజేయ్య, ఆపత్తి దుక్కటస్సా”తి వుత్తదుక్కటం పబ్బజ్జపరియోసానే హోతి, న తస్సావిప్పకతాయ. పుబ్బపయోగదుక్కటమేవ హి పరమం ఆపజ్జతి, తస్మా మూగస్య పబ్బజ్జపరియోసానస్సేవ అభావతో ఇమస్య దుక్కటస్స ఓకాసో చ సబ్బకాలం న సమ్మవేయ్య. ఉపసమ్మదావసేన పన అత్తే గహితే సమ్మవతి కమ్మనిప్పత్తితో. తేనేవ పాళియం “న, భిక్షవే, పణ్ణకో ఉపసమ్మాదేతబ్బో, యో ఉపసమ్మాదేయ్య, ఆపత్తి దుక్కటస్సా”తి దుక్కటం న పఙ్గాత్తం. అపఙ్గాత్తత్తా పుబ్బపయోగదుక్కటమేవ చేత్థ సమ్మవతి, నేతరం, ఏత్తావతా సిద్ధమేతం “పబ్బజ్జాభిలాపేన ఉపసమ్మదా చ తత్త అధిప్పేతా, న పబ్బజ్జా”తి.

ఏత్థాహ - సామణేరపబ్బజ్జా న కాయపయోగతో హోతీతి కథం పఙ్గాయతీతి? వుచ్చతే - కాయేన విఙ్గాపేతీతిఆదిత్తికాదస్సనతో. హోతి చేత్త -

“అప్పేవ ససకో కోచి, పతిట్ఠేయ్య మహణ్ణవే;
న త్వేవ చతుగమ్మిరే, దుగ్గాహో వినయణ్ణవే”తి.

బ్రహ్మజగత్తోతి ఏత్థ “నిద్దోసత్తే, సేట్ఠత్తే చ బ్రహ్మ-సద్దం గహేత్వా నిద్దోసం హుత్వా ఉజు గత్తం యస్స సో బ్రహ్మజగత్తో”తి లిఖితం. అథ వా కామభోగిత్తా దేవిన్దాదయో ఉపమావసేన అగ్గహేత్వా బ్రహ్మ వియ ఉజుగత్తో

బ్రహ్మజగత్తో. మహాకుచ్చితో ఘటో మహాకుచ్చిఘటో. తేన సమానో వుచ్చతి “మహాకుచ్చిఘటసదినో”తి. గలగణ్డీతి దేసనామత్తమేవేతన్తి కథం పఞ్జాయతీతి? “న, భిక్షవే, పఞ్చహి ఆబాధేహి పుట్టో పబ్బాజేతబ్బో”తి వచనతో. కిలానోపి ఇధాధిప్పేతి న కేవలం నో ఏవేకో, కిన్తు పఞ్చహి ఆబాధేహి పుట్టో, పాళియం ఆగతా రాజభటాదయో దాసపరియోసానా, రాహులవత్తుమ్మి ఆగతా అననుజ్ఞాతమాతాపితరో చాతి దసపి జనా ఇధాధిప్పేతా. తదర్థదీపనత్తమేవ లిఖితకకసాహతలక్ష్ణణాహతే పుట్టే వుత్తేపి ఆనేత్వా ఉపాలిత్థేరో ఇధ హత్తచ్చిన్నపాళియం ఆహ. తేనవ చమ్మేయ్యక్ఖన్థకే “అత్తి, భిక్షవే, పుగ్గలో అప్పత్తే ఓసారణం, తఞ్చో సఙ్ఖో ఓసారేతి, ఏకచ్చో నోసారితో, ఏకచ్చో దోసారితో”తి (మహావ. ౩౯౬) ఇమస్స విభగ్గే “పఞ్చహి ఆబాధేహి పుట్టా, రాజభటా, చోరకారభేదకఇణాయికదాసా, అననుజ్ఞాతమాతాపితరో చా”తి సత్త జనా న గహితా, న చ లబ్బన్తి, అజ్ఞాథా ఇమేపి తస్స విభగ్గే వత్తబ్బా సీయుం. న వత్తబ్బా తత్త అభబ్బత్తాతి చే? ఏవం సన్నే “సఙ్ఖో ఓసారేతి, ఏకచ్చో దోసారితో”తి ఇమస్స విభగ్గే వత్తబ్బా పణ్ణకాదయో వియ, న చ వుత్తా. ఉభయత్త అవుత్తత్తా న చిమే అనుభయో భవితుమరహన్తి, తస్మా అవుత్తానమేవ దసన్నం యథావుత్తానం సజ్ఞణ్ణనత్తం పున లిఖితకాదయో వుత్తాతి. అథ కిమత్తం తే ఇధ ఉప్పటిపాటియా వుత్తాతి? ఇణాయికదాసానం నోసారితభావేపి ఇణాయికదాసా సామికానం దాతబ్బాతి తదధీనభావదస్సనత్తం. తేనవ తత్త వుత్తం “పలాతోపి ఆనేత్వా దాతబ్బో”తిఆది. యో పనేత్త చోరో కతకమ్మో పబ్బజతి, రాజభటో వా సచే కతదోసో, ఇణాయికగ్గహణేనవ గహితోతి వేదితబ్బో. అథ వా యథావుత్తలక్ష్ణణో సబ్బోపి ఇణాయికదాసానం “నోసారితో”తి వత్తబ్బారహో న హోతీతి కత్వా తేసం పరివజ్జనత్తం ఉప్పటిపాటియా దేసనా ఉపరి ఆరోహతి, న హేట్టాతి దీపనతో. లిఖితకో “నోసారితో”తి వుత్తత్తా దేసన్తరం నేతబ్బో. తథాకారభేదకాదయోపీతి వేదితబ్బం.

ఏత్తావతా భగవతా అత్తనో దేసనాకుసలతాయ పుట్టే గహితగ్గహణేన యథావుత్తానం దసన్నమ్మి పబ్బజ్జుపసమ్మదాకమ్మనిప్పత్తి, ఉప్పటిపాటివచనేన పుగ్గలవేమత్తతఞ్చా దేసనాయ కోవిదానం దీపితం హోతీతి వేదితబ్బం. హోతి చేత్త -

“వత్తబ్బయుత్తం వచనేన వత్వా, అయుత్తమిట్టం నయదేసనాయ;
సన్ద్దిపయన్తం సుగతస్స వాక్యం, చిత్తం విచిత్తంవ కరోతిపీ”తి.

ఏత్థాహ - చమ్మేయ్యక్ఖన్థకే ఉనవీసతివన్నో ఉభయత్త అవుత్తత్తా అనుభయో సియాతి? న సియా అవుత్తత్తా ఏవ. యది హి తతియాయ కోటియా భవితబ్బం, సా అవస్సం భగవతా వత్తబ్బావ హోతి, న చ వుత్తా, తస్మా న నో అనుభయో హోతి. అథ కతరం పక్ఖం భజతీతి? దోసారితపక్ఖం భజతి. అథ కస్మా న వుత్తోతి? సిక్ఖాపదేన పటిసిద్ధత్తా. ఉపనాహం బద్ధిత్వాతి పున బద్ధనం కత్వా. “నానావిధేహి ఓసధేహి పాదం బద్ధిత్వా ఆవాటకే పవేసేత్వా కత్తబ్బవిధానస్సేతం అధివచన”న్తి లిఖితం. కప్పసీనో వా హత్థీ వియ. గోభత్తనాళికా నామ గున్నం భత్తపానత్తం కతనాళికా. ఉపక్కముఖో నామ కుధితముఖో వుచ్చతి, వాతణ్ణికో నామ అణ్ణకేసు వుడ్డిరోగేన సమన్నాగతో. వికటో నామ తిరియం గమనకపాదేహి సమన్నాగతో. “గుణి కుణి”తి దువిధో కిర పారో. యేసఞ్చ పబ్బజ్జా పటిక్ఖిత్తా, ఉపసమ్మదాపి తేసం పటిక్ఖిత్తావాతిఆది యస్మా హత్తచ్చిన్నాదయో ఉపసమ్మదావసేనేవ వుత్తా, తస్మా తే ఏవ హత్తచ్చిన్నాదయో సన్ధాయాహ.

హత్తచ్చిన్నాదివత్తుకథావణ్ణనా నిట్టితా.

అలజ్జేనిస్సయవత్తుకథావణ్ణనా

౧౨౦. “న , భిక్షవే, అలజ్జీనం నిస్సయో దాతబ్బో”తి ఇమినా అలజ్జీహి భిక్షూహి, సామణేరేహి వా సద్ధిం ద్వేపి ధమ్మామిసపరిభోగా పటిక్ఖిత్తా హోన్తి నిస్సయభావే భావతో తేసం. యథాహ “ఆచరియేన, భిక్షవే, అన్తేవాసికో సజ్జహేతబ్బో అనుగ్గహేతబ్బో ఉద్దేసేన పరిపుచ్చాయ ఓవాదేన అనుసాసనియా”తిఆది (మహావ. ౭౯) ఉపజ్ఞాయస్సపి నిస్సయప్పణామనసమ్భవతో, సోపి సద్ధివిహారికస్స నిస్సయోతి వేదితబ్బం, తస్మా ఉపజ్ఞాయో చే అలజ్జీ హోతి, న తం నిస్సాయ వసితబ్బన్తి సిద్ధం హోతి. భిక్షూనం సమ్మాపటిపత్తియా సమానభాగో భిక్షు సభాగో. తస్సభావో భిక్షుసభాగతా. తం భిక్షుసభాగతం. యావ జానామీతి అధిష్పాయేన వసీతుం వట్టతి. భిక్షూహి సభాగతం. కిం తం? లజ్జభావం. “సత్తాహం... పే.... గహేతబ్బో”తి ఏత్థ “సత్తాహమత్తం వసిస్సామి, కిం భిక్షుసభాగతాజాననేనాతి జాననే ధురం నిక్కిపిత్వా వసీతుం న లభతీతి అత్తో”తి లిఖితం. “భిక్షుసభాగతం పన జానన్తో స్వేవ గమిస్సామి, కిం మే నిస్సయారోచనేనా”తి అరుణం ఉట్టపేతుం న లభతి. “పురే అరుణం ఉట్టహిత్వా గమిస్సామీ”తి ఆభోగేన సయన్తస్స చే అరుణో ఉగ్గచ్ఛతి, వట్టతి.

గమికాదినిస్సయవత్తుకథావణ్ణనా

౧౨౧. “అద్ధానమగ్గప్పటిపన్నేన భిక్షునా నిస్సయం అలభమానేన అనిస్సితేన వత్తున్తి అవస్సకాలేయేవ వస్సకాలే అద్ధానగమనస్స పాళియంయేవ పటిక్ఖిత్తత్తా”తి వుత్తం, తం అప్పమాణం సత్తాహం వస్సచ్ఛేదాదివసేన అద్ధానగమనసమ్భవతో, గచ్ఛన్తస్సేవ వస్సకాలగమనసమ్భవతో చ. అన్తరామగ్గే...పే.... అనాపత్తితి నిస్సయదాయకాభావేయేవ. “తస్స నిస్సాయా”తి పారానురూపం వుత్తం, తం నిస్సాయాతి అత్తో. “యదా పతిరూపో నిస్సయదాయకో ఆగచ్ఛిస్సతీ”తి వచనేన అయం విధి అవస్సకాలే ఏవాతి సిద్ధం. “అన్తోవస్సే పన కస్సచి ఆగమనాభావా”తి వుత్తం. సచే సో జలపట్టనే వా ధలపట్టనే వా వసన్తో వస్సూపనాయికాయ ఆసన్నాయ గన్తుకామో సుణాతి “అసుకో మహాథేరో ఆగమిస్సతీ”తి, తం చే ఆగమేతి, వట్టతి. ఆగమేన్తస్సేవ చే వస్సూపనాయికదివసో హోతి, హోతు, గన్తబ్బం తత్థ, యత్థ నిస్సయదాయకం లభతీతి. పాతిమోక్ఖద్దేసకాభావేన చే గన్తుం వట్టతి, పగేవ నిస్సయదాయకాభావేన. సచే సో గచ్ఛన్తో జీవితన్తరాయం, బ్రహ్మచరియన్తరాయం వా పస్సతి, తత్థేవ వసితబ్బన్తి ఏకే.

౧౨౨. “నాహం ఉస్సహామి ధేరస్స నామం గహేతు”న్తి ఇత్థన్నామో ఇత్థన్నామస్స ఆయస్మతోతి లక్ఖణతో ఆహ. “గోత్తేనాపీ”తి వచనతో యేన వోహరేన వోహరియన్తి, తేన వట్టతీతి సిద్ధం, తస్మా ‘కో నామో తే ఉపజ్ఞాయో”తి పుట్టేనాపి గోత్తమేవ నామం కత్వా వత్తబ్బన్తి సిద్ధం హోతి, తస్మా చతుబ్బిధేసు నామేసు యేన కేనచి నామేన అనుస్సావనా కాతబ్బా”తి వదన్తి. ఏకస్స బహూని నామాని హోన్తి, తత్థ ఏకం నామం ఇత్తియా, ఏకం అనుస్సావనాయ కాతుం న వట్టతి, అత్థతో, బృజ్జానతో చ అభిన్నాహి అనుస్సావనాహి భవితబ్బన్తి. కత్థచి “ఆయస్మతో బుద్ధరక్ఖితత్థేరస్సా”తి వత్తా కత్థచి కేవలం “బుద్ధరక్ఖితస్సా”తి సావేతి, “సావనం హపేతీ”తి న వుచ్చతి నామస్స అహపితత్తాతి ఏకే. సచే కత్థచి “ఆయస్మతో బుద్ధరక్ఖితస్సా”తి వత్తా కత్థచి “బుద్ధరక్ఖితస్సాయస్మతో”తి సావేతి, పారానురూపత్తా ఖేత్తమేవ ఓతిణ్ణన్తిపి ఏకే. బృజ్జానభేదప్పసఙ్గతో అనుస్సావనే తం న వట్టతీతి ఏకే. సచే పన సబ్బట్టానేపి తథేవ వదతి, వట్టతి భగవతా దిన్నలక్ఖణానురూపత్తా. లక్ఖణవిరోధతో అజ్ఞాథా న వట్టతీతి చే? న, పయోగానురూపత్తా. తత్థ తథా, ఇధ అజ్ఞాథా పయోగోతి చే? న, విపత్తిలక్ఖణానం విరోధతో. న సబ్బేన సబ్బం, సావనాహావనా ఏవ హి పాళియం తదత్థవిభావనే ఆగతాతి అజ్ఞాపదేసు సావనేసు పరిహారో న సమ్భవతి ఆచిణ్ణకప్పవిరోధతో. సోపి కింపమాణన్తి చే? పమాణం ఆచరియుగ్గహస్స పమాణత్తా.

౧౨౩. ద్వే ఏకానుస్సావనేతి ఏత్త గణ్ఠిపదే తావ ఏవం లిఖితం “ఏకతో పవత్తఅనుస్సావనే”. ఇదం సన్ధాయాతి నానుపజ్ఞాయం ఏకాచరియం అనుస్సావనకీరియం సన్ధాయ, త ఇచ్చా అనుస్సావనకీరియం ఏకేనుపజ్ఞాయేన నానాచరియేహి అనుజానామీతి అత్థో. నానుపజ్ఞాయేహి ఏకేనాచరియేన న త్వేవ అనుజానామీతి అత్థోతి. పోరాణగణ్ఠిపదేపి తథేవ వత్వా “తిణ్ణం ఉద్ధం న కేనచి ఆకారేన ఏకతో వట్టతీ”తి వుత్తం, తం యుత్తం, న హి సజ్ఞో సజ్ఞస్స కమ్మం కరోతీతి ఆచరియో. ఇదం పనేత్థ చింతేత్థం. కథం? చత్తారో వా అతిరేకా వా ఉపసమ్మదాపేక్ఖా సజ్ఞవోహారం న లభన్తి భిక్ఖుభావం అప్పత్తత్తా. కేవలం భగవతా పరిచ్ఛిన్దిత్వా “తయో”తి వుత్తత్తా తతో ఉద్ధం న వట్టతీతి నో తక్కోతి ఆచరియో. అనుగణ్ఠిపదేపి అయమేవత్థో బహుధా విచారేత్వా వుత్తో. తథా అన్ధకటకథాయమ్మి. న సబ్బత్థ ఇమస్మిం అత్థవికప్పే మతిభేదో అత్థి. యా పనేసా ఉభో పరిపుణ్ణవీసతివస్సా, ఉభిన్నమేకుపజ్ఞాయో, ఏకాచరియో, ఏకా కమ్మవాచా, ఏకో ఉపసమ్మన్నో, ఏకో అనుపసమ్మన్నోతి పరివారకథా, తం దస్సేత్వా ఏకో చే ఆచరియో ద్వీన్నం, తిణ్ణం వా ఉపసమ్మదాపేక్ఖానం ఏకం కమ్మవాచం ఏకేనుపజ్ఞాయేన సావేతి, వట్టతీతి ఏకే. తం అయుత్తం, న హి సక్కా సిథిలధనితాదిబ్యజ్జనలక్ఖణసమ్మన్నం తస్మిం ఖణే కమ్మవాచం దస్సేతుం విముత్తదోసాదీసు పతనతో . విసుం విసుం కరణం సన్ధాయ ఇదం వుత్తన్తి దీపనత్థం “తయో పరిపుణ్ణవీసతివస్సా , తిణ్ణమేకుపజ్ఞాయో, ఏకాచరియో, ఏకా కమ్మవాచా, ద్వే ఉపసమ్మన్నా, ఏకో అనుపసమ్మన్నో”తి న వుత్తో. ఏవత్థో వుత్తే సక్కా తీసు ఆకాసటమపనేత్వా సీమట్టానం ద్వీన్నమనురూపం కమ్మవాచం దస్సేతుం, తమనిట్టప్పసజ్ఞం నివారేతుం “ఉభో”తి వుత్తం. “తత్థ పరిపుణ్ణవీసతివస్సవచనేన వత్థుసమ్మత్తి, పరిసాయ పధానత్తా, ఆచరియుపజ్ఞాయవచనేన పరిససమ్మత్తి, కమ్మవాచాయ అనుస్సావనసమ్మత్తి దస్సేత్తా, సీమసమ్మత్తి ఏవేకా న దస్సేత్తా. తతో విపత్తి జాతా కమ్మవాచానం నానాక్ఖణికత్తా. ఏకక్ఖణభావే సతి ఉభిన్నం సమ్మత్తి వా సియా విపత్తి వా, న ఏకస్సేవ సమ్మత్తి ఏకస్స విపత్తితి సమ్మవతి విముత్తాదిబ్యజ్జనదోసప్పసజ్ఞతో”తి వుత్తం, తం వచనం ఉభోపి చేతే సీమగతావ హోన్తి, ఉభిన్నం ఏకతో కమ్మసమ్మత్తిదీపనతో ద్వీన్నం ఏకతో అనుస్సావనం ఏకేన ఉపజ్ఞాయేన ఏకేనాచరియేన వట్టతీతి సాధేతి. ద్వీన్నం, తిణ్ణ ఇచ్చా ఏకతో ససమనుభాసనా చ పాళియంయేవ దస్సేత్తా, త ఇచ్చా అనులోమేతి. అట్టకథాచరియేహి నానుజ్ఞాతం, న పటిక్ఖిత్తం, విచారేత్వా గహేతబ్బన్తి ఆచరియో, తం ధమ్మతాయ విరుజ్ఞతి.

అయత్థో బుద్ధానం ధమ్మతా - యదిదం యత్థ యత్థ వచననానత్తమత్తి, తత్థ తత్థ గరుకేసు రానేసు వత్తబ్బయుత్తం వదన్తి. దూతేన ఉపసమ్మదాదయో చేత్థ నిదస్సనం. యస్మా చేత్థ పుట్టే అనుజ్ఞాతకమ్మవాచాయ నానత్తం నత్తి, తస్మా “అనుజానామి, భిక్ఖవే, ద్వే తయో ఏకానుస్సావనే కాతు”న్తి వత్వా “ఏవ ఇచ్చా పన, భిక్ఖవే, కాతబ్బో”తి న వుత్తం. నానత్తే సతిపి తత్థ తత్థ ద్వీన్నం, బహూనం వా వసేన వుత్తకమ్మవాచానుసారేన గహేతబ్బతో అవుత్తన్తి చే? న హి లహుకేసు రానేసు వత్వా గరుకేసు అవచనం ధమ్మతాతి ఆచరియో. అజ్ఞాతరస్మిం పన గణ్ఠిపదే ఏవం పపచ్చితం ద్వే ఏకానుస్సావనేతి ద్వే ఏకతో అనుస్సావనే. “ఏకేన” ఇతి పారో, ఏకేన ఆచరియేనాతి అత్థో. పురిమనయేనేవాతి “ఏకేన వా ద్వీహి వా ఆచరియేహి”తి వుత్తనయేన ఏవ, తస్మా ఏకేనాచరియేన ద్వే వా తయో వా అనుస్సావేతబ్బా. “ద్వీహి వా తీహి వా”తి పారో. నానాచరియా నానుపజ్ఞాయాతి ఏత్థ “త ఇచ్చా ఖో ఏకేన ఉపజ్ఞాయేన, న త్వేవ నానుపజ్ఞాయేనా”తి వుత్తత్తా న వట్టతీతి చే? వట్టతి. కథం? ఏకేన అనుస్సావనే ఏకానుస్సావనేతి విగ్గహస్స పాకటత్తా లీనమేవ దస్సేతుం “ఏకతో అనుస్సావనే”తి విగ్గహోవ వుత్తో, తస్మా ఉజుకత్తమేవ సన్ధాయ త ఇచ్చా ఖో ఏకేన అనుస్సావనం ఏకానుస్సావనం, ఏకేన ఉపజ్ఞాయేన అనుజానామి, న త్వేవ నానుపజ్ఞాయేనాతి అత్థో. ఇదం సన్ధాయ హి ద్వీధా విగ్గహో, తస్మా “నానాచరియేహి నానుపజ్ఞాయా న వట్టన్తితి సిద్ధమేవా”తి అజ్ఞాధాపి వదన్తి. త ఇచ్చా ఖో ఏకేన ఉపజ్ఞాయేన ఏకస్స ఉపజ్ఞాయస్స వా వత్తబ్బం అనుస్సావనం, న త్వేవ నానుపజ్ఞాయేన అనుజానామీతి అత్థో. కిం వుత్తం హోతి? “ఏకో ఆచరియో, ద్వే వా తయో వా ఉపసమ్మదాపేక్ఖా

ద్వీన్నం తిణ్ణం వా ఉపజ్ఞాయానం న త్వేవ అనుజానామీ”తి కిర వుత్తన్తి. అపరస్మిం పన గణిపదే “ఏకేన అనుస్సావనేతి విగ్గహస్స పాకటత్తా తం పకాసేతుం ‘ఏకేనా’తి వుత్తం. ఏవం వుత్తే అవస్సం పణ్ణితా జానన్తి. తంపాకటత్తా చే జానన్తి, ఏకేనాతి ఇమినా కిన్తి చే? కిణ్హాపి జానన్తి, వివాదో పన హోతి అలద్ధలేసత్తా, జానితుణ్ణా న సక్కా, ‘ఏకేనా’తి వుత్తే పన తం సబ్బం న హోతీతి వుత్త”న్తి లిఖితం. ఏవం ఏత్థ అనేకే ఆచరియా చ తక్కికా చ అనేకథా పపణ్హన్తి, తం సబ్బం సుట్టు ఉపపరిక్షిత్వా గరుకులం పయిరుపాసిత్యా వంసానుగతోవ అత్థో గహేతబ్బో. “న సబ్బత్థ ఇమస్మిం అత్థవికప్పే మతిభేదో అత్థ”తి వుత్తమేవ.

ఉపసమ్మదావిధికథావణ్ణనా

౧౨౫. కుట్టం గణ్ణోతి ఏత్థ కుట్టాదిగ్గహణేన హత్థచ్చిన్నాదయోపి గహితావ హోన్తితి పోరాణా, తస్మా “మనుస్సోసి పురిసోసీ”తి ఏతేహి భబ్బాభబ్బపుగ్గలపరివజ్జనం కరోతి. “భుజిసోసి అణణోసీ”తిఆదీహి పుట్టే హత్థచ్చిన్నాధికారే వుత్తఅత్థవికప్పేసు దులియం వికప్పం ఉపధమ్మేతి. తత్థ “అణణోసి భుజిసోసీ”తి అనుక్కమేన అవత్వా ఉప్పటిపాటియా వచనేన భుజిసో హోతి, న చ రణ్ణో భత్తవేతనవసేన భటో. రాజాధీనత్తా పన సో రాజభటపక్ఖం భజతీతి తబ్విపక్ఖభావపుచ్చనత్థం “నసి రాజభటో”తి వుత్తం. అణ్ణాథా పణ్హాహి ఆబాధేహి పుట్టానం గహణేనేవ సబ్బేసం గహణే సిద్ధే ఇతరే న వత్తబ్బా. అథ వత్తబ్బా, సబ్బేపి వత్తబ్బా సియుం.

చత్తారోనిస్సయాదికథావణ్ణనా

౧౨౮-౯. “తావదేవ ఛాయా మేతబ్బా”తిఆది “భిక్ఖానం పాదే వన్దాపేత్వా”తి వచనతో ధేరాధేరభావజాననత్థం వుత్తం. “చిరేన అగమాసీ”తి కిర పోరాణపారో, చిరం అకాసీతి చట్టి.

౧౩౦. అనాపత్తి సమ్మాగే సంవాసేతి ఉక్ఖిత్తకేన సద్ధిం సమ్మాగసంవాసపచ్చయా పాచిత్తియాపత్తి పణ్ణాత్తా, తతో అనాపత్తీతి అత్థో. కథం పణ్ణాయతీతి? సంవాసగ్గహణే. అలజ్జినా సద్ధిం సమ్మాగపచ్చయా ఆపజ్జితబ్బం దుక్కుటం పన ఆపజ్జతి ఏవ, న సంవాసపచ్చయా. న హి అలజ్జినా సద్ధిం సంవాసో పటిక్ఖిత్తో. సంవాసో పనేత్థ సహసేయ్యప్పహోనకే ఆవాసే సహవాసో, న “పారాజికో హోతి అసంవాసో”తి ఏత్థ వుత్తసంవాసో. అయం సంవాసో ఉక్ఖిత్తకేన సద్ధిం న వట్టతి. అలజ్జినా సద్ధిం ఏకచ్చో వట్టతి. ధమ్మసమ్మాగవినిముత్తోవేతరో . ఇదం పన “ఉక్ఖిత్తకో విబ్బమీ”తిఆదిసుత్తం ఇమస్మిం ఉపసమ్మాదేతబ్బానుపసమ్మాదేతబ్బదీపనసామణ్ణతో వుత్తం. కిణ్హా భియ్యో పటిపత్తిక్కుమతోవ ఆపత్తితో సుద్ధి హోతి, న విబ్బమేన, తస్మా ఉపసమ్మన్నో భిక్ఖు అన్తమసో దుబ్బాసితమ్పి ఆపజ్జిత్వా అపరభాగే విబ్బమిత్వా ఆగతో ఉపసమ్మజ్జతి, తం ఆపత్తిం దేసేత్వావ సుజ్ఞతి, న అణ్ణాథాతి ఉపసమ్మన్నస్స సుద్ధిక్కుమదస్సనత్థం. అసాధారణాపత్తియా అదస్సనపచ్చయా ఉక్ఖిత్తకస్స లిజ్ఞపరివత్తనేన ఆపత్తితో వుట్టితస్స పున చే పకతిలిజ్ఞమేవుప్పజ్జతి, నానాసంవాసకతావ, విబ్బమిత్వా ఆగతేపి యథావుత్తనయేనేవ ఉపసమ్మాదేత్వా న వుట్టితత్తాతి చే? న లిజ్ఞంతరపాతుభావా. న విబ్బమేన కమ్మాసుజ్ఞనతో. న కమ్మాసుజ్ఞనే పున ఉపసమ్మదాకమ్మవిపత్తిప్పసగ్గతో. న చ కమ్మవిపత్తి, న చ కమ్మపటిప్పసగ్గి. విబ్బమేన చ అనుపసమ్మన్నో నానాసంవాసకభావేన కమ్మం కోపేతి ధమ్మిస్సరేన ఆహచ్చ భాసితత్తా. తేనేవ “పస్సిస్ససీ”తి అనాగతవచనం కతం. తాదిసో పన గహట్టో నిక్ఖిత్తవత్తపారివాసికో వియ పకతత్తభూమియం విబ్బమాదినా అనుపసమ్మన్నపకతియంయేవ తిట్టతీతి ఇమస్స సబ్బస్సపి అత్థవికప్పస్స దస్సనత్థమిదం వుత్తన్తి వేదితబ్బం. పుట్టే వుత్తప్పకారో పన పరివత్తితలిజ్ఞో హుత్వా పున పకతిలిజ్ఞే రితఉక్ఖిత్తకో పున పుచ్చితబ్బో “పస్ససీ”తి. “ఆమ పస్సామీ”తి

వదన్తో ఓసారేతబ్బో. “దేసేహీ”తి న వత్తబ్బో లిట్టపరివత్తనేన వుట్టితత్తా. తప్పటికమ్మో ఉక్కిత్తకో పుచ్చితబ్బో “పటికమ్మం కిం తే కత”న్తి, “ఆమ కత”న్తి వదన్తో ఓసారేతబ్బో. “కత్తబ్బం మే పటికమ్మం న హోతి”తి వదన్తో న ఓసారేతబ్బోతి ఏకే. అసాధారణాపత్తిమ్మి ఇదం విధానం, న సాధారణాయ. తత్త ఉక్కిత్తకో లిట్టపరివత్తనేన పటిప్పస్సద్ధకమ్మోతి ఏకే. విచారేత్వా యుత్తతరం గహేతబ్బన్తి ఆచరియో. అనుగణ్ఠిపదే పన “అలజ్జపరిభోగో సహత్తదానాదివసేన పరిచ్చిన్దితబ్బో, ‘సారణీయధమ్మపూరకాదయో దస్సేత్వా అలజ్జస్స సహత్తా దాతుం వట్టతీ’తి వదన్తానం వాదో పటిసేధేతబ్బో. కథం? ఉక్కిత్తకస్స సహత్తా దాతుం న వట్టతీతి వినిచ్చయానుసారేన. దాపేతుం పన వట్టతేవాతి చ. కిఞ్చాపి అలజ్జపరిభోగవసేన దుక్కుటం, అథ ఖో అయం అలజ్జీ న హోతి, తస్మా సబ్బాకారేన నిరాపత్తితం సన్ధాయ ‘అనాపత్తి సమ్మోగే సంవాసే’తి వుత్తం. కథం పఞ్ఞాయతీతి? విఞ్ఞోయ్యో అత్థతో ఉచ్చురసకసటానం సత్తాహకాలికయావజీవికత్తా ‘వట్టతి వికాలే ఉచ్చుం ఖాదితు’న్తి సఞ్ఞం ఉప్పాదేత్వా తం ఖాదిత్వా తప్పచ్చయా పాచిత్తియం న పస్సతి, వట్టతీతి తథాసఞ్ఞేతాయ. యో వా పన ఆపత్తిం ఆపన్నభావం పటిజానిత్వా ‘న పటికరోమీ’తి అభినివిసతి, ఇమే ద్వే -

‘సఞ్చచ్చ ఆపత్తిం ఆపజ్జతి, ఆపత్తిం పరిగూహతి;

అగతిగమనఞ్చ గచ్చతి, ఏదిసో వుచ్చతి అలజ్జేపుగ్గలో’తి. (పరి. 3౫౯) -

వుత్తలక్ఖణే అపతనతో అలజ్జినో న హోన్తి, తస్మా ‘యో ఆపత్తిదేసనపటికమ్మాని న కరోతి, తేన సద్ధిం సమ్మోగాదికరణే అనాపత్తి’తి విసేసేత్వా వుత్తవచనేన, ఇతరేనపి సద్ధిం కిఞ్చాపి రూపియసంవోహరో న హోతి, అథ ఖో కయవిక్కియేన ఆపత్తి హోతియేవాతి నయో దిన్నో హోతి, పఞ్చహి సద్ధిం సబ్బధాపి అనాపత్తితి నయో చ. ఏవం సాపత్తిట్టానేసు విసేసేత్వా చ వచనతో ఇథ తథా అవుత్తత్తా తేన సహ అలజ్జపరిభోగో నత్తి. భజాపియమానో పన అలజ్జపక్ఖం భజతీతి ఇమినాపి ఉపాయేన సబ్బత్థ తం తం సంసన్దిత్వా అత్థో పరియేసితబ్బోతి అపరే. ఆచరియా పన ఏవం న వదన్తీ’తి వుత్తం. “సచాహం న పస్సిస్సామీతి వదతి, న పబ్బాజేతబ్బో’తి వుత్తత్తా పుట్టే ఆపన్నాపత్తియో ఉప్పబ్బజితస్సాపి న పటిప్పస్సమ్మన్తీతి సిద్ధం, తేనేవ ఆచరియా ఆపత్తిం దేసాపేత్వావ సిక్ఖాపచ్చక్ఖానం కారాపేన్తీతి చ అనాపత్తి సమ్మోగే సంవాసేతి ఇదం పుట్టే ఆపన్నం సన్తిం ఏవ ఆపత్తిం న పస్సతీతి ఆసజ్జితబ్బో. సా పటిప్పస్సద్ధాతి ఇాపనత్తం వుత్తన్తి చ ఏకే. “పస్సిస్ససీ”తి గహట్టత్తా దేసేతుం న వట్టతీతి అనాగతవసేన వుత్తం. “ఉపసమ్మాదేత్వా పస్సిస్ససీ”తి పరివాసాదినా కత్తబ్బస్స అత్థిభావేన “పస్ససీ”తి అవత్వా అనాగతవసేన వుత్తం, ఓసారేత్వాతి అబ్బానవసేన. తత్త పున కాతబ్బస్స అభావా “పస్ససీ”తి వుత్తం. ఇదం సబ్బం సబ్బత్థ పటిజాననం సన్ధాయ వుత్తం. ఏకత్తాపి పున న పటిజానాతి, ఏతేన సహ తస్మా ఆపత్తియా అనురూపేన సంవాసో న కాతబ్బో, అలజ్జభావేనాతి వుత్తం హోతి. దిట్టియాతిఆదీసు ఓసారణం నామ సమానకమ్మాదినా కరణన్తి అత్థో. అనాపత్తి సమ్మోగేతి ఉక్కిత్తకేన సమ్మోగే అనాపత్తి. కస్మా? ఉక్కిత్తకకమ్మస్స గహట్టభావేన పటిప్పస్సద్ధత్తా, తేనేవ “అలబ్బమానాయ సామగ్గియా”తి వుత్తం. ఇదాని భిక్కుభావే కత్తబ్బతోతి కేచి. ద్వీసుపి వారేసు కమ్మపటిప్పస్సద్ధివిధానం తేయేవ జానన్తి, తస్మా సబ్బవారేసు యుత్తమయుత్తఞ్చ సుట్ట సల్లక్ఖేత్వా కథేతబ్బం.

యో ఖన్ధకం పబ్బజ్జనామధేయ్యం,

నానానయం సాసనమూలభూతం;

ఇత్వా పకాసేతి పరస్స సమ్మా,

తస్మాధిపచ్చం మునిసాసనస్మిన్తి.

మహాఖండకవణ్ణనా నిట్టితా.

౨. ఉపోసథక్షన్దకవణ్ణనా

సన్నిపాతానుజాననాదికథావణ్ణనా

౧౩౨-౩. తేన సమయేనాతి అత్తనో ఓవాదపాతిమోక్షుద్దేసే ధురం నిక్షిపిత్వా భిక్షూనంయేవ విసుం ఉపోసథకరణం అనుజానిత్వా రితసమయేన. కో పన సోతి? మజ్జిమబోధియం పాతిమోక్షుద్దేసప్పహోనకసిక్ఖాపదానం పరినిట్టానకాలో. తేనేవాహ “తాని నేసం పాతిమోక్షుద్దేసం అనుజానేయ్య”న్తి. “ఏవఇచ్చ పన, భిక్షవే, ఉద్దిసితబ్బ”న్తి నిదానుద్దేసం పఞ్ణాపేతుకామతాయ చ సిక్ఖాపదానం ఉద్దేసపరిచ్చేదనిదస్సనత్థిఇచ్చ వుత్తం. అఞ్ఞాథా “ఏవఇచ్చ పన, భిక్షవే, ఇమం సిక్ఖాపదం ఉద్దిసేయ్యథా”తి సబ్బసిక్ఖాపదానం ఉద్దిసితబ్బక్కమస్స దస్సితత్తా ఇదాని “ఏవఇచ్చ పన, భిక్షవే, ఉద్దిసితబ్బ”న్తి ఇదం నిరత్థకం ఆపజ్జతి, ఇదఇచ్చ సబ్బసజ్జపోసథం సన్ధాయ వుత్తం.

౧౩౪. “యంనూన అయ్యాపి...పే... సన్నిపతేయ్య”న్తి బహూనం అధికారప్పవత్తి. తత్తాపి వినయం ఆగమ్మ వుత్తో భిక్షు సామి, న కేవలం సజ్జత్థేరోతి దస్సనత్తం, సజ్జస్స గారవయుత్తవచనారహితాదస్సనత్థిఇచ్చ “సుణాతు మే, భన్తే”తి ఆహ. తత్థ సయం చే థేరో, భిక్షుం సన్ధాయ “ఆవుసో”తి వత్తం యుజ్జతి. కథం పఞ్ణాయతి? బుద్ధకాలే సజ్జత్థేరో అబ్బత్తో నామ దుల్లభో. సబ్బకమ్మవాచాయ పయోగనిదస్సనే చ “సుణాతు మే, భన్తే, సజ్జో” ఇచ్చేవ భగవా దస్సేతీతి చే? ఏవమేతం తథా దస్సనతో. సజ్జం ఉపాదాయ సజ్జత్థేరేనాపి “సుణాతు మే, భన్తే, సజ్జో”తి వత్తబ్బం, భిక్షుం ఉపాదాయ “ఆవుసో”తి మహాకస్సపస్స కమ్మవాచాయ పయోగదస్సనతో, పారిసుద్ధిఉపోసథే చ థేరేన భిక్షునా “పరిసుద్ధో అహం, ఆవుసో”తి పయోగదస్సనతో చ. “యది సజ్జస్స పత్తకల్ల”న్తి పరతో పఞ్ణాపేతబ్బే ఉపోసథకరణంతరాయే సన్ధాయాహ. ఉపోసథస్స బహువిధత్తా సరూపతో వత్తం “పాతిమోక్షం ఉద్దిసియ్యా”తి ఆహ. ఏత్తావతా ఇత్తిం నిట్టపేసి. ఇత్తిదుతియకమ్మతో ఏవ హి ఉపోసథకమ్మం. న, తతియానుస్సావనసమ్మవతోతి చే? న, అఞ్ఞోహి ఇత్తిచతుత్తకమ్మేహి అసదిసత్తా. న హి ఏత్త చతుత్తత్తం “సుణాతు మే”తి ఆరభీయతీతి. అఞ్ఞోహి ఇత్తిదుతియేహి అసదిసత్తా ఇత్తిదుతియమ్మి మాహోతూతి చే? న, ఇత్తిదుతియకమ్మస్స అఞ్ఞాథాపి కత్తబ్బతో. తథా హి ఇత్తిదుతియకమ్మం ఏకచ్ఛం అపలోకనవసేనపి కాతుం వట్టతి, న అఞ్ఞం అఞ్ఞాథా కాతుం వట్టతి. కథం పఞ్ణాయతీతి? ఇదమేవ ఉపోసథకమ్మం ఇహకం.

“కిం సజ్జస్స పుబ్బకిచ్చ”న్తి ఇదం న ఇత్తి నిట్టపేత్వా వత్తబ్బం, తఞ్ఞో ఇత్తితో పురేతరమేవ కరీయతీతి. తస్మా “సుణాతు మే, భన్తే, సజ్జో, కిం సజ్జస్స పుబ్బకిచ్చం, యది సజ్జస్సా”తి వత్తబ్బం సీయాతి? తథాపి న వత్తబ్బం, న హి తం ఇత్తియా అన్తోకరీయతీతి. యది ఏవం సబ్బత్త న వత్తబ్బం పయోజనాభావాతి చే? న, యథాగతట్టానేయేవ వత్తబ్బతో, పరపదాపేక్షతాయాతి వుత్తం హోతి. ఇదం పుబ్బకిచ్చం అకత్వా ఉపోసథం కరోన్తో సజ్జో, పుగ్గలో వా రపనక్ఖేత్తాతిక్కమే ఆపజ్జతి. న హి తస్మిం ఖేత్తే అతిక్కన్తే సమ్మజ్జనాసనోదకపదీపకరణే ఆపత్తిమోక్షో హోతి. ఉపోసథకమ్మతో పుబ్బే కత్తబ్బకిచ్చాకరణపచ్చయత్తా తస్సా ఆపత్తియా, న సా కమ్మపరియోసానాపేక్షా ఏత్థాగతసమ్మజానముసావాదాపత్తి వియ, తస్మా పాతిమోక్షుద్దేసకో భిక్షు “పారిసుద్ధిం ఆయస్మన్తో ఆరోచేథా”తి వత్తుకామో పరమంయేవ పరిసుద్ధాపరిసుద్ధపచ్చయం పుబ్బకిచ్చం సరాపేతి. తఞ్ఞో కతం పరిసుద్ధపచ్చయో హోతి, అకతం అపరిసుద్ధపచ్చయో, తేనేవ ఉభయాపేక్షాధిప్పాయేన

“కతం న కత”ని అవత్వా “కిం సజ్జస్య పుబ్బకిచ్చ” మిచ్చేవాహ. తథ అకతపక్ష్తే తావ పారిసుద్ధిఆరోచనక్కమనిదస్సనత్థం పరతో “యస్స సియా ఆపత్తి, సో ఆవి కరేయ్యా”తి చ, కతపక్ష్తే “అసన్నియా ఆపత్తియా తుణ్ణీ భవితబ్బ”ని చ వక్ఖతి.

పారిసుద్ధిం ఆయస్మిన్తో ఆరోచేథ. కింకారణా? యస్మా పాతిమోక్షం ఉద్ధిసిస్సామి. ఏత్థ చ “ఉద్ధిసామీ”తి వత్తమానకాలం అపరామసిత్వా “ఉద్ధిసిస్సామీ”తి అనాగతకాలపరామసనేన య్వాయం “దాని నేసం పాతిమోక్షుద్ధేసం అనుజానేయ్య”ని (మహావ. ౧౫౦) ఏత్థ వుత్తపాతిమోక్షుద్ధేసో, తం సన్ధాయ “పాతిమోక్షం ఉద్ధిసిస్సామీ”తి వుత్తని ఏకే. యస్మా “ఏఞ్చిమే, భిక్ఖవే, పాతిమోక్షుద్ధేసా”తి వుత్తం, తస్మా వత్తమానస్స నిదానుద్ధేససజ్ఞాతస్స పాతిమోక్షస్స యదేతం అన్తే “కచ్చిత్థ పరిసుద్ధా”తిఆదికం యావతతియానుస్సావనం, తస్సేవ ఆపత్తిఖేత్తత్తా, అవయవేపి అవయవీవోహరసమ్భవతో చ ఇథ ఆపత్తిఖేత్తమేవ సన్ధాయ “పాతిమోక్షం ఉద్ధిసిస్సామీ”తి వుత్తం. ఏవఙ్గో వుత్తే యస్మా పరతో ఆపత్తిఖేత్తం ఆగమిస్సతి, తస్మా ఆపత్తిభీరుకా తుమ్హే సబ్బేవ పరమమేవ పారిసుద్ధిం ఆరోచేథాతి అయమత్తో సమ్భవతి. వత్తమానకాలవసేన వుత్తే “పారిసుద్ధిం ఆయస్మిన్తో ఆరోచేథా”తి వచనమేవ న సమ్భవతి తదారోచనస్స పరమం ఇచ్చితబ్బత్తా, పగేవ తస్స కరణాభావేన “పాతిమోక్షం ఉద్ధిసిస్సామీ”తి వచనం. అయం నయో సన్నియా ఆపత్తియా ఆరోచనే యుజ్జతి, న తుణ్ణీభావే, అకమ్మపరియోసానా తుణ్ణీభావప్పత్తితో, ఏవం సన్తేపి తస్మిం యుజ్జతేవ. పాతిమోక్షుద్ధేసకో హి అఙ్గమఙ్గం ఆపత్తిఆవికరణం అకత్వా తుణ్ణీభూతే భిక్ఖా పస్సిత్వా తేనేవ తుణ్ణీభావేన ఆరోచితపారిసుద్ధికో హుత్వా “సుణాతు మే, భన్తే”తి పాతిమోక్షుద్ధేసం ఆరభి.

ఏత్థాహ - పరమం “సజ్ఞో ఉపోసథం కరేయ్య, పాతిమోక్షం ఉద్ధిసిస్సామీ”తి వుత్తత్తా ఇథాపి “సజ్ఞో ఉపోసథం కరిస్సతి, పాతిమోక్షం ఉద్ధిసిస్సతీ”తి వత్తబ్బం, అథ “పుగ్గలస్స ఉద్ధేసా”తి లక్ఖణత్తా యథారుతమేవ వత్తబ్బం, తథాపి “ఉపోసథం కరిస్సామి, పాతిమోక్షం ఉద్ధిసిస్సామీ”తి వత్తబ్బని? న వత్తబ్బం లక్ఖణవిరోధతో, అనిట్టప్పసజ్ఞతో చ. పుగ్గలస్స ఉద్ధేసా ఏవ హి సజ్జస్స ఉపోసథో కతో హోతి, న పుగ్గలస్స ఉపోసథకరణేన. తఞ్చ సోవ కరిస్సతి, న సజ్ఞోతి అనిట్టప్పసజ్ఞోవ ఆపజ్జతి. “సుణాథా”తి వుత్తే అచిత్తసామగ్గిప్పసజ్ఞభయా “సుణోమా”తి వుత్తం. “సుణిస్సామా”తి వత్తబ్బం “ఉద్ధిసిస్సామీ”తి వుత్తత్తాతి చే? న వత్తబ్బం, ఆపత్తిఖేత్తదస్సనాధిప్పాయనిరపేక్షతాయ “సుణోమ” ఇచ్చేవ వత్తబ్బం. ఏకపదేనేవ హిస్స తదధిప్పాయో అతిక్కున్తోతి. యది ఏవం కిమత్థం తం సబ్బేహేవ ఆరద్ధని చే? “ఉద్ధిసిస్సామీ”తి ఇమినా అసాధారణవచనేన ఆపన్నస్స అచిత్తసామగ్గిప్పసజ్ఞనివారణత్థం. సరమానేనాతి ఇమినా చస్స సమ్మజానముసావాదస్స సచిత్తకతం దస్సేతి. అన్తరాయోకో ధమ్మో వుత్తో భగవతాతి ఏవం అకిరియసముట్టానస్సాపి ఏవం పరిత్తకస్స ఇమస్స ముసావాదస్స మహాదీనవతం దస్సేతి. విసుద్ధాపీక్షేనాతి సావసేసం ఆపత్తిం ఉపాదాయ అనాపత్తిభావసజ్ఞాతం అనవసేసఞ్చ ఉపాదాయ గిహిభావసజ్ఞాతం విసుద్ధిం ఇచ్చన్తేన కస్మా ఆవి కాతబ్బా? అన్తరాయభావానుపగమనేన ఫాసువిహరపచ్చయత్తా. ఇథ “అజ్జుపోసథో పన్నరసో”తి న వుత్తం పరతో దివసనియమస్స కత్తుకామతాధిప్పాయేన అవుత్తత్తా. ఏవం పన తే భిక్ఖా సబ్బదివసేసు ఉద్ధిసింసు.

౧౩౫. “ఆదిమేత”ని సీలపాతిమోక్షమేవ వుత్తం, కిఞ్చాపి గన్ధపాతిమోక్షో అధిప్పేతో. “ఏఞ్చాన్నం వా”తి మాతికాయం వుత్తానం వసేన వుత్తం. అనజ్ఞాపన్నో వాతి పుగ్గలాధిట్టానదేసనా. పోరాణగణ్ఠిపదే పన “ఉపోసథం కరేయ్యా”తి ఏత్తావతా ఇత్తి హోతి. యావతతియానుస్సావనా నామ ‘యస్స సియా ఆపత్తి’తిఆదివచనత్తయం, అన్తే ‘దుతియమ్మి తతియమ్మి పుచ్చామీ’తి ఇదఞ్చాతి దువిధం. తథ పరమం ఆపత్తిం సరిత్వా నిసిన్నస్స, దుతియం అసరన్తస్స సారణత్త”ని వుత్తం. “వచీద్వారో”తి పాకటవసేన ఉజ్జకమేవ వుత్తం. కిఞ్చాపి కాయవిఙ్గత్తియాపి కరీయతి, కాయకమ్మాభావా పన

వచీవిజ్ఞాత్రియాయేవ ఆవి కాతబ్బా. “సఙ్ఘమజ్ఞే వా”తిఆది లక్షణవచనం కిర. సఙ్ఘపోసథకరణత్తం సఙ్ఘమజ్ఞే చే నిసిన్నో, తస్మిం సఙ్ఘమజ్ఞే. గణుపోసథకరణత్తాహ్ం గణమజ్ఞే నిసిన్నో, తస్మిం గణమజ్ఞే. ఏకస్సేవ సన్నికే చే పారిసుద్ధిఉపోసథం కత్తుకామో, తస్మిం ఏకపుగ్గలే ఆవి కాతబ్బాతి, “ఏతేన న కేవలం సఙ్ఘమజ్ఞే ఏవాయం ముసావాదో సమ్మవతి, అథ ఖో ఏత్త పుత్తలక్షణేన అసతిపి ‘పారిసుద్ధిం ఆయస్మిన్తో ఆరోచేధా’తిఆదివిధానే గణుపోసథేపి సాపత్తికో హుత్వా ఉపోసథం కత్తుకామో అనారోచేత్వా తుణ్ణీభూతోవ కరోతి చే, సమ్మజానముసావాదాపత్తిం ఆపజ్జతీతి ఇమస్సత్తస్స ఆవికరణతో లక్షణవచనం కిరేత”ని వదన్తి తక్కికా. అజ్ఞాథా “గణమజ్ఞేవా”తి న పుత్తన్తి తేసం అధిప్పాయో. ఆరోచనాధిప్పాయవసేన పుత్తన్తి నో తక్కితి ఆచరియో. ఆరోచేన్తో హి సఙ్ఘస్స ఆరోచమీతి అధిప్పాయేన ఆవి కరోన్తో సఙ్ఘమజ్ఞే ఆవి కరోతి నామ. అత్తనో ఉభతోపస్స నిసిన్నానం ఆరోచేన్తో గణమజ్ఞే. ఏకస్సేవారోచేస్సామి సభాగస్సాతి అధిప్పాయేన ఆరోచేన్తో ఏకపుగ్గలే ఆరోచేతి నామ. పుట్టే విభత్తపదస్స పున విభజనం అత్థవిసేసాభావదీపనత్తన్తి వేదితబ్బం.

౧౩౬-౭. “న, భిక్షవే, దేవసికం...పే... దుక్కటస్సా”తి వత్వా “అనుజానామి, భిక్షవే, ఉపోసథే పాలిమోక్షం ఉద్ధిసితు”ని ఇదం అనుపోసథే ఏవ తం దుక్కటం , ఉపోసథే పన దేవసికమ్మి వట్టతీతి దీపేతి, తస్మా తే భిక్షూ చాతుద్ధసియం ఉద్ధిసిత్వాపి పన్నరసియం ఉద్ధిసింసు, తేనాహ “సకిం పక్ఖస్సా”తి. తత్త పురిమేన సామగ్గీదివసో ఉపోసథదివసో ఏవాతి దీపేతి. ఉభయేన అట్టమిం పటిక్ఖిపిత్వా దేవసికం పటిక్ఖేపస్స అతిప్పసఙ్గం నివారేతి. కిం పుత్తం హోతి? భిన్నో చే సఙ్ఘో పాటిపదదివసే సమగ్గో హోతి, తస్మిం దివసే సామగ్గీఉపోసథం కరోన్తో ఉభయమ్మి దుక్కటం ఆపజ్జన్తో ఉభయేన ఏకీభూతేన నివారితో హోతీతి పుత్తం హోతి. అజ్ఞాథా సామగ్గీఉపోసథో న దేవసికో. చే, అహోరత్తం కాతబ్బో. తస్మిం ఇచ్చ పక్ఖే పకతిఉపోసథో న దేవసికో. చే, అహోరత్తం కాతబ్బో. తస్మిం ఇచ్చ పక్ఖే పకతిఉపోసథో అనుద్దిట్టో. చే హోతి, సామగ్గీఉపోసథో కాతబ్బోతి ఆపజ్జతి. న అపవాదనయేన గహేతబ్బత్తాతి చే? న, అనిట్టప్పసఙ్గతో. కిం పుత్తం హోతి? సామగ్గీదివసే సామగ్గీఉపోసథం కత్వా పున తస్మిం పక్ఖే పకతిఉపోసథదివసే సమ్మత్తే పకతిఉపోసథో న కాతబ్బోతి. అపవాదోతి. అపవాదితబ్బట్టానతో అజ్ఞాత్త ఉస్సగ్గవిధానం నివారేతి.

కిత్తావతా ను ఖో సామగ్గీతి ఏత్తాయమధిప్పాయో – సామగ్గీ నామేసా సభాగానం సన్నిపాతో. సభాగా చ నామ యత్తకా సహధమ్మికా, తే సట్టేపి హోన్తి, ఉదాహు ఆవాససభాగతాయ సభాగా నామ హోన్తీతి. తత్త యది సహధమ్మికానం సామగ్గీ సామగ్గీ నామ, సట్టేసం పుఠువిభత్తానం సామగ్గీ ఇచ్చితబ్బా. అథావసథవసేన, ఏకావాససభాగానన్తి పుత్తం హోతి. అజ్ఞాథా ఏకావాసే సామగ్గీతి ఆపజ్జతి. మా నో అగమాసీతి అగతో మా హోతి.

సీమానుజాననకథావణ్ణనా

౧౩౮. ఏకావాసగతానం వసేన సామగ్గిం పటిక్ఖిపిత్వా ఏకసీమగతానం వసేన అనుజానితుకామో భగవా “అనుజానామి, భిక్షవే, సీమం సమ్మన్నితు”ని ఆహ. అథ ఆవాసపరిచ్ఛేదం వత్తుకామో భవేయ్య. ఏత్తావతా ఏకావాసో యావతా ఏకాసీమా. “అనుజానామి, భిక్షవే, సీమం సమ్మన్నితు”ని వదేయ్య. తస్మా న ఇథ అనుజ్ఞాతబద్ధసీమావసేన ఏకావాసపరిచ్ఛేదో హోతి, ఉపచారసీమావసేనేవ హోతీతి వేదితబ్బం. కథం జానితబ్బన్తి చే? పాళితోవ, యథాహ “తేన ఖో పన సమయేన ఆయస్మా ఉపనన్తో సక్యపుత్తో ఏకో ద్వీసు ఆవాసేసు వస్సం వసి...పే... ఏకాధిప్పాయ”ని (మహావ. ౩౬౪). అజ్ఞాథా వస్సచ్ఛేదోతి అనిట్టప్పసఙ్గోవ, కథం? ఏకావాసవసేనేవ చే సామగ్గీ, బహుఆవాసలనావాసేసు న సమ్మవేయ్య. తతో

నో తం ఆవాసం గచ్చన్తో బహిద్ధా ఉపోసథం కరోతి. “న, భిక్షవే, తదహుపోసథే సభిక్షుకో అనావాసో గస్తబ్ధో”తిఆది (మహావ. ౧౮౧)-పాళివిరోధో సతిపి సజ్జే అనావాసే ఉపోసథస్స అకత్తబ్బతో. అనావాసేపి చే సామగ్గీ లబ్బతి, “ఏత్తావతా సామగ్గీ, యావతా ఏకావాసో”తి న వత్తబ్బం, తస్మా సబ్బధా పురిమనయో పచ్చిమేనవ పటిక్ఖితోతి కత్వా నానావాసవసేనపి సామగ్గీతి వేదితబ్బం. “తం కమ్మం కరోమాతి వత్వా న అకంసూ’తిఆదీసు వియ అనాగతమ్పి అపేక్ఖతి, తస్మా ‘కరోమా’తి వుత్తే న వట్టతీ”తి వదన్తి. “సీమం అసోధేత్వాపి నిమిత్తం కిత్తేతుం వట్టతీ”తి లిఖితం. హేటిమకోటియా అడ్డట్టమరతనుబ్బేధో హత్తిప్పమాణో. సచే ఏకో బద్ధో హోతి, న కాతబ్బోతి ఏత్థ “చతుసు దిసాసు చతున్నం పబ్బతకూటానం హేట్టా పిట్టిపాసాణసదసే పాసాణే రితత్తా ఏకాబద్ధభావే సతిపి పథవితో ఉద్ధం తేసం సమ్మన్థే అసతి హేట్టా పథవిగతసమ్మన్థమత్తే అబ్బోహారికం కత్వా కిత్తేతుం వట్టతి. తేనవ పిట్టిపాసాణో అతిమహాన్తోపి పాసాణసజ్జమేవ గచ్చతీ”తి వుత్తం. పథవితో హేట్టా తస్స మహాన్తభావే గయ్ఘమానే పబ్బతమేవ హోతీ”తి అనుగణ్ణిపదే వుత్తం. “చినిత్వా కతపంసుపుణ్ణో తిణగుమ్మరుక్ఖా చే జాయన్తి, పబ్బతో హోతీతి ధమ్మసిరిత్థేరో. నేవాతి ఉపతిస్సత్థేరో”తి వుత్తం.

పాసాణోతి “సుధామయపాసాణోపి వట్టతీ”తి వదన్తి. ఏమంసితబ్బం ఇట్టకాయ పటిక్ఖితత్తా. ద్వత్తింసపలగుళపిణ్ణప్పమాణో తులతాయ, న తులగణనాయ. నోపీతి ఖాణుకో వియ ఉట్టితపాసాణో.

చతుపశ్చరుక్ఖనిమిత్తమత్తమ్పితి ఏకచ్చేసు నిమిత్తసద్ధో నత్తి. ఏత్థ తయో చే సారరుక్ఖా హోన్తి, ద్వే అసారరుక్ఖా, సారరుక్ఖానం బహుత్తం ఇచ్చితబ్బం. “సుసానమ్పి ఇధ ‘వనమేవా’తి సజ్జం గచ్చతి సయంజాతత్తా”తి వుత్తం. కేచి పస “చతుసు ద్వే అన్తోసారా చే, వట్టతి. అన్తోసారా అధికా, సమా వా, వట్టతి. తస్మా బహూసుపి ద్వే చే అన్తోసారా అత్తి, వట్టతీ”తి వదన్తి.

పరభాగేతి ఏత్థ “ఏతేహి బద్ధట్టానతో గతత్తా వట్టతి. తథా దీఘమగ్గేపి గహితట్టానతో గతట్టానస్స అజ్ఞాత్తా”తి వదన్తి.

అన్వద్ధమాసన్తి ఏత్థ “అనుబద్ధో అద్ధమాసో, అద్ధమాసస్స వా అనూ”తి లిఖితం. “అన్తరవాసకో తేమియతీ”తి వుత్తత్తా తత్తకప్పమాణఉదకేయేవ కాతుం వట్టతీతి కేచి. తేమియతీతి ఇమినా హేటిమకోటియా నదిలక్ఖణం వుత్తం. ఏవరూపాయ నదియా యస్మిం రానే చత్తారో మాసే అప్పం వా బహుం వా ఉదకం అజ్ఞోత్థరిత్వా పవత్తతి, తస్మిం రానే అప్పోదకేపి రత్వా కాతుం వట్టతీతి ఏకే. “పవత్తనట్టానే నదినిమిత్తన్తి వుత్తత్తా సేతుతో పరతో తత్తకం ఉదకం యది పవత్తతి, నదీ ఏవా”తి వదన్తి.

జాతస్సరాదీసు రితోదకం జాతస్సరాదిపదేసేన అనన్తరికమ్పి నిమిత్తం కాతుం వట్టతి నదిపారసీమాయ నిమిత్తం వియ. సచే నో పదేసో కాలన్తరేన గామఖేత్తభావం పాపుణాతి, తత్థ అజ్ఞం సీమం సమ్మన్నితుం వట్టతి. ఉక్ఖేపిమన్తి ఉద్ధరిత్వా గహేతబ్బకం.

అబద్ధసీమవిహారానం సీమాయ ఉపచారం రపేత్వాతి “ఆయతిం సమ్మన్నితబ్బాయ ఓకాసం రపేత్వా”తి లిఖితం. అన్తోనిమిత్తగతేహి పనాతి “ఏకస్స ఉపద్ధం అన్తోకత్తుకామతాయ సతి సబ్బేసం ఆగమనే పయోజనం నత్తీతి కత్వా ‘అన్తోనిమిత్తగతేహి’తి వుత్తం, తజ్ఞా సామీచివసేనా”తి వదన్తి. అనాగమనమ్పి వట్టతీతి “సీమాయ అబద్ధత్తా వగ్గం నామ న హోతీ”తి లిఖితం. “అజ్ఞస్మిం గామఖేత్తే రత్వా నిమిత్తకిత్తనకాలే, సమానసంవాసకసీమాయ సమ్మన్ననకాలే చ

ఆగమనపయోజనం నట్టి"తి వుత్తం. భేరిసంజ్ఞం వాతి "సమ్మన్ననపరియోసానం కరోమాతి వత్వా"తి లిఖితం, తేన తాదీసే కాల్ తం కప్పతీతి సిద్ధం హోతి. కిం ఇమినా? సుఖకరణత్తన్తి మహాజనసన్నిపాతనపరిస్సమం అకత్వా అప్పతరోహి సుఖకరణత్తం. యది మహాసీమాబద్ధనకాల్ అన్తరాయో హోతి, తత్తకేనపి సుఖవిహరోతి దస్సనత్తం "పఠమ"న్తి వుత్తన్తి ఏకే. తతో ఓరం న వట్టతీతి కథం పఞ్ణాయతీతి? వీసతివగ్గకరణీయపరమత్తా సజ్జకమ్మస్స. కమ్మారహీన సద్ధిం ఏకవీసతి భిక్షా చే గణ్ణాతి, వట్టతి. తత్తకప్పమాణం సుఖనిసజ్జవసేన వేదితబ్బం. తమేవ నిమిత్తం అఞ్ఞోపి కిత్తేత్వా సచే బద్ధన్తి, వట్టతీతి ఏకే.

"ఏవం బద్ధాసు పన...పే... సీమన్తరికా హి గామఖేత్తం భజతీ"తి న ఆవాసవసేన సామగ్గీపరిచ్ఛేదో, కిన్తు సీమావసేనేవాతి దస్సనత్తం వుత్తం. "నిమిత్తుపగపాసాణే రపేత్వా"తి సఞ్ఞారిమనిమిత్తస్స తప్పరతో వుత్తం. ఇతో పట్టాయ గణ్ణిపదక్కమో హోతి - న సక్కిస్సన్తీతి తే అవిప్పవాసం అసల్లక్ఖేత్వా "సమానసంవాసకమేవ సమూహానిస్సామా"తి వాయామన్తా సమూహానితుం న సక్కిస్సన్తి. "ఏకరతనప్పమాణా"తి సువిఞ్ఞోయ్యన్తరా హోతీతి కత్వా వుత్తం. ఏకజలమత్తమ్పి వట్టతేవ. ఖణ్డసీమతో పట్టాయ బద్ధనం ఆచిణ్ణం. ఆచిణ్ణకరణేన విగతసమ్మోహో హోతీతి. కుటిగేహీతి కుటిఘరే భూమిఘరే. ఉదుక్ఖలంవాతి భూమిఉదుక్ఖలం వియ ఖుద్ధకావాటం. "పముఖే"తి భూమికుటిం సన్ధాయ వుత్తన్తి ఏకే. హేట్టా న ఓతరతీతి భిత్తితో ఓరం నిమిత్తాని రపేత్వా కిత్తితత్తా హేట్టా ఆకాసే న ఓతరతి, ఉపరి కతే పాసాదేతి అత్థో. భిత్తిలగ్గేతి భిత్తినిస్సితకే. ఇమే కిర భిత్తిలగ్గాపి "ఏకాబద్ధా"తి న వుచ్చన్తి. సబ్బో పాసాదో సీమట్టో హోతీతి ఏకాబద్ధో వా హోతు, మా వా. తాలమూలకపబ్బతో నామ అనుపుబ్బేన తనుకో. ఆకాసపబ్బారన్తి అపరిచ్ఛేపపబ్బారం. సుసిరపాసాణో నామ లేణం హోతి. అన్తోలేణన్తి పబ్బతస్స అన్తోలేణం. ద్వారం పన సన్ధాయ పరతో "ఓరతో"తి వుత్తం, సబ్బథాపి సీమతో బహిలేణేన ఓతరతీతి అధిప్పాయో.

మహాసీమం సోధేత్వాతి సీమట్టం దూరగతమ్పి సీమగతం సీమసమ్మన్తంవ, తస్మా తం అనామసిత్వా రాతబ్బన్తి అధిప్పాయో. యది ఏవం "తన్నిస్సితకం అపనేత్వా కమ్మం కాతుం వట్టతీ"తి వత్తబ్బం. మహాఅట్టకథాయమ్పి "సీమం సోధేత్వా కాతబ్బ"న్తి ఏత్తకమేవ వుత్తం. మహాధేరాపి "సోధేతబ్బ"మిచ్ఛేవ వదన్తీతి ఏకే. "మహాసీమం సోధేత్వా వా కమ్మం కాతబ్బ"న్తి చ పారో అత్థి. "వుత్తనయేనేవా"తి చ పరతో వక్ఖతి, తస్మా సాధారణపారోవ సున్దరోతి ఏకే. పురిమనయేపీతి ఖణ్డసీమాయ ఉట్టహిత్వా మహాసీమాయ ఓనతేపీతి అత్థో. ఉక్ఖిపాపేత్వా కాతుం న వట్టతి. కస్మా? అన్తో రితత్తా. రుక్ఖస్స హేట్టా పథవిగతం మూలం ఖణ్డసీమావ హోతి, అబ్బోహారికం వాతి అపరే. "మజ్జే పన చిన్నే మహాసీమాయ రితమూలం మహాసీమమేవ భజతి, ఖణ్డసీమాయ రితం ఖణ్డసీమమేవ భజతి తదాయత్తపథవిరసాదీహి అనుగ్గహితత్తా"తి వుత్తం. "సీమాయ పచ్చా ఉట్టితరుక్ఖే నిసీదిత్వా కమ్మం కాతుం వట్టతి పచ్చాసీమాయం కతగేహి వియా"తి వత్వా "బద్ధనకాల్ రితరుక్ఖే నిసీదిత్వా కాతుం న వట్టతి ఉపరిసీమాయ అగమనతో"తి కారణం వదన్తి. ఏవం సతి బద్ధనకాల్ పున ఆరోహణం నామ నత్తి, బద్ధితకాల్ ఏవ ఆరుహతీతి ఆపజ్జతి. పచ్చా ఉట్టితరుక్ఖో పన తప్పటిబద్ధత్తా సీమసజ్జమేవ గతో, ఏవం పుబ్బే ఉట్టితరుక్ఖోపీతి గహేతబ్బం. "యం కిఞ్చోపీ"తి వచనతో తిణాదిపి సజ్గహితం. మహాధేరాపి తిణం సోధేత్వావ కరోన్తీతి.

౧౪౦. యస్మా మజ్జతో కోణం హోతి, తస్మా "కోణతో కోణ"న్తి వుత్తం. "ఆపత్తిఞ్చ ఆపజ్జతి అచిత్తకత్తా"తి వదన్తి. పారయతీతి అజ్ఞోత్థరతి. కా సా? సీమా. "యా సబ్బన్తిమేన...పే... వహతీ"తి తతో హేట్టిమా నావాసజ్ఞ్యం న గచ్చతీతి కత్వా వుత్తన్తి ఏకే, తం న యుత్తం దుతియపారాజికే నావట్టభణ్ణాధికారే తస్సాపి అధిప్పేతత్తా. మజ్జిమపురిసస్స భారప్పమాణేన వుత్తన్తి ఏకే. భిక్షునీనమ్పి నదీపారసీమాసమ్మవతో తాసం "ఏకా వా నదీపారం గచ్ఛేయ్యా"తి వుత్తదోసపరిహరణత్తన్తి

ఆచరియస్సు తక్కి. ఉభయత్థాపి ధువ-సద్దో గహితో. తేన ఉపోసథస్తరాయ పరిహరణత్తం ఉపోసథదివసో నియమతోవ వుత్తో. ఏత్త చ నావా నామ పమాణయుత్తా సబ్బసాధారణా ధమ్మనావా అధిప్పితా, న కుల్లనావాతి నో తక్కితి ఆచరియో. రుక్ఖం చిన్దిత్వా కతోతి అత్తో. సచే ఏకం గామఖేత్తం, సబ్బనిమిత్తానం అన్తో రితే భిక్షూ హత్తపాసగతే కత్వా సమ్మన్నితబ్బా. నానాగామఖేత్తం చే, అనాగమనమ్మి వట్టితి. ఉభయతీరే నిమిత్తకిత్తనమత్తేన దీపకో సజ్జహితో న హోతి, తస్మా దీపకే నిమిత్తాని కిత్తేతబ్బానేవ. “నదియా హేట్టా నిసిన్నభిక్షు కమ్మం కోపేతి. ఉపరియేవ హి నదీ హోతి”తి వదన్తి.

సీమానుజాననకథావణ్ణనా నిట్టితా.

ఉపోసథాగారాదికథావణ్ణనా

౧౪౧. “యం సజ్ఞో ఆకజ్ఞతి విహారం వా...పే... గుహం వా”తి వచనతో న కేవలం పథవియంయేవ, విహారాదీనం ఉపరిపి సీమా అనుజ్ఞాతా హోతి ఉపోసథకమ్మపధానత్తాతి సిద్ధం. తప్పధానా సీమాతి కథం పజ్ఞాయతీతి చే? తదధికారానుజ్ఞాతత్తా, సమ్మతియం “సమానసంవాసా”తి ఏత్తావతా సిద్ధే విసుం “ఏకూపోసథా”తి వచనతో చ. “ఉపోసథం రపేత్వా సేసకమ్మాని సమానసంవాసా నామా”తి లిఖితం. “ఏకం సమూహానిత్వా”తి పాళిపారో.

౧౪౨. కతోవస్సాతి ఏకసీమాయ సమగ్గే సన్ధాయ వుత్తం. అజ్ఞాథా నానాసీమాయం రితానం సవనం పమాణం, ఏకసీమాయపి హత్తపాసం ముఞ్చిత్వా రితానం వా సవనమేవ పమాణన్తి అనిట్టం ఆపజ్జతి. తత్త సమ్మతాయ వా అసమ్మతాయ వాతి ఉపోసథాగారసమ్మతియా, న సీమాసమ్మతియా. కథం పజ్ఞాయతీతి? అధికారతో, పరతో ఛన్దదానపజ్ఞాత్తితో, పారిసుద్ధిదానపజ్ఞాత్తితో చ. తత్త పురిమం కారణం పురిమం అనిట్టం నివారేతి, పచ్చిమం పచ్చిమన్తి వేదితబ్బం. ఉపోసథముఖన్తి ఉపోసథట్టానం. “ఉపోసథముఖస్సాతి ఉపోసథాగారట్టానస్సా”తి లిఖితం. యాని కానిచి నిమిత్తాని కిత్తేతుం వట్టితీతి ఇదం కథం పజ్ఞాయతీతి? “పరమం నిమిత్తా కిత్తేతబ్బా నిమిత్తే కిత్తేత్వా”తి ఏత్తకమేవ వుత్తత్తా. పరమం వుత్తత్తా న వుచ్చన్తితి చే? తం పన అకారణం, న హి బుద్ధానం దేసనాయ ఆలసియం అత్తి. సీమాసమూహాననకాలే ఉపోసథాగారం సమూహానిత్వాప సీమాసమూహాననం ఇజ్జతీతి ఏకే. తం అయుత్తం అబద్ధాయ సీమాయ ఉపోసథాగారసమ్మతిసిద్ధితోతి నో తక్కితి ఆచరియో. ఉపోసథముఖన్తి ఉపోసథాగారస్స ముఖన్తి ఆచరియో. ఉపోసథముఖస్స నిమిత్తకిత్తనా సీమాయ వుత్తనయేన కాతబ్బా. ఏకేనాపి కిత్తేతుం వట్టితీతి ఏకే. “పాసాదో వా హోతు, మణ్ణపాదీసు వా అజ్ఞాతరో. కమ్మవాచాయ పన ‘ఉపోసథముఖ’మిచ్చేవ వత్తబ్బ”న్తి వదన్తి. “పోరాణకో ఆవాసో నామ మూలావాసో”తి లిఖితం. వదతి ఘటమత్తా ఇతి హి లక్షణం.

అవిప్పవాససీమానుజాననకథావణ్ణనా

౧౪౩-౪. “మనమ్మి వూళ్లో”తి వా పారో. తత్త మనమ్మి వూళ్లోతి మనం వూళ్లో అమ్మితి అత్తో. రపేత్వా గామఞ్చ గామూపచారఞ్చాతి అన్తరఘరసజ్ఞాతం గామఞ్చ గామూపచారఞ్చ రపేత్వా. కేచి “పరిక్ఖిత్తం గామం సన్ధాయ ‘గామ’న్తి వుత్తం, అపరిక్ఖిత్తం సన్ధాయ ‘గామూపచార’న్తి వదన్తి, తం పన అట్టకథాయ విరుజ్జతి. తస్మా నివేసనరచ్ఛాదయో సన్ధాయ గామం, పరిక్ఖిపారహట్టానాని సన్ధాయ “గామూపచార”న్తి చ వుత్తం. ఏత్త పన అనేకథా పరన్తి. కిం తేన, పాళిఞ్చ అట్టకథఞ్చ సుట్టు ఉపపరిక్ఖిత్వా యథా సమేన్తి, తథా గహితబ్బం. భిక్షూనం పురిమకమ్మవాచా న వట్టితీతి గామగామూపచారే

అస్తోకత్వా సమానసంవాసకసీమాయ సమ్మతాయ ఉపరి అవిప్లవాససీమాసమ్ముతియం యుజ్జతి. యత్త పన కేవలం అరణ్ణాయేవ సమ్మతం, తత్త కథం న వట్టతీతి. తత్త “రపేత్వా గామజ్ఞా గామూపచారజ్ఞా”తి వచనం న సాత్తకన్తి చే? వుచ్చతే - ఏవమేతం, కిన్తు అనుస్సావనహానిప్పసజ్ఞతో తం వచనం వత్తబ్బమేవాతి ఇమినావ అధిప్పాయేన “పురిమకమ్మవాచా న వట్టతీ”తి వుత్తం సియా. ఏకస్మిం వా అత్థే కమ్మవాచాద్వయఆభావతోతి వుత్తం. “న హి తే అజ్ఞామజ్ఞాస్స కమ్మే గణపూరకా హోంతీ”తి వుత్తత్తా ఉభిన్నం నానాసంవాసకసజ్ఞానమ్మి అయమేవ విధి ఆపజ్ఞేయ్యాతి చే? నాపజ్జతి పటిగ్గహసన్నిధీనం అనుజ్ఞాతత్తా, ఓమసనాదిపచ్చయా అవిసేసతో, కమ్మపటిప్పస్సద్ధిమత్తాపేక్షతాయ చ. తస్మాతి భిక్షునిసజ్ఞస్స. న కమ్మవాచం వగ్గం కరోంతీతి కమ్మం న కోపేంతీతి అత్థో. ఏత్థాతి రపేత్వా గామన్తి ఏత్థ. “యది భిక్షూనం అవిప్లవాససీమా గామజ్ఞా గామూపచారజ్ఞా న ఓతరతి, అథ కస్మా గామే సీమాబద్ధనకాలే అవిప్లవాసం సమ్మన్నంతీతి చే? ఆచిణ్ణకప్పేన, న తతో అజ్ఞం కజ్ఞీ అత్తం అపేక్షిత్వా”తి లిఖితం. “అత్తతో హి సా బహిద్ధాపి అబద్ధా ఏవ హోతీ”తి వుత్తం. అన్తరగామే బద్ధా సమానసంవాససీమా యస్మా గామసజ్ఞం న గచ్చతి, తస్మాతి ఏకే. నోపి సీమాసజ్ఞమేవ గచ్చతీతి అవిప్లవాససీమాసజ్ఞం గచ్చతీతి అత్థో. ఇదం పనేత్త విచారేతబ్బం - గామం అస్తోకత్వా బద్ధాయ సీమాయ పున అవిప్లవాససమ్ముతియం అరణ్ణపదేసే రత్వా అవిప్లవాసకమ్మవాచా కాతబ్బా, ఉదాహు గామే రత్వాతి? గామే రత్వా కతాయపి కప్పియభూమియా ఫరతీతి. బహిసీమే రితసమ్మతదోసానులోమత్తా అకప్పియభూమియం రత్వా న కాతబ్బాతి నో తక్కో, ఏస నయో సమూహాననేపీతి ఆచరియో. ఖణ్డసీమాయం రత్వా అవిప్లవాససీమాతిఆదీసు మహాసీమా కిర “అవిప్లవాససీమా”తి వుత్తా.

౧౪౬. “యస్సాయస్మతో ఖమతి ఏతిస్సా సీమాయ సమానసంవాసాయ ఏకూపోసథాయ సమ్ముట్టతో, నో తుణ్ణస్సా”తి అన్ధకపోత్తకే, సీహళపోత్తకేసు చ కేసుచి పాఠో అత్తి. కేసుచి “సమ్ముట్టతో ఏతిస్సా సీమాయా”తి పరమం లిఖన్తి, కేసుచి “ఏతిస్సా సీమాయ సమ్ముట్టతో”తి చ.

గామసీమాదికథావణ్ణనా

౧౪౭. సా చాతి సా పరిచ్ఛిన్దిత్వా దిన్నగామసీమా చ ఇతరా చ. సా కతమాతి చే? “పకతిగామా”తిఆదిమాహ. బద్ధసీమాసదిసాయేవ హోంతీతి సా చ హోతి ఇతరా చ హోతీతి అధిప్పాయో, తస్మాయేవ “తిచీవరవిప్లవాసపరిహారం లభతీ”తి ఏకవచనం కతం, తం న యుత్తం ఉభిన్నమ్మి గామత్తాతి ఏకే. “హోన్తి, న లభన్తి”తి చ బహువచనమ్మి కరోంతీతి. “సా చ ఇతరా చా”తి వుత్తా “మజ్ఞే భిన్దిత్వా దిన్నగామసీమా పకతిగామాదయో అభిన్నా”తి చ వదన్తి. “భిక్షువసతీ”తి పాఠో, “వసన్తి”తి చ లిఖితం. “అథస్స రితోకాసతో”తి వుత్తత్తా ఏకవచనమేవ యుత్తం. సబ్బా, భిక్షవే, నదీ అసీమాతి కతరం సీమం పటిక్ఖిపతి? బద్ధసీమం, ఏకాదసవిపత్తిసీమజ్ఞాతరప్పసజ్ఞతోతి ఆచరియా. సచే పరమం సీమాయ బద్ధాయ పచ్చా నదిఆదయో హోన్తి, పటిక్ఖిపోతి పసజ్ఞో ఆపజ్జతి, తస్మా అబద్ధసీమమేవ పటిక్ఖిపతి. యథా సబ్బో గామో గామసీమా, తథా సబ్బా నదీ అసీమా. కిన్తు తస్స తస్స భిక్షునో ఉదకుక్షేపసీమాతి సీమానానత్తం దస్సేతీతి నో తక్కోతి ఆచరియో. యం మజ్ఞిమస్స పురిసస్స సమన్తా ఉదకుక్షేపాతి పన ఏకిస్సా నదియా చతువగ్గాదీనం సజ్ఞానం విసుం చతువగ్గకరణీయాదికమ్మకరణకాలే సీమాపరిచ్ఛేదదస్సనత్తం వుత్తం. తిచీవరేన విప్లవాసావిప్లవాసపరిచ్ఛేదదస్సనత్తమ్మి సత్తబ్బన్తరసీమాయ పరిచ్ఛేదదస్సనం వియాతి ఆచరియా, తస్మా ఉదకుక్షేపపరిచ్ఛేదాభావేపి అస్తోనదియం కమ్మం కాతుం వట్టతీతి సిద్ధం.

అయం పన విసేసో - తత్త నావాగతో చే, నావాయం వుత్తనయేన. సత్తగతో చే, సత్తే వుత్తనయేన. సో చే అతిరేకచాతుమాసనివిట్టో, గామే వుత్తనయేన తిచీవరావిప్పవాసో వేదితబ్బో. తత్తాపి అయం విసేసో - సచే సత్తో ఉదకుట్టేపస్స అన్తో హోతి, ఉదకుట్టేపసీమాపమాణన్తి ఏకే. సత్తేవ పమాణన్తి ఆచరియా. సచే పనేత్త బహూ భిక్షూతిఆదిమ్మి కేచి అధిట్టానుపోసథం, కేచి గణుపోసథం, కేచి సజ్జుపోసథన్తి వత్తుకామతాయ “బహూ సజ్జా”తి అవత్వా “భిక్షూ”తి వుత్తం. ఊనకం పన న వట్టతీతి ఏత్త సీమాసమ్మేదసమ్మవతోతి ఉపతిస్సత్థేరో. రపేన్తే హి ఊనకం న రపేతబ్బం. “అరపేతుమ్మి వట్టతి ఏవా”తి వుత్తం. గచ్ఛన్తియా పనాతి ఏత్త “ఉదకుట్టేపమనతిక్కుమిత్వా పరివత్తమానాయ కాతుం వట్టతీ”తి లిఖితం. అజ్ఞోస్సా సీమాయ ఇత్తితిఆది కిం సీమతో కమ్మవిపత్తిభయా వుత్తం , ఉదాహు పరిసతోతి? ఏకకమ్మస్స నానాసీమాయ అసమ్మవతో సీమతోతి. ఏకకమ్మస్స నానాసీమట్టసజ్జేన అసమ్మవతో పరిసతోతిపి ఏకే. “సవనం హాపేతి”తి వుత్తదోసప్పసజ్జతోతి నో తక్కో. ఏకిస్సా హి సీమాయ ఏకం కమ్మం అనిట్టపేన్తో హాపేతితి ఆచరియో.

బహినదితీరే జాతరుక్ఖస్స అన్తోనదియం పవిట్టసాఖాయ వాతి ఏత్త చ నదితీరే ఖాణుకం కోట్టేత్వాతి ఏత్త చ సచే పన సేతు వా సేతుపాదా వా బహితీరే పతిట్టితాతి ఏత్త చ సీమాసోధనం నామ గామసీమట్టే హత్తపాసానయనం. ఖణ్ణసీమాయ ఉట్టితరుక్ఖతో వియోజేత్వా కాతుం వట్టతి. కస్మా? తీరట్టే రుక్ఖే బద్ధనావాయ గామో ఆధారోతి. “ఉభతోభాగేన గామసీమం పుసిత్వా రితసేతు ఖణ్ణసీమామహాసీమాయో పుసిత్వా రితరుక్ఖేన ఉపమేతబ్బో”తి చ లిఖితం. తత్త పురిమనయే తావ ఇదం విచారేత్తబ్బం - తాదీసే రానే కతకమ్మం కిం నదియం కతసజ్జ్యం గచ్ఛతి, ఉదాహు గామసీమాయం, అథ ఉభయత్థాతి? కిఞ్చోత్త తం చే నదియం కతసజ్జ్యం గచ్ఛతి, ఉదకుట్టేపసీమావ సోధేతబ్బా, న ఇతరా. అథ గామసీమాయం కతసజ్జ్యం గచ్ఛతి, ఉదకుట్టేపసీమా న సోధేతబ్బా. యది ఉభయత్త కతసజ్జ్యం గచ్ఛతి, ద్వీసు సీమాసు ఏకకమ్మం కాతుం వట్టతీతి అనిట్టప్పసజ్జో ఆపజ్జతి. తతో “అజ్ఞోస్సా సీమాయ ఇత్తి, అజ్ఞోస్సా అనుస్సావనా హోతి”తి ఇదజ్ఞా “ఖణ్ణసీమామహాసీమట్టానం కాయసామగ్గియా కమ్మం కాతుం వట్టతీ”తి ఇదజ్ఞానిట్టం ఆపజ్జతీతి? ఏత్త వుచ్చతే - యథావుత్తం కమ్మం ఉభయత్త కతసజ్జ్యం గచ్ఛతి, న చ యథావుత్తం అనిట్టం ఆపజ్జతి. కస్మా? “ఇత్తిఅనుస్సావనానం ఏకేకసీమాయం పవత్తత్తా, కారకభిక్షానం వా ఏకేకసీమాయం రితత్తా”తి వదన్తి. ఉభయత్థాపి రాతుం సక్కుణేయ్యతాయ పన తం అకారణం. ఏకిభావం ఉపగతసీమట్టానే కతత్తాతి ఇదం అచలకారణం. ఏకిభావం ఉపగతాసు హి ద్వీసు నదీగామసీమాసు కమ్మం కాతుం వట్టతీతి చ. సత్తబ్బన్తరసీమాయం చే నదీ హోతి, సముద్దో వా, జాతస్సరో వా. తేసు రితభిక్షు సత్తబ్బన్తరసీమాయం రితసజ్జ్యం న గచ్ఛతి. తత్త చే నదిఆదిలక్ఖణం అప్పత్తో దీపకో, పాసాణో, రుక్ఖో వా హోతి, సత్తబ్బన్తరసజ్జ్యం గచ్ఛతి. మనుస్సేహి వళజ్జనట్టానం చే తం హోతి, గామఖేత్తసజ్జ్యం గచ్ఛతి. కతరగామఖేత్తం? యతో మనుస్సా సజ్జరన్తి, సబ్బే చే సజ్జరన్తి, విసుం గామఖేత్తసజ్జ్యం గచ్ఛతీతి చ ఆచరియా.

పచ్చిమనయే సచే సేతు నదీలక్ఖణట్టానం అపుసిత్వా రితో, గామసీమాసజ్జ్యం గచ్ఛతి. తత్త ఏకో చే గామో, తం సోధేత్వా, ద్వీసు తీరేసు సచే ద్వే, ద్వేపి గామే సోధేత్వా కమ్మం కాతబ్బం. ఏవజ్ఞో కతం ఉభయత్త కతం హోతి. ఇమినా నయేన ద్వీసు నదీసు, జాతస్సరేసు చ ఏకకమ్మపసిద్ధి వేదితబ్బా. అయం పన నయో ఖణ్ణసీమామహాసీమానమ్మి లబ్భతేవ. సచే సేతు నదీలక్ఖణట్టానం పుసిత్వా రితో, ఉదకుట్టేపసీమాపి సోధేతబ్బా.

సీమానమేవ చేకత్తం, వేహాసట్టం వినా గతో;
విదిత్వా ఏకకమ్మస్స, సీమతో ఇదమాదీసే.

ఏకసీమం ద్విసీమం వా, తిసీమం చతుసీమకం;

ఏకకమ్మం సియా తస్స, కోపో పరిసతో సియాతి.

అయం పనేత్థ విసేసో - నదియం కరోన్తానం ఉదకుక్ఖేపతో బహి రుక్ఖాదిసమ్మన్తో అప్పమాణం. గామే కరోన్తానం నదియం సమ్మన్దరుక్ఖస్స ఉదకుక్ఖేపతో బహి రితభిక్ఖు అప్పమాణం, తతో ఓరం పమాణం. బద్ధసీమాయ సమ్మన్దరుక్ఖస్స బద్ధసీమాయ రితభిక్ఖు పమాణాన్తి వేదితబ్బం, తేనేవ వుత్తం “సీమం సోధేత్వా కమ్మం కాతబ్బ”న్తి. “సచే పన సేతు వా సేతుపాదా వా బహితీరే పతిట్టితా కమ్మం కాతుం న వట్టతీ”తి వచనమ్మి పారోహాదీసు వియ సకలసీమాసోధనమేవ కాతబ్బన్తి సాధేతి, వీమంసితబ్బం. అతివుట్టికాల్ పనాతి ఏత్థ అతివుట్టి నామ యథా చాతుమాసికాయాతి వేదితబ్బా, తస్మా చతుమాసం అతివుట్టియేవ సచే హోతి, సబ్బోపి ఓఘేన ఓత్థటోకాసో నదీ ఏవ. అథ ఏకిస్సాపి అతివుట్టియా ఓఘా చతుమాసం తిట్టతి, సన్దతి వా, బహితీరే పతిట్టితఓఘేన ఓత్థటోకాసో సబ్బోపి నదీ ఏవ. నదిం ఓత్థరిత్వా సన్దనట్టానతో పట్టాయాతి తమేవ వా నదిం అజ్ఞం వా అపుబ్బం వా పదేసం అత్తనో పవత్తవసేన నదిలక్ఖణప్పత్తం ఓత్థరిత్వా సన్దనట్టానతో పట్టాయ వట్టతి. గామనిగమసీమం ఓత్థరిత్వాతి చతుమాసప్పవత్తిం సన్దాయ వుత్తం. “అగమనపథేతి తదహు గతపచ్చాగతం కాతుం అసక్కుణేయ్యకే”తి లిఖితం. యం పన అన్ధకట్టకథాయం వుత్తం, తం న గహేతబ్బం. కస్మా? నదియమ్మి తందోసప్పసజ్జతో. తిపుసకాదీతి ఏత్థ ఆది-సద్దేన కమలుప్పలాదీనిపి సజ్జహం గచ్చన్తి . సబ్బోపి అజాతస్సరో హోతి, గామసీమాసజ్జమేవ గచ్చతీతి యేహి కతం, తేసం గామసీమాసజ్జం వా, సమన్తతో తీరట్టగామేహి చే కతం, సబ్బగామసజ్జం వా, అజ్ఞోహి గామఖేత్తేహి అసమ్మన్దట్టానం చే, విసుంగామసీమాసజ్జం వా గచ్చతీతి అత్తో.

౧౪౮. సంసట్టవిటపాతి ఇమినా ఆసన్నత్తం దీపేతి, తేన పదేససమ్మిన్దనా ఇథ సమ్మేదోతి దీపేతి. సో పన వడ్డన్తో సీమాసజ్జరం కరోతీతి బద్ధసీమట్టానప్పవేసనవసేన “ఏకదేసబద్ధసీమా”తి వత్తబ్బతో సజ్జరదోసో హోతి. న, భిక్ఖవే, సీమాయ సీమా సమ్మిన్దితబ్బాతి ఏత్థ “పరమం బద్ధసీమాయ పచ్చా అత్తనా బద్ధిత్తబ్బసీమా న సమ్మిన్దితబ్బా”తి ఏకే అధిష్పాయం సంవణ్ణయన్తి. పరమం సమ్మతసీమాయం సమ్మేదాభావతో స్వాధిష్పాయో అజ్ఞోత్తరణేన యుజ్జతి, తస్మా పచ్చా బద్ధిత్తబ్బసీమాయ పరమం బద్ధసీమా న సమ్మిన్దితబ్బా. సకలం వా ఏకదేసతో వా నిమిత్తానం అన్తోకరణేన పరమం బద్ధసీమాయ సీమన్తరికే అకిత్తేత్వా సమ్మన్ననతో హి సమ్మిన్దతి నామ, పరేసం బద్ధసీమం సకలం వా ఏకదేసతో వా నిమిత్తానం అన్తోకరణేన అజ్ఞోత్తరతి నామ, తేనేవాహ “సీమం సమ్మన్ననేన సీమన్తరికం రపేత్వా”తిఆది. తస్సన్తో - పరమం బద్ధసీమాయ సీమన్తరికం పచ్చా బద్ధిత్తబ్బసీమాయ నిమిత్తభూతం రపేత్వా పచ్చా సీమం సమ్మన్నితున్తి. ఇమా ద్వేపి విపత్తియో భిక్ఖుభిక్ఖునీసీమానం అజ్ఞామజ్ఞం న సమ్మవన్తి. సో పన వడ్డన్తో సీమాసజ్జరం కరోతీతి ఏత్థ కేవలం సీమాసజ్జరమేవ కరోతి. తస్మిం కతకమ్మాని న కుప్పన్తీతి కేచి, తం నయుత్తం సాఖాపారోహాధేదనసీమాసోధనానం వుత్తత్తా. ఇదం సబ్బం సుట్ట విచారేత్వా గరుకుల్ పయిరుపాసిత్వా గహేతబ్బయుత్తకం గహేతబ్బం, ఇతరం ఛడ్డేతబ్బం.

ఉపోసథభేదాదికథావణ్ణనా

౧౪౯. “ద్వేమే , భిక్ఖవే, ఉపోసథా”తి తదా సామగ్గీఉపోసథస్స అననుజ్ఞాతత్తా వుత్తం. సామగ్గీఉపోసథస్స పుబ్బకిచ్చే “అజ్ఞుపోసథో సామగ్గీ”తి వత్తబ్బం, న చ కమ్మవాచాయ భగవతా పయోగో దస్సితో, పాళినయతో అట్టకథాచరియేహి ఉద్దిసితబ్బక్కమో దస్సితో. తథా పఞ్చన్నం పాతిమోక్ఖుద్దేసానం ఉద్దేసక్కమో సిద్ధోతి వేదితబ్బం. తయో వా ద్వే వా పాతిమోక్ఖం ఉద్దిసన్తి, అథమ్మేన సమగ్గం నామ హోతీతి ఏత్థ కామం సజ్జస్స సామగ్గీ నామ హోతి వగ్గకథాయ యథాకమ్మం

సామగ్గీవవత్తానతో. తథాపి వగ్గపటిపక్ష్వభావేన సమగ్గం, సమగ్గపటిపక్ష్వభావేన చ వగ్గం నామ కతం. ఆవేణికతో వా గణకమ్మాదిసమ్మవతో, తస్స చ సమగ్గవగ్గభావసమ్మవతో వుత్తంతి వేదితబ్బం. ధమ్మేన వగ్గంతి ఏత్థ పారిసుద్ధికరణం ధమ్మికం, సజ్ఞసేవ చందాగమనం, న గణస్సాతి కత్వా వగ్గం నామ హోతి. “ఏకవారం కతం సుకతం, ఆపత్తిం పన ఆపజ్జతి, పున కాతుం న లభంతి”తి వదంతి. “పఞ్చాసు ఏకస్స చందం ఆహరిత్వా చతుహి పాతిమోక్షం ఉద్ధిసితుం వట్టతీ”తి వదంతి, తం యుత్తం, చందహారకే భిక్షూనం సంతికం పత్తే తేన సజ్ఞో పహోతి, తస్మా చందో సజ్ఞప్పత్తో హోతీతి కత్వా వుత్తం.

పాతిమోక్షద్దేశకథావణ్ణనా

౧౩౦. మాతికాటకథాయం (కజ్ఞా. అట్టం. నిదానవణ్ణనా) “సుణాతు మే, భన్తే, సజ్ఞో...పే.... ఆవికతా హిస్స ఫాసు హోతి, తత్థాయస్మంతే పుచ్చామి...పే.... తస్మా తుణ్ణీ. ఏవమేతం ధారయామీ”తి వత్వా ‘ఉద్దిట్టం ఖో ఆయస్మంతో నిదాన’నిఆదినా నయేన అవసేసే సుతేన సావితే ఉద్దిట్టో హోతీ”తి వుత్తత్తా “ఏవమేతం ధారయామీతి సుతా ఖో పనాయస్మంతేహి”తి ఏత్థ “ధారయామీ”తి వత్వా “ఉద్దిట్టం ఖో ఆయస్మంతో నిదాన”ని వచనం సంఖిత్తంతి గహేతబ్బం, తేనేవ ఖుద్దకపేయ్యాలవసేన లిఖితం. ఏవం మాతికాటకథాయమ్మి “ఆవికతా హిస్స ఫాసు హోతి, తత్థాయస్మంతే”తి ఏత్థాపి “ఉద్దిట్టం ఖో ఆయస్మంతో నిదాన”ని వచనం సంఖిత్తంతి గహేతబ్బంతి ఏకే. కేచి “అవివదమానేహి సిక్ఖితబ్బ”ని వుత్తే నిదానుద్దేశో నిట్టితో నామ హోతి, తస్మా అనావికరోంతో ఆపత్తిం ఆపజ్జతీ”తి వదంతి, తం న యుత్తం. కస్మా? “నిదానం ఉద్ధిసిత్వా”తి నిట్టానవచనేన హి నిదానస్స నిట్టితభావో వుత్తో, నిదానావసానే చ ఆపత్తి వుత్తాతి. “సరభజ్ఞం నామ సరేన భణం”ని లిఖితం. సజ్ఞాయం అధిట్టహిత్వాతి “సజ్ఞాయం కరోమీ”తి చిత్తం ఉప్పాదేత్వా. “ఆపుచ్చామీతి వుత్తమత్తేన కథేతుం వట్టతీ”తి వదంతి. తం తుణ్ణీభావే యుజ్జతి. “అథాపి లాభాదినా అభిభూతో వారేతి, తం న పమాణ”ని వదంతి. ఏసేవ నయోతి కథేంతో యది విచ్చింతతి, పున ఆపుచ్చితబ్బంతి.

అధమ్మకమ్మపటిక్కోసనాదికథావణ్ణనా

౧౩౧. “తేసం అనుపద్దవత్థాయా”తి సజ్ఞో సజ్ఞస్స కమ్మం న కరోతి, అజ్ఞోపి ఉపద్దవో బహూనం హోతి, తస్మా వుత్తం.

పాతిమోక్షద్దేశకఅజ్ఞేసనాదికథావణ్ణనా

౧౩౨. “థేరాధికం పాతిమోక్ష”ని వత్వాపి పచ్చా అవిసేసేన “యో తత్థ బృత్తో పటిబలో, తస్సాధేయ్య”ని వుత్తత్తా “భన్తే”తి వచనం థేరస్సాపి అట్టితి సిద్ధం హోతి. “గచ్చాపుసో సంఖిత్తేన వా విత్థారేన వా”తి వచనతో అసతిపి అన్తరాయే ధామం పమాణంతి సిద్ధం హోతి.

దిసంగమికాదివత్తుకథావణ్ణనా

౧౩౩. “సచస్స సద్ధించరా భిక్షుఉపట్టాకా అట్టి”తి పారో. “ఉతువస్సేతి ఉతుసంవచ్చరే హేమన్తగిమ్మేసూ”తి లిఖితం.

పారిసుద్ధిదానకథావణ్ణనా

౧౬౪. పారిసుద్ధిం దమ్మీతి “సాపత్తికో ధేరానం దేతి, సమ్మజానముసావాదే దుక్కటం సమ్మవతీ”తి ఆచరియేన లిఖితం. కిం ను ఖో కారణం? సమ్మజానముసావాదేన దుక్కటాపత్తి నామ కేవలం భగవతా వుత్తత్తా అకిరియసముట్టానా హోతీతి. “పారిసుద్ధిం దమ్మీ”తి ఏత్థ పన కిరియా పజ్ఞాయతి, తస్మా సమ్మజానముసావాదే పాచిత్తియం వియ దిస్సతి, సుట్టు ఉపపరిక్ఖితబ్బం. మహన్నా హి తే ఆచరియా నామ. తథ్థ “దమ్మీ”తి అత్తనో ఉపోసథకమ్మనిబ్బత్తినిమిత్తం వుత్తం. “హరా”తి చ “ఆరోచేహీ”తి చ హారకస్స అనారోచనపచ్చయా దుక్కటమోచనత్థం వుత్తం. ఏసేవ నయో ఛన్దదానేపి. తథ్థ “దమ్మీ”తి అత్తనో చిత్తసామగ్గిదీపనవచనం, సేసం వుత్తనయమేవ, ఏవం ఉపతిస్సత్థేరో వణ్ణేతి. అథ వా పరమం సమగ్గభావం సన్ధాయ, దుతియం పచ్చా విధాతబ్బభావం, తతియం ఛన్దహారకస్స దుక్కటమోచనత్థం వుత్తం. ఉభయత్థాపి “సజ్ఞప్పత్తో పక్కమతీ”తిఆదివచనతో సజ్ఞే సమగ్గే ఏవ ఛన్దపారిసుద్ధిదానం రుహతి, నాసమగ్గేతి సిద్ధం. “సజ్ఞప్పత్తో ఉక్ఖిత్తకో పటిజానాతి, ఆహటా హోతి పారిసుద్ధీ”తిఆదివచనతో ఉక్ఖిత్తకాదీనమ్మి ఛన్దపారిసుద్ధిదానం రుహతీతి సిద్ధం, త ఇచ్చ ఖో పకతత్తసజ్ఞాయ, నో అజ్ఞాధాతి తక్కో. జానిత్వా సామణేరస్స దిన్నే న యాతి, ఆపత్తి చ, అజానిత్వా దిన్నే యాతి చ, అనాపత్తితి ఏకే. బిళాలసజ్ఞలికా నామ పారిసుద్ధీతి ఏత్థ సజ్ఞలికా నామ అనన్తరేన సమ్మజ్ఞతి, అజ్ఞోన చ సజ్ఞలికేనాతి కేవలం సజ్ఞలికా పారిసుద్ధి నామ హోతీతి ఉపతిస్సత్థేరో. ఏవం సన్తే విసేసనం నిరత్థకం హోతి. బిళాలసజ్ఞలికా బద్ధావ హోతి అన్తోగేహే ఏవ సమ్మయోజనత్తా. యథా సా న కత్థచి గచ్చతి, తథా సాపి న కత్థచి గచ్చతీతి కిర అధిప్పాయో.

ఛన్దదానాదికథావణ్ణనా

౧౬౫-౭. “ఛన్దం దత్వా ఖణ్ణసీమం వా సీమన్తరికం వా బహిసీమం వా గన్త్యా ఆగతో భిక్షు కమ్మం న కోపేతి, తస్మా గమికభిక్షానం ఛన్దం గణ్ఠేత్వా ఖణ్ణసీమం బద్ధిత్వా పున విహారసీమం బద్ధితుం తేసం ఛన్దం న గణ్ఠన్తి”తి వదన్తి. “ముహుత్తం ఏకమన్తం హోథా”తిఆదివచనతో యం కిచ్చి భిక్షుకమ్మం గహట్టాదీసు హత్థపాసగతేసు న వట్టతీతి సిద్ధం. నిస్సీమన్తి బహిసీమం. తస్స సమ్మూతిదానకీచ్ఛం నత్థీతి తస్మిం సతిపి వట్టతీతి అత్థో. ఆసనేన సహ ఉదకన్తి అత్థో. పన్నరసోపీతి అపి-సద్ధో చాతుద్దసిం సమ్మిణ్ణేతి, తేన వుత్తం మహాఅట్టకథాయం “యది నో ఏత”న్తి. “అజ్ఞ మే ఉపోసథో పన్నరసో”తి అధిట్టానం సదా న కిచ్చి, న అజ్ఞాధాతి ఏకే.

ఆపత్తిపటికమ్మవిధికథాదివణ్ణనా

౧౬౬-౧౭౦. పటిదేసేమీతి యాయ కాయచి భాసాయ వుత్తే దేసనా చ పటిగ్గహో చ హోతియేవ దిట్టావికమ్మేన విసుద్ధియా వుత్తత్తాతి కేచి. వేమతికేన “అహం, భన్తే, ఏకిస్సా ధుల్లచ్చయాపత్తియా వేమతికో, యదా నిబ్బేమతికో భవిస్సామి, తదా తం ఆపత్తిం పటికరిస్సామీ”తి వత్తబ్బం. ఏవం కతే యావ నిబ్బేమతికో న హోతి, తావ సభాగాపత్తిం పటిగ్గహేతుం న లభతి, అజ్ఞోస ఇచ్చ కమ్మానం పరిసుద్ధో నామ హోతి. పున నిబ్బేమతికో హుత్వా దేసేతబ్బం. న చాతి నేవ పాళియం న అట్టకథాయం అత్తి, దేసితే పన దోసో నత్థీతి. తథా ఇతో వుట్టహిత్వా తం ఆపత్తిం పటికరిస్సామీతి ఏత్థ చ సకలసజ్ఞే సభాగాపత్తిం ఆపన్నీ, వేమతికే చ. తథా చ “సబ్బో సజ్ఞో సభాగాపత్తిం ఆపజ్జిత్వా యదా సుద్ధం పస్సిస్సతీ”తి, “తదా తస్స సన్తికే తం ఆపత్తిం పటికరిస్సతీ”తి వత్తా ‘ఉపోసథం కాతుం లభతీ’తి చ లిఖితం.

అనాపత్తిపన్నరసకాదికథావణ్ణనా

౧౭౨-౩. “అథర్వా”తి పుబ్బవారే, “అథర్వా”తి పద్మావారే పాఠో. సీమం ఓక్కన్తే వా ఓక్కమన్తే వా పస్సన్తి. ధమ్మసంజ్ఞానో పన అంజ్ఞాణేన హోన్తి. “వేమతికపన్నరసకం ఉత్తానమేవా”తి పాఠో.

సీమోక్కున్తికపేయ్యాలకథావణ్ణనా

౧౭౪. “న అకామా దాతబ్బా”తివచనతో ఇచ్చాయ సతి దాతబ్బాతి సిద్ధం.

లిజ్ఞాదిదస్సనకథావణ్ణనా

౧౮౦. నాభివితరన్తితి ఏత్థ లద్ధినానాసంవాసకా కిర తే. కమ్మనానాసంవాసకం దిట్టిం పటినిస్సజ్జాపేత్వా తస్స ఓసారణకమ్మం కాతబ్బం. ఏవంజ్ఞో కతే తేన సద్ధిం ఉపోసథం కాతుం వట్టతి. ఇతరేన లద్ధినిస్సజ్జనమత్తేన కాతున్తి వుత్తం. ఆపత్తియా అదస్సనే అప్పటికమ్మే ఉక్ఖిత్తకం దిట్టియా అప్పటినిస్సగ్గే ఉక్ఖిత్తకం జానిత్వా తేన సద్ధిం కరోన్తస్స పాచిత్తియం, తస్మా ఇమే ఉక్ఖిత్తానువత్తకాతి వేదితబ్బాతి ఏకే.

నగన్తబ్బగన్తబ్బవారకథావణ్ణనా

౧౮౧. న గన్తబ్బోతి కిం సన్ధాయ? “అంజ్ఞాత్ర సజ్ఞేనా”తి వచనతో యస్మిం విహారే సతం భిక్షూ విహరన్తి, తే సబ్బే కేనచిదేవ కరణీయేన దస దస హుత్వా విసుం విసుం నానాఉదకుష్ఠేపసీమాదీసు రత్వా ఉపోసథం కాతుం లభన్తి. నవకమ్మసాలాదికా నానాసీమాకోటి ఉపోసథాధిట్ఠానత్తం సీమాపి నదీపి న గన్తబ్బా. గరుకం పాతిమోక్ఖుద్దేసం విస్సజ్జిత్వా లహుకస్స అకత్తబ్బత్తా “అంజ్ఞాత్ర సజ్ఞేనా”తి వచనం సాధేతి. తత్థ “యస్మిం ఆవాసే ఉపోసథకారకా ...పే.... అకత్వా న గన్తబ్బో”తి వచనతో విస్సట్ఠఉపోసథాపి ఆవాసా గన్తుం వట్టతీతి సిద్ధం. “తతో పారిసుద్ధిఉపోసథకరణత్తం విస్సట్ఠఉపోసథా గన్తుం వట్టతి, ఖణ్ణసీమం వా పవిసీతున్తి అపరే వదన్తి”తి వుత్తం. ఇమినా నేవ ఉపోసథన్తరాయోతి “అత్తనో ఉపోసథన్తరాయో”తి లిఖితం.

వజ్జనీయపుగ్గలసన్దస్సనకథావణ్ణనా

౧౮౩. “అన్తిమవత్తుం అంజ్ఞాపన్నస్స నిసిన్నపరిసాయ కలహాదిభయేన నాహం కరిస్సామీ”తి చిత్తం ఉప్పాదేత్వా నిసీదితుం వట్టతి. అంజ్ఞాకమ్మే తస్స నిసిన్నపరిసాయ ఆపత్తి నత్తితి ఏకే. “న చ, భిక్షవే, అనుపోసథే ఉపోసథో కాతబ్బో అంజ్ఞాత్ర సజ్జసామగ్గియా”తి (మహావ. ౧౮౩) వచనతో సామగ్గీదివసో అనుపోసథదివసోతి అత్థతో వుత్తం వియ దిస్సతి. “ద్వేమే, భిక్షవే, ఉపోసథా”తి వుత్తవచనవసేనేతం వుత్తం, అంజ్ఞాధా పరివారపాళియా విరుజ్ఞతీతి ఆచరియా. చాతుద్దసీయం, పన్నరసీయం వా చే సజ్ఞో సమగ్గో హోతి, “అంజ్ఞాపోసథో సామగ్గీ”తి అవత్వా పకతినీహరేనేవ కత్తబ్బన్తి దస్సనత్తం యథాదేసనా కతాతి నో తక్కో. అంజ్ఞాధా యథావుత్తద్వయే చే సామగ్గీ హోతి, తత్థ ఉపోసథం అకత్వా అనుపోసథదివసే ఏవ సామగ్గీఉపోసథో కాతబ్బోతి ఆపజ్జతి. అంజ్ఞాధా పుట్టే పటిసిద్ధత్తా ఇదాని పటిసేధనకిచ్చం నత్తి. “న, భిక్షవే, దేవసికం పాతిమోక్ఖం ఉద్ధిసితబ్బ”న్తి (మహావ. ౧౮౬) పుట్టే హి వుత్తం. అథ వా “అనుజానామి, భిక్షవే, ఉపోసథే పాతిమోక్ఖం ఉద్ధిసీతు”న్తి పుట్టే వుత్తత్తా “సకిం పక్ఖస్స చాతుద్దసే వా పన్నరసే వా”తి చ “ద్వేమే, భిక్షవే, ఉపోసథా”తి (మహావ. ౧౮౯)

చ పచ్చా వుత్తతా తతో అజ్ఞాస్మిం దివసే ఉపోసథో న కాతర్బ్యోతి అర్థతో ఆపన్నం అనిట్టం, సతి సజ్ఞసామగ్గియా అజ్ఞో దివసో పకతివసేన అనుపోసథోపి ఉపోసథదివసో నామ హోతీతి దస్సనవసేన నివారేతుమ్మి ఏవందేసనా కతాతి వేదితబ్బా.

ఉపోసథకృత్తకవణ్ణనా నిట్టితా.

౩. వస్సుపనాయికకృత్తకవణ్ణనా

వస్సుపనాయికానుజాననకథావణ్ణనా

౧౮౪. మహాఅట్టకథాయమ్మి “సజ్ఞాపయిస్సంతీ”తి పారో, దీపవాసినో “సజ్ఞాపయిస్సంతీ”తి పరన్తి కిర. “కతి ను ఖో వస్సుపనాయికా”తి చిన్తాయం “కిం నిమిత్త”న్తి వుత్తే “అనుజానామి, భిక్షవే, వస్సం ఉపగన్తు”న్తి యం వస్సుపగమనం వుత్తం, తం “ఇమం తేమాసం వస్సం ఉపేమీ”తి వత్వా ఉపగన్తబ్బం. వస్సానమాసా చ చత్తారో. తత్త పరమం తేమాసం, పచ్చిమం తేమాసన్తి దువిధం తేమాసం. తేనాయం తేసం భిక్షూనం చిన్తా అహోసి.

వస్సానేచారికాపటిక్ఖేపాదికథావణ్ణనా

౧౮౫. అనపీక్ఖగమనేన వా అజ్ఞాత్థ అరుణం ఉట్టాపనేన వా ఆపత్తి వేదితబ్బాతి ఏత్త పరమం తావ సో సత్తాహం అనాగతాయ పవారణాయ సకరణీయో పక్కమతి. “ఆగచ్ఛేయ్య వా సో, భిక్షవే, భిక్షు తం ఆవాసం న వా ఆగచ్ఛేయ్య, తస్స, భిక్షవే, భిక్షునో పురిమికా చ పజ్ఞాయతి, పటిస్సవే చ అనాపత్తి”తి వచనతో ఓరం సన్ధాయ వుత్తన్తి వేదితబ్బం. తథా హి “సో తదహేవ అకరణీయో పక్కమతి, సకరణీయో పక్కమతి, తస్స, భిక్షవే, భిక్షునో పురిమికా చ న పజ్ఞాయతి, పటిస్సవే చ ఆపత్తి దుక్కటస్సా”తి (మహావ. ౨౦౭) వుత్తం.

సత్తాహకరణీయానుజాననకథావణ్ణనా

౧౮౬-౮. దుతియం పన “సో తం సత్తాహం బహిద్ధా వీతినామేతి, తస్స, భిక్షవే, భిక్షునో పురిమికా చ న పజ్ఞాయతి, పటిస్సవే చ ఆపత్తి దుక్కటస్సా”తి వచనతో సత్తాహతో పరం వేదితబ్బం. తథా హి “సో తం సత్తాహం అన్తో సన్నివత్తం కరోతి, తస్స, భిక్షవే, భిక్షునో పురిమికా చ పజ్ఞాయతి, పటిస్సవే చ అనాపత్తి”తి (మహావ. ౨౦౭) వుత్తం. సతిపి కారణద్వయే వస్సచ్చేదకారణాభావే ఆపత్తి వేదితబ్బా, తస్మా తీణిపి ఏతాని వచనాని యథాసమ్భవం యోజితాని విగ్గహాని హోన్తి. తీణి పరిహీనానీతి తాసం నట్టితాయ.

పహితేయేవఅనుజాననకథావణ్ణనా

౧౯౯. “అనుజానామి భిక్షవే, సజ్ఞకరణీయేన గన్తుం, సత్తాహం సన్నివత్తో కాతర్బ్యో”తి వచనతో అన్తోవస్సే సంహారికభావేన గన్తుం వట్టతి. తత్త ధమ్మధన్తవసేనపి ఆగతే సజ్ఞస్స ఆయముఖం వినస్సతి. తతో “సేనాసనాని కత్వా”తి చ వుత్తం. ఆగతన్తి ఆగమనం. భావేత్థ తపచ్చయోయం. సజ్ఞకరణీయేన గన్తున్తి ఏత్త “సేనాసనపటిసంయుత్తేసు ఏవ సజ్ఞకరణీయేసు, న అజ్ఞాసూ”తి ధమ్మసిరిత్థేరో వదతి కిర. అట్టకథాయమ్మి తం పదం ఉద్ధరిత్వా “యం కిఞ్చ ఉపోసథాగారాదీసు సేనాసనేసూ”తిఆదినా సేనాసనమేవ దస్సితం, తస్మా ఉపపరిక్ఖితబ్బం.

అనిమన్తితన గన్తుం న వట్టతీతి తస్య రత్తిచ్చేదో చ దుక్కటాపత్తి చ హోతి, తం “వస్సచ్చేదో”తి చ వదన్తి.
 నిమన్తితోయేవ నామ హోతీతి ఏత్థ ఉపాసకేహి “ఇమస్మిం నామ దివసే దానాదీని కరోమ, సబ్బే సన్నిపతన్తూ”తి కతాయపి
 కతికాయ గన్తుం వట్టతి. పవారణాయ నవమితో పట్టాయ పంసుకూలికచీవరం పరియేసితుం కావీరపట్టనే వియ సబ్బేసం
 గన్తుం వట్టతి అనుసంవచ్చరం నియమతో ఉపాసకేహి సజ్జిత్వా రపనతో. వుత్తమ్మి చేతం అన్ధకట్టకథాయం “భిక్షుసజ్జేన వా
 కతికా కతా ‘సమన్తా భిక్షూ గచ్ఛన్తూ’తి, ఘోసనం వా కతం ఉపాసకేహి, తత్థ గచ్ఛన్తస్స రత్తిచ్చేదో నట్టితి తథా
 ‘అనుసంవచ్చరం ఆగచ్ఛన్తూ’తి సకిం నిమన్తితేపి వట్టతీ”తి చ “చీవరకాలతో పట్టాయ నియమం కత్వా సమన్తతో ఆగతానం
 సజ్జేత్వా దానతో కావీరపట్టనే ఘోసేత్వా కరణాకారో పజ్ఞాయతీతి అపరో”తి చ. ఆచరియా పన ఏవం న వదన్తి.

అన్తరాయేఅనాపత్తివస్సచ్చేదకథావణ్ణనా

౨౦౧. “సచే దూరం గతో హోతి, సత్తాహవారేన అరుణో ఉట్టాపేతబ్బో”తి వచనతో ‘యస్మిం అన్తరాయే సతి వస్సచ్చేదం
 కాతుం వట్టతి, తస్మిం అన్తరాయేవ వస్సచ్చేదమకత్వా సత్తాహకరణీయేన వీతినామేతుం వట్టతీతి దీపితన్తి అపరో”తి వుత్తం.
 వినయధరా పన న ఇచ్చన్తి, తస్మా “సత్తాహవారేన అరుణో ఉట్టాపేతబ్బో”తి ఇదం తత్తుప్పాదానిమిత్తం వుత్తన్తి
 వేదితబ్బం. తం సన్ధాయ “ఆచరియా పన ఏవం న వదన్తి”తి వుత్తం. గాఘం వాతి బలిబద్ధం వా. బహిసీమాయ రితానన్తి
 తేహి ఖణ్ణసీమాయ రితేహిపీతి ఉపతిస్సత్థేరో. వస్సచ్చేదే అస్స వస్సచ్చేదస్స. విహారా అజ్ఞాత్థ వుట్టాపేనేహి తత్థేవ
 సన్నిపతిత్వా “ఇమినా చ ఇమినా చ కారణేన ఇమస్మిం నామ పదేసే ఇమం విహారం నేత్వా వుట్టాపేమా”తి
 అనుస్సావేత్వావ కాతబ్బన్తి.

వజాదీసువస్సూపగమనకథావణ్ణనా

౨౦౩. వజేన సద్ధిం గతస్స వస్సచ్చేదే అనాపత్తీతి వస్సచ్చేదో న హోతీతి కిర అధిప్పాయో. సత్థస్స అవిహరత్తా
 “ఇమస్మిం విహారే”తి అవత్వా “ఇధ వస్సం ఉపేమీ”తి ఏత్తకం వత్తబ్బం. “సత్థే పన వస్సం ఉపగన్తుం న వట్టతీతి ‘ఇమస్మిం
 విహారే ఇమం తేమాస’న్తి వా ‘ఇధ వస్సం ఉపేమీ’తి వా న వట్టతి, ఆలయకరణమత్తేనేవ వట్టతీతి అధిప్పాయో”తి లిఖితం.
 తం పన అట్టకథాయ విరుజ్ఞతి. “ఇధ వస్సం ఉపేమీతి తిక్ఖతుం వత్తబ్బ”న్తి హి వుత్తం. అట్టకథావచనమ్మి పుబ్బాపరం
 విరుజ్ఞతీతి చే? న, అధిప్పాయాజాననతో. సత్థో దువిధో రితో, సజ్ఞారోతి. తత్థ రితే కుటికాయ “ఇధ వస్సం ఉపేమీ”తి వత్వా
 వసితబ్బం. ఇదజ్ఞో సన్ధాయ “అనుజానామి, భిక్షవే, సత్థే వస్సం ఉపగన్తు”న్తి వుత్తం, సజ్ఞారిష్ఠి పన సత్థే కుటికాయ
 అభావతో వస్సం ఉపగన్తుం న వట్టతి. సతి సివికాయ వా సకటకుటికాయ వా వట్టతి, తథా వజేపి. తీసు రానేసు భిక్షువో
 నత్తి వస్సచ్చేదే ఆపత్తి.

పవారేతుఞ్చ లభతీతి ఏత్థాయం విచారణా – “అనుజానామి, భిక్షవే, యేన వజో, తేన గన్తు”న్తి ఇదం కిం వస్సరక్షణత్థం
 వుత్తం, ఉదాహు వస్సచ్చేదాపత్తిరక్షణత్థన్తి? కిఞ్చేత్థ యది వస్సరక్షణత్థం, “న, భిక్షవే, అసేనాసనికేన వస్సం ఉపగన్తబ్బ”న్తి
 ఇదం విరుజ్ఞతి. అథ వస్సచ్చేదాపత్తిరక్షణత్థం వుత్తన్తి సిద్ధం న నో పవారేతుం లభతీతి, కా పనేత్థ యుత్తి? యతో అయమేవ
 తివిధో పవారేతుం లభతి, నేతరో. వాళేహి ఉబ్బాహ్లాదికో హి ఉపగతట్టానాపరిచ్ఛాగా లభతి. పరిచ్ఛాగా న లభతీతి అయమేత్థ
 యుత్తి. యేన గామో, తత్థ గతోపి పవారేతుం లభతీతి ఏకేనాతి ఆచరియో. యో హి పుబ్బే “ఇధ వస్సం ఉపేమీ”తి న
 ఉపగతో, “ఇమస్మిం విహారే”తి ఉపగతో, నో చ పరిచ్ఛత్తో. అజ్ఞాథా వినా విహారేన కేవలం గామం సన్ధాయ “ఇధ వస్సం

ఉపేమి”తి ఉపగన్తుం వట్టతీతి. ఆపజ్జతూతి చే? న, “అనుజానామి, భిక్షవే, వజే సత్తే నావాయ వస్సం ఉపగన్తు”న్తి వచనం వియ “గామే ఉపగన్తు”న్తి వచనాభావతో. యస్మా “తీసు రానేసు భిక్షునో నత్తి వస్సచ్చేదే ఆపత్తి”తి వచనం తత్త వస్సుపగమనం అట్టితి దీపేతి తదభావే ఛేదాభావా, తస్మా “సత్తే పన వస్సం ఉపగన్తుం న వట్టతీ”తి కుటియా అభావకాలం సన్ధాయ వుత్తన్తి సిద్ధం. తీసు రానేసు భిక్షునో నత్తి వస్సచ్చేదే ఆపత్తితి “తేహి సద్ధిం గచ్ఛన్తస్సేవ నత్తి, విరుజ్జిత్వా గమనే ఆపత్తి చ, పవారేతుఞ్చ న లభతీ”తి లిఖితం, తస్మా యం వుత్తం అట్టకథాయం “అథ సత్తో అన్తోవస్సేయేవ భిక్షునా పత్తితట్టానం పత్వా అతిక్కుమతి...పే.... అన్తరా ఏకస్మిం గామే తిట్టతి వా విప్పకిరతి వా”తిఆది, తం ఏత్తావతా విరుజ్జిత్వా గతానమ్మి విరుజ్జిత్వా గమనం న హోతి, తస్మా పవారేతబ్బన్తి దస్సనత్తన్తి వేదితబ్బం.

తత్త “పదరచ్చదనం కుటిం కత్వా ఉపగన్తబ్బ”న్తి వచనతో సేనాసనత్తాయ రుక్ఖం ఆరుహితుం వట్టతీతి సిద్ధం హోతి, న పాళివిరోధతోతి చే? న, తప్పటిక్లేపేనేవ సిద్ధత్తా, ఇమస్స ఇథ పునపి పటిక్లేపనతో. “న, భిక్షవే, అసేనాసనికేన వస్సం ఉపగన్తబ్బ”న్తి ఇమినా పటిక్లేపేన సిద్ధే “న, భిక్షవే, అజ్ఞోకాసే వస్సం ఉపగన్తబ్బ”న్తి పటిక్లేపో వియ సియాతి చే? న, అజ్ఞోకాసస్స అసేనాసనభావానుమతిప్పసజ్జతో. అజ్ఞోకాసో హి “అజ్ఞోకాసే పలాపపుణ్ణో”తి వచనతో సేనాసనన్తి సిద్ధం. చతుసాలఅజ్ఞోకాసే వసన్తోపి “చతుసాలాయ వసతీ”తి వుచ్చతి, తస్మా తత్త వట్టతీతి ఆపజ్జతి, తస్మా ఇథ అసేనాసనికో నామ అత్తనా వా పరేన వా అత్తనో నిబద్ధవాసత్థం అపాపితసేనాసనికోతి వేదితబ్బం. అజ్ఞాథా ద్విన్నం పటిక్లేపానం అజ్ఞాతరాతిరేకతా చ రుక్ఖమూలేపి నిబ్బకోసేపి వస్సం ఉపగన్తుం వట్టతీతి చ, అపాపితసేనాసనికేనాపి గట్టే వసీతుం వట్టతీతి చ ఆపజ్జతి, సద్వారబద్ధమేవ సేనాసనం ఇథ అధిప్పేతన్తి కథం పజ్ఞాయతీతి చే? నిదానతో. అయఞ్ఞో అసేనాసనికవస్సుపగమనాపత్తి “తేన భో పన సమయేన భిక్షూ అసేనాసనికా వస్సం ఉపగచ్ఛన్తి, సీతేనపి ఉఱ్ఱేనపి కిలమన్తీ”తి ఇమస్మిం నిదానే పజ్ఞాత్తా, తస్మా సీతాదిపటిక్లేపమేవ ఇథ సేనాసనన్తి అధిప్పేతబ్బన్తి సిద్ధం. ఏవం సన్తే సిద్ధం పుబ్బపక్ఖనిదస్సనన్తి చే? న, పుట్టే అపరత్థపవత్తిసూచనతో. దుతియజ్ఞాననిద్దేసే “వితక్కవిచారానం వూపసమా అవితక్కం అవిచార”న్తి (దీ. ని. ౧.౨౨౮; మ. ని. ౧.౨౭౧) వచనాని నిదస్సనం. అజ్ఞోకాసపటిక్లేపనిదానేన బహిఅజ్ఞోకాసోవ పటిక్లేతో, న చతుసాలాదిమజ్జగతో అజ్ఞోకాసోతి ఆపజ్జతి, తస్మా న నిదానం పమాణన్తి చే? న, నియమతో. కిఞ్చి హి సిక్ఖాపదం నిదానాపేక్షం హోతీతి సాధితమేతం. ఇదం సాపేక్షం, ఇదం అనపేక్షన్తి కథం పజ్ఞాయతి, న హి ఏత్త ఉభతోవిభజ్జే వియ సిక్ఖాపదానం పదభాజనం, అనాపత్తివారో వా అట్టితి? ఇథాపి దేసనావిధానతో పజ్ఞాయతి. “దేవే వస్సన్తే రుక్ఖమూలమ్మి నిబ్బకోసమ్మి ఉపధావన్తీ”తి హి ఇమేహి ద్వీహి నిదానవచనేహి బహి వా అన్తో వా సబ్బం ఓవస్సకట్టానం ఇథ అజ్ఞోకాసో నామ. అనోవస్సకట్టానమ్మి అనిబ్బకోసమేవ ఇథ ఇచ్చితబ్బన్తి సిద్ధం హోతి. తేన న ఉపగన్తబ్బన్తి న ఆలయకరణపటిక్లేపో, “ఇథ వస్సం ఉపేమి”తి వచనపటిక్లేపో. ఛవసరీరం దహిత్యా ఛారికాయ, అట్టికానఞ్చ అత్తాయ కుటికా కరీయతీతి అన్తకట్టకథావచనం. “టబ్బితమఞ్చోతి కసికుటికాపాసాణఘర”న్తి లిఖితం. “అకవాటబద్ధసేనాసనే అత్తనో పాపితే సభాగట్టానే సకవాటబద్ధే వసతి చే, వట్టతీ”తి వుత్తం. పయోగోపి అత్తి, “అసేనాసనికేన వస్సం న ఉపగన్తబ్బ”న్తి పాళి చ అట్టకథా చ, తస్మా ఉపపరిక్లేతబ్బం.

అథమ్మికకతికాదికథావణ్ణనా

౨౦౮. మహావిభజ్జే వుత్తన్తి ఏత్త అయం అన్తకట్టకథావచనం ఊనపన్నరసవస్సేన సామణేరేన ఇథ విహారే న వత్తబ్బా, న పంసుకూలం ఆహిణ్ణితబ్బం, న చోళభిక్షా గహేతబ్బా, న అజ్ఞావిహారే భుజ్జితబ్బం, న అజ్ఞాస్స భిక్షుస్స వా భిక్షునియా వా

సంతకం భుజ్జితబ్బం, అజ్ఞామజ్ఞాం నేవ ఆలపేయ్యామ న సల్లపేయ్యామ, న సజ్ఞాయితబ్బం, మత్తికాపత్తేన వట్టతి, న అపరిపుణ్ణపరిక్ఖారస్స వాసోతి.

౨౦౬. ముసావాదోతి విసంవాదో అధిప్పేతో. కేచి “విసంవాదనవసేన పటిస్సుణిత్యాతి వుత్త”న్తి చ, “రజ్ఞో వుత్తవచనానురూపతో ముసావాదోతి గహట్టా గణ్ణంతీతి వుత్త”న్తి చ వదన్తి.

౨౦౭. “పురిమికా చ న పజ్ఞాయతి. కస్మా? ‘దుతియే వసామీ’తి చిత్తే ఉప్పన్నే పరమసేనాసనగ్గాహో పటిప్పస్సమ్మతి. పున ‘పరమే ఏవ వసామీ’తి చిత్తే ఉప్పన్నే దుతియో పటిప్పస్సమ్మతి. ఉభయావాసే విధానం నత్తీ”తి లిఖితం. పోరాణగణిపదే పన “పరమం గహితట్టానే అవసిత్యా అజ్ఞాస్మిం విహరే సేనాసనం గహిత్యా ద్వీహాతీహం వసతి, తతో పరమగ్గాహో పటిప్పస్సమ్మతీతి పురిమికా చ న పజ్ఞాయతి. పచ్చిమగ్గాహో న పటిప్పస్సమ్మతి. ఇదజ్ఞో దివసవసేన పటిప్పస్సమ్మనం నామ హోతి. అథ పచ్చిమం తేమాసం అజ్ఞాస్మిం వసతి, పురిమికా చ న పజ్ఞాయతి, ఇదం సేనాసనగ్గాహం వసేన పటిప్పస్సమ్మనం నామా”తి వుత్తం. ఉభోపేతే అత్థవికప్పా ఇథ నాధిప్పేతా. యత్థాయం పటిస్సుతో, తత్థ పురిమికా చ న పజ్ఞాయతి, పటిస్సవే చ ఆపత్తి దుక్కుటస్స. కత్థ పన పురిమికా పజ్ఞాయతీతి? అన్తరామగ్గే ద్వీసు ఆవాసేసు యత్థ తదహేవ పచ్చిమగ్గాహో, తత్థ పరమం గహితట్టానే సత్తాహకరణీయేన గచ్ఛతో న వస్సచ్ఛేదో, సో తదహేవ అకరణీయో పక్కమతీతిఆదిమ్మి “కరణీయం నామ సత్తాహకరణీయ”న్తి లిఖితం.

పాళిముత్తకరత్తిచ్చేదవినిచ్చయే “ధమ్మస్సవనాదీ”తి వుత్తం. ఆదిమ్మి చతుసు వారేసు నిరపేక్షపక్కమనస్సాధిప్పేతత్తా “సత్తాహకరణీయేనా”తి న వుత్తం తస్మిం సతి నిరపేక్షగమనాభావతో. తత్థ పురిమా ద్వే వారా వస్సం అనుపగతస్స వసేన వుత్తా, తస్మా ఉపగతస్స తదహేవ సత్తాహకరణీయేన గత్వా అన్తోసత్తాహం ఆగచ్ఛతో న వస్సచ్ఛేదోతి సిద్ధం. పచ్చిమా ద్వే వారా ఉపగతస్స నిరపేక్షగమనవసేన వుత్తా, “సత్తాహం అనాగతాయ పవారణాయ సకరణీయో పక్కమతీ”తి తతో బహిద్ధా సత్తాహం వీతినామేన్తస్స వస్సచ్ఛేదోతి దస్సనత్థం వుత్తం. తత్థ “అకరణీయో పక్కమతీ”తి వచనాభావా వినా రత్తిచ్చేదకారణేన గన్తుం న వట్టతీతి సిద్ధం. పవారేత్వా పన గన్తుం వట్టతి పవారణాయ తందివససన్నిసిత్తత్తా. తత్థ న వా ఆగచ్ఛేయ్యాతి అన్తరాయేన. ఆచరియో పన “న పున ఇథాగచ్ఛామీ”తి నిరపేక్షోపి సకరణీయోవ గన్తుం లభతీతి దస్సనత్థం అకరణీయో”తి న వుత్త”న్తి వదతి. “సీహళదీపే కిర చూళపవారణా నామ అత్థి, తం పవారణం కత్వా యథాసుఖం సకరణీయా గచ్ఛన్తి, పయోగఞ్చ దస్సన్తీ”తి వుత్తం. “తత్థ ఛ అరుణా అన్తోవస్సే హోన్తి, ఏకో బహి, తస్మా సో తేమాసం వుత్తో హోతీతి అపరే”తి చ, “ఆచరియో ఏవం న వదతీ”తి చ వుత్తం. సబ్బత్థ విహారం ఉపేతీతి అత్తనో వస్సగ్గేన పత్తగబ్బం ఉపేతీతి పోరాణా. అసతియా పన వస్సం న ఉపేతీతి ఏత్థ “ఇమస్మిం విహరే ఇమం తేమాస”న్తి అవచనేన. “అట్టకథాయం వుత్తరత్తిచ్చేదకారణం వినా తిరోవిహరే వసిత్యా ఆగచ్ఛిస్సామీతి గచ్ఛతోపి వస్సచ్ఛేద”న్తి లిఖితం.

౨౦౮. పటిస్సుతో హోతి పచ్చిమికాయాతి అన్తరా పబ్బజితభిక్షునా, చిన్నవస్సేన వా పటిస్సుతో, అజ్ఞోన పన పురిమం అనుపగత్వా పచ్చిమికాయం పటిస్సవో న కాతబ్బో. రత్తిచ్చేదే సబ్బత్థ వస్సచ్ఛేదోతి సన్నిట్ఠానం కత్వా వదన్తి. కేచి పన న ఇచ్ఛన్తి. తం సాధేతుం అనేకథా పపఞ్చన్తి. కిం తేన.

వస్సూపనాయికక్ఖన్ధకవణ్ణనా నిట్టితా.

౪. పవారణాక్ఖన్ధకవణ్ణనా

అపహాసకవిహారకథావణ్ణనా

౨౧౦. “సజ్జం ఆవునో పవారేమీ”తి వుత్తత్తా పచ్చాపి “వదతు మం సజ్జో”తి వత్తబ్బం వియ దిస్సతి. అయం పనేత్త అధిప్పాయో – యస్మా అహం సజ్జం పవారేమి, తస్మా తత్త పరియాపన్నా ధేరా, మజ్జిమా, నవా వా అవిసేసేనాయస్మన్తో సబ్బేపి మం వదంతాతి.

పవారణాభేదవణ్ణనా

౨౧౧. ద్వేమా, భిక్షవే, పవారణాతి ఏత్త తాదీసే కిచ్చే సతి యత్త కత్తచి పవారేతుం వట్టతి. తేనేవ మహావిహారే భిక్షా చాతుద్దసియం పవారేత్వా పన్నరసియం కాయసామగ్గిం ఇదానిపి దేన్తి. చేతియగిరి మహాదస్సనత్తమ్మి అట్టమియం గచ్చన్తి, తమ్మి చాతుద్దసియం పవారేతుకామానయేవ హోతి. “సత్తాహం అనాగతాయ పవారణాయ సకరణీయో పక్కమతి, అనాపత్తితి వచనతో ఇదం ఆచిణ్ణ”న్తి లిఖితం. “నో చే అధిట్టహాయ్య, ఆపత్తి దుక్కటస్సా”తి ఏకస్స వుత్తదుక్కటం, తస్సేవ వుత్తం పుబ్బకిచ్చిచ్చ సజ్జగణానమ్మి నేతబ్బం.

పవారణాదానానుజాననకథావణ్ణనా

౨౧౩. తేన చ భిక్షునాతి పవారణాదాయకేన.

అనాపత్తిపన్నరసకాదికథావణ్ణనా

“తస్సా చ పవారణాయ ఆరోచితాయ సజ్జేన చ పవారితే సబ్బేసం సుప్పవారితం హోతితి వచనతో కేవలం పవారణాయ పవారణాదాయకోపి పవారితోవ హోతి”తి వదన్తితి.

౨౨౨. అవుట్టితాయ పరిసాయాతి పవారేత్వా పచ్చా అజ్ఞామజ్ఞం కథేన్తియా. ఏకచ్చాయ వుట్టితాయాతి ఏకచ్చేసు యథానిసిన్నేసు ఏకచ్చేసు సకసకట్టానం గతేసు. పున పవారేతబ్బన్తి పునపి సబ్బేహి సమాగత్వా పవారేతబ్బం. ఆగచ్చన్తి సమసమా, తేసం సన్తికే పవారేతబ్బన్తి “గతే అనానేత్వా నిసిన్నానయేవ సన్తికే పవారేతబ్బం, ఉపోసథక్ఖన్థకేపి ఏసేవ నయో”తి లిఖితం. సబ్బాయ వుట్టితాయ పరిసాయ ఆగచ్చన్తి సమసమా, తేసం సన్తికే పవారేతబ్బన్తి “యది సబ్బే వుట్టిహిత్వా గతా, సన్నిపాతేతుచ్చ న సక్కా, ఏకచ్చే సన్నిపాతాపేత్వా పవారేతుం వట్టతి”తి వదన్తి. కస్మా? ఇత్తిం రపేత్వా కత్తబ్బసజ్జకమ్మాభావా వగ్గం న హోతి కిర. ఏత్త పన ఏకచ్చేసు గతేసుపి సబ్బేసు గతేసుపి సబ్బే సన్నిపాతాపేత్వా ఇత్తిం అట్టపేత్వా కేవలం పవారేతబ్బం. ఏకచ్చే సన్నిపాతాపేత్వా పవారేతుం న వట్టతి “సజ్జం, భన్తే, పవారేమీ”తి వచనతో. సబ్బేపి హి సన్నిపతితా పచ్చా దిట్టం వా సుతం వా పరిసజ్జితం వా వత్తారో హోన్తి. అనాగతానం అత్తిభావం ఇత్వాపి ఏకచ్చానం సన్తికే పవారణావచనం వియ హోతి. సమ్ముఖీభూతే చత్తారో సన్నిపాతాపేత్వా నిస్సగ్గియం ఆపన్నచీవరాదినిస్సజ్జనం వియ పవారణా న హోతి సబ్బాయత్తత్తా. “సమగ్గానం పవారణా పజ్జత్తా”తి వచనఞ్చత్త సాధకం. “ఇతో అజ్ఞాథా న వట్టతి అట్టకథాయం అననుజ్ఞాతత్తా”తి ఉపతిస్సత్థేరో వదతి. “ధోకతరేహి తేసం సన్తికే పవారేతబ్బం ఇత్తిం అట్టపేత్వావా”తి వుత్తం. ఆగన్తుకా నామ నవమితో పట్టాయాగతా వా వజసత్తనావాసు వుత్తవస్సా వా హోన్తి.

౨౩౭. “దసవత్తుకా మిచ్చాదిట్టి హోతి తథాగతోతిఆదీ”తి లిఖితం. “నత్తి దిన్నన్తిఆదీ”తి వుత్తం.

౨౩౯. “ఉపపరిక్లిత్యా జానిస్సామాతి తేన సహ పవారేతబ్బ”ని లిఖితం.

పవారణాక్షన్ధకవణ్ణనా నిట్టితా.

౫. చమ్మక్ఖన్ధకవణ్ణనా

సోణకోళివిసవత్తుకథావణ్ణనా

౨౪౨. అసీతియా ...పే... కారేతీతి “అసీతి గామికసహస్సాని సన్నిపాతాపేత్వా”తి ఇమస్స కారణవచనం. తత్త “గామానం అసీతియా సహస్సేసూ”తి వత్తబ్బే “అసీతియా గామసహస్సేసూ”తి వుత్తం. గామప్పముఖా గామికా, తేసం సహస్సాని. “కమ్మచిత్తికతానీ”తి ఉపచారేన వుత్తం. కమ్మపచ్చయఉతుసముట్టానే హి తేసం అజ్ఞానవణ్ణభావో. “కేనచిదేవ కరణీయేనా”తి వత్తబ్బే “కేనచిదేవా”తి వుత్తం. ఏత్త ఏవం-సద్దో ఓపమ్మే పవత్తతి. ఏవముపమానోపదేసపుచ్చావధారణపటిజ్ఞాతఓపమ్మే. పురతో పేక్ఖమానానని అనాదరత్తే సామివచనం. తతో పన భగవతో గన్ధకుటియా కవాటం సుబద్ధం పస్సీత్వా ఇచ్చితాకారకుసలతాయ ఇద్దియా గన్తా కుటిం పవిసిత్వా ఆరోచేసి. విహారపచ్చాయాయని విహారస్స వడ్డమానచ్చాయాయం. “అహో నూనాతి అహో మహంతో”తి లిఖితం. భగవతో సమ్మహులేహి సద్ధిం ఆహీణ్ణనం ఆయస్మతో సోణస్స వీరియారమ్భనిదస్సనేన అనారద్ధవీరియానం ఉత్తేజనత్థం, ఏవం సుఖుమాలానం పాదరక్ఖణత్థం ఉపాహనా అనుజ్ఞాతాతి దస్సనత్థిచ్చ.

సోణస్సపబ్బజ్జాకథావణ్ణనా

౨౪౩. తత్త చ నిమిత్తం గణ్ణాహీతి తేసం ఇన్ద్రియానం ఆకారం ఉపలక్ఖేహి.

౨౪౪. అధిముత్తో హోతీతి పటివిజ్ఞిత్వా పచ్చక్ఖం కత్వా రితో హోతి. నేక్ఖమ్మాధిముత్తోతిఆదీహి నిబ్బానం, అరహత్తాచ్చ వుత్తం. “తణ్ణో సబ్బకిలేసేహి నిక్ఖన్తత్తా ‘నేక్ఖమ్మ’ని చ గేహతో పవివిత్తత్తా ‘పవివేకో’తి చ బ్యాపజ్జాభావతో ‘అబ్యాపజ్జ’ని చ అరహత్తం ఉపాదానస్స ఖయన్తే ఉప్పన్నత్తా ‘ఉపాదానక్ఖయో’తి చ తణ్ణాయ ఖయన్తే ఉప్పన్నత్తా ‘తణ్ణక్ఖయో’తి చ సమ్మోహాభావతో ‘అసమ్మోహో’తి చ వుచ్చతీ”తి వుత్తం. సబ్బేహి అరహత్తం వుత్తన్తి కేచి. సియా ఖో ఏవమస్సాతి కదాచి ఏవమస్స, అస్స వా ఆయస్మతో ఏవం సియా. పచ్చాగచ్చన్తో జానన్తో. కరణీయమత్తానని అత్తనో. సో ఏవ వా పారో. నేక్ఖమ్మాధిముత్తోతి ఇమస్మింయేవ అరహత్తం కథితం. సేసేసు నిబ్బానన్తి కేచి. అసమ్మోహాధిముత్తోతి ఏత్థేవ నిబ్బానం. సేసేసు అరహత్తన్తి కేచి. “సబ్బేస్సేవేతేసు ఉభయమ్మీ”తి వదన్తి. పవివేకత్తా చేతసో, అధిముత్తస్స, ఉపాదానక్ఖయస్స చాతి ఉపయోగత్తే సామివచనం. ఆయతనానం ఉప్పాదత్తా వయత్తా దిస్వా.

సబ్బసీలికాదిపటిక్ఖేపకథావణ్ణనా

౨౪౬. “రజ్జానచోళకేన పుణ్ణీత్వా”తి పారో. “ఖల్లకాదీని అపనేత్వా”తి వుత్తత్తా ద్వే తీణి చిద్ధాని కత్వా వళజ్జోతుం వట్టతీ”తి వదన్తానం వాదో న గహేతబ్బో.

యానాదిపటిక్ఖేపకథావణ్ణనా

౨౫౪. “చతురజ్జలాధికానీ”తి వుత్తత్తా చతురజ్జలతో హేట్టా వట్టతీతి ఏకే. ఉభతోలోహితకూపధానన్తి ఏత్థ “కాసావం పన వట్టతీ, కుసుమ్మాదిరత్తమేవ న వట్టతీ”తి లిఖితం.

సబ్బచమ్మపటిక్ఖేపాదికథావణ్ణనా

౨౫౫. కిస్స త్యాయన్తి కిస్స తే అయం.

౨౫౬. గిహివికతన్తి గిహీనం అత్థాయ కతం. “యత్థ కత్థచి నిసీదితుం అనుజానామీతి అత్థో”తి లిఖితం. కిఞ్చాపి దీఘనికాయట్టకథాయం “రపేత్వా తూలికం సబ్బానేవ గోనకాదీని రతనపరిసిబ్బితాని వట్టన్తి”తి వుత్తం, అథ ఖో వినయపరియాయం పత్వా గరుకే రాతబ్బతో ఇథ వుత్తనయేనేవేత్థ అత్థో గహేతబ్బో. “తత్థ పన సుత్తన్తికదేసనాయ గహట్టాదీనమ్మి వసేన వుత్తత్తా తేసం సజ్జణ్ణనత్తం రపేత్వా ‘తూలికం...పే... వట్టన్తి’తి వుత్తం వియ ఖాయతీతి అపరే”తి వుత్తం.

౨౫౭. మిగమాతుకోతి తస్స నామం. వాతమిగోతి చ తస్స నామం. “కాళసీహో కాళముఖో కపీ”తి లిఖితం. చమ్మం న వట్టతీతి యేన పరియాయేన చమ్మం వట్టిస్సతి, సో పరతో ఆవి భవిస్సతి. “అత్తనో పుగ్గలికవసేన పరిహారో పటిక్ఖిత్తో”తి వుత్తం. “న, భిక్ఖవే, కిఞ్చ చమ్మం ధారేతబ్బ”న్తి ఏత్తావతా సిద్ధే “న, భిక్ఖవే, గోచమ్మ”న్తి ఇదం పరతో “అనుజానామి, భిక్ఖవే, సబ్బపచ్చన్తిమేసు జనపదేసు చమ్మాని అత్థరణానీ”తి ఏత్థ అనుమతిప్పసజ్జభయా వుత్తన్తి వేదితబ్బం.

చమ్మక్ఖన్ధకవణ్ణనా నిట్టితా.

౬. భేసజ్జఘ్నేపకవణ్ణనా

పఞ్చభేసజ్జాదికథావణ్ణనా

౨౬౦. “యం భేసజ్జఘ్నేవ అస్సా”తి పరతో “తదుభయేన భియ్యోసో మత్తాయ కిస్సా హోన్తి”తిఆదినా విరోధదస్సనతో నిదానానపేక్షం యథాలాభవసేన వుత్తన్తి వేదితబ్బం. యథానిదానం కస్మా న వుత్తన్తి చే? తదఞ్జాపేక్షాధిప్పాయతో. సబ్బబుద్ధకాలేపి హి సప్పిఆదీనం సత్తాహకాలికభావాపేక్షాతి తథా వచనేన భగవతో అధిప్పాయో, తేనేవ “ఆహారత్థఞ్చ ఫరేయ్య, న చ ఓళారికో ఆహారో పఞ్జాయేయ్యా”తి వుత్తం. తథా హి కాలే పటిగ్గహేత్వా కాలే పరిభుజ్జీతున్తి ఏత్థ చ కాలపరిచ్ఛేదో న కతో. కుతోయేవ పన లబ్బా తదఞ్జాపేక్షాధిప్పాయో భగవతో మూలభేసజ్జాదీని తాని పటిగ్గహేత్వా యావజీవన్తి కాలపరిచ్ఛేదో. యం పన “అనుజానామి, భిక్ఖవే, తాని పఞ్చ భేసజ్జాని కాలే పటిగ్గహేత్వా కాలే పరిభుజ్జీతు”న్తి వచనం, తం “సన్నిధిం కత్వా అపరాపరస్మిం దివసే కాలే ఏవ పరిభుజ్జీతుం అనుజానామీ”తి అధిప్పాయతో వుత్తన్తి వేదితబ్బం. అఞ్జాథా అతిసయత్తాభావతో “యం భేసజ్జఘ్నేవ అస్సా”తిఆది వితక్కుప్పాదో న సమ్మవతి. పణీతభోజనానుమతియా పసిద్ధత్తా ఆబాధానురూపసప్పాయాపేక్షాయ వుత్తానీతి చే? తఞ్చ న, భియ్యోసో మత్తాయ కిసాదిభావాపత్తిదస్సనతో. యథా “ఉచ్చరసం ఉపాదాయ ఫాణిత”న్తి వుత్తం, తథా “నవనీతం ఉపాదాయ సప్పి”న్తి వత్తబ్బతో నవనీతం విసుం న వత్తబ్బన్తి చే? న, విసేసదస్సనాధిప్పాయతో. యథా ఫాణితగ్గహణేన సిద్ధేపి పరతో ఉచ్చరసో విసుం అనుజ్ఞాతో ఉచ్చసామజ్ఞాతో గుళోదకట్టానే రపనాధిప్పాయతో. తథా నవనీతే విసేసవిధిదస్సనాధిప్పాయతో

నవనీతం విసుం అనుజ్ఞాతన్తి వేదితబ్బం. విసేసవిధి పనస్స భేసజ్జసిక్ఖాపదట్టకథావసేన వేదితబ్బం. వుత్తజ్ఞో తత్థ “పచిత్వా సప్పిం కత్వా పరిభుజ్జేతుకామేన అధోతమ్మి పచితుం వట్టతీ”తి (పారా. అట్ట. ౨.౬౨౨). తత్థ సప్పి పక్కావ హోతి, నాపక్కా. తథా ఫాణితమ్మి. నవనీతం అపక్కమేవ.

ఏత్థాహ - నవనీతం వియ ఉచ్చురసోపి సత్తాహకాలికపాళియం ఏవ వత్తబ్బోతి? న వత్తబ్బో. కస్మా? సత్తాహకాలికపాళియం వుత్తే ఉచ్చురసో గుళాపదేసేన యథా అగిలానస్స ఫాణితం పటిసిద్ధం, తథా ఉచ్చురసోపితి ఆపజ్జతి, అవుత్తే పన గుళం వియ సో ఫాణితసజ్జం న గచ్ఛతి. ఇథ అవత్వా పచ్చా వచనేన గుళోదకట్టానేవ రపితో హోతి. తదత్తమేవ పచ్చాభత్తం వట్టనకపానకాధికారే వుత్తో, తస్మా ఏవ యామకాలికోతి చే? న, అట్టకథావిరోధతో. న ఉపాదాయత్తస్స నిస్సయత్తత్తాతి చే? కిం వుత్తం హోతి - “ఉచ్చురసం ఉపాదాయ ఉచ్చువికతి ఫాణితన్తి వేదితబ్బా”తి (పారా. అట్ట. ౨.౬౨౩) యదేతం నిస్సగ్గియట్టకథావచనం, తత్థ “ఉపాదాయా”తి ఇమస్స నిస్సాయ పచ్చయం కత్వాతి అత్తోతి. న, పరతో అపరకిరియాయ అదస్సనతో. యథా “చక్ఖుఞ్చ పటిచ్చ రూపే చా”తిఆదీసు (మ. ని. ౧.౨౦౪, ౪౦౦; ౩.౪౨౧, ౪౨౨; సం. ని. ౨.౪౩) “పటిచ్చా”తి ఇమస్స ఉస్సుక్కవచనస్స “ఉప్పజ్జతీ”తి అపరకిరియా దిస్సతి, న తథా “ఉచ్చురసం ఉపాదాయా”తి ఏత్థ అపరకిరియా దిస్సతీతి. అయుత్తమేతం తత్థ తదభావేపి సిద్ధత్తా. యథా “చత్తారో చ మహాభూతా చతున్నఞ్చ మహాభూతానం ఉపాదాయ రూప”న్తి (ధ. సం. ౨౦౪) ఏత్థ అపరకిరియాయ అభావేపి ఉస్సుక్కవచనం సిద్ధం, తథా ఏత్థాపి సియాతి? న, తత్థ పారసేసాపేక్షత్తా. యథా చత్తారో మహాభూతా ఉపాదాయ వుత్తం, పవత్తకం వా రూపన్తి ఇమం పారసేసం సా పాళి అపేక్షతి, న తథా ఇదం అట్టకథావచనం కఞ్చ పారం అపేక్షతి. పరిపుణ్ణవాదినో హి అట్టకథాచరియా. సజ్ఞాకరణమత్తం వా తస్స రూపస్స. “అత్తి రూపం ఉపాదాయా”తిఆదీసు (ధ. సం. ౨౦౪) హి సజ్ఞాకరణమత్తం, ఏవమిధాపీతి వేదితబ్బం. ఇథ పన “ఉచ్చురసం ఉపాదాయా”తి ఉచ్చురసం ఆదిం కత్వా, తతో పట్టాయాతి అత్తో, తస్మా “ఉచ్చురసేన సంసత్తం భత్తం అగిలానో భిక్ఖు విజ్ఞాపేత్వా భుజ్జన్తో పణీతభోజనసిక్ఖాపదేన కారేతబ్బో, భిక్ఖునీ పాటిదేసనియేనా”తి వుత్తం, తం అయుత్తన్తి ఏకే. తే విసేసహేతునో అభావం దస్సేత్వా పజ్ఞాపేతబ్బా.

ఏత్తావతా “ఉచ్చురసం ఉపాదాయాతి ఉచ్చురసం ఆదిం కత్వా”తిఆదీనం పదానం అత్తం మిచ్చా గహేత్వా యది “ఉచ్చురసం ఉపాదాయా”తి వచనేన ఉచ్చురసో ఫాణితం సియా, “అపక్కా వా”తి వచనం నిరత్తకం అపక్కవచనేన ఉచ్చురసస్స గహితత్తా. అథ “పక్కా వా”తి వచనేన ఉచ్చురసో ఫాణితన్తి సిద్ధం, “ఉచ్చురసం ఉపాదాయా”తి వచనం నిరత్తకన్తి ఉత్తరం వుత్తం, తం అనుత్తరన్తి సాధితం హోతి. సో చేతేహి అపక్కా వాతి సామం భిక్ఖునా అపక్కా వా. అవత్థుకపక్కా వాతి భిక్ఖునావ సామం వినా వత్థునా పక్కా వాతి అత్తో. తస్మా అజ్ఞాథా “సవత్థుకపక్కా వా”తి చ వత్తబ్బన్తి అత్తో దస్సితో, సో దుట్టు దస్సితో. కస్మా? మహాఅట్టకథాయం “రూమఉచ్చుపాణితం వా కోట్టితఉచ్చుపాణితం వా పురేభత్తమేవ వట్టతీ”తి వుత్తత్తా, “సవత్థుకపక్కా వా”తి వచనస్స చ లద్ధివిరోధతో అవుత్తత్తా. “మహాపచ్చరియం పన ఏతం సవత్థుకపక్కం వట్టతి నో వట్టతీ”తి పుచ్చం కత్వా ‘ఉచ్చుపాణితం పచ్చాభత్తం నో వట్టనకం నామ నత్థీ’తి వుత్తం, తం యుత్త”న్తి (పారా. అట్ట. ౨.౬౨౩) వుత్తత్తా చ సవత్థుకపక్కా వాతి అత్తో చ వుత్తోయేవ హోతి, తస్మా దుద్దస్సితోతి సిద్ధం. ఆహారత్థన్తి ఆహారపయోజనం. ఆహారకిచ్చం యాపనన్తి అత్తోతి చ.

౨౬౩. సతి పచ్చయేతి ఏత్త సతిపచ్చయతా గిలానాగిలానవసేన ద్విధా వేదితబ్బా. వికాలభోజనసిక్తాపదస్స హి అనాపత్తివారే యామకాలికాదీనం తిణ్ణమ్మి అవిసేసేన సతిపచ్చయతా వుత్తా. ఇమస్మిం ఖన్ధకే “అనుజానామి, భిక్షవే, గిలానస్స గుళం, అగిలానస్స గుళోదకం, అనుజానామి, భిక్షవే, గిలానస్స లోణసోవీరకం, అగిలానస్స ఉదకసమ్మిన్న”ని వుత్తం. తస్మా సిద్ధం సతిపచ్చయతా గిలానాగిలానవసేన దువిధాతి. అజ్ఞాథా అసతి పచ్చయే గుళోదకాదీసు ఆపజ్జతి. తతో చ పాళివిరోధో.

పిట్టహేతి పిసితతేలేహి. కోట్టఫలన్ని కోట్టరుక్ఖస్స ఫలం. “మదనఫలం వా”తి చ లిఖితం. హిజ్జజతు నామ హిజ్జరుక్ఖస్స దణ్ణపల్లవపవాళపాకనిప్పన్నా. హిజ్జసిపాటికా నామ తస్స మూలసాఖపాకనిప్పన్నా. తకం నామ తస్స రుక్ఖస్స తచపాకోదకం. తకపత్తీతి తస్స పత్తపాకోదకం. తకపణ్ణీతి తస్స ఫలపాకోదకం. అథ వా “తకం నామ లాఖా. తకపత్తీతి కిత్తిమలోమలాఖా. తకపణ్ణీతి పక్కలాఖా”తి లిఖితం. ఉబ్బిదం నామ ఊసపంసుమయం.

౨౬౪. ఛకణం గోమయం. పాకతికచుణ్ణం నామ అపక్కకసావచుణ్ణం, తేన “రపేత్వా గద్దచుణ్ణం సబ్బం వట్టతీ”తి వదన్తి. చాలితేహేతి పరిస్సావితేహి.

౨౬౫. నానాసమ్మారేహి కతన్ని నానోసధేహి.

గుళాదిఅనుజాననకథావణ్ణనా

౨౬౬. సామం పక్కం సమపక్కన్ని దువిధం వియ దీపేతి, తస్మా ఖీరాదీసు ఉణ్ణమత్తమేవ పాకో. తేన ఉత్తణ్ణులాదిసమానా హోన్తి.

౨౬౭-౮. “బుద్ధప్పముఖ”ని ఆగతట్టానే ‘భిక్షుసఙ్ఘో’తి అవత్వా ‘సఙ్ఘో’తి వుచ్చతి భగవంతమ్మి సజ్జహేతు”ని వదన్తి. నాగోతి హత్థీ.

౨౬౮. సమ్మాధేతి వచ్చమగ్గే భిక్షుస్స భిక్షునియా చ పస్సావమగ్గేపి అనులోమతో. దహనం పటిక్ఖేపాభావా వట్టతి. సత్థవత్తికమ్మానులోమతో న వట్టతీతి చే? న, పటిక్ఖిత్తపటిక్ఖేపా, పటిక్ఖిపితబ్బస్స తప్పరమతాదీపనతో, కిం వుత్తం హోతి? పుట్టే పటిక్ఖిత్తమ్మి సత్థకమ్మం సమ్మిణ్ణేత్వా పచ్చా “న, భిక్షవే...పే.... థుల్లచ్చయస్సా”తి ద్విక్ఖత్తుం సత్థకమ్మస్స పటిక్ఖేపో కతో. తేన సమ్మాధస్స సామన్తా ద్వజ్జలం పటిక్ఖిపితబ్బం నామ. సత్థవత్తికమ్మతో ఉద్ధం నత్తీతి దీపేతి. కిఞ్చ భియ్యా పుట్టే సమ్మాధేయేవ సత్థకమ్మం పటిక్ఖిత్తం, పచ్చా సమ్మాధస్స సామన్తా ద్వజ్జలమ్మి పటిక్ఖిత్తం, తస్మా తస్సేవ పటిక్ఖేపో, నేతరస్సాతి సిద్ధం. ఏత్త “సత్థం నామ సత్థహారకం వాస్స పరియేసేయ్యా”తిఆదీసు వియ యేన చిన్దతి, తం సబ్బం. తేన వుత్తం “కణ్ణకేన వా”తిఆది. ఖారదానం పనేత్త భిక్షునివిభజ్జే పసాఖే లేపముఖేన అనుజ్ఞాతన్ని వేదితబ్బం. ఏకే పన “సత్థకమ్మం వా”తి పారం వికప్పేత్వా వత్తికమ్మం కరోన్తి. “వత్తీ”తి కిర అగ్గికా వుచ్చతి. తాయ చిన్దనం వత్తికమ్మం నామాతి చ అత్తం వణ్ణయన్తి, తే “సత్థహారకం వాస్స పరియేసేయ్యా”తి ఇమస్స పదభాజనీయం దస్సేత్వా పటిక్ఖిపితబ్బా. అణ్ణపుడ్డీతి వాతణ్ణకో. ఆదానవత్తీతి ఆనహవత్తి.

మనుస్సమంసపటిక్ఖేపకథావణ్ణనా

౨౮౦. “న, భిక్షవే, మనుస్సమంసం...పే... ధుల్లచ్చయస్సా”తి వుత్తత్తా, “న చ, భిక్షవే, అప్పటి...పే... దుక్కటస్సా”తి చ వుత్తత్తా అప్పటివేక్షణదుక్కటశ్చ ధుల్లచ్చయశ్చాతి ద్వే ఆపజ్జతి, తస్మా కప్పీయమంసేపి అప్పటివేక్షణపచ్చయా దుక్కటమేవ. కేచి “మంసభావం జానంతోవ ఆపజ్జతి. పూవాదీసు అజానంతస్స కా పచ్చవేక్షణా”తి వదన్తి. అజానంతోపి ఆపజ్జతి సామజ్ఞోన వుత్తత్తాతి కేచి.

హత్తిమంసాదిపటిక్షేపకథావణ్ణనా

౨౮౧. ఇమేసం ...పే.... సబ్బం న వట్టతీతి ఇదం దసన్నమ్మి మనుస్సమంసాదీనం అకప్పీయభావమత్తపరిదీపనవచనం, నాపత్తివిభాగదస్సనవచనం. యం కిశ్చే ఇత్థా వా అఇత్థా వా ఖాదంతస్స ఆపత్తియేవాతి ఇదమ్మి అనియమితవచనమేవ “అయం నామ ఆపత్తీ”తి అవుత్తత్తా . తదుభయమ్మి హేత్థా మనుస్సాదీనం మంసాదీసు ధుల్లచ్చయదుక్కటాపత్తియో హోన్తీతి గహితనయేహి అధిప్పాయో జానితుం సక్కాతి ఏవం వుత్తం. తత్తాయం అధిప్పాయో – యస్మా ఏతేసం మనుస్సాదీనం మంసాదీని అకప్పీయాని, తస్మా మనుస్సానం మంసాదీసు ధుల్లచ్చయాపత్తి. సేసానం సబ్బత్థ దుక్కటాపత్తీతి. పారేయేవ హి లోహితాదిం మంసగతికం కత్వా “న, భిక్షవే, మనుస్సమంసం...పే... ధుల్లచ్చయస్సా”తి వుత్తం. తథేవ హత్థాదీనం మంసాదీసుపి దుక్కటాపత్తి పజ్జాత్తా. తేన వుత్తం సీహళట్టకథాయం “మనుస్సమంసే వా కేసే వా నఖే వా అట్టిమ్మి వా లోహితే వా ధుల్లచ్చయమేవా”తి వుత్తం. ఇమినా ఏవ

“అట్టిపి లోహితం చమ్మం, లోమమేసం న కప్పతీ”తి. –

ఋద్ధసిక్ఖాగాథాపదస్స అత్థో చ అధిప్పాయో చ సువిజ్ఞోయ్యోతి. పటిగ్గహణేతి ఏత్థ అనాదరియదుక్కటం వుత్తం. “ఉదకమనుస్సాదిమంసమ్మి న వట్టతీ”తి వదన్తి. నాగరాజేన వుత్తాదీనవే సతిపి ఉజ్జాయనాధికారమేవ గహేత్వా “పటికూలతాయా”తి వుత్తం.

యాగుమధుగోళకాదికథావణ్ణనా

౨౮౩. యథాధమ్మో కారేతబ్బోతి ఇదం సఙ్గీతికారకవచనం. న హి భగవా తమేవ సిక్ఖాపదం ద్విక్ఖత్తుం పజ్జాపేసి, ఏవం ఏవరూపేసూతి ఏకే. పరమపజ్జాత్తమేవ సన్ధాయ వుత్తం, తథాపి న చ తే భిక్షూ సాపత్తికా జాతా. కథం? పరమ్మరభోజనసిక్ఖాపదస్స అట్టుప్పత్తియా. “అపిచ మయం కాలస్సేవ పిణ్ణాయ చరిత్వా భుజ్జేమ్మా”తి వుత్తం. మాతికావిభజ్జే (పాచి. ౨౨౭) చ “పరమ్మరభోజనం నామ పఞ్చన్నం భోజనానం అజ్ఞాతరేన భోజనేన నిమన్తితో, తం రపేత్వా అజ్ఞం పఞ్చన్నం భోజనానం అజ్ఞాతరం భోజనం భుజ్జతి, ఏతం పరమ్మరభోజనం నామా”తి వుత్తం, తస్మా అజ్ఞం భోజనం నామ నిమన్తనతో లద్ధం యం కిశ్చేతి సిద్ధం. యస్మా న భోజ్జయాగునిమన్తనతో లద్ధభోజనం, తస్మా “ఏత్థ అనాపత్తీ”తి తే భిక్షూ పరిభుజ్జింసూతి. ఏత్థ “యథాధమ్మో కారేతబ్బో”తి వుత్తత్తా పన అజ్ఞానిమన్తనతో లద్ధభోజనమేవ భుజ్జంతస్స ఆపత్తి, నేతరన్తి అనుజ్ఞాతం. తతో పట్టాయ తస్స అనాపత్తివారే “నిచ్చభత్తే సలాకభత్తే పక్కికే ఉపోసధికే పాటిపదికే”తి వుత్తం. పుట్టే వేసాలియా పజ్జాత్తకాలే నత్తి, యది అట్టి, అట్టుప్పత్తిమాతికావిభజ్గవిరోధో, తస్మా “అపిచ మయం కాలస్సేవ పిణ్ణాయ చరిత్వా భుజ్జేమ్మా”తి అట్టుప్పత్తియం వుత్తత్తా, పదభాజనేపి “అజ్ఞం పఞ్చన్నం భోజనానం అజ్ఞాతరం భోజనం భుజ్జతీ”తి అవిసేసేన

వుత్తతా చ పరమం వా పచ్చా వా నిమన్తితం భోజనం రపేత్వా అనిమన్తితమేవ భుజ్జన్తస్య ఆపత్తి, నేతరన్తి కిశ్చాపి ఆపన్నం, “న, భిక్షవే, అజ్ఞాత నిమన్తితేన అజ్ఞాస్య భోజ్జయాగు పరిభుజ్జితత్వా”తి వుత్తతా పన పరమనిమన్తితభోజనతో అజ్ఞాం పచ్చా లద్ధం నిమన్తితభోజనం, నిచ్చభత్తాదీని చ భుజ్జన్తస్య ఆపత్తి ఆపజ్జమానం వియ జాతన్తి అనుపజ్జత్తిప్పసజ్ఞనివారణం, అనిమన్తనభోజనే ఆపత్తిప్పసజ్ఞనివారణశ్చ కరోన్తో, పరమపజ్జత్తిస్సిక్ఖాపదమేవ ఇమినా అత్థేన పరిణామేన్తో చ “యథాధమ్మా కారేతబ్బో”తి భగవా ఆహ, తస్మా తతో పట్టాయ పచ్చా నిమన్తనభోజనం భుజ్జన్తస్సేవ ఆపత్తి. తేసు న నిచ్చభత్తాదీనీతి ఆపన్నం. తేనవాయస్మా ఉపాలితేరో తస్య అనాపత్తివారే “నిచ్చభత్తే”తిఆదీని పశ్చ పదాని పక్ఖిపిత్వా సజ్ఞాయి. అధిప్పాయజ్ఞా హి తే మహానాగా, తస్మా పరమమేవ యం భగవతా వుత్తం “పశ్చ భోజనాని రపేత్వా సబ్బత్థ అనాపత్తి”తి వచనం, పచ్చాపి తం అనురక్ఖన్తేన అభోజనం మధుగోళకం అపరామసిత్వా భోజ్జయాగు ఏవ వుత్తాతి ఏవం ఆచరియో.

ఏత్థాహ - యథా పచ్చాలద్ధలేసేన థేరేన నిచ్చభత్తాదిపక్ఖేవో కతో, ఏవం కథినక్ఖన్తకే పరమ్మరభోజనం పక్ఖిపిత్వా “అత్థతకథినానం వో, భిక్షవే, ఛ కప్పిస్సన్తి”తి కిమత్తం న వుచ్చన్తి? వుచ్చతే - యథావుత్తలేసనిదస్సనత్తం. అజ్ఞాథా ఇదం సిక్ఖాపదం వేసాలియం, అన్తకవిన్దే చాతి ఉభయత్త ఉపడ్డుపడ్డేన పజ్జత్తం సియా. నో చే, సాపత్తికా భిక్షా సియుం, న చ తే సాపత్తికా అప్పటిక్కిత్తేపి తేసం కుక్కుచ్చదస్సనతో. “తేన హి, బ్రాహ్మణ, భిక్షూనం దేహీతి. భిక్షూ కుక్కుచ్చాయన్తా న పటిగ్గణ్ణన్తి”తి హి వుత్తం. తేసజ్ఞో “పరిభుజ్జథా”తి భగవతో ఆణత్తియా పరిభుత్తానమ్మి “ఓదిస్సకం ను ఖో ఇదం అమ్మాక”న్తి విమతిప్పత్తానం విమతివినోదనత్తం “అనుజానామి, భిక్షవే, యాగుశ్చ మధుగోళకశ్చా”తి వుత్తం. ఏవమిధాపేతే పజ్జత్తం పరమ్మరభోజనసిక్ఖాపదం ఓమద్దిత్వా పరమ్మరభోజనం కథం భుజ్జిస్సన్తితి. ఏత్థాహు కేచి ఆచరియా పరమ్మరభోజనసిక్ఖాపదేనవ “అజ్ఞాస్య భోజనం న కప్పతీ”తి జానన్తాపి “అనుజానామి, భిక్షవే, యాగుశ్చా”తి విసుం అనుజ్ఞాతత్తా “పట్టిగదానమహావికటాది వియ కప్పతీ”తి సజ్ఞాయ భుజ్జింసు. తేన వుత్తం “అపిచ మయం కాలస్సేవ భోజ్జయాగుయా ధాతా”తిఆది, తం అయుత్తం తత్థ అట్టుప్పత్తిమాతికావిభజ్జవిరోధేన అనాపత్తివారే నిచ్చభత్తాదీనం అసమ్భవప్పసజ్ఞతో, భిక్షూనం సాపత్తికభావానతిక్కమనతో, మిచ్చాగాహహేతుప్పసజ్ఞేన భగవతా అనుజ్ఞాతప్పసజ్ఞతో చ. తే హి భిక్షూ యస్మా భగవా కత్థచి వినయవసేన కప్పియమ్మి “గాథాభిగీతం మే అభోజనేయ్య”న్తి (సం. ని. ౧.౧౯౪; సు. ని. ౮౧; మి. పం. ౪.౫.౨.౯) పటిక్కిపతి, తస్మా భగవతో అధిప్పాయం పతి “కుక్కుచ్చాయన్తా న పటిగ్గణ్ణన్తి”తి వుత్తం, సిక్ఖాపదం పతి భగవాపి అత్తనో అధిప్పాయప్పకాసనత్థమేవ “అనుజానామి, భిక్షవే, యాగుశ్చా”తి ఆహ. దురవగ్గాహో హి భగవతో అధిప్పాయో. తథా హి భారద్వాజస్య పాయాసం అభోజనేయ్యన్తి అకతవిజ్ఞాత్తిప్పసజ్ఞతో పటిక్కిపి. ఆనన్దత్థేరేన విజ్ఞాపేత్వా సజ్జితం తేకటులయాగుం పన “యదపి, ఆనన్ద, విజ్ఞత్తం, తదపి అకప్పియ”న్తి అవత్వా “యదపి, ఆనన్ద, అన్తోవుత్త”న్తిఆదిమేవాహ. తేన నో చే తం అన్తోవుత్తం కప్పతీతి అధిప్పాయదస్సనేన పణీతభోజనసూపోదనవిజ్ఞాత్తిసిక్ఖాపదాని ఉపత్తమ్మేతి భగవతోపి కప్పతి, పగేవ అమ్మాకన్తి.

౨౮౪. గిలానస్సేవ భగవతా గుళో అనుజ్ఞాతోతి “యాని ఖో పన తాని గిలానానం భిక్షూనం పటిసాయనీయానీ”తి (పారా. ౬౨౨) వచనవసేన వుత్తం, తేనవ తే ఇథ పటిగ్గహణే కుక్కుచ్చాయంసు. ఇథ పన “అనుజానామి, భిక్షవే, గిలానస్స గుళోదక”న్తి వత్తబ్బే గుళాధికారత్తా పుట్టే అనుజ్ఞాతశ్చ వత్వా అగిలానస్స గుళోదకం అనుజ్ఞాతం, తేన గిలానేన సతి పచ్చయే గుళో పరిభుజ్జితబ్బో, గుళోదకం అసతి పచ్చయేపి వట్టతీతి ఇమం విసేసం దీపేతి. తత్థ “గుళోదకం కాలికేసు సత్తాహకాలికం, భగవతా ఓదిస్సానుజ్ఞాతత్తా సత్తాహాతిక్కమేన దుక్కుట”న్తి వదన్తి, తం న యుత్తం,

ఉదకసమ్మిన్నతా సత్తాహకాలికభావం జహతి. “యథా అమ్బాది ఉదకసమ్మిన్నం యామకాలికం జాతం, తథా సత్తాహకాలికం జహిత్వా తదనంతరే యావజీవికే రిత”ని వదన్తి, తం యుత్తం, తత్తా భగవతా ఓదిస్సానుజ్ఞాతత్తా పచ్చవేక్షణాభావే దోసో నత్తి. “గుళోదక”ని వుత్తత్తా ఉదకగతిక”ని వదన్తి. యది ఉదకమిస్సం ఉదకగతికం హోతి, మధుపి సీయా తం తథా అనుజ్ఞాతత్తా. మా హోతు, అప్పటిగ్గహేత్వా పరిభుజ్జితబ్బం సీయా ఉదకగతికత్తా, తత్తా న హోతి, “సబ్బత్థాపి ఉపపరిక్షిత్వా గహేతబ్బ”ని అజ్ఞాతరస్మిం గణిపదే వుత్తం.

౨౮౫. సుజ్ఞాగారన్తి చతుత్థజ్ఞానం.

కప్పీయభూమిఅనుజాననకథావణ్ణనా

౨౯౫. ఓరవసద్ధన్తి మహాసద్ధం. బహూహి సమ్మరివారేత్వాతి ఏత్థ ఏకేనాపి వట్టతి. “బహూసు ఏకస్సపి వచనేన సహ సీయాతి వుత్త”ని వదన్తి. “ఆమసిత్వా”తి వుత్తత్తా అనామసితే న వట్టతి. “దోసో నత్తి”తి వచనేన సేసాపి అనుజ్ఞాతా. “భిత్తిజ్ఞో ఉపసన్తే పచ్చా తం పూరేన్తి, తత్థ కాతుం న వట్టతి, పకతిభూమియంయేవ కాతుం వట్టతీ”తి వదన్తి. తం ఉపరి అట్టకథాయం “ఇట్టకాదీహి కతాచయస్సా”తిఆదినా విరుజ్ఞతి వియ. మత్తికాపిణ్ణం వాతి ఏత్థ “అసతియా అనధిట్టితాయ సరితట్టానతో పట్టాయ చే ఉపరి అధిట్టితా, హేట్టా రితం భణ్ణం అకప్పీయం, ఉపరిట్టితమేవ కప్పీయం, అయమేత్థ విసేసో”తి వుత్తం. ఏత్థ కప్పీయకుటి లద్ధం వట్టతీతి ఏవంవిధే పున కాతబ్బాతి అత్తో. కప్పీయకుటిం కాతుం దేమాతి ఏత్థ కప్పీయకుటికిచ్చం కాతున్తి అధిప్పాయో. భోజనసాలా పన సేనాసనమేవ, తస్మా తత్థ కాతబ్బన్తి అపరే. “అకతేపి వట్టతీ”తి వుత్తం.

“ముఖసన్నిధి నామ భోజనకాలే సన్నిధీ”తి లిఖితం. ముఖసన్నిధితి తస్స నామం. “యది సన్నిధి హోతి, పాచిత్తియం భవేయ్య, ముఖసన్నిధి పన దుక్కటం, తస్మా సన్నిధి అనధిప్పేతా”తి వుత్తం. “తస్స సన్తకం కత్వా”తి వుత్తత్తా అనపేక్షవిస్సజ్జనం నాధిప్పేతం. చీవరవికప్పనే వియ కప్పీయమత్తం జాతబ్బన్తి కేచి.

కేణీయజటిలవత్తుకథావణ్ణనా

౩౦౦. “అత్తనా పటిగ్గహితం పురేభత్తమేవ పరిచ్చజిత్వా సామణోరాదీహి పానకం కత్వా దిన్నే పురేభత్తమేవ వట్టతి, న పచ్చాభత్తం సవత్తుకపటిగ్గహితత్తా”తి వదన్తి, తత్థ పున పటిగ్గహణే నిద్దోసత్తా, పురేభత్తమేవ పటిగ్గహణస్స నిస్సట్టత్తా, అత్తనా చ అగ్గహితత్తా దోసో న దిస్సతి, ఉపపరిక్షిత్వా గహేతబ్బం. సాలూకా నామ కన్దా, “ఇతో కిఞ్చేతక”ని వోహరన్తి. “ఫారుసకన్తి గోళవిసయే ఏకో రుక్ఖో”తి చ లిఖితం. “పక్కడాకరస”ని విసేసితత్తా “అపక్కం వట్టతీ”తి వుత్తం. కురున్దివచనేనపి సిద్ధమేవ. తణ్ణులధోవనోదకమ్మి ధజ్జారసో ఏవ. “నిక్కసటో ఉచ్చురసో సత్తాహకాలికో”తి లిఖితం. సావిత్తితి గాయత్తి. ఛన్దసోతి వేదస్స. “న, భిక్షవే, పబ్బజితేన అకప్పీయే సమాదపేతబ్బ”ని వుత్తత్తా అనుపసమ్మన్నస్సాపి న కేవలం దససు ఏవ సిక్ఖాపదేసు, అథ ఖో యం భిక్షుస్స న కప్పతి, తస్మిమ్మీతి అధిప్పాయో”తి వుత్తం.

౩౦౫. ద్వే పటా దేసనామేనేవాతి చీనపట్టసోమారపట్టాని. తీణీతి పత్తుణ్ణేన సహ తీణి. ఇద్ధిమయికం ఏహిభిక్షానం నిబ్బత్తం. దేవదత్తియం అనురుద్ధత్థేరేన లద్ధం. “యామాతిక్కమే సన్నిధివసేన సత్తాహాతిక్కమే భేసజ్జసిక్ఖాపదవసేనా”తి లిఖితం.

2. కథినక్షన్దకవణ్ణనా

కథినానుజాననకథావణ్ణనా

30౬. “కథినన్తి పఞ్చానిసంసే అన్తోకరణసమత్థతాయ ధిరన్తి అత్తో”తి లిఖితం. “పఞ్చ కప్పన్తి”తి అవత్వా “కప్పిస్సన్తి”తి అనాగతవచనం “వో”తి ఇమస్స సామివచనపక్షే యుజ్జతి తేసం తస్మిం ఖణే అనత్తతకథినత్తా. ద్వీసు పనేతేసు అత్థవికప్పేసు పచ్చిమో యుత్తో సబ్బేసమ్మి తేసం పావేయ్యకానం సబ్బదుత్తజ్ఞధరత్తా. నిమన్తనం సాదియన్తస్సేవ హి అనామన్తచారో పఞ్చత్తో, తథా గణభోజనం. అసమాదానచారో అనధిట్టితతిచీవరస్స నత్తి అతేచీవరికస్స యావదత్థచీవరచతుత్థాదిచీవరగ్గహణసమ్భవతో. ఇతరస్సాపి అనధిట్టానముఖేన లబ్బతి. చీవరుప్పాదో అపంసుకూలికస్సేవ. “కథినత్తతసీమాయ”న్తి ఉపచారసీమం సన్ధాయ వుత్తం. ఉపచారసీమత్తస్స మతకచీవరాదిభాగియతాయ బద్ధసీమాయ తత్తుప్పాదాభావతో విశ్లేయ్యమేతం ఉపచారసీమావేత్త అధిప్పేతాతి. కథినత్థారం కే లభన్తితి కే సాధేన్తితి అత్తో. పఞ్చ జనా సాధేన్తి. కథినదుస్సస్స హి దాయకా పచ్చిమకోటియా చత్తారో హోన్తి. ఏకో పటిగ్గాహకోతి. “తత్త చే, భిక్షవే, య్వాయం చతువగ్గో భిక్షుసజ్ఞో రపేత్వా తీణి కమ్మాని ఉపసమ్మదం పవారణం అబ్బాన”న్తి (మహావ. 3౮౮) చమ్పేయ్యక్షన్దకే వుత్తత్తా “న పఞ్చవగ్గకరణీయ”న్తి గహేతబ్బం. “యస్స సజ్ఞో కథినదుస్సం దేతి, తం హత్థపాసే అకత్వాపి బహిసీమాయ రితస్సపి దాతుం వట్టతీ”తి వదన్తి, తం హత్థపాసే కత్వా ఏవ దాతబ్బం. కస్మా? “తస్స కమ్మప్పత్తత్తా”తి వుత్తం. “తత్తుప్పాదేన తణ్ణులాదినా వత్తేసు చేతాపితేసు అత్తతకథినానమేవ తాని వత్తాని పాపుణన్తి. వత్తేహి పన తణ్ణులాదీసు చేతాపితేసు సబ్బేసం తాని పాపుణన్తి”తి వుత్తం. పరమపవారణాయ పవారితా లభన్తితి ఇదం ఉక్కుట్టకోటియా వుత్తం. అన్తరాయేన అప్పవారితానమ్మి వుత్తవస్సానం కథినత్థారసమ్భవతో ఇతరే గణపూరకే కత్వా కథినం అత్థరితబ్బన్తి కథం పఞ్చాయతీతి చే? “ద్విన్నం పుగ్గలానం అత్తతం హోతి కథినం అత్థారకస్స చ అనుమోదకస్స చా”తి (పరి. 403) పరివారే ఏకవచనకరణతో, తత్తేవ “సజ్జస్స అత్తతం హోతి కథినం, గణస్స పుగ్గలస్స అత్తతం హోతి కథిన”న్తి (పరి. 404) వచనతో చ.

అశ్లాస్మిం విహారే వుత్తవస్సాపి న లభన్తితి ఇదం కిం ఏకసీమస్మిం, ఉదాహు నానాసీమస్మిన్తి? కిశ్చోత్త - యది తావ ఏకసీమస్మిం, పరతో “సచే పన ఏకసీమాయ బహూ విహారా హోన్తి, సబ్బే భిక్షూ సన్నిపాతేత్వా ఏకత్త కథినం అత్థరితబ్బం, విసుం విసుం అత్థరితుం న వట్టతీ”తి ఇమినా అట్టకథావచనేన విరుజ్జతి. ఇదశ్చో వచనం సబ్బేసంయేవ ఏకో కథినత్థారోతి దీపేతి. అథ నానాసీమస్మిం, ఉపనన్దస్స ఏకాధిప్పాయదానానుమతియా విరుజ్జతి. వుత్తశ్చోతం “దేధ, భిక్షవే, మోఘపురిసస్స ఏకాధిప్పాయ”న్తి (మహావ. 3౬4). ఇదశ్చో వచనం ద్వీసుపి ఆవాసేసు తస్స కథినత్థారసిద్ధిం దీపేతీతి. అవిరోధోవ ఇచ్చితబ్బో అప్పటిసిద్ధత్తా, తస్మా ఏకసీమస్మిం వా నానాసీమస్మిం వా నానూపచారే అశ్లాస్మిం విహారే వుత్తవస్సాపి న లభన్తితి అధిప్పాయో వేదితబ్బో. “పచ్చిమికాయ ఉపసమ్మన్నో పరమపవారణాయ పవారేతుమ్మి లభతి, వస్సీకో చ హోతి ఆనిసంసఞ్చ లభతీతి సామణేరానం వస్సూపగమనం అనుజ్ఞాతం హోతి, సామణేరా కథినానిసంసం లభన్తి”తి వదన్తి.

తిణ్ణం చీవరానం అణ్ణతరప్పహోనకన్తి ఇదం “న అణ్ణత్ర సజ్ఞాటియా ఉత్తరాసజ్ఞేన అన్తరవాసకేన అత్థతం హోతి కథిన”న్తి ఇమాయ పాళియా విరుజ్ఞనం వియ దిస్సతి. అయణ్ణో పాళి తిణ్ణం చీవరానం అణ్ణతరవిరహేనాపి న అత్థతం హోతి కథినన్తి దీపేతి చి? న, తదత్థజాననతో, న తిణ్ణం చీవరానం అణ్ణతరవిరహేన న అత్థతం హోతి కథినన్తి హి దీపేతుకామో భగవా తం పాళిమాహ. యది ఏవం “అణ్ణత్ర సజ్ఞాటియా ఉత్తరాసజ్ఞేన అన్తరవాసకేనా”తి న వత్తబ్బా సియాతి చి? న, అధిప్పాయజాననతోవ. యో సజ్ఞాటియా అత్థరితుకామో, తస్స అణ్ణత్ర సజ్ఞాటియా న అత్థతం హోతి. ఏస నయో ఇతరణ్ణాపీతి అయమేత్థ అధిప్పాయో. తేనేవ సుక్కపక్ఖే “సజ్ఞాటియా అత్థతం హోతి”తిఆదినా నయేన ఏకమేవ చీవరం వుత్తం, ఏవం సన్తే “చతువీసతియా ఆకారేహి అనత్థతం హోతి కథినం, సత్తరసహి ఆకారేహి అత్థతం హోతి కథిన”న్తి యథారహం ఉక్కుట్టకోటియా వుత్తన్తి వేదితబ్బం, తస్మా కణ్ణపక్ఖే ఉల్లిఖిత...ఏ... నిసీమట్టానుమోదనానం చతువీసతియా ఆకారానం సమ్భవన్తానం సబ్బేన సబ్బం అభావేనపి నిమిత్తకతాదీనం అసమ్భవన్తానం అణ్ణతరభావేనపి న అత్థతం హోతి కథినన్తి ఏవమధిప్పాయో వేదితబ్బో. సుక్కపక్ఖేపి అహతాహతకప్ప...ఏ... సీమట్టానుమోదనానం సత్తరసన్నం ఆకారానం సమ్భవన్తానం అణ్ణతరభావేనపి ఇతరేసం సబ్బేన సబ్బం అభావేనపి అత్థతం హోతి కథినన్తి ఏవమధిప్పాయో వేదితబ్బో. అణ్ణథా అణ్ణమణ్ణవిరోధో, యథాసమ్భవం యోజేత్వా వేదితబ్బో.

తత్రిదం ముఖమత్తనిదస్సనం - కణ్ణపక్ఖే “ఉత్తరాసజ్ఞేన అత్థతే కథినే న అణ్ణత్ర సజ్ఞాటియా న అణ్ణత్ర అన్తరవాసకేన అత్థతం హోతి కథిన”న్తి వచనప్పమాణతో తం కథినం అనత్థతం సియా. సుక్కపక్ఖే చ “అనిమిత్తకతేన అత్థతం హోతి కథిన”న్తి వచనప్పమాణతో అనిమిత్తకతేన కథినే అత్థతే తణ్ణో పరికథా కతం, తథాపి అత్థతమేవ కథినం హోతి అయం దువిధోపి విరోధో. యథావుత్తనయేన అధిప్పాయే గహితే పరిహారో హోతి వేదితబ్బం.

యో ఆనిసంసం బహుం దేతీతి ఇమినా పచ్చయలోలభావం వియ దీపేతి, తథాపి భగవతా యావదత్థచీవరపరియేసనపణ్ణాపనముఖేన ద్వారం దిన్నన్తి కత్వా సజ్ఞానుగ్గహత్థం హోతి. “అకాతుం న హోతితి అనాదరియేన అకరోంతస్స దుక్కుట”న్తి లిఖితం. అనుమోదామాతి ఏత్థ సబ్బసజ్ఞాహికవసేన ఏవం వుత్తం. “అనుమోదామీ”తి ఏకకేన వత్తబ్బం, ఇతరథా “న వట్టతీ”తి మహాఅట్టకథాయం కిర వుత్తం. కథినచీవరం అధిట్టహిత్వా “ఇమాయ సజ్ఞాటియా కథినం అత్థరామీ”తి వాచాయ భిన్నమత్తాయ పుగ్గలస్స అత్థతం హోతి. “కమ్మవాచా పన ఏకాయేవ వట్టతీతి కథినదుస్సస్స ఏవ కమ్మవాచా, సేసచీవరదానే అపలోకనమేవాతి అత్తో”తి లిఖితం. ఏకసీమాయాతి ఏకఉపచారసీమాయాతి అత్తో యుజ్జతి. కేచి పన “బద్ధసీమా అధిప్పేతా ఏకసీమాయ ఏకట్టానే అత్థరితే సబ్బత్థ అత్థరితం హోతి ‘సబ్బే భిక్షూ సన్నిపతిత్వా’తి వుత్తత్తా, తేహిపి అనుమోదనేహి అత్థరితమేవ హోతి, ఉపచారపరిచ్ఛిన్నే తత్థ తత్థ లద్ధం తేహి తేహి లద్ధబ్బం హోతి. తత్థ పవిత్రేహిపి లభితబ్బం సబ్బేహిపి అత్థరితత్తా, అయం విసేసో. మహాఅట్టకథాయమ్మి ఏవమేవ వుత్త”న్తి వదన్తి, వీమంసితబ్బం.

౩౦౮. చతువీసతి ఆకారవన్తతాయ మహాభూమికం. “దీఘసిబ్బితన్తి పచ్చాకతసిబ్బనం, ఓవట్టిత్వా సిబ్బనం వా”తి లిఖితం. కణ్ణుసం నామ పుబ్బబద్ధనం. పరమచిమిలికా ఘటేత్వా రపేతా హోతితి కథినదుస్సం దుబ్బలం దిస్వా తం బలవతా అత్తనో పకతిదుస్సేన సద్ధిం ఘటేత్వా దుపట్టం కత్వా సిబ్బితుకామేహి కథినదుస్సతో పకతిదుస్సస్స మహన్తతాయ పరమం తప్పమాణానురూపం బద్ధకణ్ణసే ఘటేత్వా రజ్జుకేహి బద్ధిత్వా కతం హోతితి అధిప్పాయో. కథినచీవరస్స అప్పతాయ పరమం బద్ధదుస్సం కుచ్చిచిమిలికా హోతి, మహాపచ్చరియం, కురుద్దియఞ్చ

వుత్తవచననిదస్సనం, బృజ్జానే ఏవ భేదో, అట్టే నట్టితి దస్సనత్తం కతన్తి వేదితబ్బం. “ఇమినా కిం దీపేతి చి? తథాకతం దుపట్టచీవరం పకతిచీవరస్స మహంతాయ పకతిచీవరసజ్ఞమేవ గచ్ఛతి, న కథినచీవరసజ్ఞస్య కస్సచి సియా, నేవం దట్టబ్బం. ఏవం కుచ్చిచిమిలికభావేన రితమ్మి కథినచీవరం. మహంతమ్మి తం పకతిచీవరం అత్తనో కథినచీవరమేవాలి. హేటిమకోటియా పఞ్చకస్స ఇచ్చితబ్బత్తా కథినదుస్సం ఖణ్ణాఖణ్ణం బహుధా చిన్దిత్వా సిబ్బితుకామో కథినచీవరతో పట్టం గహేత్వా అజ్ఞాస్మిం అకథినచీవరే పట్టమారోపేతి”తి లిఖితం. అథ వా బహూని కథినదుస్సాని పంసుకూలాని ఖుద్దకఖుద్దకాని ఏకచీవరత్థాయ, మహంతాని చ ఉనత్థాయ దిన్నాని హోన్తి. కథినచీవరతోతి భిక్షు ఏకచ్ఛతో కథినచీవరతో పట్టం గహేత్వా అజ్ఞాస్మిం ఆరోపేతి. ఏత్థాహ – కిం పంసుకూలాని కథినదుస్సాని వికప్పనుపగపచ్చిమాని దాతబ్బాని, ఉదాహు ఖుద్దకానిపీతి? ఏత్థ అచీవరసజ్ఞత్తా ఖుద్దకాని దాతుం న వట్టతి. కమ్మవాదా తత్త న రుహతీతి ఏకే. “పంసుకూలేన అత్తతం హోతీ”తి పాళియం నయదానతో కుచ్చిచిమిలికభావేన రితస్స కథినదుస్సస్స అత్తనో సభావేన అనధిట్టానుపగస్స పురాణచీవరభావేనేవ అధిట్టానారహస్సపి కథినచీవరభావానుమతిముఖేన అట్టకథాయం పదానతో చ ఖుద్దకానిపి దాతుం వట్టతి. తజ్ఞో కథినత్థారకో ఘటేత్వా కథినచీవరం కరిస్సతీతి కత్వా కప్పతీతి ఏకే, యుత్తతరం గహేతబ్బం.

నిచయసన్నిధి సజ్ఞాయత్తా సజ్ఞేన కతత్తా. రత్తాలిక్కన్తం నిస్సజ్జితబ్బత్తా “నిస్సగ్గియ”న్తి వుచ్చతి. పఞ్చ ఖణ్ణాని పట్టాని పమాణం అస్సాతి పఞ్చకం. తేన వా అతిరిత్తేన వాలి అత్తో. తదహేవ సఞ్ఛిన్నేనాతి సజ్ఞేన కథినత్థారకస్స కమ్మవాచం వత్వా దిన్నేనేవ తదహేవ సఞ్ఛిన్నేన సమణ్ణలికతేన భవితబ్బం. ఏవం దిన్నయేవ హి పరివారే “పుబ్బకరణం సత్తహి ధమ్మహి సజ్ఞహిత”న్తి వుత్తం, న దాయకేన దియ్యమానం, తస్మా పరినిట్టితపుబ్బకరణమేవ చే దాయకో సజ్ఞస్స దేతి, సమ్మటిచ్చిత్వా కమ్మవాదాయ దాతబ్బం. తేన చ తస్మింయేవ సీమామణ్ణలే అధిట్టహేత్వా అత్తరిత్వా సజ్ఞో అనుమోదాపేతబ్బో కతపుబ్బకరణస్స పున కత్తబ్బాభావతో. అత్థారకస్స హత్తగతమేవ హి సన్ధాయ “న ఉల్లిఖితమత్తేనా”తిఆది వుత్తం. పరినిట్టితపుబ్బకరణమ్మి పున ధోవిత్వా విసిబ్బిత్వా కాతబ్బమేవ వచనపమాణతోతి చే? న, చిన్నస్స పున ఛేదాసమ్మవతో. అజ్ఞాస్మిం రానే చిన్దితబ్బమేవాలి చే? న, పబ్బజ్ఞాధికారే “కేసమస్సుం ఓహారాపేత్వా”తి వచనప్పమాణతో ముణ్ణికస్స చిన్నేపి కేసే పరియేసిత్వా సిరస్మిం రపేత్వా పున ఓహారాపేత్వా పబ్బాజేతబ్బప్పసజ్ఞతో, న ఇథ న-కారేన పటిసిద్ధత్తాలి చే? న, “న అజ్ఞాత్ర సజ్ఞాటియా”తి న-కారేన పటిసిద్ధత్తా ఉత్తరాసజ్ఞేన అత్తతే అనత్తతం హోతీతి అనిట్టప్పసజ్ఞతో, తస్మా అభినివేసో న కాతబ్బో. “బహిఉపచారసీమాయ రితో”తి వుత్తత్తాపి పుట్టే వుత్తవినిచ్చయోవ గహేతబ్బో.

౩౦౯. అసన్నిధికతేన అత్తతం హోతి కథినన్తి ఏత్థ కిం కథినత్థారమాసేయేవ దువిధోపి సన్నిధి అధిప్పేతో, ఉదాహు తతో పుట్టేపి, దాయకేన వా కదా దాతబ్బం, కిం కథినత్థారమాసేయేవ, ఉదాహు తతో పుట్టేపి, కథినత్థారమాసేపి అసుకస్మిం దివసేయేవ అత్థారత్థాయ దమ్మితి దాతుం వట్టతి న వట్టతీతి ఇదం విచారేతబ్బం. కథినత్థారమాసే ఏవ దువిధోపి సన్నిధి. దాయకేనాపి వస్సావాసికం వియ కథినచీవరం ఉద్దిస్స దిన్నం న వట్టతి. కస్మా? “కథినదాయకస్స వత్తం అట్టి”తిఆదినా (మహావ. అట్ట. ౩౦౬) నయేన అట్టకథాయం వుత్తత్తా. ఉక్కట్టమత్తమేతన్తి చే? న, “కథినం నామ అతిఉక్కట్టం వట్టతీ”తి (మహావ. అట్ట. ౩౦౮) వుత్తత్తా. న ఆగమనం సన్ధాయ వుత్తన్తి చే? న, ఇదమ్మి ఆగమనమేవ సన్ధాయ వుత్తం, పుట్టే దిన్నం న వట్టతీతి.

౩౧౦. కథినస్సాతి కథినత్థారస్స. ఉబ్బారాయాతి వూపసమాయ, అప్పవత్తియాతి అత్తో. కిమత్తియం ఉబ్బారనిదస్సనన్తి చే? పఞ్చహి అనాపత్తికాలపరియన్తదస్సనేన తేసు సంవరుప్పాదనత్తం. అఙ్గాథా “చీవరకాలసమయో నామ అనత్తతే కథినే వస్సానస్స పచ్చిమో మాసో, అత్తతే కథినే పఞ్చ మాసా”తి (పారా. ౬౪౯) విభజ్జే వుత్తత్తా అన్తరాపక్కమనన్తికాదిఉబ్బారాభావేపి పఞ్చహి పఞ్చసు మాసేసు అనాపత్తియేవాతి మిచ్చాగాహో సీయా . తతో ఆపత్తిఖేత్తే అనాపత్తిఖేత్తసఙ్గాయ తం తం ఆపత్తిం ఆపజ్జతి, ఇతరేసఙ్గా భిక్షూనం లాభన్తరాయం కరోతీతి వేదితబ్బం.

ఆదాయసత్తకకథావణ్ణనా

౩౧౧. సన్నిట్టానన్తికే ద్వేపి పలిబోధా ఏకతో చిజ్జన్తీతి ఇధ, పరివారటృకథాయఞ్చ వుత్తం ఇమిస్సా ఖన్ధకపాళియా సమేతి ఏకతో ఉభిన్నమ్మి ధురనిక్ఖేపస్స కత్తత్తా. “ఇదం బహిసీమాయమేవ వుత్తం సన్నిట్టానన్తికం సన్ధాయ వుత్తం. యం పన వుత్తం పరివారే ‘చత్తారో కథినుద్ధారా సీయా అన్తోసీమాయ ఉద్ధరియ్యన్తి, సీయా బహిసీమాయ ఉద్ధరియ్యన్తి, నిట్టానన్తికో సన్నిట్టానన్తికో నాసనన్తికో ఆసావచ్ఛేదికో”తి (పరి. ౪౧౬). తత్త బహిసీమాయ సన్నిట్టానన్తికో ఉద్ధరియ్యతీతి ఇధ దస్సితనయోవ. కథం అన్తోసీమాయ సన్నిట్టానన్తికో? అకతచీవరమాదాయ ‘న పచ్చేస్స’న్తి గతో, గతగతట్టానే ఫాసువిహారం అలభన్తో తమేవ విహారం ఆగచ్ఛతి, తస్స చీవరపలిబోధో రితో. సో చ ‘నేవిమం చీవరం కారేస్స’న్తి చిత్తే ఉప్పన్నమత్తే చిజ్జతి, తస్మా అన్తోసీమాయ ఉద్ధరియ్యతి, తస్మా దువిధో సన్నిట్టానన్తికో”తి పోరాణగణిపదే లిఖితం, తం యుత్తం, అఙ్గాథా అన్తోసీమాయ “నేవిమం చీవరం కారేస్స”న్తి పవత్తఉబ్బారో ఇతరేసు సమోధానం న గచ్ఛతీతి అతిరిత్తో సీయా. సీమాతిక్కున్తికోతి చీవరకాలసీమాతిక్కున్తికో. సఉబ్బారే చీవరపలిబోధో పరమం చిజ్జన్తో వియ ఖాయతి, అథ ఖో సాపేక్షతాయ చీవరకరణే సఉస్సాహోవ హోతీతి లేసం సన్ధాయ పరివారవసేన “ద్వే పలిబోధా అపుబ్బం అచరిమం చిజ్జన్తీ”తి (మహావ. అట్ట. ౩౧౧) వుత్తం. “కతచీవరో”తి వుత్తత్తా ఇధ న సమ్భవతి.

౩౧౬. సబ్బం అత్తనో పరిక్ఖారం అనవసేసేత్వా పక్కమన్తో “సమాదాయ పక్కమతీ”తి వుచ్చతి. “కథినుద్ధారే విసేసో నత్తి. పుగ్గలాధిప్పాయవిసేసేన కేవలం వారదస్సనత్తం సమాదాయవారా వుత్తా”తి సబ్బేసు గణిపదేసు లిఖితం. ఇధ పన పుగ్గలాధిప్పాయేన పయోజనం వీమంసితబ్బం. పక్కమనన్తికస్స అభావా “యథాసమ్భవ”న్తి వుత్తం. విప్పకతేపి ధురనిక్ఖేపవసేన పక్కమనన్తికతా సమ్భవతి, తస్మా పక్కమనన్తికవారోపి వత్తబ్బోతి చే? న, సన్నిట్టానన్తికలక్ఖణప్పసగ్గతో. అకతచీవరస్స న సవనన్తికతా చ.

తత్తాయం ఆదితో పట్టాయ వారవిభావనా - ఆదాయవారా సత్త, తథా సమాదాయవారాతి ద్వే సత్తకవారా. తతో పక్కమనన్తికం వజ్జేత్వా విప్పకతచీవరస్స ఆదాయవారా, సమాదాయవారా చాతి ద్వే ఛక్కువారా. తతో పరం నిట్టానసన్నిట్టాననాసనన్తికానం వసేన తీణి తికాని దస్సితాని, తత్త పరమత్తికం అన్తోసీమాయ “న పచ్చేస్స”న్తి ఇమం విధిం అనామసిత్వా బహిసీమాయం ఏవ “న పచ్చేస్స”న్తి పవత్తం, తస్మా పక్కమనన్తికసీమాతిక్కున్తికసఉబ్బారా తత్త న యుజ్జన్తి. “ఆసావచ్ఛేదికో సమ్భవన్తోపి యథావుత్తకారణేన న వుత్తో. దుతియత్తికం అన్తోసీమాయ ‘న పచ్చేస్స’న్తి పవత్తం, ఏత్థ కిఞ్చాపి పక్కమనన్తికో సమ్భవతి, తథాపి యేహి చీవరపలిబోధో చిజ్జతి, తేసంయేవాధిప్పేత్తత్తా న వుత్తో”తి పోరాణగణిపదే వుత్తం. సబ్బస్మిమ్మి పన్నరసకే విప్పకతచీవరస్సేవాధిప్పేత్తత్తాతి తక్కో. అధిట్టానుపగే చ విప్పకతే సతి న నిట్టానన్తికో. నిట్టానావసేసే సతి న నాసనన్తికోతి పోరాణా. తతియత్తికం అనధిట్టిత-పదేన విసేసేత్వా పవత్తం, అత్తతో పరమత్తికేన సమేతి.

తస్య అత్తదస్యనపయోజనం కిర తం. యస్మా ఇమే తయో అత్తవికప్పా ఇమేహి ఏవ తీహి కథినుద్ధారేహి సక్కా దస్సేతుం, తస్మా ఇమేవ యోజితా ఏకసమ్మన్దవసేన, అజ్ఞాథా పరమత్తికం ఛక్కుం భవేయ్య ఇమస్స పన్నరసకస్స అన్తే ఛక్కుం వియ. తతియత్తికానన్తరం చతుత్తత్తికం సమ్మవన్తం “అన్తోసీమాయం పచ్చేస్స”న్తి వచనవిసేసేన సమ్మవతి. తథా చ యోజియమానం ఇతరేహి సవనన్తికాదీహి అవిరుద్ధక్కుమం హోతి, తస్మా చతుత్తత్తికం అహుత్వా ఛక్కుం జాతన్తి వేదితబ్బం. ఏవం తీణి తికాని ఏకం ఛక్కుఞ్చాతి పరమం పన్నరసకం వేదితబ్బం. ఇదాని ఇదమేవ పన్నరసకం ఉపసగ్గవిసేసేన దుతియం సమాదాయపన్నరసకం నామ కతం. పున విప్పకతచీవరం ఆదాయాతి తతియం పన్నరసకం, సమాదాయాతి చతుత్తం పన్నరసకం దస్సితం. ఏవం చత్తారి పన్నరసకాని వేదితబ్బాని . తత్త పరమదుతియేసు పన్నరసకేసు సబ్బేన సబ్బం అకతచీవరం అధిప్పేతం, ఇతరేసు ద్వీసు విప్పకతన్తి యోజేతబ్బం. “పుబ్బే నిబద్ధట్టానే చీవరాసాయ గహేతబ్బం, అజ్ఞాత్త న వట్టతి. ఉపచ్చిన్నాయ చే చీవరాసాయ చీవరం ఉప్పన్నం, న తం చీవరపలిబోధం కరోతీ”తి పోరాణగణ్ఠిపదే వుత్తం. నిస్సగ్గియేసు తతియకథినే ఆగతచీవరపచ్చాసా ఇథ చీవరాసాతి తక్కో. యత్త చీవరాసా, తం రానం అధికరణూపచారేన “చీవరాసా”త్వేవ వుచ్చతీతి కత్వా “తం చీవరాసం పయిరుపాసతీ”తిఆది వుత్తం, తస్మా అనాసాయ లభతీతి అనాసాయితట్టానే లభతీతిఆదినా అత్తో గహేతబ్బో. ఏత్త నిట్టానసన్నిట్టాననాసనఆసావచ్చేదికవసేన ఏకో వారోతి ఇదమేకం చతుక్కుం జాతం, తస్మా పుబ్బే వుత్తాని తీణి తికాని ఆసావచ్చేదికాధికాని తీణి చతుక్కునీతి ఏకం అనాసాయద్వాదసకన్తి వేదితబ్బం. తదనన్తరే ఆసాయద్వాదసకే కిఞ్చాపి పరమద్వాదసక్కుమో లబ్భతి, తథాపి తం నిబ్బిసేసన్తి తమేకం ద్వాదసకం అవుత్తసిద్ధం కత్వా విసేసతో దస్సేతుం ఆదితో పట్టాయ “అన్తోసీమాయం పచ్చేస్స”న్తి వుత్తం, తం దుతియచతుక్కో “సో బహిసీమగతో సుణాతీ”తిఆదివచనస్స తతియచతుక్కో సవనన్తికాదీనఞ్చ ఓకాసకరణత్తన్తి వేదితబ్బం. ఇదం పన ద్వాదసకం అనాసాయ వసేన లబ్బమానమ్మి ఇమినా అవుత్తసిద్ధం కత్వా న దస్సితన్తి వేదితబ్బం. ఏవమేత్త ద్వే ద్వాదసకాని ఉద్ధరితాని. కరణీయద్వాదసకేపి యథాదస్సితఅనాసాయద్వాదసకం, అవుత్తసిద్ధం ఆసాయద్వాదసకఞ్చాతి ద్వే ద్వాదసకాని ఉద్ధరితబ్బాని. ఇదాని దిసంగమికనవకం హోతి. తత్త యస్మా “దిసంగమికో పక్కుమతీ”తి వచనేనేవ “న పచ్చేస్స”న్తి ఇదం అవుత్తసిద్ధమేవ, తస్మా తం న వుత్తం. ఏత్తావతా ఆవాసపలిబోధాభావో దస్సితో.

౩౨౧. “చీవరపటివీసం అపవిలాయమానో”తి ఇమినా చీవరపలిబోధసమగ్గితమస్స దస్సేతి. పటివీసోతి అత్తనో పత్తబ్బో చీవరభాగో. అపవిలాయమానోతి ఆకజ్ఞమానో. తస్స చీవరలాభే సతి వస్సంవుత్థావాసే నిట్టానసన్నిట్టాననాసనన్తికానం వసేన ఏకం తికం, తేసంయేవ వసేన అన్తరామగ్గే ఏకం, గతట్టానే ఏకన్తి తిణ్ణం తికానం వసేన ఏకం నవకం వేదితబ్బం. తతో పరం నిట్టానసన్నిట్టాననాసనన్తి కసీమాతిక్కున్తికసఉబ్బారానం వసేన ఫాసువిహారపఞ్చాకం వుత్తం. ఉభయత్త సేసకథినుద్ధారాసమ్మవో పాకటోవ. అయం పసేత్త పఞ్చాకే విసేసో – సమాదాయవారో న సమ్మవతి “పచ్చేస్స”న్తి పచ్చాగమనాధిప్పాయతో.

౩౨౨. ద్వేమే భిక్షవే కథినస్స పలిబోధాతి కథినత్థారస్స అనుపబద్ధనపచ్చయాతి.

కథినక్షన్తకవణ్ణనా నిట్టితా.

౮. చీవరక్షన్తకవణ్ణనా

జీవకవత్తుకథావణ్ణనా

౩౨౬. రాజగహకోతి రాజగహవాసీ.

౩౨౮. అమోహజాతికత్తా న చిరస్సేవ విజ్ఞాతం పాపుణి. అహం తే పితా, కేనట్టేన? యస్మా త్వం మయా పోసాపితో.

౩౨౯. “సక్కే విస్సట్టమత్తే”తి పారో, అట్టమసిక్ఖాపదే విస్సట్టమత్తోవ.

పజ్జోతరాజవత్తుకథావణ్ణనా

౩౩౪. భుజ్జోతుం నిసీన్నస్సాతి ఏత్థ “ధమ్మపదే ‘బహినగరే దిస్సా’తి వుత్తం, తస్మా ద్వీసు దివసేసు దిన్నం తేన తేసు ఏకేకం గహీత్వా ద్వీసు అట్టకథాసు వుత్తన్తి యుజ్జతీ”తి వదన్తి.

సమత్తింసవిరేచనకథావణ్ణనా

౩౩౬. కబళో కబళోతి ఏత్థ కిఞ్చాపి గుళాదీసు పక్ఖిత్తం, తం పన భగవావ పరిభుజ్జో, తస్మా నత్తి దోసో.

వరయాచనకథావణ్ణనా

౩౩౭. మహాపిట్టియకోజవం నామ అతిరేకచతురజ్జలపుప్పం కిర.

కమ్మలానుజాననాదికథావణ్ణనా

౩౪౦. ఉపచారేతి సుసానస్స ఉపచారే. బహిపి వట్టతీతి ఏకే. కతికకరణం దస్సేత్వా “మయ్ఘం సన్తకం తవ చ మమ చ హోతూతి వత్వా ఇతరేన చ తథావుత్తే వట్టతీ”తి సమానపరిక్ఖారవిధిం వదన్తి.

౩౪౨. “ఖణ్డసీమాయపి సమ్మన్నితుం వట్టతీతి వుత్తత్తా సేసకమ్మానిపి తత్థ నిసీదిత్వా కాతుం వట్టతీ”తి వుత్తం. “ఏవం సన్తే చోరికాయ కతసదిసం హోతి , తస్మా న వట్టతీ”తి దీపవాసినో వదన్తి కిర. “చోరికాయ గహితత్తా న పాపుణాతీతి సేనాసనక్ఖన్ఠకే ఆగతసుత్తఞ్చ సాధక”న్తి వదన్తి, తస్మా తేసం మతేన ఇదం ఆవేణికలక్ఖణన్తి వేదితబ్బం.

భణ్ణాగారసమ్మతిఆదికథావణ్ణనా

౩౪౩. “ఇదం పన భణ్ణాగారన్తి ఆవేణికలక్ఖణ”న్తి వుత్తం.

చీవరరజనకథావణ్ణనా

౩౪౪. గోమయే ఆపత్తి నత్తి, విరూపత్తావారితం. “కుఙ్కమపుప్పం న వట్టతీ”తి వదన్తి. “అల్లికాయా”తిపి పారో అత్తి.

నిసీదనాదిఅనుజాననకథావణ్ణనా

౩౮౩. అట్లానమేతని ఏత్త రూపకణ్ణే “చతుసముట్టానిక”ని వుత్తతా కమ్మసముట్టానం రాగచిత్రాభావా న ముచ్చతీతి వా రాగపచ్చయే సతి కమ్మసముట్టానం హోతీతి వా విచారేత్వా గహేతబ్బం కథావత్తునా చ.

౩౬౨. అగ్గళగుత్తియేవ పమాణని ఇమేహి చతుహి నిక్ఖేపకారణేహి ఠపేన్నేన అగ్గళగుత్తివిహరేయేవ ఠపేతుం వట్టతీతి అధిప్పాయో.

సజ్జికచీవరుప్పాదకథావణ్ణనా

౩౬౩. నో చే అత్తతం హోతి “ఏకం చీవరమాస”ని న వత్తబ్బం. కస్మా? “అనుజానామి, భిక్షవే, తస్సేవ తాని చీవరాని యావ చీవరమాసా”తి వచనస్స అభావతో, తస్మా అనత్తతకథినస్స అననుజ్ఞాతని చే? న, హేట్టా అనుజ్ఞాతత్తా, తతో లీనత్తదీపనత్తమిధ తథా వుత్తతా చ. హేట్టా హి “అకాలచీవరం నామ అనత్తతే కథినే ఏకాదసమాసే ఉప్పన్నం, అత్తతే కథినే సత్తమాసే ఉప్పన్నం, కాలేపి ఆదిస్స దిన్నం, ఏతం అకాలచీవరం నామా”తి (పారా. ౫౦౦) వచనతో అనత్తతకథినానం ఏకచీవరమాసే ఉప్పన్నం, తేసంయేవ హోతీతి సిద్ధం, తస్మా ఇధ తం అవత్వా ఏకోపి తయో గణపూరకే లభిత్వా కథినం అత్తరితుం లభతీతి ఇమం లీనత్తం పకాసేతుం “యావ కథినస్స ఉట్టారాయా”తి వుత్తం. ఇతరథా అయమత్తో న జాయతి. “జానితబ్బో చ వినయధరేహీతి తథా వుత్తోతి అపరే”తి వుత్తం. అత్తతం హోతి, పజ్జా మాసే సబ్బం తస్సేవ భిక్షునో హోతీతి సమ్మన్తో. అచ్చంతసంయోగవసేన ఉపయోగవచనం. “ఇధ వస్సంవుత్తసజ్జసా”తి నియమితత్తా “వస్సావాసికం దేమా”తి ఏత్త చ “ఇధా”తి అధికారత్తా తస్మిం వుత్తే లభతి. “పిట్టిసమయే ఉప్పన్నత్తాతి చీవరకాలస్సాసన్నత్తా చ అనత్తతకథినానమ్మి వుత్తవస్సానజ్జా అనుజ్ఞాతట్టానత్తా ఏవ వుత్త”ని అజ్ఞాతరస్మిం గణిపదే లిఖితం. కేచి పన “యం పన ఇదం ‘ఇధ వస్సంవుత్తసజ్జసా’తిఆదిం కత్వా యావ ‘అనాగతవస్సే’తి పదం, తావ పుచ్చిత్వా ‘కస్మా? పిట్టిసమయే ఉప్పన్నత్తా’తి ఇదం పరతో ‘తత్త సమ్మఖీభూతానం సబ్బేసం పాపుణాతీ’తి ఇమస్స పరియోసానే ‘కస్మా? పిట్టిసమయే ఉప్పన్నత్తా’తి లిఖితబ్బం. కస్మాతి చే? పరతో ‘చీవరమాసతో పట్టాయ యావ హేమంతస్సా’తి వుత్తేన నిబ్బిసేసత్తా, తస్మా ఏవ ఏకచ్ఛేసు పణ్ణితని వదన్తీ”తి వదన్తి. ఇధ పన ఇధ-సద్దేన విసేసితం, తత్త నత్తి, తస్మా అజ్ఞామజ్ఞావిరోధో నత్తీతి గహేతబ్బం. “మయ్ఘిమాని చీవరాని పాపుణన్తీ”తి వచనమేవాధిట్టానం, ఇదమేత్త ఉక్కట్టవసేన వుత్తం. “మయ్ఘిమాని చీవరానీ”తి వుత్తేపి అధిట్టితమేవ హోతీ”తి వుత్తం. “మయ్ఘిమానీ”తి వుత్తే తస్స చీవరాని నామ నత్తి, తస్మా ‘చీవరాని పాపుణన్తీ’తి వత్తబ్బమేవా”తి వదన్తి. దుగ్గహితానీతి సజ్జికానేవ హోన్తి. “గహితమేవ నామా”తి ఇమస్స ఇదం పత్తని కిజ్జాపి న విదితం, తే పన భాగా తేసం అత్తతో పత్తాయేవాతి అధిప్పాయో”తి లిఖితం. “ఏకస్మిం అపతితే పున ఆగతా లభన్తీ”తి వుత్తం.

ఉపనన్దసక్యపుత్తవత్తుకథావణ్ణనా

౩౬౪. “న, భిక్షవే, అజ్ఞాత్ర వస్సంవుత్తేనా”తి చీవరసమయం ఉపాదాయ పటిక్ఖేపో కతో .ఏకస్మిం విహరే “రాజవిహరే వియ నానాపరివేణేసు వా ఇధ వా వుత్తా లభతూ”తి వత్వా దిన్నం. “సత్తాహవారేన అరుణమేవ ఉట్టాపేతీతి ఏతం వచనమత్తమేవ ఏకవిహరే సత్తాహకిచ్చాభావా”తి చ లిఖితం.

మతసన్తకథావణ్ణనా

౩౬౯. భిక్షుస్సాతి భిక్షుస్మిం కాలంకతే. తథ్థ “పత్తచీవరే”తి పధానపరిక్ఖారదస్సనముఖేన సబ్బపరిక్ఖారనిదస్సనని వేదితబ్బం. అధమ్మేన ఉప్పన్నఞ్చోతం హోతి, సజ్జస్స కప్పియమేవ మతత్తాతి ఏకే. నోతి తక్కో పత్తచతుక్కే సబ్బధా అకప్పియపత్తనయవిరోధతో. అధమ్మేన ఉప్పన్నసేనాసనే చ వసతో అనాపత్తి. అజ్ఞాతరస్మిం ఆవాసే ద్వే భిక్షూ వసన్తి, తథ్థ చేకో కాలంకతో, ఇతరో తస్స పరిక్ఖారం అపాపేత్వా తం ధేయ్యచిత్తేన గణ్ఠాతి, సజ్జసంతకం గహితం హోతి, భణ్ణగ్గేన కారేతబ్బో. అనావాసే గణ్ఠాతి, న కారేతబ్బో అస్సామికస్స గహితత్తా. మరణసమయే వత్తుం అసహన్తో చే చిత్తేనేవ దేతి, పుజ్ఞం పసవతి, సజ్జోవ తస్స సామీ. పరో వా అవిస్సాసికో సయమేవ గణ్ఠాతి, గహణం న రుహతి, ధేయ్యచిత్తేన చే, భణ్ణగ్గేన కారేతబ్బో. తస్స చ ఆవాసగతస్స కో సామీ. “సజ్జో సామీ”తి వచనతో సజ్జేన బలక్కారేన సో వారేతబ్బోతి ఏకే. జీవమానకాలే గహితత్తా న సజ్జో సామీతి ఏకే. సామికో చే సయం పస్సిత్వా అచ్చిన్దితుం లభతి, సజ్జోపి లభతి సామిథానే రితత్తాతి ఇతరే, విచారేత్వా గహేతబ్బం.

మతకస్స హిరణ్ణాదిఅకప్పియభణ్ణం హోతి. ఉగ్గహితఞ్చోతం హోతి, ఉగ్గహితే వుత్తనయేన పటిపజ్జితబ్బం. ధమ్మేన ఉప్పన్నం చే, కప్పియకారకో ఆచిక్కితబ్బో. దాసో చే గహితో హోతి, న సజ్జో సామీ, ఆరామికో చే, సజ్జో సామీ. గావీమహింసీఆదయో హోన్తి, ఆవాసగతానం సజ్జో సామీ, అనావాసగతానం న సజ్జో సామీ. సజ్జో చే ఆవాసం ఆనేత్వా అత్తనో సంతకం కత్వా పచ్చా సమీపే బహిసీమాయ రపేతి, కారకసజ్జో సామీ, తథా ఆరామికో. మతకస్స పరిక్ఖారో నిక్ఖేపవసేన రపితో హోతి, ఏసోవ సామీ. మహగ్గో చే హోతి, సేసస్స సజ్జో సామీ. “కేనచి గిలానుపట్టాకేనా”తి వత్తబ్బక్కమో ఏతేన దస్సితో. పున ఉపట్టాకానం బహుభావే సతి సబ్బేసం దాతబ్బకమ్మం దస్సేన్తేన భగవతా కమ్మవాచాయం “గిలానుపట్టాకాన”న్తి వుత్తం. సామణేరవారే “చీవర”న్తి పారో. “ఇమం తుయ్యం దేమి దదామి దజ్జామి ఓణోజేమి పరిచ్చజామి విస్సజ్జామి నిస్సజ్జామీ”తి వా ‘ఇత్థన్నామస్స దేమి...పే... నిస్సజ్జామీ’తి వా వదతి, ‘సమ్ముఖా వా పరమ్ముఖా వా వుత్తే దిన్నయేవ హోతీ’తి దానలక్ఖణస్స చ ‘తుయ్యం గణ్ఠాహీ’తి వుత్తే ‘మయ్యం గణ్ఠామీ’తి వదతి, ‘సుదిన్నం సుగ్గహితఞ్చోతి (పారా. అట్ట. ౨.౪౬౯) గహణలక్ఖణస్స చ వుత్తత్తా ‘మమ సంతకం తవ చ మమ చ హోతూ’తి ఏవమాదివచనేన సమానపరిక్ఖారం కాతుం వట్టతీతి ఆచరియా”తి లిఖితం.

అనుగణ్ఠిపదే పన అతీవ పపఞ్చం కత్వా పున “ఇదమేత్థ ఆచరియానం సన్నిట్టానం – సచేసమ్మహులా, ద్వే వా సమానపరిక్ఖారం కత్తుకామా హోన్తి, తే సబ్బే అత్తనో సంతకం వత్తమానం ఉప్పజ్జనకేన సద్ధిం పేసలస్స ఏకస్స పరిచ్చజన్తి, సో పున తేసమేవ పరిచ్చజతి, ఏత్తావతా తే సమానపరిక్ఖారికా హోన్తీతి. ఇదం సమానపరిక్ఖారలక్ఖణం పాళిఆదీసు వుత్తలక్ఖణేయేవ పతనతో అచలప్పత్తం హోతి, తథాపి పోరాణవిధిం అజ్ఞోత్థరిత్వా వత్తనతో పటిసేధేతబ్బో, ఆచరియానం మతానుసారేన కాతబ్బం కాతుకామేనాతి అపరో”తి వుత్తం, “వస్సంవుత్థసామణేరో పఞ్చసు సిక్ఖాపదేసు ఏకం అతిక్కమిత్వా పున గహితో లాభం న లభతి, అన్తిమవత్తుం అజ్ఞాపన్నో నామ హోతీ”తి వదన్తి.

వస్సంవుత్థానంఅనుప్పన్నచీవరకథావణ్ణనా

౩౭౦. ఉప్పన్నే చీవరే అభాజితే పక్కమతీతి ఏత్థ “సజ్జేన తత్తుప్పాదతో ఏకేకస్స భిక్షునో ఏత్తకం వస్సావాసికం దాతుం సజ్జస్స రుచ్చతీ”తి సావితేపి విబ్బమతి, తతో న లభతి, పున పబ్బజిత్వా ఉపసమ్మజ్జిత్వా చీవరభాజనం సమ్భావేన్తోపి న లభతియేవ పుబ్బపకతితో భట్టత్తా. అథ పాపితే విబ్బమతి, లభతీ”తి చ వుత్తం.

సజ్జేభిన్నచీవరుప్పాదకథావణ్ణనా

౩౭౬. పరసముద్దేతి జమ్బుదీపే.

అటచీవరమాతికాకథావణ్ణనా

౩౭౯. యస్మా అపరిక్ష్టితస్స పరిక్ష్టేపారహట్టానం దుబ్బిజానం, తస్మా “అపిచా”తిఆది వుత్తం. తథ్థ
ధువసన్నిపాతట్టానమ్మి పరియంతగతమేవ గహేతబ్బం. “మహాపచ్చరియం పన భిక్షూసుపి...పే.... పాపుణాతీతి
‘ఉపచారసీమాయ దేమా’తి ఏవం దిన్నమేవ సన్ధాయా”తి లిఖితం . “సమానసంవాసకసీమాయా”తి వుత్తే ఖణ్ణసీమాదీసు
రితానం న పాపుణాతి తాసం విసుం సమానసంవాసకసీమత్తా. సమానసంవాసకఅవిప్పవాససీమానం ఇదం నానత్తం –
“అవిప్పవాససీమాయ దమ్మీ”తి దిన్నం గామట్టానం న పాపుణాతి. కస్మా? “రపేత్వా గామిత్వా గామూపచారశ్చా”తి
వుత్తత్తా. “సమానసంవాసకసీమాయా”తి దిన్నం పన యస్మిం రానే అవిప్పవాససీమా అత్తి, తథ్థ రితానం, ఇతరత్త
రితానశ్చ పాపుణాతి. “ఖణ్ణసీమాయం రత్వా ‘సీమట్టకసజ్జస్స దమ్మీ’తి వుత్తే ఉపచారసీమాయ ఏవ పరిచ్ఛిన్దిత్వా
దాతబ్బ”న్తి వుత్తం. “అవిప్పవాససీమాయ దేమా”తి ఖణ్ణసీమాయం రత్వా దిన్నే తథ్థేవ పాపుణాతీతి కేచి. యోజనసతమ్మి
పూరేత్వా నిసీదన్తీతి ఏత్థ విహారాపచారే హత్థపాసేన, బహిగామాదీసు ద్వాదసహత్తేన ఉపచారోతి ఏకే. “ఇమస్మిం విహారే
సజ్జస్సా”తి వుత్తే ఏకాబద్ధా హుత్వాపి పరిక్ష్టేపరిక్ష్టేపారహట్టానం అతిక్రమిత్వా రితానం న పాపుణాతీతి ఏకే.
“భిక్షునివిహారతో బహి యత్థ కత్తచి రత్వా ‘సజ్జస్సా’తి వుత్తే భిక్షుసజ్జోవ సామీ”తి వదన్తి. ఏకోపి గన్త్వాతి ఏత్థ సబ్బేసం వా
పాపేత్వా గన్తబ్బం, ఆనేత్వా వా పాపేతబ్బం, ఇతరథా గతస్స న పాపుణాతి. సమానలాభకతికా మూలావాసే సతి సియా,
మూలావాసవినాసేన కతికాపి వినస్సతి. సమానలాభవచనం సతి ద్వీసు, బహూసు వా యుజ్జతి. తేనేవ ఏకస్మిం అవసిట్థే
యుజ్జతీతి నో మతి.

“తావకాలికకాలేన, మూలచ్ఛేదవసేన వా;

అశ్శోసం కమ్మం అశ్శాస్స, సియా నావాససజ్జమో”తి. –

ఆచరియో.

సబ్బత్థ దిన్నమేవాతి “సమానభాగోవ హోతీ”తి వదన్తి. “ఏకమేకం అవ్హాకం పాపుణాతీతి చే వదతి, వట్టతీ”తి వదన్తి
విభాగస్స కతత్తా. “భిక్షుసజ్జస్స చీవరే దిన్నే పంసుకూలికానం న వట్టతీ”తి వదన్తి. “ఉభతోసజ్జస్సా”తి వుత్తే “భిక్షుసజ్జస్సా”తి
అవుత్తత్తా భిక్షునిసజ్జేన మిస్సితత్తా, తథ్థ అపరియాపన్నత్తా చ పుగ్గలో విసుం లభతి. ఏవం సన్తే “భిక్షుసజ్జస్స చ
భిక్షునిసజ్జస్స చ దమ్మీ”తి వుత్తేపి “ఉభతోసజ్జస్స దిన్నమేవ హోతీ”తి ఇమినా విరుజ్జతీతి చే? న విరుజ్జతి, తం ద్విన్నం
సజ్జానం దిన్నభావమేవ దీపేతి, న ఉభతోసజ్జపజ్జాత్తిం, తస్మా ఏవ “భిక్షుసజ్జస్స చ భిక్షునిసజ్జస్స చ తుయ్హాశ్చా”తి వారో న
వుత్తో. అథ వా అట్టకథావచనమేవ పమాణం, న విచారణాతి ఏకే. యస్మా ఏకో అద్ధానాదియకో వియ దువిధో న హోతి,
తస్మా ఉభతోసజ్జగహణేన ఏకో భిక్షు న గహేతీతి . “సబ్బావాసస్స చ చేతియస్స చ ధమ్మస్స చా”తి వుత్తే సబ్బవిహారేసు
చేతియధమ్మానం ఏకేకస్స భిక్షునో భాగో దాతబ్బో”తి వదన్తి. “భిక్షుసజ్జస్స చ చేతియస్స చా”తి వుత్తే న విరుజ్జతీతి చే? న,
తథ్థ “భిక్షుసజ్జస్సా”తి వుత్తత్తా, ఇథ విహారేన ఘటితత్తా చ తమ్మి తమ్మి విహారే ఏకభాగం లభితబ్బమేవాతి పరిహరన్తి. అత్తనో

పాపీత్వాతి వికాల్ అపరిభోగత్వా సకలోపి వట్టేయ్యాతి చే? “భిక్షుసంఘస్స హరా”తి వుత్తత్తా, తేన “హరామీ”తి గహితత్తా చ న వట్టతి. పచ్చిమవస్సంవుత్థానమ్మీతి ఏత్థ అపి-సద్దో అవధారణత్తో, పచ్చిమవస్సంవుత్థానమేవాతి అత్తో, ఇతరథా సముచ్చయత్తో గహితే “లక్ఖణఙ్గా వదన్తి”తి వచనం నిరత్థకం సియా. కస్మాతి ఆరభిత్వా పపఞ్చం కరోన్తి. కిం తేన, పరతో “చీవరమాసతో పట్టాయ...పే.... అతీతవస్సంవుత్థానమేవ పాపుణాతీ”తి ఇమినా సిద్ధత్తా న విచారితం, తేన వుత్తం “లక్ఖణఙ్గా”తి అచలవసేన. సచే పన బహిఉపచారసీమాయ రితో...పే.... సమ్మత్తానం సబ్బేసం పాపుణాతీతి యత్థ కత్థచి వుత్థవస్సానన్తి అధిప్పాయో “యత్థ కత్థచి వుత్థవస్సానం సబ్బేసం సమ్మత్తానం పాపుణాతీ”తి (కట్టా. అట్ట. అకాలచీవరసిక్ఖాపదవణ్ణనా) కట్టావితరణీయం వుత్తత్తా. గిహ్వానం పరమదివసతో పట్టాయ వుత్తే పన యస్మా అనన్తరాతీతం హేమన్తం ఏవ వుత్థా నామ హోన్తి, న వస్సం, తస్మా “మాతికా ఆరోపేతబ్బా”తి వుత్తం. యే వా థేరేహి పేసితా, తేసం పాపుణాతీతి కిర అత్తో.

చీవరక్షన్ధకవణ్ణనా నిట్టితా.

౯. చమ్పేయ్యక్షన్ధకవణ్ణనా

ద్వేనిస్సారణాదికథావణ్ణనా

౩౯౫. అప్పత్తో నిస్సారణన్తి ఏత్థ నిస్సారణం నామ కులదూసకానంయేవ అనుజ్ఞాతం, అయం పన కులదూసకో న హోతి, తస్మా “అప్పత్తో”తి వుత్తో. యది ఏవం కథం సునిస్సారితో హోతీతి? చూళవగ్గే “ఆకట్టమానో సజ్జో పబ్బాజనీయకమ్మం కరేయ్యా”తి (చూళవ. ౨౭) వుత్తత్తా. “తస్సపాపియసికకమ్మారహస్స తస్సపాపియసికకమ్మం కరోన్తి”తి వచనతో చక్కం బన్ధన్తి ఇఠాబ్బం.

ఉపాలిపుచ్చాకథావణ్ణనా

౪౦౦. “పరతోతి ఉపాలిపుచ్చతో పర”న్తి లిఖితం. దోసారితపాలియం “ఊనవీసతివస్సో న ఆగతో విప్పన్నవత్తుకత్తా”తి వుత్తం. ఇమస్మిం చమ్పేయ్యక్షన్ధకే అధమ్మకమ్మానియేవ ద్విధా కత్వా పఞ్చాగతానీతి వేదితబ్బం. తేనేవ పరివారే ఇమస్మిం ఖన్ధకే “పఞ్చ అధమ్మికానీ”తి వుత్తం. “అన్ధమూగబధిరో నోసారితో”తి ఇమినా అపబ్బజితస్సపి ఉపసమ్మదా రుహతీతి సిద్ధం.

చమ్పేయ్యక్షన్ధకవణ్ణనా నిట్టితా.

౧౦. కోసమ్మకక్షన్ధకవణ్ణనా

కోసమ్మకవివాదకథావణ్ణనా

౪౫౧. సుత్తన్తికోతి ఏత్థ కిఞ్చాపి “వినయధరో మాతికాధరో”తి వుత్తం, ఉభతోవిభజ్ఞం పన సన్ధాయ వుత్తం, న ఖన్ధకభాణకో హోతి. ఆవుసో ఏత్థ ఆపత్తితి వచనం ఉపాదాయ “సో తస్సా ఆపత్తియా ఆపత్తిదిట్టి హోతీ”తి వుచ్చతి. పచ్చా

వినయధరో “వత్తుమ్మి సతి పమాణం, న పజ్జాత్తియ”ని సతిం పటిలభిత్వా తస్యా ఆపత్తియా ఆపత్తిదిట్టి అహోసి, తేన వుత్తం అన్తే “అజ్ఞో భిక్షూ తస్యా ఆపత్తియా ఆపత్తిదిట్టి నో హోన్తీ”తి.

౪౨౫. “యథా మయా ఇత్తీ”తి లిఖన్తి “పజ్జాత్తా”తి ఏకవచనత్తా.

దీఘాపువత్తుకథావణ్ణనా

౪౨౮. “భూతపుబ్బం, భిక్షవే, బారాణసియం బ్రహ్మదత్తో”తి లిఖన్తి. పురాణపోత్థకేసు “బారాణసియ”ని నట్టి, “నట్టిభావోవ సున్దరో”తి వదన్తి.

పాలిలేయ్యకగమనకథావణ్ణనా

౪౬౭. రక్తితవనసణ్ణేతి సణ్ణీతిత్థేరేహి సువిజ్ఞోయ్యం కత్వా వుత్తం. “పాలిలేయ్యోతి గామో, తస్స వసేనా”తిపి వదన్తి, తం ధమ్మపదట్టకథాయ న విరుజ్ఞతి.

అట్టారసవత్తుకథావణ్ణనా

౪౭౩. న త్వేవ...పే... పటిబాహితబ్బన్తి వదామీతి ఏత్థ సేనాసనారహస్స యో సేనాసనం పటిబాహతి, తస్సేవ ఆపత్తి దుక్కుటస్స. “కలహకారకాదీనమేత్థ ఓకాసో నట్టితిఆదికం సజ్ఞస్స కతికం వత్వా తం న పజ్ఞాపేన్తస్స వా ‘అహం బుద్ధో’తి పసయ్యు అత్తనా అత్తనో పజ్ఞాపేత్వా గణ్ణన్తం ‘యుత్తియా గణ్ణథా’తి వత్వా వారేన్తస్స వా దోసో నట్టి. ఇథ కలహవూపసమనత్తం ఆగతానం కోసమ్మికానమ్మి ‘యథావుడ్డ’ని అవత్వా ‘వివిత్తే అసతి వివిత్తం కత్వాపి దాతబ్బ’ని వుత్తత్తా వివిత్తం కత్వా దేన్తం పటిబాహేన్తస్సేవ ఆపత్తితి కిర అయమత్తో పారివాసికాదీనం విహరపరియన్తదాపనేన సాధితబ్బో”తి లిఖితం.

సజ్ఞసామగ్గీకథావణ్ణనా

౪౭౫. “అథ ఖో తే ఉక్ఖిత్తానువత్తకా భిక్షూ తం ఉక్ఖిత్తకం భిక్షుం ఓసారేత్వా యేన ఉక్ఖేపకా భిక్షూ...పే... తస్స వత్తుస్స వూపసమాయ సజ్ఞసామగ్గిం కరోమా”తి వచనం దువిజ్ఞోయ్యవినిచ్చయం వినయలక్షణకుసలస్స. విజ్ఞమానే హి కారకసజ్ఞే ఇతరో సజ్ఞో ఓసారితుం న లభతి. ఓసారేన్తో చే, తే భిక్షూ కారకసజ్ఞేన సమానలద్ధికభావం పత్తత్తా తేన సమానసంవాసకా హోన్తి, తతో ఉక్ఖేపకానం ఛన్దం అగ్గహేత్వా ఓసారేన్తానం కమ్మం కుప్పతి, తస్మా “తేన హి, భిక్షవే, తం భిక్షుం ఓసారేథా”తి (మహావ. ౪౭౪) భగవతో వచనేన ఉక్ఖిత్తానువత్తకా ఓసారేసుం, ఉదాహు నిస్సీమం గన్త్వా, ఉదాహు ఇతరేసుం ఛన్దం గహేత్వా ఓసారేసుం, నను ఏతేసమజ్ఞాతరేనేత్థ భవితబ్బం, న చ పనేతం సబ్బగణ్ణిపదేసు విచారితం. అయం పనేత్థ తక్కో -

“యస్మిం వత్తుస్మిం సజ్ఞేన, కతకమ్మస్స భిక్షునో;

సతి తస్మిం న అజ్ఞస్స, పటిప్పస్సమ్మనం ఖమం.

“విరమన్తే తతో దోసో, అపి సజ్ఞో అకారకో;

ఓసారేతుం అలం యస్మా, కారకో అనులోమికో”తి.

౪౭౭. “అట్ట దూతఙ్గాని నామ సోతా చ హోతి, సావేతా చ ఉగ్గహేతా చ ధారేతా చ విజ్ఞాతా చ విజ్ఞాపేతా చ కుసలో చ సహితాసహితదస్సనో చ అకలహకారకో చాతి ఏతానీ”తి వుత్తం.

కోసమ్మకక్ఖన్ధకవణ్ణనా నిట్టితా.

మహావగ్గస్స లీనత్థపకాసనా నిట్టితా.

నమో తస్స భగవతో అరహతో సమ్మాసమ్మద్ధస్స

చూళవగ్గవణ్ణనా

౧. కమ్మక్ష్మన్తకవణ్ణనా

అధమ్మకమ్మద్వాదసకకథావణ్ణనా

౪. అసమ్ముఖా కతం హోతీతిఆదయో తికా కేవలం దేసనామత్తమేవ. న హి తీహి ఏవ అట్టేహి సమోధానేహి
అధమ్మకమ్మం హోతి, ఏకేనపి హోతి ఏవ, అయమత్తో “తిణ్ణం, భిక్షవే”తిఆదిపాళియా (చూళవ. ౬) సాధేతబ్బో.
“అప్పటిశ్ఛాయ కతం హోతీ”తి లజ్జిం సన్ధాయ వుత్తం. కణ్ణపక్ఖే “అదేసనాగామినియా ఆపత్తియా కతం హోతీ”తి సుక్కపక్ఖే
“దేసనాగామినియా ఆపత్తియా కతం హోతీ”తి ఇదం ద్వయం పరతో “తీహి, భిక్షవే, అట్టేహి సమన్నాగతస్స భిక్షువో
ఆకఙ్ఘమానో సజ్ఞో తజ్జనీయకమ్మం కరేయ్య. అధిసీలే సీలవిపన్నో హోతీ”తి ఇమినా విరుజ్ఞతి, అదేసనాగామిని ఆపన్నో హి
“అధిసీలే సీలవిపన్నో”తి వుచ్చతీతి. యుత్తమేతం, కత్తు అధిప్పాయో ఏత్థ చింతబ్బో. ఏత్థాహ ఉపతిస్సత్థేరో
“తజ్జనీయకమ్మస్స హి వినేసేన భణ్ణనకారకత్తం అజ్గన్తి అట్టకథాయం వుత్తం, తం పాళియా ఆగతనిదానేన యుజ్జతి, తస్మా
సబ్బత్తికేసుపి భణ్ణనం ఆరోపేత్వా భణ్ణనపచ్చయా ఆపన్నాపత్తివసేన ఇదం కమ్మం కాతబ్బం, తస్మా ‘అధిసీలే
సీలవిపన్నో’తి ఏత్థాపి పుబ్బభాగే వా అపరభాగే వా చోదనాసారణాదికాలే భణ్ణనపచ్చయా ఆపన్నాపత్తివసేనేవ కారేతబ్బం,
న కేవలం సజ్ఞాదిసేసపచ్చయా కాతబ్బం”న్తి. “అదేసనాగామినియా ఆపత్తియాతి పారాజికాపత్తియా”తి ఏత్తకమత్తం వత్వా
పరతో ‘అధిసీలే పారాజికసజ్ఞాదిసేసే అజ్ఞాచారా’తి పోరాణగణీపదే వుత్త”న్తి లిఖితం. “అధిసీలే సీలవిపన్నో”తి సజ్ఞాదిసేసం
సన్ధాయ”తి గణీపదే లిఖితం. ఇదం పోరాణగణీపదే పురిమవచనేన సమేతి, తస్మా తత్త పచ్చిమం పారాజికపదం
అట్టుద్ధారవసేన వుత్తం సియా , అట్టకథాయజ్ఞ “అదేసనాగామినియాతి పారాజికాపత్తియా వా సజ్ఞాదిసేసాపత్తియా వా”తి
వుత్తం, తత్త పారాజికాపత్తి అట్టుద్ధారవసేన వుత్తా సియా. యతో గణీపదే “అధిసీలే సీలవిపన్నో”తి సజ్ఞాదిసేసం సన్ధాయ”తి
ఏత్తకమేవ లిఖితం, తస్మా సబ్బత్తే గణీపదే సకలేన నయేన పారాజికాపత్తిపచ్చయా ఉప్పన్నభణ్ణనహేతు న
తజ్జనీయకమ్మం కాతబ్బం పయోజనాభావా, సజ్ఞాదిసేసపచ్చయా కాతబ్బన్తి అయమత్తో సిద్ధో హోతి. న, సుక్కపక్ఖే
“దేసనాగామినియా ఆపత్తియా కతం హోతీ”తి (చూళవ. ౭) వచనతోతి చే? న, ఏకేన పరియాయేన సజ్ఞాదిసేసస్సపి
దేసనాగామినివోహరసమ్మవతో,

యేన కమ్మేన సన్తజ్జనం కరీయతి, తం తజ్జనీయకమ్మం నామ. యేన కమ్మేన నిస్సాయ తే వత్తబ్బన్తి నిస్సియతి
భజాపీయతి నియస్సో, తం నియసకమ్మం నామ. యేన తతో ఆవాసతో, గామతో చ పబ్బాజేన్తి కులదూసకం, తం
పబ్బాజనీయకమ్మం నామ. యేన కమ్మేన అక్కుట్టగహట్టసమఈపమేవ పటిసారియతి సో అక్కోసకో పచ్చా పేసియతి, తం
పటిసారణీయకమ్మం నామ. యేన సమానసంవాసకభూమితో ఉక్ఖిపీయతి. ఛడ్డీయతి సాతిసారో భిక్షుసజ్ఞేన, తం కమ్మం
ఉక్ఖేపనీయకమ్మం నామాతి వేదితబ్బం.

౧౧. “నిస్సాయ తే వత్తబ్బ”న్తి గరునిస్సయం సన్ధాయ వుత్తం, న ఇతరన్తి.

౨౧. అస్సజిపునబ్బసుకవత్తుస్మిం “తేసు విబ్బన్తేసుపి కమ్మం పటిప్పస్సమ్మేతుం అనుజ్ఞాతమ్మి
సమ్మావత్తనానంయేవా”తి లిఖితం. సమ్ముఖా వుత్తమేవ గిహిపటిసంయుత్తం నామ. పరమ్ముఖా వుత్తం దేసనం గచ్చతి.

౪౧. ఖమాపేస్తేన “ఖమాహీ”తి వత్తబ్బమత్తమేవ, న ఉక్కుటికాదిసామీచినా పయోజనన్తి. అనుదూతన్తి సహాయన్తి అత్తో.

౫౦. అదస్సనేయేవ ఉత్తేపనీయం కాతబ్బం, న అణ్ణాధా. “తజ్జనీయాదికరణకాలే ఆపత్తిం రోపేత్వా తస్సా అదస్సనే, అప్పటికమ్మే వా భణ్ణనకారకాదిఅజ్ఞేహి కాతబ్బం”న్తి లిఖితం.

తజ్జనీయకమ్మాదీసు అయం పకిణ్ణకవినిచ్చయోతి వేదితబ్బో. కిం తజ్జనీయకమ్మం, తజ్జనీయకమ్మస్స కిం మూలం, కిం వత్తు, కిం పరియోసానం, కస్మా “తజ్జనీయకమ్మ”న్తి వుచ్చతీతి? కిం తజ్జనీయకమ్మన్తి వత్తుస్మిం సతి కరణసమ్మత్తి. తజ్జనీయకమ్మస్స కిం మూలన్తి సజ్ఞో మూలం. తజ్జనీయకమ్మస్స కిం వత్తూతి కలహజాతాపత్తివత్తు. కిం పరియోసానన్తి భావనాపరియోసానం. కస్మా తజ్జనీయకమ్మన్తి వుచ్చతీతి సజ్ఞో కలహకారకపుగ్గలం కలహే చ భేదే చ భయం దస్సేత్వా ఖన్తియా జనేతి, ఉపసమే జనేతి, తస్మా “తజ్జనీయకమ్మ”న్తి వుచ్చతి. కథం తజ్జనీయకమ్మం కతం హోతి, కథం అకతం. కిన్తి చ తజ్జనీయకమ్మం కతం హోతి, కిన్తి చ అకతం. కేన చ తజ్జనీయకమ్మం కతం హోతి, కేన చ అకతం. కత్థ చ తజ్జనీయకమ్మం కతం హోతి, కత్థ చ అకతం. కాయ వేలాయ తజ్జనీయకమ్మం కతం హోతి, కాయ వేలాయ అకతం హోతి? కథం తజ్జనీయకమ్మం కతం హోతీతి సమగ్గేన సజ్ఞేన ఇత్తిచతుత్థేన కమ్మేన. కథం అకతం హోతీతి వగ్గేన సజ్ఞేన ఇత్తిచతుత్థేన కమ్మేన. కిన్తి చ కతం హోతీతి కరణసమ్మత్తియా. కిన్తి చ అకతం హోతీతి కరణవిపత్తియా. కేన చ కతం హోతీతి సజ్ఞేన. కేన చ అకతం హోతీతి గణేన పుగ్గలేన. కత్థ చ కతం హోతీతి యస్స పుగ్గలస్స సజ్ఞో తజ్జనీయకమ్మం కరోతి, తస్స పుగ్గలస్స సమ్ముఖీభూతే. కత్థ చ అకతం హోతీతి యస్స పుగ్గలస్స సజ్ఞో తజ్జనీయకమ్మం కరోతి, తస్స పుగ్గలస్స అసమ్ముఖీభూతే. కాయ వేలాయ కతం హోతీతి యదా కలహజాతాపత్తి సంవిజ్జతి. కాయ వేలాయ అకతం హోతీతి యదా కలహజాతాపత్తి న సంవిజ్జతి. కతిహాకారేహి తజ్జనీయకమ్మస్స పత్తకల్లం హోతి, కతిహాకారేహి అపత్తకల్లం? సత్తహాకారేహి తజ్జనీయకమ్మస్స పత్తకల్లం హోతి, సత్తహాకారేహి అపత్తకల్లం. కతమేహి సత్తహాకారేహి పత్తకల్లం, కతమేహి సత్తహాకారేహి అపత్తకల్లం హోతి? కలహజాతాపత్తి న సంవిజ్జతి, నో వా పుగ్గలో అసమ్ముఖీభూతో హోతి, సజ్ఞో వా వగ్గో హోతి, అసంవాసికో వా పుగ్గలో తస్సం పరిసాయం సంవిజ్జతి, అచోదితో వా హోతి అసారితో వా, ఆపత్తిం వా అనారోపితో. ఇమేహి సత్తహాకారేహి తజ్జనీయకమ్మస్స అపత్తకల్లం హోతి, ఇతరేహి సత్తహాకారేహి పత్తకల్లం హోతి. ఏవం సేసకమ్మేసూతి.

కమ్మక్ఖన్ధకవణ్ణనా నిట్టితా.

౨. పారివాసికక్ఖన్ధకవణ్ణనా

పారివాసికవత్తకథావణ్ణనా

౭౫. పారివాసికక్ఖన్ధకే “మా మం గామప్పవేసనం ఆపుచ్చథాతి వుత్తే అనాపుచ్చాపి గామం పవిసితుం వట్టతీ”తి వదన్తి. సజ్ఞో అత్తనో పత్తట్ఠానే గహేతుం వట్టతి. ఓణోజనం నామ విస్సజ్జనం. “తం పన పారివాసికేన పాపితస్స అత్తనా సమ్మటిచ్చితస్సేవ పునదివసాదిఅత్థాయ విస్సజ్జనం కాతబ్బం, అసమ్మటిచ్చిత్యాయేవ చే విస్సజ్జేతి, న లభతీ”తి వుత్తం.

౭౬. పకతియావ నిస్సయోతి ఏత్థ “అన్తేవాసికానం ఆలయసబ్బావే యావ వస్సూపనాయికదివసో, తావ కప్పతి, తస్స ఆలయస్స సబ్బావే నిస్సయో న పటిప్పస్సమ్మతీతి చే? న వట్టతి. తత్థ ఇదాని ఖమాపేయ్యామీతిఆదినా వట్టతీ”తి

వుత్తం. తత్త ఏకన్తేన విస్సట్టత్తా, ఇథ పన ఏకన్తేనేవ ద్విన్నమ్మి సమభావో ఇచ్చితబ్బో ఏవాతి ఏకే. పటిబలస్స వా భిక్కుస్సాతి ఏత్త “లద్ధసమ్ముతికేన ఆణత్తోపి గరుధమ్మేహి, అజ్ఞోహి వా ఓవదితుం న లభతీ”తి లిఖితం. తతో వా పాపిట్టతరాతి ఏత్త “అసజ్జేచ్చ ఆపన్నసజ్జరిత్తతో సుక్కవిస్సట్టి పాపిట్టతరాతి అయమ్మి నయో యోజేతబ్బో”తి వుత్తం. పచ్చయన్తి వస్సావాసికం. సేనాసనం న లభతి సేయ్యపరియన్తభాగితాయ. “ఉద్దేసాదీని దాతుమ్మి న లభతీ”తి వదన్తి. “సచే ద్వే పారివాసికా గతట్టానే అజ్ఞామజ్ఞాం పస్సన్తి, ఉభోహిపి అజ్ఞామజ్ఞాస్స ఆరోచేతబ్బం అవిసేసేన ‘ఆగన్తుకేన ఆరోచేతబ్బం, ఆగన్తుకస్స ఆరోచేతబ్బ’న్తి వుత్తత్తా”తి వుత్తం. అజ్ఞావిహరగతేనాపి తత్త పుట్టే ఆరోచితస్స పునారోచనకిచ్చం నత్తి. “అనిక్కిత్తవత్తస్స బహి ఆరోచితస్స యథా పున విహరే ఆరోచనకిచ్చం నత్తి, ఏవం ‘ఆగన్తుకసోధనత్థం ఉపోసథదివసే ఆరోచేతబ్బ’న్తి వచనజ్ఞోత్థ సాధక”న్తి వదన్తి.

౮౧. ఏకచ్చన్నే నిసిన్నస్సాపి రత్తిచ్చేదదుక్కటాపత్తియో హోస్తీతి ఏకే. అవిసేసేనాతి పారివాసికస్స ఉక్కిత్తకస్సాతి ఇమం భేదం అకత్వా. “తదహుపసమ్పన్నేపి పకతత్తే”తి వచనతో అనుపసమ్పన్నేహి వసీతుం వట్టతి. “సమవస్సాతి ఏతేన అపచ్ఛా అపురిమం నిపజ్జనే ద్విన్నమ్మి వత్తభేదాపత్తిభావం దీపేతీ”తి లిఖితం.

పారివాసికవత్తకథావణ్ణనా నిట్టితా.

మూలాయపటికస్సనారహవత్తకథావణ్ణనా

౮౬. అత్తనో అత్తనో నవకతరన్తి పారివాసికాదినవకతరం. పరమం సజ్ఞమజ్ఞే పరివాసం గహేత్వా నిక్కిత్తవత్తేన పున ఏకస్సపి సన్తికే సమాదియితుం, నిక్కిపితుజ్ఞా వట్టతి. మానత్తే పన నిక్కిపితుం వట్టతి. ఊనే గణే చరణదోసత్తా న గహేతున్తి ఏకే. పరమం ఆదిన్నవత్తం ఏకస్స సన్తికే యథా నిక్కిపితుం వట్టతి, తథా సమాదియితుమ్మి వట్టతీతి పోరాణగణిపదే.

పారివాసికక్ఖన్ధకవణ్ణనా నిట్టితా.

౩. సముచ్చయక్ఖన్ధకవణ్ణనా

సుక్కవిస్సట్టికథావణ్ణనా

౯౭. “వేదయామీతి జానామి, చిత్తేన సమ్మటిచ్చిత్వా సుఖం అనుభవామి, న తప్పచ్చయా అహం దుక్ఖితోతి అధిప్పాయో”తి లిఖితం. యస్స మాళకే నారోచితం, తస్స ఆరోచేత్వా నిక్కిపిత్తబ్బం. యస్స ఆరోచితం, తస్స పున ఆరోచనకిచ్చం నత్తి, కేవలం నిక్కిపిత్తబ్బమేవ. వత్తం నిక్కిపిత్వా వసన్తస్స ఉపచారసీమాగతానం సబ్బేసం ఆరోచనకిచ్చం నత్తి. దిట్టరూపానం సుతసద్ధానం ఆరోచేతబ్బం, అదిట్టఅస్సుతానమ్మి అన్తోద్వాదసహత్థగతానం ఆరోచేతబ్బం. “ఇదం వత్తం నిక్కిపిత్వా వసన్తస్స లక్ఖణ”న్తి వుత్తం. “పరిక్కిత్తస్స విహరస్స పరిక్ఖేపతో”తిఆది కిజ్ఞాపి పాళియం నత్తి, అథ ఖో అట్టకథాచరియానం వచనేన తథా ఏవ పటిపజ్జితబ్బ”న్తి చ వుత్తం. “అట్టిభావం సల్లక్ఖేత్వాతి ద్వాదసహత్థే ఉపచారే సల్లక్ఖేత్వా, అనిక్కిత్తవత్తానం ఉపచారసీమాయ ఆగతభావం సల్లక్ఖేత్వా సహవాసాదికం వేదితబ్బ”న్తి చ వుత్తం. “నిక్కిపన్తేన ఆరోచేత్వా నిక్కిపిత్తబ్బం, పయోజనం అట్టి”తి చ వుత్తం, న పన తం పయోజనం దస్సితం. చిణ్ణమానత్తో భిక్కు అబ్బేతబ్బోతి

చిట్టమానత్తస్స చ అబ్బానారహస్స చ నిన్నానాకారణత్తా అజ్ఞాథా “అబ్బానారహో అబ్బేతబ్బో”తి వత్తబ్బం సీయా. ఉక్ఖేపనీయకమ్మకతోపి అత్తనో లద్దిగ్గహణవసేన సభాగభిక్కుమ్మి సతి తస్స అనారోచాపేతుం న లభతి.

పరివాసకథావణ్ణనా

౧౦౨. “అనంతరాయికస్స పన అంతరాయికసజ్ఞాయ ఛాదయతో అచ్చన్నావా”తి పారో. అవేరిభావేన సభాగో అవేరిసభాగో. “సభాగసజ్ఞాదిసేసం ఆపన్నస్స పన సన్నికే ఆవి కాతుం న వట్టతీ”తి పసజ్ఞతో ఇధేవ పకాసితం. లహుకేసు పటిక్ఖేపో నత్తి. తత్థ ఇత్తియా ఆవి కత్వా ఉపోసథం కాతుం అనుజ్ఞాతత్తా లహుకసభాగం ఆవి కాతుం వట్టతీతి. సభాగసజ్ఞాదిసేసం పన ఇత్తియా ఆరోచనం న వట్టతీతి కిర. “తస్స సన్నికే తం ఆపత్తిం పటికరిస్సతీ”తి (మహావ. ౧౭౧) వుత్తత్తా లహుకస్సేవాయమనుజ్ఞాతా . న హి సక్కా సుద్ధస్స ఏకస్స సన్నికే సజ్ఞాదిసేసస్స పటికరణం కాతు”న్ని లిఖితం. లహుకేసుపి సభాగం ఆవి కాతుం న వట్టతీతి, తస్మా ఏవ హి ఇత్తియా ఆవికరణం అనుజ్ఞాతం, ఇతరథా తం నిరత్థకం సీయా. అజ్ఞామజ్ఞారోచనస్స వట్టతి, తతో న వట్టతీతి దీపనత్థమేవ ఇత్తియా ఆవికరణమనుజ్ఞాతం, తేనేవ ఇధ “సభాగసజ్ఞాదిసేసం ఆపన్నస్సా”తిఆది వుత్తం. అయమత్తో “ఏత్తావతా తే ద్వే నిరాపత్తికా హోన్తి, తేసం సన్నికే సేసేహి సభాగాపత్తియో దేసేతబ్బా”తి (కట్ట. అట్ట. నిదానవణ్ణనా) వచనేన కట్టావితరణీయం పకాసితోవ. సజ్ఞాదిసేసం పన ఇత్తియా ఆరోచేత్వా ఉపోసథం కాతుం వట్టతి. తస్సా ఇత్తియా అయమత్తో యదా సుద్ధం భిక్కుం పస్సిస్సతి, తస్స సన్నికే ఆరోచనవసేన పటికరిస్సతి. ఏవం పటికతే “న చ, భిక్ఖవే, సాపత్తికేన పాతిమోక్షం నోతబ్బం, యో సుణేయ్య, ఆపత్తి దుక్కటస్సా”తి (చూళవ. ౩౮౬) వుత్తాపత్తితో మోక్షో హోతీతి, తస్మా “గరుకం వా హోతు లహుకం వా, ఇత్తియా ఆవి కాతుం వట్టతీ”తి వుత్తం, ఉభోసు నయేసు యుత్తతరం గహేతబ్బం.

నామజ్ఞేవ ఆపత్తి చాతి “తేన తేన వీతిక్కమేనాపన్నాపత్తి ఆపత్తి. నామన్తి తస్సా ఆపత్తియా నామ”న్ని లిఖితం. ఆరోచేత్వా నిక్ఖేపితబ్బన్తి ఏత్థ ఆరోచనం వత్తభేదదుక్కటపలహారణప్పయోజనన్తి వేదితబ్బం. అకారణమేతన్తి “సమ్మహులా సజ్ఞాదిసేసా ఆపత్తియో ఆపజ్ఞ”న్ని వుత్తే వుట్టానతో.

దససతం రత్తిసతన్తి దససతం ఆపత్తియో రత్తిసతం ఛాదేత్వాతి యోజేతబ్బం. అగ్గసమోధానో నామ సభాగవత్తుకాయో సమ్మహులా ఆపత్తియో ఆపన్నస్స బహురత్తిం పటిచ్చాదితాపత్తియం నిక్ఖేపిత్వా దాతబ్బో, ఇతరో నానావత్తుకానం వసేనాతి అయమేతేసం విసేసోతి.

పరివాసకథావణ్ణనా నిట్టితా.

“గామస్సాతి న వుత్త”న్ని వచనతో కిర గామూపచారేపి వట్టతీతి అధిప్పాయోతి లిఖితం. వుత్తజ్ఞా “అయం పన విసేసో”తి. “ఏత్థ అట్టకథాచరియావ పమాణం. యుత్తం న దిస్సతీ”తి లిఖితం. అనుగణిపదే పన “అయం పన విసేసో, ఆగన్తుకస్స...పే... ఓక్కమిత్వా గచ్చతి, రత్తిచ్చేదో హోతియేవా”తి వచనే హేట్టా “అన్తోఅరుణే ఏవ నిక్ఖమిత్వా గామూపచారతో ద్వే లేడ్డుపాతే అతిక్కమిత్వా”తిఆదినా నయేన గరుం కత్వా వచనతో, భిక్ఖునీనం గరుకవసేనేవ తత్థ తత్థ సిక్ఖాపదానం పజ్జత్తత్తా చ తదనురూపవసేనేవ అట్టకథాచరియేన భిక్ఖునీనం గరుం కత్వా మానత్తచరణవిధిదస్సనత్థం “యత్తకా పురేభత్తం వా”తిఆది వుత్తం. కురున్దిఆదీసు వుత్తవచనేన కరోన్తస్సపి దోసో నట్టితి దస్సేతుం కేవలం

లక్షణమత్తమేవ వుత్తం, తదుభయమ్మి తేన తేన పరియాయేన యుజ్జతి, వినిచ్ఛయే పత్తే లక్షణే ఏవ తాతబ్బతో కురున్దిఆదీసు వుత్తవచనం పచ్చా వుత్తం. పయోగో పన పురిమోవ. యథా చేత్త, తథా సచే కాచి భిక్షునీ ద్వే లేడ్డుపాతే అనతిక్కమిత్వా అరుణం ఉట్టపేతి, దోసో నత్తి, తథాపి సబ్బట్టకథాసు వుత్తత్తా “పురిమమేవ ఆచిణ్ణ”న్తి వుత్తం. పరివాసవత్తాదీనన్తి “పరివాసనిస్సయపటిప్పస్సద్ధిఆదీనం ఉపచారసీమాయ పరిచ్ఛిన్నత్తా భిక్షునుపస్సయస్స ఉపచారసీమావ గహేతబ్బా, న గామో”తి లిఖితం. “తస్మిం గామే భిక్షాచారో సమ్మజ్జతీ”తిఆది పవారితవసేన వుత్తం. న హి తత్థ అన్తోగామే విహారో అత్తీ”తి చ లిఖితం, “తమ్మి తేన పరియాయేన యుజ్జతి, న అత్తతో”తి చ.

పటిచ్ఛన్నపరివాసాదికథావణ్ణనా

౧౦౮. “విసుం మానత్థం చరితబ్బన్తి మూలాయ పటికస్సనం అకత్వా విసుం కమ్మవాచాయ”తి చ లిఖితం. “సజ్ఞాదిసేసాపత్తీ”తి వుత్తత్తా ఏకోవ, ఏకవత్తుమ్మి ఆపన్నా సజ్ఞాదిసేసా ధుల్లచ్చయదుక్కటమిస్సకా నామ. మక్ఖధమ్మో నామ ఛాదేతుకామతా.

౧౪౩. ధమ్మతాతి ధమ్మతాయ, తథాతాయాతి అత్తో “అలజ్జితా”తి ఏత్త వియ.

౧౪౮. పురిమం ఉపాదాయ ద్వే మాసా పరివసితబ్బాతి ఏత్త “పరివసితదివసాపి గణనూపగా హోస్తీ”తి లిఖితం.

౧౮౪. తస్మిం భూమియన్తి తస్సం భూమియం. సమ్మహులా సజ్ఞాదిసేసా ఆపత్తియో ఆపజ్జతి పరిమాణమ్మీతిఆది జాతివసేనేకవచనం.

సముచ్చయక్ఖన్ధకవణ్ణనా నిట్టితా.

౪. సమథక్ఖన్ధకవణ్ణనా

సమ్ముఖావినయకథావణ్ణనా

౧౮౬-౧౮౭. యత్త యత్త కమ్మవాచాయ “అయ”న్తి వా “ఇమే”తి వా సమ్ముఖానిద్దేసనియమో అత్తి, సబ్బం తం కమ్మం సమ్ముఖాకరణీయమేవ, న కేవలం తజ్జనీయాదిపఞ్చవిధమేవ. పఞ్చవిధస్సేవ పన ఉద్ధరిత్వా దస్సనం కమ్మక్ఖన్ధకే తావ తస్సేవ పాళిఆరుళ్ళత్తా, చతువీసతియా పారాజికేసు విజ్ఞమానేసు పారాజికకణ్ఠే ఆగతానంయేవ చతున్నం ఉద్ధరిత్వా దస్సనం వియాతి వేదితబ్బం. తత్త “పుగ్గలస్స సమ్ముఖతా హత్థపాసూపగమనమేవా”తి వుత్తం, తం కారణం సమ్ముఖాకరణీయస్సపి సమ్ముఖానిద్దేసనియమాభావతో. కామం అయమత్తో కమ్మక్ఖన్ధకేయేవ “తీహి, భిక్షవే, అగ్గేహి సమన్నాగతం తజ్జనీయకమ్మం అధమ్మకమ్మఞ్చ హోతి...పే... అసమ్ముఖాకతం హోతీ”తి (చూళవ. ౪) వచనేనేవ సిద్ధో, తత్త పన ఆపత్తి న దస్సితా. ఇథ “యో కరేయ్య, ఆపత్తి దుక్కటస్సా”తి తత్త భవితబ్బాపత్తిదస్సనత్తం ఇదం ఆరద్ధన్తి వేదితబ్బం. “సమ్ముఖావినయపతిరూపకేన వూపసన్తమ్మి సమ్ముఖావినయేనేవ వూపసన్తగణనం గచ్ఛతీతి దస్సేతుం ‘అధమ్మవాదీ పుగ్గలో’తిఆది ఆరద్ధ”న్తి వుత్తం, లిఖితఞ్చ. ఏవం వూపసన్తం సమ్ముఖావినయపతిరూపకేన వూపసన్తం నామ హోతి, న సమ్ముఖావినయేన చ అజ్ఞోన కేనచీతి దస్సేతుం ఇదమారద్ధన్తి ఆచరియో.

సతివినయకథావణ్ణనా

౧౯౫. దబ్బస్స కమ్మవాచాయ “సబ్బో ఇమం ఆయస్మంతం దబ్బ”ని సమ్ముఖానిద్దేసో నత్తి, తథాపి “పరమం దబ్బో యాచితబ్బో”తి వచనేన సమ్ముఖాకరణీయతా తస్స సిద్ధా. తథా అజ్ఞాత్థాపి యథాసమ్మవం లేసో వేదితబ్బో. సతివేపుల్లప్పత్తస్స దాతబ్బో వినయో సతివినయో.

అమూల్హవినయకథావణ్ణనా

౧౯౬-౭. “యస్స ఉమ్మత్తకస్స తంతంవీతిక్కమతో అనాపత్తి, తాదిసస్సేవ అమూల్హవినయం దాతుం వట్టతీతి అమూల్హస్స కత్తబ్బవినయో అమూల్హవినయో”తి లిఖితం, తం యుత్తం “సబ్బో గగ్గస్స భిక్షునో అమూల్హస్స అమూల్హవినయం దేతీ”తి వచనతో. “తీణిమాని, భిక్షవే, అధమ్మికాని అమూల్హవినయస్స దానానీ”తి ఇమస్స విభజ్జే “న సరామీ”తి వచనం వీతిక్కమకాలం సన్ధాయ తస్స విభజ్జస్స పవత్తత్తా. అమూల్హవినయదానకాలే పనస్స అమూల్హతా వినిచ్చితబ్బా.

పటిజ్ఞాతకరణకథావణ్ణనా

౨౦౦. “అప్పటిజ్ఞాయ భిక్షూనం కమ్మాని కరోంతీ”తి ఆరభంతస్స కారణం వుత్తమేవ. పటిజ్ఞాతేన కరణం పటిజ్ఞాతకరణం.

తస్సపాపియసికాకథావణ్ణనా

౨౦౭. “తీహి, భిక్షవే, అజ్ఞేహి సమన్నాగతం తస్సపాపియసికాకమ్మ”ని ఆరభిత్వా పశ్చా అజ్ఞాని దస్సేత్వా పాళి గతా, “సా పేయ్యాలేన సజ్ఞిపిత్వా గతాతి ఇతబ్బ”ని లిఖితం. తథా సుక్కపక్ఖేపి.

తిణవత్థారకాదికథావణ్ణనా

౨౧౪. “సబ్బేహేవ ఏకజ్ఞం సన్నిపతితబ్బ”ని ఛందదానస్స పటిక్ఖిత్తత్తా పవారణక్ఖన్ధకట్టకథాయశ్చ “భిన్నస్స హి సజ్ఞస్స సమగ్గకరణకాలే, తిణవత్థారకసమథే, ఇమస్మిశ్చ పవారణసంఘహేతి ఇమేసు తీసు రానేసు ఛన్దం దాతుం న వట్టతీ”తి (మహావ. అట్ట. ౨౪౧) వుత్తత్తా ఇథ ఆగన్త్వా వా ఛన్దం దత్వా పరివేణాదీసు నిసీన్నాతి ఇదం విరుజ్ఞతి వియ ఖాయతీతి చే? న ఖాయతి అధిప్పాయజ్ఞానం. అయశ్శోత్థ అధిప్పాయో – విసుజ్ఞితుకామేహి సబ్బేహేవ సన్నిపతితబ్బం, అసన్నిపతితస్స నత్తి సుద్ధి ఛన్దదాయకస్స. కేవలం తం కమ్మం సన్నిపతితానం సమ్మజ్జతి. అట్టకథాయం విసుజ్ఞితుకామానం ఛన్దం దాతుం న వట్టతీతి అధిప్పాయో. ఇతరథా పాళియా చ విరుజ్ఞతి. “రపేత్వా యే న తత్త హోతీ”తి హి అయం పాళి సన్నిపాతం ఆగన్త్వా ఛన్దం దత్వా రితానం అత్తితం దీపేతి. నిస్సీమగతే సన్ధాయ వుత్తం సియాతి చే? నిస్సీమగతే రపేత్వా ఇథ కిం, తస్మా యో సామగ్గీఉపోసథే ఛన్దం దత్వా తిట్టతి చే, నానాసంవాసకభూమియంయేవ తిట్టతి, తస్స ఛన్దదాయకస్స పవారణసంఘహోపి నత్తి. యో చ తిణవత్థారకకమ్మే నాగచ్ఛతి, సో తాహి ఆపత్తిహి న సుజ్ఞతీతి వేదితబ్బం. యస్స ఏతం న రుచ్ఛతి, తస్స పరివారే వుత్తపరిసతో కమ్మవిపత్తిలక్ఖణం విరుజ్ఞతి, తత్త హి కేవలం ఛన్దారహానం ఛన్దో అనాహటో హోతి సచే, అకతం తచ్చిపరీతేన సమ్మత్తిదీపనతోతి వుత్తం హోతి. తథా పత్తకల్లలక్ఖణమ్మి విరుజ్ఞతి. తేసు తీసు రానేసు కమ్మప్పత్తాయేవ సబ్బే, న తత్త ఛన్దారహో అత్తీతి చే? న, చతువగ్గాదికరణవిభాజనే అవిసేసేత్వా ఛన్దారహస్స ఆగతత్తా, తం సామజ్ఞతో వుత్తం. ఇదశ్చ ఆవేణికలక్ఖణం, తేనేవ సతిపి దిట్టావికమ్మే ఇదం పటికుట్టకతం న హోతీతి చే? న,

నానత్తసభావలో. ఇద హి యే పన “న మేతం ఖమతీ”తి అష్టామష్టాం దిట్టావికమ్మం కరోన్తి”తి (చూళవ. అట్ట. ౨౧౪) వచనతో న సజ్జస్య దిట్టావికమ్మం కతం. తస్మిం సతి పటికుట్టకతమేవ హోతి. అష్టాథా పుబ్బభాగా తా ఇత్తియో నిరత్తికా సియుం, న చ పరివారట్టకథాయం ఛందారహాధికారే నయో దిన్తో. పవారణక్లృత్తకట్టకథాయం “తీసు రానేసు ఛన్దం దాతుం న వట్టతీ”తి (మహావ. అట్ట. ౨౪౧) వుత్తత్తా విరుజ్జితీతి చే? న, అట్టకథాయ పమాణభావే సతి “ఇద ఛన్దం దత్వా పరివేణాదీసు నిసిన్నా”తిఆది వచనే సుద్ధికామతో ఏవ గహితే సబ్బం న విరుజ్జితీతి ఏకే. “ఆగన్త్యా వా ఛన్దం దత్వా పరివేణాదీసు నిసిన్నా, తే ఆపత్తిహి న వుట్టహన్తి”తి ఇదం న వత్తబ్బం. కస్మా? హేట్టా “సబ్బేహివ ఏకజ్ఞం సన్నిపతితబ్బ”న్తి ఛన్దదానస్స పటిక్లేపవచనతో అట్టకథాయం “తీసు రానేసు ఛన్దం దాతుం న వట్టతీ”తి వుత్తత్తా, అన్తకట్టకథాయమ్మి తథేవ వుత్తత్తా చాతి? న, ఏకజ్ఞమేవ కమ్మే కరీయమానే యో ఇద “సుణాతు మే, భన్తే, సజ్ఞో, అమ్మాకం...పే.... గహిపటిసంయుత్త”న్తి సాధారణఇత్తిం రపేత్వా పున “సుణన్తు మే, ఆయస్సన్తా”తిఆదినా అసాధారణఇత్తియో రపేత్వా “సుణాతు మే, భన్తే సజ్ఞో, అమ్మాకం...పే.... ఏవమేతం ధారయామీ”తి ఏకతోపక్తికానం సన్నియా కతాయ తదనన్తరే కేనచి కరణీయేన ఛన్దం దత్వా గచ్ఛతి, తస్స ఆపత్తిహి వుట్టానం నత్తి. అపరేసమ్మి ఏకతోపక్తికానం అబ్బన్తరే రితత్తా విభూతత్తా కరణస్స అయమత్థోవ వుత్తో. సాధారణవసేన దుతియాయ ఇత్తియా రపితాయ యే తస్మిం ఖణే ఇత్తిదుతియకమ్మవాచాసు అనారద్ధాసు, అపరియోసితాసు వా ఛన్దం దత్వా గచ్ఛన్తి, తేసమ్మి న వుట్టాతి ఏవ. యే న తత్త హోన్తి పదస్స చ యే వుత్తప్పకారేన నయేన తత్త న హోన్తి అత్థో గహితబ్బో. వుత్తప్పకారత్తదీపనత్త ఇన్త అట్టకథాయం “ఛన్దం దత్వా పరివేణాదీసు నిసిన్నా”తి ఇదమేవ అవత్వా “యే పన తేహి వా సద్ధిం ఆపత్తిం ఆపజ్జిత్వాపి తత్త అనాగతా, ఆగన్త్యా వా ఛన్దం దత్వా పరివేణాదీసు నిసిన్నా”తి వుత్తం, ఏవం పుట్టేనాపరం సన్ధీయతి. “పాళియా చ తత్త దిట్టావికమ్మేన కమ్మస్స అకుప్పతా వేదితబ్బా”తి వుత్తం.

అధికరణకథావణ్ణనా

౨౨౦. చిత్తుప్పాదో వివాదో. వివాదసద్దోపి కారణాపచారేన కుసలాదిసజ్ఞం గచ్ఛతి. తం సన్ధాయ “సమథేహి చ అధికరణీయతాయ అధికరణ”న్తి వుత్తం. అథ వా వివాదహేతుభూతస్స చిత్తుప్పాదస్స వూపసమేన సమ్మవస్స సద్దస్సపి వూపసమో హోతీతి చిత్తుప్పాదస్సపి సమథేహి అధికరణీయతా పరియాయో సమ్మవతి. “కుసలచిత్తా వివదన్తి”తి వుత్తవివాదేపి “విపచ్చతాయ వోహరో”తి వుత్తం, న వుత్తవచనహేతువసేనాతి వేదితబ్బం.

౨౨౧. “ఆపత్తిఞ్ఞో ఆపజ్ఞన్తో కుసలచిత్తో వా”తి వచనతో కుసలమ్మి సియాతి చే? న తం ఆపత్తాధికరణం సన్ధాయ వుత్తం, యో ఆపత్తిం ఆపజ్జతి, సో తీసు చిత్తేసు అష్టాతరచిత్తసమగ్గీ హుత్వా ఆపజ్జతీతి దస్సనత్తం “యం కుసలచిత్తో ఆపజ్జతీ”తిఆది వుత్తం. యో “పజ్జత్తిమత్తం ఆపత్తాధికరణ”న్తి వదేయ్య, తస్స అకుసలాదిభావోపి ఆపత్తాధికరణస్స న యుజ్జతేవ వివాదాధికరణాదీనం వియాతి చే? న, “నత్థాపత్తాధికరణం కుసల”న్తి ఇమినా విరోధసమ్మవతో. అనుగణ్ఠిపదే పన “ఆపత్తాధికరణం నామ తథాపవత్తమానఅకఉసలచిత్తుప్పాదరూపక్లృత్తానమేతం అధివచనం. అవసిట్ఠేసు కుసలాభ్యాకతపజ్జత్తిసు ‘ఆపత్తాధికరణం సియా అకుసలం సియా అభ్యాకత’న్తి వచనతో పజ్జత్తితావ పటిసిద్ధా కుసలత్తికే అపరియాపన్నత్తా. కుసలపటిసేధేనేవ తేన సమానగతికత్తా కిరియాభ్యాకతానమ్మి పటిసేధో వేదితబ్బో, కిరియాభ్యాకతానం వియ అనుగమనతో విపాకాభ్యాకతానమ్మి పటిసేధో కతోవ హోతి, తథాపి అభ్యాకతసామన్యతో రూపక్లృత్తేన సద్ధిం విపాకకిరియాభ్యాకతానమ్మి అధివచనన్తి వేదితబ్బ”న్తి వుత్తం. తత్త “కుసలచిత్తం అజ్ఞం హోతీ”తి వినయే అపకతజ్ఞానో

సన్ధాయ వుత్తం అప్పహరితకరణాదికే సతి. తస్మాతి యస్మా “నత్తి ఆపత్తాధికరణం కుసల”ని వత్తుం న సక్కా, తస్మా కుసలచిత్తం అఙ్గం న హోతీతి అత్థో. యది ఏవం కస్మా “తిచిత్తం తివేదన”ని వుచ్చతీతి చే? తం దస్సేతుం “నయిద”నిఆది ఆరద్ధని ఏకే. ఆపత్తిసముట్టాపకచిత్తం అఙ్గప్పహోనకచిత్తం నామ. “ఏకంతతోతి యేభుయ్యేనాతి అత్థో, ఇతరథా విరుజ్జతి. కస్మా? ‘యస్సా సచిత్తకపక్ఖే చిత్తం అకుసలమేవ హోతీతి (కఙ్ఖా. అట్ట. పరమపారాజికవణ్ణనా) వుత్తత్తా”తి వదన్తి. తేన కిం? విపాకో నత్తి, కస్మా? ఏకన్తాకుసలత్తా, తస్మా కథావ తత్త నత్తి. యత్త పన అత్తి, తం దస్సేన్తో “యం పన పణ్ణత్తివజ్జ”నిఆదిమాహ. అసఞ్చిచ్చ పన కిఞ్చ అజానన్తస్స...పే.... అబ్యాకతం హోతీతి భిక్కున్హి కమ్మట్టానగతచిత్తేన నిపన్నే, నిద్దాయన్తే వా మాతుగామో చే సేయ్యం కప్పేతి, తస్స భిక్కునో విజ్ఞమానమ్మి కుసలచిత్తం ఆపత్తియా అఙ్గం న హోతి, తస్మా తస్మిం ఖణే సేయ్యాకారేన వత్తమానరూపమేవ ఆపత్తాధికరణం నామ. భవజ్ఞచిత్తే విజ్ఞమానేపి ఏసేవ నయో. తస్మిన్హో ఖణే ఉట్టాతప్పే జాతే అనుట్టానతో రూపక్ఖన్దోవ ఆపత్తి నామ, న విపాకేన సద్ధిం. సచే పన వదేయ్య, తస్స ఏవంవాదినో అచిత్తకానం కుసలచిత్తం ఆపజ్ఞేయ్య. కిం వుత్తం హోతి? ఏళకలోమం గహేత్వా కమ్మట్టానమనసికారేన తియోజనం అతిక్కమన్తస్స, పణ్ణత్తిం అజానిత్వా పదసో ధమ్మం వాచేన్తస్స చ ఆపజ్ఞితబ్బాపత్తియా కుసలచిత్తం ఆపజ్ఞేయ్యాతి. ఆపజ్ఞతియేవాతి చే? నాపజ్ఞతి. కస్మా? “నత్తి ఆపత్తాధికరణం కుసల”ని వచనతో.

చలితో కాయో, పవత్తా వాచా, అఙ్గాతరమేవ అఙ్గని అఙ్గాతరమేవ ఆపత్తితి అత్థో. కేవలం పఙ్గాత్తియా అకుసలాదిభావాసమ్భవతో ఆపత్తితా న యుజ్జతి. ఆపత్తిం ఆపజ్ఞన్తో తీసు అఙ్గాతరసమగ్గీ హుత్వా ఆపజ్ఞతీతి దస్సనత్థం “యం కుసలచిత్తో”తిఆది వుత్తం. తస్సత్థో - పథవీఖణనాదీసు కుసలచిత్తక్ఖణే వీతిక్కమవసేన పవత్తరూపసమ్భవతో కుసలచిత్తో వా అబ్యాకతాపత్తిం ఆపజ్ఞతి. తథా అబ్యాకతచిత్తో వా అబ్యాకతరూపసజ్ఞాతం అబ్యాకతాపత్తిం ఆపజ్ఞతి, పాణాతిపాతాదీసు అకుసలచిత్తో వా అకుసలాపత్తిం ఆపజ్ఞతి, రూపం పనేత్థ అబ్బోహారికం. సుపినపస్సనకాలాదీసు పాణాతిపాతాదిం కరోన్తో సహసేయ్యాదివసేన ఆపజ్ఞితబ్బాపత్తిం ఆపజ్ఞన్తో అకుసలచిత్తో అబ్యాకతాపత్తిం ఆపజ్ఞతీతి వేదితబ్బో. ఇదం వుచ్చతి ఆపత్తాధికరణం అకుసలని అకుసలచిత్తుప్పాదో. పోరాణగణిపదేసు పన “పుధుజ్ఞనో కల్యాణపుధుజ్ఞనో సేక్ఖో అరహతి చత్తారో పుగ్గలే దస్సేత్వా తేసు అరహతో ఆపత్తాధికరణం అబ్యాకతమేవ, తథా సేఘానం, తథా కల్యాణపుధుజ్ఞనస్స అసఞ్చిచ్చ వీతిక్కమకాలే అబ్యాకతమేవ. ఇతరస్స అకుసలమ్మి హోతి అబ్యాకతమ్మి. యస్మా చస్స సఞ్చిచ్చ వీతిక్కమకాలే అకుసలమేవ హోతి, తస్మా వుత్తం ‘నత్తి ఆపత్తాధికరణం కుసల’ని. సబ్బత్థే అబ్యాకతం నామ తస్స విపాకాభావమత్తం సన్ధాయ ఏవంనామకం జాత”ని లిఖితం, విచారేత్వా గహేతబ్బం.

౨౨౪. వివాదో వివాదాధికరణని యో కోచి వివాదో, సో సబ్బో కిం వివాదాధికరణం నామ హోతీతి ఏకపుచ్చా. “వివాదో అధికరణని వివాదాధికరణమేవ వివాదో చ అధికరణఞ్చాతి పుచ్చతి. తదుభయం వివాదాధికరణమేవాతి పుచ్చతీతి వుత్తం హోతీ”తి పోరాణగణిపదే వుత్తం. కేసుచి పోత్థకేసు అయం పుచ్చా నత్తి. యది ఏవం ఇమాయ న భవితబ్బం వివాదో వివాదాధికరణం, వివాదాధికరణం వివాదో, వివాదాధికరణం వివాదో చేవ అధికరణఞ్చాతి పఞ్చపఞ్ఞాహి భవితబ్బం సేయా. కేసుచి పోత్థకేసు తిస్సో, కేసుచి చతస్సో, పఞ్చ నత్తి. తత్త ద్వే విభత్తా. ఇతరాసు అధికరణం వివాదోతి యం కిఞ్చ అధికరణం, వివాదసంజ్ఞమేవ గచ్చతి, వివాదో అధికరణని యో కోచి వివాదో, సో సబ్బో అధికరణసంజ్ఞం గచ్చతీతి పుచ్చతి. ఏస నయో సబ్బత్థ.

౨౨౮. సమ్ముఖావినయస్మిన్తి సమ్ముఖావినయభావే.

౨౩౦. “అన్తరేనాతి కారణేనా”తి లిఖితం.

౨౩౩. ఉబ్బాహికాయ ఖియ్యనకే పాచిత్తి న వుత్తా తత్త ఛన్దదానస్స నత్తితాయ.

౨౩౬. తస్స ఖో ఏతన్తి ఏసోతి అత్తో “ఏతదగ్గ”న్తి ఏత్త వియ.

౨౩౮. “కా చ తస్స పాపియసికా”తి కిర పారో.

౨౪౨. “కిచ్చమేవ కిచ్చాధికరణ”న్తి వచనతో అపలోకనకమ్మాదీనమేతం అధివచనం, తం వివాదాధికరణాదీని వియ సమధేహి సమేతబ్బం న హోతి, కిన్తు సమ్ముఖావినయేన సమ్మజ్జతీతి అత్తో.

సమధక్ఖన్దకవణ్ణనా నిట్టితా.

౨. ఖుద్దకవత్తుక్ఖన్దకవణ్ణనా

ఖుద్దకవత్తుకథావణ్ణనా

౨౪౪. పుధుపాణినా కత్తబ్బం కమ్మం పుధుపాణికం.

౨౪౫. “కణ్ణతో నిక్ఖన్తముత్తోలమ్మకాదీనం కుణ్ణలాదీన”న్తి లిఖితం. “కాయూర”న్తి పాళిపారో. “కేయూరాదీనీ”తి ఆచరియేనుద్ధటం.

౨౪౮. “సాధుగీతం నామ పరినిబ్బుతట్టానే గీత”న్తి లిఖితం. దన్తగీతం గాయితకామానం వాక్యకరణీయం. దన్తగీతస్స విభావనత్థం “యం గాయిస్సామా”తిఆదిమాహ.

౨౪౯. చతురస్సవత్తం నామ చతుప్పాదగాథావత్తం. “తరగ్గవత్తాదీని ఉచ్చారణవిధానాని నట్టపయోగానీ”తి లిఖితం. బాహిరలోమిన్తి భావనపుంసకం, యథా తస్స ఉణ్ణపావారస్స బహిద్ధా లోమాని దిస్సన్తి, తథా ధారేన్తస్స దుక్కటన్తి వుత్తం హోతి.

౨౫౧. విరూపక్ఖేహీతిఆది సహయోగకరణవచనం. సరబూతి గేహగోళికా. సా కిర సేతా సవిసా హోతి. సోహన్తి యస్స మే ఏతేహి మేత్తం, సోహం నమో కరోమి భగవతోతి సమ్మన్తో. అశ్శామ్మి...పే.... ఛేతబ్బమ్మీతి రాగానుసయే.

౨౫౨. ఉట్టిత్వాతి పఠ్ఠిపిత్వా. ఓతరతూతి ఇద్ధియా ఓతారేత్వా గణ్ణాతు. అనుపరియాయీతి అనుపరిబ్బమి.

౨౫౩. న అచ్చుపియన్తీతి న లగ్గన్తి. రూపకాకిణ్ణానీతి ఇత్థిరూపాదీహి వోకిణ్ణాని.

౨౫౪. ఆలిన్దకమిడ్డికాదీనన్తి పముఖమిడ్డికాదీనం. పరివత్తేత్వా తత్థేవాతి ఏత్త “పరివత్తేత్వా తతియవారే తత్థేవ మిడ్డియా పతిట్టాతీ”తి లిఖితం. పరిభణ్ణం నామ గేహస్స బహి కుట్టపాదస్స ధిరభావత్థం కతా తనుకమిడ్డికా వుచ్చతి. ఏత్త “పరివట్టిత్వా పత్తో భిజ్జతీతి అధికరణభేదాసమ్మాయ అభావే రానే రపేతుం వట్టతీ”తి లిఖితం. పత్తమాళకో వట్టిత్వా పత్తానం

అపతనత్తం వట్టం వా చతురస్రం వా ఇట్టకాదీహి పరిక్లిపిత్వా మాళకచ్చన్నేన కతో. “పత్తమణ్డలికా పత్తపచ్చికా తాలపత్తాదీహి కతా”తి చ లిఖితం. మిడ్డన్తే ఆధారకే రపేతుం వట్టతి పత్తసన్ధారణత్తం వుత్తత్తా. మళ్ళో ఆధారకేపి న వట్టతి నీసీదనపచ్చయా వారితత్తా. ఆసన్నభూమికత్తా ఓలమ్పేతుం వట్టతి.

౨౦౮. “అంసకూటే లగ్నేత్వాతి వచనతో అగ్గహత్థే లగ్నేత్వా అజ్ఞే రపేతుం న వట్టతీ”తి కేచి వదన్తి, న సున్దరం, “న కేవలం యస్య పత్తో”తిఆది యది హత్థేన గహితపత్తే భేదసజ్ఞా, పగేవ అజ్ఞోన సరీరావయవేనాతి కత్వా వుత్తం. పాళియం పన పచురవోహారవసేన వుత్తం. ఘటికపాలమయం ఘటికటాహం. ఛవసీసస్య పత్తన్తి “సిలాపుత్తకస్య సరీరం, ఖీరస్య ధారాతిఆదివోహారవసేన వుత్తం. మళ్ళో నీసీదితుం ఆగతోతి అత్తో. “పిసాచిల్లికాతి పిసాచదారకా”తిపి వదన్తి. దిన్నకమేవ పటిగ్గహితమేవ. చబ్బేత్వాతి ఖాదిత్వా. అట్టికాని చ కణ్ణికాని చ అట్టికకణ్ణికాని. “ఏతేసు సబ్బేసు పణ్ణత్తిం జానాతు వా, మా వా, ఆపత్తియేవా”తి లిఖితం.

౨౦౯. విప్పాళేత్వాతి ఫాళేత్వా. కిణ్ణేన పూరేతున్తి సురాకిణ్ణేన పూరేతుం. బిదలకం నామ దిగుణకరణసజ్ఞాతస్య కిరియావిసేసస్య అధివచనం. కస్య దిగుణకరణం? యేన కిలజ్ఞాదినా మహన్తం కథినమత్థతం, తస్య. తజ్ఞో దణ్డకథినప్పమాణేన పరియన్తే సంహరిత్వా దిగుణం కాతబ్బం. అజ్ఞాథా ఖుద్దకచీవరస్య అనువాతపరిభణ్ణాదివిధానకరణే హత్థస్య ఓకాసో న హోతి. సలాకాయ సతి ద్వీన్నం చీవరానం అజ్ఞాతరం ఇత్వా సిబ్బితాసిబ్బితం సుఖం పజ్ఞాయతి. దణ్డకథినే కతే న బహూహి సహాయేహి పయోజనం. “అసంకుటిత్వా చీవరం సమం హోతి. కోణాపి సమా హోన్తీ”తి లిఖితం, “హలిద్దిసుత్తేన సజ్ఞాకరణ”న్తి వుత్తత్తా హలిద్దిసుత్తేన చీవరం సిబ్బేతుమ్పి వట్టతీతి సిద్ధం. తత్త హి కేచి అకప్పీయసజ్ఞోనో. పటిగ్గహో నామ అజ్ఞలికోనో.

౨౧౦-౮. పాతీతి పటిగ్గహసన్ధానం. పటిగ్గహత్థవికన్తి అజ్ఞలికోసత్థవికం. సూచిసత్థకానం పుట్టే ఆవేసనత్థవికాయ అనుజ్ఞాతత్తా “అనుజానామి, భిక్షవే, భేసజ్జత్థవిక”న్తి వుత్తం. ఏత్థ సూచిసత్థకాదీనిపి రపేతబ్బానీతి నిదానం సూచేతి. సచేపి ఉపనన్దో భిక్షు అలబ్ధీ, తథాపి సన్తకమేతం అమూలచ్ఛేదకతభిక్షునో లజ్జినోపి సమానస్య కప్పతీతి యుజ్జతి. న సమ్మతీతి న పహోతి.

౨౧౦-౧. బహి కుట్టస్య సమన్తతో నీచవత్తుకం కత్వా రితం “మణ్డలిక”న్తి వుచ్చతి. జన్తాఘరప్పటిచ్చాదినా ఛన్నస్య నగ్గియం యస్య న పజ్ఞాయతి, తస్సేవ పరికమ్మం కాతబ్బం. ఏస నయో ఉదకవత్థపటిచ్చాదీసుపి.

౨౧౧-౩. పణియా నామ పణియకారకా. ఆకడ్డనయన్తం ఆకడ్డియమానం కూపస్య ఉపరిభాగే పరిబ్బమతి. అరహటఘటియన్తం సకటచక్రసన్ధానయన్తం. తస్య అరే అరే ఘటికాని బన్ధిత్వా ఏకేన, ద్వీహి వా పరిబ్బమియమానస్య ఉదకనిబ్బాహానం వేదితబ్బం. ఆవిద్ధపక్ఖపాసం నామ యత్త మణ్డలాకారేన పక్ఖపాసా బజ్జన్తి ఆవిద్ధవత్తతా వియ ఆవిద్ధపక్ఖపాసకా. పుట్టే పత్తసగ్గోపనత్తం, ఇదాని రపేతబ్బం భుజ్జేతుం ఆధారకో అనుజ్ఞాతో.

౨౧౨. పరగలం గచ్చతీతి ఇమస్య పయోగాభావా వట్టతి. కమ్మసతేనాతి మహతా ఉస్సాహేన.

౨౧౨-౮. లోహభణ్ణం నామ కంసతో సేసలోహభణ్ణం. ముద్దికకాయబన్ధనం నామ చతురస్రం అకత్వా సజ్జితం. పామజ్గదసా చతురస్సా. ముదిజ్గసన్ధానేనాతి సజ్జాటియా ముదిజ్గసిబ్బనాకారేన వరకసీసాకారేన. పవనన్తోతి పాసన్తో.

“దసామూల”ని చ లిఖితం. అకాయబద్ధనేన సజ్జీచ్చ వా అసజ్జీచ్చ వా గామప్పవేసనే ఆపత్తి. “సరితట్టానతో బద్ధిత్వా పవిసితబ్ధం, నివత్తితబ్ధం వా”తి లిఖితం.

౨౭౯. సత్తజ్జలం వా అట్టజ్జలం వాతి ఏత్త “సుగతజ్జలేనా”తి అవుత్తత్తా పకతిఅజ్జలేన సారుప్పత్తాయ వడ్డేత్వాపి కరోన్తి చే, న దోసో.

౨౮౦. తాలవణ్ణాకారేన సీహళిత్తీనం వియ.

ఖుద్దకవత్తుఖ్ఖన్దకవణ్ణనా నిట్టితా.

౬. సేనాసనక్ఖన్దకవణ్ణనా

విహారానుజాననకథావణ్ణనా

౨౯౪. నిలీయన్తి భిక్షూ ఏత్థాతి విహారాదయో లేణాని నామ. ఆగత-వచనేన తస్సాగతసజ్జోవ సామీ, న అనాగతోతి కేచి, తం న యుజ్జతి సమానలాభకతికాయ సిద్ధత్తా.

౨౯౬-౭. దీపినజ్జట్ఠీనాతి ఏత్థ “దీపినా అకప్పియచమ్మం దస్సేతీ”తి లిఖితం. థమ్మకవాతపానం నామ తిరియం దారూని అదత్వా ఉజ్జకం రితేహేవ దారూహి కత్తబ్బం. భిసీనం అనుజ్ఞాతం వట్టతీతి బిమ్బోహనే వట్టతీతి అత్తో. తూలపూరితం భిసిం అపస్సయితుం న వట్టతి ఉణ్ణాదీనంయేవ అనుజ్ఞాతత్తా. నిసీదననిపజ్జనం సన్ధాయ వుత్తం, తస్మా అపస్సయితుం వట్టతీతి చే? అకప్పియన్తి న వట్టతీతి కేచి. యది ఏవం అకప్పియమశ్చాశ్చ అపస్సయితుం న వట్టేయ్య. యస్మా వట్టతి, తస్మా దోసో నత్తి. అపిచ గిలానస్స బిమ్బోహనం నిపజ్జితుమ్మి అనుజ్ఞాతం, తస్మా భిసిపి వట్టతి అపస్సయితుం. ఆచరియా చ అనుజానన్తి, వళజ్జోన్తి చాతి ఏకే. సిమ్మలితూలసుత్తేన సిబ్బితం చీవరం వట్టతి. కస్మా? కప్పాసస్స అనులోమతో. “అక్కఫలసుత్తమయమ్మి అక్కవాకమయమేవ పట్టిక్ఖిత్త”న్తి తే ఏవ వదన్తి.

౨౯౮. అనిబద్ధనీయో అలగ్గో. పటిబాహీత్వాతి మట్టం కత్వా. “సేతవణ్ణాదీనం యథాసజ్ఞం ఇక్కాసాదయో బద్ధనత్థం వుత్తా”తి లిఖితం.

౩౦౦. పకుట్టం సమన్తతో ఆవిద్ధపముఖం.

౩౦౩. సుధాలేపోతి సుధామత్తికాలేపో.

౩౦౪. ఆసత్తి తడ్డా. సన్తిం అదరం.

౩౦౭. కేతున్తి కయేన గహేతుం.

౩౦౮. చితాతి ఇట్టకాయో కబళేన నిద్ధమనవసేన చిన్దిత్వా కతాతి అత్తో.

౩౧౦. ఛబ్బగ్గియానం భిక్షానం అన్నేవాసికాతి ఏత్థ వీసతివస్సం అతిక్కమిత్వా ఛబ్బగ్గియా ఉప్పన్నా. “ఆరాధయింసు మే భిక్షా చిత్త”న్తి (మ. ని. ౧.౨౨౮) వుత్తత్తా అజ్ఞాస్మిం కాలే సావత్థిగమనే ఉప్పన్నం వత్తుం ఇథ ఆపత్తిదస్సనత్థం ఆహరిత్వా వుత్తన్తి యుత్తం వియ, విచారేత్వా గహేతబ్బం. వుద్ధన్తి వుద్ధతరం.

౩౧౩. సన్ధరేతి తిణసన్ధరాదయో.

సేనాసనగ్రాహకథావణ్ణనా

౩౧౮. “సేయ్యగ్గేనాతి మజ్జాట్టానపరిచ్ఛేదేన. విహారగ్గేనాతి ఓవరకగ్గేనా”తి లిఖితం. థావరాతి నియతా. పచ్చయేనేవ హి తన్తి తస్మిం సేనాసనే మహాథేరా తస్స పచ్చయస్స కారణా అజ్ఞాత్థ అగన్తా వసన్తాయేవ నం పటిజగ్గిస్సన్తీతి అత్తో. అఘట్టనకమ్మం దస్సేతుం “న తత్థ మనుస్సా”తిఆదిమాహ. “ఏతక్కం చిన్దిత్వా సుద్ధచిత్తేన గమనవత్తేనేవ గన్తబ్బ”న్తి పారో. ముద్ధవేదికా నామ చేతియస్స హమ్మియవేదికా. పటిక్కమ్మాతి అపసక్కిత్వా. సమానలాభకతికా మూలావాసే సతి సియా, మూలావాసవినాసేన కతికాపి వినస్సతి. సమానలాభ-వచనం సతి ద్వీసు, బహూసు వా యుజ్జతి, తేనేవ ఏకస్మిం అవసిట్ఠేతి నో మతి. తావకాలికం కాలేన మూలచ్ఛేదనవసేన వా అజ్ఞోసం వా కమ్మం అజ్ఞాస్స సియా నావాయం సజ్జమోతి ఆచరియో. పుగ్గలవసేనేవ కాతబ్బన్తి అపలోకనకాలే సజ్ఞో వస్సంపుత్తభిక్షానం పాటేక్కం “ఏత్తకం వస్సావాసికం వత్తం దేతి, రుచ్చతి సజ్జస్సా”తి పుగ్గలమేవ పరామసిత్వా దాతబ్బం, న సజ్జవసేన కాతబ్బం. న సజ్ఞో సజ్జస్స ఏత్తకం దేతీతి. “ఏకస్మిం ఆవాసే సజ్జస్స కమ్మం కరోతీ”తి వచనతో సజ్జవసేన కాతబ్బ”న్తి లిఖితం. న హి తథా వుత్తే సజ్జస్స కిజ్జీ కమ్మం కతం నామ హోతి. “సమ్మతసేనాసనగ్రాహకతో అజ్ఞోన గాహితేపి గాహో రుహతి అగ్గహితుపజ్ఞాయస్స ఉపసమ్మదా వియా”తి లిఖితం. “కమ్మవాచాయపి సమ్మతి వట్టతీ”తి లిఖితం.

అట్టపి సోళసపి జనేతి ఏత్థ కిం విసుం విసుం, ఉదాహు ఏకతోతి? ఏకతోపి వట్టతి. న హి తే తథా సమ్మతా సజ్జేన కమ్మకతా నామ హోన్తి , తేనేవ సత్తసతికక్ఖన్ధకే ఏకతో అట్ట జనా సమ్మతాతి. తేసం సమ్మతి కమ్మవాచాయపీతి ఇత్తిదుతియకమ్మవాచాయపి. అపలోకనకమ్మస్స వత్థూహి సా ఏవ కమ్మవాచా లబ్బమానా లబ్బతి, తస్సా చ వత్థూహి అపలోకనకమ్మమేవ లబ్బమానం లబ్బతి, న అజ్ఞాన్తి వేదితబ్బం. ఇమం నయం మిచ్ఛా గణ్ఠాన్తో “అపలోకనకమ్మం ఇత్తిదుతియకమ్మం కాతుం, ఇత్తిదుతియకమ్మ ఇచ్చ అపలోకనకమ్మం కాతుం వట్టతీ”తి గణ్ఠాతి, ఏవ ఇచ్చ సతి కమ్మసజ్కరదోసో ఆపజ్జతి. మగ్గో పోక్షరణీతి ఏత్థ మగ్గో నామ మగ్గే కతదీఘసాలా, పోక్షరణీతి నహాయితుం కతపోక్షరణీ. ఏతాని హి అసేనాసనానీతి ఏత్థ భత్తసాలా న ఆగతా, తస్మా తం సేనాసనన్తి చే? సాపి ఏత్థేవ పవిట్టా వాసణ్ఠాయ అకతత్తా. భోజనసాలా పన ఉభయత్థ నాగతా. కిజ్జాపి నాగతా, ఉపరి “భోజనసాలా పన సేనాసనమేవా”తి (చూళవ. అట్ట. ౩౧౮) వుత్తత్తా సేనాసనం. “కప్పియకుటి చ ఏత్థ కాతబ్బా”తి వదన్తి, తం నేతి ఏకే. రుక్ఖమూలవేళుగుమ్మా ఛన్నా కవాటబద్ధావ సేనాసనం. “అలాభకేసు ఆవాసేసూతి అలాభకేసు సేనాసనేసూ”తి లిఖితం, తం యుత్తం. న హి పాటేక్కం సేనాసనం హోతి. తం సజ్జాపేత్వాతి ఏత్థ పజ్జాత్తిం అగచ్ఛన్తే బలక్కారేనపి వట్టతి. అయమ్మీతి పచ్చయోపి.

ఉపనిబద్ధిత్వాతి తస్స సమీపే రుక్ఖమూలాదీసు వసిత్వా తత్థ వత్తం కత్వాతి అధిప్పాయో. పరియత్తిపటిపత్తిపటివేధవసేన తివిధమ్మి. “దసకథావత్తుకం దసఅసుభం దసఅనుస్సతి”న్తి పారో. “పరమభాగం ముజ్జేత్వాతి ఇదం చే పరమగాహితవత్తుతో మహగ్గం హోతీ”తి లిఖితం. చిన్నవస్సానం వస్సావాసికం నామ పుట్టే

గహితవస్సావాసికానం పచ్చా చిన్నవస్సానం. భతినివిట్టన్తి భతిం కత్వా వియ నివిట్టం పరియిట్టం. “సజ్ఞికం పన...పే.... విబ్బవోపి లభతేవా”తి ఇదం తత్తుప్పాదం సన్ధాయ వుత్తం. ఇమినా అపలోకనమేవ పమాణం, న గాహోపనన్తి కేచి. వినయధరా పన “అష్టాకం విహారే వస్సం ఉపగతానం ఏకేకస్స తిచీవరం సజ్ఞో దస్సతీతిఆదినా అపలోకితేపి అభాజితం విబ్బవంతో న లభతి. ‘అపలోకనకమ్మం కత్వా గాహిత’న్తి వుత్తత్తా, ‘అభాజితే విబ్బమతీ’తి ఏవం పుట్టే వుత్తత్తా చా”తి వదన్తి. “పచ్చయవసేనాతి గహపతికం వా అజ్ఞాం వా వస్సావాసికం పచ్చయవసేన గాహిత”న్తి లిఖితం. “ఏకమేవ వత్తం దాతబ్బన్తి తత్త నిసినానం ఏకమేకం వత్తం పాపుణాతీ”తి లిఖితం. దుతియో థేరాసనేతి అనుభాగో. పఠమభాగో అజ్ఞాథా థేరేన గహితోతి జానితబ్బం.

ఉపనన్దవత్తుకథావణ్ణనా

౩౨౦. తివస్సన్తరేనాతి తిణ్ణం వస్సానం అన్తో రితేన. హత్తిమ్మి నఖో అస్సాతి హత్తినఖో. పాసాదస్స నఖో నామ హేట్టిమపరిచ్ఛేదో. గిహివికటనీహారేనాతి గిహిహి కతనీహారేనవ. “తేహి అత్థరిత్వా దిన్నానేవ నిసేదితుం లబ్బన్తి, న భిక్షునా సయం అత్థరిత్వా విస్సజ్జితబ్బం సజ్ఞేన అత్థరాపేత్వా వా”తి లిఖితం.

అవిస్సజ్జయవత్తుకథావణ్ణనా

౩౨౧. “న విస్సజ్జేతబ్బం సజ్ఞేన వా గణేన వా పుగ్గలేన వా”తి వచనం “యం అగరుభణ్ణం విస్సజ్జియం వేభజ్జేయం సజ్ఞికం, తం గణో చే తస్మిం ఆవాసే వసతి పుగ్గలోపి వా, గణేన వా పుగ్గలేన వా విస్సజ్జితం సజ్ఞేన విస్సజ్జితసదిసమేవ హోతీ”తి అట్టకథాయం వుత్తవచనం సాధేతి, అజ్ఞాథా ఏత్త గణపుగ్గలగ్గహణం నిరత్తకం. అరజ్ఞారో ఉదకదాటి, అలజ్ఞాలో, బహుఉదకగణ్ణనకోతి అత్తో. “వట్టచాటి వియ హుత్వా థోకం దీఘముఖో మజ్ఞే పరిచ్ఛేదం దస్సేత్వా కతో”తి లిఖితం. మంసదిబ్బధమ్మబుద్ధసమన్తచక్కువసేన పశ్యా.

గరుభణ్ణేన చ గరుభణ్ణన్తి సంహారిమం సన్ధాయ వుత్తం. పత్తచీవరం నిక్కిపితున్తి అట్టకచ్చన్నేన కతే మజ్జో. వట్టలోహం నామ పీతవణ్ణం. పారిహారియం న వట్టతీతి ఆగన్తుకస్స అదత్వా పరిచారికహత్తతో అత్తనో నామం లిఖాపేత్వా గహేత్వా యథాసుఖం పరిహరితుం న వట్టతి. “గిహివికటనీహారేనాతి యావ అత్తనో కమ్మనిబ్బత్తి, తావ గహేత్వా దేతీ”తి లిఖితం. సిఖరం నామ యేన పరిబ్బమన్తా చిన్తన్తి. పత్తబన్ధకో నామ పత్తస్స గణ్ణిఆదికారకో. “పటిమానం సువణ్ణాదిపత్తకారకో”తిపి వదన్తి. “అడ్డబాహూతి కప్పరతో పట్టాయ యావ అంసకూట”న్తి లిఖితం. ఇతో పట్టాయాతి ఇమం పాళిం ఆదిం కత్వా. దణ్ణముగ్గరో నామ యేన రజితచీవరం పోథేన్తి. ‘పచ్చత్థరణగతిక’న్తి వుత్తత్తా, “తమ్మి గరుభణ్ణమేవాతి వుత్తత్తా చ అపి-సద్దేన పావారాదిపచ్చత్థరణం సబ్బం గరుభణ్ణమేవా”తి వదన్తి. ఏతేనేవ సుత్తేన అజ్ఞాథా అత్థం వత్వా “పావారాదిపచ్చత్థరణం న గరుభణ్ణం, భాజనీయమేవ, సేనాసనత్థాయ దిన్నపచ్చత్థరణమేవ గరుభణ్ణ”న్తి వదన్తి, ఉపపరిక్కితబ్బం. గణ్ణికాతి చీవరగణ్ణికా. భశ్శాకో నామ సరకో.

నవకమ్మదానకథావణ్ణనా

౩౨౩-౪. అగ్గళబన్దసూచిద్వారకరణమత్తేనపి. “కపోతభణ్ణికా నామ వళభియా ఉపరి రపేతబ్బవలయం వా తిణచ్చదనగేహస్స పిట్టివంసస్స హేట్టా రపేతబ్బం వా ఉభయమస్స గతా దారూ”తి లిఖితం. కారన్తరాతి తదా పున

పవనసత్తం పుబ్బపయోజితానానం వచనపాతసేనాసనవాసో. న పన పతిసత్తతోతి దట్టబ్బం. సబ్బత్థ వినట్టవాసో న చ పటిసేధకో హోతితి దట్టబ్బో. ద్వారవాతపానాదీని అపహరిత్వా దాతుం అసక్కుణ్ణేయ్యతో “పటిదాతబ్బానియేవా”తి వుత్తం. గోపానసిఆదయో దేస్తస్స విహారో పలుజ్జటితి “మూలం వా దాతబ్బ”నిఆది వుత్తంతి ఏకే. “నేవాసికా పకతియా అనత్తతాయ భూమియా రపేన్తి చే, తేసమ్మి అనాపత్తియేవా”తి లిఖితం. “ద్వారవాతపానాదయో అపరికమ్మకతాపి అపటిచ్చాదేత్వా న అపస్సయితబ్బా”తి లిఖితం.

సజ్జభత్తాదిఅనుజాననకథావణ్ణనా

ఉద్దేసభత్తకథావణ్ణనా

౩౨౫. యా భత్తుద్దేసట్టానభూతాయ భోజనసాలాయ పకతిరితికా. దిన్నం పనాతి యథా సో దాయకో దేతి, తం దస్సేన్తో “సజ్జతో భన్తే”తిఆదిమాహ. ఏకవళజ్జన్తి ఏకద్వారేన వళజ్జేతబ్బం. తిచీవరపరివారన్తి ఏత్థ “ఉదకమత్తలాభీ వియ అజ్ఞోపి ఉద్దేసభత్తం అలభిత్వా వత్తాదిమనేకప్పకారం లభతి చే, తస్సేవ త”న్తి లిఖితం. “ఉద్దేసపత్తే దేధా’తి వత్తా గహేత్వా ఆగతభావేన సజ్జస్స పరిచ్చత్తం న హోతియేవ తస్సేవ హత్థే గతత్తా, తస్మా తేహి వుత్తక్కుమేన సబ్బేహి భాజేత్వా భుజ్జేతబ్బ”న్తి వుత్తం. పటిపాటిపత్తం వా రితికాయ రితపత్తం వా. “కూటట్టితికా నామ అగ్గహేతబ్బానమ్మి గాహితత్తా”తి లిఖితం, “పణీతభత్తట్టితికా అజానిత్వా మిస్సేత్వా గాహితేపి ఏవమేవ పటిపజ్జితబ్బ”న్తి చ లిఖితం. తజ్జే ధేయ్యాయ హరన్తి పత్తహారకా, ఆణాపకస్స గీవా హోతి. అతిక్కున్తమ్మి రితికం రపేత్వాతి ఏత్థ “తందివసమేవ చే భిక్షా లబ్బతి, అపరదివసతో పట్టాయ న లబ్బతి కిరా”తి లిఖితం. పచ్చా “సబ్బో సజ్జో పరిభుజ్జతూ”తి అవుత్తేపి భాజేత్వా పరిభుజ్జేతబ్బం. “ఏత్తకే భిక్షూ సజ్జతో ఉద్దిసిత్వా దేధా’తి అవత్తా “ఏత్తకానం భిక్షూనం భత్తం గణ్ణాధా’తి దిన్నం సజ్జికనిమన్తనం నామా”తి లిఖితం.

నిమన్తనభత్తకథావణ్ణనా

పటిపాటియాతి యథాలద్ధపటిపాటియా. విచ్చిన్దిత్వాతి భత్తం గణ్ణాధాతి పదం అవత్తా. ఆలోపసజ్జేపేనాతి అయం నయో నిమన్తనాయమేవ, ఉద్దేసభత్తే పన ఏకస్స పహోనకప్పమాణే ఏవ రితికా తిట్టతి. “ఏకవారన్తి యావ తస్మిం ఆవాసే వసన్తి భిక్షూ, సబ్బేవ లభన్తీ”తి లిఖితం.

సలకభత్తకథావణ్ణనా

న హి బహిసీమాయ సజ్జలాభోతి ఏత్థ “ఉద్దేసభత్తాదీసు బహిసీమాయ రితస్సపి చే ఉపాసకా దేన్తి, గహేతుం లభన్తి, అత్తవోపి పాపేత్వా గహణం అనుజ్ఞాతం, తథా ఇథ న వట్టతీ”తి వుత్తం. న పాపుణన్తితి ఉద్దిసిత్వాపి. వారగామన్తి దూరత్తా వారేన నిగ్గహేన గన్తబ్బగామే. ఫాతికమ్మమేవాతి అతిరేకలాభా చ భవన్తి. సమ్ముఖీభూతస్సాతి యేభుయ్యేన చే భిక్షూ బహిసీమం గతా, సమ్ముఖీభూతస్స పాపేతబ్బం. సభాగత్తా హి ఏకేన లద్ధం సబ్బేసం పహోతి, తస్మిమ్మి అసతి అత్తనో పాపేత్వా దాతబ్బం. “లద్ధా వా అలద్ధా వా”తి వచనసిలిట్టవసేన వుత్తం. విహారే అపాపితం పన...పే... న వట్టతీతి సలకభత్తం విహారే ఉద్దిసియతి. తేన పన దిన్నసలకేన. తస్మాతి గహేత్వా గతస్స. సలకా గహేతబ్బాతి యుత్తం వియ. సబ్బపోత్థకేసు “గాహేతబ్బా”తి పారో, తస్మా తేనాతి సలకగ్గాహపకేనాతి అత్తో. “చోరికాయ గహేతత్తా న పాపుణాతీ”తి

వచనతో “కుటిసోధనం వట్టతీ”తి చ దీపవాసినో వదన్తి కిర. ఏకం మహాధేరస్సాతి మహాధేరో విహారతో యేభుయ్యేన న గచ్ఛతి, ఇతరే కదాచి గచ్ఛతి, తస్మా సభాగా చే, అత్తనో పాపేత్వా పున ఇతరేసం దియ్యతి. విహారే ధేరస్స పత్తసలాకభత్తన్తి మహాధేరో ఏకకోవ విహారే ఓహినో, “అవస్సం సబ్బసలాకా అత్తనో పాపేత్వా రితో”తి పటిస్సయం గత్వా ఆగన్తుకభిక్షూనమ్మి అదస్సనతో కుక్కుచ్చం అకత్వా భుజ్జన్తి.

పక్తికభత్తకథావణ్ణనా

ఉపోసథదివసే ఆపత్తిదేసనం సన్ధాయ “పరిసుద్ధసీలాన”న్తి ఆహ. లేఖం కత్వా నిబద్ధాపితం. “ఆగన్తుకభత్తమ్మి గమికభత్తమ్మీ”తి ఆగన్తుకోవ హుత్వా గచ్ఛన్తం సన్ధాయ వుత్తం. అనాథగిలానుపట్టాకోపి తేన దిన్నం భుజ్జతి చే, తస్సపి పాపేతబ్బమేవ. గుళపిణ్ణం తాలపక్కమత్తం.

సేనాసనక్ఖన్దకవణ్ణనా నిట్టితా.

౭. సజ్జభేదకక్ఖన్దకవణ్ణనా

ధసక్యపబ్బజ్జాకథావణ్ణనా

౩౩౦. “అనుపియం నామా”తి ఏకవచనేన దిస్సతి, సత్తమియం పన “అనుపియాయ”న్తి. “కాళుదాయిప్పభుతయో దస దూతా”తి పాఠో. “న హేట్టాపాసాదా న హేట్టాపాసాదం వా”తి లిఖితం.

౩౩౧. పుట్టే పుబ్బకాలే. “రణ్ణో సతో”తి చ “రణ్ణో వసతో”తి చ పాఠో.

౩౩౩. న లాభతణ్ణా ఇథ కామతణ్ణా, ఝానస్స నేసా పరిహాని హేతు. బుద్ధత్తసీలం పన పత్తయన్తో ఝానాపి నట్తోతి. నను పత్తభావనా. మనోమయన్తి ఝానమనోమయం.

౩౩౪. సత్థారోతి గణసత్థారో.

౩౩౯. పోత్థనికన్తి ధురికం.

౩౪౦. మనుస్సేతి పురిసే.

౩౪౧. ఏకరత్తాధికారేన రక్ఖం పచ్చాసీసన్తా ఈదిసాతి దస్సనత్తం “పఞ్చిమే”తిఆది వుత్తం. “పుట్టే రక్ఖస్సేత”న్తి వుత్తత్తా మయ్ఠం పన రక్ఖణో కిచ్చం నట్టితి దస్సనత్తం వుత్తం. పరూపక్కమేన తథాగతం జీవితా వోరోపేయ్యాతి ఇదం ఆణత్తియా ఆగతత్తా ఏవం వుత్తం.

౩౪౨. మా ఆసదోతి మా వధకచిత్రేన ఉపగచ్ఛ. ఇతోతి ఇమమ్మా జీవితమ్మా. “యతోతి యస్మా, యతోతి వా గతస్సా”తి లిఖితం. “పటికుటితోతి అపసక్కిత్వా సజ్జచితో హుత్వా వా పటిసక్కతీ”తి లిఖితం.

౩౪౩. తికభోజనని తీహి భుజ్జితబ్బభోజనం. “తికభోజనీయ”న్తిపి పారో. పరికప్పతో హి తిణ్ణం భుజ్జితం అనుజానామి, తతో ఉద్ధం గణభోజనమేవ హోతి, తస్సాపి ఇదమేవ వుత్తం. ఇథ అపుబ్బం నత్తి. “అకతవిజ్జత్తిలద్ధం తిణ్ణం భుజ్జన్తానం కిణ్హాపి తం గణభోజనం నామ న హోతి, విజ్జత్తివసేన పన న వట్టతీ”తి లిఖితం. తయో అత్థవసే పటిచ్చాతి ఏత్థాపి “మా పాపిచ్చాపక్ఖం నిస్సాయ సజ్ఞం భిందేయ్య”న్తి పేసలానం భిక్షూనం ఫాసువిహారాయాతి యోజేతబ్బం. కులానుద్దయతాయ చాతి కులానం పసాదరక్ఖణత్తం. వజ్జన్తి వజ్జమేవ. “వజ్జమిమం పుసేయ్యా”తి లిఖితం. “వజ్జనీయం పుగ్గలం పుసేయ్యా”తి వుత్తం. “ఇమస్స మనో న పుసేయ్యా”తి వత్తబ్బమ్మి సీయా. చక్కభేదన్తి సాసనభేదం. ఆయుకప్పన్తి ఏత్థ కిణ్హాపి అవచిష్ఠి ఆయుపరిమాణం నత్తి, యేన పన కమ్మేన యత్తకం అనుభవితబ్బం, తస్స ఆయుకప్పన్తి వేదితబ్బం.

౩౪౪. “అజ్ఞాతరం ఆసనం గహేత్వా నిసీదీ”తి వచనతో విసభాగట్ఠానం గతస్స పేసలస్సపి భిక్షునో తేసం ఆసనే నిసీదితుం వట్టతీతి సిద్ధం. ఆగిలాయతీతి రుజ్జతి. ఆదేసనాపాటిహారియానుసాసనియాతి తస్స తస్స చిత్రాచారం ఆదిస్స ఆదిస్స దేసనా, ఆదేసనాపాటిహారియానుసాసనీ. ఇద్ధి ఏవ పాటిహారియం ఇద్ధిపాటిహారియం, ఇద్ధిపాటిహారియసంయుత్తాయ అనుసాసనియా ఓవదతీతి అత్తో. నను తం ఆవుసోతి ఏత్థ తం వచనం నను మయా వుత్తోసీతి అత్తో.

౩౪౬-F. సువిక్ఖాతితన్తి సుధోతం. సంఖాదిత్వాతి సుట్టు ఖాదిత్వా. “మహిం వికుబ్బతోతి మహావిసాలో”తి లిఖితం. తస్స భిసం ఘసమానస్స. తత్త నదీసు జగ్గతోతి పాలేన్తస్స. “కిం? హత్థియూథం గన్తు”న్తి వదన్తి. “అసంపాతోతి పారో, అపత్తో హుత్వాతి అత్తో”తి లిఖితం. “అపాయబహుత్తా పున దస్సితో”తి వుత్తం. “ఏవంసతేతి ఏవం అస్స తే ఆసవా”తి లిఖితం.

౩౪౭. “వోసానం పరినిట్ఠానం వా”తి చ లిఖితం. జాతూతి దళ్లత్తే నిపాతో. మా ఉదపజ్జథాతి మా ఉప్పజ్జేయ్య. “సో పమాదమనుయుజ్జన్తో”తి పారో. అనాదరం కుసలేసు. ఉదధి మహాతి కిత్తకో మహా? భేస్మా యావ భయానకో, తావ మహాతి వుత్తం హోతి.

౩౪౮. న ఖో, ఉపాలి, భిక్షునీ సజ్ఞం భిందతీతి ఏత్థ భిక్షు సజ్ఞం న భిందతి, భిక్షునీ సజ్ఞం భిందతీతి కేచి, నేతం గహేతబ్బం. కేవలం “సజ్ఞో”తి వుత్తే భిక్షుసజ్ఞోవ అధిప్పేతో. “సజ్ఞస్స దేతి, ఉభతోసజ్ఞస్స దేతి చా”తి (మహావ. ౩౭౯) మాతికావచనమ్మి సాధేతి. తస్మిం అధమ్మదిట్టిభేదే ధమ్మదిట్టి సీయా. “సీలసతిభేదేసుపి సమానో ధమ్మం కాతున్తి సజ్ఞభేదే వేమతికోపి తాదిసో వా”తి లిఖితం. వినిధాయాతి అత్తనో వజ్ఞానాధిప్పాయతం ఛాదేత్వా.

సజ్ఞభేదకక్షన్దకవణ్ణనా నిట్టితా.

౮. వత్తక్షన్దకవణ్ణనా

ఆగన్తుకవత్తకథావణ్ణనా

౩౪౯. ఏకస్మిం గామే అజ్ఞావిహారతో ఆగతోపి ఆగన్తుకోవ. తత్త కేచి ఏవం వదన్తి “ఆవాసికో కత్తచి గన్త్వా సచే ఆగతో, తేనాపి ఆగన్తుకభత్తం భుజ్జితబ్బ”న్తి వుత్తత్తా దూరాగమనం వుత్తం హోతి, న గామే, తస్మా న యుత్త”న్తి. తే వత్తబ్బా

“ఆగస్త్యకభత్తం నామ గహట్టేహి రపితం. యస్మిం నిబద్ధం, తతో అజ్ఞాగామతోతి ఆపన్నం. తథా విహారాధికారత్తా అజ్ఞావిహారతో ఆగతోపి ఆగస్త్యకో వా”తి ఆచరియానం సన్నిష్టానం. పానీయం పుచ్చితబ్బం, పరిభోజనీయం పుచ్చితబ్బం ఉద్ధరిత్వా ఘటసరావాదిగతం సన్ధాయ పరమం, దుతియం కూపతళాకాదిగతన్ని ఆచరియో. దుతియవారే అత్తనో వసనట్టానత్తా విసుం పుచ్చితబ్బమేవ, తస్మా వుత్తం ఏతం “పరిచ్చిన్నభిక్ష్వో వా గామో”తి. బహూసు పోత్థకేసు దువిధాపి యుజ్జతి.

అనుమోదనవత్తకథావణ్ణనా

౩౬౨-౪. పశ్చామే అనుమోదనత్థాయ నిసిన్నే. “మనుస్సానం పరివిసనట్టానన్ని యత్థ మనుస్సా సపుత్తదారా ఆవసిత్యా దేన్నీ”తి లిఖితం. ఇమస్మిం ఖన్ధకే ఆగస్త్యకావాసికగమికానుమోదనభత్తగపిణ్ణచారికారజ్ఞకసేనాసనజన్తాఘరవచ్చకుటిఉపజ్ఞాచరియసద్ధివిహారికన్తేవాసికవత్తాని చుద్దస మహావత్తాని నామ. అగ్గహితగ్గహణేన గణీయమానాని అసీతి ఖన్ధకవత్తాని నామ హోన్తి.

వత్తకన్ధకవణ్ణనా నిట్టితా.

౯. పాతిమోక్ఖటపనక్ఖన్ధకవణ్ణనా

పాతిమోక్ఖద్దేసయాచనకథావణ్ణనా

౩౮౩-౪. “నన్దిముఖీ”తి లిఖితం. ఆయతకేనేవాతి ఆదిష్ఠి ఏవ. యన్తి యస్మా. సవన్తియో మహానదియో. “మహాన్తభూతాన”న్తి పారో. పత్తాతి పత్వా. “సమూలికాయ రపేతి అకతాయా”తి రపనకస్స సజ్ఞామూలవసేన వుత్తం. తం వత్తుం అవినిచ్చినిత్వావ పరిసా వుట్టాతి.

అత్తాదానఅభగ్గకథావణ్ణనా

౩౯౮-౯. “అత్తాదానన్ని సయం పరేహి చోదితో అత్తానం సోధేతుం అనాదియిత్వా పరేసం విప్పటిపత్తిం దిస్వా సాసనం సోధేతుం అత్తనా ఆదితబ్బ”న్తి లిఖితం. వస్సారత్తోతి వస్సకాలో. సప్పటిమాసోతి ఆకడ్డనయుత్తోతి అధిప్పాయో.

౪౦౧. ఉపదహాతబ్బోతి ఉప్పాదేతబ్బో, విప్పటిసారముఖేన ధారేతబ్బోతి అధిప్పాయో.

పాతిమోక్ఖటపనక్ఖన్ధకవణ్ణనా నిట్టితా.

౧౦. భిక్ఖునిక్ఖన్ధకవణ్ణనా

మహాపజాపతిగోతమీవత్తుకథావణ్ణనా

౪౦౨-౩. సూనేహీతి సుతేహి. “సేతట్టికా నామ రోగజాతీ”తి పాళి. “సేతట్టికా”తి అట్టకథా . “పటిసమ్మిదాపత్తఖీణాసవగ్గహణేన ఝానానిపి గహితానేవ హోన్తి. న హి నిజ్ఞానికానం సబ్బప్పకారా సమ్మత్తి ఇజ్జతీ”తి

లిఖితం.

భిక్షునీఉపసమ్మదానుజాననకథావణ్ణనా

౪౦౪. యదగ్గేన యం దివసం ఆదిం కత్వా. తదేవాతి తస్మిం ఏవ దివసే. “అనుజాత్తియా”తి పారో. “అనుపజ్జాత్తియా”తి న సున్దరం.

౪౦౫. “పటిగ్గణ్ణామి యావజీవం అనతిక్కుమనీయో”తి వత్వా ఇదాని కిం కారణా వరం యాచతీతి చే? పరూపవాదవివజ్జనత్తం. దుబ్బుద్ధినో హి కేచి వదేయ్యం “మహాపజాపతియా పఠమం సమ్మటిచ్చితత్తా ఉభతోసజ్ఞస్స యథావృడ్డఅభివాదనం న జాతం. గోతమీ చే వరం యాచేయ్య, భగవా అనుజానేయ్యా”తి.

౪౦౮. విమానేత్వాతి అపరజ్ఞిత్వా.

౪౧౦-౩. కమ్మప్పత్తాయోపీతి కమ్మారహాపి. ఆపత్తిగామినియోపీతి ఆపత్తిం ఆపన్నాయోపి. ద్వే తిస్సో భిక్షునియోతి ద్వీహి తీహి భిక్షునీహి. “మనోసిలికాయా”తి పారో.

౪౨౦. “తేన చ భిక్షు నిమన్తేతబ్బో”తి సామీచివసేన వుత్తం.

౪౨౨-౩. “అనుజానామి...పే... తావకాలిక”న్తి పుగ్గలికం సన్ధాయ వుత్తం, న సజ్ఞికన్తి ఆచరియో. “అనుజానామి, భిక్షవే, ఉతునియా కటిసుత్తక”న్తి వచనతో భిక్షుస్స వినిబద్ధం కటిసుత్తకం న వట్టతి. పగ్గరన్తి విసవిణా. వేపురిసికా మస్సుదారీ.

౪౨౫. తయో నిస్సయేతి రుక్ఖమూలఞ్ఠో సా న లభతి.

౪౨౬. భత్తగ్గే సచే దాయకా భిక్షునిసజ్ఞస్స భుత్తవతో చతుపచ్చయే దాతుకామా హోన్తి, యథావృడ్డమేవ.

౪౨౭. వికాలేతి యావ వికాలే హోన్తి, తావ పవారేసున్తి అత్తో. అజ్జత్తనాతి అజ్జతనా.

౪౨౮. అనువాదన్తి ఇస్సరియట్టానం. ఇదం సబ్బం “అజ్జతగ్గే ఓవటో భిక్షునీనం భిక్షూసు వచనపథో”తి పజ్జాత్తస్స గరుధమ్మస్స వీతిక్కుమఆపత్తిపజ్ఞాపనత్తం వుత్తన్తి వేదితబ్బం, అజ్ఞాథా యేసం గరుధమ్మానం పటిగ్గహణేన భిక్షునీనం ఉపసమ్మదా అనుజ్ఞాతా, తేసం వీతిక్కుమే అనుపసమ్పన్నావ సియాతి ఆసజ్ఞా భవేయ్య.

౪౨౯. ఇత్థియుత్తేనాతి ఇత్థీహి గావీఆదీహి ధురట్టానే యుత్తేన. పురిసన్తరేనాతి పురిసేన అన్తరికేన. “పురిసదుతియేనా”తి లిఖితం, పురిససారథినాతి అధిప్పాయో. “బాళ్ళతరం అఫాసు”తి వచనతో గిలానాయ వట్టతిచ్చేవ సిద్ధం, భగవన్తం ఆపుచ్చిత్వా అనుజ్ఞాతట్టానే ఉపసమ్మజ్జిస్సామీతి అధిప్పాయో.

౪౩౦. సా కేనచిదేవ అన్తరాయేనాతి సబ్బన్తరాయసజ్ఞహనవచనం, తస్మా తం న అన్తరాయం కిత్తేత్వా, వుత్తన్తరాయేన “రాజన్తరాయేనా”తి సాధేతబ్బన్తి ఆచరియో.

౪౩౧-౨. “నవకమ్మని కత్వా ఏత్తకాని వస్సాని వసతూ”తి అపలోకేత్వా సజ్జికభూమిదాన”ని లిఖితం. “సాగార”ని వుత్తత్తా అగారపటిసంయుత్తరహోనిసజ్జసిక్ఖాదివజ్జితాతి కేచి, యుత్తమేతం. కస్మా? “సహాగారసేయ్యమత్తం రపేత్వా”తి అట్టకథాయం వుత్తత్తా. “అనుజానామి, భిక్ఖవే, పోసేతు”ని వచనతో పోసనయుత్తకమ్మం సబ్బం వట్టతి మాతుయా, న అజ్ఞోసం. వసితుం చే న సక్కోతి దుతియం వినా, సమ్మన్నిత్వావ దాతబ్బా తాయ ఇతి నో మతి. కిత్తకం కాలం? వసిత్వా చే దుతియా గస్తుమిచ్ఛతి, అజ్ఞం సమ్మన్నితుం యుత్తావ. సా విజాతా లభేతి ఆచరియో.

౪౩౪. “ఇదం ఓదిస్స అనుజ్ఞాతం వట్టతీతి ఏకతో వా ఉభతో వా అవస్సవే సతిపి వట్టతీ”తి లిఖితం. “కేసచ్చేదాదికం కమ్మం అనుజానామి సాదితుం ”ఇచ్చేవ వుత్తత్తా వుత్తం “తదజ్ఞో సాదితు”ని. “కేసచ్చేదాదికం కమ్మం అనుజానామి, భిక్ఖవే”తి అవత్వా ఏత్తకం యస్మా “సాదితు”ని భాసితం, తస్మా సా విచికిచ్ఛాయ ఉభతోపి అవస్సవే అపి పారాజికఖేత్తేన సా పారాజికం పుసతి. ఇతి అట్టకథాస్వేతం సబ్బాసుపి వినిచ్ఛితం. ఓదిస్సకాభిలాపో హి అజ్ఞాథా నిబ్బిసేసతో తం పమాణం. యది తథా భిక్కుస్స కప్పతి విచికిచ్ఛా.

కాలమోదిస్స నం పదం, న సత్తోదిస్సకజ్ఞో తం;
అథ భిక్కునియా ఏవ, కాలమోదిస్స భాసితం.

ఏవం పారాజికాపత్తి, సిద్ధిలావ కతా సియా;
సబ్బసో పిహితం ద్వారం, సబ్బపారాజికస్మిన్తి.

నిరత్తకభావతో, ఉబ్బజాణుమణ్డలే;
తస్మా న సాదియన్తీతి, నిదానవచనక్కమం.

నిస్సాయ సత్థునా వుత్తం, సాదితున్తి న అజ్ఞాథా;
అత్తనో పణ్ణిసమ్మస్సం, సాదితుం యేన వారితం.

అపి పారాజికక్షేత్తే, కథం ద్వారం దదేయ్య సో;
తథాపి బుద్ధపుత్తానం, బుద్ధభాసితభాసితం.

వచనజ్ఞా సమానేన్తో, నో చేత్త యుత్తికథా ధీరా;
కేసచ్చేదాదికమ్మస్స, అవస్సం కరణీయతో.

చిత్తస్స చాతిలోలత్తా, గణస్స చ అజ్ఞసమ్మదా-
భావా భిక్కునీనం మహేసినా, రక్ఖితుజ్ఞా అసజ్జుత్తా;
నను మోదిస్సకం కతన్తి.

భిక్కునిక్ఖన్ధకవణ్ణనా నిట్టితా.

౧౧. పజ్జసతికక్షన్ధకవణ్ణనా

సజ్జీతినిదానకథావణ్ణనా

౪౩౭. ఛిన్నపాతన్ని భావనపుంసకం, తేనాకారేన పతన్తీతి అత్తో. ఉపద్దుతా చ మయం హోమాతి అతీతథే వత్తమానవచనం, అహుష్టాతి అత్తో. అథ వా తస్మిం సతి హోమ. “పశ్చా భిక్షుసతానీ”తి గణనవసేన వత్వా “వస్సం వసంతా”తి పుగ్గలనిద్దేసో కతో.

ఋద్ధానుఋద్ధకకథావణ్ణనా

౪౪౩. “వస్సీకసాటికం అక్కమిత్యా”తి వచనతో భగవతో చతుత్థచీవరమ్మి అట్టితి సిద్ధం. తేనేవాహ చీవరక్ఖన్ధకే “చతుత్థం చీవరం పారుపీ”తి.

౪౪౪. “అపిచ యథేవ మయా”తిఆది సజ్జీతియా అగ్గహణాధిప్పాయవసేన వుత్తం, కిన్తు సుసజ్జీతా ఆవుసో థేరేహి ధమ్మో చ వినయో చ. అపిచాహం నామ తథేవాహం ధారేస్సామీతి యథేవ మయా భగవతో సమ్ముఖా సుతం సమ్ముఖా పటిగ్గహితం, తథేవ థేరేహి భగవతా సయమేవ ఏతదగ్గం ఆరోపితేహి, తస్మా సుసజ్జహితా సజ్జీతీతి వుత్తం హోతి.

బ్రహ్మదణ్ణకథావణ్ణనా

౪౪౫. “త్వంయేవ ఆణాపేహీ”తి ఏత్తకమేవ వుత్తం, థేరా పన బ్రహ్మదణ్ణం కత్వా వుత్తంయేవ “ఛన్నస్సా”తిఆదిమాహంసూతి వేదితబ్బం. ఏత్థ చ ఆనన్దత్థేరో వియ అఞ్ఞోపి సజ్జేన ఆణత్తో భిక్షు బ్రహ్మదణ్ణకతేన భిక్షునా ఆలపేతుం లభతి, న అఞ్ఞో. ఉజ్జవనికాయాతి పటినోతగామినియా. ఆగమా ను ఖో ఇథ ఆగమా ను ఖ్వీధ. ఆగమా ఖో ఇథ, తే ఓరోధా ఇథ ఆగమా ఖో. “భిసిచ్చవీతి భిసిత్థవికా”తి లిఖితం. సబ్బేవిమేతి సబ్బమేవ. కులవం గమేన్తీతి నిరత్థకవినిసం గమేన్తి. కుచ్చితో లవో కులవో, అనయవినిసోతి వుత్తం హోతి. ఇమాయ ఖో పన “ధమ్మవినయసజ్జీతియా”తి వత్తబ్బే విసేసేన వినయస్స సాసనమూలభావదస్సనత్తం, తస్మిం రితే సకలసాసనరితిసిద్ధిదీపనత్తఞ్చ “ఇదం వో కప్పతి, ఇదం వో న కప్పతీ”తి వత్తుస్మిం ఆరద్ధత్తా, ఇమిస్సా చ పరియత్తియా వినయపిటకత్తా “వినయసజ్జీతియా”తి ఇథ వుత్తం.

పశ్చాసతికకన్ధకవణ్ణనా నిట్టితా.

౧౨. సత్తసతికకన్ధకవణ్ణనా

దసవత్తుకథావణ్ణనా

౪౪౬. నిక్ఖిత్తమణిసువణ్ణాతి సిక్ఖాపదేనేవ పటిక్ఖిత్తమణిసువణ్ణా. తత్త మణిగ్గహణేన సబ్బం దుక్కటవత్తు, సువణ్ణగ్గహణేన సబ్బం పాచిత్తియవత్తు గహితం హోతి. భిక్ఖగ్గేన భిక్షుగణనాయాతి వుత్తం హోతి.

౪౪౭. మహికాతి హిమం. పోసాతి సత్తా. సరజాతి సకిల్సరజా. మగాతి మగసదిసా. తస్మిం తస్మిం విసయే, భవే వా నేతీతి నేత్తి, తణ్ణాయేతం అధివచనం, తాయ సహ వత్తన్తీతి సనేత్తికా.

౪౫౦-౨. అహోగజ్ఞోతి పబ్బతస్స నామం. అనుమానేస్సామాతి పజ్ఞాపేస్సామ. ఆసుతాతి సజ్జితా, “అసుత్తా”తి వా పారో, అనావిలా అపక్కా తరుణా.

౪౫౩. ఉజ్జవింసు పటిసోతేన గచ్ఛింసు.

౪౫౫. అప్పేవ నామాతి సాధు నామ. మూలా దాయకా పేసలకా. “కుల్లకవిహారేనాతి ఖుద్ధకవిహారేనా”తి లిఖితం. రూపావతారత్తా కుల్లకవిహారో నామ. కథం పనేతం పజ్ఞాయతి, యేన సన్నిధికతం యావజీవికం యావకాలికేన తదహుపటిగ్గహితేన సమ్మిన్నరసం తదహుపటిగ్గహితసజ్జయం ఆగత్వా సన్నిధికతామిససజ్జమేవ గచ్ఛతీతి? వుచ్చతే – “యావకాలికేన, భిక్షవే, యావజీవికం తదహుపటిగ్గహిత”న్తి వచనతో పురేపటిగ్గహితం యావజీవికం తదహుపటిగ్గహితేనామిసేన చే సమ్మిన్నం, పురేపటిగ్గహితసజ్జమేవ గచ్ఛతీతి సిద్ధం. అజ్ఞాథా “సత్తాహకాలికేన, భిక్షవే, యావజీవికం పటిగ్గహితం సత్తాహం కప్పతీ”తి (మహావ. ౩౦౫) వుత్తట్టానే వియ ఇథాపి “యావకాలికేన, భిక్షవే, యావజీవికం పటిగ్గహితం కాలే కప్పతీ”తి వదేయ్య, తజ్ఞావృత్తం. తస్మా పురేపటిగ్గహితం తం ఆమిససమ్మిన్నం ఆమిసగతికమేవాతి వేదితబ్బం. గణ్ఠిపదే పన “సన్నిధికారకం ఖాదనీయం వా భోజనీయం వా”తి (పాచి. ౨౫౩) వుత్తం. బృజ్జనమత్తం న గహేతబ్బం.

౪౫౭. ఇథాతి ఇమస్మిం పారే. “కాలే కప్పతి, వికాలే న కప్పతీ”తి (మహావ. ౩౦౫) వుత్తవచనమత్తేన ‘వికాలే కప్పతీ’తి వికాలభోజనపాచిత్తియం ఆవహం హోతీతి అత్తో, ‘న కప్పతీ’తి సన్నిధిభోజనపాచిత్తియం ఆవహం హోతీతి అత్తో, యది సమ్మిన్నరసం అజ్ఞపటిగ్గహితమ్మి యావజీవికన్తి అత్తో”తి లిఖితం. సుత్తవిభజ్జేతి మాతికాసజ్ఞాతే సుత్తే చ తస్స పదభాజనీయసజ్ఞాతే విభజ్జే చాతి అత్తో. ఇదం ఆగతమేవ. కతరన్తి? “అతిక్కామయతో ఛేదనక”న్తి ఇదం.

తివిదత్థిపమాణజ్ఞో, అదసం తం నిసీదనం;

నిసీదనం కథం హోతి, సదసం తజ్ఞో లక్ఖణం.

తివిదత్థిపమాణం తం, దసా తత్త విదత్తి చే;

తంనిసీదననామత్తా, తస్మిం ఛేదనకం సియా.

అనిసీదననామమ్మి, కథం ఛేదనకం భవే;

ఇతి చే నేవ వత్తబ్బం, నిసీదనవిదత్తితో.

కప్పతే సదసామత్తం, నిసీదనమితి కారణం;

కథం యుజ్జతి నో చేతం, నిసీదనస్స నామకం.

నిసీదనన్తి వుత్తత్తా, పమాణసమతిక్కమా;

తస్సానుమతిహేతుత్తా, తత్త ఛేదనకం భవే.

జాతరూపకప్పే –

జాతరూపం పటిష్ఠిత్తం, పుగ్గలస్సేవ పాళియం;
న సఙ్ఖస్సాతి సఙ్ఖస్స, తఞ్చో కప్పతి సబ్బసో.

వికాలభోజనఞ్చాపి, పుగ్గలస్సేవ వారితం;
న సఙ్ఖస్సాతి సఙ్ఖస్స, కప్పతీతి కథం సమం.

సత్తసతికఙ్ఖన్ధకవణ్ణనా నిట్టితా.

చూళవగ్గవణ్ణనా నిట్టితా.

నమో తస్స భగవతో అరహతో సమ్మాసమ్మద్ధస్స

పరివారవణ్ణనా

సోళసమహావారవణ్ణనా

పణ్ణతివారవణ్ణనా

౧-౨. సీలసమాధిపణ్ణావిముత్తివిముత్తిజాణదస్సనసజ్ఞాతస్స ధమ్మక్షణ్ణసరీరస్స సాసనేతి అత్తో. పరివారోతి సజ్ఞహం యో సమారుహ్లో, తస్స పరివారస్స. వినయభూతా పణ్ణతి వినయపణ్ణతి. “పణ్ణతికాలం జానతా”తి దుకనయవసేన వత్వా పున సుత్తంతనయేన వత్తుం “అపిచ పుట్టేనివాసాదీహీ”తి వుత్తం. తత్త పస్సనం నామ దస్సనత్తా దిబ్బచక్షునా యోజితం పటివేధజాణదస్సనం. దేసనాపణ్ణాయ పస్సతాతి ఆసయానుసయాదికే. పుచ్చాయాతి సత్తమీ. పునపి ఏత్థాతి పుచ్చావిస్సజ్జనే. మిచ్చాదిట్ఠీతి నత్తికదిట్ఠి అన్తగ్గాహికదిట్ఠి. “ఆజీవహేతు పణ్ణత్తానీ”తి వచనతో ఇమాని ఛ సిక్ఖాపదాని రపేత్వా సేసా ఆచారవిపత్తి నామాతి వేదితబ్బం. కాయేన పన ఆపత్తిం ఆపజ్జతీతి ఏత్త “పుబ్బభాగే సేవనచిత్తమజ్ఞం కత్వా కాయద్వారసజ్ఞాతం విజ్ఞాత్తిం జనయిత్వా పవత్తచిత్తుప్పాదసజ్ఞాతం ఆపత్తిం ఆపజ్జతి, కిజ్ఞాపి చిత్తేన సముట్ఠాపితా విజ్ఞాత్తి, తథాపి చిత్తేన అధిప్పేతస్స అత్తస్స విజ్ఞాత్తియా సాధితత్తా ‘కాయద్వారేన ఆపజ్జతీ’తి వుత్త”న్తి ఇమమత్తం సన్ధాయ వుత్తం, న భణ్ణనాదిత్తయవూపసమం. ఆపాణకోటికన్తి జీవితపరియన్తం కత్వా. పోరాణకేహి మహాథేరేహితి సీహాళదీపే మహాథేరేహి పోత్తకం ఆరోపితకాలే రపితాతి అత్తో. “చతుత్తసగ్గీతినదిసా పోత్తకారుహ్ణసగ్గీతి అహోసీ”తి వుత్తం.

మహావిభజ్ఞే పణ్ణతివారవణ్ణనా నిట్ఠితా.

కతాపత్తివారాదివణ్ణనా

౧౬౬. కతాపత్తివారే “సజ్ఞికం మజ్ఞం వా”తిఆది అజ్ఞోకాసత్తా విహరబ్బన్తరేపి ఆపజ్జనతో లేడ్డుపాతాతిక్కమవసేన వుత్తం. దుతియే సేయ్యం సన్ధరిత్వాతి అబ్బన్తరే సన్ధరితభావతో విహరతో బహిగమనేపి తందివసానాగమే ఆపజ్జనతో “పరిక్లేపం అతిక్కామేతీ”తి వుత్తం.

౧౭౧. సజ్ఞచ్చ పాణం జీవితా వోరోపేన్తో చతస్సో ఆపత్తియోతి ఏత్త కిజ్ఞాపి తస్మిం సిక్ఖాపదే తిరచ్ఛానగతపాణోవ అధిప్పేతో, అథ ఖో పాణోతి వోహరసామజ్ఞతో అత్తుద్ధారవసేన “చతస్సో”తి వుత్తం. ఏస నయో అజ్ఞోసుపి ఏవరూపేసు రానేసు.

౧౭౩. వికాలే గామప్పవేసనే “పరమం పాదం పరిక్లేపం అతిక్కామేతి, ఆపత్తి దుక్కుటస్సా’తి వుత్తత్తా ఉపచారే నాపజ్జతి, పరిక్లేపం అతిక్కుమిత్వావ ఆపజ్జతీతి సిద్ధమేవా”తి వదన్తి.

౧౯౩. పచ్చయవారే పురిమవారతో విసేసో అత్తియేవ, “మేధునం ధమ్మం పటిసేవన్తో కతి ఆపత్తియో ఆపజ్జతీ”తి వుత్తే జతుమట్టకన్సోకాసో న జాతో, ఇథ పన “మేధునం ధమ్మం పటిసేవనపచ్చయా”తి వుత్తే పుగ్గలనిద్దేసాభావా జతుమట్టకన్సా పవిట్టం, ఏవం విసేసో అత్తి. తథా ఏవరూపేసు రానేసు.

మహావిభజ్ఞే చ భిక్షునివిభజ్ఞే సోఽసమహావారవణ్ణనా నిట్టితా.

సముట్టానసీసవణ్ణనా

౨౫౭. అనత్తాతి అత్తవిరహితా “అలవణభోజన”నిఁజిదిసు వియ. కరుణాసీతలభావేన చన్దసదిసో. కిలేసతిమిరప్పహానతో ఆదిచ్చో. యస్మా తే దేసయన్తి, తస్మా అజీరసోపి. పిటకే తీణి దేసయి తేసం అణ్ణతరత్తాతి అత్తో. వినయో యది తిట్టతి, ఏవం పటిపత్తిసద్దమ్మాది నీయతి పవత్తతీతి అత్తో. అయం పన కథం తిట్టతీతి? ఆహ “ఉభతో చా”తిఆది. పరివారేన గన్ధితా తిట్టన్తీతి అత్తో. తస్సేవ పరివారస్స సుత్తే. నియతసముట్టానం కతం, వుత్తన్తి అధిప్పాయో. అసమ్మిన్నసముట్టానాని అసమ్మరసముట్టానాని, అణ్ణోహి అసదిససముట్టానానీతి అత్తో. యస్మా పరివారే సతి వినయో తిట్టతి, వినయే సతి సద్దమ్మా తిట్టతి, యస్మా సముట్టానాని చ సుత్తే దిస్సన్తి, తస్మా సిక్ఖేతి అత్తో. “ధమ్మకామో సుపీసలో”తి పరివారే గారవజననత్తం వుత్తం. తత్థాతి “దిస్సన్తీ”తి తత్థ. “ఏకేన సముట్టానేన సముట్టాతీతి పరమపారాజికం ఏకేన సముట్టానేన సముట్టాతీ”తి వుత్తం. పాళియణ్ణో నిద్దిట్టసముట్టానణ్ణా దిస్సతి. “తస్సేవ పరివారస్స, సముట్టానం నియతో కత”న్తి వుత్తం పురిమనయేతి అత్తో. యథాణ్ణాయన్తి యథాభూతం. “సణ్చరిత్తాభాసనణ్ణా”తి పారో. “సణ్చరిత్తానుభాసనణ్ణా”తిపి అత్తి. నయవజ్జేహి వినయవజ్జేహీతి అత్తో.

పరమపారాజికసముట్టానవణ్ణనా

౨౫౮. నానుబన్ధే పవత్తినిన్తి “యా పన భిక్షునీ వుత్తాపితం పవత్తినిం ద్వే వస్సాని నానుబన్ధేయ్యా”తి వుత్తసిక్ఖాపదణ్ణా. అయం పారో ఏకచ్చేసు పోత్థకేసు న దిస్సతి. ఛసత్తతి పరమపారాజికసముట్టానా.

దుతియపారాజికసముట్టానవణ్ణనా

౨౫౯. “కుక్కుచ్చం చీవరం దత్వాతి కుక్కుచ్చుప్పాదనణ్ణా ధమ్మికానం కమ్మానం ఛన్దం దత్వా ఖీయనణ్ణా చీవరం దత్వా ఖీయనణ్ణా”తి పారో. “దత్వా”తి ఉప్పటిపాటియా వుత్తం, తస్మా “కుక్కుచ్చం ధమ్మికం దత్వాతి పారో సున్దరో”తి వదన్తి, విచారేత్వా గహేతబ్బం.

౨౬౦. అకతన్తి అభినవం.

అన్తరపేయ్యాలం

కతిపుచ్చావారవణ్ణనా

౨౬౧. పటినిద్దేసన్తి పునప్పునం నిద్దిసనం. ఆపత్తిక్ఖన్దేహి వినీతాని సంవరానీతి అత్తో. ఏతేహి ఆపత్తిక్ఖన్దేహి. “ఆరకా”తి నివత్తిఅత్తేన వుత్తత్తా తం పున సరూపేన వత్తుకామో “భుసా వా”తి ఆహ. “గేహం ధూమేన పుణ్ణం ఆధూమిత”న్తిఆదిసు వియ రాగాదివేరం మణతి వినాసేతి. ఏతాయాతి విరతియా. వేల చలనే. నియ్యానం మగ్గం సిసోతి బన్ధతీతి సేతు. “సేతుఘాతోతి వీతిక్కమపటిపక్ఖభూతా విరతి, తదత్థనిబ్బత్తికరచిత్తుప్పాదో వా”తి వుత్తం. “ధమ్మస్సవనగ్గన్తి ధమ్మం

సుణస్తానం సమూహా”ని లిఖితం. సచే న గచ్ఛతి, విక్లితో వా నిసీదతి. కాయస్పాగబ్ధియం కాయదుచ్ఛరితం. “పమాదే”తి వత్సా తదత్తం దస్సేతుం “సతివిప్పవాసే”తి వుత్తం.

౨౭౨-౩. సపరసన్తానే వాతి ససన్తానే వా పరసన్తానే వా. తథా వివదన్తా పనాతి భేదకరవత్థాని నిస్సాయ వివదన్తా. ఉభయేహిపీతి ధేరనవేహి. నన్తి మేత్తం కాయకమ్మం. యేసం పుగ్గలానం పియం కరోతి, తేసం మేత్తాకాయకమ్మసజ్ఞతో ధమ్మో. ఏత్తకన్తి ఆమిసవిభత్తిదస్సనం. అసుకస్స చాతి పుగ్గలవిభత్తిదస్సనం. “దుస్సీలస్స అదాతుమ్మి వట్టతీ”తి వుత్తత్తా ఏవ అలజ్ఞపరిభోగో వారితో. సబ్బేసం దాతబ్బమేవాతి సన్నిట్టానేన అజానన్తేన విభాగం అకత్వా దాతబ్బభావం దీపేతీతి ఏకే. “సబ్బేసం దాతబ్బమేవా”తి వుత్తం అట్టకథాసు. తత్త “అలజ్ఞఉక్కిత్తకానం పరిభోగసీసేన సహత్థా న దాతబ్బం, దాపేతబ్బన్తి అపరే”తి వుత్తం. విచినిత్వా దానం విచేయ్య దానం. యస్మా అయం విసేసో కాతబ్బోయేవాతి అయం కరోతి, తస్మా పుగ్గలవిభాగో న కతోతి సమ్మన్తో. పకతివణ్ణేన విసభాగవణ్ణేన. “ఇదం నామ ఆపన్నో”తి పరేహి అపరామసితబ్బతో అపరామట్టాని. అనులోమేహి గహితసజ్ఞారమ్మణేహి నిబ్బానారమ్మణం కత్వా నియ్యాతి.

ఫలపత్తిసముట్టానవారాదివణ్ణనా

౨౭౬. “పఠమేన ఆపత్తిసముట్టానేన దుబ్బాసితం ఆపజ్ఞేయ్యాతి న హీతి వత్తబ్బ”ని వుత్తం వాచాచిత్తవసేనేవాపజ్ఞితబ్బతో.

౨౭౭. కుటిం కరోతీతి ఏత్త సజ్ఞారిత్తమవత్వా దుక్కుటధుల్లచ్చయసజ్ఞాదిసేసానం ఏకస్మిం వత్తుస్మిం పటిపాటియా ఉప్పత్తిదస్సనత్థమిదం వుత్తం. న హి సజ్ఞారిత్తే ఏవ ఆపజ్ఞతి. “ఇమినా పన నయేన సబ్బత్త పటిపాటియా అగ్గహణే కారణం వేదితబ్బ”ని వుత్తం.

౨౭౮. వివేకదస్సినాతి తదభ్యవివేకాదిపజ్ఞావిధవివేకదస్సినా.

౨౭౯. అత్తనో దుట్టుల్లన్తి సజ్ఞాదిసేసం.

౨౮౦. వివాదాధికరణపచ్చయాతి అజ్ఞోహి, అత్తనా వా పుబ్బభాగే ఆపన్నపచ్చయాతి అత్తో. ఓమసతీతి “అయం ధమ్మో, అయం వినయో”తి వివదన్తో “త్వం కిం జానాసీ”తిఆదినా ఓమసతి. తీహి సమథేహి సమ్ముఖావినయపటిజ్ఞాతకరణతిణవత్థారకేహి. “సమ్ముఖావినయశ్చేత్త సబ్బత్త ఇచ్చితబ్బతో ‘సమ్ముఖావినయేన చేవ పటిజ్ఞాతకరణేన చా’తిఆదినా ద్వీహిపి యోజితం. ఏస నయో సబ్బత్తా”తి వుత్తం.

౨౮౧. ఠపేత్వా సత్త ఆపత్తియోతి ఏత్త “కిజ్ఞాపి అవసేసా నత్తి, తథాపి పటిపాటియా పాటవజననత్తం పుచ్చా కతా”తి వుత్తం.

అన్తరపేయ్యాలం నిట్టితం.

సమథభేదవణ్ణనా

అధికరణపరియాయవారాదివణ్ణనా

౨౯౩-౪. లోభకారణా వివాదనతో “లోభో పుబ్బభగ్గమో”తి వుత్తం. ఏవం సేసేసు. తానానీతిఆదీని కారణవేవచనాని. కారణజ్ఞో తిట్టన్తి ఏత్థాతి తానం, వసన్తి ఏత్థాతి వత్తు, భవన్తి ఏత్థాతి భూమీతి వుచ్చతి. కే తిట్టన్తి వసన్తి భవన్తి చాతి? వివాదాధికరణాదయో. కుసలాకుసలాభ్యాకతచిత్తో హుత్వా వివదనతో “నవ హేతూ”తి వుత్తం. కోధనో హోతి ఉపనాహేతిఆదీని ద్వాదస మూలాని. అక్కోసన్తేన హి చత్తూసు విపత్తీసు ఏకేన అనువదనతో “చతస్సో విపత్తియో తానానీ”తి వుత్తం. చుద్దస మూలానీతి వివాదాధికరణే వుత్తా ద్వాదస, కాయో, వాచా చ.

౨౯౫-౬. సత్త ఆపత్తిక్ఖన్దా తానానీతి ఏత్థ “ఆపత్తిం ఆపజ్జిత్వా పటిచ్ఛాదేన్తస్స యా ఆపత్తి హోతి, తస్మా ఆపత్తియా పుట్టే ఆపన్నా ఆపత్తి తానం హోతీ”తి వుత్తం. “నత్తి ఆపత్తాధికరణం కుసలన్తి వదనతో నత్తి ఆపత్తాధికరణస్స కుసలహేతు, కుసలచిత్తం పన అజ్ఞం హోతీ”తి లిఖితం. చత్తారి కమ్మాని తానానీతి ఏత్థ “ఏవం కత్తబ్బన్తి రితపాళి కమ్మం నామ. ‘యథారితపాళివసేన కరోన్తానం కిరియా కిచ్ఛాధికరణం నామా’”తి వుత్తం, “పాళిలనుసారేన పటికాతబ్బలక్ఖణం వా కమ్మం. తథేవ కరణం కిచ్ఛాధికరణ”న్తి చ. ఇత్తిఇత్తిదుతియఇత్తిచతుత్థకమ్మాని ఇత్తితో జాయన్తి, అపలోకనకమ్మం అపలోకనతో, “కిచ్ఛాధికరణం ఏకేన సమధేన సమ్మతి సమ్మజ్జతీతి అత్తో”తి లిఖితం. సియున్తి హోన్తి. కథిన్దా సియాతి కథం హోతి. వివాదాధికరణస్స ద్వేతి తే ద్వే రపేత్వా అజ్ఞోహి న సమ్మతి.

౨౯౭. సాధారణాతి తం సమేతబ్బా.

౨౯౮. తబ్బాగియాతి తంకోట్టాసా.

౨౯౯. ఏకాధికరణం సబ్బే సమథా సమగ్గా హుత్వా సమేతుం భబ్బాతి పుచ్చన్తో “సమథా సమథస్స సాధారణా”తి ఆహ. సమథా సమథస్సా సియా సాధారణా సియా అసాధారణా.

౩౦౦. సమథా సమథస్స తబ్బాగియవారేపి ఏసేవ నయో.

౩౦౧. ఇమే సమథా సమథా, న సమ్ముఖావినయోతి అత్తో.

౩౦౨. “సమథా వినయో”తిపి పుచ్చతి, తస్మా వినయో సమ్ముఖావినయోతి వినయవారో ఉద్ధటో సియా. న సమ్ముఖావినయోతి సమ్ముఖావినయం రపేత్వా సతివినయాదయో సేససమథా.

౩౦౩. సజ్ఞస్స సమ్ముఖా పటిజ్ఞాతే తం పటిజాననం సజ్ఞస్స సమ్ముఖతా నామ హోతీతి “తస్స పటిజాననచిత్తం సన్ధాయ ‘సమ్ముఖావినయో కుసలో’తిఆది వుత్త”న్తి వదన్తి. నత్తి సమ్ముఖావినయో అకుసలోతి “ధమ్మవినయపుగ్గలసమ్ముఖతాహి తివక్ఖికో సమ్ముఖావినయో ఏతేహి వినా నత్తి. తత్త కుసలచిత్తేహి కరణకాలే కుసలో, అరహన్తానం కరణకాలే అభ్యాకతో, ఏతేసం అకుసలపటిపక్ఖత్తా అకుసలస్స సమ్మవో నత్తి, తస్మా ‘నత్తి సమ్ముఖావినయో అకుసలో’తి వుత్త”న్తి లిఖితం. “యేభుయ్యసికా అధమ్మవాదీహి వూపసమనకాలే సలాకగ్గాహాపకే ధమ్మవాదిమ్మి కుసలా, ధమ్మవాదీనమ్మి అధమ్మవాదిమ్మి సలాకగ్గాహాపకే జాతే అకుసలా, సబ్బత్థి అరహతో వసేనేవ అభ్యాకతతా, అనరహతో సజ్ఞిచ్చ సతివినయదానే సతివినయో అకుసలో, అమూళ్లావినయో అనుమ్మత్తకస్స దానే, పటిజ్ఞాతకరణం మూళ్లాస్స

అజాననతో పటిష్ఠాయకరణే, తస్యపాపియసికా సుద్ధస్య కరణే, తిణవత్థారకం మహాకలహే, సశ్చిచ్ఛ కరణే చ అకుసల”ని లిఖితం.

యత్థవారపుచ్చావారవణ్ణనా

౩౦౪. లబ్భతీతి పుచ్చా.

సమథవారవిస్సజ్జనావారవణ్ణనా

౩౦౫. యస్మిం సమయే సమ్ముఖావినయేన చాతిఆది తస్సా విస్సజ్జనం. యస్మిం సమయే సమ్ముఖావినయేన చ యేభుయ్యసికాయ చ అధికరణం వూపసమ్మతి, తస్మిం సమయే యత్థ యేభుయ్యసికా లబ్భతి, తత్థ సమ్ముఖావినయో లబ్భతీతి ఏవం సబ్బత్థ సమ్మద్ధో. యత్థ పటిష్ఠాతకరణం లబ్భతి, తత్థ సమ్ముఖావినయో లబ్భతీతి ఏత్థ ఏకం వా ద్వే వా బహూ వా ఆపత్తియో ఆపన్నో భిక్కు “ఇమం నామ ఆపత్తిం ఆపన్నో”తి పుచ్చితో “ఆమా”తి ఆపత్తిం పటిజానాతి, ద్వేపి లబ్భన్తి. తత్థ సజ్జసమ్ముఖతా ధమ్మవినయపుగ్గలసమ్ముఖతాతి ఏవం వుత్తసమ్ముఖావినయే సజ్జస్స పురతో పటిష్ఠాతం కతం చే, సజ్జసమ్ముఖతా. తత్థేవ దేసితం చే, ధమ్మవినయసమ్ముఖతాయోపి లద్ధా హోన్తి. అవివదంతా అజ్ఞామజ్ఞాం పటిజానన్తి చే, పుగ్గలసమ్ముఖతా. తస్సేవ సన్తికే దేసితం చే, ధమ్మవినయసమ్ముఖతాయోపి లద్ధా హోన్తి. ఏకస్సేవ వా ఏకస్స సన్తికే ఆపత్తిదేసనకాలే “పస్ససి, పస్సామీ”తి వుత్తే తత్థ ధమ్మవినయపుగ్గలసమ్ముఖతాసజ్జతో సమ్ముఖావినయో చ పటిష్ఠాతకరణం లద్ధం హోతి.

సంసత్థవారాదివణ్ణనా

౩౦౬. అధికరణానం వూపసమోవ సమథో నామ, సో అధికరణం వినా నత్తి, తస్మా న చ లబ్భా వినిభుజ్జిత్వా నానాకరణం కాతుం.

౩౦౯-౩౧౦. సమథా సమథేహి సమ్మన్తీతి ఏత్థ సమ్మన్తీతి సమ్మజ్జన్తి. అధికరణా వా పన సమ్మన్తి వూపసమ్మన్తీతి అత్తో, తస్మా “యేభుయ్యసికా సమ్ముఖావినయేన సమ్మతీ”తి ఇమాయ సమ్ముఖావినయేన సద్ధిం సమ్మజ్జతి, న సతివినయాదీహి తేసం తస్సా అనుపకారత్తాతి అత్తో. సమథా అధికరణేహి సమ్మన్తీతి ఏత్థ సమథా అభావం గచ్ఛన్తీతి అత్తో.

౩౧౧. “సమ్ముఖావినయో వివాదాధికరణేన న సమ్మతీ”తి పాఠో. యేభుయ్యసికాయ సమానభావతో చ అవసానే “సమ్ముఖావినయో న కేనచి సమ్మతీ”తి (పరి. ౩౧౩) వుత్తత్తా చ సమ్ముఖావినయో సయం సమథేన వా అధికరణేన వా సమేతబ్బో న హోతీతి కత్వా వుత్తో. సతివినయో కిచ్చాధికరణేన సమ్మతి. అమూళ్ళవినయతస్సపాపియసికతిణవత్థారకాపి కిచ్చాధికరణేన సమ్మన్తి.

౩౧౩. వివాదాధికరణం కిచ్చాధికరణేన సమ్మతీతి “సుణాతు మే, భన్తే...పే.... పరమం సలాకం నిక్కిపామీ”తి ఏవం వివాదాధికరణం కిచ్చాధికరణేన సమ్మతి. అనువాదాధికరణఆపత్తాధికరణాపి కిచ్చాధికరణేన సమ్మన్తి. “అకతం కమ్మం దుక్కుటం కమ్మ”ని ఏవం కిచ్చాధికరణమ్మి కిచ్చాధికరణేన సమ్మతీతి ఏవం పాఠో వేదితబ్బో”తి లిఖితం. అజ్ఞాతరస్మిం పన

గణిపదే “సమథా అధికరణేహి సమ్మన్తీతి ఏత్త యస్మా సబ్బే సమథా కిచ్చాధికరణేన సమ్మన్తి, తస్మా ‘సమథా కిచ్చాధికరణేన సమ్మన్తీతి పారో గహితబ్బో”తి వుత్తం.

౩౧౪. వివాదాధికరణం కతమం అధికరణం సముట్టాపేతీతి “నాయం ధమ్మో”తి వుత్తమత్తేన కిళ్ళి అధికరణం న సముట్టాపేతి.

౩౧౮-౯. “కతమాధికరణపరియాపన్న”న్తి పారో. వివాదాధికరణం వివాదాధికరణం భజతీతి పఠముప్పన్నవివాదం పచ్చా ఉప్పన్నో భజతి. వివాదాధికరణం ద్వే సమథే భజతీతి “ఇమం వూపసమేతుం సమత్థా తుమ్హే”తి వదంతం వియ భజతి “మయం తం వూపసమేస్సామా”తి వదంతేహి వియ ద్వీహి సమథేహి సఙ్గహితం.

సమధభేదవణ్ణనా నిట్టితా.

ఖన్ధకపుచ్చావారవణ్ణనా

పుచ్చావిస్సజ్జనావణ్ణనా

౩౨౦. నిదానం నామ కాలఞ్చ నగరఞ్చ దేసో చ భగవా చ. వత్తుపుగ్గలాది నిద్దేసో. యాని తత్థ ఉపసమ్మదక్ఖన్ధకే “న, భిక్ఖవే, ఊనవీసతివస్సో పుగ్గలో ఉపసమ్మాదేతబ్బో”తిఆదినా నయేన ఉత్తమాని పదాని వుత్తానీతి సమ్మన్థో. సా సా తస్స తస్స పదస్స ఆపత్తీతి వుచ్చతీతి యా “న, భిక్ఖవే, ఊనవీసతివస్సో పుగ్గలో ఉపసమ్మాదేతబ్బో”తి పదేన పఞ్ణాత్తా ఆపత్తి, సా తస్స పదస్సాతి అధిప్పాయో. చమ్మసంయుత్తేతి చమ్మక్ఖన్ధకే.

ఏకుత్తరికనయవణ్ణనా

ఏకకవారవణ్ణనా

౩౨౧. ఏకుత్తరికనయే ఆపత్తి జానితబ్బాతి ఏత్థ ఆపత్తి నామ కిం పఠమత్థసభావా, ఉదాహు న వత్తబ్బసభావాతి? న వత్తబ్బసభావా. వుత్తఞ్ణో పరివారే “వత్తు జానితబ్బం, గోత్తం జానితబ్బం, నామం జానితబ్బం, ఆపత్తి జానితబ్బా”తి ఏతేసం పదానం విభజ్జే “మేధునధమ్మోతి వత్తు చ గోత్తఞ్చ. పారాజికన్తి నామఞ్చోవ ఆపత్తి చా”తి. నామఞ్చ గోత్తఞ్చ “నామగోత్తం న జీరతీ”తి (సం. ని. ౧.౭౬) వచనతో సమ్ముతిమత్తం, తస్మా “కుసలత్తికవినిముత్తా న వత్తబ్బధమ్మభూతా ఏకచ్చా సమ్ముతి ఏవా”తి వుత్తం. యం పన వుత్తం సమధక్ఖన్ధకే “ఆపత్తాధికరణం సియా అకుసలం, సియా అబ్యాకత”న్తి (చూళవ. ౨౨౨), తం “వివాదాధికరణం సియా కుసలం, సియా అకుసలం, సియా అబ్యాకత”న్తి (చూళవ. ౨౨౦) ఏత్థ వియ పరియాయతో వుత్తం. అత్థతో హి వివాదో నామ ఏకచ్ఛో సమ్ముతివిసేసో. యో చిత్తసమగ్గినో, సో “తం చిత్తపరియాయేన పన సియా కుసల”న్తిఆది వోహారలద్దో, తథా ఆపత్తాధికరణమ్పీతి దట్టబ్బం. తేనేవ వుత్తం అట్ఠకథాయం “ఆపత్తిం ఆపజ్జమానో హి అకుసలచిత్తో వా ఆపజ్జతి కుసలాబ్యాకతచిత్తో వా”తి (కఙ్ఖా. అట్ఠ. పఠమపారాజికవణ్ణనా). అఞ్ఞాథా సమథేహి అధికరణీయతా న సమ్భవతి. న హి సమథా కుసలాదిం అకుసలాదిం వా అధికిచ్చపవత్తన్తి, సమధవసేన వా కుసలాది సమ్ముతి. న చ కుసలస్స వివాదస్స, అనువాదస్స వా కుసలాదిసమథేహి వూపసమేతబ్బతా ఆపజ్జతీతి తేసం

అధికరణమత్తమేవ న సమ్భవేయ్య, తస్మా అధికరణానం, సమథానశ్చ కుసలాదిభావో పరియాయదేసనాయ లబ్ధతి, నో అశ్లాఢా, తేనేవ సమ్ముఖావినయే వియ ఆపత్తాధికరణే తికం న పూరితం. సశ్చేచ్ఛ ఆపత్తిం ఆపజ్ఞమానస్స యస్మా సశ్చేతనా ఏకంతతో అకుసలావ హోతి. ఇతరస్స సచిత్తకస్స వా అచిత్తకస్స వా తదాభావమత్తం ఉపాదాయ “అబ్యాకత”ని వుత్తం. యథా హి “తిక్ఖత్తుం చోదయమానో తం చీవరం అభినిష్పాదేయ్య, ఇచ్ఛేతం కుసల”నిఆదీసు (పారా. ౫౩౮) న కుసలసద్దో సుఖవిపాకో, “సమ్మరాయికానం అకుసలానం ధమ్మానం పటిఘాతాయ”తిఆదీసు (పరి. ౪౯౮) న అకుసలా వా హోతి. ఇతరస్స సచిత్తకస్స వా అచిత్తకస్స వా తదాభావమత్తం ఉపాదాయ “అబ్యాకత”ని వుత్తం. యథా హి ద్విక్ఖత్తుం చోదయమానో తం చీవరం అభినిష్పాదేయ్య, యం పనేత్థ “ఆపత్తాధికరణం అకుసల”ని వుత్తం, తస్స వసేన తదకుసలతో సత్త వినీతవత్థాని వేదితబ్బాని, తతో చీవరస్స సమ్భవతో అచీవరకా, అన్తరాపత్తికా చ. అనన్తరికలక్ఖణప్పత్తస్స వసేన నియతా చ నామాతి వేదితబ్బం. సమ్ముతినిద్దేసే గరుకలహుకనిద్దేసోపి సమ్భవతి. అశ్లాఢా “అనన్తరాయికా పణ్ణత్తివజ్ఞా, అనవజ్ఞాపణ్ణత్తి”తి చ వుత్తా. కుటికారమహల్లకాపత్తి అన్తరాయికా లోకవజ్ఞసావజ్ఞపణ్ణత్తితో. సమ్మజానముసావాదో ఓమసవాదాదితో గరుకాది న సమ్భవేయ్య, తతో వా అయం లహుకాదీతి ఇదం సబ్బం ఏకచ్ఛానం ఆచరియానం మతం, “సబ్బం అయుత్త”ని వదన్తి. కస్మా? యస్మా “పారాజికన్తి నామశ్చేవ ఆపత్తిచా”తి వచనేన చే ఆపత్తి న వత్తబ్బధమ్మో సియా, వత్తు చ న వత్తబ్బధమ్మో సియా గోత్తేన సమానాధికరణభావేన వుత్తత్తా, తస్మా “మేఘనధమ్మో”తి పదం అజ్ఞాచారసజ్ఞాతం వత్తుశ్చ దీపేతి. అజ్ఞాచారవసేనేవ ఆపత్తియా లద్ధనామం అసాధారణనామత్తా “గోత్త”ని చ వుచ్చత్తితి అయం తత్థ అత్తో.

“ఆపత్తాధికరణస్స కిం పుబ్బుజ్ఞమన్తి? లోభో పుబ్బుజ్ఞమో, దోసో, మోహో, అలోభో, అదోసో, అమోహో పుబ్బుజ్ఞమో”తి “కతి హేతుతి? ఛ హేతు తయో అకుసలహేతు, తయో అబ్యాకతహేతు”తి చ వుత్తత్తా నిప్పరియాయేనేవ “ఆపత్తాధికరణం సియా అకుసలం, సియా అబ్యాకత”ని వుత్తం. సమధక్ఖన్ధకే పన సన్ధాయభాసితవసేన తథా ఏవ వుత్తం. తస్మా ఆపత్తాధికరణం సభావతో నిప్పరియాయేనేవ అకుసలా చత్తారో ఖన్ధా, రూపఅబ్యాకతా చ హోన్తి. “నత్తి ఆపత్తాధికరణం కుసల”ని (చూళవ. ౨౨౨) వుత్తత్తా కుసలమేవ పటిక్కిత్తం, ఖీణాసవానం కిరియాబ్యాకతం నామ హోతీతి కుసలే పటిక్కిత్తే కిరియాబ్యాకతమ్మి పటిక్కిత్తమేవ హోతి. తస్మిం పటిక్కిత్తే సబ్బథా అవావటం విపాకాబ్యాకతం పటిక్కిత్తమేవ హోతి. నిబ్బానాబ్యాకతే వత్తబ్బమేవ నత్తితి ఏకే, తం అయుత్తం “ఛ హేతుయో”తి వుత్తత్తా. కిఞ్చాపి వుత్తం సామన్వోన, తథాపి విపాకహేతుయేవ తత్థ అధిప్పేతో, న కిరియాహేతు, తే హి కుసలసభావా చ, తస్మా రూపం, విపాకాబ్యాకతశ్చాపత్తి. తత్థ అకుసలాపత్తితో వినీతవత్థాని. ఇతరస్సాపి ఆదితో ఛాదనా కుసలచిత్తతోతి వుత్తం హోతి. అన్తరాయికనియతసావజ్ఞపణ్ణత్తిభావోపి చస్సా వేవచనవసేన వేదితబ్బో పణ్ణత్తివజ్ఞాయ, సశ్చేచ్ఛ ఆపన్నాయ చ, తస్మా “జీవిత్తిన్ద్రియం సియా సారమ్మణం సియా అనారమ్మణ”ని వచనం వియ ఏకన్తాకుసలం అనేకన్తాకుసలశ్చ లోకవజ్ఞం, ఏకన్తాబ్యాకతం భూతారోచనం అనేకన్తాబ్యాకతశ్చ సేసం పణ్ణత్తివజ్ఞం ఏకతో సమ్మిణ్ణేత్వా “ఆపత్తాధికరణం సియా అకుసలం సియాబ్యాకత”ని వుత్తం. సమధక్ఖన్ధకే పన పణ్ణత్తివజ్ఞమేవ సన్ధాయ తథా వుత్తం. వుత్తశ్చోతం అట్టకథాయం, గణ్ణిపదే చ “ఆపత్తాధికరణం సియా అకుసలం, సియా అబ్యాకతం, నత్తి ఆపత్తాధికరణం కుసల”ని ఏత్థ సన్ధాయభాసితవసేన అత్తో వేదితబ్బో. యస్మిన్తో పథవిఖణనాదికే ఆపత్తాధికరణే అపకతశ్చానో సన్ధాయ అప్పహరితకరణాదికాలే కుసలచిత్తం అగ్గం హోతి, ఖణనాదిపయోగసజ్ఞాతం రూపాబ్యాకతం ఆపత్తిసముట్టాపేన్తం హోతీతి అధిప్పాయో”తి. యం సన్ధాయ వుత్తం “అత్థాపత్తి కుసలచిత్తో ఆపజ్ఞతి, కుసలచిత్తో వుట్టాతీ”తిఆది. తస్మిన్తో సతి న సక్కా వత్తుం “నత్తి ఆపత్తాధికరణం కుసల”ని.

యస్మా ఆపత్తిసముట్థాపకం చిత్తం సన్ధాయ వుత్తం న హోతి, తస్మా న యదం అభిప్రాయోనకచిత్తం సన్ధాయ వుత్తం. యది తం సన్ధాయ వుత్తం, “సియా కుసల”ని చ వత్తబ్బం భవేయ్య, న చ వుత్తం. తస్మా ఇదం పన సన్ధాయ వుత్తం – యం తావ ఆపత్తాధికరణం లోకవజ్జం, తం ఏకంతతో అకుసలమేవ, తత్త “సియా అకుసల”ని వికప్పో నత్తి. యం పన పణ్ణత్తివజ్జం, తం యస్మా సఞ్చిచ్చ “ఇమం ఆపత్తిం వీతిక్కమామీ”తి వీతిక్కమంతస్సేవ అకుసలం హోతి, అసఞ్చిచ్చ పన కిఞ్చి అజానంతస్స సహసేయ్యాదివసేన ఆపజ్జతో రూపవిపాకం అబ్యాకతం హోతి అనుట్థానతో. తస్మా తస్స పణ్ణత్తివజ్జస్స సఞ్చిచ్చాసఞ్చిచ్చవసేన ఇమం వికప్పభావం సన్ధాయ ఇదం వుత్తం “ఆపత్తాధికరణం సియా అకుసలం, సియా అబ్యాకతం, నత్తి ఆపత్తాధికరణం కుసల”ని.

సచే పన కోచి వినయే అపకతజ్ఞా “యం కుసలచిత్తో ఆపజ్జతి, ఇదం వుచ్చతి ఆపత్తాధికరణం కుసల”ని వదేయ్య, తస్సేవంవాదినో అచిత్తకానం ఏళకలోమాదిసముట్థానానమ్మి కుసలచిత్తసమగ్గికాలే తాసం ఆపత్తీనం కుసలచిత్తో ఆపజ్జేయ్య, న వా ఆపజ్జతి . కింకారణం? న చ తత్త విజ్ఞమానమ్మి కుసలచిత్తం ఆపత్తియా అభం. అత్తభావో సభావో పకతీతి వుత్తం హోతి. కతరం పన తస్మా ఆపత్తియా తదా అభిసభావోతి? వుచ్చతే – కాయవచీవిజ్ఞత్తివసేన పన చలితస్స కాయస్స, పవత్తాయ వాచాయ చాతి ఏతేసం ద్విన్నం చలితప్పవత్తానం కాయవాచానం అజ్ఞాతరమేవ అభిసభావో, తస్మా రూపక్షన్ధపరియాపన్నత్తా అబ్యాకతన్తి. కిం వుత్తం హోతి? కాయో, వాచా చ తదా ఆపత్తాధికరణన్తి వుత్తం హోతి. యా పనేత్త అకుసలాపత్తిక్షణే కాయవాచాయో అబ్యాకతభావో, తా అబ్బోహారికా హోన్తి కాయవచీకమ్మికాలే మనోకమ్మం వియ. తదా హి కాయవాచాయో ఆపత్తికరాదిట్థానే తిట్ఠన్తి. యం సన్ధాయ వుత్తం “ఆపత్తికరా ధమ్మా జానితబ్బా. కతి మూలానీతి ఛ ఆపత్తిసముట్థానాని మూలానీ”తిఆది. యదా పన కాయవాచాయో ఆపత్తియా అభిమేవ హోన్తి, తదా “చిత్తం చిత్తాధిపతేయ్య”ని (ధ. సం. అట్ట. ౧ కామావచరకుసలవణ్ణనా) వచనం వియ పుబ్బపయోగానం అపరపయోగస్స పచ్చయభావతో ఆపత్తికరాదిపణ్ణత్తిం న విజహన్తి. యథా తబ్బావేపి “ఆపత్తాధికరణస్స కతి వత్థూనీతి? సత్త ఆపత్తిక్షణ్ణా వత్థూని. కతి భూమియోతి? సత్త ఆపత్తిక్షణ్ణా భూమియో”తి వుత్తం. తథా తబ్బావేపి ఆపత్తికరా “ఆపత్తిసముట్థానా”ఇచ్చేవ వుచ్చన్తీతి వేదితబ్బా. ఏత్తావతా ఆపత్తి నామ చత్తారో అకుసలక్షణ్ణా సఞ్చిచ్చ వీతిక్కమికాలే భూతారోచనం రపేత్త్వా సబ్బాపి అవసేసతో, వసేసతో పన సబ్బాపి ఏకంతాకుసలా అకుసలా, అనేకంతాకుసలా పన గిరగ్గసమజ్జచిత్తాగారసజ్ఞానిజ్ఞానలక్ఖారగన్ధవణ్ణకవాసితపిఞ్ఞాకప్పభేదా, భిక్ఖునిఆదీనం ఉమ్మద్దనపరిమద్దనప్పభేదా చాతి దసప్పభేదా సకనామేహి పరిచ్చిన్దిత్త్వా వత్థుజాననసచిత్తకాలే ఏవ అకుసలా, తదభావతో అచిత్తకాలే వినా అనాపత్తాధికరణేన కమ్మట్థానాదిసీసేన కుసలచిత్తేన తం తం వత్థుం వీతిక్కమంతస్స ఆపత్తి కేవలం రూపఅబ్యాకతమేవ.

కేచి పనేత్త “అప్పకాసే రానే కటిసుత్తకసజ్ఞాయ సజ్ఞాణిం, మత్తికాసజ్ఞాయ గన్ధవణ్ణకాదిం వా ధారేన్తియాపి ఆపత్తి, తస్మా అచిత్తకాయేవా”తి వణ్ణయన్తి. తే “సజ్ఞాణియా అసజ్ఞాణిసజ్ఞాయ ధారేతి, ఆపత్తి పాచిత్తియస్సా”తి పారాభావం దస్సేత్త్వా పటిక్ఖిపితబ్బా. సురాపానాపత్తి పన అచిత్తకాపి ఏకంతాకుసలావ. తేనేవ “మజ్జే అమజ్జసజ్ఞో పివతి, ఆపత్తి పాచిత్తియస్సా”తి (పాచి. ౩౨౮) వుత్తం. యస్మా పనేత్త ఆబాధపచ్చయాపి న సక్కా వినా అకుసలేన సురాపానం పాతుం, తస్మా యథావుత్తేసు అనేకంతాకుసలేసు వియ లోకవజ్జేసు ఇధ “సురాపానేసు అనాపత్తి ఆబాధపచ్చయా”తి న వుత్తం. సూపసంపాకాది పన అమజ్జమేవ. తత్త కుక్కుచ్చవినోదనత్తం “అనాపత్తి”తి వుత్తం ఉదకదంతవోణే వియ. భూతారోచనాపత్తి రూపాబ్యాకతమేవ, అచిత్తకాలే సహసేయ్యాది రూపవిపాకాబ్యాకతమేవ, తత్త సుపినన్తో విజ్ఞమానమ్మి అకుసలం అనభిత్తా

అబ్బోహారికం హోతి. కుసులే కథావ నత్తి అనాపత్తి సభావత్తా కుసులస్స. తథా కిరియాతి ఇమినా నయేన సబ్బత్త యథాసమ్మవం అకుసులం వా సుద్ధరూపం వా సవిపాకం వాతి తిథా భిజ్జతీతి అయమత్తో దస్సితో హోతి.

తత్త రపేత్వా సురాపానం ఏకచ్చగ్గా పణ్ణత్తివజ్జం, ఏకన్తాకుసులగ్గా సచిత్తకమేవ, భూతారోచనం అచిత్తకమేవ, సేసం సహ సురాపానేన అనేకన్తాకుసులం లోకవజ్జగ్గా అనేకన్తాబ్యాకతం పణ్ణత్తివజ్జగ్గా యేభుయ్యేన సచిత్తకాచిత్తకన్ని సబ్బసిక్ఖాపదం తిప్పభేదం హోతి. యం పనేత్త సచిత్తకమేవ, తం మేధునాదివత్తుజాననచిత్తేనేవ సచిత్తకం, సబ్బం సేఖియం పణ్ణత్తిజాననచిత్తేనేవ సచిత్తకం “అనాదరియం పటిచ్చా”తి వచనతోతి సచిత్తకం దువిధం హోతి. ఏకన్తాచిత్తకం పణ్ణత్తిజాననచిత్తాభావేన, న వత్తుజాననచిత్తాభావేన. తదభావతో ఏకన్తాకుసులం సురాపానం, ఏకన్తాబ్యాకతం సగ్గారిత్తం, వత్తుజాననచిత్తస్స వా పణ్ణత్తిజాననచిత్తస్స వా ఉభిన్నం అభావేన అచిత్తకభావేన అచిత్తకం హోతి. సురాపానం పన సచిత్తకం హోతి వత్తుజాననచిత్తేనేవ. అరియపుగ్గాలనం ఇతరేసం ఉభిన్నం వా అజ్ఞాతరస్స భావేన సేసం చిత్తకాచిత్తకం . విసేసతో చ వత్తుజాననచిత్తాభావేన, అపకతజ్ఞానో పణ్ణత్తిజాననచిత్తాభావేన వా అచిత్తకభావేన అచిత్తకం హోతి. తత్త ఏకన్తాచిత్తకగ్గా సచిత్తకగ్గా “అచిత్తక”మిచ్ఛేవ వుచ్చతి. అయం తావ “ఆపత్తి జానితబ్బా”తి ఏత్త వినిచ్చయో.

మూలవిసుద్ధియా అన్తరాపత్తీతి అన్తరాపత్తిం ఆపజ్జిత్వా మూలాయపటికస్సనం కత్వా రితేన ఆపన్నాపత్తి. అయం అగ్గవిసుద్ధియా అన్తరాపత్తీతి సమ్మహులా ఆపత్తియో ఆపజ్జిత్వా తాసు సబ్బచిరపటిచ్చన్నవసేన అగ్గసమోధానం గహేత్వా వసంతేన ఆపన్నాపత్తి. “పునపి ఆపజ్జిస్సామీ”తి సఉస్సాహేనేవ చిత్తేన. “అయం భిక్కునియా ఏవా”తి లిఖితం. “పారాజికమేవా”తి ఇదగ్గా భూతవసేన దస్సేతుం వుత్తం. “ఏవం దేసితే పన యా కాచి ఆపత్తి న వుట్టాతీతి అపరే, తం న గహేతబ్బ”న్తి వుత్తం. “ధమ్మికస్స పటిస్సవస్స అసద్దాపసే”తి వుత్తత్తా అధమ్మికపటిస్సవే దుక్కటం న హోతి. “పుట్టే సుద్ధచిత్తస్స ‘తుష్ఠే విబ్బమథా’తి వుత్తే ‘సాధూ’తి పటిస్సుణీత్వా సచే న విబ్బమతి అనాపత్తి, ఏవం సబ్బత్థా”తి చ వుత్తం. “ఆవికరో జానితబ్బో”తిపి పాళి. కాలేన వక్ఖామి, నో అకాలేనా”తిఆదీసు పగ్గాదససు ధమ్మేసు. భబ్బాపత్తికా నామ ఆపత్తిం ఆపజ్జితుం భబ్బా.

దుకవారవణ్ణనా

౩౨౨. నిదహనే ఆతపే. “ఏకరత్తమ్మి చే భిక్కు తిచీవరేన విప్పవసేయ్య (పారా. ౪౭౨). ఛారత్తపరమం తేనా”తిఆదినా (పారా. ౬౦౩) వుత్తాపత్తికో గణపూరకో హుత్వాపి కమ్మం కోపేతి నానాసంవాసకత్తా. కమ్మేన వా సలాకగ్గాహేన వాతి ఏత్త ఉద్దేసో చేవ కమ్మగ్గా ఏకన్ని ఏత్త పాతిమోక్ఖుద్దేసోతి వా కమ్మన్ని వా అత్తతో ఏకమేవ, తేసు యం కిణ్ఛి కతే సజ్జభేదో హోతీతి అత్తో. పుబ్బభాగాతి సజ్జభేదతో పుబ్బభాగా. “పమాణ”న్తి ఇమేసం ద్విన్నం అజ్ఞాతరేన భేదో హోతి, న ఇతరేహీతి వుత్తం. వినయే సిద్ధా వినయసిద్ధా, రోమజనపదే జాతం రోమకం, అనుజ్ఞాతలోణత్తా దుకేసు వుత్తాతి.

తికవారవణ్ణనా

౩౨౩. వో తుష్ఠేహి న సముదాచరితబ్బం. వచీసమ్మయుత్తం కాయకిరియం కత్వాతి కాయేన నిపచ్చకారం కత్వాతి అత్తో. ఉపఘాతేతి వినాసేతి. ఓమద్దిత్వాతి అభిభవిత్యా. వదతోతి వదంతస్స. “బాలస్స నిస్సయో దాతబ్బో”తి దుకే ఆగతం, ఇథ పన “న దాతబ్బో”తి వుత్తం, ఆపత్తిబాహుల్లం సన్ధాయ నాదాతబ్బం, “ఇమస్మా విహారా పరం మా నిక్ఖమాహి,

వినయధరానం వా సన్నికం ఆగచ్ఛ వినిచ్ఛయం దాతు"ని వుత్తే తస్స వచనం న గహేతబ్బన్తి అథ్థో. తికభోజనం నామ సచే తయో హుత్వా భుజ్జన్తి, గణభోజనేన అనాపత్తి, ఇదం సన్ధాయ తికం. “పసుత్తో”తి బాహుల్లతో వుత్తం. అథ వా నిపజ్జిత్వాతి అథ్థో. “ఇదం రపేత్వా గచ్ఛామి, తావకాలికం భన్తే దేథాతి వుత్తే ‘నవకమ్మాదిఅత్తం వినా దాతుం న వట్టతీ”తి లిఖితం. వికప్పేత్వా రపితం వస్సికసాటికం పచ్చిమే పాటిపదదివసే నివాసేన్తో దుక్కటం ఆపజ్జతీతి అథ్థో. అపచ్చుద్ధరిత్వాతి పచ్చుద్ధరణం అకత్వాతి అథ్థో. “వికప్పేతు”ని వచనతో అవికప్పనపచ్చయా ఆపత్తి హేమన్తే ఆపజ్జతి, వికప్పనా పన కత్తికపుణ్ణమదివసే కాతబ్బాతి దస్సనత్తం వుత్తన్తి జాతబ్బం. అయం నయో అవికప్పనం సన్ధాయ, పురిమో వికప్పితపరిభోగపచ్చయాపత్తిం సన్ధాయ. వత్థపటిచ్చాది సబ్బకప్పియతాయాతి వత్థపటిచ్చాది సబ్బత్థ కప్పియత్తాతి అథ్థో. కేచి ఇమమత్తం అసల్లక్ఖేత్వా “వత్థపటిచ్చాది సబ్బకప్పియతా తాయ పటిచ్చన్నా”తి లిఖన్తి. “వత్థమేవ పటిచ్చాది వత్థపటిచ్చాదీ”తి విగ్గహత్తా “తాయా”తి న యుజ్జతి. “తేనా”తి భవితబ్బత్తాతి ఇదం సబ్బం అజ్ఞాతరస్మిం గణ్ఠిపదే లిఖితం, విచారేత్వా గహేతబ్బం.

చతుక్కవారవణ్ణనా

౩౨౪. చతుహాకారేహి ఆపత్తిం ఆపజ్జతీ...పే.... కమ్మవాచాయ ఆపజ్జతీతి ఏత్త యజ్ఞో ఆపత్తిం కమ్మవాచాయ ఆపజ్జతి, న తత్త కాయాదయోతి ఆపన్నం, తతో కమ్మవాచాయ సద్ధిం ఆపత్తికరా ధమ్మా సత్తాతి ఆపజ్జతి, ఏవం సతి “చ ఆపత్తిసముట్ఠానానీ”తి వచనవిరోధో, తాని ఏవ ఆపత్తికరా ధమ్మా నామ. అథ తత్థాపి కాయాదయో ఏకతో వా నానాతో వా లబ్బన్తి, చతుహాకారేహితి న యుజ్జతీతి “చహాకారేహి ఆపత్తిం ఆపజ్జతీ”తి వత్తబ్బం సీయాతి ఏవం ఏతాని సుత్తపదాని విరోధితాని హోన్తి. కథం అవిరోధితాని? సవిజ్ఞాత్తికావిజ్ఞాత్తికభేదభిన్నత్తా. కాయాదీనం యా కిరియా ఆపత్తి, నం ఏకచ్ఛం కాయేన సవిజ్ఞాత్తికేన ఆపజ్జతి, ఏకచ్ఛం సవిజ్ఞాత్తికాయ వాచాయ, ఏకచ్ఛం సవిజ్ఞాత్తికాహి కాయవాచాహి ఆపజ్జతి, యా పన అకిరియా ఆపత్తి, తం ఏకచ్ఛం కమ్మవాచాయ ఆపజ్జతి, తజ్ఞా ఖో అవసిట్ఠాహి అవిజ్ఞాత్తికాహి కాయవాచాహియేవ, న వినా “నో చే కాయేన వాచాయ పటినిస్సజ్జతి, కమ్మవాచాపరియోసానే ఆపత్తి సజ్ఞాదిసేసస్సా”తి (పారా. ౪౧౪) వచనతో, అవిసేసేన వా ఏకచ్ఛం ఆపత్తిం కాయేన ఆపజ్జతి, ఏకచ్ఛం వాచాయ , ఏకచ్ఛం కాయవాచాహి . యం పనేత్త కాయవాచాహి, తం ఏకచ్ఛం కేవలాహి కాయవాచాహి ఆపజ్జతి, ఏకచ్ఛం కమ్మవాచాయ ఆపజ్జతీతి అయమత్థో వేదితబ్బోతి ఏవం అవిరోధితాని హోన్తి.

తత్రాయం సమాసతో అర్థవిభావనా - కాయేన ఆపజ్జతీతి కాయేన సవిజ్ఞాత్తికేన అకత్తబ్బం కత్వా ఏకచ్ఛం ఆపజ్జతి, అవిజ్ఞాత్తికేన కత్తబ్బం అకత్వా ఆపజ్జతి, తదుభయమ్మి కాయకమ్మం నామ. అకతమ్మి హి లోకే “కత”ని వుచ్చతి “దుక్కటం మయా, యం మయా పుజ్ఞం న కత”ని ఏవమాదీసు, సాసనే చ “ఇదం తే, ఆవుసో ఆనన్ద, దుక్కటం, యం త్వం భగవన్తం న పుచ్చీ”తి (చూళవ. ౪౪౩) ఏవమాదీసు, ఏవమిధ వినయపరియాయేన కాయేన అకరణమ్మి “కాయకమ్మ”ని వుచ్చతి. అయమేవ నయో “వాచాయ ఆపజ్జతీ”తిఆదీసు. పురతీతి పురిసో, పుర అగ్గగమనే. పురతీతి పురతో గచ్ఛతి సబ్బకమ్మేసు పుబ్బజ్ఞమో హోతి. పఠముప్పన్నవసేనాతి పఠమకప్పియేసు హి పఠమం పురిసలిక్ఖం ఉప్పజ్జతి, “పురిమ”ని సజ్ఞం గతం పురిసలిక్ఖం జాయతీతి అథ్థో. సతం తింస చాతి ఏత్త అసాధారణాపి పారాజికా నో అన్తోగధాయేవ జాతా పారాజికాపన్నానం భిక్ఖుభావాయ అభబ్బత్తా. “అసాధారణవచనేన పన సామజ్ఞోన ఉద్ధటానీ”తి వదన్తి. “సతశ్చోవ తింసజ్ఞా సిక్ఖాపదానీతి పారో”తి చ వదన్తి. భిక్ఖుస్స చ భిక్ఖునియా చ చతుసు పారాజికేసుతి సాధారణేసు ఏవ.

అతి వత్తునానత్తతా నో ఆపత్తినానత్తతాతి పరమపఞ్చో ఇధ దుతియో నామ. అతి ఆపత్తిసభాగతా నో వత్తుసభాగతాతి ఏతేన విసేసో నత్తి. మన్తాభాసాతి మతియా భాసా. “అభివాదనారహాతి యథానిసిన్నావ సీసం ఉక్తిపిత్యా వన్తన్తి. నవమభిక్తునితో పట్టాయ అనుట్టితబ్బతో ఆసనా న పచ్చుట్టేన్తి. అవిసేసీనాతి ఉపజ్ఞాయస్స, ఇతరస్స వా విప్పకతభోజనస్స, సమీపగతో యో కోచి వుడ్డతరోతి అత్తో. విప్పకతభోజనేనాపి హి ఉట్టహిత్యా ఆసనం దాతబ్బం. ఇధ న కప్పన్తీతి వదన్తోపీతి పచ్చన్తిమజనపదేసు రత్వా “ఇధ న కప్పన్తీ”తి వదన్తో వినయాతిసారదుక్కుటం ఆపజ్జతి. కప్పీయఞ్చో “న కప్పతీ”తి వదన్తో పజ్జత్తం సముచ్చిన్దతి నామ. తథా ఇధ కప్పన్తీతిఆదీసుపి రత్వా “ఇధ కప్పన్తీ”తి వదన్తో వినయాగతభిక్తు వినయో పుచ్చితబ్బోతి అత్తో.

పశ్చాదవారవణ్ణనా

౩౨౦. న ఉపేతి పుగ్గలో. “నిమన్తితో సభత్తో సమానో సన్తం భిక్కుం అనాపుచ్చా”తి (పాచి. ౨౯౯) వచనతో నిమన్తనాభావా పిణ్డపాతికస్స అనామన్తచారో వట్టతి. “గిలానసమయో”తిఆదినా ఆభోగం కత్వా భోజనం అధిట్టహిత్యా భోజనం నామ. “మయ్ఘం భత్తపచ్చాసం ఇత్థన్నామస్స దమ్మీ”తి ఏవం అవికప్పనా. పరమ్ముఖే అగుణవచనం అయసో. సమ్ముఖా గరహా. సీలదిట్టిబ్బసనానం వినయపరియాపన్నత్తా తేహి సద్ధిం ఇతరే పశ్చాదం పూరేతుం వుత్తా. “వినయధరపశ్చామేన గణేనా”తి (మహావ. ౨౦౯) వుత్తత్తా పశ్చాదం జాతం. అజ్ఞాతరస్మిం విహారే ఏకో ధేరోతి అత్తో. “యోనకవిసయతోతి చీనట్టానా”తి లిఖితం. అట్ట కప్పే అనుస్సరీతి పుట్టేనివాసజ్ఞాణం నిబ్బత్తేసీతి అత్తో. అనన్తరే రాసే రత్వాతి అత్తో. ఇత్తియా కమ్మప్పత్తో హుత్వాతి ఇత్తిట్టపితకాలే కమ్మప్పత్తో హోతి. పున కమ్మవాచాయ కమ్మసిద్ధి. ఇత్తిఖేత్తన్తి ఇత్తియావ కాతబ్బట్టానం తస్సా ఖేత్తం, ఇత్తిదుతియాదికమ్మే పరమట్టపనం తస్సా ఓకాసో నామ. ఆరజ్ఞకే ఇదఞ్చిదఞ్చానిసంసన్తి ఏవం ఇదమత్తితన్తి అత్తో.

చక్కవారవణ్ణనా

౩౨౧. “చబ్బస్సపరమతా ధారేతబ్బ”న్తి విభజ్జే పారత్తా ఏవం వుత్తం. చుద్దసపరమాని నవ ఛక్కాని హోన్తి. కథం? పరమం ఏకం చక్కం, సేసేసు అట్టసు ఏకేకేన సద్ధిం ఏకేకన్తి ఏవం తీణి ఛక్కాని అన్తరపేయ్యాల్ వుత్తాని. కథం? “చతుత్తేన ఆపత్తిసముట్టానేన ఛ ఆపత్తియో ఆపజ్జతీ”తిఆదినా నయేన పశ్చామేన, చట్టేన చ తీణి ఛక్కాని. లోభాదయో ఛ వివాదమూలాని, తథా అనువాదస్స. దీఘసో ఛ విదత్తియో వస్సికసాటికాయ. తిరియం ఛ విదత్తియో సుగతచీవరస్స. విప్పకతచీవరం ఆదాయ పక్కమనే నిట్టానన్తికో, సన్నిట్టాననాసన సవన సీమాతిక్కన్తికసహుబ్బారాతి ఛ, సమాదాయ వారేపి ఛాతి ఛక్కద్వయం. సత్తకే పక్కమనన్తికేన సహ సత్త.

సత్తకవారవణ్ణనా

౩౨౨. ఛక్కే వుత్తానియేవ సత్తకవసేన యోజేతబ్బానీతి ఛక్కే వుత్తచుద్దసపరమాని సత్తకవసేన యోజేతబ్బాని. సత్తమే అరుణగ్గమనే నిస్సగ్గియన్తి “ఛారత్తపరమం తేన భిక్కునా తేన చీవరేన విప్పవసితబ్బం, తతో చే ఉత్తరి విప్పవసేయ్యా”తి ఏవం వుత్తం నిస్సగ్గియం హోతి. చమ్పేయ్యక్ఖన్దకే సుగతచీవరభాణవారస్స పరతో “ఇధ పన, భిక్ఖవే, భిక్కుస్స న హోతి ఆపత్తి దట్టబ్బా, తమేనం చోదేతి సజ్ఞో వా సమ్మహులా వా ఏకపుగ్గలో వా”తిఆదినా నయేన వుత్తసత్తకాతి.

అటకవారవణ్ణనా

౩౨౮. తేన సద్దం ఉపోసథాదికరణం ఆనిసంసో, అకరణం ఆదీనవో, తస్మా ఏతే అటానిసంసే సమ్మస్సమానేనాతి అత్తో. “అయసో అక్కోసో”తి వుత్తం. పుట్టేవస్స హోతి “ముసా భణిస్స”న్తి, భణన్తస్స హోతి “ముసా భణామీ”తి, భణితస్స హోతి “ముసా మయా భణిత”న్తి, వినిధాయ దిట్టిం ఖన్తిం రుచిం భావం సజ్జాన్తి ఏవం అకప్పియకతం హోతి అప్పటిగ్గహితకతన్తిఆదయో అట అనతిరిత్తా. సప్పిఆది అటమే అరుణగ్గమనే నిస్సగ్గియం హోతి. అటవాచికా భిక్షునీనం ఉపసమ్మదా ఉభతోఇత్తిచతుత్థత్తా. వస్సికసాటికదానాదీని అట వరాని.

నవకవారవణ్ణనా

౩౨౯. నవహి భిక్షూహి భిజ్జతి. మనుస్సమంసవజ్జేహి నవ మంసేహి వినిచ్చయో. సున్దరం న సున్దరన్తి సజ్జాటిఆదీని నవ చీవరాని. తానేవ అధిట్టితకాలతో పట్టాయ న వికప్పేతబ్బాని, అధిట్టితకాలతో పట్టాయ అపచ్చుద్ధరిత్వా న వికప్పేతబ్బానీతి అధిప్పాయో. నవ విదత్తియో సుగతచీవరస్స. “వగ్గం భిక్షునిసజ్జం వగ్గసజ్జో ఓవదతీ”తిఆదినా నయేన అధమ్మకమ్మే ద్వే నవకాని పాచిత్తియవసేన వుత్తాని.

దసకవారవణ్ణనా

౩౩౦. “ఓరమత్తకఇచ్చ అధికరణం హోతి, న చ గతిగత”న్తిఆదినా (చూళవ. ౨౦౪) దస అధమ్మికా సలాకగ్గాహో. విపరీతా ధమ్మికా. సమధక్ఖన్థకే వుత్తేహి సమన్నాగతో హోతీతి సమ్మద్ధో. “సంకచ్చికం వా పక్ఖిపిత్వా దసా”తి వుత్తం కప్పియత్తా ఏతేసం. మాతురక్ఖితాదయో దస ఇత్థియో. ధనక్కితాదయో దస భరియా. “సిక్ఖాసమ్ముతిం దత్వా దసవస్సాయ తస్సా ద్వాదసవస్సకాలే సయమ్మి ద్వాదసవస్సా భవిస్సతీ”తి వుట్టాపనసమ్ముతి సాదితబ్బా. “వినయధరస్సేవ ‘ఆపత్తానాపత్తిం న జానాతీ’తి ఆరబ్బ యావ ‘ఉభయాని ఖో పనస్స...పే... అనుబ్బజ్జనసో’తి పఇచ్చాణ్ణాని వత్వా పునపి ‘ఆపత్తానాపత్తిం న జానాతీ’చేవ ఆరబ్బ యావ ‘అధికరణే చ న వినిచ్చయకుసలో హోతీ’తి పఇచ్చ వుత్తా, తే తథా తథా పఇచ్చ పఇచ్చ కత్వా దస హోన్తి”తి లిఖితం. “దసవస్సాయ భిక్షునియా నిస్సయో దాతబ్బో”తి ఏకచ్చేసు పోత్థకేసు నత్తి, కిఇచ్చాపి నత్తి, పారో ఏవ పన హోతి.

ఏకాదసకవారవణ్ణనా

౩౩౧. న వోదాయన్తి న పకాసేన్తి. రోగమేవ రోగాతజ్జం. రోగస్తరాయం వా.

ఏకుత్తరికనయవణ్ణనా నిట్టితా.

ఉపోసథాదిపుచ్చావిస్సజ్జనావణ్ణనా

౩౩౨. “సజ్జం, భన్తే, పవారేమీ”తిఆది పవారణకథా నామ వినీతగాథాసు వియ.

అత్థవసపకరణవణ్ణనా

౩౩౪. దస అర్థవసే పటిచ్చాతి ఏత్థ తస్స తస్స సిక్ఖాపదస్స పజ్ఞాపనే గుణవిసేసదీపనతో, అపజ్ఞాపనే ఆదీనవదస్సనతో చ సజ్ఞసుట్టుతా హోతి. తత్థ యథాసమ్మవం లోకవజ్జస్స అపణ్ణత్తిసమ్మవస్స పజ్ఞాపనే పయోగవిసుద్ధి గుణో. పణ్ణత్తిసమ్మవస్స పన సేఖియస్స లోకవజ్జస్స పజ్ఞాపనే పటిపత్తివిసుద్ధి గుణో, పణ్ణత్తివజ్జస్స ఆసయవిసుద్ధి గుణో అప్పిచ్చాదిగుణావహనతో, తేనేవాహ “సుభరతాయ సుపోసతాయ అప్పిచ్చతాయ అప్పిచ్చస్స వణ్ణం భాసిత్వా”తి. సమణాచారవిసుద్ధి చస్స గుణోతి వేదితబ్బం. అథ వా లోకవజ్జస్స పజ్ఞాపనే సజ్ఞసుట్టుతా హోతి పాకటాదీనవతో, పణ్ణత్తివజ్జస్స పజ్ఞాపనే సజ్ఞఫాసుతా హోతి పాకటానిసంసత్తా. తథా పరమేన దుమ్మజ్జానం నిగ్గహో, దుతియేన పేసలానం ఫాసువిహారో, పరమేన సమ్మరాయికానం ఆసవానం పటిఘాతో, దుతియేన దిట్టధమ్మికానం, తథా పరమేన అప్పసన్నానం పసాదో, దుతియేన పసన్నానం భియ్యోభావో, తథా పరమేన సద్ధమ్మట్టితి, దుతియేన వినయానుగ్గహో హోతితి వేదితబ్బో. పరివారనయేన వా పరమేన పాపిచ్చానం భిక్షానం పక్కుపచ్చేదో, దుతియేన గిహీనం అనుకమ్పా హోతి. వుత్తజ్ఞోతం “ద్వే అర్థవసే పటిచ్చ తథాగతేన సావకానం సిక్ఖాపదం పజ్ఞాతం గిహీనం అనుకమ్పాయ పాపిచ్చానం పక్కుపచ్చేదాయా”తి (పరి. ౪౯౮). తథా దిట్టధమ్మికసమ్మరాయికానం వేరానం వజ్జానం అకుసలానం వసేనపి యోజనా కాతబ్బా. వుత్తజ్ఞోతం “ద్వే అర్థవసే...పే.... పజ్ఞాతం దిట్టధమ్మికానం వేరానం సమ్మరాయికానం వేరానం పటిఘాతాయా”తిఆది (పరి. ౪౯౮). అపిచేత్త సబ్బమ్మి అకతవిజ్ఞాత్తిపటిసంయుత్తం, గిహీనం పీఘాపటిసంయుత్తం, తేసం పసాదభోగక్ఖయరక్ఖాపటిసంయుత్తజ్ఞా గిహీనం అనుకమ్పాయ పజ్ఞాతం నామ, కులదూసకగణభోజనాని పాపిచ్చానం పక్కుపచ్చేదాయ పజ్ఞాతం. సబ్బం లోకవజ్జం దిట్టధమ్మికసమ్మరాయికవేరాదిపటిఘాతాయ , మాతుగామేన సంవిధానం దిట్టధమ్మికవేరాదిసంవరాయ పజ్ఞాత్తిన్తి వేదితబ్బం. అపిచేత్త ఆదితో పట్టాయ దసఅర్థవసపకరణమేవ నిస్సాయ వినిచ్చయో వేదితబ్బో.

వత్తువీతిక్కమేన యం, ఏకన్తాకుసలం భవే;
తం సజ్ఞసుట్టుభావాయ, పజ్ఞాతం లోకవజ్జతో.

పారాజికాదిం,

పజ్ఞాత్తిజాననేనేవ, యత్థాపత్తి న అజ్ఞాధా;
తం ధమ్మట్టితియా వాపి, పసాదుప్పాదబుద్ధియా.

ధమ్మదేసనాపటిసంయుత్తం ఇతరజ్ఞా సేఖియం, ఇదం పణ్ణత్తిసమ్మవం లోకవజ్జం నామ. వత్తునో, పజ్ఞాత్తియా వా వీతిక్కమచేతనాయాభావేపి పటిక్ఖిత్తస్స కరణే, కత్తబ్బస్స అకరణే వా సతి యత్థ ఆపత్తి పహోతి, తం సబ్బం రపేత్వా సురాపానం పణ్ణత్తివజ్జన్తి వేదితబ్బం. తత్థ ఉక్కోటనకే పాచిత్తియం, “యో పన భిక్షు ధమ్మికానం కమ్మానం ఛన్దం దత్వా పచ్చా ఖీయనధమ్మం ఆపజ్ఞేయ్య, పాచిత్తియం (పాచి. ౪౭౫), యో పన భిక్షు సజ్ఞే వినిచ్చయకథాయ వత్తమానాయ ఛన్దం అదత్వా ఉట్టాయాసనా పక్కమేయ్య, పాచిత్తియం (పాచి. ౪౮౦), యో పన భిక్షు సమగ్గేన సజ్ఞేన చీవరం దత్వా పచ్చా ఖీయనధమ్మం ఆపజ్ఞేయ్య...పే.... పాచిత్తియ”న్తి (పాచి. ౪౮౫) ఏవమాది సజ్ఞఫాసుతాయ పజ్ఞాతం. “అజ్ఞావాదకే విహీసకే పాచిత్తియం (పాచి. ౧౦౧), పారాజికాదీహి అనుద్ధంసనే సజ్ఞాదిసేసాది చ దుమ్మజ్జానం నిగ్గహాయ, అనుపఖజ్జనిక్కడ్డనఉపస్సూతిసిక్ఖాపదాది పేసలానం ఫాసువిహారాయ, సబ్బం లోకవజ్జం దిట్టధమ్మికసమ్మరాయికానం ఆసవానం పటిఘాతాయ, సబ్బం పణ్ణత్తివజ్జం దిట్టధమ్మికానమేవ సంవరాయ. సబ్బం గిహీపటిసంయుత్తం అప్పసన్నానం

వా పసాదాయ పసన్నానం వా భియ్యోభావాయ చ. విసేసేన అరిట్యసమణుద్దేససిక్తాపదం, సామజ్ఞోన పచ్చయేసు
మరియాదపటిసంయుత్తాన్ సద్ధమ్మట్టితియా, “అప్పిచ్చస్సాయం ధమ్మో, నాయం ధమ్మో మహిచ్చస్స”తి (దీ. ని.
3.3౫౮; అ. ని. ౮.3౦) ఆదిసుత్తమేత్థ సాధకం. “సిక్తాపదవివణ్ణకే (పాచి. 43౯) మోహనకే పాచిత్తియ”నిఆది (పాచి. 444)
వినయానుగ్రహాయ పజ్ఞత్తన్తి వేదితబ్బం. “భూతగామపాతబ్యతాయ పాచిత్తియ”న్తి (పాచి. ౯౦) ఇదం కిమత్తన్తి చే?
అప్పసన్నానం పసాదాయ, పసన్నానం భియ్యోభావాయ చ. కథం?

“భూతగామో సజీవోతి, అవిపల్లత్తదిట్ఠినో;
తస్స కోపనసజ్ఞాయ, పసాదో బుద్ధసావకే.

“నిజ్జీవసజ్ఞాతంపేతం, అకోపన్తో కథం ముని;
జీవం కోపయ్య నిద్దోసో, మచ్చమంసానుజాననే.

ఏవమ్మి -

“తస్స కోపనసజ్ఞాయ, పసాదో బుద్ధసావకే;
యతో తిత్థకరావిమే, విరతా భూతగామతో;
లోకస్స చిత్తరక్ఖత్తం, తతోపి విరతో మునీ”తి. -

పసన్నానం భియ్యోభావో హోతి.

వివిత్తసేనాసనభోగతణ్ణావసేననిజ్జీవమితారక్ఖం;
బుద్ధోభిన్నిన్నాన్త వివజ్జయన్తో;
సిక్తాపదం తత్థ చ పజ్ఞాపేసి.

నిజ్జీవస్సాపి మంసస్స, ఖాదనకం యతిం పతి;
నిన్దమానం జనం దిస్సా, భూతగామం పరిచ్చజి.

తికోటిపరిసుద్ధత్తా, మచ్చమంసానుజాననే;
పటిచ్చ మంసానుజాననం, కమ్మే దిట్ఠిప్పసజ్ఞభయా.

అపరిక్ఖకస్స లోకస్స, పరానుద్దయతాయ చ;
భూతగామపాతబ్యతాయ, పాణాతిపాతప్పసజ్ఞభయా.

తత్థ పరియాయవచనం అనుజాని భగవా, ఉద్దిస్స కతం పటిక్ఖిపి పరస్స వా పాపప్పసజ్ఞభయేన. ఇథ పన
భూతగామపాతబ్యతాయ పాపాభావజాపనత్తం అత్తుద్దేసికం విహారం, కుటిళ్ళా అనుజానీతి వేదితబ్బం. పకిరియన్తి ఏత్థ తే
తే పయోజనవిసేససజ్ఞాతా అత్థవసాతి అత్థవసపకరణన్తి.

మహావగ్గవణ్ణనా నిట్టితా.

పఠమగాథాసజ్జణికవణ్ణనా

సత్తనగరేసు పజ్జాత్తసిక్ఖాపదవణ్ణనా

౩౩౨. వచనసమ్మటిచ్చనత్థే వా నిపాతోతి అత్థో. అడ్డుడ్డసతానీతి తీణి సతాని, పజ్జాసాని చ. విగ్గహాని మనుస్సవిగ్గహం. అతిరేకం వాతి దసాహపరమం అతిరేకచీవరం. కాళకన్తి “సుద్ధకాళకాన”న్తి (పారా. ౨౨౨-౨౨౪) వుత్తకాళకం. భూతన్తి భూతారోచనం. పరమ్మరభత్తన్తి పరమ్మరభోజనం. భిక్షునీసు చ అక్కిసోతి యా పన భిక్షునీ భిక్షుం అక్కిసేయ్య వా పరిభాసేయ్య వా (పాచి. ౧౦౨౯). అన్తరవాసకన్తి అజ్ఞాతికాయ భిక్షునియా చీవరపటిగ్గహణం. రూపియన్తి రూపియసబ్బోహరం. సుత్తన్తి సామం సుత్తం విజ్ఞాపేత్వా తన్తవాయేహి. ఉజ్జాపనకేతి ఉజ్జాపనకే వీయనకే. పాచితపిణ్ణన్తి భిక్షునీపఅపాచితపిణ్ణపాతం. చారిత్తన్తి నిమన్తితో సభత్తో సమానో సన్తం. చీవరం దత్వాతి సమగ్గేన సజ్జేన చీవరం దత్వా. వోసాసన్తితి భిక్షూ పనేవ కులేసు నిమన్తితా భుజ్జాన్తి (పాచి. ౨౨౮), తత్త చేసా. గిరగ్గచరియాతి “యా పన భిక్షునీ నచ్చం వా గీతం వా”తి (పాచి. ౮౩౪) చ, “అన్తోవస్సం చారికం చరేయ్యా”తి (పాచి. ౯౭౦) చ వుత్తద్వయం. ఛన్దదానేనాతి పారివాసికఛన్దదానేన సిక్ఖమానం వుట్టాపేయ్య (పాచి. ౧౧౬౭). పారాజికాని చత్తారి, భిక్షునీనం సజ్జాచికకుటిగ్గా కోసీయమిస్ససన్ధతగ్గా సేయ్యా చ అనుపసమ్పన్నేన సహ పథవీఖణనం. గచ్చ దేవతేతి భూతగామపాతబ్యతా సప్పాణకఉదకసిగ్గానన్తి అత్థో. మహావిహారోతి మహాల్లకవిహారో. అజ్ఞాన్తి అజ్ఞావాదకం. ద్వారన్తి యావద్వారకోసా. “అనాదరియపాచిత్తితి చ సహధమ్మికం వుచ్చమానో”తి పారో. పయోపానన్తి సురుసురుకారకం. ఏళకలోమాని పత్తో చాతి ఏళకలోమధోవాపనగ్గా ఉనపగ్గాబన్ధనపత్తో చ. ఓవాదో చేవ భేసజ్జన్తి భిక్షునుపస్సయం ఉపసజ్కమిత్వా ఓవాదో తదుత్తరిభేసజ్జవిజ్ఞాపనగ్గా. సూచి అరజ్ఞాకోతి “అట్టిమయం వా దన్తమయం వా విసాణమయం వా సూచిఘర”న్తి (పాచి. ౨౧౭) చ “యాని ఖో పన తాని ఆరజ్ఞాకాని సేనాసనాని సాసజ్క...పే.... పటిదేసేతబ్బ”న్తి (పాచి. ౨౭౦) చ. ఓవాదోతి యా పన భిక్షునీ ఓవాదాయ వా సంవాసాయ వా న గచ్ఛేయ్య (పాచి. ౧౦౨౨). పారాజికాని చత్తారీతిఆది ద్వీసు నగరేసు పజ్జాత్తసమ్మిణ్ణనం.

చతువిపత్తివణ్ణనా

౩౩౬. ఏకతింసా యే గరుకాతి ఉభతో అట్ట పారాజికా, భిక్షూనం తేరస, భిక్షునీనం దస చ సజ్జాదిసేసా. సాధారణాసాధారణవసేన అట్ట అనవసేసా నామ పారాజికాని. తదేవాతి సీలవిపత్తియేవ. విత్థారతో దస్సేతుం “పారాజిక”న్తిఆదినా అపుచ్చితమేవ విస్సజ్జితం. “తత్థ యో చాయం, అక్కిసతి హసాధిప్పాయో”తి పారో. దుట్టుల్లవిభావనవసేనాగతవిపత్తిం రపేత్వా పుచ్చాపటిపాటియా యావతతియకపజ్ఞాం విస్సజ్జితుమారభి. ఉక్ఖిత్తానువత్తికా భిక్షునీ అట్ట యావతతియకపజ్ఞాదిసేసా ఇధ పుచ్చితత్తా అనన్తరపజ్ఞా నామ జాతా.

ఛేదనకాదివణ్ణనా

౩౩౭. పమాణాతిక్కున్తమశ్చనిసీదనకణ్ణపటిచ్చాదివస్సికసాటికాసుగతచీవరప్పమాణం భిక్కునీనం ఉదకసాటికాతి ఛ
ఛేదనకాని. చీవరవిప్పవాససమ్ముతిఆదయో చతస్సో సమ్ముతియో. “అయం తత్త సామీచీ”తి ఏవం ఆగతా సత్త
సామీచియో.

అసాధారణాదివణ్ణనా

౩౩౮. పుట్టే పుత్తచుద్దసపరమానేవ అన్తరపఞ్ఞో నిట్టపేత్వా పురిమపఞ్ఞం విస్సజ్జేన్తో. ధోవనశ్చ పటిగ్గహోతి గాఢా
అట్టకథాచరియానం. ద్వే లోమాని ఏళకలోమతియోజనపరమాని.

ద్వేవీసతి ఖుద్దకాతి -

“సకలో భిక్కునివగ్గో, పరమ్మరశ్చ భోజనం;
అనతిరిత్తం అభిహటం, పణీతశ్చ అచేలకం;
జానం దుట్టుల్లఛాదనం.

“ఊనం మాతుగామేన సద్ధిం, యా చ అనిక్ఖన్తరాజకే;
సన్తం భిక్కుం అనాపుచ్చా, వికాలే గామప్పవేసనం.

“నిసీదనే చ యా సిక్ఖా, వస్సికాయ చ సాటికా;
ద్వావీసతి ఇమా సిక్ఖా, ఖుద్దకేసు పకాసితా”తి. -

పాఠో . “కులేసు చారిత్రాపత్తి”తి పాఠో న గహేతబ్బో సాధారణత్వా తస్స సిక్ఖాపదస్స. ఛచత్తారీసా చిమేతి ఛచత్తారీస ఇమే.
“పారాజికాని సజ్ఞాదిసేసో”తి ఏవం పుత్తసిక్ఖాపదే ఏవ విభజిత్వా పుత్తత్తా విభత్తియో నామ. సాధారణన్తి అట్టన్నమ్మి
సాధారణం. పారాజికభూతా విభత్తియో పారాజికవిభత్తియో. సాధారణే సత్తవజ్ఞో సజ్ఞాదిసేసో. అజ్ఞాతరస్మిం గణిపదే “అథ వా
'ద్వే ఉపోసథా ద్వే పవారణా చత్తారి కమ్మాని పశ్యేవ ఉద్దేసా చతురో భవన్తి, నజ్ఞాధా'తి పాళిం ఉద్ధరన్తి. తత్త 'చత్తారి
కమ్మానీ'తి విసేసాభావా ఉద్ధరితపోత్థకమేవ సున్దరం, పుట్టేపి విభత్తిమత్తదస్సనవసేనేవ చేతం పుత్తం. 'న సమధేహి
వూపసమనవసేనా'తి వత్వా చత్తారి కమ్మవిభజనే 'సమధేహి వూపసమ్మతీ'తి న విసేసితం ఉపోసథప్పవారణానాయేవ
విభాగత్తా. కస్మా? ఏత్థాపి 'ఉపోసథప్పవారణానాయేవ విసేసేత్వా నయం దేధా'తి పుత్తత్తా, అథమ్మేన వగ్గాదికమ్మేన
ఆపత్తియోపి వూపసమ్మన్తీతి ఆపజ్ఞనతోతి వేదితబ్బం”న్తి పుత్తం, విచారేతబ్బం. ద్వీహి చతుహి తీహి కిచ్చం ఏకేనాతి ద్వీహి
వివాదాధికరణం, చతుహి అనువాదాధికరణం, తీహి ఆపత్తాధికరణం, ఏకేన కిచ్చాధికరణం సమ్మతీతి అత్తో.

పారాజికాదిఆపత్తివణ్ణనా

౩౩౯. నిబ్బచనమత్తన్తి వేవచనమత్తం. సేసేతి ఆదితో సేసా మజ్ఞన్తా. పదన్తి సిక్ఖాపదం. సద్ధాచిత్తం పసన్నచిత్తన్తి అత్తో,
“సన్తాచిత్త”న్తి వా పాఠో. అనాళియన్తి దలిద్దం. కిశ్చాపి ఇదం నిబ్బచనం “గరుకం లహుకశ్చా”తిఆదిపఞ్ఞో నత్తి, “హన్త
వాక్యం సుణోమ తే”తి ఇమినా పన వచనేన సగ్గహితస్సత్తస్స దీపనత్తం పుత్తన్తి వేదితబ్బం. “ఆకాసో పక్కినం గతీ”తి చ
పాఠో అత్తి, సో జాతివసేన యుజ్జతి. పక్కినన్తి ఉజ్జకమేవ.

పరమగాధాసజ్జణికవణ్ణనా నిట్టితా.

అధికరణభేదవణ్ణనా

ఉక్కోటనభేదాదివణ్ణనా

౩౪౦. అధికరణఉక్కోటేన సమథానం ఉక్కోటం దస్సేతున్తి అధికరణాని సత్తహి సమథేహి సమ్మన్తి, తాని ఉక్కోటేన్తో సత్త సమథే ఉక్కోటేతి నామాతి అధిప్పాయో. పసవతీతి సమ్మవతి. “అనువాదాధికరణే లబ్బన్తీ”తిఆదీని ‘ధమ్మో అధమ్మో’తిఆదీనం సమానత్తా తేసు విసేసతో లబ్బన్తీ”తి వుత్తం. అనిహతన్తి సుత్తాదినా. అవినిచ్చితన్తి “ఆపత్తిఅనాపత్తి”తిఆదినా. “తత్త జాతకం అధికరణం ఉక్కోటేతి...పే... తిణవత్తారకం ఉక్కోటేతీ”తి దసేవ వుత్తా. “సమ్ముఖావినయపటిజ్ఞాతకరణయేభుయ్యసికా అవుత్తత్తా ఉక్కోటేతుం న సక్కా, కమ్మవాచాపి తేసం నత్తి. తస్మా తే ఉక్కోటేతుం న సక్కాతి వదన్తీ”తి లిఖితం. పాళిముత్తకవినిచ్చయేనేవాతి వినయలక్ఖణం వినా కేవలం ధమ్మదేసనామత్తవసేనేవాతి అత్తో. ఖన్ధకతో వా పరివారతో వా ఆనీతసుత్తేన. నిజ్ఞాపేన్తి దస్సేన్తి. పుట్టే ధమ్మవినయేన వినిచ్చితం అధికరణం ఉపజ్ఞాయాదీనం అత్తాయ “అధమ్మం ధమ్మో”తిఆదీని దీపేత్వాతి అత్తో. విసమాని కాయకమ్మాదీని నిస్సితత్తా విసమనిస్సితో. ఏవం సేసేసు.

అధికరణనిదానాదివణ్ణనా

౩౪౧-౩. కింసమ్మార్హన్తి కింపరిక్ఖారం, ఏత్థ కీన్తి లిజ్ఞసామజ్ఞామబ్యయం. పుట్టే ఉప్పన్నవివాదం నిస్సాయ పచ్ఛా ఉప్పజ్జనకవివాదో వివాదనిదానం నామ. ఆపత్తాధికరణపచ్చయా చతస్సో ఆపత్తియో ఆపజ్జతీతి భిక్కునీ జానం పారాజికం ధమ్మం పటిచ్ఛాదేతి పారాజికం, వేమతికా పటిచ్ఛాదేతి ధుల్లచ్చయం, భిక్కు సజ్ఞాదిసేసం పటిచ్ఛాదేతి పాచిత్తియం, ఆచారవిపత్తిం పటిచ్ఛాదేతి దుక్కటం. పుట్టే కతఉత్తేపనియాదికిచ్చం నిస్సాయ ఉప్పజ్జనకకిచ్చానం. కీదిసానం? సమనుభాసనాదీనం వసేన. తం హీతి అధికరణం.

౩౪౪. అధికరణేసు యేన అధికరణేన సమ్మన్తి, తం దస్సేతున్తి యదా అధికరణేహి సమ్మన్తి, తదా కిచ్ఛాధికరణేనేవ సమ్మన్తి, న అజ్ఞోహీతి దస్సనత్తం వుత్తం, న ఏకన్తతో అధికరణేనేవ సమ్మన్తీతి దస్సనత్తం.

౩౪౮. ఆపత్తాధికరణే సజ్ఞో వివదతీతి ఆపత్తానాపత్తీతి ఏవం.

౩౫౩. సముట్టానాభావతో సమ్ముఖావినయే కమ్మస్స కిరీయాకరణమిచ్ఛాదినా అవిభజిత్వావ సతివినయాదీనం ఛన్నయేవ ఛ సముట్టానాని విభత్తాని. తం కస్మా? కమ్మసజ్ఞహాభావేన, సతివినయాదీనం వియ సజ్ఞసమ్ముఖతాదీనం కిచ్చయతా నామ నత్తీతి అధిప్పాయో.

అధికరణభేదవణ్ణనా నిట్టితా.

దుతియగాధాసజ్జణికవణ్ణనా

చోదనాదిపుచ్చావిస్సజ్జనావణ్ణనా

౩౮౯. విగ్గాహికకథన్తి అత్థో. నిసామయాతి సల్లక్ఖేహి. “కారయ” ఇతి పారో. పుట్టాపరం న జానాతి, తస్మా అకోవిదో హోతీతి ఏకే. అయం పన దువిధేపి కిచ్చే కేనచి ఇరియాపథేన.

చోదనాకణ్ణవణ్ణనా

అనువిజ్జకకిచ్చవణ్ణనా

౩౯౦. అనువిజ్జకపుచ్చనే ఆజీవవిపత్తి న పుచ్చితా. పఞ్చాపత్తిక్ఖన్ధవసేన ఆచారవిపత్తి పుచ్చితా. “ఆజీవవిపత్తియాపి తథేవ, సఙ్ఖహగమనతో”తి వదన్తి. “అజ్ఞాపజ్జన్తో”తి పారో.

౩౯౩. తస్మా న చ ఆమిసం నిస్సాయాతి సమ్మన్దితబ్బం.

చూళసఙ్గామవణ్ణనా

అనువిజ్జకస్సపటిపత్తివణ్ణనా

౩౯౮. రాననిసజ్జవత్థాదినిస్సితాతి “ఏవం రాతబ్బం ఏవం నిసీదితబ్బ”న్తి ఏవమాదికా. సఙ్ఖాజననత్థన్తి “ఏవం వత్తబ్బ”న్తి ఏవం సఙ్ఖాననత్థం. అనువిధియన్తేనాతి చిత్తే రపేన్తేనాతి అత్థో. లజ్జా సా ను ఖోతి కిం సా లజ్జా అయం పరిసాతి అధిస్సాయో. అనుయోగవత్తం కథాపేత్వాతి “కిమనుయోగవత్తం జానాసీ”తి పుచ్చిత్యా తేనేవ కథాపేత్వా. అజాననప్పసఙ్గా నామ అఙ్ఘాణం.

౩౯౯. “భయేన భయా గచ్ఛతీ”తి భయేన భయహేతు భయా గచ్ఛతీతి హేతువసేన వుత్తం. యథా “రత్తత్తా పన దుట్టత్తా చ ఛన్దా దోసా చ గచ్ఛతీ”తి హి వుత్తం, ఏవం.

మహాసఙ్గామవణ్ణనా

వోహరన్తేనజానితబ్బాదివణ్ణనా

౪౦౦. వణ్ణావణ్ణోతి నీలాదివణ్ణవసేన చ ఆరోగ్యత్థాదిఅవణ్ణవసేన చ వుత్తసుక్కవిస్సట్టి.

౪౦౨. భూమిపుచ్చాతి భూమి పుథవీ జగతీ చాతి సబ్బాని పథవివేవచనాని.

కథినభేదవణ్ణనా

కథినలత్థతాదివణ్ణనా

౪౦౩-౪. కీన్తి కథం. అనాదియదానం తావకాలికవత్తు. “అనాగతవసేన అనన్తరా హుత్వా”తి ఉదకాహరణాదిపయోగస్స ధోవనాదిపుబ్బకరణస్స పచ్చా ఉప్పజ్జనతో, ధోవనాదికిరియళ్ళా సన్ధాయ పయోగకరణతో వుత్తం. పురేజాతపచ్చయే పనేస పయోగోతి అత్తో. ఏకం ధమ్మమ్మి న లభతి అత్తనో పురేజాతస్స నట్టితాయ.

కథినాదిజానితబ్బవిభాగవణ్ణనా

౪౦౨. రూపాదిధమ్మేసూతి వణ్ణగన్ధాదిఅట్టకేసు. “వస్సానస్స పచ్చిమో మాసో”తి (పారా. ౨౦౮) వుత్తత్తా పచ్చిమే మాసే యస్మిం వా తస్మిం వా దివసే అత్థరితుం వట్టతీతి సిద్ధం.

౪౦౫. “ఆదిచ్చబన్ధునాతి వుత్తత్తా ధేరవచన”న్తి వదన్తి.

పలిబోధపజ్ఞాబ్యాకరణకథావణ్ణనా

౪౦౫-౬. సన్నిట్టానన్తికో కథం బహిసీమాయ ఉద్ధరీయతి? భిక్షు అకతచీవరం సమాదాయ పక్కమతి “న పచ్చేస్స”న్తి, తస్స బహిసీమాగతస్స ఏవం హోతి “నేవిమం చీవరం కారేస్స”న్తి, ఏవమేతస్స బహిసీమాగతస్స ఉద్ధరీయతి. కథం అన్తోసీమాయ? అకతచీవరం సమాదాయ పక్కమతి “న పచ్చేస్స”న్తి, తతో తత్థ పాసువిహారం అలభన్తో తమేవ విహారం ఆగచ్ఛతి, తస్స చీవరపలిబోధోయేవ రితో, సో చ “నేవిమం చీవరం కారేస్స”న్తి చిత్రే ఉప్పన్నే చిజ్జతి, తస్మా “అన్తోసీమాయ ఉద్ధరీయతీ”తి వుత్తం. సన్నిట్టానన్తికం దువిధం “న పచ్చేస్స”న్తి ఆవాసపలిబోధం చిన్దిత్వా తతో పునపి తమేవ విహారం ఆగన్త్వా “నేవిమం చీవరం కారేస్స”న్తి సన్నిట్టానం కరోతి, బహిసీమాయ రత్వా “నేవిమం చీవరం కారేస్సం న పచ్చేస్స”న్తి చిత్తుప్పాదేన సన్నిట్టానన్తికం హోతి. గాథాయమ్మి “ద్వే పలిబోధా అపుబ్బం అచరిమ”న్తి ఇదం ఇమమేవ సన్ధాయ. “ఆసావచ్చేదికో కథం అన్తోసీమాయ ? ఆసీసితేన ‘తుమ్హే విహారమేవ పత్థేథ, అహం పహిణిస్సామీ’తి వుత్తో పుట్టే ‘న పచ్చేస్స’న్తి ఆవాసపలిబోధం చిన్దిత్వా గతో పున తం విహారం గన్త్వా తేన ‘నాహం సక్కోమి దాతు’న్తి పహితో హోతీ”తి లిఖితం. “అత్థారే హి సతి ఉద్ధారో నామా”తి అత్థారం వినా ఉద్ధారం న లభన్తి, తస్మా వుత్తం. పురిమా ద్వేతి “ద్వే కథినుద్ధారా ఏకుప్పాదా ఏకనిరోధా”తి వుత్తాధికారే పరమం వుత్తా అన్తరబ్బారసహుబ్బారా. న పక్కమనన్తికాదయో ద్వే. ఏకతో నిరుజ్ఞన్తితి ఉద్ధారభావం పాపుణన్తితి అత్తో.

కథినభేదవణ్ణనా నిట్టితా.

పజ్ఞాత్తివగ్గవణ్ణనా నిట్టితా.

ఉపాలిపజ్ఞాకవణ్ణనా

అనిస్సితవగ్గవణ్ణనా

౪౦౬. కాయికఉపఘాతికా నామ కాయేన వీతిక్కమో.

నప్పటిప్పస్సమ్మనవగ్గవణ్ణనా

౪౨౦. ఓమద్ధకారకోతి ఓమద్ధిత్వా అభిభవిత్వా కారకో.

వోహరవగ్గవణ్ణనా

౪౨౪. భేదకరవత్తూని నిస్సాయ వివాదాధికరణం సముట్ఠాతి, ఏవం యథాసజ్ఞ్యం గచ్ఛతి.

కోధోపనాహోదిద్వాదసమూలపయోగం వివాదాధికరణం, తథా సేసేసు. ఓసారణాదీసు నవసు రానేసు కమ్మ ఇత్తియా కరణం. ద్వీసు రానేసు ఇత్తిదుతియఇత్తిచతుత్థకమ్మేసు. యస్మా మహాఅట్ఠకథాయం వుత్తనయేనేవ ఉభతోవిభజ్ఞా అసజ్ఞహితా, తస్మా యం కురున్దియం వుత్తం, తం గహేతబ్బన్తి సమ్మన్తో.

దిట్టావికమ్మవగ్గవణ్ణనా

౪౨౫. తిణ్ణన్నం ఉపరి సహ ఆపత్తిం దేసేతుం న లబ్బన్తి. కమ్మనానాసంవాసకానం లద్ధిగ్గహితకోవ లద్ధినానాసంవాసకో. “అవిప్పవాససేమాయ రితస్సా”తి మహాసేమం కిర సన్ధాయ వుత్తం.

౪౩౩. “ఉమ్మాదా చిత్తక్ఖేపా”తి పారో.

ముసావాదవగ్గవణ్ణనా

౪౪౪. పరియాయేన జానంతస్సాతి యస్స కస్సచి జానంతస్స పరియాయేన వుత్తముసావాదోతి అత్తో.

౪౪౬. అనుయోగో న దాతబ్బోతి తేన వుత్తం అనాదియిత్వా తుణ్ఠీ భవితబ్బన్తి అత్తో.

భిక్ఖునేవాదవగ్గవణ్ణనా

౪౫౪. వోహరనిరుత్తియం సద్దనిరుత్తియం. మగ్గపచ్చవేక్షణాదయో ఏకూనవీసతి.

ఉబ్బాహికవగ్గవణ్ణనా

౪౫౫. పసారేతా మోహేతా.

అధికరణవూపసమవగ్గవణ్ణనా

౪౫౮. “యథారత్తన్తి అనుపసమ్పన్నే అప్పేక్షితో”తిపి వదన్తి. “యథావుడ్డన్తి ఉపసమ్పన్నే అప్పేక్షితో”తి లిఖితం.

కథినత్థారవగ్గవణ్ణనా

౪౬౭. “ఏకావత్తో”తిపి పరన్తి, తస్స కుద్ధో కోధాభిభూతోతి కిరత్తో. ఏకవత్తోతిపి కేచి, ఉత్తరాసజ్ఞం అపనేత్వా రితోతి కిరత్తో, తం సబ్బం అట్ఠకథాయం ఉద్ధటపాళియా విరుజ్ఞతీతి. ఏకావత్తోతి హి ఉద్ధటం, తస్మా న గహేతబ్బం. అన్తరా వుత్తకారణేనాతి “కిచ్చయపసుతత్తా వన్దనం అసమన్నాహరన్తో నలాటం పటిహజ్ఞోయ్యా”తిఆదివుత్తకారణేన.

ఉపాలిపఞ్చకవణ్ణనా నిట్టితా.

ఆపత్తిసముట్టానవణ్ణనా

౪౭౦. పుట్టే పుత్తమేవాతి సహసేయ్యాదిపణ్ణతివజ్జం. ఇతరన్తి సచిత్తకం. దేసేన్తో, దోమనస్సీకో అజ్ఞోహి భింసాపనాదీని కత్వా ఆపత్తిం ఆపజ్జత్వాతి అధిప్పాయో.

దుతియగాథాసజ్జణికవణ్ణనా

కాయికాదిఆపత్తివణ్ణనా

౪౭౪-౫. నిదానుద్దేసం వినా సేసుద్దేసాభావా “సబ్బపాతిమోక్షుద్దేసానఞ్చ సజ్జహో హోతి”తి వుత్తం. వినయే గరుకా వినయగరుకా. ఇదం పన ద్వీసు గాథాసు కిఞ్చాపి ఆగతం, అజ్ఞోహి పన మిస్సేత్వా పుత్తభావా నానాకరణం పచ్చేతబ్బం. నవసు తానేసు కమ్మం హోతితి కమ్మఞ్చాత్తి హోతి. వాచాతి వచీసమ్భవా. అద్ధానహీనో ఊనవీసతివస్సో. “అపిచేత్థాతి కురున్దివాదో”తి వుత్తం. వనప్పతిన్తి ఏవం అదిన్నాదానే ఆగతం వనప్పతిం. విస్సట్టిఛడ్డనేతి సుక్కవిస్సట్టియం. దుక్కుటా కతాతి దుక్కుటం వుత్తం. ఆమకధణ్ణం విజ్ఞాపేత్వా భుజ్జన్తియా పుబ్బపయోగే దుక్కుటం, అజ్ఞోహరే పాచిత్తియం.

పాచిత్తియవణ్ణనా

౪౭౬. మహాసజ్జికా సామణేరేపి ఆపత్తిం దేసాపేన్తి కిర, తేన వుత్తం “న దేసాపేతబ్బా”తి, దణ్డకమ్మం పన తేసం కాతబ్బం తథారూపే ఓళారికవీతిక్కమే.

అవన్దనీయపుగ్గలాదివణ్ణనా

౪౭౭. దససతం ఆపత్తియోతి సహస్సం ఆపత్తియో. చమ్పాయం వినయవత్థుస్మిన్తి చమ్పేయ్యక్షన్దకే. అథమ్మేన వగ్గన్తిఆదీని చత్తారి కమ్మానియేవ భగవతా వుత్తానీతి అత్తో. న కేవలం ఆపత్తియేవ, అథ ఖో ఛ సమథా...పే.... సమ్ముఖావినయేన సమ్మన్తి, సమాయోగం గచ్ఛన్తి సమ్ముఖావినయేన సమ్మయోగం గచ్ఛన్తితి అత్తో. వినా సమథేహి సమ్మతి, సమథభావం గచ్ఛతి. పటిసేధత్థే సతి వినా సమథేహితి సమథేహి వినాతి అత్తో.

సోళసకమ్మాదివణ్ణనా

౪౭౮. అసుత్తకన్తి సుత్తవిరహితం, ఉసుత్తం తత్ర నట్టితి అధిప్పాయో.

దుతియగాథాసజ్జణికవణ్ణనా నిట్టితా.

సేదమోచనగాథావణ్ణనా

అవిప్పవాసపజ్ఞావణ్ణనా

౪౭౯. తహిన్తి తస్మిం పుగ్గలే. అకప్పియసమ్మోగో నామ మేధునధమ్మాది. “వరసేనాసనరక్షణత్థాయ విస్సజ్జేత్వా పరిభుజ్జేతుం వట్టతీ”తి గరుభణ్ణవినిచ్చయే వుత్తో. ఏకాదసావద్దియే పణ్ణకాదయో ఏకాదస. ఉపేతి సపరిసం. న జీవతి నిమ్మితరూపత్తా. “ఉబ్బక్ఖకేన వదామీ”తి ఇమినా ముఖే మేధునధమ్మాభావం దీపేతి. అధోనాభివివజ్జనేన వచ్చమగ్గప్పస్సావమగ్గేసు . గామస్తరపరియాపన్నం నదిపారం ఓక్కస్తభిక్ఖునిం సన్ధాయాతి భిక్ఖునియా గామాపరియాపన్నపరతీరే నదిసమీపమేవ సన్ధాయ వుత్తా. తత్థ పరతీరే గామూపచారో ఏకలేడ్డుపాతో నదిపరియంతేన పరిచ్చిన్నో, తస్మా పరతీరే రతనమత్తమ్మి అరణ్ణం న అత్తి, తణ్ణ తిణాదీహి పటిచ్చన్నత్తా దస్సనూపచారవిరహితం కరోతి. తత్థ అత్తనో గామే ఆపత్తి నత్తి. పరతీరే పన ఏకలేడ్డుపాతసజ్ఞాతే గామూపచారేయేవ పదం రపేతి. అంతరే అభిధమ్మవసేన అరణ్ణభూతం సకగామం అతిక్కమతి నామ, తస్మా గణవ్హా ఓహీయనా చ హోతీతి శాతబ్బం. ఏత్తావతాపి సన్తోసమకత్వా విచారేత్వా గహేతబ్బం. భిక్ఖూనం సన్తికే ఉపసమ్మన్నా పశ్చాసతా మహాపజాపతిప్పముఖా. మహాపజాపతిపి హి ఆనన్దత్థేరేన దిన్నఓవాదస్స పటిగ్గహితత్తా భిక్ఖూనం సన్తికే ఉపసమ్మన్నా నామ.

పారాజికాదిపశ్చావణ్ణనా

౪౮౦. “దుస్సకుటిం సన్ధాయా”తి సహ దుస్సేన వీతిక్కమనస్స సక్కుణేయ్యతాయ వుత్తం. లిజ్గపరివత్తే పటిగ్గహణస్స విజహనతో సామం గహేత్వా భుజ్జేతుం న వట్టతి. కాకఊహదనం వాతి కాకేన ఊహదనం వా. “తయో పురిసేపి ఉపగన్త్వా”తి పారసేసో.

పాచిత్తియాదిపశ్చావణ్ణనా

౪౮౧. మేధునధమ్మపచ్చయా నామ కాయసంసగ్గో. తంహేతు మేధునధమ్మస్స పుబ్బభాగభూతం కాయసంసగ్గం వాయామన్తియాతి అత్థవత్థుపూరణం సన్ధాయ. పరిభోగప్పచ్చయాతి పరిభోగకారణా. తస్మాతి యస్మా పరిభోగప్పచ్చయా ఆపజ్జతి, తస్మా భోజనపరియోసానే హోతీతి అత్తో. పోరాణపోత్థకేసు “తస్సా”తి పారో. “కారణవచనం సున్దరం భోజనపరిచ్ఛేదదస్సనతో”తి వదన్తి.

సేదమోచనగాఢావణ్ణనా నిట్టితా.

పశ్చావగ్గో

కమ్మవగ్గవణ్ణనా

౪౮౩. “ఉమ్మత్తకసమ్మృతిం ఉమ్మత్తకే యాచిత్వా గతే అసమ్మృఖాపి దాతుం వట్టతీ”తి వుత్తం. తత్థ నిసిన్నేపి న కుప్పతి నియమాభావా. అసమ్మృఖా కతే దోసాభావం దస్సేతుం “అసమ్మృఖాకతం సుకతం హోతీ”తి వుత్తం. దూతేన ఉపసమ్మదా పనేత్థ సమ్మృఖా కాతుం న సక్కా. కమ్మవాచానానత్తసభావా పత్తనిక్కుజ్జనాదయో హత్థపాసతో అపనేత్వా కాతబ్బా, తేన వుత్తం “అసమ్మృఖా కతం సుకతం హోతీ”తి. “పుచ్చిత్వా చోదేత్వా సారేత్వా కాతబ్బం అపుచ్చిత్వా అచోదేత్వా అసారేత్వా కరోతీ”తి అయం వచనత్తో. రపేత్వా కత్తికమాసన్తి సో పవారణామాసో, ద్వే చ పుణ్ణమాసియోతి పఠమదుతియవస్సూపగతానం పవారణా పుణ్ణమాసా ద్వే.

౪౮౫. పదం వా ఛడ్డేతీతి అట్టో. క-వగ్గాదీసు పశ్చాను. గరుకన్తి దీఘం, సంయోగపరశ్చా. “బుద్ధరక్తితత్థేరస్స యస్స నక్ఖమతీ”తి ఏత్త త-కారక-కారా సంయోగపరా. దీఘే వత్తబ్బే రస్సన్తి “సో తుణ్ఠీ అస్సా”తి వత్తబ్బే సో తుణ్ఠీ అస్సాతి వచనం.

౪౮౬. సేసట్టకథాసు వుత్తవచనం కురున్దియం పాకటం కత్వా “నిసీదితుం న సక్కోన్ఠీ”తి వుత్తం.

౪౮౭-౮. పరిసుద్ధసీలా చత్తారో భిక్షూతి పారాజికం అనాపన్నా. న తేసం ఛన్దో వా పారిసుద్ధి వా ఏతీతి తీసు, ద్వీసు వా నిసిన్నేసు ఏకస్స, ద్వీస్సం వా ఛన్దపారిసుద్ధి ఆహటాపి అనాహటావ.

అపలోకనకమ్మకథావణ్ణనా

౪౮౮-౯. కాయసమ్మోగసామగ్గిదానసహసేయ్యపటిగ్గహణాది ఇమస్స అపలోకనకమ్మస్స రానం హోతీతి ఏవమ్మి అపలోకనకమ్మం పవత్తతీతి అట్టో. కమ్మజ్ఞోవ లక్ఖణన్తి కమ్మలక్ఖణం. ఓసారణనిస్సారణభణ్ణకమ్మాదయో వియ కమ్మశ్చ హుత్వా అజ్ఞాశ్చ నామం న లభతి, కమ్మమేవ హుత్వా ఉపలక్ఖీయతీతి కమ్మలక్ఖణం ఉపనిస్సయో వియ. హేతుపచ్చయాదిలక్ఖణవిముత్తో హి సబ్బో పచ్చయవిసేసో తత్త సజ్జయ్యతి, ఏవమ్మి “కమ్మలక్ఖణమేవా”తి వుత్తం. కమ్మలక్ఖణం దస్సేతుం “అచ్చిన్నచీవరజిణ్ణచీవరనట్టచీవరాన”న్తిఆది వుత్తం. “తతో అతిరేకం దేన్ఠేన అపలోకేత్వా దాతబ్బ”న్తి వుత్తం అపలోకనం కమ్మలక్ఖణమేవ. ఏవం సబ్బత్త లక్ఖణం వేదితబ్బం. ఇణపలిబోధమ్మీతి సచే తాదిసం భిక్షుం ఇణాయికా పలిబుజ్జన్తి. తత్తుప్పాదతో దాతుం వట్టతి. అన్తరసన్నిపాతోతి ఉపోసథప్పవారణాదిమహాసన్నిపాతే రపేత్వా అన్తరా మగ్గులుచ్చారణాది. ఉపనిక్ఖేపతోతి చేతియస్స ఆపదత్థాయ నిక్ఖిత్తతో. “అజ్ఞా కతికా కాతబ్బా”తి యే రుక్ఖే ఉద్దిస్స పుబ్బే కతికా కతా, తేహి ఇమేసం అజ్ఞాత్తాతి వుత్తం. “సచే తత్త మూలే”తి పుబ్బే “ఇతో పట్టాయ భాజేత్వా ఖాదన్నా”తి వచనేన పుగ్గలికపరిభోగో పటిక్ఖిత్తో హోతి. అనువిచరిత్వాతి పచ్చతో పచ్చతో గత్తా. తేసం సన్తికా పచ్చయం పచ్చాసీసన్ఠేనాతి అట్టో. మూలభాగన్తి దసమభాగం కత్వా. పుబ్బకాలే దసమభాగం కత్వా అదంసు, తస్మా “మూలభాగో”తి వుత్తం. అకతావాసం వా కత్వాతి ఉప్పన్నాయేన. జగ్గితకాలేయేవ న వారేతబ్బాతి జగ్గితా హుత్వా పుప్పఫలభరితకాలేతి అట్టో. జగ్గనకాలేతి జగ్గితుం ఆరద్ధకాలే. ఇత్తికమ్మట్ఠానభేదే పనాతి ఇత్తికమ్మస్స రానభేదే.

ఇదం పనేత్త పకిణ్ణకం - అత్తి సజ్జకమ్మం సజ్ఞో ఏవ కరోతి, న గణో, న పుగ్గలో, తం అపలోకనకమ్మస్స కమ్మలక్ఖణేకదేసం రపేత్వా ఇతరం చతుబ్బిధమ్మి కమ్మం వేదితబ్బం. అత్తి సజ్జకమ్మం సజ్ఞో చ కరోతి, గణో చ కరోతి, పుగ్గలో చ కరోతి, తం పుబ్బే రపితం. వుత్తజ్ఞోతం “యస్మిం విహారే ద్వే తయో జనా వసన్తి, తేహి నిసీదిత్వా కతమ్మి సజ్ఞేన కతసదిసమేవ. యస్మిం పన విహారే ఏకో భిక్షు హోతి, తేన భిక్షునా”తిఆది (పరి. అట్ట. ౪౮౫-౪౮౬). అత్తి గణకమ్మం సజ్ఞో చ కరోతి, గణో చ కరోతి, పుగ్గలో చ కరోతి, తం యో పారిసుద్ధిఉపోసథో అజ్ఞోసం సన్తికే కరీయతి, తస్స వసేన వేదితబ్బం. అత్తి గణకమ్మం గణోవ కరోతి, న సజ్ఞో, న పుగ్గలో, తం యో పారిసుద్ధిఉపోసథో అజ్ఞామజ్ఞాం ఆరోచనవసేన కరీయతి, తస్స వసేన వేదితబ్బం. అత్తి పుగ్గలకమ్మం పుగ్గలోవ కరోతి, న సజ్ఞో, న గణో, తం అధిట్ఠానుపోసథవసేన వేదితబ్బం. అత్తి గణకమ్మం ఏకచ్ఛోవ గణో కరోతి, ఏకచ్ఛో న కరోతి, తత్త అఇత్తికం ద్వేయేవ కరోన్తి, న తయో. సఇత్తికం తయోవ కరోన్తి, న తతో ఊనా వా అధికా వాతి.

అపజ్ఞాత్తేపజ్ఞాత్తవగ్గవణ్ణనా

౧౦౦. కకుసన్ధకోణాగమనకస్సపా ఏవ హి సత్త ఆపత్తిక్ఖన్తే పజ్జాపేసుం. విపస్సీఆదయో పన ఓవాదపాతిమోక్షం ఉద్ధిసింసు, న సిక్ఖాపదం పజ్జాపేసుం.

నిగమనకథావణ్ణనా

ఉభతోవిభజ్ఞఖన్ధకపరివారేహి విభత్తం దేసనం అత్తి తస్స వినయపిటకస్స, నామేన సమన్తపాసాదికా నామ సంవణ్ణనా “సమన్తపాసాదికా నామా”తి వుత్తవచనసంవణ్ణనా సమత్తాతి ఆహ. తత్థ పధానఘరే. ఇద్ధా అత్థవినిచ్చయాదీహి.

సమ్మా ఉదితో సముదితో, తే గుణే అకిచ్చేన అధిగతో అధికప్పమాణగుణేహి వా సముదితో, తేన సముదితేన “గతానం ధమ్మానం గతియో సమన్నేసతీ”తి వుత్తాయ సతియా ఉప్పాదితా సద్ధాదయో పరమవిసుద్ధా నామ సమన్నారక్ఖత్తా. ఇతి సతిపి సద్ధాదీహి వుత్తా హోతి. ఏవం సన్నే ఏత్థ వుత్తే చతుబ్బిద్ధే సీలే పాతిమోక్షసంవరసీలం సద్ధా మణ్ణేతి. సద్ధాసాధనఞ్చ తం. ఇన్ద్రియసంవరాజీవపారిసుద్ధిపచ్చయపరిభోగసీలాని పటిమణ్ణేన్తి సతివీరియపజ్ఞాయోతి యథాయోగం వేదితబ్బం. అపిచ సద్ధా చ బుద్ధిరహితా అవిసుద్ధా హోతి బుద్ధియా పసాదహేతుత్తా. బుద్ధియా పన తస్సానుభావేన పరమవిసుద్ధా నామ హోన్తి. పజ్ఞా సద్ధారహితా కేరాటికపక్ఖం భజతి, సద్ధాయుత్తా ఏవ విసుద్ధా హోతి. వీరియఞ్చ సమాధిరహితం ఉద్ధచ్చాయ సంవత్తతి, న సమాధియుత్తన్తి వీరియస్స సుద్ధవచనతో సమాధిపి వుత్తే హోతి, ఏవం పరమవిసుద్ధా సద్ధాదయోపి పాతిమోక్షం పటిమణ్ణేన్తి ఇతబ్బం. కథం? పటిపత్తిదేసకే సత్థరి చ పటిపత్తియఞ్చ పటిపత్తిఫలే చ సద్ధాయ వినా సీలసమాదానం, సమాదిన్నవిసోధనఞ్చ కాతుం న సక్కాతి సద్ధా పాతిమోక్షం పటిమణ్ణేతి. తత్థ “ఇతిపి సో భగవా”తిఆదినా (దీ. ని. ౧.౨౦౫; మ. ని. ౧.౭౪; సం. ని. ౧.౨౪౯) సత్థరి చ పూజేతుం సక్కోతి. పటిపత్తియం సీలవిపత్తిసమ్మత్తిములకే సన్నిటికసమ్మరాయికఫలే చ సద్ధాపవత్తి విత్థారతో ఇతబ్బా, సీలవిపత్తిసమ్మత్తినిమిత్తం ఆదీనవమానిసంసఞ్చ ఆదీనవపరిచ్చాగే, ఆనిసంససమ్మాదనే చ ఉపాయం దిస్సా తథా పవత్తమానా పజ్ఞా పాతిమోక్షసంవరం పటిమణ్ణేతి. “అతిసీత”న్తిఆదినా అప్పవత్తనారహం కోసజ్ఞం “యో చ సీతఞ్చ ఉణ్ణఞ్చో”తి వుత్తానుసారేన పజహిత్యా అనుప్పన్నుప్పన్నానం అసంవరసంవరానం అనుప్పాదనపజహనఉప్పాదనవడ్డనవసేన పవత్తమానవీరియం పాతిమోక్షం పటిమణ్ణేతి, ఇమినా నయేన ఇన్ద్రియసంవరాదీసుపి యోజేతబ్బం. చతున్నమ్మి సజ్ఞహవత్థానం అనుకూలసముదాచారో ఇథ ఆచారోతి వేదితబ్బో. అజ్జవ-వచనేన లాభసక్కారహేతు కాయదుచ్చరితాదికుటిలకరమాయాసారేయ్యపటిపక్ఖఅజ్జవధమ్మసమాయోగదీపనేన అలోభజ్ఞాసయతా దీపితా. మద్దవ-వచనేన కక్ఖళభావకరపటిఘాదిపటిపక్ఖభూతమేత్తాదిమద్దవధమ్మసమాయోగదీపనేన హితజ్ఞాసయాదీని దీపితాని హోన్తి. ఆది-సద్దేన “ఖన్తి చ సోరచ్చఞ్చ సాఖల్యఞ్చ పటిసన్ధారో చా”తిఆదినా (ధ. స. దుకమాతికా ౧౨౫-౧౨౬) వుత్తధమ్మేహి సమాయోగో దీపితో హోతి. ఇథ వుత్తా అజ్జవమద్దవాదయో గుణా సీలసమ్మత్తియా హేతుా చ హోన్తి సీలసమ్మత్తిఫలఞ్చ తంసమ్మాదనతో. సకసమయోతి చతుపరిసా. ఏతేన సభాగదుక్ఖభావాభావో సూచితో. అథ వా సకసమయోతి సోగతం పిటకత్తయం సకసమయో ఏవ గహనం దుద్ధీపనత్తా, సకసమయస్స సన్నిట్టానం సకసమయగహనం -

“సచ్చం సత్తో పటిసన్ధి, పచ్చయాకారమేవ చ;

దుద్దసా చతురో ధమ్మా, దేసేతుఞ్చ సుదుక్కరా”తి. (విభ. అట్ట. ౨౨౫) -

వుత్తత్తా యథా సకసమయస్స గహనపదేన యోజనా వుత్తా, తథా పరసమయస్సపి. పజ్ఞావేయ్యత్తియేనాతి అనేన తిఖిణేన ఇాణేన కతసిలానిసితసత్థసదిససభావపజ్ఞా వుత్తా. తిపిటకసజ్ఞాతాయ పరియత్తియా పభేదో తిపిటకపరియత్తిప్పభేదో. తస్మిం పభేదే. తన్ని చ తన్నిఅట్టో చ సాసనం నామ. ఇథ “తన్ని ఏవా”తి వదన్తి. యస్మిం అయం సంవణ్ణనా నిట్టాపితా, తస్మిం కాలో పటివేధజ్ఞాణాభావతో సుతమయం సన్ధాయ “అప్పటిహతజ్ఞాణప్పభావేనా”తి వుత్తం. కరణసమ్మత్తియా జనితత్తా సుఖవినిగ్గతం. సుఖవినిగ్గతత్తా మధురోదాతవచనలావణ్ణయుత్తేనాపి యోజేతబ్బం, ఈదిసం వచనం సోతసుఖిజ్ఞా సన్నివేససమ్మత్తిసుఖిజ్ఞా హోతి. “వేయ్యాకరణేనా”తి అవత్వా “మహావేయ్యాకరణేనా”తి వుత్తత్తా సిక్ఖానిరుత్తిచన్దోవిచిత్యాదిపటిమణ్ణితపాణినియన్యాసాధారణధారణసభావో సూచితో భవతి. యుత్తవాదినాతిఆదీసు యుత్తముత్తవాదినా తానుప్పత్తియపజ్ఞాయ సమన్నాగతేనాతి అట్టో. ఓజాభేదేపి ఆయుసత్తికరణతాదిసామత్థయోగానం మహాకవిని రచితగన్ధస్స మహంతత్తా వా “తిపిటకపరియత్తిప్పభేద”తిఆదీహి సాసనే, హేతువిసయే, సద్దే చాతి ఇమేసు తీసు తానేసు పాటవభావం దీపేన్తో వేనయికబుద్ధిసమ్మత్తిసబ్బావమస్స సూచేతి. యేసం పుగ్గలానం పభిన్నా పటిసమ్మిదాది, తే పభిన్నపటిసమ్మిదాదయో ధమ్మా. తేహి పరివారితో ఉత్తిత్తసన్తతిఉపచ్ఛేదమకత్వా అత్తనో సన్తానే ఉప్పాదనవడ్డనవసేన వారితో సో పభిన్నపటిసమ్మిదాపరివారో. తస్మిం పభిన్నపటిసమ్మిదాపరివారే ఉత్తరిమనుస్సధమ్మేతి అట్టో. ఛళభిజ్ఞాచతుపటిసమ్మిదాదిప్పభేదగుణపటిమణ్ణితే పన ఛళభిజ్ఞా ఉత్తరిమనుస్సధమ్మా ఏవ. చత్తూసు పటిసమ్మిదాసు అత్తపటిసమ్మిదాయ ఏకదేసోవ. తదుభయం సయం ఉత్తరిమనుస్సధమ్మపరియాపన్నం కథం ఉత్తరిమనుస్సధమ్మం పటిమణ్ణేతీతి చే? రుక్ఖం రుక్ఖస్స అవయవభూతపుష్పాదయో వియ సయజ్ఞా యేసం ఉత్తరిమనుస్సధమ్మానం అవయవత్తాతి. కామావచరధమ్మపరియాపన్నపటిసమ్మిదాజ్ఞాణం ఉత్తరిమనుస్సధమ్మానం అనవయవభూతం ఉత్తరిమనుస్సధమ్మం పటిమణ్ణేతి, పురిసస్స అనవయవభూతో అలజ్ఞారో వియ పురిసం. అథ వా కామావచరపఅసమ్మిదాపరివారో ఛళభిజ్ఞాపటిసమ్మిదాదిప్పభేదగుణే పటిమణ్ణేతి. లోకుత్తరపటిసమ్మిదం సన్ధాయ పున పటిసమ్మిదావచనజ్ఞా. సాసనే ఉప్పజ్జిత్వా సాసనస్స అలజ్ఞారభూతేన, యస్మిం వంసే ఉప్పన్నో, తస్సేవ వా అలజ్ఞారభూతేన. సజ్ఞేపవిత్థారేసు ఇతరోతరకరణం, అప్పసన్నపసన్నానం పసాదుప్పాదనాభిపుడ్డికరణం, వుత్తానం గమ్మీరానం గమ్మీరుత్తానభావకరణన్తి ఏవం ఛబ్బిధాచరియగుణయోగతో విపులబుద్ధి నామ. యే ధమ్మచిన్తనం అతిధావన్తా కేచి ఉచ్ఛేదాదినానప్పకారం అన్తం వా గణ్ణన్తి, “సబ్బం ఇోయ్యం పజ్ఞాత్తి ఏవా”తి వా “పరమత్తో ఏవా”తి వా గణ్ణన్తి, తేసం బుద్ధి మిచ్ఛాదిట్టిపచ్చయత్తా సమలా నామ హోతి, ఇమస్స పన బుద్ధి ధమ్మచిన్తాతిధావనరహితత్తా విసుద్ధా నామ హోతి. తేన వుత్తం “విపులవిసుద్ధబుద్ధినా”తి . గరూహి “పియో గరు భావనీయో”తిఆదినా (అ. ని. ౭.౩౭; నేత్తి. ౧౧౩) వుత్తగుణేహి యుత్తగరూహి. గుణేహి ధిరభావం గతత్తా థేరేన.

సీలేన సీలస్స వా విసుద్ధియా సీలవిసుద్ధియా. అవిజ్జణ్ణకోసం పదాలేత్వా పరమం అభినిబ్బత్తత్తా లోకజేట్టస్స. లోకస్స వా గమ్మీరే మహంతే సీలాదిక్ఖన్దే ఏసి గవేసీతి మహేసీతి.

ఏత్తావతా సమధికసత్తవీసతిసహస్సపరిమాణాయ సమన్తపాసాదికసజ్ఞేతాయ వినయట్టకథాయ సబ్బపదేసు వినిచ్చయజాతం సజ్ఞేపిత్వా గణ్ణిట్టానవికాసనా కతా హోతి, తథాపి యం ఏత్థ లిఖితం, తం సుట్ట విచారేత్వా పాళిజ్ఞా అట్టకథజ్ఞా సల్లక్ఖేత్వా యే ఆచరియా బుద్ధస్స భగవతో మహానుభావం, వినయపిటకస్స చ విచిత్రనయగమ్మీరత్తతం సల్లక్ఖేత్వా పోరాణానం కథామగ్గం అవినాసేత్వా అత్తనో మతిం పహాయ కేవలం సద్ధమ్మట్ఠితియా, పరానుగ్గహకామతాయ చ వినయపిటకం పకాసేన్తా రితా, తేసం పాదమూలే వన్దిత్వా ఖన్తిసోరచ్ఛాదిగుణసమన్నాగతేన హుత్వా వత్తసమ్మత్తియా

తేసం చిత్తం ఆరాధేత్వా పవేణియా ఆగతం వినిచ్ఛయం కథాపేత్వా ఉపధారేత్వా యం తేన సంసన్దతి, తం గహేతబ్బం, ఇతరం ఛడ్డేతబ్బం. ఇతరథా తుణ్ణీభూతేన భవితబ్బం. వినిచ్ఛయసంజ్ఞరకరేన పన న భవితబ్బమేవ. కస్మా? సాసనస్స నాసహేతుత్తా. హోతి చేత్త -

“అసమ్ముధం బుద్ధమహానుభావం,
ధమ్మస్స గమ్మీరనయత్థత ఇచ్చా;
యో వణ్ణయే తం వినయం అవిజ్ఞా,
సో దుద్దసో సాసననాసహేతు.

పాళిం తదత్థ ఇచ్చ అసమ్ముధజ్ఞో,
నాసేతి యో అట్టకథానయ ఇచ్చా;
అనిచ్ఛయం నిచ్ఛయతో పరేహి,
గాహేతి తేహేవ పురక్షతో సో.

అనుక్రమేనేవ మహాజనేన,
పురక్షతో పణ్ణితమానిభిక్కు;
అపణ్ణితానం విమతిం అకత్వా,
ఆచరియలీళం పురతో కరోతీ”తి.

సమన్తపాసాదికాయ గణిపదాధిష్ఠాయస్స కాసనా సమత్తా.

వజిరబుద్ధిటీకా నిట్టితా.